

१

१

प्रमिताक्षरासहितमुहूर्तचिन्तामणिपुस्तकमिदम्

टी० श्रीगणेशायनमः कैलासे प्रणम्य काहिमकररुचिरे वीक्ष्य विवं स्वकीयं भूयो भूयो पिधावत्यतिभटकरटिस्यर्धया चंडमुंडः माधावत्वं त्वदंघ्रिप्रहरति मिरतो धूयते सौधरित्री
प्र० त्वं वा वाग्निनिरुद्धाः कपटकरिणः केलयो नः पुनंतु १ मुहूर्तचिंतामणिं संज्ञकस्य स्वयं कृतस्य प्रमिताक्षराख्यं रामो विधत्ते विवृतिं प्रणाम्य विष्णुर्करुद्रान् पितरौ गु
रून् च २ प्रारिञ्चितस्य ग्रंथस्य निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं शिष्टाचारानुमितश्रुतिबोधितकर्तव्यतां कं स्वाभीष्टगणेशदेवताशीर्वादरूपं मंगलमिदं वज्रयोपनिबध्नाति गौरी
श्रवति द्विपस्य गजस्य आस्यं मुखं यस्येति द्विपास्यो गणेशो विघ्नं हरतु नाशयतु युष्माकमिति शेषः कीदृशो गणेशः गौरीश्रवः केतकपत्रभंगं हस्तेनाकृष्य मुखा
ये ददत् गौरीपावतीतस्याः श्रवणयोः स्थितं केतकाः पुष्पं केतकं तस्य पत्रं पणोतस्य भंगं खंडं हस्तेन शृङ्गादं डेनाकृष्य हठादह्नीत्वा स्वमुखे स्वमुखौ घेददाति स्थापय

श्रीगणेशायनमः गौरीश्रवः केतकपत्रभंगमाकृष्य हस्तेन ददन् मुखे विघ्नं मुहूर्तकलितद्वितीयदन्तप्ररोहो
हरतु द्विपास्यः १ क्रियाकलापं प्रतिपत्तिहेतुं संक्षिप्तस्मरणार्थं विलासगर्भं अनंतदेवजसुतः सरामो मुहूर्तचिंताम
णिमातनोति २

तीति ददत् अनेन गणेशस्य बाललीलासूचितावालोपिमात्समीपवर्तियुक्त्वा चित्त्वेष्टं वस्तुवलात्कारेण गृहीत्वा मुखे निक्षिपतीति अतएव मुहूर्तकलितद्वितीय
दन्तप्ररोहः मुहूर्तक्षरामात्रं आकलितो निःसृतो द्वितीयदन्तप्ररोहो द्वितीयदन्तोद्गमो येन सः अनेन केतकपत्रस्य मुखस्थापनसमये यावन्निगरांगं न करोति तावद्गरो
शो द्विदन्तएवालोकि कैरित्यभूतोपमेयं १ अथ ज्योतिषग्रंथमारभमाणो विषयप्रयोजनसंबन्धाधिकारिणः सूचयन् कर्तव्यं उपजाति कया प्रतिजानीति क्रियाकला
पेति अनंताख्यज्योतिर्वित्पुत्रः सः प्रसिद्धः रामो मुहूर्तचिंतामणिं मुहूर्तानां दिनशुद्धिविशेषणालक्षणाया तदुपलक्षितः कालो मुहूर्तशब्देनोच्यते तस्य चिंतामुद्धा
तु द्विस्तस्यामणिरिव मुहूर्तचिंतामणिं ज्योतिषग्रंथमातनोति निषेधेतीत्यासाधारण्यमायमपि ग्रंथो निश्चितः मुहूर्तानामाधार इत्यन्यर्थनामानं मुहूर्तचिंतामणिं

पु.टी.
पु.प्र.
२

तस्यादिदं कालविधानशास्त्रं योज्योतिषवेदसवेदयज्ञान। यथाशिखाभयरागाणां नामां मरायो यथा तद्वेदंगशास्त्राणां गणितं मूर्धनि स्थितं तस्मा
न्वर्षोपयोधिकतया उवश्यमर्थो तव्यं ज्योतिःशास्त्रं तच्च सुपरीक्षितशिष्यापदेयं न ह्येकं श्रुतौ विद्याह्वे ब्राह्मणमाजगमगोपायमाशेषविष्टमस्ति अस्
यक्तया नृजवेहिताय नमां ब्रूया अवीर्यवती यथास्या अत्यच्च नैतदेयं दुर्विनीता यजानुज्ञानं एतत्तद्विषयकं कृत्वाय अस्यानेहि स्याप्यमानैव वाचां देवी को
पान्तिर्देहेतं विगय विनयावता यदीयमानं प्रभवेत्कल्पे तव सत्कृत्वाय उपकृत्य नुचितं कानि शास्त्राण्युपकारस्य पदं हि साधुरेवेति श्रुत्वा षेच महान्
वः गर्भः स्नेहाह्वो भास्वमोहाच्च यो विप्रो जानतो पिवा श्रुत्वा मुपदेशं तु दद्यात्स नरकं व्रजेदिति ज्योतिःशास्त्राभ्ययने क्लृप्ता हमां डव्यः एवं विधस्य शु
तिनेत्रशास्त्रस्वरूपभर्तुः खलु दर्शनं वै निहत्त्य शेषं कलुषं जनानां षडङ्गजधर्मसुखास्पदं स्यात् अत्र ज्ञानविशेषेण ज्योतिर्विदः प्रजातारतस्यं जीरो
रभ्यधापि दशदिनकृतपापं हन्ति सिद्धांतवेत्ता त्रिदिनजनितदोषं तत्र विशिष्ट एव करणभगरावेत्ता हत्यहो एतदोषं जनयति घनमं हस्तत्रयं नक्षत्रसूची
नक्षत्रसूची लक्षणवराहसंहिताया अविदितैव यः शास्त्रं देवजत्वं प्रपद्यते सापेक्षिदूषकः पापो रो यो नक्षत्रसूचकः तिथ्युत्पत्तिं न जानति ग्रहाणां
नैव साधनं पश्चाको न वर्तते तेनैव नक्षत्रसूचकः नक्षत्रसूच्यतीति नक्षत्रसूची नक्षत्रसूचको हि समुपवासं करोति यः सत्रजत्वं धत्ता मित्रं सार्धं मक्ष
विडं विना नक्षत्रजीविनं पापं भिषजं शुल्कजीविनं तादृक् पौराणिकादींश्च वाग्मात्रेणापि नाचयेत् नक्षत्रविडं विना नक्षत्रसूचकेन सहो धत्ता मित्रं
नरकं व्रजति अतश्चाप्यथा शास्त्रमादेशक एव नक्षत्रसूचकः ननु संपूर्णं शास्त्रपरिज्ञाता देवजत्वं प्रपद्यत इत्युक्तत्वात् श्वकर्मोर्जितसदसत्कर्मवि
प्रको देवं तज्जानातीति देवजः तस्य भावो देवजत्वं गुरुः देवज्ञैः शास्त्रतत्त्वज्ञैर्बुद्धौ त्विष्यते यदि सन्मूर्तः समन्वेष्टो नाथै नक्षत्रसूचकैरिति अत
एव कप्रयपो वेदपारगसाहित्येनैव नक्षत्रसूचकस्य आह भोजनमाह अरिर्विश्रंभं तावयं गो नक्षत्रसूचकः काराः कुंठश्च मंदश्चित्रीमुखः कुष्ठत्रवा
न् सर्वं प्राद्धे नियोक्तव्या मिश्रिता वेदपारगैरिति वसिष्ठः त्रिखंधपारगम एव प्रज्यः प्राद्धे सदा भूत्सुखं दमये नक्षत्रसूची खलु पापरूपो ह्यः सदा स
र्व सुधर्मकृत्ये वाराहोपि सावत्सरिके देशे वस्तव्यं भूतिमिच्छता चक्षुर्भूतो हि यत्रैवः पापं तत्र न विधत्ते मुहूर्ते निधिनक्षत्रमृतवश्चाय नानि च। सर्वाण्ये

रामः
२

ज्योतिषग्रंथमात्रेण निवेधविधादिसंनिवेशविशेषेण निरूपयतीत्यर्थः ननु जीर्णग्रंथैरेवमुहूर्ते विचारे सिद्धे किमनेनेत्यत आह कीदृशमुहूर्ते चिन्तामणिं क्रिया क
 लापप्रतिपत्तिहेतुं क्रियाजातकर्मादिकां सां कलापः समूहः तस्य अमुकस्मिन् शुभदिने कार्यमेतदस्मिन् शुभदिने कार्यमित्येवं रूपाहृततरे प्रतिपत्तिः सम्यक् कृता
 नंतस्य हेतुं कारणं अयमर्थः अन्यग्रंथेषु तिथ्यादिषु द्विरुक्ता तत्तत्तत्तत्करणानां पुनः पुनरलोडनेन सिद्धेदिति गौरवं अत्र त्वेकस्मिन्नेव पद्ये यो मुहूर्तो वि
 आर्यते तस्य तत्रैव निर्वोह इति लाघवं नन्वप्येवमपि ग्रंथेषु एवं विधमुहूर्ते निरूपणात् व्यर्थोयं प्रमत्त्यत आह पुनः कीदृशमुहूर्ते चिन्तामणिं संक्षिप्तसारां विलासग
 र्भे संक्षिप्तसारां विलासगर्भे विहृष्टार्थस्तस्य विलासः प्रकाशः सगर्भेयस्यासौ अत्र शब्दलाघवे विहृष्टार्थस्य निरूपणाद्यथा गुरुमुखे विनैवार्थज्ञानं
 सद्यो मनसि जागर्तितया नान्यग्रंथेषु तत्र शब्दकाठिन्याद्गुरुमुखादपि स्मरित्यर्थज्ञानं न भवतीत्येतदर्थमस्यांभरति ननु संवधादिचतुष्टयकथने विना कथं श्रोतृप्रव
 र्तिः उक्तं च सिद्धिः श्रोतृप्रवृत्तानां संवधकथनाद्यतः । तस्मात्सर्वेषु शास्त्रेषु संवधः पूर्वमुच्यते किमेवात्राभिधेयस्यादिति पृष्टुं केनचित् यावत्प्रयोजनं नोक्तं त
 वत्तत्वेन गृह्यते इति उच्यते मुहूर्ते चिन्तामणिमित्यनेनैव पदेनैव सर्वं सूचितं तथा च नारदः अस्य शास्त्रस्य संवधो वेदांगमिति धातुतरति यद्वात्राभिधेयपदार्था
 नामुहूर्तानां ग्रंथस्य च प्रतिपाद्यप्रतिपादकभावः संवधः प्रयोजनं तु शुभाशुभनिरूपणं विवाहादिकालनिर्णयश्च यदाह नारदः प्रयोजनं च जगतः शुभाशुभ
 निरूपणमिति कथ्योपि ग्रहणग्रहसंक्रांतियज्ञाध्ययनकर्मणां प्रयोजनं व्रतोद्वाहक्रियाणां कालनिर्णय इति तज्जिज्ञासुरधिकारी सच द्विज एव नात्यः उ
 क्तं च नारदेन सिद्धांतसंहिताहोरात्रसंक्षेपयात्मकं वेदस्य निर्मलं चक्षुः ज्योतिः शास्त्रमकल्मषं विनैतदखिलं श्रोतस्मार्तकर्मनसिध्यति तस्माज्जगदि
 त्तयेदं ब्रह्मणानिर्मितं पुरा अतएव द्विजैरेतदध्येतव्यं प्रयत्नतः अत्रैव कारस्य पाठक्रमेण प्रयोजने प्रयोजनं विनैव ज्योतिः शास्त्राध्ययनस्यावश्यकत्वं प्रतीय
 ते द्विजैरेवेति व्याख्याने द्विजव्यतिरिक्तैः शूद्रैर्नाध्येयमिति च प्रतीयते व्याख्यानद्वयमपि युक्तमेव ननु कथं श्रोतस्मार्तकर्मोपयोगि ज्योतिषमिति चेत् उ
 च्यते अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयीत वसंते ब्राह्मणो मीनादधीत दर्शपौर्णमासाभ्यां यजेतेत्यादिश्रुतयः सन्ति तत्र वर्षादिज्ञानं वसंतादनुज्ञानं दर्शपौर्णमासयो
 र्ज्ञानं च ज्योतिषं विना सर्वथा न निर्वहतीत्यवश्यमध्येतव्यं ज्योतिः शास्त्रं उक्तं च वेदांगज्योतिषे वेदादियज्ञार्थमभिप्रयुक्ताः कालादुपर्याविहिताश्च यज्ञाः

वाकुलानिष्पुर्णस्यात्संवत्सरेयदि अतो गणकानां यदपां क्लेयत्वमभ्यधियधर्मशास्त्रे तत्र सूचकाभिप्रायेण ज्ञेयं महाप्रयोजनं नु एतच्छास्त्रस्य सम्यक्ज्ञा-
नाद्ब्रह्मसायुज्यमिति तथा च गर्गः ज्योतिश्चक्रे तु लोकस्य सर्वस्योक्तं शुभाशुभं ज्योतिर्ज्ञानं तु यो वेद स याति परमां गतिं सूर्यसिद्धांते दिव्यं वक्षुः प्रहारां दु-
दाशैतैस्तानमुत्तमं विज्ञाया कर्मादिलोके सुस्थानं प्राप्नोति शाश्वतं वराहः न संवत्सरादी च न रके परिपच्यते ब्रह्मलोकप्रतिष्ठां च लभते देवचितक इति
तस्माज्ज्योतिः शास्त्रमवश्यमध्येतव्यमिति स्थितं तत्राप्यायं वाक्यतां पाठमात्रेणापि फलमस्ति स्मृत्यादिपठनवदिति अथ मुहूर्तप्रयोजनमाह सत्याचा-
र्यः शुभद्वारा क्रिया रंभजनितायर्व संभवाः संपदः सर्वलोकानां ज्योतिस्तत्र प्रयोजनमिति तेन शुभमुहूर्तारब्धं कार्यं सिध्येदशुभमुहूर्तारब्धं तु न सि-
ध्येदिति तन्न युज्यते येन तु यत्प्राप्तव्यं तस्य विपाके सुसो सचिवोपियः साक्षात्प्रतिज्ञः सोपिनशक्तो न्यथा कर्तुमिति शौनकोक्तेः प्राचीनसदसत्कर्मरूपदेव-
स्यावश्यं भावित्वादिति चेत् न विवाहा विवाहादिषु विहितकालस्य पुरुषप्रयत्नसाध्यत्वाद्भययोगे सत्येव कार्यं सिद्धिर्न केवलदैवेनेति तदुक्तं केशवाकिं-
राणा फलेद्यदि प्राक्तनमेव तत्किं कृष्याद्युपायेषु परः प्रयत्नः श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणामनिषेधविध्यात्मके कर्मणि किं निषेधेति यदितु देवमेव फलेतदा सर्वो-
जनः कृष्याद्युपायेषु कथं प्रवर्ततेति किंच श्रुतिस्मृत्यादयोपि निषेधविध्यात्मकानि रथकाः स्युः न च क्षमाराहे न बाहुभ्यां न दीतरे न संशयमापद्यते
त्यादीनां माश्वलायनादिवचनानां चिकित्सा शास्त्रस्य इवैव्यर्थ्यप्रसंगः स्यादित्यर्थः याज्ञवल्क्येऽपि देवैः पुरुषकारेऽपि कर्मसिद्धिर्व्यवस्थिता तत्रै-
वमभिव्यक्तं यौरुसंयौर्वदेहिकमिति कर्मसिद्धिः फलावाप्तिरिष्टानिष्टाचलक्षणा साचकेवलदैवेन व्यवस्थिता अपितु पुरुषकारेऽपि पुरुषकारः
प्रयत्नः पुरुषकाराभावे देवमेव नास्तीत्याह तत्रैवमिति पूर्वदेहार्जितं यौरुसमेव देवमित्युच्यते तच्चाल्यपुरुषप्रयत्नानंतरं महाफलोदयेन अ-
भिव्यक्तं भवति अतएव वसंतराजः पूर्वजन्मजनितं पुराविदः कर्मदेवमिति संप्रवक्षते उद्यमेन ससुपार्जितं तदा वांछितं श्रुतिनैव केवलमिति
देवप्रयत्नयोरन्यतरेण सिद्धिर्न भवतीत्यत्र दृष्टान्तमाह याज्ञवल्क्यः यथा ह्येकेन चक्रेण रथस्य न गतिर्भवेत् तद्वत्पुरुषकारेण विना देवं न सिध्य-
ति केशवाकोऽपि प्राक्कर्मबीजं सलिलानलोर्नीसंस्कारवत्कर्मनिधीयमानं शोषामयोमायवयस्यतस्य तस्मात्सदा चारवतां न हानिरिति

शु० टी०
शु० प्र०
४

4

नहिदेयं पंडिते न दैवविदा अयं शोबुनिधौ मज्जति शास्त्रमविज्ञाय यो दद्यादिति ब्रह्मस्य निरपेक्षं प्रत्याह स्वभावादेव कालो यं शुभाशुभसमन्वितः अनादिनिधनः सर्वो न निर्दोषो न निर्गुणः तस्मान्निर्दोषकालार्थं मुहूर्तमधिगच्छतां कालः शुभो गुणैर्युक्तो बलवद्भिः शुभप्रदाः दोषैर्युक्तोऽपि चाप्राप्तौ वै दुर्भिक्ष्यत्ययं ह्येति अतः शुभमुहूर्तं बलेन पूर्वकर्माजितमशुभमपि दैवफलं निवार्यते इत्यवयं २ अथ तिथीशानमुच्यते तिथीशा इति एते तिथीशाः तिथीनां स्वामिनः बह्विधैश्चक्रैश्च शेषस्य च प्रयोजनं तु तत्तद्देवता पूजाप्रतिष्ठादि अथ मुहूर्तविचारस्य प्रतिज्ञातत्वात् न वत्सरादिकथनं नोक्तं तत एवावधार्यं ३ अथ तिथीनां संज्ञा सफलाह नंदेति नंदेति प्रतिपदादियंच तिथयो नंदा भद्रा जयारिक्ता पूर्णा संज्ञाः स्वस्वनाम

तिथीशा वह्निको गौरी गणेशो हिर्युहो रविः शिवो दुर्गा तको विश्वे हरिः कामः शिवः शशी ३ नंदा च भद्रा च जया च रिक्ता पूर्णोति तिथ्योऽशुभमध्यशस्ताः सितेऽसितेशस्तसमाधमाः स्युः सितशभौ मार्किगुरौ च सिद्धाः ४ नंदा भद्रानंदिकाख्या जया च रिक्ता भद्रा पूर्णो संज्ञाऽधमार्कात् ॥

सहशफलदाः स्युः इति एवं प्रकारेण सर्वाः षष्ठादयो ज्ञेयाः ताः शुक्लपक्षे अशुभमध्यमशुभफलदाः स्युः असिते कृष्णपक्षे शुभमध्यमशुभमध्यमफलदाः स्युः ता एव नंदादिति थयः शुक्रबुधमंगलशनिगुरुवारसु सिद्धिकराः स्युः यथानंदा शुक्रवार एव भद्रा बुधवार जया भौमे रिक्ता शनौ पूर्णा गुरौ इति ४ अथ सूर्यादिवारेषु यथा संख्यं निषिद्धतिथीदग्धनक्षत्राणि च शालिन्याह नंदेति अर्कोदितिल्यप्लोपेयचमी अर्कमारभ्य नंदादिका तिथिरधमा स्यात् यथा सूर्यवारे नंदा भद्रा एवं सोमभद्रा भौमे नंदा बुधे जया गुरौ रिक्ता शुके भद्रा शनौ पूर्णोति इह माधुनिकानां प्राच्यानां मतं वस्तु

रामः
४

पुरुषकारयोः समयोयत्फलसिद्धयोदृश्यते अत्रार्थे श्रीव्यासमुखोद्गताः श्लोकाः न विना मानुषं देवादेव वा मानुषादिना नैको निवर्तयत्यर्थमेका
 रणिरिवानलमिति केचिदुद्धिः कर्मानुसारिणीति मन्यमानाः प्रयत्नोपि देवरूपं शक्तिं कृत्वा देवमेव फलसिद्धेः कारणमिति वदन्ति तन्ना अनवस्था
 दोषप्रसंगात् तथाहि प्राक्कर्माजिते पौरुषमेव किल देवप्राप्ते नोच्यते अत्रत्यः प्रयत्नः प्राचीनपौरुष लक्षणेनैव जन्मते तदपि तत्प्राचीन
 पौरुषजन्यमित्यनवस्थाऽतः प्रयत्नोपि देवप्रेरित इत्यनुपपन्नं नेतु वीजाङ्कुरन्यायेनानवस्थादोषो न भविष्यतीति चेत्तन् न हि वीजाङ्कुरन्यायेन देवमे
 व मूलमिति निश्चीयते नापि प्रयत्नः अतः सन्धुभययोगे प्रलसिद्धिरिति तत्त्वं एवं चेत्तर्हि पूर्वोक्तानां शौनकादिवाक्यानां येन तु यत्प्राप्तव्यं तस्य
 विषाक्षे सुरेशसचिवोपियः साक्षात्त्रियतिजः सोपिन शक्तौ न्यथा कर्तुं मित्यादिकानां कागतिः उच्यते देवं तु दृढकर्मजं चेति द्विविधं तत्र दृढकर्म
 जस्यास्य शंभा वित्वाद्ग्रहं शांत्यादिरूपेण पूर्वेषां प्रयत्नादपि तन्निवारयितुं न शक्यते दृढमूलत्वात् प्रवृत्तवाताघातेऽपि दृढमूलपादपवत् अदृढक
 र्मजं तु देवप्रयत्नेन निर्वर्त्य प्रतिशियिलमूलपादपवत् तथा च जातकैरेधर्मकर्मनिरता विजितेन्द्रिया ये ये पश्य भोजनमुषो द्विजदेवभक्ताः लोके
 न एदधति ये कुलशीललीलांतेषां मिदं कथितमायुर्द्वारधीभिरिति प्रयत्नाभावे तु विपच्यते तथा च तत्रैव पापिष्ठा येऽराचारादेव ब्राह्मणानि द
 काः अपश्य भोजनस्तेषां मकालमरणं भुवमिति वैद्यकेऽपि श्वेदजन्मकृतं पापं व्याधिरूपेण बाधते इति सर्वव्याधीनां साधारण्येन कर्मजत्वेऽपि साध्या
 साध्यत्वेन द्वैविध्यं तत्रापि कृष्णायः सुखोपायो द्विविधः साध्य उच्यते असाध्यो द्विविधो ज्ञेयो साध्यो यश्चाप्रति क्रियः साध्यः यथा त्वमायांति
 याप्याश्चासाध्यां तथा प्रतिप्राणानसाध्यास्तु नराणां भक्त्या वावता मित्यादिनाः चिकित्सव्या ये दृढमूलत्वमन्येषां दृढकर्ममूलत्वं निश्चीयते
 अतो देवस्येदं शं द्वैविध्यमस्ति अतः शौनकावाक्यानामयमर्थः येन त्विति येन पुरुषेण यत्प्राप्तव्यं अवश्यं भोक्तव्यं दृढकर्मोपार्जितमिति यावत् तदप्य
 था कर्तुं न ह्यस्ति रापिन शक्तः अर्थादन्यददृढकर्मोपार्जितमन्यथा कर्तुं शक्त इत्यर्थः अतो निमित्तशकुनादिभिर्दुष्टफले ज्ञाते वीधायनादि विहिते
 नत च्छांतिदानादिरूपधर्मेण प्रयत्नेन तन्निवर्त्यते अथैव तेनैवोक्तं सुपरीक्षितं विलयं धर्माय सुखाय दयत्योः अपरीक्षितं विलयं

मु० टी०
शु० प्र०
५

रयोरपि निषेधः काशीखंडे प्रतिपदशमीवृक्षे नवम्यां विवासरे दंतानां काष्ठसंयोगो दहेदासप्तमंकुलमिति ६ अथ कृत्यविशेषेषु निविद्धतिथिरिति
वंशाहं दसाह वक्ष्यममीति वक्ष्यमम्योमसिद्धे भूतश्चतुर्दशी विधुक्षयो मावास्या एतासु तिथिषु नापुरुषः तैलपलं मांसं क्षुरं क्षौरं रतं मैथुनं नोसे
वेत यथा वक्ष्यां तैलं अष्टम्यां मांसं चतुर्दश्यां क्षौरं अमावस्यायां मैथुनं न सेवेत इत्यर्थः विधुक्षयः सर्वोपलक्षकः वसिष्ठः स्त्रीसेवनं पर्वसु पक्षमा
ध्येपलं वषट्पुच सर्वतैलं नृणां विनाशाय चतुर्दशीषु क्षुरक्रिया स्यादसकृत्तदा सु नारदः व्यतीपाते च संक्रांतावेकादश्यां च पर्वसु अर्कभौमदि
ने विष्णोनाभ्यंगं न च वैधृताविति पर्वणि वसिष्ठः आह चतुर्दश्यष्टमी कृष्णा अमावास्या च पूर्णिमा पुर्यानि पंचपर्वणि संक्रांतिर्दिनस्य चेति
अत्र तिथिस्तात्कालिकीया ह्या उक्तं च स्नाने वाभ्यंजनं चैव दंतधावनं मैथुने तिथिस्तात्कालिकीया ह्या तथा मरणाजन्मनोरिति अथ विधेययोद

वक्ष्यममी भूतविधुक्षयेषु नोसे वेतनां तैलपले क्षुरं रतं नाभ्यंजनं विश्वदशद्विकेति यौधायीफलैः स्ना
नममाद्रिगोषसत् ७ सूर्ये शपंचाग्निरसायनं दवेदांगसप्ताश्विगजांकशैलाः ॥

शदशमी द्विके द्वितीया एतासु तिथिषु अभ्यंजनं अभ्यंगं मलापहात्वं च न सेवेत अयं निषेधो ब्राह्मणव्यतिरिक्तस्य तथा च भट्टभास्करे निर्णयामृते त्रयो
दश्यां द्वितीयायां सप्तम्यां च विशेषतः शूद्रविद्वज्त्रियाः स्नानं नाचरेयुः कदाचनेति अथ यौधायीफलैरामलकैः स्नानममाद्रिगोषु अमावस्यासप्तमी
नवमीषु असत् निविद्धमित्यर्थः अत्र वसिष्ठादिमते त्रयोदश्यादिति तिथिषु आमलकस्नानस्यैव निविद्धो नाभ्यंगस्य वसिष्ठः कामदुर्गांतकरविनवें
दके दिनेषु च सकृदामलकस्नानं संपत्पुत्रविनाशनं भट्टभास्करस्तु नवम्यादिष्वेवामलकस्नानं निषेधति सप्तम्यं च दानवमीषु देहश्रीसंततीराम
लकैर्न रस्य स्नानं निहत्यं त्यदिने तु धत्तेति लैः श्रियं पुरायकरं सदैवेति ७ अथ सूर्यादिवारेषु दग्धादियोगचतुष्टयमिंद्रवज्रोपजातिकाभ्यामाह
सूर्येति सूर्यादीति सूर्ये शपंचाग्निरसायनं दः तिथयः सूर्यादिवारो दग्धसंज्ञा भवन्ति यथा द्वादशी रविवारो दग्धा सोमे एकादशी भौमे पंचमी बुधे

रामः
५

तस्तुने शुभाः अमृतयोगाः तथा च वसिष्ठः नंदा भौमार्कयोर्भद्राशुक्रे द्वौ च जया बुधे शुभयोगा गुरोरिक्ता पूर्णा मंदेऽमृता कृया गुरुरपि आदित्य भौमयो
 नंदा भद्राशुक्रशशांकयोः जया जस्य गुरोरिक्ता पूर्णा कींश्चामृता शुभा इति नारदवाक्ये शनौ पूर्णा च मृत्युदेति कल्पितपाठः वसिष्ठदिवचनविसेवा
 दात् बहुषु पुस्तकेषु शनौ पूर्णा मृता शुभेति पाठश्च पूर्णसंज्ञाः मृता कादिति पाठः साधुः तथा रवि वारादिषु याम्यं भरणी तदा दीनि नक्षत्राणि यथा क्र
 मेण दग्ध नक्षत्राणि स्युः यथारवि वारे भरणी दग्धा सोमे चित्रा भौमे उत्तराषाढा बुधे धनिष्ठा गुरा बुतरा फाल्गुनी शुके ज्येष्ठा शनौ रेवती नारदः आ
 दित्य भौमयो नंदा भद्राशुक्रशशांकयोः जया सौम्ये गुरोरिक्ता शनौ पूर्णा मृता शुभा इति नारदः यमर्क्षमर्कवारे जो चित्रा भौमे तु विश्वर्मे बुधे अवि
 श्वर्मे मणर्क्षे गुरौ ज्येष्ठा भृगोर्दिने रेवती शनि वारे तु दग्धयोगा भवेत्यमी एतान्येव नक्षत्राणि रव्यादीनां जन्मभानी न्युक्तानि तान्यपि निषिद्धान्ये

याम्यं त्वाष्ट्रं वैश्वदेवं धनिष्ठा र्यमां ज्येष्ठां त्यं रेवे दग्धं भं स्यात् ५ षष्ठादिनिश्चयो मंदाद्विलोमं प्रतिप
 बुधे सप्तम्यर्केऽधमाः षष्ठाद्यामाश्च रक्षावने ६ ॥ ॥ ॥

वल्लभः याम्यं त्वाष्ट्रं उत्तराषाढे धनिष्ठोत्तराषाढा ज्येष्ठा च रेवती चैव जन्मर्क्षा भानुतः क्रमात् क्रमात् सप्तेंद्रशसूर्ये नवाष्टौ पौर्णिमा स्यमा १४।१०।१२।६।८
 १५ ३० सूर्यादिजन्मतिथयः संत्याज्याः शुभकर्मणि जन्मर्क्षे जन्मतिथिषु शुभकर्मविवर्जयेत् वलाच्चैकुरुते कर्मन तत्फलमवाप्नुयादिति ५ अथ क्र
 कचादिनिश्चयो गाननुशुभाह षष्ठादीनि क्रमेण षष्ठादिनिश्चयः मंदाह नैश्चरद्विलोमं विपरीत गणनयाऽधमाः स्युः यथा शनौ षष्ठी अधमा शुके स
 प्तमी गुरा वृषमी बुधे नवमी भौमे दशमी सोमे एकादशी रेवौ द्वादशी एते योगाः क्रकचाख्याज्ञेयाः तथा प्रतिपत् बुधवासरे सप्तमी रवि वारे संवत्तयो
 गा अधमा स्यात् अथ षष्ठी आद्या प्रतिपत् अमा अमा वा स्या रक्षावने देता वां का चादिभिर्मलनिष्कस्ये अधमाः निषिद्धाः स्युः क्वचिन्नवमी रवि वा

मु० टी०
शु० प्र०
६

ॐ

सरांगाध्ययः शक्राः पंच एतास्तिथयः शून्या यथा कार्तिक शुक्ल पंचमी शून्या एव माघाढ शुक्ल पक्षी फाल्गुन शुक्ल पक्षे चतुर्थी ज्येष्ठ शुक्ल पक्षे चतुर्दशी माघ शुक्ल पक्षे पंचमी अथैषामेव कार्तिकादिमासानां शुक्ल पक्षे शक्राग्नि विश्वरसाः क्रमाच्छून्याः यथा कार्तिक शुक्ल चतुर्दशी शून्या आषाढ शुक्ल सप्तमी फाल्गुन शुक्ल तृतीया ज्येष्ठ शुक्ल त्रयोदशी माघ शुक्ल पक्षी चेति वसिष्ठः अष्टमी नवमी चैत्रे पक्षयो रूभयो रपि माघ वेद्वा दशी त्या ज्या पक्षयो रूभयो रपि ज्येष्ठ त्रयोदशी निंद्यासिते शुक्ल पक्षे चतुर्दशी आषाढ शुक्ल पक्षे पक्षी शुक्ल तु सप्तमी द्वितीया च तृतीया च आबणे सित शुक्ल पक्षयोः प्रथमा च द्वितीया च नभस्ये मासि निंदिते दशम्ये कार्तिके निंद्या मासीषे शुक्ल शुक्ल पक्षयोः ऊर्जै चतुर्दशी शुक्ल शुक्ल पक्षे तु पंचमी सप्तमी चाष्टमी सौम्ये पक्षयो रूभयो रपि यौषे प

गोक्षौ चोभयपक्षगाश्च तिथयः शून्या बुधैः कीर्तिता ऊर्जा षाढ तपस्य शुक्र तपसां शुक्ल पक्षे शरांगाध्ययः १० शक्राः पंच सिते शक्राग्नि विश्वरसाः क्रमात् तथा निंद्यं शुभे सापेद्वा दश्यां वैश्वमादिमे ११ अनुराधा द्वितीया यां पंचम्यां पित्र्यमेतथा शुक्र राश्वत ७ चतीया यां मेकादश्यां च रोहिणी १२ स्वाती चित्रे त्रयोदश्यां सप्तम्यां हस्त राक्षसे नवम्यां कृत्तिका दृम्यां पूभा वष्यां च रोहिणी

सादये चैव चतुर्थी पंचमी तथा माघे तु पंचमी पक्षी शुक्ल शुक्ल पक्षे यथाक्रमं तृतीया च चतुर्थी च फाल्गुने सित शुक्ल पक्षयोः तिथयो मास शून्या ख्यावंश विजित विनाशकः आसु आद प्रकुर्वीत नैव मंगलमाचरेदिति १० अथ नक्षत्र संबंधि दोषान्साधानुपपद्येनाह तथेति अनुराधेति स्वातीति च शुभे कृत्येद्वा दश्यां सापेमा ॥ शेषानिंद्या आदिमे प्रतिपदि वैश्वसुत्तराषाढा राक्षस मूलं लल्लः द्वितीया चानुराधा शुत्तरा च तृतीया पंचम्यां च मघा युक्ता चिना स्वात्यौ त्रयोदशी प्रतिपद्युत्तराषाढा नवम्यां कृत्तिका यदि सप्तम्यां हस्त मूले च वष्यां ब्राह्म्यं मवेद्यदि पूर्वभाद्रपदा दृम्यां एकादश्यां च रोहिणी द्वादश्यां च मघा शेषा त्रयोदश्यां

मघा यदि इत्यादि यथा कार्ये कृते चेत्तथा स रासा नाराणां धुवमिति ११ १२ १३

रामः
६

तृतीया शुक्लपक्षी शुक्लपक्षी शनौनवमी उक्तचनारेदेन एकादशीचंद्रवारेद्वादशीचार्कवासरे षष्ठीवृहस्पतिवारेतृतीयाबुधवासरे अश्वमीशुक्रवारेच
नवमीशनिवासरे पंचमीभौमवारेचदग्धयोगाः प्रकीर्तिताः अथविषयो गाः वेदेति चतुर्थ्यादितिथयः अर्कादिवारेषुविषाख्या भवन्ति यथारवौ
चतुर्थीविषाख्या चंद्रषष्ठी भौमेसप्तमी बुधेद्वितीया बुधेभद्रारूपः सिद्धियोगस्तुसप्तमीद्वादश्ये श्रितार्थः एवंनवमीशन्यादावपि गुरावश्वमी
शुक्लेनवमी शनौसप्तमी तथाचगुरुः षष्ठीशशंकेनवमीचशुक्लेबुधेद्वितीया तपनेचतुर्थी जीवेश्वमीसौरिकुजेद्विसप्तमीयोगाविषाख्याकुलनाश
नाः स्युः अथहुताशनाख्याः सूर्यांगेति द्वादश्यादितिथयः सूर्यादिवारेषुहुताशनाख्याः स्युः वसिष्ठः सप्तषष्ठ्यादितिथयः सोमवारादिभिर्युताः अ
ग्निजिह्वाः सप्तयोगामंगलेष्वितिगर्हिताः ८ अथयमघंटाः मघाविशाखादिनक्षत्राणिरविवारादिषुयमघंटासंज्ञानिस्युः यथा अर्कवारेमघायम

सूर्यांगसप्तोरगगोदिगीशादग्धाविषाख्याश्चहुताशनाश्च ८ सूर्यादिवारेतिथयो भवन्ति मघाविशाखाशिवमूलवह्निः ब्राह्म्यं क
रोर्कायमघंटाकाश्चशुभेविवर्ज्यागमनेत्ववश्यं ९ भाद्रेचंद्रशौनभस्यनलनेत्रेमाधवेद्वादशीपौषवेदशराश्चैदशशिवा मार्गेशि
पंरा एवेसोमवारेविशाखाइत्यादिगर्गः मघाविशाखा आर्द्राचमूलमक्षवक्रतिका रोहिणीहस्तइत्यक्तैयमघंटाः क्रमाद्देवेः एतेदग्धादियोगाः शुभे
विवाहादिकार्येवर्ज्याः गमनेतुयात्रायामवश्यंवर्ज्याः एवामयवादोवसिष्ठेनोक्तः दिवामृत्युप्रदाः पापदोषास्त्वेतेनरात्रिषु शुभकार्येप्रस्तौचस
वेदापरिवर्जयेदिति आवश्यककृत्येदीपिकायां यमघंटेत्यजेदह्नौमृत्योद्वादशनाडिकारति अन्येषांपापयोगानांमध्याह्नात्परतः शुभमिति ९
अथचैत्रादिमासेशून्यतिथीः शाहूलविक्रीडितेनाड्यनुषुभावाह भाद्रेशति शक्राशतिचभाद्रपदादिह्योकोक्तमासेषुचंद्रशौ प्रतिपद्वितीयेइत्यादि
क्रमोक्ततिथयः उभयपक्षगाः शुक्लपक्षेपक्षगताः शून्यसंज्ञकाः बुधैः कीर्तिताः कथिताः यथाभाद्रपदेप्रतिपद्वितीये उभयपक्षे शून्ये एवंनभसि
आवरो उभयपक्षेतृतीयाद्वितीये शून्ये इत्यादि अतस्तुमासानां उर्जापाठनपस्यशुक्रतपसाकांतिका पाठज्येष्ठफाल्गुनमाघानाकसपक्षक्रमेण

मु० टी०
शु० प्र०
७

7
चर

7

विवाहप्रकरणे वक्ष्यते जगन्मोहने केन्द्रे वैवत्रिकोणे च शुभेष्टपचयेपि वा एकोपि बलवांश्चापि शून्यतिष्ठुऽनाशका इति १८ १९ अथ हस्ताकोटिस्ति
द्वियोगानां तिथिविशेषेणातिनिधत्तमनुषुपदयेनाह वर्जयेदिति बुधानुराधामिति च श्रीपतिः हस्तैरवौशशधरेचमृगोत्तमंगभौमेश्विनीतुध
दिने च तथा नुराधा पुष्यो गुरो भृगुसुतेपि च पौष्पविष्ण्वरोहिण्यथा केतनयेऽमृतसिद्धियोगाः एते पंचम्यादिति तिथिषु चैवैतितदा वर्ज्याः यथा पंच
म्याहस्ताकोट्यः एवमग्रेपि वक्ष्यादौ अन्ये उक्तं च अकेहस्तः पंचमी च सोमे वक्षी च चंद्रमं अश्विनी सप्तमी भौमे बुधे मेतंत्रं तथा मृगी गुरोऽप्यं च नवमी

तिथयो मासशून्याश्च शून्यलग्नानियान्यपि मध्यदेशे वि वर्ज्यानि न दृष्याणीतरेषु तु १८ पंचमं धकारालग्नानि मासशून्याश्च
राशयः गौडमालवयोस्त्याज्या अन्यदेशे न गर्हिताः १९ वर्जयेत्सर्वकार्येषु हस्तार्कपंचमीतिथौ भौमाश्विनी च सप्तम्यां प
ष्ठ्यां वंद्रेद्वं तथा २० बुधानुराधामृग्यां दशम्यां भृगुरेवतीं नवम्यां गुरुपुष्यं चैकादश्यां शनिरोहिणीं २१ ग्रहप्रवेशया
त्रायां विवाहे वैयथाक्रमं भौमेश्विनी शनौ ब्राह्म्यं गुरोऽप्यं विवर्जयेत् २२ आनंदाख्यः कालदेऽश्वधूम्रो धाता सौम्यो ध्वां
क्षकेतुकमेरा श्रीवत्सारख्यो वज्रकं मुद्गरश्च कृत्रं मित्रं मानसं पद्मलुंवौ २३ ॥ रामः ॥

दशमी रेवती भृगौ एकादशी शनौ ब्राह्म्यं वर्जयेत्सर्वदा बुधैरिति २० २१ अन्यदप्याह ग्रहप्रवेश इति ननु भौमाश्विन्यादीनां ग्रहप्रवेशादौ स्वतएव
वारनक्षत्रदोषादप्राप्तेः किमर्थमिदं वचनं उच्यते यदि विविर्व्यतीपातो दिनं वाप्यशुभं भवेत् हन्यतेऽमृतयोगेन भास्करेणातमो यथैति वचनात् कार्यम
त्राप्रा शल्यप्राप्ते आवश्यत्वे प्रवेशादिसंभावना स्यात्तदर्थं मपवादवचनं युक्तमेव २२ अथानंदादियोगान्शालिन्युपजातिकाभ्यामाह आनंद इति

उत्पात इति २३

रामः
७

अथ वैत्रादिमासेषु शून्यनक्षत्राण्यनुष्टुपद्वयेनाह कदास्तेति कदास्तेमेरेहिएयन्विन्यौचैत्रेशून्येनक्षत्रे एषु शुभकार्येनकार्ये यतो वितविनाशदाः धनु
 नाशकरा इत्यर्थः एवं वैशाखेत्वाष्ट्वायूचित्रास्वात्यू शून्यमे पाशीवरुणास्तङ्गशतताए अजयापूर्वाभाद्रपदा वसिष्ठः अश्विनीरेहिणीचैत्रेशून्यमे
 परिकीर्तिते चित्रास्वातीचवैशाखेज्येष्ठे विश्वेज्यतारको भगवासवमाषाढे श्रावणे हरिविंशमे नभस्वेवाहर्णात्यर्द्धमजपादश्वयज्यपि कार्तिकेपि
 त्वन्हाक्षेसौम्यचित्राद्विदेवते पौषेदसकरार्द्राः सूर्यावेमूलं च विष्णुं तपस्येशक्रभरणी शून्यभान्याहुर्यजाः एषु यनुकृतं कर्म धनैः सह विनश्यती
 ति १४ १५ अथ वैत्रादिमासेषु शून्यरासीननुष्टुभाह षट्शनि वसिष्ठः षट्मज्यरवा पुष्यमेव कन्याः सरस्विकाः तुलाचापकुलीराख्यामगसिंहश्रवणशयः चैत्रहोमास

कदास्तेमेत्वाष्ट्वायू विश्वेज्यो भगवासवौ वैश्वसुतीया शिषौस्ते अजपादग्निपित्र्यमे १४ चित्राद्विशौशिवाभ्यर्काः श्रुतिम्
 लेयमेद्वमे चैत्रादिमासेषु शून्याख्यास्तारावितविनाशदाः १५ यदोऽसवो गौर्मिथुनं मेव कन्यालितौ लिनः धनुः कर्कौ मृगः
 सिंहश्चैत्रादौ शून्यराशयः १६ पक्षादितस्त्वोजतिथौ धरेणौ पंचास्यनक्रौ मिथुनांगने च चापेद्वमेव कर्कहरीहयांत्यौ गौंत्यौ
 चनेष्टेतिथि शून्यलये १७

शून्याख्यावंशवितविनाशनाः इति १६ अथ विषमतिथिषु दग्धलग्नानीद्वज्जयाह पक्षादित इति सुक्लपक्षरूपपक्षादितः प्रतिपदमारभ्यतः ओ
 जतिथौ विषमतिथौ प्रतिपत्तिथौ धरेणौ तुलामकरौ तृतीयायां मृगेन्द्रनक्रौ सिंहमकरौ पंचम्यां मिथुनकन्ये सप्तम्यां चापेद्वमेव कर्कः कर्कौ नवम्यां कर्कहरी
 कर्कसिंहौ एकादश्यां हयांत्यौ धनुर्मौ त्रयोदश्यां गौंत्यौ च वृषमीनौ एतेतिथि शून्यलग्ने तस्यां तस्यां तिथौ नवे निविदेव सिद्धः मृगसिंहौ तृतीयायां प्रथ
 मायां तुलामृगौ पंचम्यां वृषमीनौ सप्तम्यां चापेद्वमेव नवम्यां सिंहकौ दग्धवेकादश्यां गुरोर्गृहे वृषमीनौ त्रयोदश्यां दग्धसंज्ञास्त्वमी गृहाः दग्धसमनिप
 कर्मकृतं सर्वं प्रणश्यति १७ अथैषां दुष्टयोगानां शुभकृत्यां नश्यत्कृत्येति मरिचमाह चारुः निधयो मासस्य न्यास इति द्वाभ्यां पञ्चदशराश्याल्लग्नानि

सु० टी०
सु० प्र०

८

४५२

८

वैराचार्यैः सर्वार्थसिद्धैकचितानि एवं वंदे श्रवणादीनि एते सिद्धियोगाः द्वादशैकैः सुगादिह विद्यादिप्रकारेण आनंदादिसमीचीनसंयोगसंबन्धिनस्तत्रैरु
पनिबद्धाः भीमपराक्रमेण कुयोगा अप्युक्ताः ज्येष्ठावन्निमग्धाविशाखवसवो मेतं यमारुख्यं रवौ सोमे शैव विशाखसुष्यपवनाश्चित्रात्वषाढाहयं भौमे वि
श्वजलेश मित्रवसवः भाग्याद्रसायौ शिवः श्रुतीरेवति पूर्वयोनिभरणी वस्त्वश्वि मूला बुधे जीवे मूलमघाद्र्याम्यवरुणाश्रवाशशीरोहिणी शुक्रे स्वा
तिभुजंगदेवतमघापुष्योत्तरा रोहिणी सौरावयममूलहस्तवरुणाषाढाहयं रेवती चित्रा विष्णुमघाश्रवसवसमयेत्याज्यो अयोगा बुधैरिति २८ २९
अथावश्यकवर्ज्यत्वेन स्रष्टित्यपस्थित्यर्थे उत्पातमृत्युकाणां सिद्धियोगान्शालिन्याह दीशदिति विशाखादिचतुर्नक्षत्रैरुत्पातमृत्युकाणोचसिद्धि

भौमे ह्ये हिबुध्मकृशानुसार्पणं शैब्राह्ममैत्रार्ककृशानुचांद्रं २८ जीवेत्यमैत्राश्वदिनाज्यधिष्ठ्यं शुक्रैत्यमैत्राश्वदिति श्रवोभं
शनौ शुनित्राह्यसमीरभानि सर्वार्थसिद्धैकचितानि पूर्वैः २९ दीशातो याह्यसवात्यौ सम्राचराह्यातुषादयमर्क्षाच
तुर्भैः स्यादुत्पातो मृत्युकाणोचसिद्धिर्वारेकाद्ये तत्फलं नाम तुल्यं ३० कुयोगातिथिवायेत्यातिथिभोत्याभवारजाः
हूणवगरवशेषेववर्ज्यास्त्रितयजास्तथा ३१ ॥०॥

योगाः रविवारेस्युः यथा रवौ विशाखा उत्पातः अनुगधामृत्युः ज्येष्ठा कारणः मूलं सिद्धिरिति एवं सोमवा एदौ पूर्वाषाढादितो जेयं तत्फलं नाम सदृशं उत्पा
तमृत्युकाणानि विद्धाः सिद्धिः शुभइत्यर्थः नारदः विशाखादिचतुर्वर्गे मर्कवादिषु क्रमात् उत्पातमृत्युकाणां रव्यायोगाश्चामृतसंयुता इति ३० अथ
देवाविशेषेण कुयोगानां परिहारमनुबुभाह कुयोगा इति तिथिवायेत्याः कुयोगाः क्रकचादयः तिथिभोत्याः अनुगधाद्वितीयायामित्यादयः भवा
रजाः याम्यत्वाष्ट्रवैश्वदेवमित्यादयः तथा त्रितयजाः तिथिवारनक्षत्रजाः वर्जयेत्सर्वकार्येषु हस्तार्कपंचमीति यावित्येवमादयस्ते सर्वहूणवंगखशदे
शेषेववर्ज्याः अन्यदेशेन निखिद्धा इत्यर्थः नारदः तिथिवायेद्वानेष्टायोगा वारक्षसंभवाः हूणवगरवशेषो न्यदेशेने शुभप्रदा इति ३१ ॥ ॥ ॥

रामः
८

२४ अथैषांगणनोपायमनुष्ठुभाह दस्तादिति अत्रनक्षत्राणां साभिजितां गणनाकार्यं यतोऽष्टविंशतियोगाः यथा केदिने अद्यदिननक्षत्रं अवरास्त
 दाश्विनीतः साभिजिद्रणनयात्रयोविंशतिसंख्यमस्ति तथा सत्यानंदादियोगेषु त्रयोविंशतिसंख्योगदयोगो जातः एवमिदुवारे मृगशीर्षाद्रणन
 या आनंदादयो ज्ञेयाः २५ अथैतेषु कियतोऽष्टयोगानामवश्यककृत्ये परिहारशालिन्याह ध्वांक्षश्च ध्वांक्षवज्रमुद्गरेषु आद्याः षुनाः
 पंचघटिकावर्ज्याः पयलुंवयोर्वेदाश्चतस्रः एवं गदेः श्वाः सप्तधूमे भूरे कैव काणे घटिद्वयं मूसले द्वे घटिके राक्षसमृत्यातकालाः सर्वे घटिका
 त्मकावर्ज्याः कालः कालदंडः अत्रानुक्तेऽपि चरैर्योगेषु घटिचयं वर्ज्यं उक्तं च ज्योतिः सागरे ध्वांक्षे द्वायुधमुद्गरेषु घटिकास्त्याज्यास्तु पंचादितः पयलुंव

उत्पामृत्यु किल कारा सिद्धी शुभो मृताख्यो मुसलं गदश्च मातंगरक्षश्चरमुस्थिराख्यः प्रवर्धमानाः फलदाः स्वनाम्ना २४ दास्ता
 दर्कमृगादिंदौ सार्पात्तमौ मेकराहुधे मैत्राक्षरौ भृगौ वैश्वात्गरा मंदे च वारुणात् २५ ध्वांक्षे वज्रे मुद्गरे चेषु नाशो वर्ज्यावेदाः
 पयलुंवै गदेश्वाः धूमे काणे मौसले भूद्वये रक्षो मृत्युत्यातकालाश्च सर्वे २६ सूर्यभादे दगोतर्के दिग्विष्वनखसंमिने चंद्र
 क्षौरवियोगाः स्युर्दोषसंघविनाशकाः २७ सूर्येर्कमूलोत्तरपुष्यदासं चंद्रे शुक्रास्त्रशशीज्यमैत्रं ॥

कयोश्चतस्रउदिनाधूमे सदैकापुनः द्वे कारो मुसलाह्वये पिचगदे सप्तैवति सश्चरे मृत्युत्यातकरक्षसां दिनगतास्ताः कालदंडे तथा २८ अथ दोषापवाद
 भूतान्नवियोगाननुष्ठुभाह सूर्यभादिति सूर्योपत्रतन्नक्षत्रमारभ्य चंद्रक्षेदिननक्षत्रे चतुर्नवषट्दशत्रयोदशविंशतिसंख्याके सति रवियोगाः स्युः
 तंच दोषसमूहानां नाशकराः उक्तं च सूर्यो चतुर्थे दशमे च षष्ठे विष्वक्षे के विंशतिमे नवक्षे भवेति षट्भानुसदृशयोगाः कुयोगविध्वंसकराः प्रदिष्टाः
 २९ अथ सूर्यादिवारेषु नक्षत्रविशेषैः सिद्धियोगानि द्ववज्रोपजातिकाभ्यामाह सूर्ये इति जीवं इति च रवि वारे हस्तमूलच्युन एषु व्याश्विनी नक्षत्राणि पू

सु० टी०
शु० प्र०
६

9

खेटयोर्मेववास्यादिति विवाहं दत्तवने नारदः ग्रहणोत्पात भेत्याज्यमंगलेषु ज्ञातुं यमिति ननु नक्षत्रसंघौ जायमाने ग्रहणं किं नक्षत्रं दूषयेदित्यत्राह शार्ङ्गः
धरः पस्तिन्विधुं राहुरिनवधिष्ये गृह्णाति तत्पाज्यसूत्रं यस्यात् पाणिग्रहे पुंमरां विधत्ते च योर्मयोश्चैव यमेव जह्यात् अन्यच्च पक्षांतरेण ग्रहणद्वयस्याद्य
दातदातद्ग्रहणोपगमं पक्षाद्विशुद्धं भवति द्वितीयपाणिग्रहे शुभ्यति भोगवत्कात् इति ३२ अथ ग्रहणनक्षत्रे ग्रासभेदेन निंघा न्यासदिवसांश्चैव ज्ञयाह
नेष्टमिति ग्रहर्क्षग्रहणनक्षत्रं क्रमात्संश्लेषार्धं चतुर्थीशः ग्रासे सति षट्त्रयैकमासान्नेष्टं गुरुः सर्वग्रासेषु षण्मासान् त्रीन्यासांस्तु दले ग्रहे आपादग्रहणे धिष्ये
मासमेकं विवर्जयेत् अथ क्रमात् यस्तेः सग्रे ग्रहणार्धग्रामे उभयोः प्राक्पश्चाच्च त्रिघत्तानेष्टाः तथा अर्धखंडे यस्तेः सग्रे यस्तेः दययोरभावेऽपि अर्धग्रासे उभ
योः प्राक्पश्चाच्च त्रिघत्तानेष्टाः गुरुः यस्तेः सग्रे त्रिदिनं सर्वपश्चाद्ग्लोदयेत् तथा खंडग्रासे त्रिदिनं निःशेषे सप्त सप्तवेति कश्यपः यस्तेः दये परोदोषो यस्तेः
उत्पातग्रहणोऽग्रहणं शुभदोत्पानैश्च दुष्टं दिनं षण्मासं ग्रहभिल्लभंत्यजशुभे यौद्धंत्योत्पातं ३३ नेष्टं ग्रहर्क्षं सकलार्धपादग्रासे।
क्रमात्तर्कगुरोर्दुमासान् सर्वपरस्तादुभयोस्त्रिघत्तान् यस्तेः सग्रे वाप्युदिते धर्खंडे ३३ जन्मर्क्षमासतिथयो व्यतिपातभद्रवैधृत्य
मापितृदिनानितिथिस्तु यद्वा ॥

वोक्शशीनयोः युनिशार्धेन भयंतत्वं डीखंडव्यवस्थयोरिति ३३ अथ सामान्यतो वश्यवर्ज्यानि पंचांगदूषणादीनि वसंततिलकानुबुध्यामाह जन्मेर्क्षेति परि
घार्धेति च जन्मनक्षत्रजन्ममासजन्मतिथयः शुभकमे सुवर्ज्याः अयं निषेध आद्यगर्भस्यैव नारदः न जन्ममासे जन्मर्क्षे न जन्मदिवसे पिवा आद्यगर्भसुतस्या
यदुहिर्बुर्वाकस्य हर्षति जन्ममासः सविज्ञेयो वर्जितः सर्वकर्मसु वस्तुतस्तु यत्र शुक्रादिकां द्वादशमासे वैत्रादौ जन्माभूत्संचांद्रो मासो जन्ममासस्याज्यः इन्द्राग्नीयत्रहयेते
मामादिः संप्रकीर्तिताः अग्नीवोऽसौ सौतौ मध्ये समासौ पितृसोमकाविति हारीतोक्तमासलक्षणात् व्यतीपातादयश्च वर्यः पितृदिनं मातापित्रोर्मरणादिनं तिथिश्च
यद्वा तिथिस्तु पस्तिथिर्बुद्धिश्च तत्त्वज्ञानमाह वसिष्ठः स्युस्तिस्तिथयो वारे एकस्मिन् नवमातिथिः तिथिर्वात्रये चैकात्रिषु स्युः कृद्द्वेपि निंदितो न्यूनमासः अधिमास

अथ समस्त शुभकृत्ये वर्ज्या न शाईलुविकीति तेनाह सर्वस्मिन्निति सर्वस्मिन्नुभेकार्गे एतानि वै निश्चयेन त्यजपरिहरेत्यर्थः विभुना पापेन वा पापैः क्षीये
 दुर्कमही सुतार्के नये वा युजो युक्तौ तनुलवौ लग्नलग्न नवांशौ त्याजौ पूर्णक्षीणोपि वा वंद्यो लग्ने सर्वत्र गार्हित इति कस्य पीकः प्रायेह ल
 भगौ वांशगतौ वर्ज्यां शुभे सदेति व निशान्दो र्ध्वरा अर्धे दिना र्धे वधरी अंशं विंशति पलानि दश पूर्व दश पश्चाच्च परिहर उक्तं वमृतः कालो निवसति
 महानिशायां वदिनदत्ते यस्यात् दश पूर्व दश परतस्तस्माद्वर्ज्या निवपलानि कुनवांशकं पापग्रह नवांशकं परिहर अथ ग्रहणतः पूर्वदिनानां त्रयं परि
 हर उत्पानय हनः उत्पातादिभ्यो मातरि ह्यास्ते यस्मिन् दिने भवंति ततोऽग्रहाश्च सप्त दिनानि वर्ज्यानि ग्रहो ग्रहणं तस्मात् अपि सप्त दिनानि वर्ज्यानि
 उक्तं च चंद्रसूर्यो परागेषु ग्रहे पूर्वेषु भंत्यजेत् सप्ताहमशुभं पश्चात्स्थानं ग्रहणं सप्तकं त्रिविधोत्पानतश्चोर्ध्वसिंहिकास्तु दर्शने सप्तरात्रं न कुर्वन्तिया
 त्रौदाहादिमंगलमिति अंगिरा अपि सर्वथा सेनु सप्ताहमर्धं ग्रासे दिनत्रयं विदेकां गुलतो ग्रासे दिनमेकं विवर्जयेत् वसिष्ठः सर्वथा से दिनान्यथौ
 सर्वस्मिन्विधुपापयुक्तनुलवा कर्दे निशान्दो र्ध्वरा अंशं वै कुनवांशकं ग्रहणतः पूर्वदिनानां त्रयं ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वकार्ये विवर्जयेत् षट् दिनानि त्रिभागाने अर्धं ग्रासे चतुर्दिनं चतुर्थी शेषे त्रिरात्रं स्यात्तद्वरणं चंद्रसूर्ययोः अत्र कार्यस्यावश्यकत्वे परिहारो ज्योतिर्निर्वंधे पंच
 दिनानि वसिष्ठ त्रिदिनं गार्ग्य कौशिक स्त्वैकं यवनाचार्यस्य मतं पंचमुहूर्तानि दूषयति एदुरिति अयं वनिषेधो नित्यनेमि निकादि कृत्यातिरिक्त विषयः
 गुरुः नित्यनेमि निका कौशिके का म्येजप होम क्रियासु च उपाकर्मेणि चोत्सर्गे ग्रहवेधो न विद्यत इति शुभदोषातिशयदुष्टं दिनमिति शुभदोषात्ता वराहसंहिता
 यां चंडाशनिमहीकं पसंध्या निर्वीत निस्वनाः परिवेष रजो धूमरक्ता कांस्तमनोदयाः दुर्मेधो नृसस्त्रेह मधुपुष्पश्लोक्षमाः गोपश्चिमद्विद्विषं
 भायमधुमाधवे श्या रपज्ञनुपरत्वे नोक्ताः एते यद्दिने भवंति तद्दिनमेव त्यज अथ ग्रह भिन्नमं ग्रहेर्भौमादिभिर्भिन्नं भेदितं तथा यौहं ग्रहयोर्ध्वं पश्चि
 ननक्षत्रे युद्धं जानं तथा उत्पातभयं पश्चिन्नक्षत्रे दिव्यतरि सभौमास्त्रिविधोत्पानाः संभूताः एतानि ग्रह भिन्नयोर्ध्वं उत्पात नक्षत्राणि घण्टासं त्यज भेदस्तार

मु० टी० कः तस्मिन् द्विष्टे चतुर्दशजाताः तेन स्वौ चतुर्दशो मुहूर्तः कुलिकः । एवं बुधः संख्यावत्पारः तत् द्विष्टोऽप्युहर्तः कालवेला नीवेपे वद्विष्टे दशमो यमघं-
 मु० प्र० भौमे नृतीये द्विष्टे षष्ठो मुहूर्तः कंठक संज्ञः इत्यर्थः एवं सोमवारादावपि अथ शुभकृत्या वश्यकत्वे सति दिशभेदेन कुलिकादिदोषपरिहारमाह गमः
 १० विंध्यस्योत्तरकुले नृपावदानुहिमावले यमकंठकदोषोत्तिनान्यदेशेषु विद्यते मत्स्यागमागभां ध्रेषु यमघंटलुदोषकृत काश्मरिकुलिके दुष्टमधे
 यामस्तु सर्वत इति केचिन्मते कालवेला रवितः शराक्षितकानलागो बुधयो ५।२।६।३।७।४ गजेन्द्र ८।१॥ दिने निशायामृतुवेदेनेत्रनगेष्टरमा
 ६।४।२।७।५।३। विधुदेति नौ १।८ च गजेन्द्र इत्यर्थमहरद्वयं शनौ यात्रायां मरणकाले वैधर्म्यपाणिपीडने व्रते ब्रह्मवचः भोक्तः शुभकर्मततस्य जेत

10

वारादिष्टे क्रमान्मंदे बुधे जीवे कुजे क्षराः ३० सूर्ये वदस्वरागदिष्मनुमिताश्चंद्रे विषट्कुंजरां कार्का विश्वपुरंदरा सितिसु
 ते ह्यध्वग्नितर्कादिशः सौम्ये ह्यविगजां कदिष्मनुमिता जीवे द्विषट्भास्कराः शकारव्या सितियः कलाश्च भृगुजे वेदेष्टुत
 को ग्रहाः ३८ दिग्भास्करामनुमिताश्च शनौ शशिर्दिनागादिशो भवदिवाकरसंमिताश्च दुष्टस्यः कुलिककंठककालवे
 लास्युश्चार्धयामयमघंटगताः कलाशः ३६

गौः सूर्ये वेदशरी ४।५ चंद्रे हयपक्षौ ७।२ कुजे क्षिभूः २।१॥ जेवाणाग्नी ५।३ रुरौ दंति हयौ ८।७ शुके त्रिवेदकौ ३।४ मंदेतर्कगजौ ६।८ जेयौ
 यामार्धावशुभौ सदेति ३० अथ सूर्यादिवारेषु शिष्याणां सद्य एव दोषज्ञानार्थं दुष्टमुहूर्तो दिनामकान् मुहूर्तान् शङ्खलविक्रीडितवसंततिलकाभ्यामा
 ह सूर्ये इति दिग्भास्करा इति च रविवारे षष्ठसप्ताष्टमदशमचतुर्दशमुहूर्तानि द्याः । एवं सर्वत्र अपमर्थो मूले न्यासतः स्यष्ट एव एषु मुहूर्तेषु कश्चिदुमुहूर्त
 कश्चित्कुलिकः कंठकः कालवेलाख्यः अर्धयामाख्यः यमघंटारख्यः स्यात् तन्ममारां कलांशः दिनमानस्य षोडशांशः ३८ ३६ ॥ रामः ॥ रामः

रामः १०

नूनमासः अधिमासश्च वर्ज्यः संक्रमद्वयसहितः क्षयमासः अधिकमासोऽसंक्रान्तः कुलिकार्धप्रहरौ वक्ष्यमाणौ पातो महापातः विक्षुंभयोगवज्रयोगयोराद्यघटिकात्रयमेव वर्ज्यं एव प्रकारेण कैश्चिद्वज्रयोगेन वघटिका वर्ज्या इत्युक्तं यथा विक्षुंभाद्यघटीत्रयं च नवकं व्याघातवज्रोद्भव इति वृत्तशतेन तथा व्याघाते वज्रकैका इति गणेशज्योतिर्विदुक्त्तिरपि निरस्ता विक्षुंभवज्रयोस्तिस्रः षट्चगंडा निगंडयोः व्याघाते नवश्लेते तु पंचनाद्या विगर्हिता इति कश्यपोक्तेः परिघस्याघार्धवर्ज्यं शूलस्याघाः पंचगंडा निगंडयोराद्याः षट्षट्घटिकाः व्याघाते चादिमानवघटिकाः वर्ज्याः ३४ ३५ अथ पक्षरंध्रतिथीरावश्यकत्वेन निवृत्तवर्ज्यघटीश्चानुसुभाह वेदांगेति चतुर्थी षष्ठी अष्टमी नवमी द्वादशी चतुर्दशी एताः पक्षरंध्रतिथयो ज्ञेयाः आसु शुभकृत्यस्यावश्यकत्वे सति आदिमाः क्रमात् वसंकमनुतत्वाशाशरानाडीत्यजेत् यथा चतुर्थ्याः आदिमा अष्टघटिकाः षष्ठ्यां नव अष्टम्यां चतुर्दश नवम्यां पंचविंशतिः द्वादश्यां दश चतुर्दश्यां पंचघटिका इत्या

न्यूनाधिमासकुलिकप्रहरार्धपातविष्णुभवजघटिकात्रयमेववर्ज्यं ३४ परिघार्द्धपंचश्रुलेषटचंगंजतिगंडयोः व्याघातेनवना
अश्ववर्ज्याः सर्वेषु कर्मसु ३५ वेदांगाष्टनवार्केद्रयस्तरंधतिथौत्यजेत् वस्वंकमनुतत्वाशेशरानाडीः पराः शुभाः ३६
कुलिकः कालवेलाचयमघंरश्चकटकः ॥ नाशः १

ज्यात्यर्थः पराउर्वरिताः शुभाश्रेयाः वसिष्ठः चतुर्दशीचतुर्थीचतुष्टमीनवमीतथा षष्ठीचद्वादशीचैव पक्षच्छिद्राह्याश्माः क्रमादेतास्तुतिधिष्वर्जनीयाश्च ।
नाडिकाः भृताष्टमस्तत्वांकदशशेषास्तुशोभनाः दोषनाडीष्वयत्कर्मकृतं सर्वं विनश्यतीत्यादि कश्यपेन सर्वसाधारणेन दशैव वर्जिताः ३६ अथ कुलिका
कालवेलायमघंरकंकंकदोषाननुष्ठुभाह कुलिक इति वर्तमानवारान्मंदेशनैश्चरेण गणिते सतियों को भवति तस्मिन्दिगुणैर्यो कस्तत्संख्या स्यात्सो सुहर्तः कुलि
को भवति एवं बुधे जीवेमौमे वर्तमानवारान्गणिते यो को भवति स सद्भिः क्रमात्कालवेलायमघंरकंकंकसंज्ञादुष्टसुहर्ताः स्युः यथारविजः शनिः सप्तसंख्या ।

मु० टी०
शु० प्र०
११

11

हविष्टिपूर्वेमिति विष्टिर्भद्रासापूर्वार्धस्य विष्ट्यादिकं मध्याह्नानंतरं शतमाहुः उक्तं च विष्टिरंगारकश्चैव व्यतीपातः सर्वे धृतिः प्रत्युरजन्मनक्षत्रं मध्याह्नं
त्यरतः शुभमिति ४२ अथ भद्रांशालिन्याह शुक्ले इति शुक्ले शुक्लपक्षे षष्ठ्यां पौर्णिमायां च पूर्वार्धे भद्रास्यात् एकादश्यां चतुर्थ्यां च उत्तरार्धे भद्राहः
सेपक्षे तृतीयायां दशम्यां च अंत्यार्धे उत्तरार्धे सप्तम्यां शंभुतिथौ चतुर्दश्यां च पूर्वार्धे पूर्वभागे भद्रास्यात् भद्रास्वस्वरत्नमालायां उद्धोद्धतरेत्यादि
४३ अथ चतुर्थ्यादिति शिषुभद्रायाः मुखपुच्छविभागं शाईलविक्रीडितेनाह पंचघट्टा इति चतुर्थ्यादिति थीनां पंचादिप्रहरेषु आदिष्वः शराः पंच
संख्याविष्टेर्भद्राया आस्यं मुखं यथा चतुर्थ्याः पंचमप्रहरे आदिभूताः पंचघट्टो भद्रा मुखं एवमष्टम्यां द्वितीयप्रहरे एकादश्यां सप्तमप्रहरे पौर्णिमायां ।

परे लग्न शुद्धा कुयोगादिनाशं दिनाहोतरं विष्टिपूर्वं च शतं ४२ शुक्ले पूर्वार्धे वृषी पंचदशो भद्रैकादश्यां चतुर्थ्यां पारार्धे क्लृप्ते
त्यार्धे स्यात् तृतीया दशम्योः पूर्वभागे सप्तमी शंभुतिथ्योः ४३ पंचघट्टादिक्रता घट्टा मरसभूर्यामादिष्वः शरा विष्टेरास्यमस
ऊर्जेंदुरसरा माद्यश्चिवाणां भिषु ॥ तिघयः ४१ ०१११२५१३१७१२०१२६१

चतुर्थे प्रहरे तृतीयायामष्टमे सप्तम्यां तृतीये दशम्यां षष्ठे चतुर्दश्यां प्रथमे प्रहरे भद्रा मुखं स्यात् तदसत् अशुभमित्यर्थः अथ पुनश्चतुर्थ्यादिति थीनां क
मेगागर्जद्वित्यादिप्रहरेषु अंत्यभंगघटीत्रयं पुच्छं संज्ञं तच्छुभकरं यथा चतुर्थ्यां अष्टमप्रहरस्यांत्यघटीत्रयं भद्रा पुच्छं एवमष्टम्यादिषु प्रथमादिप्रह
रस्यांत्यघटीत्रयं पुच्छं ज्ञेयं तत्र भद्रा कर्माणि वसिष्ठः वधवंधविषाग्न्यसुद्धेदोच्चारनादियत् तुरंगमहिषोद्यादिकर्म विष्ट्यां तु सिध्यति अंगविभा
गः कश्यपसंहितायां मुखे पंचगले त्रैकावस्त्यकादशस्य ताः नाभिश्चतस्रः षट्कस्यां तिस्रः पुच्छे तु नाडिकाः कार्यहानिमुखे मृत्युर्गले वक्षसि
निस्वता कस्यामुष्मजताना भौचुनिः पुच्छे भ्रूवो जयः अथ विष्टिपरिहारमाह तथेति तिथ्यपारार्धे जातिथ्युत्तरार्धे भूता विष्टिर्वासरे दिवसे पटिस्यात्

रामः
११

अथविवाहादिशुभकृत्येहोलिकाशुकनिषेधंदेशपरत्वेनाह विपाशेतिविपाशाशुवतीशतदूः एताःपश्चिमदेशप्रसिद्धाःनघस्तासांतीरेउभयतटवर्तिदेशे।
 त्रिपुष्करदेशेचहोलिकाफाल्गुनशुक्लपौर्णिमाततःप्राग्दिनाशुकंविवाहादिशुभकृत्येनेष्टनिषिद्धंअर्थादन्यदेशेननिषिद्धं ४० अथमृत्युयोगादिदुष्ट-
 योगपरिहारमनुशुभाह मृत्युक्रकचेतिमृत्युयोगादास्तादृकंशुभादिनाआनंदादिपूजाः क्रकचाःषष्ठादितिषयोमंदादिलोममित्युक्ताःदग्धादियोगाः
 सूर्यशंपचाग्नीत्यादिनोक्ताः चंद्रश्लोकनैर्गोचरेणसमीचीनेसतिएतान्नयोगान्शुभान्शुभफलदानजगुःउचुः राजमार्तंडः क्रकचामृत्युयोगाख्यादि-
 नदग्धंतथैवच चंद्रशुभेक्षयंयातिवृक्षावज्जहताश्च अथकेचिदाचार्याः यामोत्तरंप्रहरोत्तरंमृत्युक्रकचदग्धादीन्शुभान्जगुःसएवाह उत्पातेयमधंटेव

विपाशाशुवतीतीरिशतद्वाश्रत्रिपुष्करे विवाहादिशुभेनेष्टहोलिकाप्राग्दिनाशुकं ४० मृत्युक्रकचदग्धादीनिदौशस्तेशुभान्जगुः
 केचिद्यामोत्तरंचान्येयात्रायामेवनिंदितान् ४१ अयोगेसुयोगोपिवेत्स्यात्तदानीमयोगनिहत्यैषसिद्धितनोति ॥ ० ॥ ० ॥

काणोचक्रकचेतथा तिथौदग्धेचकालेचप्राग्यामात्परतःशुभमिति अथान्येआचार्याःमृत्युक्रकचदग्धादीन्यात्रायामेवनिंदितान्जगुः विवाहादौतुन
 दोषःलघ्नःवार्ष्णिथियोगेषुयात्रामेवविवर्जयेत् विवाहादीनिकुर्वीतगर्गोदीनामिदंवचः निंदेध्वितिशेषः अन्यच्चअयोगेषुचसर्वेषुवर्जयेद्द्विकाद्वयं
 उत्पातमृत्युकाणानांपंचषट्सप्तताडिकाः ४१ पुनरप्यपवादंशुजंगमयातेनाह अयोगेति अयोगेक्रकचादौसतिचेत्सुयोगःसिद्धियोगोपिस्यात्तदाएषः
 सिद्धियोगःअयोगफलनिहत्यसिद्धितनोतिनिष्पादयति मार्तंडःअयोगःसिद्धियोगश्चावेतौभवतोयदि अयोगोहन्यतेतत्रसिद्धियोगःप्रवर्तते परेआचार्याः
 लग्नशुभाकुयोगादिनाशमाहुःयदाहसएव यत्रलग्नंविनाकिंचित् क्रियतेशुभसंज्ञकं तत्रतेषामयोगानांप्रभवाज्जायतेफलं ॥ अथावश्यककृत्येकालान्तरा
 भाविपरिहारमा ॥

मु० टी०
मु० ५०

72

अथान्यानि शार्दूलविक्रीडितेनाह दीक्षामौजीति दीक्षामंत्रग्रहणादिकामौजीविवाहोप्रसिद्धौमुंडनंचौलंअपूर्वदेवेक्षणांतीर्थेक्षणांचसन्धासःप्रसिद्धःअ
ग्निपरिश्रयोग्निहोत्रं अपूर्वेराजदर्शनंराजाभिषेकश्च गमंगमनंअपूर्वमेव चातुर्मास्यंचातुर्मास्ययागः समावृत्तिमौजीविसर्गःअवणयोर्वेधःकर्णवेधः
परीक्षानप्रमायादिरुसादिव्यमितिभावन् एतानिकर्माणिबुधोनकुर्यात् कदाईज्यसितयोर्वहस्यतिशुक्रयोर्वहस्येअस्तेवशिषुत्वेवात्येवतथान्यूना
धिमासेक्षयमासेअधिमासेचनकुर्यात् अत्रमूलवचनानिशातातपःअस्लंगतेगुरौशुक्रेवालेवृद्धेमलिम्लुवे उघ्रापनमुपारंभंवतानांनैवकारयेत्अ
सौच्यःवापीकूपतडागयागगमनंक्षौरंप्रतिष्ठात्रतंविद्यामंदिरकार्णवेधनमहादानंवनंसेवनं तीर्थस्नानविवाहदेवभवनंमंत्रादिदेवेक्षणंदूरेणैवनि
जीविषुःपरिहरेदस्लंगतेभार्गवे उपनयनंगोदानंयागियहाराग्रहप्रवेशगमनानि अस्तमितेषुनकुर्यात्सुरगुरुशुभशुभचंद्रेषु अस्तमयादिफलमाहवा
दरायणःगुरोरस्तेपतिहन्प्राक्तुक्तास्तेवैवकन्यकां चंद्रेनष्टेउजौहन्प्राक्तुक्तास्मादस्लंविबर्जयेत् वालभावेस्त्रियंहन्प्राक्तुक्तास्मादेनरंतथा तस्माद्वात्येववा

दीक्षामौजीविवाहमुंडनमपूर्वदेवतीर्थेक्षणांसन्धासाग्निपरिश्रयौनृपतिसंदर्शाभिषेकागमं ॥०॥०॥०॥

र्द्धेवविवाहंनैवकारयेत् अथाधिमासेवर्ज्यानिगृह्यपरिशिष्टे सोमयागादिकर्माणिनित्यान्यपिमलिम्लुवे तथैवाग्रयणाधानचातुर्मास्यादिकान्यपि महाल
यायुक्ताश्चाद्वापाकमौघधिकर्मयत् स्थण्मासविशेषात्वाविहितंवर्जयेन्मले गर्गवहस्यती अग्न्याधानमतिष्ठांचयज्ञदानत्रतानिच वेदत्रतवृषोत्सर्गच
डाकरणाभेरबला मांगस्यमभिषेकंचमलमासेविवर्जयेत् मरीचिःग्रहप्रवेशगोदानस्थानाअयमहोत्सवं नकुर्यान्मलमासेतुसंसर्पहस्यतौतथा वसिष्ठ
वापीकूपतडागादिप्रतिष्ठापज्ञाकर्मच नकुर्यान्मलमासेतुसंसर्पहस्यतौतथा यदाक्षयमासेभवतितदाक्षयमासस्यपूर्वोतरावधिमासौभवतः तत्रपूर्वः
संसर्पःद्वितीयोहस्यतिः एतानिगुरुशुक्रयोरुक्तादावपिवर्ज्यानीत्याहगार्ग्यःवालेवायदिवावृद्धेषुशुक्रेवास्लंगतेगुरौ मलमासश्चैतानिवर्जयेद्देवदर्शनंअ

१२ पूर्वदेवतां दृष्ट्वा शुभं

तथा तेनैव प्रकारेण तिथिपूर्वोद्धृत्यारत्रौ शुभकरी नारदनिषेधमाह पूर्वोद्धृत्या यदा निशितदा विधिः शुभायेति कमलासनभाषितं ४४ अथ भद्रा
निवासं तत्फलं चानुबुधाह कुंभकर्कंति अजो चंद्रे कुंभद्वये कुंभमीनस्थे कर्कद्वये कर्कसिंहरासिस्थिते मनुष्यलोके तिष्ठति अथ मेवात्र ये मेव व
मिथुनस्थिते अलिगे वृश्चिके स्थे चंद्रे च स्वर्गलोके भद्रा तिष्ठति कन्या तुला धनुर्मेकरा शिबु चंद्रे अथः पाताललोके भद्रा तिष्ठति तत्रैव म
र्त्ये स्वर्गपातालेषु फलं चोक्तं शुभा शुभभद्रा ददातीत्यपवादद्वारा प्रयोजनमुक्तं भवति उक्तं च मेवाक्ष कौर्यमिथुने घटसिंहमीनकर्केषु चापमृग
तौलिसुतासु चंद्रे स्वर्गमर्त्ये नागनगरीक्रमशः प्रयाति विधिः फलान्यपि ददाति हितवद्देशे उक्तं च भूपालवल्लभे कंठकुंभद्वये मृत्स्था कौर्ये जत्रित

यामेष्वन्यथीत्रयं शुभकरं पुच्छं तथा वासरे विधिं स्तिथ्यपार्ष्णजा शुभकरी रात्रौ च पूर्वार्धजा ४५ कुंभकर्कद्वये मर्त्ये स्वर्गे
जे जात्रपेलिगे स्त्रीधनुर्जकनके धो भद्रा तत्रैव तत्फलं ४५ वाय्पारामुतजगत्कूपं भवनारंभप्रतिष्ठे वतारं भोत्सर्गव
धूपवेशनमहादानानि सोमाष्टके गोदानाग्रयणप्रयागप्रथमकोपाकर्म वेदव्रतं नीलोद्वाहमथातिपन्नशिशुसंस्कार

पेयुगा कन्याचापद्वये चंद्रे भद्रा यातालवासिनीति ४५ अथ कालशुद्धौ निषेधवस्तुनि शार्दूलवित्रीडितेनाह वाय्पारामेति वापीदीर्घिका आरामउ
पवनं तजगत्कूपं रिणी कूपः प्रसिद्धः एतेषामारंभप्रतिष्ठा आरंभो निर्माणं प्रतिष्ठा उत्सर्गः तत्र गृहप्रतिष्ठा गृहप्रवेशो ज्ञेयः व्रतानामनंतव्रतादीनां
आरंभः ग्रहणं उत्सर्गं उत्थापनं महादानानि तुलाशुद्धादीनि सोमः सोमयागः अष्टका अष्टका आहुं गोदानं केशंतसंज्ञकर्म आययणं नवान्
विः प्रयाजलशाला प्रथमकोपाकर्म प्रथमारभ्यमाणं आवणीकर्म वेदव्रतं महानाम्नादित्रयं महानाम्नीव्रतं उपनिषद् व्रतं वेदव्रतं च नीलोद्वा
हः काम्यव्रतोत्सर्गः अतिपन्नशिशुसंस्कारः अतिपन्नाः अनिक्रानाः जातकर्मद्वयं शिशुसंस्कारः देवस्यापनं ४६ ॥ रामः ॥ ० ॥

मु० टी०
सु० प्र०
१३

मौढ्यदोषो न विद्यते वासुपराशो निस्थली सेतो गयापां सर्वकालेषु मित्रं दद्याद्विधानतः अधिमासे जन्मदिने सस्ते च गुरु सुक्रयोः न त्यक्तव्यं गया आहं सिंह
स्थे च ग्रहस्य तो अधिमासे सिंह गुराव स्ते च गुरु सुक्रयोः तीर्थयात्रा न कर्तव्या गयोगो दावरी विनेति अथ यवां घस्ते यद्ग्यंत ह क्रमेण गुरौ अतिचारो पियुरौ वर्ज्यं
वात्स्यः यात्री द्वादश प्रतिष्ठा च ग्रह चूडाग्रतादिकं वर्जयेद्यत्नतश्चैव जीवेव क्रांतिचारगे अस्यापवादे राजमार्तं डे वक्रातिचारगे जीवे वर्जयेत्तदन्तरं व्रतो
द्वादहादि चूडाग्रतामष्टाविंशति वासरान् दीपिकायां निकोण जायाधनलाभशौ वक्रातिचारेण गुरुः प्रयातः यदा तदा प्राह शुभे विलम्बं विहाय यागिभ्य
हरां वसिष्ठः अथ केचिद्गुरु सहिते आदित्ये स्मरणा शिगंतो गुरु सूर्या विनित्यावत् गुर्वादित्ये पिसर्वं शुभकर्म वर्ज्यं शौनकः रकरा शिगंतो सूर्ये जीवो स्या
तो यदा पुनः व्रतं वेधविवाहादि शुभं कर्मा खिलं त्यजेत् अथ केचिद्दिश्वधस्ते पियक्षे यस्मिन्पक्षेति थिद्वयनाशः सत्रयोदशदिनः पक्षः सोतिनिधः उक्तं

गुर्वादित्ये विश्वधस्ते पियक्षे प्रोचुस्तदन्तरात्वादिभूषा ४८ ॥

च पक्षस्य मध्ये द्वितीयावपेतांत राभवे द्वौ रवकालयोगः पक्षे विनष्टे सकलं विनष्टमित्याहुराचार्ये वराः समस्ताः तथात्र योदशदिने पक्षे तदा संहरो जगत्
अपि च वर्षसहस्रेण कालयोगः प्रकीर्तित इति तस्मिन्पक्षे शुभकर्म वर्ज्यमित्याहुः चंडेश्वरः । त्रयोदशदिने पक्षे विवाहादि न कारयेत् मार्गदि मुनयः
प्राहुः कृते मृत्युस्तदा भवेत् उपनयनं परिन पुनंवेशमार्भादि शुण्यकर्मणि यत्रादि सपयक्षे कुर्यान्न जीजीविषुः पुरुषाः अथ तद्द्वौ न प्रकारेण दंतर
त्वादिभूषा दंताहस्तिदंतास्तत्संवेधिनीभूषा रत्नसंवेधिभूषा च आदिशब्दात्सुवर्णमणिसंवेधिनी च भूषा वर्ज्या प्रोचुः पूर्वस्मिन्निवेधकाले श्यथः
राजमार्तं डः यात्री चूडां विवाहं शुतिविचरविधिं शंखसमप्रवेशप्रासादोषानहर्ष्यं सुरनरभवनारंभविद्याविधाने मौजीवंधं प्रतिष्ठां मणिकनकराधारणो कुर्व
ते ये मृत्युः सिंहस्थिते ज्येष्ठरुदिनकरयोरैकराशिस्थयोश्चेति सिंहस्थगुरोरुपलक्षणात्वात् गुर्वस्तादावपि प्रथमकर्तव्यसुवर्णदिधारण निवेध इत्यर्थः ४८

राम०
१३

सुर्नष्टभार्गवे मलमासेष्वनावृत्तीतीर्थयात्राविवर्जयेत् अनावृत्ताश्रपूर्वतीर्थयात्रा अत्रनियमकालानि सीमंतनामकरणादीनि पूर्वास्तादिसत्त्वेपि स्वस्व
 कालेष्वकार्याणि गुरुः मासप्रयुक्तकार्येषु मूढत्वं गुरुशुक्रयोः न दोषकृन्मलमासेषुर्वादित्यादिकं तथा अन्यत्रापि सीमंतजानकादीनि प्राशनांता
 नित्यानि वै न दोषो मलमासस्य मोक्षस्य गुरुशुक्रयोरिति वसिष्ठः अतीतकालान्यखिलानि तानि कार्याणि सौम्यायनगेदिने शेषे सिने गुरौ वाप्यथ
 दृश्यमानतदुक्तपंचांगदिनेष्वंते अतएवानियन् शिशुसंस्कारास्त्युक्तं ४७ अथ सिंहमकरस्थगुर्वादित्यतिदेशमाह अस्तेवर्ज्यमिति यदस्ते ग
 र्वस्ते वर्ज्यं निषिद्धमुक्तं तसिंहस्थे गुरौ मकरस्थे च गुरौ वर्ज्यं निषिद्धं देवीपुराणे सिंहसंस्थे गुरौ यत्नात्सर्वारंभान्विवर्जयेत् पुत्रप्राप्तकलत्राणि हन्या
 द्यधनसंशयः कारको ब्रजनेनाशं सतानं म्रियते चिरात् देवारामतप्रगानि प्रयोधानगृहाणि च विवाहयज्ञोपनयनवृद्धादिवनसिध्यति यथासिं

चातुर्मास्यसमावृत्तीश्रवणयोर्वधंपरीक्षां त्यजेद्दृढत्वात् शिशुत्वर्ज्यसितयोर्नृणां धिमासे तथा ४७ अस्तेवर्ज्यं सिं
 हनक्रस्थजीवे वर्ज्यं केचिद्वक्रगेचातिचारे ॥

हस्थितो जीवस्तथैव मकरस्थितः अयमपि निषेधो नियतकालानां न संग्रहः वसिष्ठः नी
 चराशिगतो जीवः प्रशस्तः सर्वकर्मसु नीचे नीचांशकल्याणो यस्मादंशेषु नीचता विशेषो मांडव्येनोक्तः देवीपुराणे मकरस्थो यदा जीवो वर्जयेत्यं च
 मांशकं शेषेष्वपि च भागेषु विवाहः शोभनो मतः तोडानंदः अतिचारे सप्तदिने वक्रे द्वादशमेव च नीचस्थिते पिदागीशे मासमेकं विवर्जयेत् ज्यो
 तिर्निबंधे हरिनीचारिभागे पित्रतो द्वाहादिमंगलं न निषिद्धं यदि स्त्री चैव भवे वा संस्थितो गुरुः मघात्पत्न्या यदा गच्छेत् शाल्गुनीं चरहस्यतिः पुत्रि
 णी धनिनी कन्यासौभाग्यं सुखमश्नुत इति कचिदपूर्वतीर्थयात्रायां मोक्षादिदोषो नास्ति गोदावरीं गयायां च श्रीशैले ग्रहणद्वये सुरासुरगुरुणां च

मु० टी०
शु० प्र०
१४

14

नद्याः पश्चिमे विभागेशो नदस्य उत्तरदक्षिणभागे नीच ईज्यः लल्लः नर्मदा पूर्वभागे तु शोणस्योत्तरदक्षिणे गंडकाः पश्चिमे भागे मकरस्यो नदोषभाक
 अन्यदेशेषु निविद्धदेशानाह अयमिति अपमकरस्य गुरुः कोकणदेशे गौडदेशे सिंधुदेशे च शुभकृत्येषु वज्यो निविद्धः उक्तं च मागधे गौडदेशे च
 सिंधुदेशे च कोकणे व्रतं च विवाहं च वर्जयेन्मकरेशुरौ एभ्यो न्यदेशेषु मंगलमर्था न्मध्यमं ५२ अथ लुप्तसंवत्सरदोषं सापवादं वंशस्य विरेणाह
 गोजांत्येति गोरुषः अजो मेघः अंत्यो मीनः कुंभः प्रसिद्धः एभ्य इतरभे अन्यराशौ मिथुनादौ अतिवारगो गुरुः महातिचारेण समागतः सन् पश्चात्क्रिय
 द्वादिनैः वक्रितः यदा पूर्वराशिं नो एति मुक्त राशिं नो एति नागच्छति तदा विलुप्ताब्दः लुप्तसंवत्सर उच्यते सलुप्तसंवत्सरः शुभकृत्ये अतिनिन्दितः नि
 विद्धः उक्तं च अतिचारगतौ जीवन्तराशिनैति वेत्युतः लुप्तः संवत्सरो ज्योतिर्गहितः सर्वकर्मसु पदात्तु गोजांत्यकुंभेषु पूर्वराशेः सकाशान्महातिचा
 वज्यो नायं कोकणे मागधे च गौडे सिंधौ वर्जनीयः शुभेषु ५२ गोजांत्यकुंभेति चारे नो पूर्वराशिं गुरुरेति वक्रितः तदा विलुप्ताब्द
 इहातिनिन्दितः शुभेषु रेखासुरनिम्नगांतरे ५३ पादो न रेखापरपूर्वयोजनैः पलैर्युतो नास्ति थयोदिनार्धतः ॥ रेखायाति पूर्वराशिं च नै
 नितदा लुप्तसंवत्सरदोषः गुरुः मेघे रघे सवेकुंभे यद्यती चारणे गुरुः न तत्र काललोपः स्यादित्याह भगवान्पुनः दशमासभोगानंतरं अती चारे पिलुप्ता
 ब्ददोषो नास्ति च्यवनः मासान्दशैकादशवाप्रयुज्य राशेयं दाराशिमुपैति जीवः शुक्ले न पूर्वच्युन स्यापि न लुप्तसंवत्सरमाहुरायाः पूर्वराशिमे देन परि
 हारमुक्ते दानीं देशभेदेन परिहारमाह सलुप्तसंवत्सरो रेखा नर्मदा सुरनिम्नगाभा गोरथीतयोर्नद्यो रंतरेऽतिनिविद्धः उक्तं च लुप्ताब्ददोषो निमतेन म
 ध्ये सोमो ब्रवायाः सुरनिम्नगायाः इति नारदेन समसप्तकदोषो विवाहे वर्जितः समद्विगुरोः शुक्लसन्मासे तु प्रयत्नतः विवाहादिन कुर्वीत नर्मदा तीर उ
 त्तरे ५३ अथ वारप्रवृत्तिमुपजात्याह पादे नि निरेखाभ्रमधारे रेखापुरीराक्षसीदेवकन्यायकांचीत्याद्युक्ता लंकान् आरभ्य शुभे ह्मस्तकदत्तस्त्राधो वर्जिते

अथ सिंहस्थगुरोः प्रकारत्रयेण परिहारमुपेक्ष्य त्रयाह सिंहगुराविति अथ प्रथममंशभेदेन परिहारः सिंहस्थगुरोस्तपसि सिंहशेसंश्रयोदशांशे
 १३।२० भोजनंतरसत्र्यंशमंशत्रयं ३।२० पंचमानवांशः सिंहशेसंश्रयोदशांशे सिंहशेसंश्रयोदशांशे सिंहशेसंश्रयोदशांशे
 यत्पानिधनमदरतिराजमार्तदोक्तेः । अतोवशिष्टंशेषविवाहादिषु भवतीत्यर्थः सिंहपिभगदेवत्येगुरोः पञ्चवती भवेत् अतस्तुभगासाध्वीधनवान्य
 समृद्धिदेत्यादितत्रैवोक्तेः अथ देशभेदेन द्वितीयपरिहारउच्यते अथगोदोतरतः गोदावरीनदीतस्याउत्तरीरमारभ्य भागीरथीयाम्यतदंडसिराकू
 लमर्यादीकृत्यगोदावरीगंगातरालवर्ती योदशः तत्र सिंहस्थगुरुर्वर्ज्यः नान्यदेशे लक्ष्म गोदावरीतरेतीरेयावद्भागीरथीतटं पाम्यतत्र विवाहोनेष्टः

सिंहगुरोः सिंहलवे विवाहोनेष्टोयगोदोतरतश्चावत् भागीरथीयाम्यतदंडचदोषो नान्यत्र देशे तपनेपि मेवे ४२ मघा
 दिपंचपादेषु गुरुः सर्वत्र निहितः गंगागोदातरं हित्वा शेषां त्रिषु न दोषकृत् ५० मेवेर्के सन्त्रतोद्वाहे गंगागोदातरे
 पिच सर्वः सिंहगुरुर्वर्ज्यः कलिंगे गोशुर्जरे ५१ रेवाश्वेर्गंगाकीपश्चिमे च शोरास्योदग्दक्षिणे नीचर्ज्यः ॥ ० ॥

सिंहस्थदेवपतिः पूज्ये अर्थाद्गोदावरीदक्षिरातटे भागीरथ्युत्तरदेशे वसिष्ठः भागीरथ्युत्तरे कूले गौतम्यादक्षिरातया
 विवाहोन्नतं वयोवासिंहस्थज्यो न डध्यतीति अत्र वेवाहन्नतं वयोवेवन निविष्टो आभ्यामन्यानि सुभकर्माणि निविष्टान्येव अपवादस्य संकोचात्
 पत्ताडपलक्षणायोगात् अथ तृतीयः परिहारः तपने हर्षमेव राशौ विद्यमाने सति वा सिंहस्थगुरोर्दोषो नास्ति ज्योतिर्निवेधे संगलानीह कुर्वीत सिंहस्था
 वाक्पतिर्यदा भानौ मेघगते सम्पत्तिपाहः शोनकादय इति ४२ सिंहशिशिगतगुरुनिवेधवाक्यानां प्रतिप्रसववाक्यानां च निर्गलिता र्थमनुष्ठुपद
 येनाहमघादिपंचपादेषु स्थादि ५० मेवेर्के स्थादि ५१ अथमकारस्थगुरोः प्रतारहयेन परिहारशालिन्याह रेवाश्वे रतिरेवायाः नर्मदायाः श्वेदेशे गंगाकी

मु० टी०
शु० प्र०
१५

75

अथ कालहोराप्रयोजनं शालिन्वाह वारे प्रोक्तमिति यत्कर्म यस्य न्वारे प्रोक्तं तद्दिनस्य स दोषत्वादप्यावश्यकं कृत्येतस्य कालहोरायां कर्तव्यं नारदः यस्य रेव
स्य यत्कर्म वारे प्रोक्तं विधीयते गृहस्य क्षणवारे पितृस्य तत्कर्म सर्वदा अत्र केचित्पस्य वारे कर्म प्रोक्तं तस्य वलिनो न वांशे सूर्यं चंद्रो वा चेति कृतितदा तत्क
र्म कार्यमिति याहुः उक्तं च यस्य ग्रहदिने कर्म यत्किंचिदभिधीयते यस्यांशसंस्थिते चंद्रे सूर्ये वा तद्विधीयते इति अथ धिष्ये नक्षत्रे यत्कर्म वस्त्रपरिधा
नादिकमुक्तं तदप्यावश्यकं त्वे अस्य धिष्ये स्वामिति थं शके स्वामिनो मुहूर्ते कुर्यात् नारदः यस्य नक्षत्रे यत्कर्म निखिलं कथितं च यत् तद्देवत्ये तन्मुहूर्ते का
यं या नादिकं तथेति मुहूर्ते स्वामिनो विवाहप्रकरणे वक्ष्यते क्षणे सुमुहूर्ते बुदिकशूलाद्यदिकशूलं वारशूलं नक्षत्रशूलं चित्ये विचारणीयं एवं पारिषोदः
क्षणे सुमुहूर्ते धनैर्बोध्यः दिक्शूलादिकमखिलं पारिषोदं द्वादशविज्ञेयमिति वसिष्ठोक्तेः ५६ अथ मन्वादीभ्युगादींश्च शाहं वित्रीडितेनाह मन्वा

वारे प्रोक्तं कालहोरासु तस्य धिष्ये प्रोक्तं स्वामिति थं शकेऽस्य कुर्यादिकशूलादि चित्यं क्षणे सुनैर्बोध्यः पारिषोदः ५६
मन्वाद्यास्त्रिनिथी मधौ तिथि रवीर्ज्येष्ठौ चैव दिक् तिथी ज्येष्ठे च तिथि स्त्विषे न वत पस्य श्वाः सहस्य शिवाः भाद्रे म्निश्च सिते च
माघे न भसः कृष्णे युगाद्याः सिते गोग्नी बाहुल राधयोर्मदनदर्शो भाद्रमाघासिते ५७

चा इति सिते शुक्लपक्षे एता मन्वाद्यः मधौ चैत्रे तिथी
तृतीया पौर्णिमे ऊर्जे कार्तिके तिथि रवीर्गोमाहादश्यौ शुचौ आषाढे दिक् तिथी दशमी शर्णे मे ज्येष्ठे अत्ये फाल्गुने च तिथिः उभयत्र पूर्णिमे वरुषे आश्वि
ने नवमी तपसि माघे अश्वः सप्तमी सहस्ये पौषे शिवा एकादशी भाद्रपदे अमि लृती पातु शनि पुनः नभसः आवणस्पकं पक्षे अमावास्या अष्टमी
अथ युगाद्याश्चत्वारः बाहुल राधयोः बाहुलः कार्तिकः राधो वैशाखः तयोः शुक्लपक्षे गोग्नी नवमी तृतीये युगादि कार्तिक शुक्ल नवमी कृतयुगादिः
वैशाख शुद्ध तृतीया नैमादिः भाद्रमाघासिते मदनदर्शो युगादि मदनस्त्रयोदशी दशौ अमावास्या भाद्रकृष्णयोदशी कलियुगादिः माघकृष्ण
मावास्या द्वापरादिः अत्र शुक्लादयो मासा ग्राह्याः कार्तिके शुक्ल नवमी चादिः कृतयुगस्य सात्रेतादिर्माध्वे शुक्ला तृतीया पुराणसंमिताः कृष्णपंचदशीः

माघे द्वापरादि रूरीताः कस्यादिः स्यात्कृष्णपक्षे नभ

शास्त्रे मध्यरेखाशब्देनोच्यते यस्मिन् देशे वा प्रवृत्तिश्चिकीर्षिता स देशे रेखातः प्राक् पश्चिमे यावन्ति योजनानि भवन्ति तानि स्वचतुर्थीशो नानि कृत्वा
तावद्भिः पलैः तिथ्यः पंचदशघटिका युक्तानां कार्याः यदा मध्यरेखातः प्रत्यग्योजनानि तदा युक्ताः यदा तु प्राग्योजनानि तदा नाः कार्याः अथ यद्दिने वा
प्रवृत्तिरिष्टा तद्दिवसे यदि नार्धे चरपलपुतहीनानाडिकाः पंचवंदा इत्यादि प्रकारसिद्धं तस्माद्दिनाद्धीत्संस्कारविशिष्टाः पंचदशअनाधिकाश्चेद्भव
न्ति तदा तद्दिवरोद्भवैः ११ लैर्दिनाद्धेस्य संस्कारशिवैः पंचदशानां च यद्दिवरं अंतरं तत्संवंधे नोत्पैरुत्पन्नैः पलैरुर्ध्वं तथा धोदिनपप्रवेशः यदा सं
स्कारविशिष्टाः पंचदशदिनार्धे तश्चेद्दिनास्युत्तदा सूर्योदयाद्ध्वं वा प्रवृत्तिः यदा संस्कारविशिष्टाः पंचदशदिनार्धे तोभ्यधिकास्तदा सूर्योदयात्प्राक् वा
प्रवृत्तिरित्यर्थः यथा वाराणसी रेखाभिधानात् कुरुक्षेत्रात्प्राक् त्रिषष्टियोजनानि ६३ पादो नचतुर्थीशो नानि ४०।१५ प्राग्योजनत्वादेतैः पलै
अनाधिकास्तद्दिवरोद्भवैः पलैरुर्ध्वं तथा धोदिनपप्रवेशनं ५४ वाराणाघटिका द्विधाः स्वाक्षहृच्छेषवर्जितः सैकास्तृष्टानगैः काल
होरेणादिनपातक्रमात् ५५ रूनाः पंचदशघटिका जाताः १४।१३ दिनार्ध १६।३० अस्मान्पूना इति विवरं २।१० तेनाभिर्घटीभिः सूर्योदया
द्ध्वं वा प्रवृत्तिः पदादिनार्ध १३।५० अस्मादधिका इति विवरं ०।२३ एताभिर्घटीभिः सूर्योदयात्प्राक् वा प्रवृत्तिरित्यर्थः ५४ अथ वा प्रवृत्तिप्रयोजन
पुरःसरं कालहोरा मनुष्यभ्राह्म वारादेशिनिवारप्रवृत्तिप्रकारेण यस्मिन्सुरो वारप्रवृत्तिर्जाता ततश्च घट्यो द्विगुणाः कार्याः ताद्विस्थाने स्याप्याः तत्र पंचभि
र्भक्तैः पलैः अंतर्त्याज्यं यच्छेषं तद्द्विगुणघटीमध्ये वर्जितं कार्यं एवं विधाद्यतः सैका एकयुक्ताः कार्याः सप्तभिल्लश अवशिष्टाः कालहोरेणाः स्युः ते दिनपातवा
रातक्रमाद्गणनीयाः यथा रविचारश्च घटिकाः ६ द्विगुणाः १२ पृथगक्षा ५ प्रशेष २ वर्जिताः १० सैका ११ नगैः ७ सप्तशेषं ४ रविचारैः क्रमाद्गणन
या चतुर्थी बुधस्तस्य होरा इत्यादि विवाहवृंदावने उदयमारभ्य होरा उक्ताः यथा तत्कालात्कल्पनलगांशपि जो भक्तः पंचक्षोणिभिर्भुक्तहोराः भास्वकुक्कुट
दसौरेज्यभौमाः संख्यायेरचारतस्तदीशा इति अनयोर्विषयविभागो वसिष्ठसंहितायां वारप्रवृत्तिविज्ञाने सूर्याचार्यमेव हि अखिले घन्यकार्येषु दिना

मु० टी०
न० प्र०
१६

26

अथाधोमुखोर्ध्वमुखनिर्यङ्मुखनक्षत्राणि इदं वज्रयाह मूलाहीनि मूलं अहिमाश्रया मिश्रं कृतिका विशाखे उयं पूर्वात्रयमद्याभरायः एतानि नवभानि
अधोमुखानि ज्योतिषानि आर्द्रा पुष्यः श्रवणं त्रयं रोहिण्युत्तरात्रयं च नवभान्यूर्ध्वमुखानि मेत्राणि चित्रा रेवत्युत्तराधाः हस्तस्वाती पुनर्वसु ज्येष्ठा अश्विनी
तानि नवभानि निर्यङ्मुखानि एषु अधोमुखोर्ध्वमुखनिर्यङ्मुखेषु मेघे इदं शक्यं अधोमुखोर्ध्वमुखनिर्यङ्मुखकृत्यं सत् भवति गरुडपुराणे भरणी कृ
तिका श्लेषा मघा मूल विशाखिकाः तिस्त्रः पूर्वास्तथा चैव अधोवक्राः प्रकीर्तिताः एषु वापीतशगादिकूपभूमित्त्वानि च देवाग्रस्य खननं निधानं खननं
तथा गणितं ज्योतिषार्थं मेखनी विलप्रवेशनं कुयोद्धोगात्तान्येव कार्याणि वषमध्वज रोहिण्यार्द्रा तथा पुष्यो धनिष्ठा चोत्तरात्रयं वारुणश्रवणं चैव नव
चोर्ध्वमुखस्तथा एषुराज्याभिषेकं च पटवधं च कारयेत् ऊर्ध्वमुखान्युक्रितानि सर्वाण्येषु च कारयेत् रेवती च अश्विनी चित्रा स्वाती हस्तः पुनर्वसुः अशुरा

मूलाहिमिश्रोयमधोमुखं भवेद्दुर्ध्यास्यमार्द्रज्यहरित्रयं ध्रुवं निर्यङ्मुखं मैत्रकरानिलादिति ज्येष्ठाश्विनानीदं शक्यं मेघसत् ६ पौ

ष्मध्रुवाश्विकरपंचकवासवेज्यादित्येप्रवालरदशखसुवर्णवस्त्रं ॥ धामजो ज्येष्ठा एतास्तिर्यङ्मुखः स्मृताः गजोष्ठाश्ववलीवर्देदमनमा

हिषस्य च बीजानां वयनं कुर्याद्भ्रमनागमनादिकं चक्रयेत्तरथादीनां नावादीनां प्रवाहरां पार्श्वेषु यानिकायाणि कुर्यादेव च तान्यपि इदं च नक्षत्रविशेष
विहितानां कर्मणामावश्यकर्तव्यत्वे मुहूर्तोलब्धौ सत्यां कर्मणः अधोमुखाद्याकारं शास्त्रात्तत्तन्मन्त्रेषु तानि कर्मणि कार्याणि यानि च सर्वथानोक्ता
नि विलप्रवेशादीनि तान्येव नक्षत्रेषु कार्याणीत्येतदर्थमुक्तं ६ अथ प्रवालादिधारणमुहूर्तं वसंततिलकेनाह पौष्मध्रुवेति रेवत्यादि नक्षत्रेषु तथा
रिक्तातिथिं शनिचंद्रभौमवर्जितेऽन्दिदिवसे प्रवालं विद्रुमं शंखः शंखवलयो दिवस्त्र्यंश्वेन एतानि धार्याणि रक्तं मंजिष्ठादि रंगेन रंजितं वस्त्रं भौमवारे
पि धार्यं अथ सुभगासभर्तृकाध्रुवादिनियुगे रोहिण्युत्तरात्रयेषु अदिनियुगे पुनर्वसौ पुष्ये च प्रवालादिकं न दध्यात् कचिच्छंततारायां स्नानमपि निषिद्धं।

स्यैवत्रयोदशीतिनारदोक्तेः ५० इति श्रीदेवशान्तसुतस्य विष्णुविद्यायां स्वस्त्युक्तमुहूर्तचिन्तामणिटीकायां प्रमिताक्षरायां शुभाशुभप्रकराणां समाप्तं १ अथ
नक्षत्रंकराणां व्याख्यायते तत्रादौ नक्षत्रस्वामिनः शार्ङ्गलविक्रीडितेनाह नासत्येति एतेनासत्यातकादयः ऋक्षेशानक्षत्रेशाः क्रमात्स्युः १ अथ भुव
नक्षत्राणि तत्कृत्यं चानुबुभाह उत्तरात्रयेति उत्तरात्रयं रोहिणी च एतानि नक्षत्राणि रविवारश्च भुवसंज्ञानि स्थिरसंज्ञानि चेति संज्ञाद्वयं एवमुत्तर
त्रायिव्याख्येयं भुवनक्षत्रेषु स्थिरादिकर्मकार्यं आदिग्रहणान्मृदुनक्षत्रोक्त्याह वसिष्ठः मृदुवृन्दे कथितान्यपि स्थिरवृन्दे तानि कार्याणि इति २

नासत्यातकबन्दिधातुशशभृद्द्रुहादितीज्योर्गा ऋक्षेशाः पितरो भगोर्यमखीत्वष्टासमीरः क्रमात् शक्राग्नीखलुमित्रइन्द्रनिऋति
क्षीराणि विश्वे विधिर्गोविंदो वसुतो ययाज चरणाहिर्बुध्मूषाभिधाः १ उत्तरात्रयं रोहिणीयोभास्करश्च भुवं स्थिरं तत्र स्थिरं वीज
गेहशांत्यारामादिसिद्धये २ स्वात्पादित्ये शुते स्त्रीणि चंद्रश्चापि चरंचलं तस्मिन्नाजादिकारो होवाटिकागमनादिकं ३ पूर्वोत्तरं
याम्यमध्ये उग्रं क्रूरं कुजस्तथा तस्मिन्धाताग्निशाठ्यानि विषशास्त्रादिसिध्यति ४ विशाखाग्नेयभेसौम्यो मिश्रं साधारणं स्मृतं
तत्राग्निकार्यमिश्रं च वृषोत्सर्गोदिसिद्धये ५ हस्ताश्विपुष्याभिजितः क्षिप्रं लघुगुरुस्तथा तस्मिन्परापरतिज्ञानभूषाशिल्पकला
दिकं ६ मृगोत्पचित्रा मित्रर्क्षमृदुमैत्रं भृगुस्तथा तत्र गीतां वरक्रीडामित्रकार्ये विभूषणं ७ मूलेन्द्राद्रीहिमंसौरीतीक्ष्णं दारुणं
शकं तत्राभिचारघातोद्यभेदाः पशुदमादिकं ८ अथ चरभानि तत्कृत्यं चानुबुभाह स्वात्पादित्येति आदिशब्दात् लघुनक्षत्रोक्तमपि ३ अथो

ग्ननक्षत्राणि चानुबुभाह पूर्वोत्तरमिति आदिशब्दाद् दारुणनक्षत्रोक्तमपि ४ अथ मिश्राण्यनुबुभाह विशाखेति आदिग्रहणादयभोक्तमपि ५ अथ
लघुनक्षत्राण्यनुबुभाह हस्तेति शिल्पवर्धकिविहृत्यादिकलान्त्यादिकाश्चतुःषष्टिः आदिशब्दाच्चरभोक्तमपि ६ अथ मृदुनक्षत्राण्यनुबुभा
ह मृगोत्पेति ७ अथ तीक्ष्णभान्यनुबुभाह मूलेति अभिचारः कर्मणां भयंकरकृत्यं मारणादियशुदमः पशुशिक्षा आदिशब्दात् वेधनादिकं।

मु० टी०
न० प्र०

१७

अथलतापादपारोपणराजदर्शनमद्यगोविक्रयमुहूर्तान्शर्देलविक्रीडितेनाह राधामूलैतिराधाविशाखाएतदादिचतुर्दशनक्षत्रैलेतानांवल्लरीनांपादपा
नांवल्लरीनांचारोपोवापनेः कार्यः अथराजदर्शने भवमुदक्षिप्रप्रवोवासवैः त्रयोदशमैः कार्ये अथमद्यमद्यारभः तीक्ष्णोयांबुपभेषुनवनक्षत्रेषुउदि
तः कथितः अथगवांक्रयोमूल्येनपरस्माद्ग्रहणां विक्रयोमूल्यग्रहणापूर्वकंदानं क्षिप्रान्यवन्हीडभादित्येद्रांबुपवासवेषुहिगवांशलाः प्रशस्तः अ
त्रभीमपराक्रमेणपंचदशभाग्यमिहितानि हस्तैर्गुराधात्रितयेसप्तौस्तेमृगेवपूर्वाश्विविशाखमेषु पुष्येधनिष्कादितयेदितीशेगवांक्रयविक्रयमामनं
तीति १३ अथपशूनांरक्षामुहूर्तस्थितिनिवेशनिषेधमुहूर्तचंद्रवज्रयाह लग्नेशुभश्चि शुभेशुभस्वामिकेलग्नेअष्टमशुद्धिसंयुतेशुभपापाक्रांताव

निंदेपिधिष्ण्येवारदौवस्त्रंधार्येजगुर्वुधाः १२ राधामूलमृदुध्रुवर्क्षवरुणक्षिप्रैर्लतापादपारोपोयोन्यदर्शनंभ्रुवमृदुक्षिप्रप्रवोवास
वैः तीक्ष्णोयांबुपभेषुमद्यमुदितंक्षिप्रान्यवन्हीडभादित्येद्रांबुपवासवेषुहिगवांशलाः क्रयोविक्रयः १३ लग्नेशुभेवाष्टमशुद्धि
संयुतेरक्षापशूनांनिजयोनिभेवरे रिक्तामृमीदर्शकुजप्रवोभ्रुवत्वाष्टेषुयानंस्थितिवेशनंनशत् १४

मभावरहितेसतिपशूनांरक्षारः
क्षणांप्रवेशादिकंचसत् तथास्वीययोनिनक्षत्रेचरभेवसत् यथाऽश्वानांयोनिभंअश्विनीशततारके तत्रवतुष्यदानांरक्षाशस्ता तीक्ष्णेपशूनांदम
नवरंस्यात्पशुयोषणमिति वचनात् अथरिक्ता ४। ६१४ मृमी ८ दर्शोमावास्याः कुजोभौमः श्रवः श्रवणं ध्रुवापुत्ररात्रयरोहिण्यः त्वष्ट्रचित्राएषु
पशूनांयानंगृहाद्वहिर्निःसारणंस्थितिगौष्ठादिवेशनंनसत् शुभंनव्यवहारोच्चये पूर्वोत्रयेधनिषेद्रूपीस्तेसौम्यविशाखायोः आश्लेषायाम
थाश्विन्यायात्रासिद्धिश्चतुष्यदामिति १४ श्रीरामचंद्रायनमः ॥ रामः रामः रामः ॥ ॥ ॥ रामः ॥ रामः ॥ ॥ ॥ रामः ॥ रामः ॥ ॥

रामः
१७

उक्तं च रोहिणी गुरु पुनर्वसु तरेया विभर्ति नवदस्त्र विमूषणे सानयो विद्वलं बने पतिं त्वानुमाचरति वारुणे पियाशति १० अथ नवधा विभक्तं स्वदस्त्रं स्वदशा
 दिदो वै शुभा शुभफलं शास्त्रं विक्तीडितेनाह वस्त्राणामिति वस्त्राणां नवभागाः कार्याः कोणा चतुष्टये अमरा देवाः स्थाय्याः राक्षसा मध्यगतां शगता
 ज्ञेयाः नराः दशासदिते पार्श्वे च पुनर्मध्ययो रंशयो ज्ञेयाः तत्र चेदृशे शेन वतरे नूतने वस्त्रे देवा दग्धे अग्निस्य दे। स्फुटिते पाषाणा घाघातादिभिर्निहते प
 केन कर्दमेन आदिशब्दात् गोमयादिभिर्हृत्पहने सति तद्वस्त्रं न सत् शुभफलजनकं न भवतीत्यर्थः न सुरांशयोः एवं वस्त्रदाहादिके सति शुभं कल्पाणं।
 स्यात् अथ सर्वां सके राक्षसमनुष्यदेवां शकेषु प्रांततः प्रांतभागे असदनिष्टफलगमकं इदं सर्वं शय्यापादुकास्वपि ज्ञेयं श्रीपतिः कज्जलकर्दमगोमय।

धार्यं विरिक्तं शनिचंद्रकुजे निरुक्तं भौमे ध्रुवादिति पुगे सुभगान् दध्यात् १० वस्त्राणां नवभागकेषु च चतुः कोणे मराराक्षसा मध्ये अं
 शगतान् राक्षसदशे पार्श्वे च मध्यांशयोः दग्धे वा स्फुटिते वरेन वतरे पंकादिलिप्ते न सदृशे शेन सुरांशयोः शुभमसत्सर्वां शके प्रांत
 तः ११ विप्राजया तथोद्वाहे राजा प्रीत्यार्पितं च यत् ॥

अत्र राक्षसांशे ध्वजच्छत्रादिसदृशी छेदाकृति शुभफलाज्ञेया देवमनुष्यांशे पिकाकोलूकसदृशी छेदाकृतिरशुभफलदा कश्यपः शंखचक्रां बुजछत्र
 ध्वज तोरणा सन्निभा श्रीवत्स सर्वतोभद्रनद्यावर्तगहोपमा वर्धमानस्वस्तिके भृगुकूर्मेश्वाकृतिः छेदाकृतिर्देवभागे प्यायुर्यं प्रदानं गारु
 रोक्षे लूककाकादिजं वृकश्चक्रकोपमा त्रिकोणः सूर्याकृतयो देवभागे यशोभनाः निंदितं वसनं दद्याद्विजेभ्यः स्वरां संपुनं आशिषो वाचनं क
 त्वात्वन्यद्वस्त्रं च धारयेदिति ११ अथ क्वचिदुष्टदिने पि वस्त्रपरिधानमनुशुभाह विप्राजयेति धिक्प्येन द्वात्रे वारादौ वारतिथि योगादौ व्यतीपात
 भद्रादिदुष्टयोगे निर्धेयि यद्वस्त्रं ब्राह्मणानुजया तथोद्वाहे राजा संतोषेणापितं देवं तद्वस्त्रं धारयामिति बुधजयः १२

मु० टी०
न० प्र०
१८

18

अथ विक्रयविपण्योर्मुहूर्तशार्दूलविक्रीडितेनाह पूर्वादीशेति द्वीशं विशाखा पूर्वादिनक्षत्रेषु केंद्रेषु प्रथमचतुर्थसप्तमदशमेषु द्वितीये कोणे नवपंचमेषु भैः सङ्घिः
षट्त्रयां येषु पापग्रहेः सङ्घिः घटतनुं कुं भलग्नं विनात्यक्ता सति यौ रिक्ता मारहितति यौ विक्रयः सन् शुभो ज्ञेयः अथ विपणिः परायवीथिका गृहे स्थित्वा
क्रयविक्रयारब्धकर्म रिक्ता तिथिभौमवारकुं भलग्नानि वर्जयित्वा न्येषु तिथिवारलग्नेषु मित्राणि मगरे वती चित्रानुराधाः ध्रुवाणि रोहिण्युत्तरात्रपंक्षि
प्राणि हस्ताश्विपुष्याः एतैर्भैः लग्ने चंद्रस्थिते मर्तौ चंद्रे सिते च सति व्यया हरहितैः पापग्रहेः सङ्घिः शुभैर्द्वायखे द्वितीये कादशदशमेषु सङ्घिर्विपणिः शु
भा स्यात् १७ अथाश्वगजमुहूर्तमिंद्रवज्रयाह क्षिप्रांत्येति क्षिप्रादिनक्षत्रेषु रिक्ता भौमव्यतिरिक्तदिने वाजिकृत्य मश्वानां क्रयविक्रयशिष्टा स्याना
भरणादिकार्यं प्रशस्तं स्यात् श्रीपतिः पुष्यश्रविष्ठाश्विनसौम्यभेषु पौष्माणलादित्यकराव्येषु सवारुराक्षेषु बुधैः स्मृतानि सर्वाणि कार्याणि तुरंगमा

पूर्वादीशकृशानुसार्पयमभेकेंद्रद्विकोणे शुभैः षट्त्रयां येषु शुभैर्विना घटतनुं सत् विक्रयः सति यौ रिक्ता भौमघटान्विता च विपणिर्भि
त्रध्रुवक्षिप्रभैर्लग्ने चंद्रसिते व्यया हरहितैः पापैः शुभैर्द्वायखे १७ क्षिप्रांत्यवस्विंदुमरुज्जलेशादित्येषु रिक्ता रदिने प्रशस्तं स्या
द्वाजिकृत्यं त्वयहस्तिकृत्यं कुर्यान्मृदुक्षिप्रचरेषु विद्वान् १८ स्याद्भूषा घटनं त्रिषु चरक्षिप्रध्रुवे रत्नयुक्ततीक्ष्णो ग्रविहीनभेर
विकुजे मेघालि सिंहेतनौ ॥

३४

णां अश्वारोहणे चक्रं अश्वकारं लिखेच्चक्रं साभिजिज्ञानिविन्यसेत् स्तंभे तु सूर्यभात्यं च यद्यं च दशभानि च पुच्छे देवस्थापयेत्प्राज्ञश्चतुष्पादे चतुष्टयं उदरे
विन्यसेत्यं च मुखे देतुरगस्य च अर्थलाभो मुखे सम्यक्वाजी नश्यति चोदरे चरणस्थे रणे भंगः पुच्छे पत्नी विनश्यति अर्थसिद्धिर्भवेत्पृष्ठे स्तंभे स्तंभपति
र्भवेत् इति अथ विद्वान्ज्ञाता मृदुक्षिप्रचरनक्षत्रेषु रिक्ता भौमवर्जितदिने च हस्तिकार्यं गजानां कार्यं क्रयविक्रयभूषादिकुर्यात् वसिष्ठः हस्तत्रये सौम्य
हरित्रये च पौष्पद्वये पुष्यपुनर्वसौ च मैत्रे च सर्वाण्यपि कुंजरानां कर्माणि शस्तान्यखिलानि यानीति १८ अथ भूषणघटनमुहूर्तशार्दूलविक्रीडितेनाह स्या

मु० टी०
न० प्र०

29

वेवसुर्धनिष्ठा हयोष्विनी दिनकृतहस्तः तस्याप्यंचकेहस्तविजास्वानीविशाखानुराधासु आदित्यपुनर्वसुः पुष्येवस्वाणां क्षालनं रजकाधानार्थं दानं सत्
शुभं स्यात् रिक्तापर्वणि पूर्वोक्तानि तिथिप्रकरणे षष्ठीपितृदिनं आहृदिनं एतेषु रविजज्ञेषु कार्ये कदापि वस्त्रक्षालनं नो कार्यं २० अथ खड्गा
दिधारणं शय्यायुपभोगमुहूर्तं च सुगंधरयाहं संधार्या इति विरिक्ते रिक्तावर्जितशुक्रचहस्यतिरविवीरयामैत्रभुवलघुसंज्ञकनक्षत्रसहितपुनर्वसुज्येष्ठावि
शाखानक्षत्रेषु कुंतादयः संधार्याः कुंताभलः वर्मेकवचं श्रवणं आस्यते अनेनेतीषसनेधनुः शरोवाणः कृपाणाः खड्गः असिपुत्री कुरिका संनाहोपी
निकेचित् तथा स्थिरारव्ये च षसिंहवश्रिककुंभारव्ये लग्ने चंद्रे अपिशब्दात् लग्ने पि शुभग्रहदृष्टे शुभैः केद्रेगैः सङ्गिः कुंतादिधारणं हितं नृक्षौचये पुष्ये

वस्त्राणां क्षालनं सद्दुहयदिनकृत्यं च कादित्यपुष्ये नोरिक्तापर्व षष्ठीपितृदिनं रविजज्ञेषु कार्यं कदापि २० संधार्याः कुंतावर्मे षसन
शरकृपाणासिपुत्रो विरिक्ते शुक्रे ज्यार्के द्विमेत्रभुवलघुसहितादित्यशाक्रद्विदैवे स्पुल्ले ग्ने हि स्थिरारव्ये शशिनिच शुभदृष्टे शुभैः के
द्रेगैः स्याज्जोगः शय्यासनादेर्ध्रुवमृदुलघुहर्षंतकादित्यः २१

चादिति चित्रपयतनयेशजोताररेवतीवाजीहस्तविशाखमित्रसहितेभानौ
शुभोभार्गवे कुंभेकीटगृहेयमेष्टगपतौ चंद्रे शुभैर्वीक्षिते संनाहं शरखड्गकुंता कुरिकाधार्या नृपाणां हिते नि यतुदीपिकायां मूलेंदुर्वात्रययाम्यपि अशक्रा
ष्विसर्पानलभूलिनश्च शब्दादिसंधारणं मेष्टकृपातिथौ विलग्नं च शुभं शुभाहंति तदा सन्नयद्वादिविषयं अथ भ्रवमृदुलघुनक्षत्रेषु हरीश्रवणे अं
तकेभरणं आदित्ये पुनर्वसौ एषु शेषासनादेः शय्याः खड्गादिरूपा आसनं पीठमग्न्यादि आदिशब्दात् पादुकाते वा सुपभोगः २२ हितः दीपिका
यां मैत्रेणुष्यपमभादिति वज्रिचित्राहस्तोत्तरात्रयहरीज्यविधातभानि एतेष्वतीवशयनासनपादुकानां संभोगकार्यमुदिते मुनिभिः शुभाहंति २१ ॥

रामः
२५

द्रुवेति त्रिपुकरदिने लक्षणं मद्रातिथीरविनेत्यादिना नक्षत्रेण एवं विधेः त्रिपुकरदिने वरक्षिप्रभुवनक्षत्रेण भूषणं घटमाभस्याघटनं शुभं स्यात् वसिष्ठः क्षिप्रचल
 चरक्षिप्ररिक्तामावर्जितेषु दिवसेषु निखिलेषु पिबारेषु त्रिपुकरभूषणं कार्यं अथतद्रूषणं रत्नयुतं माणिक्यादियुतं चेतदातीक्ष्णोयविहीनमेतीक्ष्णानि
 मूलज्येष्ठा आर्द्राश्लेषाख्यानि उग्राणि पूर्वात्रयमघाभरण्यः एतद्यतिरिक्तेषु द्वादशनक्षत्रेषु तथारविमौमवारेपिकार्यं तथा मिवक्षिप्रकसिंहलग्नेषु व
 वसिष्ठः स्थिरसाधारणचरमे लघुमेतैर्धर्ककुजवारे तेषामेव विलग्ने माणिक्यमयभूषणं कार्यमिति कर्करक्षतुलालग्न्येषु कार्यमित्यपि ज्ञेयं वसिष्ठः
 क्षिप्रमद्रुवचरमेशशिसितयोर्वारेषु तल्लग्ने मुक्ताफलरजतमयभूषणमखिलं सवज्रकं कार्यं अथतीक्ष्णानि मूलज्येष्ठा आर्द्राश्लेषाः उग्राणि पूर्वात्रय
 भरणीमघा अश्विनीमगौ द्विद्वेवं विशारवा दहनः कृतिका एषु नक्षत्रेषु घटितं शस्त्रं शुभं स्यात् अदितिर्वासवत्वष्टामैत्रमैदववाजिनिः सूचीकर्मन

तन्मुक्तासहितं चरभुवमद्रुक्षिप्रेशुभे सत्तनोतीक्ष्णो ग्राश्विमृगो द्विदैवदहने शस्त्रं शुभं घटितं १६ मुद्राणां पातने सध्रुवमद्रुचरमक्षिप्रमै
 धीदुसौरेयस्त्रेपूणा जयाख्येन च गुरुभृगुजास्ते विलग्ने शुभैः स्यात् ॥ उज्जानमेभिर्जंक्षैः प्रशस्यत इति ऋक्षोच्चयोक्तेः अथ सुवर्णरूप्यादिपात्रेभ्यो
 जनमुहूर्तमाह वसिष्ठः लघुमेतद्रुवचरमैसिते दुबुधजीववारेषु हेमरजतादिभाजनमोजनमारोग्यामृतयोगेषु इति १६ अथ मुद्रापातनमुहूर्तवस्त्रा
 लनमुहूर्तचस्रग्धराह मुद्राणामिति ध्रुवमद्रुचरक्षिप्रसंज्ञकैर्नक्षत्रैः कृत्वा राजमुद्रां कितु सुवर्णरूप्यादिनिष्पादनं मुद्रापातनमित्युच्यते टंकसाले
 निभाषया वीदुसौरेयस्त्रेचंद्रशनेश्चरवाजितवारे तथा पूणा जयाख्ये पूणाः पंचमी दशमी पूर्णिमाः जयास्तृतीया षष्ठी त्रयोदश्यः एता सुतिथिष्वि
 त्पर्यः शुभं स्यात् तथा गुरुशुक्रास्ते न शुभं विलग्ने शुभैः लग्ने शुभयुतैः सद्भिरित्यर्थः उज्ज्वलं मद्रुध्रुवक्षिप्रचरेशुभेषु योगेषु शस्त्रं शनिचंद्रवर्ज्ये वारे
 तिथौ पूणा जयाख्ये च मुद्राप्रतिष्ठा शुभदानराणां शुभं कृत्वा सितास्ते च मुद्राणां घटनं कृत्वा कुर्यादक्षौशल्येन कार्यं भूतिमिच्छता अथध्रु

मु० टी०
न० प्र०
२०

२०

निबुधेवासति खेदशमेभृगौशुक्रेसति आयेजलराशौविधौसति सर्वतोयाशयानांवापीरूपतद्यथादीनातोयाधारणांखननंहितंस्यात् आयादुपांन्यपित
मित्रवस्तुनरार्ककेंहीज्यभेषुखननंसलिलाशयानामितिव्यवहारतत्त्वोक्तेः श्रीपतिः लग्नेजीवेजेथवाहुवैलेश्वरैःशुक्रेवापिमेवुरास्ये आयेवंदेस
वेतोयाशयानामारंभाःस्युः सिद्धयेनिर्विकल्पमिति अथनृत्यारंभःतैःआयुक्तैर्नक्षत्रैर्व्यभोमद्यैःपूर्वावाढामधारहितैःसंद्रभैर्ज्येष्ठसहितैःमित्रार्क
ध्रुववासवांउपांन्यपुष्येदुज्येष्ठानक्षत्रैःनृत्यारंभःशुभःस्यात् शुभैर्हिउक्तेचतुर्यस्यानिलग्नैर्जेसति अत्रैवेद्रेजराशौमिथुनकन्यास्येसतीत्यर्थः २५
अथसेवकस्यस्वामिसेवायांमुहूर्तंशालिन्याह क्षिपेति क्षिप्राणिहस्ताभिजिदश्विपुष्याःमैत्राणिमृगरेवतीचित्रानुराधाःएतेषुनक्षत्रेषुबुधशुक्रसूर्य
गुरुवारैःसौम्यैःशुभग्रहेलग्नगेसति अर्कभौमेवाखलाभेदशमेएकादशेचस्थितेसतिसेवकेनस्वामिनःसेवाकार्यात्तत्रस्वामिसेवकनक्षत्रयोर्भौमे
आयेसर्वजलाशयस्यखननंव्यभोमद्यैःसंद्रभैस्तैर्नृत्यंहिबुक्तेशुभैस्तनुगद्देजेजोशराशौशुभं २५ क्षिप्रेमैत्रेवित्तितार्केज्यवारेसौ
म्येलग्नैःकेंकुजेवाखलाभे योनेर्भौमंराशिपोश्चापिभौमंसेवाकार्यास्वामिनःसेवकेन २६ स्वात्पादित्यमृदुदिदैवगुरुभेकर्ण
त्रयाश्वेचरेलग्नधर्मसुताषुशुद्धिसहितेद्रव्यःप्रयोगःशुभः॥ अत्रापुनःराशिपोःसेव्यसेवकयोराशिस्वामिनोर्भौमंश्रीतौसत्यांसेवाकार्या अ
न्यथानकार्या २६ अथद्रव्यप्रयोगजरारायहरामुहूर्तंशादूलविक्रीडितेनाह स्वात्पादित्येति स्वात्पाद्येकादशनक्षत्रेषुचरमेवकर्कतुलामकरारागमन्य
तमेलग्नधर्मनवमं सुतःपंचमं अष्टमंएतेषांशुद्धिःनवपंचमयोः पायग्रहराहित्यंअष्टमेतुशुभपापराहित्यमेवहृषाशुद्धिस्तयासहितेलग्नैर्द्रव्यप्रयोगः
जरारादानंशुभंस्यात् भीमपराक्रमे मृदुपुष्याश्विनीचैवविशारवाश्रवरात्रयं पुनर्वसौचशंसंतिधनादिनिधिवर्तनं वर्तनमृणादिरूपेरादानं मिश्रन
क्षत्राद्विशारवायांनिषेधेमात्रेजरारादानेएवविधिःहृत्तेनसादौनिषिद्धैवमुद्देसुधमोत्तमजनेधनेष्वरेविलग्नैर्द्रव्यप्रयोगःइति अथारंभौमवारै
जरानंनयाह्यंजरणंभौमेनगह्नीयान्नदेयंबुधवासरे॥जरणकेंद्रेकेंकुजेकयोत्तमवयंसोमनंदने अथनृविशेषसंक्रमेसंक्रांतिदिवसेचदौशुद्धिप्रयोगेकर

रामः
२०

अथाधादिनक्षत्राणि शार्दूलवित्रीडितेनाह अथाक्षमिति धातरोहिणीविविधमिजित दहनमंजुनिका भगः पूर्वोक्तात्पुनी अन्यस्य च २२ अथादिनक्षत्रा
णां फलमनुसुभाह विनष्टार्थ इति अंधनक्षत्रेषु विनष्टस्यापहतस्यार्थस्य लाभः शीघ्रं भवति मंदनक्षत्रेषु विनष्टार्थस्य प्रयत्नतोलाभो भवति मध्ये मध्य
नक्षत्रेषु विनष्टार्थस्य दूरं खनगरादतीव दूरदेशे अवगता दीयद्रव्यमनुकेन हतं अनुकस्य लेतिष्ठतीति लोकवार्ता भवति लब्धस्तु नास्ति सुलोचननक्ष
त्रेषु श्रुत्या प्रीनश्रवणमपिलब्धिरपि न भवतीत्यर्थः २३ अथ धनप्रयोगे निषिद्धनक्षत्राण्यनुसुभाह तीक्ष्णोति एते तीक्ष्णादिनक्षत्रैर्यद्रव्यं सुवर्णादि
दत्तकालांतरं विना दत्तं न स्वसत्ता परित्यागेन निवेशितं स्वेष्टसमीपे प्रत्ययार्थं स्थापितं प्रयुक्तं कालांतरं रीतिपुरःसरं कस्मैचिद्वत् विनष्टं चौरादिना हतं

अथाक्षं वसुध्वधातुजलभद्रीशार्थमात्याभिधं मंदाक्षं रविविश्वमेत्रजलपाशेषां चि चंद्रभवेत् मध्याक्षं शिवपित्रजैकचरणात्वा
ष्टैरविध्यांतके स्वक्षं स्वात्यदिति श्रवो दहनभाहिर्ध्वारसो भगं २२ विनष्टार्थस्य लाभो धेशीघ्रं मंदे प्रयत्नतः स्याद्दूरेश्रवणं मध्ये श्रु
त्या प्रीन सुलोचने २३ तीक्ष्णमिश्रध्रुवो यैर्यद्रव्यं दत्तं निवेशितं प्रयुक्तं च विनष्टं च विध्यां पाते च नाप्यते २४ मित्रार्के ध्रुववासवां वुपम
धातोयां त्यपुष्ये दुभिः पापैर्हानि वलैस्तनौ सुरगुरौ शेषाभृगौ खेविधौ ॥ स्वयमेव वाक्चित्यं कद्रव्यं निश्चयेन कदापि नाप्यते तथा विध्यां भ

इयां पाते व्यतीपाते महापाते वा हतं द्रव्यं नाप्यते चकाराद्ग्रहणे पिवसिधः ध्रुवो ग्रसाधारणदारुणार्क्षे निक्षिप्तमर्थं त्वय वा प्रनष्टं चौरैर्हृतं दत्तमुपलवं
वा विध्यां च पाते न न लभ्यते तदिति अत्रेदमनुसंधेयं तीक्ष्णमिश्रादिष्वेव दशभेषु मध्ये रोहिण्याय मविश्वजलभद्रीशेषु दत्तं निवेशितं प्रयुक्तं द्रव्यस्यै
वाऽप्राप्तिः चौरा पहतस्य स्वतो गतस्य बाधनस्य लाभ एव ते धारोहिण्यादीनां मध्यमलोचनभेषु पाठसामर्थ्यादिति भावः २४ अथ जलाशयखन
नन्त्या रंभयोर्मुहूर्तं शार्दूलवित्रीडितेनाह मित्रार्केति अत्राधादिनयो दशनक्षत्रैः सद्भिः साययद्देही नवलैर्वलरहितैः सद्भिः तनौ लगे सुरगुरोस

हस्तनक्षत्रे अर्केहिरविबारे इति यत्तत्रापि न ग्राह्यमित्येकं संवंधः यत्तस्माद्देवोस्तदृणं गृहीतुः कुलेषु भवेत्तत्पुत्रपौत्रादिभिरपि परिहर्तुं मशक्य
 मित्यर्थः हस्ते अर्कवारे संक्रांतौ यदृणं स्यात्कुलेषु तत् वृद्धियोगे तथा ज्ञेयमृणं कृदंतु कारयेदिति ज्योतिः प्रकाशोक्तेः बुधवारे ऋणं कदापि न देयं
 २७ अथ हलप्रवाहमुहूर्तशार्दूलविक्रीडिते नाह मूलदीशेति एतैः मूलादिभिरेकोनविंशतिनक्षत्रैः विनार्कशनिरविशनिवारौ वजे पितृान्य
 वारेषु तत्राप्येहीनवलेर्निर्वलैः चंद्रे जलराशि नवांशके सति मूत्रे चंद्रे च मांसलेषु सति उदितेत्यर्थः गुरौ लग्ने च सति तदा प्रथमं हलप्रवहणं शस्तं
 स्यात्कश्यपः गुरौ लग्नगते शुक्रे वलिन्याप्योदये विधौ शस्ता कृषिक्रिया तत्र डवलेः क्रूरवेचरेः अथ सिंहघटे कुंभे कर्के अजमे व एणो मकरे धटे तु

नारे ग्राह्यमृडं नु संक्रमदिने वृद्धौ करेर्के हियत्तदंशेषु भवेदृणं न च बुधे देयं कदाचिद्धनं २८ मूलदीशमघाचरध्रुवमदुक्षिप्रै विनार्केश
 निपापैर्हीनवलेर्निर्वलैः विधौ जललवे शुक्रे विधौ मांसले लग्ने देवगुरौ हलप्रवहणं शस्तं न सिंहघटे कर्का जैणधटे तनौ क्षयकरं रिक्ता
 सुषस्थानं तथा २९ एतेषु शुतिवारुणादिति विशाखोऽनिभौ मं विना वीजोत्तिगदिता शुभात्वगुभतो घाग्नीदुराभेदवः ॥०॥०॥

लायां तथा रिक्ता सुषस्थानं तथा शब्दोऽनुक्तसमुच्चयार्थे तेनामम्यामपि न शतः पस्यात्स क्षयकरं २९ अथ वीजोत्तिगदितं सुहृजं फणिचक्रं च शार्दूलवि
 क्रीडिते नाह एते धिति पूर्वोक्तनक्षत्रेषु शुतिवारुणादिति विशाखोऽनि विना अवणादिवर्जितेषु मूलमघाध्रुवमदुक्षिप्रधनिष्ठास्वातीषुभी
 मं विना भौमवारव्यतिरिक्तवारेषु वीजोत्तिः वीजवापनं शुभं ज्ञेयं नारदः मृदुध्रुवक्षिप्रभेषु पितृवायवस्तुषु समूलभेषु वीजोत्तिरत्युत्कृष्टफ
 लप्रदा रवौ रौद्राद्यपादस्थे भूमौ संजायते रजः तस्माद्दिनत्रयं तत्र वीजवापं परित्यजेदिति राजमातेऽं आर्द्रा प्रथमदिनत्रयनिषेधः अथ वीजो
 त्तो फणिचक्रं अथ भूतो न विद्यंते गावो यस्येति अयः सहुः तस्मात्तदा कात नक्षत्रं तस्माददौ अष्टौ भावि असंति असमीचीनानि ततस्त्रीणि शु

शु० टी०
न० प्र०
२२

२२

भाहेचंद्रसुखगुरुशुक्रवारेधान्यानां स्थितिः एकत्रस्थले स्थापनं सा शुभकरी निगदिता अथ भुवे ज्यादित्रयोदश नक्षत्रेषु धान्यवृद्धिः मस्यमेतावद्धान्यं देहिततो मा
सहयानंतरं सपादं सार्धं वा दास्यामीत्येवंरूपावृद्धिर्निगदिता ३३ अथ शान्तिकपौष्टिकादिकं वसेत तिलकेनाह क्षिप्रेति क्षिप्रादिनक्षत्रेषु पौष्टिकमंगलाभ्यां
सहपौष्टिककर्मणा ग्रहशान्त्या मंगलकर्मणा विना विनायकशान्त्या सह शान्तिके दुष्टफलदं मूलादिनक्षत्रे तन्मंगलादिशुभं स्यात् लम्नात् खेदश्चमेकं सति
विधौ चंद्रे सुखगते चतुर्थे गुरौ लग्नस्थे सति तत् शान्तिकं मौढ्यादिदुष्टसमये गुरुशुक्रास्तादिदुष्टकाले नो शुभं दं तथा निमित्तकेत्वाद्युत्पातदर्शने सति गुरु
शुक्रास्तादावपि शुभं स्यात् उक्तं च शान्तिकर्मणि कुर्वीत रोगे नैमिजिके तथा गुरुमार्गवमौढ्ये पि दोषस्तत्र न विद्यते ३४ अथ होमाहुति शुद्धि मनुष्याह
सूर्यभादिनि सूर्याज्ञात नक्षत्रात्रिभिर्मे नक्षत्रत्रयमध्ये चंद्रे चंद्रनक्षत्रे दिननक्षत्रे सति क्रमात् सूर्यादिमुखे होमाहुतिः पतति यथा सूर्याज्ञात नक्षत्रात् न स

धान्यस्थितिः शुभकरी निगदिता भुवे ज्यादीशेन्द्रं दलवरभेषु धान्यवृद्धिः ३३ क्षिप्रध्रुवांत्यवरमैत्रमया सुशतं स्याच्छान्तिकं सहचमंगलपौ
ष्टिकाभ्यां खेर्के विधौ सुखगते तनुते गुरौ नो मौढ्यादिदुष्टसमये शुभं निमित्ते ३४ सूर्यभात्रिभिर्मे चंद्रे सूर्यविक्षुब्धपंगवः चंद्रारे
ज्यागुशिखिनोनेष्टा होमाहुतिः खले ३५ सैकानिधि वारयुता कृता प्राशेषे गुरोर्मे भुवि वन्हिवासः ॥ तत्रयमध्ये होमारे सूर्यमुखे होमा

हुतिपातः ततो नक्षत्रत्रयेषु सुखस्य ततः शुक्रस्य ततः पंगोः शनेः ततः श्रद्धस्य ततः आरस्य भौमस्य ततः इज्यस्य गुरोः ततः एहोः ततः शिखिनः केतोः एवं सति
यद्दिने खले पापग्रहमुखे होमाहुतिः पतति सानेष्टान शुभदा अथौ शुभग्रहमुखे शुभा सूर्यनक्षत्राच्चंद्रनक्षत्रयोरंगणना ३५ अथ यद्दिने होमश्चिक्की
धितस्तद्दिने वन्हि निवासवशेन शुभा शुभफलमिंद्रवज्रं याह सैकेति शुक्रादिगणनया वर्तमान निधिर्गण्या एकयुता वर्तमानवारयुता चतुर्भक्ताय
हेषंतचेत शुणभितं त्रिभितं मृत्युभितं च तदा भुवि भूमौ वन्हिर्वा सो वसतिः फलमाह सौरव्याय होमि होमदिने भूमावनेर्वा सै सति सौरव्यं भवति अथ श
शियुग्मशेषे एकमिति शेषेऽग्निवा सो दिवि खर्गे फलं कर्तः प्राणनाशः द्विभिते शेषेऽग्निवा सो भूतले तन्मूलं कर्तुं रथे नाशः उक्तं च निधि वारयुतिः सैकादे

रामः
२२

अथशिरामोचनविरेचनादिषुहर्तेशार्दूलवित्रीडिनेनाह त्वाष्टादिनि त्वाष्टाद्वयेचित्रास्वात्तौ मित्रनाद्वयेअनुराधाज्येष्ठेकभातद्वयेरोहिणीमृगौ श्रौत्रश्रवणः
चित्रादिषुएकादशसुनक्षत्रेषुभौमार्केयुरुवारेशिरामोक्षणंरुधिरवाहिनीनाडिकाशिरातस्याःसूक्ष्मशस्त्रघातेननरशिरातोरक्तमोक्षरांकुमांत अथ
दुधार्कीविनाबुधशनिवारोत्पत्कान्यवारेषुपूर्वोक्तनक्षत्रेषुचविरेकवमनाद्यं औषधेनसुखप्रवृत्तिविरेकः वमनंवांतएतदाद्यंकुमांत मित्रक्षिप्रचरध्रुवे
षुत्रयोदशनक्षत्रेषुरविवारेषुभग्रहवारोचविदोबुधस्यलग्नवर्गेजीवस्यापिलग्नवर्गेयस्मिन्कस्मिंश्चिल्लग्नेपिगुरुबुधयोःषट्त्वर्गसतितनौलग्नेगुरो
चसमिकर्तुर्गुरुवलेचसनिधर्मक्रियाकोटिहोमरुद्रानुष्ठानादिरूपानिगदिताकथिता ३० अथधान्यछेदनंवसंततिलकेनाह तीक्ष्णाजपादेति एतेषु

त्वाष्टान्मित्रकभाद्वयंतुपलघुश्रोत्रेशिरामोक्षणंभौमार्केज्यदिनेविरेकवमनाद्यंस्यादुधार्कीविना मित्रक्षिप्रचरध्रुवेरविषुभाहेल
ग्नवर्गेविदोजीवस्यापितनौगुरोनिगदिताधर्मक्रियातद्वले ३० तीक्ष्णाजपादकरवन्हिवसुश्रुतीदुस्वातीमघोत्तरजलांतकत
क्षपुष्ये मंदाररिक्तरहितेदिवसेतिशलाधान्यकिंदानिगदितास्थिरभेदिलग्ने ३१ भाग्यार्यमश्रुतिमर्घद्विधातमूलमैत्रांत्य
भेषुकथितंकरणमर्दनंस्यात् द्वीशाजपान्नित्ररतिधान्यशतार्यमर्क्षेसस्यस्यरोपणमिहाकिंकुजौविनासत् ३२ मिश्रोयरोद्रभु
जगेन्द्रविभिन्नकेषुकर्काजतौलिरहितेचतनौशुभाहे ॥ कोनविंशतिनक्षत्रेषुतथाभौमशनिरिक्षावर्जितदिनेस्थिरलग्नेसतिधान्यादीनांय
वादीनांकिंदाछेदनंनिगदिताकथिता ३१ अथकणमर्दनंसस्यरोपणंचवसंततिलकेनाह भाग्येति विधिःरोहिणीअंत्यरेवतीएषुनवमेषुकणानांच
णवादीनांमर्दनंयद्युद्यानादिनावितुषीकरणंतत्समीचीनंस्यात् अथविशाखादिषट्नक्षत्रैः आर्किंकुजौविनाशनिभौमतोन्यवारेषुसस्यस्यधान्य
स्यरोपणंसत्शुभं ३२ अथधान्यस्थितिधान्यवर्द्धिचवसंततिलकेनाह मिश्रोयेतिमिश्रोयादिविभिन्नेषुमिश्रादिदशनक्षत्रेभ्योन्येषुसप्तदशनक्षत्रेषुत
थाककेमेधनुलारहितेलग्नेमकरस्थिरद्विस्वभावलग्नेषु ॥

मु० टी०
ब० प्र०
२३

२३

निषिद्धस्थानस्थो निषिद्धस्थानानि गोचरप्रकरणे तथा पापग्रहे भवेत्कादशे केन्द्रे १४०/१९० कोणे नवपंचमे स्थाने स्थितैः सद्भिः एवं विधेयत्वेन रुजा विरहितस्य
रोगनिर्मुक्तस्य जनस्य स्थानं आरोग्यस्थानं शलं शुभं नारदः स्थिरे ज्यादिति सार्यान्त्यपित्तरुणभेषु च न कुपोद्देशगुक्तस्य स्थानं वारेजशुक्रयोरिति ४० अ
थ शिल्पविद्यामनुबुधाह मृदुध्रुवेति मृदुध्रुवादिनक्षत्रे जे बुधेदशमे लग्ने वासति अथ वारुणेदशमे लग्ने वासति तथा विधौ चन्द्रे बुधगुरुष्वद्वयस्य च सति
शिल्पविद्या नानावर्णादिनिर्मितमूर्त्यादिकं तद्विधायाः प्रारंभः शस्यते ४१ अथ संधानमनुबुधाह सुरेज्येति बुध्यादिनक्षत्रे तथा मृग्यानि विहरोद्वादश्या
च तिथौ तेनिलकरणे च तथा शुक्रदृष्टेयुते चलन्ने तथा शुभग्रहाणां वारे संधानं संधिर्मेत्रीति यावत् ४२ तथा च कश्यपः भाग्ये बुधे समेतरे चलन्ने शुक्रे क्षि
त्वा नं रुजा विरहितस्य जनस्य शलं हीने विधौ खलस्वर्गे भवकेन्द्रकोणे ४० मृदुध्रुवक्षिप्रचरे जे गुरो वारखलन्ने विधौ जजीववर्ग उते
स्ये शिल्पविद्या प्रशस्यते ४१ सुरेज्यमित्रभाग्ये सुवाध्याने निलेहरो शुक्रदृष्टे नौ सौम्यवारे संधानमिष्यते ४२ त्यक्ताष्टम
त १४ शनिविधिकुजान्ननुर्भमासौमनौ ८ रवि विधू अपि भा निमाशाः ॥

ते करोते निलेध्याद्वादश्यां संधिरिष्यते ४२ अथ परीक्षासुह
तैव संततिलकयाह त्यक्ते निभूतश्चतुर्देशी जनुर्भमासौ जन्मर्क्षं जन्ममासश्च जन्मराशेरष्टमं सूर्ये चंद्रे च नाज्याः भानि जन्मभकर्मभादिनक्षत्राणि चा
डीनक्षत्राणि एतानि त्यक्त्वा घंगे द्विस्वभावे चलन्ने चरलन्ने वातजवांशे च चंद्रशुद्धौ ताराशुद्धौ गुरुशुद्धौ च सत्यां करोहस्तः अदितिः पुनर्वसुः हरिः अव
णः इंद्रो ज्येष्ठा कै जलतत्त्वामी वरुणाः तस्य नक्षत्रं शततारका एषु भेषु परीक्षा कार्या अन्यत्सवं परीक्षानामसुवर्णोत्तेयादिपातकाभि शलस्य शुद्धशुद्धि
विचारपूर्वकं तत्र माघादिरूपादिव्यमिति यावत् उक्तच दीपिकायां नो शुक्रालोचमाके गुरुसहितरवौ जन्ममासः सूर्ये दौ विधौ मासे मलारव्यकु रानिदि
वसे जन्मतारा सुवाथ नाडीनक्षत्रहीने सुरगुरु रजनीनाथतारा विषुद्धौ प्रातः कार्या परीक्षा दितनुचरगृहशो द्ये शललन्ने इति व्यवहारो ज्ञेयः अथ म्या

रामः
२२

२ भक्तावशेषकात्निवासोभेद्योन्निरूपेदित्प्राणविनाशः पातालेद्विकशेषेण धनसंचयनाशनः गुणवेदावशेषेण भूषो विपुलसौख्यदः संस्तरेषु विचारे
 स्थनकार्यो नापि वैष्णवे नित्येनैमिक्तिके कार्येन चावेमुनिभिः स्मृतः केचित्तेवेरमुपपि होमेव न्यमित्युक्तं तद्यथा अर्कश्चंद्रद्वयमेवावतुर्धमदः शुक्राद
 ३० मेगारकश्च राहुर्धमेजीवनः खटुसुप्तेहोमेनाशः पुत्रदाराधनानामिति ३६ अथ प्रतिवर्षोत्पन्ननवान्नभक्षणमनुष्ठुभाह नवान्नमिति चरादिहाद
 शभेषु सत्तनौ समीचीनलगे सुभयहेयुतेद्वेवेत्यर्थः नन्दातिथयः ११६ १११ विषयटीविवाहप्रकरणोक्ताः मधुश्चैत्रः पौषः आर्द्रः शनिः भूमिजोभौमः ए
 तान्वितावर्जयित्वानवान्नभक्षणं शुभं ३७ अथ नौकाघटनमनुष्ठुभाह याम्यत्रयेति याम्यत्रयं भरणीकृत्तिकारोहिण्यः ईश आर्द्रा अन्यानि प्रसिद्धानि ए

सौरव्यायहोमेशशिशुगमशेषेप्राणार्थनाशौदिविभूतलेच ३६ नवान्नस्याच्चरक्षिप्रमदुभेसत्तनौ शुभं विनानंदाविषयटीमधुपौ
 धार्मिकभूमिजान् ३७ याम्यत्रयविशाखेन्द्रसार्पपित्रेशभिन्नमे भृग्वीज्यार्कदिनेनौकाघटनं सत्तनौ शुभं ३८ मूलाद्राभरणीपि
 अमृगेसौम्येघटतनौ सुखेषुकेष्टमेषुदेसिद्धिर्वाणिचारयोः ३९ व्यत्यादिति ध्रुवमघानिलसार्पधिस्येरितेति यौचरतनौ वि

योभिन्ननक्षत्रेषु शुक्रगुरुविचारे सत्तनौ शुभयुतद्वेलेन नौकाघटनं नौकानिर्माणं शुभं नौकाचालनं नौकागमनसुहृत्तौ दीपिकायां शुभाहेविष्णु
 ग्नेदुभगमेवाश्विपाणिषु चालनं घटनस्थानान्नावः शुभतिथी ३९ अश्विकरेज्यसुधानिधिपूर्वामित्रधनाच्युतमेषुभलगे तारकयोगतिथी ३९ विषुद्वौ
 नौगमनं शुभदं शुभवारे ३९ अथ वीरसाधनाभिचारयोर्हृत्तेमनुष्ठुभाह मूलति मूलादिनक्षत्रपंचकेतयाघटतनौ कुंभलग्नसौम्येवुधसति तथा शुकेसु
 खेचतुर्थे अष्टमेषुदेग्रहरहितेनाद्वेलेन वीरस्य धनस्य अभिचारस्य कर्मणाः सिद्धिः निष्पत्तिः ३९ अथ रोगनिर्मुक्तं स्वानं वसंततिलकेनाह व्यत्येति वि
 गता व्यत्यादीनिरेवत्यादीनि नवविध्या नियेभ्योऽष्टादशशिशुनक्षत्रेषु तथा रिक्तासंज्ञासु तिथिषु चरत्वेतथा शुक्रचंद्रवर्जितवारे तथा विधौ चंद्रेहने

मु० टी०
न० प्र०
२४

मूलाग्निः कृत्तिकादास्वमग्निनी एषु नवदिवसारेणः पित्र्यभेमघायां नखाः विंशतिर्दिवसाः बुधार्थं उत्तराभाद्रपदा अर्धमा उत्तरफाल्गुनी पुष्यपुनर्वसु
रोहिणीपुनर्मासः सप्तदिवसारेणः अजवैश्वेयमाहिमूलमेभरण्यस्त्रेष्वा मूलेषु कृत्तिका विशाखा द्वा मघा सुवसन्नक्षत्रेषु यस्य कस्यचित्कृत्तिकादेशने सये
कृत्तिका तल्लिगमन्त्रैश्च सुगंधपुष्पैः वस्त्राक्षतैर्गुग्गुलुधूपदीपनैर्वेद्यतां बूलफलैश्च सम्यक् पूजां चकृत्वाऽमयनाशनापदि जायदद्यात्तुल्यं शिवाय आम
योगेणः अमूलमपरिमितद्रव्यं अथानंतरं यमाहिमूलमेभरण्यस्त्रेष्वा मूलेषु कृत्तिका विशाखा द्वा मघा सुवसन्नक्षत्रेषु यस्य कस्यचित्कृत्तिकादेशने सये
देशने मृत्ति भवेत् अत्र सूर्यदेशे यस्य एतेषु गोचरक्षेत्रे न चंद्रवर्त्तनं भवति तस्यैव सूर्यदेशे न चंद्रवर्त्तनं भवति तस्यैव सूर्यदेशे न यद्यत्र चंद्रस्तस्यैव गोचरे वा शुभ
प्रदः तदानीं भवेन्मृत्युः सुधासंसिक्तदेहिन इति ४६ अथ शीघ्ररोगी मरणो विशिष्टयोगाद्वितीयोपजाति कयाह रौद्राहीति रौद्रादि नक्षत्रेषु पापवारे

मूलाग्निदासेन वपित्र्यभेन खा २० बुधार्थमेज्यादिति धातुभेन गाः ७॥ मासो ३० अजवैश्वेयमाहिमूलमेभरण्यस्त्रेष्वा मूलेषु कृत्तिका विशाखा द्वा मघा सुवसन्नक्षत्रेषु यस्य कस्यचित्कृत्तिकादेशने
मृत्तिः ४६ रौद्रादि शाकां वुपयाम्यपूर्वादिदेववस्त्राग्निपुपापवारे रिक्ताहरिस्कंददिने च रोगेशीघ्रं भवेद्दोगिजनस्य मृत्युः ४७ क्षि।
आहिमूले दुहरीयावायुभे प्रेतक्रिया स्यात्सर्वकुंभगे विधौ ॥

सति रिक्ताः प्रसिद्धाः हरिर्द्विदशी स्कंददिने वही एतासु तिथिषु एवं विधे विशिष्टयो
गे यस्य रोगोत्पत्तिर्भवति तस्य रोगिजनस्य शीघ्रं मृत्युर्भवेत् ४० अथ भेत्तदाह बुहर्त्ते भेत्तदाह दिनिषेधं वोपैद्रवजायाह क्षिप्रेति क्षिप्रादि नक्षत्रेषु भेत्तक्रिया
प्रेतानां मृतानां प्रियुक्तमलोकप्रार्थय आद्यादि क्रिया स्यात् यदि दाहसमये कारणावशान्ना रथा अथ सर्वकुंभगे विधौ मीनकुंभस्थिते चंद्रे निधौ
जराधोदिपंचनक्षत्रे भेत्तस्य दाहो ज्वालनं त्यजेत् च पुनः यमदिग्गमं दक्षिणादिशि गमनं यात्री नथाशय्यायाः खट्वायाः वित्तानं वयनं तथा गृहगोपनं
गृहाद्धादनं आदिशब्देन तृणकाष्ठसंग्रहं च त्यजेत् ब्रह्मपुराणे पंचके मरणमपि निषिद्धं कुंभमीनस्थिते चंद्रे मरणं यस्य जायते न तस्योर्ध्वगतिर्दृष्टा संत

रामः
२४

मु० टी०
न० प्र०
२५

यं दद्यान्न दोषस्तु क्षमात्र तस्ति ॥ अत्र त्रिपुष्करे कश्यपे न विस्थाने वहस्यति वारोष्पुक्तः भद्रातिथिः शनी ज्यारवोरे चेद्विषमांशं त्रिपुष्करत्रिगुणं
द्विगुणं च धिमे मृताविति इदमेव दृष्ट्वा श्रीपतिनायुक्तं विषमचरणं धिष्यमित्यादि अत्र कश्यपवाक्यं मृतावेव त्रिगुणफलतोक्ता ग्रंथकृतानु
श्रीपतिवाक्यानुरोधान्मृत्युविनाशवृद्धावित्युक्ते ५० अथ सवप्रतिकृतिदोहे निषिद्धकालं शाद्वेलविक्रीडितेनाह शुक्रारेति एवं विधेदिने शव
स्य प्रतिकृतिः पर्णशरादिना सावयवत्वकल्पनं तस्य दाहो न कार्यः कुतः द्विविधो हि प्रेतसंस्कारः प्रत्यक्षशरीरस्यैकः तत्र प्रतिकृतेरन्यः तत्र प्रत्य
क्षशरीरसंस्कारे दिनविचाराभावः गार्ग्यः प्रत्यक्षशरीरसंस्कारे दिनं नैव विशेषयेत् इति प्रतिकृतिसंस्कारे कालत्रयं आशौचमध्ये वर्षमध्ये व
र्षानंतरं चेति आशौचमध्ये क्रियते पुनः संस्कारकर्म चेत् शोधनीयं दिनं तत्र यथासंभवे नैवतु आशौचविनिवृत्तौ चेत्युनः संस्क्रियते मृतः संशोधये
त्रैपुष्करो भवति मृत्युविनाशवृद्धौ त्रैगुण्यदो द्विगुणकृद्दसुतश्चंद्रौ ५० शुक्रार्कैषु दर्शभूतमदने न दासुतीष्णो ग्रमे पौष्मे वारु
णभे त्रिपुष्करदिने न्यूनाधिमासे यने याम्येऽव्यात्यरतश्च पातपरिधे देवे ज्यशुक्रास्तके भद्रा वैधृतयोः शवप्रतिकृते दोहो न पक्षे

वदिनं यावत्तुर्ध्वं संवत्सराद्यदीति गार्ग्यवचनादिनशुद्धिरुच्यते शुक्रार्कदिने शुक्रभौमशनिवारेशवप्रतिकृते दोहो न कार्य इति प्रत्येकं संवत्सराद्यदीति
शोभावास्याभूतश्चतुर्दशी मदनस्त्रयोदशी नंदाः प्रतिपत्येकादश्यः आसुतिथिषु तथानीष्णो ग्रमे मूलार्द्रा ज्येष्ठा मघास्तीक्ष्णानि पूर्वोत्तरायण
याभरणी उत्राणि चौष्णरेवती वरुणशततारा पूर्वोक्ते त्रिपुष्करदिने न्यूनाधिमासे क्षयमासे अधिकमासे अयने याम्ये अव्यात्यरतः अव्यमध्ये या
म्यायने पिकायः नंदा मदनभूता मापातवैधृतिविधिषु शुक्रार्कभौमपरिधे भ्रुवमिश्रो ग्रमे त्रभैः कर्तुं श्वद्रेष्टवेदांत्ये जन्मप्रत्यरितारके त्रिपादभे सिते
पक्षे यने याम्येऽव्यतः पर शवप्रतिकृते दोहः शुक्रज्यालाधिमासके नैशो मध्योद्विपा नैव दीशादिनिभगभ्रुवेशति निबंधोक्तेः दिनस्योपिवर्ज्यः वर्जये
त्तु दिनस्य यमिति गार्ग्योक्तेः पातपरिधे पातौ व्यतीपातौ महापातश्च परिधे एतेषु दाहो न कार्यः देवे ज्यशुक्रास्तके दाहो न कार्यः भद्राया वैधृतौ च तथा

शुक्रार्कमघादिति २५

तेन शुभं भवेदिति तेन पंचकेदाह प्राप्नोसत्या तत्पुनस्तलविधिं कृत्वा दाहः कार्यः पश्चादाशौच निवृत्य नंतरं शान्तिं कार्थं यदि पंचकप्रवृत्तेः प्रागेव मृतः प्रतिबंधव
शात्यं च केदाह प्राप्नोसत्या तत्पुनस्तलविधिं कृत्वा दाहः कार्यः आशौच निवृत्य नंतरं शान्तिं कार्थं एवरेव तत्पुनस्तलविधिः मृतस्य रेवती मृगशिरा पदाहः कार्यः न पुनस्तलविधिः
आशौच निवृत्य नंतरं शान्तिं रेवती कार्थः मरण निषेध दाह निषेध प्रतियादक वचन इय सजा वादिति ४० अथ काष्ठानां गोमय पिंडानां च संग्रह मुहूर्तेशा
हैल विष्ठीडितेनाह सूर्यक्ष्माद्रसभैरिति स्य सार्थं ४२ अथ त्रिषु करयोगं सफलं वसंत तिलक पाह भद्रातिथिरिति भद्रा संज्ञक तिथि द्वितीया सप्तमी द्वाद
शी शनि भौम सूर्य वारे भवति तथा द्वीशं विशाखा अयं मोक्ष राफल्गुनी अज चरणः पूर्वाभाद्रपदा अदितिः पुनर्वसुः बहिः कृत्तिका वैश्व मुतराषा
ह्यश्विन क्षत्रेषु उक्त तिथि वार नक्षत्र रूपे विशिष्ट योगे सति त्रैषु करः त्रिषु कर एव त्रैषु करः स्वार्थेण त्रिषु कर संज्ञक योगो भवति कीदृशः मृत्यु विनाश व

प्रेतस्य दाहं यमुदिग्गमं त्यजेद्धैय्या वितानं गृहगोपनादिव ४१ सूर्यक्ष्माद्रसभैरवस्थलगतैः पाकोरसैः संयुतः शीर्षे युग्मभितैः श।
वस्य दहनं मध्ये युगैः सार्यभीः प्रागाशादिषु वैदभैः स्वसुहृदां स्यात्संगमो रोगभीः काथादेः करणं मुखं च गदितं काष्ठादिसंस्था
पने ४२ भद्रातिथी रविजभूत नयार्क वारे द्वीशार्थं माज चरणं दिति वन्हि विष्टे ॥

द्वौ त्रैगुण्यदः तद्दिने यदि कश्चिन्विद्येत तदा या
दास्य यो म्रियेरन् यदि किंचिद्वस्तु विनष्टं तदा तस्य तद्वस्तु न पनाशः तथा किंचिद्वस्तु लब्धं तदा त्रिगुणं लब्धं तुलाभः वसिष्ठः रवि रविजभौम वारे
भद्रायां विषमपाद मृत्सं चेत त्रैषु करण्ययोग स्त्रिगुणं फलो युगुलभे द्विगुणं पादानि युगुलभे त्रैषु करण्ययोग एव चरणः पूर्वाभाद्रपदा चरणं त्रयमपराशौ भवति
तानि विषमचरणानि द्वीशार्थं मत्यादीनि अथ वसुध निष्ठा तद्वस्तु चित्रा चांद्रमृगः एतानि भानि भद्रातिथयः रवि शनि भौम वाराश्च अत्रापि विशि
ष्टयोगे द्विषु करणं नाम योगो भवति तत्फलं मृत्यु विनाश वद्वौ द्वैषु करण्ययोग भवति तत्र शान्ति माह्वारदः दद्यात्तद्वैषु करणं नाशाय गोत्रयं मूल्यमेव वा द्विषु करे

मु० टी०
न० प्र०
२६

२६

२६

अथान्ये आचार्या उपजातिकयाहुः अथोचुरन्येति आचार्याः प्रोक्तुः मूलस्य प्रथमा अष्टघटिकाः शाकस्य ज्येष्ठायाः अंतिमाः पंचनाडिका एव मुभयोरंतराले
 त्रयोदशघटिका अभुक्तसंज्ञकाः प्रांतुः उक्तं च ज्येष्ठाया घटिकाः पंचमूलाद्यावसुनाडिकाः अभुक्तमिति तत्रेयं तत्र जातं शिशुं त्यजेदिति तत्फलमाह तत्रा
 भुक्तमूले जातं शिशुं बालं बालो वा पितापरित्यजेत् त्यागाशक्तौ वा पिता अस्य बालस्यासृग्माः अष्टौ वर्षाणि मुखं न पश्येत् नारदः अभुक्तमूलजं पुत्रं
 पुत्रीमपि परित्यजेत् अथ वा व्यासृक्तं तातस्तन्मुखं न विलोकयेदिति अत्र घटीनां न्यूनाधिक्यकथनं दोषस्याधिकात्यत्वकथनार्थं ज्ञेयं ५४ अथ
 मूलाश्लेषा जातस्य चरणवशेन फलमुपजातिकयाह आद्येपितेति मूलप्रथमचरणे जातस्य बालस्य पितानाशं प्राप्नोति द्वितीयचरणे जननीमाताना
 शं प्राप्नोति सापत्नमातारिमातृशब्दे गौणः तेन गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यं संप्रत्ययश्च जननीपदप्रयोगः तृतीयचरणे धनं नश्यति चतुर्थचरणे वा
 अथोचुरन्ये प्रथमाष्टघट्यो मूलस्य शाकान्तिमपंचनाद्यः जातं शिशुं तत्र परित्यजेद्वा मुखं पितास्यासृग्मानपश्येत् ५४ आद्येपिताना
 शमुपैति मूलपादे द्वितीये जननी तृतीये ॥ लस्य शुभः अत्र विशेषो नारदेनेक्तः दिवा जातस्तु पितरं रात्रौ तु जननीं तथा आत्मानं संध्योर्हं
 ति नास्ति गंडो निरामयः वसिष्ठस्तु मूलाद्यपादोयदिरात्रिभागे तदात्मनो नास्ति पितुर्विनाशं द्वितीयपादे दिनगोयदि स्यान्मातुरत्योपितदास्ति दोषः
 अथानंतरं शां त्यामूलाश्लेषाशां त्याखनुष्टितया सर्वत्र चरणवतुष्टये पिशुभं अनिष्टफलनाशकं कल्पायां स्यात् शास्त्रोक्तरीत्या खलु सूतकोते मासे
 तृतीयेष्वथ वत्सरांते श्तिकालत्रयं वसिष्ठेनोक्तं गंडे तु विशेषः मातृगंडे सुतं जातं सूतकोते विचक्षणः कुर्याच्छान्तिं तद्वत्सेवातदोषस्यापनुत्तये शिशुस्तु
 सर्वत्रापि पञ्चशत्रे जन्मतन्नुष्टत्र एव शान्तिरिति व्यवहरन्ति अथाहि भविलोममिति आश्लेषायां मूलपादोक्तं फलं विलोमं विपरीतं ज्ञेयं मूलस्य प्रथम
 पादे पितृनाश इत्युक्तं सोश्लेषा चतुर्थपादोत्यन्तस्य द्वितीयपादे मातृनाशः सोश्लेषा तृतीयचरणे तृतीयचरणे धननाश उक्तः सोश्लेषा द्वितीयचरणे च

रमः
२६

मु० टी०
न० प्र०
२७

२७

मौतिष्ठितपस्यः फाल्गुनः शुक्रोज्येष्ठः फाल्गुनमार्गेशीर्वैशाखज्येष्ठेषु अथः पाताले मूलं तिष्ठति तत्फलं च यदा मूलनक्षत्रं यस्मिन्मासे यत्र भवति तत्रैव
स्वर्गमृत्युपातालेषु एव प्रोक्तं शुभाशुभफलं दद्याति तेन द्रव्याद्यभावे स्वर्गपातालस्थे मूले दोषाभावाद्धातेरनावश्यकत्वं ज्ञेयं यदानुभूमावेव मूलं त
दा शांतिरवश्यं विधेयेति शक्तेन उक्तं च ज्योतिषाणां वे भूमिद्वंद्वेषु बहुलं स्वल्पमन्यत्र संस्थितमिति ज्योतिर्निर्वंधे मूलाश्विपित्र्यचरणे प्रथमे च न
नं पौर्णमासीं द्रव्यं अग्निं नश्चतुर्णीयपां दे मातुः पितुः स्ववपुषोऽपि करोति नाशं जातो यदा निशि दिनेष्वथ संध्योर्वेति तत्रापि शांत्या शुभं भवतीति ज्ञे
यं ५६ अथ मूलप्रसंगादुष्टेषु गंडांतादिनिमित्तेषु जातस्यारिषु परिहारं च शाहलविक्रीडितेनाह गंडांतेंद्रभेति एतेषु शिशोरूप्यतिर्न शस्ता दुष्ट
फलदा गंडांतंतिथि नक्षत्रलग्नानां संधिः तल्लक्षणां ज्येष्ठा पौष्मभेत्यादिनावश्यति इन्द्रं ज्येष्ठानक्षत्रं मूलयोगः पातो महापातः परिध्व्याघा

मूलं ह्यधस्तानुतपस्य मार्गेशीर्वैशाखशुक्रेश्च शुभं च तत्र ५६ गंडांतेंद्रभमूलपातपरिध्वे व्यातं गंडावमे संक्रांतिव्यतिपातवैधृति सि
नीवाली कुहूदर्शके वज्रैकस्मचतुर्दशीषु यमघंटे दग्धयोगे मृतौ विद्यौ सोदरभेजनिर्नपितभेशस्ता शुभाशांतिः ५७ ॥

तगंडयोगाः अवमल्लिथिस्थयः संक्रांतिः सूर्यसंक्रमणशुण्यकालः व्यतीपातवैधृतीयोगौ सिनीवालीदृष्टेदुरमावास्या कुहूनेष्टेदुरमावास्या सादृष्टे
दुः सिनीवालीसानष्टे दुकलाकुहूरित्यभिधानात् दर्शेष्टे दृष्टं न रहितामावास्या एतज्ज्ञेदोये प्रतिपादयिष्यते वज्रैकस्मचतुर्दश्यो
यमघंटे मघाविशाखेत्युक्ते दग्धयोगे सूर्यशपंचाग्निरसावनंदाद्युक्ते मृतौ द्वीशातो यादित्युक्ते र्भृत्युयोगे विद्यौ भद्रायां सोदरस्य भ्रातुर्भगिन्या वा
नक्षत्रे पितृभेमाताचपिताचपितरौ तयोर्भे मातृभेपितृभे च एषु निमित्तेषु सुनस्य सुताया वा जन्मचेत्पातदानिष्टकृत्यादित्यर्थः दुष्टनिमित्तस्योप
लक्षणात्वात् त्रीतरजन्माप्यनिष्टं सजातीयापत्यप्रसवानंतरं विजातीयापत्यप्रसवस्त्रीतरः यथा पुत्रत्रयप्रसवानंतरं कन्याजन्म कन्यात्रयप्रसवा
नंतरं पुंजन्म साजनिः शांतिः वसिष्ठादिप्रोक्तं शांत्या स्वनुविनपाशुभा परिणामसुखदामितीत्यर्थः ५७

रमः
२७

चतुर्थचरणेषु भुक्तं तदा शेषा प्रथमचरणे ज्ञेयं अत्र बहुविचारे स्ति ग्रंथभूयस्त्वभयान्न लिख्यते अथ केचिन्मूलवृक्षादिविचरुक्तः जयारोवे मूलं संभवेत्तच्च
शाखापत्रपुष्पफलं शिखा मुनयोऽष्टादिशोरुद्राः सूर्याः पंचाभ्यो ग्नयः मूले तु मूलनाशः स्यात्तत्तमेव शविनाशनं त्वचिमातुर्भवेत्तत्केशः शाखायां मातुलस्य
च पत्रे राज्ञं विजानीयात् पुष्पे मंत्रिपदं स्मृतं फले च विपुला लक्ष्मीः शिखायामल्पजीवितं अथ मूलपुष्पयोगे घटी न्यासस्तत्रैव मूलस्य घटिका न्यासो मू
र्ध्नि पंचनृपो भवेत् मुखे सप्तमृतिः पित्रोः स्कंधे वेदामहावलः वाक्कोरौ वलीयाण्यो स्ति स्त्रो हृत्या न्वितो भवेत् हृदि खेयभूपमं त्रीनामौ द्वौ मूलविद्भवेत् ।
मुखे दशाति का मीसा ज्जा मुनोः धरमहामतिः पादयोः वटमृतिस्तस्येत्युक्तवान् कमलासनरति अथ मूलोद्भूतकन्यायाः फलार्थं मूलांगविभागस्तत्रैव चत
स्रो नाडिकाः शीर्षे कुर्वन्ति पशुनाशनं मुखे वध्वनहानिः स्यात्कंठे पंचधनागमः कौटिल्यं हृदये पंचवाक्को वितागमंततः वेदाः पाण्योर्द्वयोर्धर्मवेदा गुह्येति
कामिनी ज्येष्ठमातुलनाशश्च जघनोर्गुणनाडिका ज्येष्ठभ्रातृविनाशश्च चतस्रो जानुयुग्मके पादयोर्देशनायश्च तत्रैव धर्ममादिशेत् इति मूलप्रवृत्ता

धने चतुर्थोऽस्य शुभो यशां त्यासर्वत्र सत्यादहि भेविलोमं । स्वर्गेषु विप्रो वृषपदेषु माधे भूमौ नभः कार्तिकचैत्रयौ वै ॥

यामुनिभिः फलमीरितं

अथा शेषा जातयोः पुत्रकन्ययोरंगविभागेन फलं तत्रैव मूर्ध्नि पंचसुराज्याप्तिमुखे सप्तपितृक्षयः नेत्रे द्वे जननीनाशः श्रीवायां त्रिषु लंपटः स्कंधे वेदागुरो भ
क्तिः हस्ते शौचवली भवेत् हृदये कः दशमिश्र आत्मघाती संजायते नरः स्त्रीवानामौ भ्रमः वक्षिणुदेन वतयो धनः पादेष्वधनं हंति सार्पादेन फलं क्रमा
त् अथा शेषा वृक्षोऽपि तत्रैवोक्तः फलं पुष्पं दलं शाखा त्वग्लता कंद एव च सर्पवल्पा दशाक्षं कस्वरविश्वार्कसागराः नाडिकास्तत्रैव वा ले फलं ज्ञेयं
यथाक्रमं श्रीः श्रीराजमयं हानिः मातृपित्रात्मसंक्षय इति अयं विभागो नक्षत्रस्य वधघटिकात्मको ज्ञेयः नूनानि रिते अनुयातः ५५ अथ मूलनिवा
संसफलमिंद्रवज्रयाह स्वर्ग इति शुचिरावाहः प्रोष्ठपदोऽभादपदः सप्त आश्विनः माघः मघिदः पशुमासेषु मूलनक्षत्रं स्वर्गं स्ति आवरा कार्तिकचैत्रयौ वै

मु० टी०
न० प्र०
२८

२४

शाब्दविवर्जितः अत्र विशेषः शौनकेन पलमानेन वार्धेन पादेनाथ स्वशक्तिः नक्षत्रदेवतारूपं कारयित्वा विचक्षणः यदा मूलं सुवर्णस्य स्थापयित्वा प्रज
पेत् सुवर्णं सर्वदेवत्वं सर्वदेवात्मको नलः । सर्वदेवात्मको विप्रः सर्वदेवमयो हरि इति वस्त्राणि षोडशाष्टौ च शुक्लसूक्ष्माण्यतश्चिता ब्राह्मणान्वरयेत्यश्रौ
त्सस्तिवाचनपूर्वकं - श्रोत्रियाश्चतुरो वाष्टौ द्वादशत्वथ षोडश प्रधानाचार्यमेतेषां श्रेष्ठतममिति मार्चने । ईशानादिवत् कोटो घवराणां जलप्रतिमानं पूर्वोक्त
द्रव्यसंयुक्ता - स्थापयेद्भक्तवर्णकान् विप्रान् पृथक् पृथक् वापि मधुपकोदिना च पेत् द्वारेषु जायमानौ द्वौ द्वौ च वारयेत्पुनः अक्षिं गेवा रूरो मंत्रैः सुक्लपृ
ष्पाक्षतादिभिः तत्तत्कुम्भे जलं स्रज्वा कुशकूर्चैर्जपेदिति रुद्रसूक्तं च भद्रमेरणो भद्राश्चिन्मात् पुरुषसूक्तं च तन्मंत्रैर्देवाभ्यां प्रयत्नतः गोमूत्रं गोम
यं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं पंचगव्यमिदं कुम्भे क्षिपेद्भजमदान्वितं रजतं कांचनं ताम्रं विद्रुमं तीर्थवारि च निक्षिपेद्देममूलं च दशाष्टयवनिर्मितं देवदा
रुचशैलेयं पध्मं नीलात्पलं तथा वचं लोभं प्रियं गुं च शतच्छिंद्रे घटे क्षिपेत् वंशपात्रोपरि न्यस्तं शतच्छिंद्रे घटे स्थितं ततश्च निर्ऋतिं देवमर्चयेत्पश्चिमासुरं
मोक्षं स्विनि मंत्रेण शुक्लवस्त्राक्षतादिभिः मूलरूपं विधातव्यं शमं कुर्यापवाहनं खड्गखट्वरं चोग्रं द्विजं च वृकाननं स्थापयेत्तं ग्रहां श्वेदवस्त्रं गंधादि
भिर्यजेत् चरुं च अर्पयेत्तत्र नैऋतं दक्षिणं पुरुं तत्र चत्वारः कुम्भाश्चतुर्दिक्षु स्थाप्याः एकः कुम्भो रुद्रस्थापनार्थं मन्त्रः स्थाप्यः एकः शतच्छिंद्रेः कुम्भः तस्मिन् कुम्भे
देवदारुशैलेयमित्याद्यौषधानि तथा सुवर्णमूलं अष्टादशयवपरिमितं निक्षिप्य तदुपरिवंशादिपात्रं निधाय तदुपरिवस्त्रं निधाय तत्र निर्ऋतिं प्रतिमो
दशतिमां बलप्रतिमां सहितां स्थापयेत् ततः षोडशोपचारैः पंचोपचारैर्वा पूजयेत् उक्तं च शौनकेन पुराणमर्ममंत्रितैः तोयैः शोक्षितायां क्षितौ ततः तत्रोदकं
भंसुश्चक्षुषरक्तवर्णविवर्जितं अक्षुषमूलं निर्गोक्तं पूजयेन्निर्मलं भसा आकलशे धित्यनया कलशस्थापनं शुभं इमं मन्त्रमंत्रेण पूरयेत्तीर्थवारिणा
कुम्भं च वस्त्रं गंधाद्यैस्तनमंत्रैः प्रपूरयेत् याः कलिनी रित्यनेयाक्षिपेद्भक्तौषधादिकं वस्त्रां वगुठितं कुर्यात्पूरयेत्तीर्थवारिणा कूर्चं हेमसमायुक्तं च तत्पल्लवं
युतं स्वस्तिं कोपरिविन्ध्य स्त्रीरुद्रमसपल्लवैः श्रेणात्रीं हींश्च निक्षिप्य ईशाने च निधाय पेत् पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वौषधिसमन्वितं अर्चितं गंधोष्पाद्यैः
श्रीरुद्रं तत्र संजपेत् तत्राप्रतिरथं सूक्तं शतं रुद्रानुवाकं रक्षामंत्रं तथा पुराणं रक्षोघ्नं च एतज्जपेत् त्रिपुंवके जपेत्सम्यग्गद्योत्तरसहस्रकं एकवारं तथा जायी

रामः
२८

अथ शांतपोलिख्यं ते तत्र प्रथमं मूलं शांतिरुच्यते ॥ शौनक उवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि मूलं जातहिनाय च माता पित्रोर्धनस्यापि कुलेशंति हिनाय च ॥
 जातस्य द्वादशाहेतुजन्मर्धे वा शुभे दिने समावके वामनिमान् कुर्याद्वा शांतिमादरात् वसिष्ठः सुसमेपुण्यदेशे तु मंडपं कारयेद्बुधः कुंडं च तद्देहिः कुर्यात्
 द्दहयशोक्तमार्गतः पंचामृतं पंचगव्यं पेयं च कृत्वा निच उद्वरवटाश्वत्थप्लक्ष्माश्वत्थकृष्णपल्लवाः शतौषधीमूलं शंखनवरत्नानि मृत्तिकाः कुष्ठं
 मांसी हरिद्रे द्वे मुरा शैलेय चंदनं वचा चंपक मुस्ता च सर्वौषधोदशैव हि गजाश्वरथ्यावल्मीकसंगमस्थानसंभवा इदं गौराजनगरद्वारतश्चाष्टमृ
 त्तिकाः शतौषधीमूलानि च अश्वरी १ सहदे २ अपराजिता ३ मुंडा ४ उशीर ५ वाला ६ अधःपुष्पी ७ शंखपुष्पी ८ ज्येष्ठीमधु ९ कोरकः १०
 चक्रांकिता ११ विष्णुक्रांता १२ शिवक्रांता १३ मयूरशिखा १४ काकजंघा १५ भृंगराज १६ कुमारी १७ हय १८ कर्णिकार १९ अपामार्ग २०
 विल्व २१ वरामूला २२ अंबुज २३ उत्तरा २४ पुत्रजीव २५ दूर्वा २६ काश २७ कुश २८ साल २९ नाल ३० चक्रमर्द ३१ सिंही ३२ व्याघ्री ३३ अ
 र्क ३४ प्रक्ष ३५ पलाश ३६ विंपल ३७ वट ३८ उद्वर ३९ तुलसी ४० उत्पल ४१ शतपत्र ४२ अतसी ४३ सारिवा ४४ कंदव ४५ वकुल ४६ शमी
 ४७ राहिक ४८ निर्गुंडी ४९ मुंडी ५० दंडी ५१ ब्राह्मी ५२ अशोक ५३ सूर्यभक्ता ५४ रुद्रजटा ५५ कदली ५६ बीजपूरक ५७ मदनक ५८ मुसा
 ली ५९ पुनर्नवा ६० आम्र ६१ पाटल ६२ श्रीपर्णा ६३ करवीर ६४ चंपक ६५ गुडूची ६६ देवदारु ६७ अगुरु ६८ चंदन ६९ कुटज ७० शिशु
 ७१ हरिद्रा ७२ जटामासी ७३ वचा ७४ कुष्ठ ७५ तज ७६ दारुहरिद्रा ७७ वंधुजीव ७८ सिंधुवार ७९ सरी ८० अश्वगंधा ८१ मुस्ता ८२ कुरटक
 ८३ यनस ८४ जीवक ८५ जाती ८६ मालती ८७ मधुक ८८ खदिर ८९ सप्तच्छद ९० सिरीष ९१ काकमाची ९२ शतावरी ९३ केतकी ९४ जंबु
 ९५ शाक ९६ देवतस ९७ आमलक ९८ सरल ९९ गिरिकर्णी १०० इति तिलमाषयवद्विगोधमानि त्रिपंगवः चणकैः सहिता सप्तसद्दीजानि च
 सर्वदा वज्रमौक्तिकवैडूर्यपुष्परागेंद्रनीलकंठपंचरत्नमिदं प्रोक्तं मंत्रैः कुम्भे निक्षिप्य तत्सुवर्णेन प्रमाणेन तदधोर्धनवापुनः निर्जतिप्रनिमां कुर्यादित्त

मु० टी०
न० प्र०
२९

२९

दाज्यंमस्तव्याहृतिभिः क्रमात् हुत्वास्विष्टकृतं पश्चात्प्रायश्चित्ताहुतीहुनेत् आचार्यो यजमानो वा अग्नौ रणो हुति हुनेत् होमशेषं समाप्याथ वह्निमारेपयेत्ततः
कुंभोभिर्मंत्रांकुर्यादक्षिणो नाभिर्मंत्रयेत् मृत्युप्रशमनार्थाय जपेत्त्र्यं वं कंशतं रुद्रकुंभोक्तमार्गेण रुद्रमंत्रं स्पृशन् जपेत् धूपं दीपं च नैवेद्यं कुंभे सुग्मे निवेद-
येत् प्रसादेयत्ततो देवमभिषेकार्थमादरात् भद्रासनोपविष्टस्य यजमानस्य ऋत्विजः दारपुत्रसमेतस्य कुर्युः सर्वेभिषेचने अष्टाभ्यामिति सूक्तेन पाव-
मानीभिरेव च आपोहिष्टेति नवभिरपश्चाद्वेन च सहस्राक्षतुर्वेनापि देवस्य त्वेति मंत्रकैः शिवसंकल्पमंत्रेण वक्ष्यमाणोऽष्टमंत्रकैः योसौ वज्रधरो दे-
वो महेन्द्रो गजवाहनः मूलजातशिशोर्दोषमातापित्रोर्व्यपोहन्तु योसौ शक्तिधरो देवो हुतभुजैर्वाहनः सप्तजिह्वश्च देवो ग्निर्मूलो दोषं व्यपोहन्तु योसौ दे-
वो धर्मो महिषवाहनः मूलजातशिशोर्दोषं व्यपोहन्तु यमो मम योसौ खड्गधरो देवो निर्ऋतीराक्षसाधिपः प्रशमयतु मूलोत्थं दोषं गंडांतं संभवं
योसौ पाशधरो देवो वरुणाश्च जलेऽध्वरः नक्रवाहः प्रचेता को मूलोत्थाद्य व्यपोहन्तु योसौ देवो जगत्प्राणो मारुतो मृगवाहनः प्रशमयतु मूलोत्थं दोषं
कालस्य शान्तिदः योसौ निधिपतिर्देवः खड्गभृन्नरवाहनः मातापित्रोः शिशोश्चैव मूलदोषं व्यपोहन्तु योसौ पशुपतिर्देवः पिनाकी वृषवाहनः आश्लेषा
मूलगंडांतं दोषमाशु व्यपोहन्तु विघ्नेशः क्षेत्रपो दुर्गालोकपालानवग्रहाः सर्वे दोषप्रशमने सर्वे कुर्वन्तु शान्तिदाः तर्क्योरभिषेकं सर्वे दोषोपशान्ति-
दं सर्वकामप्रदं दिव्यं मंगलानां च मंगलं वस्त्रान्तरितं कुंभाभ्यां पश्चात्तु स्नापयेद्बुधः ततः शुक्रांबरधरः शुक्रमाल्यानुलेपनः यजमानो दक्षिणाभि-
स्तोषयेद्दक्षिणादिकान् धैतुं पयस्विनीं दद्यादाचार्यो यस्य त्सर्का निर्ऋतिप्रतिमां कुंभे वस्त्रं हेमं च दापयेत् ग्रहार्थं वस्त्रप्रतिमास्तस्मै दद्यात्प्रयत्न-
तः श्रीरुद्रजापिने देयः कृष्णो नृपयत्नतः तत्कुंभे वस्त्रप्रतिमास्तस्मै दद्यात्प्रयत्नतः उक्तालाभे ततो दद्यादाचार्यं ब्रह्म ऋत्विजां तजन्मूल्यं प्रदातव्यं
शक्त्या वा श्रमप्रदापयेत् दद्यादन्नं पायसादि ब्राह्मणान्भोजयेद्भुतं अलाभे सति पंचाशदशकं तदलाभतः सर्वशान्तेः श्वपठनमाशिक्षाय हरणं तथा गृही-
त्स्नापयेद्दिद्वान् निर्ऋतिः त्रीयतामिति इति शौनकीये मूलशान्तिः अथाश्लेषा शान्तिरथैवमेव कार्या तत्र विभवे पूर्वोक्तवत्पंचकुंभास्थाप्याः असंभवे कुं-

रामः
२९

पावमानीत्यशान्जयेत् जपस्यपंचकुंभाश्च द्वयं वा तदलामतः श्रीरुद्रस्यैककुंभं च सर्वसत्त्वानितत्र तु तथा न्यपंचमं कुंभं पूर्वोक्तैर्लक्ष्यैर्युतं चतुः प्रस्तवरां कुर्यात्पंच
 वक्त्रं च तत्र वेत् वस्त्रावगुण्ठितं कुर्यात्पूरयेत्तीर्थवारिणा पंचरत्नसमायुक्तमाभयपद्मवसंयुतं एतस्मिन्नपि पंचरत्नसममृत्तिकाशतमूलं देवद्वारप्रभृत्योषधहेम
 मूलानि क्षिपेत् तत्र शतमूलालाभे विष्णुक्रान्तासहदेवी तुलसी च शतावरी मूलानीमानि गृह्णीयाच्छतलाभे विशेषतः तस्योपरि न्यसेत्पात्रं स्वर्णं वारोप्यम
 न्ययं शुद्धवस्त्रेणासंकायशतमूलानि निक्षिपेत् कुंभोपरि न्यसेद्विद्वान्मूलनक्षत्रदेवतं अधिप्रत्यधिदेवो च दक्षिणोत्तरदेशयोः अधिदेवं जपेदादौ ज्येष्ठा
 नक्षत्रदेवतं सर्वप्रत्यधिदेवं च पूर्वाषाढसंक्षेपदेवतं खलिंगोक्तैश्च मंत्रैश्च प्रधानादीन् प्रजयेत् पंचामृतेन संस्त्राप्य आवाह्याय समर्चयेत् उपचारैः षोडशभिर्घ
 षा पंचोपचारैः रक्तचंदनगंधाद्यैः पुष्पैः कृष्णासितादिभिः मेघपृष्ठादिभ्यैश्च घृतदीपैस्तथैव च सुरापोलिकमांसाद्यैः नैवेद्यैर्भोजनादिभिः मत्स्यमांससुरा
 दीनि ब्राह्मणानां विवर्जयेत् सुरास्थाने प्रदातव्यं क्षीरे सैंधवमिश्रितं पायसं लवणोपेतं मांसस्थाने प्रकल्पयेत् उक्तगंधाघलाभेतु पथालाभं समर्चये
 त् पुष्पांतं तु समभ्यर्च्य होमं कुर्याद्यथोदितं निर्वापप्रोक्षणादीनि चरोः कुर्याद्यथाविधि हविर्गृहीत्वा विधिवन्मैत्रत्येव कृत्वा हुनेत् अत्र वसिष्ठेन विंशे
 षोभिहितः मूलं प्रजामिति मंत्रद्वयस्य करवक्रविभिर्नर्तते देवता अत्रुष्टुपुष्टं दः मूलाय स्वाहा प्राजापतये स्वाहेत्युपहोमं मंत्रौ पलाशसमिदाज्येन च
 रूणासहस्रकैः अथवा द्योत्तरशतं प्रत्येकं जुहुयात्ततः मूलप्रजामित्यष्टौ वाक्यान्पंचकोजयेत् अद्योत्तरसहस्रं वा शतं वा नियतात्मवान् अप्यहोमप्रकारस्तु शारत्वांतरविष
 लत्री हीनुत्वा व्याहृतिभिस्ततः मूलप्रजामित्यष्टौ वाक्यान्पंचकोजयेत् अद्योत्तरसहस्रं वा शतं वा नियतात्मवान् अप्यहोमप्रकारस्तु शारत्वांतरविष
 योधेयः मोक्षुराः परापरेति यत्ते देवेति वा पुनः पायसं घृतं संमिश्रं हुनेदद्योत्तरं शतं समिदाज्यचरुत्पश्चाच्छक्तितः संख्यया हुनेत् अधिदेवतयोश्चैव जुहु
 यात्स्वस्वमंत्रकैः नक्षत्रदेवताभ्यश्च पायसेन तु होमयेत् कुर्याद्येति पंचदशभिर्जुहुयात्संस्तुतः गायत्र्या जातवेदसे त्रियं वकमिति क्रमात् सीरायुं ज
 तितामग्निं वा लोष्यत्यग्निमेव च क्षेत्रस्य पतिना गृह्णाताग्निं हुतं तथैव च श्रीसूक्तेन तथा विद्वान्समिदाज्यचरुत्क्रमात् अद्योत्तरशतैर्वाथ अष्टाविं
 शतिभिः क्रमात् अष्टाष्टसंख्यया वापि जुहुयाच्छक्तितो सुधः त्वनः सोमं पायसं जुहुयात्तु त्रयोदश चतुर्गृहीतमाज्यं च पातेरुदेति मंत्रतः स्वदेवा जुहुया

सु० टी०
न० प्र०
३०

30

ग

अतिलघुद्वांश्च रापयेत् यथावितावसारेण कुर्याद्वाह्यमभोजनं पितुरा पुष्यरध्यर्थं शान्तिरुच्यते इति गंडांतादिशांतिः अथ ज्येष्ठाशांतिः भरद्वा
जः ज्येष्ठादौ मातृजननी माताग्रहं द्वितीयके ततो ये मातुलं हन्ति चतुर्थे जननी तथा आत्मानं पंचमेहतिष्वेगोचरस्यो भवेत् सप्तमे कुलनाशः स्यादष्ट
मे ज्येष्ठसौदरः नवमे श्वशुरं हन्ति सर्वसंश्रयमेतद्येति प्रत्येकं यदिकावद्भूतं फलमुक्तं अत्रापि मूलशांतिवत् सर्वकार्यं तत्र विशेषः यदिकैकाचमेतानि
ज्येष्ठादौ यदिकावद्भूतं तयोः संधिरेति शेषशि श्रुतं गंडांतमीरितं ज्येष्ठान्यपादस्तु पितुः स्वस्य चापि विनाशकः ज्येष्ठैककन्यका जाता हन्ति शीघ्रं धवायजं ॥
शांतिं तस्य प्रवक्ष्यामि गंडोषप्रशान्तये तत्र चतुर्दशकुंभं चतुष्टयं संस्थाप्य तन्मध्ये शतद्विंशं पंचमं कुंभं संस्थाप्य सर्ववत्स जादिविधाय तत्र वज्राकु
तः सृजयेद्दिधिना सम्प्लोकपालगणान्वितं रक्तवस्त्रद्वययुतं देवराजं शचीपतिं सृजयेद्गारुणैर्मंत्रैः कुंभाधीमान् प्रयत्नतः तत्रो अत्रैजपरादौ
सत्त्वन्नापि द्वितीयके समुद्रज्येष्ठा इति चे मंगले चतुर्थं सृजयेद्दक्षगंधाद्यैश्चतुरः कलशानपि आनोभद्राज्यपेचादौ भद्रा अत्रो द्वितीयकं इदं सत्त्वं रु
द्रजाप्य जपेन सृजयेत्ततः संधिद्वित्रैस्त्यक्त्वा सप्तशतमशोत्तरशान्ते संधिवाचरुणा चैव मूलमंत्रेण वाग्यतः हुने जाप्यं च तेनैव यत इदं भवेति च तिला ॥
रक्षायाय नमस्तुभ्यं शचीपते गृहाणा धर्ममया हतं गंडोषप्रशान्तये अशोत्तरशान्तं संख्या कुर्याद्वाह्यमभोजनं अन्यत्सर्वं तु सर्ववत् इति ज्येष्ठाशांतिः दि
नस्य येमतीपाते व्याघाते विधिर्वैधृतो श्रुते गंडे च परिधे वज्रे च यमघटके कालगंडे मृत्युयोगे दशधयोगसमन्विते तस्मिन् गंडेने प्राप्ते प्रसूतिर्घटि जाय
ते अतिदोषकरी प्रोक्ता तत्र पापपुते सति विचार्य तत्र देवत्वं शान्तिकुर्याद्यथाविधि यजनं देवतानां च गृहाणां चैव सृजतं दीपशिवालयं भक्त्या गो
ष्ठेन प्रदापयेत् अभिषेकं प्राकराय अथ न्यस्य प्रदक्षिणं श्रीभीष्टफलसिध्यर्थं कुर्याद्वाह्यमभोजनं गणापत्यं पुरुषसत्तं सौरं मृत्युं जपे सुभं शा
तिजाप्यं पुनश्चैव कृत्वा श्रुत्युजयी भवेत् इत्युत्तरगार्ग्ये दुष्टयोगशांतिः कुमारजन्मकाले तु मनीषातश्चैव धृतिः संक्रान्तिश्चैव सत्तत्र जातो दारिद्र्य

ॐ

कुम्भद्वयं एकचरुद्रस्वापने द्वितीये आश्वेवाप्रतिमास्वापने अभिमंत्रणादि पूर्ववत् तत्राश्वेवाप्रतिमासर्पाकारा अधिदेवतचहस्यतिप्रतिमा प्रत्यधि
 देवतपितृप्रतिमास्वाप्याष्टजाच नमोस्तु सर्वभूतभिरिति राजा मंत्ररतीरितः संपौरक्तस्त्रिनेत्रश्चक्षुः पीतवस्त्रकः पूषणकाधिधरस्त्रीक्ष्णादि व्याभ
 रणभूषितः एवंभ्यात्वाततोभ्यर्च्य होमकर्म समाभेत् अभिवेकविशेषः आश्वेवात्रासजातस्य मातापित्रोर्धनस्य च भ्रातृजातिकुलस्थानां हे
 वंसंवेक्ष्य पोहनु पितरः सर्वभूतानां रक्षंस्त्रुपितरः सदा सार्येन सन्त्रजातस्य वित्तं च ज्ञातिवांधवान् सर्पाधीशानमस्तु भ्येनागाधिप ग्रहाणां ध्ये मया
 दत्तं सर्वारिषु प्रशांतये इत्यर्थे मंत्रः मूलनक्षत्रवत्कुर्यात्सर्वदोषे स्वनामतः एतच्च मूलाश्वेवाशांतिकद्वयं विवाहे उपस्थिते मधुरश्च भवश्चाश्च
 सत्ते मूलाश्वेवात्पन्नयो रपिवधूवरयोस्ततदरिषु तिर्य्ये विधेयं उपलक्षणत्वाच्च ज्येष्ठा विशाखोत्पन्नायावध्वावरस्य ज्येष्ठं वधुकघशांतये
 च नारदः मूलजाश्वशुरं हंति व्यालजाचतदंगना ऐंशीयत्यग्रजं हंति देवरं तु द्विदेवजा शांतिवो पुष्कलाचेत्स्यात्तर्हि दोषो न कश्चनेति इत्यश्वे
 वा शांतिः अथ गंडुशांतिः गंडुशांतिं प्रवक्ष्यामि सोममंत्रेण भक्तिमात्रं कांस्पपात्रं प्रकुर्वीत पत्नैः योऽश्वभिर्नवं श्रेयाभिश्च चतुर्भिर्वा द्वाभ्यां
 वाशोभनं तथा तन्मध्ये पायसं शंखेन वनीतेन शरीरे राजतं चंद्रमभ्यर्च्य स्मितपुष्पसहस्रकैः देवज्ञः शुक्लवासानुशुक्लमाल्यावराचितः सोमो
 हमिति संचिंत्य पूजां कुर्यादतद्वितः दद्याद्देवक्षिणामिष्टांगं उदोषप्रशांतये शुक्लं वागीश्वरं चैव तान्त्रयात्र समन्वितं गंडुदोषोपशांतये दद्या
 द्देवविदेभ्यः अथापि पूर्ववत् प्रतिमाकलशहोमाभिवेकादिकं कार्यं तिथिगंडेन न जाहं नासत्रे धेनु रुच्यते कांचनं लघुगंडे तु गंडुदोषो विन
 श्यति आद्यभागे पितुर्गंडे न्यायागमभिवेचनं इतरत्र शिशोर्मोतुरभिवेकं च कारयेत् अन्यच्च उत्तरातिष्यचित्रासु सर्वावाटोद्भवस्य च कुर्यात्कां
 तिं प्रयत्नेन मनस्य आकारजां बुधेः चित्राद्यर्द्धे पुष्पपादे द्वितीये सर्वावाटाधिष्ण्य पादे द्वितीये जातः पुत्रश्चोत्तराद्ये विद्यातो मातापित्रोर्भ्रातुरप्या
 त्मनश्च द्विमासस्योत्तरादोषः पुष्पश्वे वज्रिमासिकः सर्वावाटाष्टमे मासि चित्रावाणमासिकं फलं नवमासंतथाश्वेवा मूले चारो समास्ततः
 ज्येष्ठा मासे पंचदशे पुत्रदर्शनवर्जिता उत्तरं तिलप्राचेत्स्यात्तिथ्ये गेहान् मिष्यते अजां चित्रासुर्वेद्या सर्वावाटे तु कांचनं यवांश्च व्रीहिमावां

सु० टी०
न० प्र०
३९

31

वाचं द्रष्टुं न स्यात्सिनीवाली सर्वदा सिद्धा तत्रोत्पन्नस्य सिनीवाली शान्तिर्विधेया अथ तस्यामेवामावास्यायां यदाने दुकलात्वं स च कालस्य कालो
मावास्यायां अतिमक्षण एव तस्य च संक्रांतिसमयवदतिस्स त्वेन दुर्ज्ञेयत्वात् अमावास्यायाः सप्तमाष्टमप्रहरयोः कालस्य कालस्य भाव्यकारे
ण परिभाषितत्वात् सप्तमाष्टमप्रहरात्मकः कालः कुहूश्च वाच्यस्तत्रोत्पन्नस्य कुहूशान्तिः पुनस्तस्यामेवामावास्यायां प्रथमप्रहरानन्तरं सप्तमप्रहराद
वाक्प्रहरं पंचकात्मकः कालो दर्शश्च वाच्य इति तत्रोत्पन्नस्य दर्शशान्तिर्विधेयेति एवमेकस्यामेवामावास्यायां कालभेदेन त्रयं संभवति यदा त्वमा
वास्यायां चंद्रदर्शनाभावः तदा द्वयमेव दर्शान्वकुहूत्वरूपं संभवतीति अत्र केचिच्चतुर्दर्शी शेषे चंद्रदर्शने सति परदिने याः मावास्यासिनीवाली
इत्याहुस्तत्र द्वयं द्वयोः स्यामिति अतः पराधेयस्य अमावास्या रूपस्यैव समानाधिकरण्येन ग्रहणात् किंच सिनीवाली शब्देन श्वेता चंद्रकलावर्णवा
चिनः श्वेतशब्दाद्वर्णोदनुदानात् तोयधानेन शक्तिर्हीनकारो सिनीनां वलने प्राप्नोतीति सिनीवालीति व्युत्पत्तिश्च चतुर्दशपुद्गितं चंद्राश्रयायाममावा
स्यायां न पुज्यते इति च तस्याहुर्दुः सिनीवालीत्यमावास्यायैवाभिधीयत इत्येव ज्यायः अथ गोलगणितविदोऽन्यासमादधुः। तत्र स्याद्दुः सि
नीवालीत्यादौ उदयास्ताधिकारोक्तरीत्या दृक्कर्मसंस्कारस्य दर्शनयोग्यत्वे सति प्राकृष्टितिजक्रांतिरुत्तसंबधवत्त्वात् तदा दर्शनशब्दाच्च मे
घाद्यावरणे नुशास्त्रीयदर्शने दृशि वर्तते आत्मा दृश्यस्यादिवत् तथैव दर्शनायोग्यत्वे सति प्राकृष्टितिजसंबधवत्त्वमदर्शनशब्दाच्च भित्तद
र्शनलक्षणं अतश्चंद्रदर्शनलक्षणवत्पमावास्यासिनीवालीनाम चंद्रादर्शनलक्षणवत्पमावास्या कुहूनाम लक्षणद्वयोनाक्रांताः मावास्याद
र्शशब्दाच्च इति अयमाश्रयः यदा मावास्यास्योदयात् प्राकृष्टिकात्रयवती तदा दृक्कर्मसंस्कारवशेन चंद्रस्य दृश्यत्वमागते चेत्तदा सा संश्रिता
ः मावास्यासिनीवालीनाम तादृश्याममायां द्वितीयस्योदयावधिकायामुत्पन्नस्यारिष्टशान्तये सिनीवाली शान्तिस्तत्फलं चादेश्यं अथतिथिवृद्धौ वा
नस्या अमावास्या द्वितीयस्योदयानन्तरं मवशिष्टा मावास्या यदीष्टत्पन्नस्य कुहूशान्तिरेव चंद्रादर्शनलक्षणसत्वात् यदि सैवामावास्यास्योदयात्
प्राकृष्टिकात्रयचतुष्टयं वा प्रतियत्संबधा तदा सिनीवात्येव अथ तादृश्याममायां अधिकार्यावाः मावास्यायां तु दृक्कर्मसंस्कारवशेन चंद्रस्य दृश्यत्व

मवग्रहमखं कुर्यात्तस्य दोषस्य शांतये प्रथमं गोसुखाज्जन्मततः शांतिं समाचरेत् यदहस्यं सर्वदिग्भागे गोमयेनानुलिप्य च अलंकृतस्वदेशे तु व्रीहिराशिं
प्रकल्पयेत् पंचदशेण मितं धान्यं तदर्थं तं उत्तेन च तदर्थं तु तिलैः कुर्यादयोऽन्योपरिकल्पयेत् द्रव्यत्रितयराशौ तु अष्टयत्रैल्लिखेदुधः पुण्यां हवा च यित्वा
तु आचार्यवरयेत्पुरा राशौ प्रतिष्ठितं कुंभमव्रणं सुमनोहरं तीर्थोदकेन संभृत्य समदोषधिपलत्रं पंचगव्यं पंचरत्नं वस्त्रयुग्मं नवेष्टयेत् तत्सोपरित्यजे
त्यात्रैकस्मवस्त्रेण संयुतं प्रतिमां स्थापयेत्पश्चात्साधिप्रत्यधिदेवतां चंद्रादिमाकृतौ पापैर्मध्ये वैधृतिमर्चयेत् एवमेव द्वातीया तृतीयां संक्रमण
स्य च अधिदेवं भवेत्सूर्यः चंद्रः प्रत्यधिदेवतं ततश्चाहति सर्वेण तत्तन्मंत्रेण पूजयेत् त्रियं वकेन मंत्रेण सोमपूजां समाचरेत् उत्तर्येति मंत्रेण सूर्य
पूजां समाचरेत् आप्यायस्वेति मंत्रेण सोमपूजां समाचरेत् तत्राष्टोत्तरसहस्रं अष्टोत्तरशतं वा अष्टाविंशतिं संख्या जपं सर्वसौख्यं संपन्नं च आनोभ
द्रा अष्टोदशतिं सक्तं पुरुषसक्तं त्रियं वकेन स्नात्वा नमस्कृत्य कुंभान् स्पृष्ट्वा चतुर्दशं पुनः पुनः त्रियं वकेन मंत्रेण समिदां चतुर्विंशतिं अष्टोत्तरसहस्रं
ष्टोत्तरशतं अष्टाविंशतिं वा अष्टं जयेत् मंत्रेण तिलहोमं समाचरेत् ततः समुद्रज्येष्ठांश्च आपो हिष्टेः सृचेन च असीं ध्यामि तिलैः नपावमानो
भिः त्रियं वकेन उत्तर्येति आप्यायस्वेति वैदिकमंत्रैः सुरास्त्वामभिविंचंति त्पादिकैः पौराणमंत्रैश्चाभिवेकं कुर्यात् ततः आज्यावेक्षणं अ
न्यदृष्टिणा दानादिकं सर्वं वत् इत्युत्तरगाग्ये व्यतीपातं वैधृतिं संक्रांतिं शांतिः अथ कुहू सिनीवाली दर्शं शांतिः तत्र यस्याः कस्यश्चिदमावास्या
याः अष्टौ भागान्कृत्वा प्रथमं विभागे चंद्रदर्शनं मस्तिनवेति विचार्य यदा चंद्रदर्शनं तदा सिनीवाली यदा चंद्रदर्शनं तदा दर्शः सकलचंद्रस्य सदा कु
हूरित्यर्थः तदुक्तं ह्यंदोगपरिशिष्टे इदुस्य कालः आह काल इति प्रख्युत्तं दुस्य कालपरिगणयुक्तं अष्टमं शोचतुर्दश्याः स्त्रीणां भवति चंद्रमा
अमावास्या च मेभागे पुनः किल मवेदणुः अत्रेदुराद्ये प्रहरे च तिष्ठेत् चतुर्थे भागे न कलावशिशः तदेत एव स्य मेति क्तत्वं हि ज्योतिश्चक्र
विदो वदन्तीति एतत्कारिका व्याख्यानं तद्वाच्यकारेण कृतं प्रहरनवात्मकं चंद्रस्य काल इति तन्नामायाः सप्तमाष्टमप्रहरोक्तत्वं स्य कालः चतुर्द
शी शेषायामदर्शादियामौ च चंद्रस्य मत्ता काल इति तन्नायमंत्रविवेकः यस्याममावास्या यौ प्रथमप्रहरे शाखात् प्रत्यक्षतो ॥ ॥ ०

सु० टी०
न० प्र०
३२

32

अथ दर्शनांतिः अथातो दर्शजातानां मातापित्रोर्देहिता तद्देवपरिहाराय शान्तिं वक्ष्यामि नारद तत्र संकल्पं विधाय तन्मध्ये कलशं संस्थाप्य तन्मध्ये निक्षि-
पेद्व्यं दधि क्षीरं यज्ञादिकं त्वद्यो धो दुर्वरो भवत्यः स च तानि वकास्तथा एते वां वक्ष्यामि त्वं गृहीत्वा त्वं वां स्यात् पंचरत्नानि निक्षिप्य वक्ष्यामि नरे व-
द्येत् तत्र सर्वे समुद्रा इति आपो हि स्यान्नेनेति कथानश्चिदस्मत्तथा यत्किंचिदस्मत्तथा चैव समुद्रज्येष्ठ इत्युच्यते अभिमंशोदकुंभं तन्मध्ये शैवे निधापयेत् ॥
दर्शंश्च देवतायाश्च सोमसूर्यस्वरूपकाः प्रतिमांस्तर्पणं जानित्यं रजनीं तां प्रजान्तां तथा आप्यायसेति मंत्रेण सविता पश्चात्तमेव च उपचारैः समाराध्य-
ततो होमं समाचरेत् समिधं च रुद्रं क्रमेण जुहुयाद्गृहीतुं नैत्सवितु मंत्रेण सोमो धेनुं च मंत्रतः अष्टोत्तरशानं वापि अष्टाविंशतिं संख्यया अभि-
षेकादि सर्ववत् हिरण्यं रजतं चैव कल्पमाधेनुं च दक्षिणां ब्राह्मणभोजयेत् नकारयेत् स्वस्तिवाचनं इति दर्शनांतिः तत्समपक्षे चतुर्दश्याः प्रसूते-
व त्रिधं फलं चतुर्दशीं च षड्भागं कुर्याद्वा दौ शुभं स्यात् द्वितीये पितरं हंति तृतीये मातरं तथा चतुर्थे मातुलं हंति पंचमेवं शानाशानं षष्ठे तु धन-
हानिः स्यादात्मनो वंशानाशानं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शान्तिं कुर्याद्विधानतः प्रतिमां कारयेत् संभोः कर्षमात्रं सुवर्णतः तद्गृहीतुं न वा कुर्यात्सर्व-
स्मरणसंयुतां च षष्ठे च समासीने वरदाभयपाणिकं शुद्धं स्फटिकं संकाशं श्वेतमात्म्यां वरात्स्वितं त्रैलोक्यं वके न मंत्रेण पूजा कुर्याद्विधानतः तत्र
मूलशान्तिं वक्तुं लक्षांस्तथापि नानादि कृत्वा तत्र यथु प्रजाविधाय तत्र आवाह्यं वारुणे मंत्रैरेनेन च विधानतः इमं मेवरुणो त्वं नया तत्वायामोत्त-
रातथा त्वं नो अन्नं न्यनया सत्त्वमा इति मंत्रतः आग्नेयं कुंभमारभ्य पूजा कुर्याद्यथा क्रमात् आनो भद्राश्च हस्ते न भद्राश्च भस्मैश्च हस्तैः कज्ज-
पुरुषस्तं च कदुद्रं तु क्रमाज्जयेत् देवतस्याभिवेकं च अहं प्रजां चकार येत् समिदा ज्य च हं श्वेवेति लमा वां अस्मत्सर्वपात् अश्वायत्न स्यात् लाश-
समिद्धिः स्वाहिरेः शुभैः अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशानं तु वा अष्टाविंशतिं भिर्वापि होमं कुर्यात्तदथ कथं कथं त्रैलोक्यं वके न मंत्रेण तिला न्याहति
भिः क्रमात् महा एवं च होतव्याश्चास्मदुक्तविधानतः अत्युत्सवं माज्यावलोकनादि सर्ववत् इति तत्सम चतुर्दशीं जननशान्तिः एकस्मिन्ने-
व नक्षत्रे आत्रोर्वापि त्रययोः प्रसूतिश्चतयोर्मन्युर्भवेदेकस्य निश्चयात् तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि सर्वो चायं मतेन नु अग्रे शान ॥ ॥०

मागतं सामावास्या संशर्णा कुहूनाम चंद्रादर्शनलक्षणसत्वात् तत्रापि कुहूनांतिरादेश्या यदा तु सूर्योदयादनंतरं कियती बुद्धिना सुघटीषु अतिक्रांतासु
अमावास्या प्रवृत्तिः सर्वे चतुर्दशे वास्ति तातस्या सुवसिद्धिर्कर्मवशात् अंद्रौ दृष्टो मावादाशितथाप्यमावास्यायां चंद्रादर्शनलक्षणानां क्रान्तत्वात् सा संश
र्णा मावास्यादर्शनाम तत्र दर्शजननशान्तिविधेयेति एवममावास्याभेदेन सिनीवाली कुहूदर्शरूपं पक्षत्रयं सावकाशमिति गोचरज्ञानोमतं अथ प्रका
रांतरेण सिनीवाली सर्वे वादिसिद्धासैव कुहू सुपरिभाषिकी यदा हवसिधः नक्षत्रेयस्य दर्शतो विषना उपभवेद्यदि कुहू योगरतिस्मातो व्याधिमत्सुभ
यादि कृतं अथ मर्थः यस्मिन् नक्षत्रे वा विषना उपा उक्तास्तस्मिन्काले यदि दर्शस्य चरमघटिका भवेत्तत्र नक्षत्रे च यस्य पुरुषस्य जन्म तत्र नक्षत्रे जन्मकाले
कालांतरे वा स्यात्तस्य पुंसो व्याधिमत्सु कृतं कुहू योगोत्तये तत्र कुहू जन फलं शान्तिश्च स्यात् कालांतरे पिकुहू योगसंभवे शान्तिविधेया अत एव जग
न्मोहने यस्य जन्मदशगच्छो विषना उपा कुहू भवेत् अभिचारेण किंतस्य स्वयमेव मरिष्यतीति अतो विषघटिकातः पूर्वकालो दर्शशब्दाच्च इति ए
वं प्रकारेण येण सिनीवाली कुहू दर्शनां भेद उपा दितस्तत्र यथासंप्रदाये व्यवस्थेत्पलमतिप्रसंगेन अथ शान्तिप्रकारः सिनीवाल्यां प्रसूता
स्याद्यस्य भार्या पशुस्तथा गवाश्च महिषी चैव शक्रस्यापि श्रियं हरेत् येव संति हि जाश्चान्ये स्वप्रसादोपजीविनः वर्जयेतां नरोवांस्तु पशुपक्षि
मृगादिकान् द्विजाः पक्षिणः कुहू प्रसूतिरत्यर्थं सर्वे दोषकरी मता यस्य प्रसूतिरेतेषां तस्या पुर्थन नाशिनी नारी विना च शेषाणां परित्यागो वि
धीयते परित्यागात्तत्र शान्तिं कुर्याद्भूतया विचक्षणः प्रतिमाकारेण संभोश्चतुर्भुजसमन्वितं त्रिशूलस्वद्वारहाभयहस्तां यथा क्रमात् श्वेतवर्णं
श्वेतपुष्पां श्वेतां वरवस्त्रितां त्रैयं वकेन मंत्रेण पूजां कुर्याद्यथाविधि इन्द्रश्चतुर्भुजो वज्रां कुशचापससायकः रक्तवर्णो गजारूढो यत इंद्रेति
मंत्रतः पितरः कृष्णवर्णाश्चतुर्हस्ता विमानगाः यष्टुस्तत्र कर्म उल्लभयानां च धारिणः ये सत्या इति मंत्रेण पूजां कुर्यादनंतरं कलशस्थायन पू
जादि सर्ववत् समिदाज्यचरो होमं तिलमावे श्वसर्वपैः अश्वत्थप्लक्ष्मपाताशमिद्रिः खादिरैः सुभैः अष्टोत्तरशतं सुखं प्रत्येकं जुह्याद्बुधः त्रिं
वकेन मंत्रेण तिलान् व्याहृतिभिर्हुनेत् प्रांकरं स्याभिषेकं च कुर्मोदाज्यावलोकनं अल्पसर्वमभिषेकादि सर्ववत् इति सिनीवाली कुहू शान्तिः

मु० टी०
न० प्र०
३३

33

श ४

कुशोदकं आपोहिष्ठादिभिर्मन्त्रैरभिविचेतनं शिशुं मूर्ध्नि चाप्रायतं पुत्रं तन्मन्त्रेण तदापिता अंगादेगात्संभवसि हृदयादधिजायते आत्मा वै पुत्रना
मासिसजीवप्रादः शान्तं मूर्ध्नि नित्रिखद्यायते शिशुं स्थापयेत नः पुण्याहं वाचयेत्पश्चाद्वाह्ये वैदपारंगेः हरिद्रोयाद्यविप्रायतो गं चाभ्यर्चय
येत् गोवस्त्रस्पर्शे धात्यादिदत्तादकादितः क्रमात् यथाशक्ति धनदद्याद्वाह्ये भ्यस्तथापिता ततो होमं प्रकुर्वीत स्वस्तशाखोक्तमार्गः उत्तरे
खनादिकं कृत्वा चाज्यभागानमाचरेत् होमस्यैषानदिग्भागे धात्योपरिशुभेयदे संपन्नगमं संस्थाप्य तिलांस्तत्र विनिस्रियेत् स्त्रीरिदुमकवा
योश्च पंचरत्नानि निक्षिपेत् वस्त्रपुग्मेन संस्थाप्य स्त्रीरादिभिरथार्चयेत् विसुंवरुणमभ्यर्च्य प्रतिमां च विधानतः आपोहिषेति तिस्रिभिरसुमे
सोम इत्यथ तद्विष्णोः परमं पदमस्त्रीभ्यामिति सूक्तं क्रामिराभिः प्रत्येच च अष्टाविंशतिसंख्याया अशक्तौ चाष्टसंख्यायादधिमध्याज्यसंपुतं
आदिन्यादियहांतां च होमं कुर्यात् समं चकं इति गोमुखप्रसवविधिः अथ प्रसंगात्तत्रीतरशांतिः सुतत्रये सुता चेत्यातत्रये वा सुतो यदि मा
तापित्रोः कुलस्थापितदारिद्यं महद्देवतं जातस्यैकादशे वापि द्वादशाहे शुभे दिने आचार्यमन्त्रिजान्तरत्वाग्रहयज्ञपुरःसरं ब्रह्मविष्णुमहं
द्देवप्रतिमां स्वर्णतः कृताः सजयेद्वा त्पराशिस्त्रकलशोपरिशक्तिः पंचमेकलशे रुद्रसजयेद्दुद्रसंख्या रुद्रसक्तानि चत्वारिंशं तिस्रस्तु
सर्वेषां द्विजसंकोजयेद्दोमकालेषु चिसमाहितः आचार्यो जुहुयादत्र समिदाज्यतिलांश्चरुन् अष्टोत्तरसहस्रं वा शान्ते वा विंशतिं तु वा देवताभ्य
श्चनुवच्चादिभ्योऽग्रहपुरःसरं कांस्याज्यवीक्षणं कृत्वा शेषं पूर्ववदाचरेत् इति त्रीतरशांतिः अथ सूर्यचंद्रग्रहणसमयजननशांतिः ग्रहणे च
द्रसूर्यस्य प्रसन्निर्यदि जायते माधिपीतं दाल्मीणामादौ तु अतुदशनातं शांतिस्तेषां प्रवक्ष्यामि नराणां हि तन्काम्यपायस्मिन्प्राप्ते विशेषेण
ग्रहणं संप्रजायते तदेष्टाधिपते रूपं सुवर्णं न प्रकल्पयेत् यथाशक्त्यनुसारेण वितशात्यनकारयेत् सूर्यग्रहे सूर्यरूपं सुवर्णं न स्वशक्तिः
चांद्रचंद्रग्रहे धीमासूरजतेन विशेषतः राहुपंप्रकुर्वीत नागेनैव विचक्षणः नागेन सीसकेन शुचौ देशे प्रयत्नेन गोमयेन प्रलेपयेत् तस्योपरित्य
सेद्दीमान् अन्नं वस्त्रं सुशोभनं त्रयाणां चैव रूपानां स्थापनं तत्र कारयेत् रक्ताक्षतरुं कंगधरं कपुष्पावराणि च सूर्यग्रहे प्रदातव्यं सूर्ये प्री

निकरं यत्

भागे सुनसत्रप्रतिमांततः तन्नसत्रोक्तमंत्रेण चार्चयेत्कलशोपरि रक्तवस्त्रेण संसाधयत्स्वपुष्पे नवे स्येत्तत्स्वशाखोक्तमार्गेण कुर्यादग्निमुखंततः
 अनेन वतुं मंत्रेण हुनेदशोत्तरं शतं प्रत्येकं समिदन्नाज्यं प्रायश्चित्तोक्तमेव च अभिवेकंततः कुर्यादाचार्यः पितृपुत्रयोः वस्त्रालंकारगोरोनेराचार्यं
 पूजयेत्ततः अतिगोदक्षिणादधान्मासत्रयसुवर्णकं देवताप्रतिमादानंधान्यवस्त्रादिभिः सहायानशय्यासनादेश्वर्यातदोवशांतये भोजये
 द्वाह्यणात्सर्वान्वितशाख्यविवर्जितः इत्येकनसत्रशोतिः अत्रैकस्मिन्नेवनसत्रे भ्रात्रोवापितपुत्रयोरित्यत्र भ्राता च भ्राता च भ्राता च भ्रातराविति
 भ्रातृपुत्रौ स्वसृद्धितभ्यामिति एकशेषे सोदरयोर्भ्रातृभगिन्योरेव निवेधः स्यान्ननुपुंभ्रात्रोः एवं पितृपुत्रयोरित्यत्रापि पिता च पुत्रश्चेति द्वंद्वपितृ
 पुत्रयोरैकनसत्रजननतिवेधः स्यान्ननुमातृपुत्रयोः न च माता च पितृ च पितरो मातापित्रे त्रैकशेषे तथा पुत्रश्च दुहिता च पुत्रौ पितरौ च पुत्रौ चिति द्वं
 दोपितृपुत्राणामिति बहुवचने स्यात् तथापि वचनान्तरानुरोधान् इष्टविषयोपि संगृहीतो भविष्यति यदाह वसिष्ठः पित्रोस्तु जन्मनसत्रे जातस्तु पि
 तृमातृहा जन्महेतुचतस्र्ये जातः सद्यो मृतिप्रदः देवकीर्तिः यद्येकस्मिन्नेत्ये जायंते दुहितरोद्यवापुत्राः पित्रोरेतकराः सूर्ययपरे प्रीतिरनु
 त्रा स्यात् अपरे अन्यनसत्रे गर्गः यस्यैव जन्मनसत्रे जायेद्भ्राता सुतोपि वा सजातीयः सजात्या वा सोऽस्य प्राणान्नसाधयेदिति अथ मले उप
 लक्षणत्वेन सर्वशान्तिशेषभूतो गोमुखप्रसवोभिधीयते गर्गः प्रणिपत्य रविं वक्ष्ये प्रायश्चित्तमनुस्मरन् सर्वारिष्टविनाशाय यदुक्तं ज्योतिषाणां वे
 दित्रिरेषु तारिषे माश्रित्यैव च योऽस्माभित्योर्गुरोसाय मघाचिन्मद्रमूलभे एषु न स्येजानस्य कुर्याद्भोजनं तथा जन्महेतुचतस्र्ये जन्महे
 तुभवा रेषु भेदिने कृत्वा भ्यंगादिकं सर्वगृहालंकारपूर्वकं गोमयेनोपलिप्ताय यथाविज्ञानुसारतः नवमस्येत्तु तन्मध्येरक्तवस्त्रं प्रसारयेत् स्वयं
 यित्वा शिशुं तत्र पुनः सत्रेण वेद्येत् प्राञ्जुखलमवाकपादः तिलगर्भं गतं शिशुं गोमुखं दर्शयित्वा तु पुनर्जातं तु गोमुखात् विस्मृत्योनीति त
 क्तेन गन्धेन स्नापयेत्क्षिप्रं गवामंगेषु मंत्रेण गवामंगेषु संस्पृशेत् विसृष्टः श्रेष्ठं मंत्रेण गोप्रसूतं तु कालकं आचार्यस्तु समादाय पश्चान्मात्रे ददा
 तदा माता जयत्यभागस्त्वा शिशुमानीयते मुखान् ततः पित्रे तदा दद्यात्ततो मात्रे प्रदापयेत् वस्त्रं संस्थाप्य तु पिता पुत्रस्य मुखमीक्षयेत् गोमूत्रं
 गोमयं स्त्रीरदधिसार्पः

श्वेतवस्त्रं श्वेतमाल्यं श्वेतगंधासतादिभिः चंद्रमहेप्रदातमं चंद्रप्रीतिकरं चयत् राहवे चैव रातमं कृत्स्नपुष्पां वराणि च दद्यान्न सन्ननाथाय श्वे
 तगंधानुलेपनं सूर्यसंपूजयेद्दीमानाक्तमेति मंत्रतः चंद्रमहे च पालाशैः समिद्धि जुहुयात्तरः हवींभिर्जुहुयाद्दीमानाहोः संप्रीणनाय च सयवा
 समिद्धिं ब्रह्मवसोतिः भेषाय जुहुयाद्दुधः भेषाय नक्षत्राधिपतये आज्येन चरुणा चैव तिलैश्च जुहुयात्ततः पंचगव्यैः पंचरत्नैः पंचतृकपंचपल्लवैः
 जलैरोषधिकल्केऽश्वसहितैः कलशोदकैः श्रावधिकल्केः सर्वोषधिकल्केः अभिवेकं प्रकुर्वीत यजमाने प्रयत्नतः मंत्रैर्वारुणदेवतैरायो हिष्टादि
 भिः सह इमे मे गंगे पितरस्तत्वायामीति मंत्रकैः अभिवेकं निर्वृते तु यजमानः समाहितः अनेन विधिना शांतिं कृत्वा सम्यग्विशेषतः आकालमस्य
 शोकं च व्याधिपीडां न वाप्नुयात् सौख्यं सौमनसं नित्यं सौभाग्यं लभते नरः स्थिरहृदो जातानां सर्वा रिष्य विनाशनं कथितं भार्गवेनेदं शौनका
 यमहाम्भने इति शौनकोक्ता ग्रहणजननशांतिः अथ ज्वराद्युत्पत्तिकालीन नक्षत्रशांतिः तत्र साधारणो विधिः यस्मिन् नक्षत्रे ज्वरादिपीडा भवति त
 न्नक्षत्राधिदेवता प्रतिमां सुवर्णं न कारयित्वा अमुक नक्षत्रं संभूत व्याधिं शांत्यर्थे नक्षत्रशांतिकरिभ्य इति संकल्प्य शुचिप्रदेशे गोमयेनोपलि
 त्नेन तुलैश्च चतुरस्रं मंडलं निर्माय तन्मध्ये तद्देवतावर्णं वस्त्रद्वयं वेष्टितं ग्रंथिं चंदनादिचर्चितं कलशे धात्वा तस्योपरि विन्यस्य तत्र सर्वोषधीः पं
 चरत्नानि पंचगव्यानि सप्तमृतिकाः पंचपल्लवान् स्वस्वमंत्रेण कलशे निक्षिप्य सर्वसमुद्रा इति तत्रतीर्थान्वावाह्यं कृत्वा यामीति वरुणमावाह्यं
 संपूज्य स्वस्वस्थोक्तविधिनाग्निं प्रतिष्ठाप्य आज्यभागांते तन्नक्षत्राधिदेवतामंत्रेण तन्नक्षत्रसर्वीतर नक्षत्रदेवतामंत्रेण तत इत्येव च
 होमं कृत्वा तेन वरुणविकलशेन यजमानाभिवेके विहितेताः प्रतिमारोगीन्नाह्मणाय दद्यात् असौ साधारणो विधिः उक्तं च यस्मिन् नक्षत्रे भवे
 त्योडा तन्नक्षत्रस्य देवता सुवर्णनिर्मितां कृत्वा संपूजयेत्प्रयत्नः शुचिः गोमयेनानुलिप्तस्य मंडलेषु भलक्षणं चतुरस्रं च संकीर्तितं तुलैश्च कृत्वा कर्त्ते
 कृत्वा तुलू डिलंतं चयत्नतः कृत्वा यामदा तस्यार्धे च सुधीः कुर्यात्तुलानां महावयं तत्र प्रमाणं खारी वादोणा वादशशक्त्यपेक्षया अभावेपे
 च वादोणादोणा वातदभावतः ईशानकोणदेशे तु कलशं स्थापयेत्सुधीः निधाय द्रविणं तत्र कलशे शक्त्यपेक्षया पीदं तु सर्वतः स्थाप्य नम्येव ॥

सु० २१०
न० १०
३४

स्त्रेण संपुनं स्वलिकं तं तुलां नो च सुभानां तत्र संलितेन तन्मध्ये देवता लिखितं सन्निहितं यस्य वै यस्मिन्त्रा से भवेद्दोगस्तस्य पर्यापरे सुधीः उ३ नीर
जयेद्यत्नारधिप्रत्यधिदेवते देवता यस्य त्रस्य स्तं मंत्रस्तुतिंग एव च इत्यं च तस्य यत्नोक्तं मभावं प्रकृतं तथा तत्संवेदिद्वानीय होमतत्र प्रकल्पयेत् पं
चोपचारसंपुक्तो प्रजातत्र प्रकल्पयेत् स्वयं स्यात्क विधानेन कुर्यादग्निमुखे सुधीः कलशं जलपूर्णं च वस्त्रपुष्पैर्नवेष्टितं ति धाय चैव धीस्तत्र पंचप
त्रवसंपुताः सप्त रत्ना नमदां कुंभो आकवाले प्रकल्पयेत् इमं मेवरुण इत्येवेजलमंत्रेण वा पुनः सर्वसमुद्राः सरित इति मंत्रं च संस्मरेत् यच्चिद्विदे वि
शो यथेत्यादिसंज्ञं जयेत् पुनः आवाहयेद्द्वे देववरुणं ययसांपतिं एवं सप्तशाल्यं विदध्यात् सर्वयोदिको सामान्यापे विधिः प्रोक्तो न स्यात्
प्रसजने सर्वैव धीनां दुः प्राप्नो भवेदेकांशतावरी सर्वेषामपि गंधानामभावे च दनं मते शतपत्रं सुमतसां धूपाभावे च पुष्पानुः नैवेद्यानामभावे
तुपायसं सृष्टे स्मृतं मंत्राणामप्यभावे तु गायत्री मंत्र उतमः होमद्रव्यं स्पृष्टुः प्राप्नोति लाः प्रोक्ता मनीषिभिः श्रुतोत्तरं सहस्रं च तया शतमुदाहृत
मिति अथ न सत्रं देवता ध्यानानि देवते अश्विनौ तत्र द्विभुजौ शुक्रवर्णौ सुधाकलशसंपुक्तौ कमंडलुधरौ शुभौ १ यमस्तु देवता तत्र क्त
स्मवर्णो द्विबाहुकः लुत्पापवाहनः श्रीमान्पाशादं उधरः प्रभुः २ अश्विस्तु देवता तत्र रक्तवर्णः जवाहनः चतुर्भुजो धृता मंत्रस्तु वस्तु क्वरदाभ
यः ३ रक्तवर्णश्चतुर्बाहुर्हंसारुढश्चतुर्भुजः यम्रासस्तत्र वरदाभयहस्तो निरामयः ४ सोमो हि देवता तस्य श्वेतवर्णः शुभाकृतिः दंष्ट्राभयमा
रुढः श्वेताश्वोपि निगद्यते ५ रुद्रो हि देवता यस्य ववारुढश्चतुर्भुजः त्रिशूलस्तदा वरदाभयहस्तः अकीर्तितः ६ चतुर्भुजादितिः पीतसास
स्तत्र कमंडलुः वरदाभयहस्ता साकार्यो स्वर्णमयी शुभा ७ चतुर्भुजाः पीतवर्णो देवता यस्य हृदयस्य तिः देवास्तत्र पाणिलुसाभयः सकमंडलुः ८
सूर्यस्तु देवता तत्र महामंडलैरुपथक सुविल्लाशि रश्मिरो मकपिं गल्लोचनः ९ पितरो देवता तत्र क्तस्वर्णश्चतुर्भुजः भद्रास्तत्राभयदक
मंडलुधराः शुभाः १० रवीशालुनिकायां च भगो देवः प्रकीर्तितः रक्तवर्णो तुजासीनो द्विभुजो भयप्रमकः ११ अयमा देवता पप्रमध्यस्थः पप्रव
र्णकः यम्राभयकरः श्रीमान्स्वर्णमूर्तिर्महाद्युतिः १२ सविता देवता तस्य सप्ताश्वरथवाहनः द्विभुजो रक्तवर्णस्यात्पद्मासनसमाश्रयः १३

सु० टी०
न० प्र०
३५

35

भ्योविशिष्टेभ्योयथाशक्त्याचक्षिणां ब्राह्मणाभोजयेत्पश्चात्संतिवाचनपूर्वकं एवंयः कुरुतेसम्यक्तस्मादोवात्प्रमुच्यते इतिकार्यमेतुनदर्शनशान्तिः त
त्रैवकपोतादिशान्तिः शरीरहयद्रहयस्यकपोतोवाप्रवेशयेत् स्थानहानिर्भवेतस्ययद्वा नथपरंपरा दोवायधनितागेहेदरिद्राणां शिवायचतस्रशान्ति
श्रुतेन्याजयहोमविधानतः ब्राह्मणात्वरयेतत्रस्वस्तिवाचनपूर्वकं वोऽशदादशादोवाश्रोतस्मातेक्रियापरान् देवाः कपोतइत्यादिभ्यश्चभिः पं
चभिर्जपं लसंकृत्वाप्रयत्नेनसगृह्योक्तविधानतः इशान्यां स्थापयेद्वा द्विसुखांतेऽथोत्तरं शान्तं प्रत्येकं समिदाज्याभ्यः प्रतिप्रणवपूर्वकं यत इन्द्रभ्यामहे
स्वस्तिदेतित्रियंवकैः त्रिभिर्मंत्रैश्च जुहुयादित्युक्तं न्याहतिभिस्ततः जपाहुतीस्ततो हुत्वा कुर्यात्तयोत्तराहुतिं स्वयं विमेष्योदक्षिणां दद्यात्तयोः शा
न्तिचतनोजयेत् ब्राह्मणाभोजयेत्पश्चात्सपञ्चजीतबंधुभिः एवंयः कुरुतेसम्यक्तस्मादोवात्प्रमुच्यते पिंगलायास्त्रयेवं मधुवल्मीकयोरोपि सं
पूर्णमंदिरैर्हानिः शून्यसप्रनिमगले प्राकारेचपुरद्वारे देवागारचवीथिषु ग्रामस्यतत्फलं चैव गुरुकल्पनयाततः शान्तिकमोखिलं कार्यं सर्वोक्तेन

त्रिच्यंगयं चाग्निं कुबेदवद्भयः शोरे सुनेत्राश्विशोरे दुक्तताः वेदाग्निरुद्राश्वियमाग्निवद्भयोव्ययः शतद्विद्विरदाभतारकाः

क्रमेण नु इतिकपोतपिंगलामधुवल्मीकादिशान्तिः अथपल्याः यतने शरदस्य वावरोहणे फलं शान्तिश्च पादयोर्जघने पाण्योर्गुदेऽस्य च जघ
योः पल्याः पाते तथा रोहेशरदस्य फलेन सत् अन्पत्रशुभदं पश्चात्सर्वैलं स्नानमाचरेत् दत्त्वा शिवालये शीयं मुखमाज्यविलोकयेत् पत्नी शरद
योरूपं सुवर्णं न विनिर्मितं तदर्धार्धप्रमाणेन वितशाव्यं विवर्जितः वस्त्रपुष्पेन संवेष्ट्य श्रोत्रियाय निवेदयेत् पत्नी शरतिपत्नी शरदयोः शान्तिः
अथयनसत्रप्रसंगादेवाश्विन्यादीनां भानां तारका उपजातिकयाह त्रिच्यंगेति तथा च श्रीपतिः वद्वि त्रिच्यंगेति सुश्रुणो दुक्तताग्निभजवाणाश्विनेन
शरभूकपुगाधिरामाः रुद्राधिरामपुणवेदशतद्विपुमदं तावुधैर्निगदिताः क्रमशो भतार इति नृत्वनसंमृतिवाक्ये सप्तविंशतिभानि प्रतीयन्ते मू
लेषु विंशतिरिति विरोधः उच्यते उत्तरार्धे रुद्राध्यायश्च नृत्नसाराः शर्वावाटोत्तरावाटयोर्ज्ञेयाः द्वे शर्वावाटयोर्ज्ञेयाः द्वे शर्वावाटयोर्ज्ञेयाः द्वे शर्वावाटयोर्ज्ञेयाः द्वे शर्वावाटयोर्ज्ञेयाः
भिधानात् तत्राश्विन्यास्त्रिस्ताराः एवं भरण्यादीनां साभिजितं तारासंज्ञेया तारामानोक्तिप्रयोजनमाह वराहः न सत्रजमुद्गाहे फलमष्टेस्तार

काभिर्भेः सदसद्विसे जे रसनाशो वाधिरस्यसवावा
कं इति पं

त्वरापयस्त्रिभिश्चित्रवर्णः स्यात्सचतुर्भुजः पद्मासूत्रासवलयः पद्मालः पद्मकरः प्रभुः १४ वायुश्च देवता तत्र मगरूढश्च मोचकः अजा चर्मधरः
 श्रीमान् दिभुजः परिकीर्तितः १५ इन्द्राग्नी देवता तत्र गजा जावाहनौ पनौ चतुर्वाहरः कवणौ निजेशस्त्रधरो तथा १६ चापाकुशाभयेर्पुतौ त
 यासमविराजितौ १७ पद्मासनोक्तवर्णौ मित्रस्तस्यानुदेवता पद्माभयकरः श्रीमान् दिभुजः परिकीर्तितः १८ शक्र ऐरावतारूढो दिव्यसिंहा
 सने विभुः श्वेतवर्णो वज्रधरोऽभयपाणिर्महाभुजः १९ निर्जैतिर्देवता तत्र मेतारूढश्च मोचकः खड्गखट्वाकारो च दिभुजः परिकीर्तितः २० ज
 लेनुदेवता तस्य शुक्लवर्णो शुभाकृतिः वरुणोऽस्य जलस्यापि स्वामी पूज्यतमो मतः मकरे वाहने विद्यो भवेत्स यकरो ध्रुवं २१ विश्वेदेवा देवताश्च मे
 तवर्णोऽश्वनुभुजाः वरदाभयहस्ताश्च सासूत्रां बुभाजनाः २२ विष्णुसुक्तसवर्णः स्यात्पद्मगगानवाहनः शंखचक्रगदापाणिः पीतवासश्चतुर्भु
 जः २३ वसवो देवतास्तत्र श्वेतवर्णोऽश्वनुभुजाः वरदाभयहस्ताश्च सासूत्रां बुजासनाः २४ वरुणो देवता तत्र मकरोपरि संस्थिताः यद्विपाशध
 रः श्रीमान् महापद्मधरस्तथा २५ अजैकचरणोरूढो देवतास्य प्रकीर्तितः खड्गचर्मधरो वाग्मीभुज इयसमावृतः २६ अहिर्बुध्याभिधोरूढो दे
 वतास्य प्रकीर्तितः श्वेतश्चतुर्भुजः यमवरदाभयपाशभृत् २७ इत्यानुदेवता तत्र पद्मवर्णो बुजासनः दिभुजः पद्मपाणिः स्यात्पद्मभूमिप्रियो वि
 भुः २८ इति नक्षत्रदेवता ध्यानं अथोपयुक्तत्वात्तारदीयोक्ताकाकं मेघुन दर्शनं शान्तिः दिवा वायुर्दिवारात्रौ यः यश्चेत्काकं मेघुन सनरो मृत्यु
 त्सुः प्राप्नोति ह्यथवा स्थाननाशनं काकं यातत्र तयदा विदधीनाय चत्सरे पितृन् दवावदिजान् भक्त्या प्रत्यहं वा भिवायेत् जिते द्रियो जित
 क्रोधः सत्यधर्मपरायणः तदोषशमनायो पशान्तिकं मे समारभेत् ग्रहस्थे शानदिग्भागे होमस्थानं प्रकल्पयेत् ग्रहोक्तविधिना तत्र प्रतिष्ठा
 प्य हुताशनं प्रतिमंत्रं चैव केन अथ मृत्युं जयेत् च व्याहतीभिर्नीहितैः जपाद्यंतं प्रकल्पयेत् पूर्णाहुतिं च जुहुयात्कर्तुं सुविरलं कृतः
 स्वर्णं शृंगारोप्य स्वर्णं कलाधेनुं पयस्विनीं वस्त्रालंकारं संयुक्तं निष्कृद्वा दशसंयुजो नर्द्धेन तर्द्धेन दद्याद्दक्षिणया पुनो यथाविता नुसारे
 ण तूनाधिकत्वं कल्पना आचार्या यश्चोचिपायतां गदद्यात्कुटुंबिने यस्यात्वं पृथिवी सर्वा धेनौ वै कल्पसंनिभे सर्वमृत्युहरा नित्यमतः शां

सु० टी०
न० प्र०
३६

३६

स्थितोत्पद्यने कुर्वन्तत्फलमवाप्नुयात् यदा तु दक्षिणायनस्य जलस्थिति संभवः तदा न कालनियमः न कालनियमस्तत्र कारणमिति भविष्यपुराणोक्तेः अथ
क्रूरप्रकृतीनां दक्षिणायने पिच्छायने कार्यमित्युक्तं वैखानससंहितायां मातृमेखवाराहनरसिंहत्रिविक्रमाः महिषासुरहंत्री च स्थाप्या वै दक्षिणायने नारदः
विचैत्रे चैव मासेषु माघादिषु च पंचमसु यद्दिनं यस्य देवस्य तद्दिनं तस्य संस्थितं अथ लग्नशुद्धिः शशांकपापैः चंद्रसूर्यभौमश निराहंकेतुभिः विभक्तं गसंस्थेः ततो
यवधेकादशस्थानस्थितैरुपलक्षिते लघेतया सत्त्वचरैः शुक्रबुधशुभ्रभिः व्यंत्पाष्टंगैः द्वादशाष्टमव्यतिरिक्ता खिलस्थानस्थैः सद्भिर्देवादिप्रतिष्ठा अतिश
स्ता अथ सूर्यो मृगं दे सिंहलग्ने स्थाप्यः तथा को ब्रह्मा घटे कुंभे विष्णु उवतौ च विष्णुः ६२ शिवो न्युग्मे हितनौ चंदेव्याः सुद्राश्चरे सर्वश्मे स्थिरर्क्षे पुष्यग्रहा
राशौ मिथुनकन्याधनुर्मीनलग्नेषु सुद्रादेव्यश्चतुःषष्टियोगिनी प्रभृतयः चरलग्ने मेव कर्कतुलामकरेषु सर्वश्मे उता नुताश्च स्थिरर्क्षे वृषसिंहवृश्चिककुंभे
पुतयाः अथ पुष्यग्रहा इति ग्रहाश्च द्वादशोष्टौ उपनक्षत्रे स्थाप्याः उपलक्षणमेतत् सूर्यस्य हस्तनक्षत्रे स्थापनं रश्मिहस्तगोः पुष्यश्रवणाभिजित्सुकुव
व्यंत्पाष्टंगैः सत्त्वचरैर्मृगं दे सूर्यो घटे कोपुवतौ च विष्णुः ६२ शिवो न्युग्मे हितनौ चंदेव्याः सुद्राश्चरे सर्वश्मे स्थिरर्क्षे पुष्यग्रहा
विष्णुपयश्च सूर्यभूतादयोऽप्ये श्रवणोजिनश्च ६३ ॥ इति मुहूर्तचिंतामणौ नक्षत्रप्रकरणं द्वितीयं २ बरहस्पतिपुराणां उग्रादी
नामूले समधीणां स्वाधितनक्षत्रे लक्ष्मीव्यासवाल्मीक्यगुप्तानां पुष्यश्रवणाभिजित्सुवैश्वरकयोर्विंताधिपस्ते रयो
मैत्रेति गुरुचैः करे निर्कृतिभेदगोदिकानां शुभं सप्तर्षयो यत्र वसंति पिप्प्लेकायां प्रतिष्ठा खलु तत्र ते वा श्रीव्यासवाल्मीकिघटोद्भवानां तथा स्मृता वाक्प
तिभे ग्रहाणामिति अथ विष्णुपतिः विष्णुयोगेशः यक्षो देवयोनिः सूर्यो वासुकादयः भूतो देवयोनिः विद्याधरो हरो यक्षरक्षो गंधर्वकिंनराः पिशाको
पुत्सकाः सिद्धो भूतो मीदेवयो नय इत्यमरः आदिशब्देन राक्षसासुरप्रथमसरस्वती प्रभृतयः अंत्यरेव त्वां स्थाप्याः तथा श्रवणोजिनो बौद्धश्च स्थाप्याः उप
लक्षणं चेत्तत् रश्मिचक्रवर्जितं नालोकपालानां धनिष्ठायां स्थापनं तथा च श्रीपतिः गणपरिचरक्षो यश्च भूतासुराणां प्रथमफणिसरस्वत्यादिका
नां च योऽप्ये श्रवणसुगतनाम्नो वा स वे लोकपालानां निगदितमखिलानां स्थापनं हि स्थिरैः ६३ इति श्रीदैवज्ञानतप्तुतदेवतरामविरचितायां स्व

कृतमुहूर्तचिंतामिणीकायां प्रमितासंस्थानस्य
नक्षत्रप्रकरणं समाप्तं २

अथाश्विन्यादीनामाकृतिषु पञ्चाङ्गिकरयोद्धताभ्यामाह अश्व्यादिरूपमिति अश्विन्यादिनक्षत्राणां रूपमाकृतिरुच्यते तत्राश्विन्यास्तुरगासं अश्वमु
 खसदृशरूपं भरणयायोनिर्भगसदृशं कृतिकायानापितसुरसदृशं रोहिण्यान्नः शकटसदृशं मृगस्यराणासंहरिणमुखसदृशं आर्द्रायामणिस
 दृशं पुनर्वसोऽहसदृशं पुष्यस्यष्टकोबाणस्तत्सदृशं आश्लेषायाश्चक्राकारं मघायाभवनं हसदृशं सर्वाफलान्याः मंचः खड्गाकारं उत्तराफालु
 न्योः शय्याकारं हस्तस्यहस्ताकारं चित्रायामौक्तिकाकारं स्वात्याविडुमं प्रवालसदृशं ५९ तारणवलिनिभमिति विशाखायास्तारणाकारं अश्लेषा
 यावलिर्भक्तः पुंजाकारं ज्येष्ठायाः कुंडलाकृतिः मूलस्य सिंहपुच्छाकारं पूर्वाषाढायागजदंतसदृशं उत्तराषाढायामंचकसदृशं अभिजितस्त्रिकोणकारः
 अवगणस्यत्रिचरणसदृशं धनिष्ठाया मर्दलसदृशं शतताराया चतुर्वर्तुलं सर्वाभाद्रपदायामंचकसदृशं उत्तराभाद्रपदायाममलाभं रेवत्या मर्दलमर्द
 अश्व्यादिरूपं तुरगास्ययोनिं शुरो नस्य मणिर्हं च पृथक् चक्रे भुवनं च मंचः शय्याकारं मौक्तिकाविडुमं च ५९ तारणवलि
 निभं च कुंडलं सिंहपुच्छं गजदंतं मंचकाः अस्त्रिचत्रिचरणाभमर्दलोद्धतं मंचकयमाभमर्दलाः ६० जलाशयारामसुरप्रतिष्ठा
 सोम्यायने जीवशशांकशुक्ले दृश्ये मृदुस्त्रिचरध्रुवे स्यात्पक्षे सिते स्वर्क्षितिथिस्थणं वा ६१ रिक्ता रवर्जैर्दिवसेति शलाशशांक
 गाकारं स्वरूपमित्यर्थः ६० अथ जलाशयारामदं प्रतिष्ठा मुहूर्तं सामान्यतोलग्रशुद्धिर्देवताविशेषेण लग्रशुद्धि पापैस्त्रिभवांगसंस्थैः ॥ ॥
 नैस्त्रविशेषे चोपजातिकात्रेयेणाह जलाशयेति रिक्ता रेति शिवो न्युग्मेति च जलाशयाः वापीकूपतडागादयः तेषां प्रतिष्ठा उत्सर्गः आराम उपवनं
 तस्याप्युत्सर्गः सुरादेवा विष्वाद्यः तेषां प्रतिष्ठापनं सोम्यायने उत्तरायणे तथा जीवशशांकशुक्ले दृश्ये उदिते सति तथा मृदुयुवस्त्रिचरनक्षत्रेषु तथा शि
 ते शुक्लपक्षे तथा स्वस्तिथिस्थणे वा ६१ तथारिक्ता रवर्जैर्दिवसे रिक्ता तिथिर्भौमवारव्यतिरिक्ता तिथिरेव सुरविविधे दिने प्रतिष्ठा जलाशयारामदेवानां
 मेण कर्मो हत्वोपभोग्यत्वप्रजायोग्यत्वरूपा चति शलाशशां तथा च मार्ग्यदेवता रमवापादि प्रतिष्ठा उत्तरायणे मावादिपंचमासेषु कृत्वा पंचमीदिने द

सु. टी.
सं. प्र.
३७

रविरविजभोमवारेसंक्रांतौ दिनकरस्यतन्मासेपितृकफानिलजामयनरपतिकलहस्वरदृष्टिश्च बुधगुरुसितचंद्रादेसतिसंक्रांतावनामयन्दृणां द्धितिपतिनि
करक्षेमसस्यचिद्विधमिणापीडा जन्मनसन्नेसंक्रांतिफलदीपिकायां यस्पुनन्मक्षेमासाक्षरविसंक्रमणे भवेत् तन्मासाभ्यन्तरेतस्यरोगक्षेपधन
सायाः तगरसरोरुहयन्त्रेजनीसिद्धार्थलोभसंयुक्तैः स्नानंजन्मन्त्रसेरविसंक्रांतोदृणांभुभंद अन्यत्रवसिष्ठः अजकन्याद्वयककिंणिसंक्रांतोयदिन
चेद्वर्षे आपयमरणंभूतसुहृमनर्घ्यत्वरदृष्टिश्च दृषदृष्टिकगुलामकरेदृष्टिः स्नातसंक्रमविषये विस्फोटमयतस्करपीडादृष्टिः कृशानुभये अथसौम्य
याम्यायनमिति मकरकर्कटयोः संक्रांतिश्चेत्तदाक्रमेणसौम्यायाम्यायनंनिरुक्तं मकरेउत्तरायणंकर्कटायाम्यायनंस्यात् ३ अथावशिषसंक्रांतिषुषड
शीत्यादिसंज्ञासुक्रभाहवडशीत्याननमिति धनुर्मिथुनकन्यामीनेषु अर्केसंक्रमेणषडशीत्याननंषडशीतिमस्वसंसेस्यात् तुलामेघयोः संक्रातिविषु

३७

सूर्योदयेसकललिङ्गिजनचसौम्यायाम्यायनंमकरकर्कटयोर्निरुक्तं ३ षडशीत्याननंचापन्युकन्याशेषेभवेत् तुला
जौविषुवंविष्णुपदंसिंहालिगोयदे ४ संक्रांतिकालादुभयत्रनाडिकाःपुण्यामताःषोडशषोडशोऽशोः ॥ ० ॥

वसंज्ञा दृषसिंहदृष्टिककुंभेचर्केसंक्रांतिविष्णुपदसंतकाः ४ संक्रांतोगोणमुखकालमुपजात्याहसंक्रांतिकालादिति गणितमार्गेणयउअयोः
सूर्यस्यसंक्रांतिकालआगतःततउभयत्रःपूर्वतःपरतश्चषोडशषोडशनाड्योघटिकाःपुण्यसंपादकत्वात्पुण्यामताः ब्रह्मसिद्धांते संक्रांतेःप्राकृप
रस्ताच्चसाह्यैःषोडशनाडिकाःत्रयस्त्रिंशत्संक्रमस्यपुण्याःसर्वेस्यनाडिकाः अनेनसंक्रांतेः पुण्यकालसुषोडशोभयतःकलाइतिस्मृतिवाक्येपूर्वतः
परतश्चाष्टौ अष्टौघटिकाइत्येवषोडशेतिव्याख्यातंतदप्राकृतंभवति सूर्यसिद्धांतेपि अर्कमानकलाःवष्ट्यायुणिताभुक्तिभाजिताःतदर्थेनाज्यःसं
क्रांतेरर्वाकपुण्यंतथापरेइति अथनिशीथतइति निशीथतोर्ध्वरात्रात् अर्वाकपूर्वैरत्रपश्चाच्चसंक्रांतिकालेसति पूर्वोपरह्रांतिमपूर्वभागयोः
पूर्वोपरयोर्ह्रांःक्रमेणांतिमपूर्वभागयोरुभयत्रषोडशषोडशघटिकाःपुण्याइतिप्रवेणसंबंधः अयमर्थःयद्यध्वरात्रात् प्राक्संक्रांतिसदापूर्व

राम
३७

मु० टी०
सं० प्र०
३८

स्तसंध्यामतिक्रम्यमकरसंक्रांतिस्तदोत्तरदिनस्यपुण्यकालोनर्हतिने एवंयद्युदयसंध्यायांकर्कसंक्रांतिस्तदासूर्योदयानंतरमेवपुण्यकालो
नप्राग्दिने यद्युदयसंध्यातःप्राक् कर्कसंक्रमस्तदाप्राग्दिनस्यपुण्यकालोनोत्तरदिनेतिनिश्चयोऽर्थःअथ रात्रौस्नानंनकुर्वीतदानंनैववि
शेषतरति रात्रौस्नानदानादिनिषेधेपि नैमिति कंतु कुर्वीतस्नानदानंचरात्रिचित्तुमनुवाक्यशेषात् सुतजननेसंक्रांतावपराग्रेसूर्यचंद्रयानित्यं रा
त्रावपि कर्तव्यंस्नानदानंविशेषतो नृणामिति वसिष्ठवचनात् राहदर्शनसंक्रांतिविवाहात्ययवृद्धिषु स्नानादानादिके कार्ये निश्चिक्वाम्यत्रोक्तुं
ति रात्रौसंक्रमणरात्रौस्नानप्राप्ते तत्कर्कमकरसंक्रांतौस्नानदानादौदेशप्रसिद्धशिष्टाचारेण व्यवस्थावगंतव्या तत्रागोर्जराक्षु ग्रहणवदयनर
तिस्वीयसूत्रं स्नानदानंग्रहणवत्साम्याम्यायनद्वयशक्तिकस्यपसंहितोक्तं चातुसंख्यरात्रावयनसंभवे सति रात्रावेवस्नानादिकं कुर्वेति दाक्षिणात्या

चेद्याम्यसौम्येचयनेकमास्तःपुण्यौतदानापरश्वद्यस्तौ ७ ॥
याम्यायनेविष्णुपदेचाद्यामध्यास्तुलाजयोः ॥ ० ॥ श्रीरामः

स्तु कार्मुकंतुपरित्यज्यसंध्यातिदिवाकरःस्त्यादिभविष्योत्तरादिवाक्यसंगीकृत्यदिवसएवस्नानादिकं कुर्वेति । तत्रापि नारदोक्तसंध्याकालसंक्र
मेविशेषोभेयशतलं ७ अथपूर्वपराःषोडशघटिकाःपुण्याशतिपूर्वसामान्येनोक्तमिदानींविष्णुपदारिविशेषमनुकुभाह याम्यायनरति कर्कसं
क्रांतौविष्णुपदेष्टसिंहदृष्टिककुंभसंक्रांतिषुसंक्रांतिकालादाद्याःप्रथमाःषोडशघटिकाःअतिपुण्यदाःस्नानदानादौअनंतपुण्यदाज्ञेयाः
अग्निमास्तुनतथा तुलाजयोःतुलामेषयोःमध्याह्नयतःषोडशघटिकाःसंक्रांतिकालात्मागद्येयस्तथाष्टाविति दीपिकाकारोव्याख्यात
यदुक्तं गुरुणा वर्तमानेतुलामेषेनाज्यसुभयतोदशेति मध्यमात्तृतीयांशमिष्टायेगेतिज्ञेयं तथासदृशीत्याननमिष्टुनकन्याधनुर्मानसंक्रां

राम०
३८

दिनस्य उत्तरार्धे पुण्यं यद्यर्धरात्रादपरिसंक्रांतिस्तदोत्तरदिनस्य पूर्वार्धमेव पुण्यमित्यर्थः ५ अथार्धरात्रसंक्रमणे मकरकर्कटयोश्च विशेषमुपजातिकयाह
 पूर्णोऽस्ति पूर्णो निशीथे अर्धरात्रे यदि संक्रमः स्यात्तदा दिनद्वयं पूर्वदिनं परदिनं च पुण्यमुक्तं उक्तं च यद्यर्धरात्रे एव स्यात्संक्रमोऽस्ति संक्रमे रेः तदा दिनद्वयं
 पुण्यं स्नानदानादिकर्मसु अयेति अथानंतरमुद्यास्तात् सूर्योद्यात्सूर्यास्ताच्च पूर्वपरस्ताच्च यदि याम्यसौम्यायने कर्क मकरसंक्रांतौ भवतः तदा सर्व
 दिने पुण्ये स्यात् अयमर्थः सूर्योद्यात्सर्वकर्कसंक्रमो स्यात्तदा पूर्वदिन एव पुण्यकालो नोत्तरदिने तथा यदि सूर्योस्तानंतरं मकरसंक्रांतिः स्यात्तदोत्तरदि
 नस्य पुण्यकालो न पूर्वदिने गार्ग्यः यदा स्नानवेत्तायां मकरं याति भास्करः प्रदोषे चाहर्त्रे वा स्नानं दानं परेह नि अर्धरात्रे तदूर्ध्वं वा संक्रांतौ दक्षिणायने
 सर्वमेव दिनं प्रात्ययाव नोद्यतो रविरिति वास्वार्थे प्रदोषे च सूर्योऽस्ति त्रिमुहूर्तः प्रदोषः स्याद्वा वस्तुगते सतीति ६ अथोद्यास्तादिति वचनस्या

निशीथतोर्वागपरत्र संक्रमे पूर्वा पराहंति म पूर्व भागयोः ॥ पूर्णो निशीथे यदि संक्रमः स्यात्तदा दिनद्वयं पुण्यमथोद्यास्ता
 त् पूर्वपरस्ताद्यदि याम्यसौम्यायने दिने सर्वपरेतु पुण्ये ६ संध्यात्रिनाडीप्रमितार्कविंवार्षोदितास्तादधुर्ध्वमत्र ॥

पवादमिदं वज्रयाह संध्यादिति अर्कमंडलादधोदिता र्धोस्ताच्चाधुर्ध्वं क्रमात्रिभिर्नाडीभिर्मिता संध्या संध्याकालः स्यात् अर्धोदितार्कविंवात् पूर्वत्रिना
 डीमिता प्रातः संध्या तथा र्धोस्तादधो विंवाद्रुपरिचिनाडीमिता सायं संध्या इत्यर्थः तत्प्रयोजनमाह अत्रेति अत्र प्रातः संध्यायां सायं संध्यायां च क्रमात् याम्यसौ
 म्ये अयने स्तः तदानीं परपूर्वदिवसौ पुण्ये यदि प्रातः संध्यायां दक्षिणायनं प्रवृत्तिः तदा सूर्योद्यानंतरं संक्रमो महः पुण्यं तथा यदि सायं संध्यायां उत्तरायण
 प्रवृत्तिस्तदा सूर्यास्तात्पूर्वं संक्रमो महः पुण्यं स्यादित्यर्थः तदा ह नारदः सूर्यास्तमन संध्यायां यदि सौम्यायनं भवेत् तदा द्यादहः पुण्यं पूर्वाहः पूर्वतो यदीति उ
 दयसंध्यास्तसंध्यायोर्लक्षणं तत्रैव अर्धोर्धोस्तमनात्संध्याघटिकाचय संमिता तथैवाधोद्यात्तघटिकाचय संमितेति एवं सत्यर्कविंवात् संध्यायां स्ताद
 धोद्याद्वा क्रमात्पञ्चात्मा कुं चिद्यदिमिता अस्तसंध्यादयसंध्यावोच्यते तत्रास्तसंध्यायां यदि मकरसंक्रमः स्यात्तदा दिनद्वयं पुण्यकालो नोत्तरदिने यद्य

सु० दी०
सं० त्र०
३९

३९

इश्वरेच्छालोकादृष्टवशात्तद्राश्यादिभागस्यसूर्यजेजः संपर्कश्चलसंक्रमः मंडलसंक्रमश्चराशिसंक्रम इति विषयविवेकः तत्र निरयनगणनयेव स
कलव्यवहारः साध्यः सायनगणना तु नियतविषयेव अयनांशैः प्रज्ञातव्यालये क्रांतौ च रागमे वित्रिभे सत्रिभे पाते तथा दृक्कर्मपातयोरिति ए
वं द्वयोरपि मानयोरसंकीर्णो व्यवहार इति सर्वमनाकुलं पुण्यकालस्तभयविषयसंक्रमेऽपि ज्ञेयः श्वेलिखितवाक्यस्य स्वरसात् ९ अथ संक्रां
त्पुपयोगाज्जघन्यबृहत्समनक्षत्राण्युपजात्याह सममिति मृदसिप्रवसुश्रवोऽग्निमघात्रिपूर्वास्त्वपभंसमं अस्त्वपभंसमूलः एतानि पंचदशभानि स
मसंज्ञानि ज्ञेयानि भुवहिदैवादिति भं बृहत्स्यात् भुवादिवद्भानि बृहत्सेतकानि सार्योऽनुपाद्रानिलशाक्याम्यं जघन्यं स्यात् आश्लेषादिषट्
मेषादितः प्राक्चलसंक्रमाः स्युर्दाने जपादीवद्बुधपुण्यदासो ९ समं मृदसिप्रवसुश्रवोऽग्निमघात्रिपूर्वास्त्वपभंसं बृहत्स्यात् भुवहिदै
वादिति भं जघन्यं सार्योऽनुपाद्रानिलशाक्याम्यं १० जघन्यभे संक्रमणे मुहूर्ताः शरैर्द्वौ १५ वाणकृता ४५ बृहत्सुखराम ३० सं
ख्यासमभेमहर्घं समर्घं साम्यं विबुदर्शनेपि ११ अर्कादिवारे संक्रांतौ कर्कसाब्दविशेषकाः

भानि जघन्यसंज्ञानि १० अथ संज्ञाप्र
योजनमुपेन्द्रवचनयाह जघन्यभे इति जघन्यनक्षत्रैः कर्कसंक्रमणे पंचदशमुहूर्ता ज्ञेयाः बृहत्संज्ञैः कर्कसंक्रमणे वाणकृताः पंचचत्वारिंशन्मुह
ूर्ता ज्ञेयाः समनक्षत्रैः कर्कसंक्रमणे खरामसंख्यास्त्रिंशन्मुहूर्ता ज्ञेयाः उक्ते च नारदेन तासां प्रमाणं घटिकास्त्रिंशत्तद्वतिषष्टय इति फलमाह महर्घं
समर्घं साम्यमिति पंचदशमुहूर्तायां संक्रांतौ सर्वमन्नमहर्घं दृष्ट्या पंभवति पंचचत्वारिंशन्मुहूर्तसंक्रांतौ समर्घं त्रिंशन्मुहूर्तायां संक्रांतौ समं यथा
स्थितं भवति विबुदर्शनेपीति चंद्रदर्शनेप्येवमेव फलेवाच्यं अथ मर्घः जघन्यभे चंद्रदर्शने महर्घं बृहत्संज्ञैः चंद्रदर्शने समर्घं समभे चंद्रदर्शने
साम्यं ११ अथ मसंज्ञात् कर्कसंक्रांतौ मेषविंशोपकाननुब्रूयाह अर्कादीनि कर्कसंक्रांतौ अर्कादिवारसति एते अब्दविशेषका ज्ञेयाः यथा

राम०
३९

निषुसौम्येयनेमकरसंक्रांतौचसंक्रांतिकालात्पराः शिमवोऽशघटिकाश्रुतिपुण्याः प्रथमास्तुनतथाएवंनिर्णीततेपुण्यकालेस्तानाद्यवश्यंविधेयं
 तत्रस्तानाद्यकुर्वन्तप्रत्यवायमाहवसिष्ठः विषुवत्पयनेग्रहणसंक्रांतौपुण्यदिवसेवापितृत्वाग्निनकरोतिहिदत्ताशायं व्रजतिनस्पिता वडशीत्यानुय
 दानंविषुवद्वयदृश्यतेसागरस्यांततस्यांतौनैवदृश्यतश्चिभरदाजोकेः अयंचनिर्णयश्चदादीनामपिसंक्रमेज्जयः तत्रहेमाज्याहैकालनिर्णयकारदि।
 भिः पाः पुण्यकालघटिकाउपनिवद्धास्तः स्थलाः तेनवसिष्ठविंवेग्रहभुक्तिभक्तमित्यादिप्रकारेणग्रहमध्यनुभुक्तिमध्यमविंवेरानीताः सस्माघटिका
 लिख्यतेस्फुटमतिस्फुटविंवेश्चेत्साध्यतेताश्रुतिसस्मास्तासामनियतत्वात् श्लोकंअनुपतिवधमध्यमास्तुपथानाज्योरामयुगा ३३ रवेरयविधोः
 दहोः पलैर्युक्द्वयं ३।२६ भौमस्याब्धिपलैर्युक्तानव १।४ विहोयुक्ताः पलैः स्वाश्विभिः वदनाज्यो ६।२० वृगजा ८८ गुरोरथभगोर्नदाः पलैरश्वभिः ९

वडशीत्याननेसौम्येपरानाज्योतिपुण्यदाः तथायनांशाः खरसाहताश्रस्यशार्कगत्याविहतादिनाद्यैः

१८ पुराणाः स्युः खनपाः १६० शनेहभयनीरास्रस्योः संक्रमेरिति ८ निरयनांशसंक्रांतिमभिधायेहानीसायनांशसंक्रांतिसपुण्यकालमुपजात्याह त
 येति यथाराशिसंक्रमावदुपुण्यहास्तथाचलसंक्रमाश्रपीतिव्यवहितस्तथाशब्दः अयनांशाः वस्यापुण्याः स्य सूर्यगत्याविहतालब्धे
 दिनाद्यैर्दिनयटोपलैः कृतमेषादिहादृशसंक्रमाः स्पुलेचलसंक्रमाहानेजपाहौजपश्राद्धहोमादीवदुपुण्यहाभवति पुलस्तपः अयनांशसंक्रांतौ
 भानुगोलेचरतिसर्वदा अश्रुत्याराशिसंक्रांतिसुल्यः कालविधिलयोः स्नानदानजपश्राद्धव्रतहोमादिकमेभिः सुकृतंचलसंक्रांतावस्यंपुर
 वाश्रुतइति जावालिरपि संक्रांतिषुपथाकालस्तदीयेष्यपनेतथा अयनेविंशतिः सर्वामकरेविंशतिः परेति अत्रमकरायणेसर्वविंशतिर्घटि।
 काः पुण्याः मकरसंक्रांतौनुपराविंशतिर्घटिकाः पुण्यकालः मकरव्यतिरिक्तैकादशसंक्रांतिघुननसंक्रमवत्पुण्यकालोत्तेयः अयनांशानय

नादिविचारः सिद्धंताद्वयंतयाः ॥

सु० टी०
सं० प्र०
४०

40

अथलेपोविलेपनंमृगनाभिः कलरीकुंकुमकेशरंपाटीरंचंदनं मृत्प्रसिद्धा रोचनं गोरोचनमिति १४ १५ यावोऽलकः औतुर्महोमार्जोरघर्मः भाषया
जवाहिरिति निशाहरिद्रा अंजनं कज्जलं कालागरुगरुविशेषः चंदकः कर्पूरः अथजातिः संकरभवा अनुलोमजाः प्रतिलोमजाश्च अथपुष्पं पुं
नागकं नागकेशरपुष्पं मल्लिकावेलिः जपाओदुपुष्पं जासवं शेषाणिप्रसिद्धानि सर्वत्र कचिद्वयोयुक्तं शिशुः कुमारश्च गतालका पुवाप्रोहा
प्रगल्भा चततश्चरद्वा वंध्यातिबंध्याचसुतार्थिनी च प्रव्राजिका चेजिववादि कानामिति तथा केचित् भोजनपात्रमप्युक्तं सुवर्णरौप्यताम्रा
वस्त्रं श्वेतसुपीतहारितकपाद्धारतकालासितचित्रकं वलदिग्यनाभमथशस्त्रस्याद्गुणुडोगरा १४ खड्गोदंशरासि
जोमरमथोकुंतश्चपाशोकुशोस्त्रं वाणस्त्वथमक्षयमन्नपरमान्नं भैक्ष्यपक्वान्नकं दुग्धं दध्यपि चित्रितान्नगुडमध्वा
ज्यंतथाशर्कराथोलेपोमृगनाभिकुंकुममथोपाटीरमृदोचनं १५ यावश्चोतुमहोनिशाजनमथोकालागरुश्चंद
कोजातिर्देवतभूतसर्पविहगाः पश्वेणविप्रास्ततः स्त्रावैश्यकश्यपसंकरभवाः पुष्पंचपुं नागकंजातीवाकुलके
तकानि च तथा विल्वार्कदूर्वाबुजं १६ स्यान्मल्लिकापाटलिकाजयाचसंक्रातिवस्त्राशनवाहनादेः नाशश्चतद्वत्पुप
जीविनांचस्थितोपविष्टः स्वपतांचनाशः १७ संक्रातिविष्याधरधिष्यतस्त्रिभेस्त्रिभेनिहृते गमनंततो गमे ॥
णिलोहसीसंत्रपुस्तथा कांस्पपावाणकाधंचमत्पात्रं वेणुपात्रकमिति एवसंक्रमकालयानि वस्त्राशनवाहनादीन्यभिहितानि आदिशद्देनापुधलेप
नजातिपुष्पाणि तेषां नाशो भवेत् च पुनस्तद्वत्पुपजीविनां वस्त्रादिरप्युपजीविनां नाशो भवेत् स्थितोपविष्टः स्वपतांचस्यातैतिले इत्यादिना सुप्तत्वा
दीन्युक्तानि तद्गुणविशिष्टानां नाशः स्यादित्यर्थः १८ १९ अथसंक्रातिवशेन प्रतिमनुष्यं शुभमुपजात्याह संक्रातीति संक्रातिर्यस्मिन्सन्ने स्यात्
तोऽधरधिष्यत् सर्वेन हस्त्रं तस्मान्नजन्मन हस्त्रं गण्यं तच्चेत्तथमग्निभे भवति तदा गमने याचा स्यात्ततः प्रथमत्रिकानंतरं अंगभेदण्यासत्रेषु यदि

स्वभेदरासुसंसाततस्त्रिभे

रविवारेकैः संक्रांतौ दशविशेषकाः । एवं सोमेविंशतिः भोमेष्टौ चेद्वादश गुरोद्युतोष्टादश शुक्रोष्टादश शनौपंचेत्यर्थः १२ अथकीदृशस्य
 वेः संक्रमो जातस्तु फलमिंद्रवचन्याह स्यात्तैतिले रति रविस्तैतिले करणे नागकरणे चतुष्यदेवकरणे सुप्तः संक्रमितः स्यात् गरादिपंचगरेवणि
 जेभद्रायां बवे बालवे च निविष्टः संक्रमितः स्यात् किं तु मेसकौलवेषकुनौ च ऊर्ध्वः ऊर्ध्वस्थितः संक्रमितः स्यात् इह करणाधिकरणकसंक्रांतौ
 रविः अर्धवर्षणे अर्धमूल्ये वर्षणे वृष्टौ उपलक्षणत्वाद्नेपिकमारनिष्टः समः श्रेष्ठः स्यात् अयमर्थः सुप्तरविसंक्रमा अर्धवर्षणन्येव निष्टः
 महार्धवृष्ट्याभावधान्याभावकारकाः । एवं विनिष्टः समः तथोर्ध्वः श्रेष्ठः उक्तं च श्रीपतिना धान्यार्धवृष्टिषु भवेत्क्रमशस्त्वनिष्टमध्येष्टेति १३
 अथ रविसंक्रांतैः करणपरत्वेन वाहनवस्त्रायुधभक्ष्यलेपनजातिपुष्पाणिसफलानिशार्दूलविक्रीडितत्रयेणोपजातिकयाचाह सिंहेति स्व
 दिशो न स्वागजाः सूर्याद्युतोष्टादशसायकाः १४ स्यात्तैतिले नागचतुष्यदे रविः सुप्तो निविष्टस्तु गरादिपंचके किं
 सुप्त ऊर्ध्वः शकुनौ सकौलवेषः निष्टः समः श्रेष्ठ इहार्धवर्षणे १३ सिंहव्याघ्रवराहरासभगजावाहद्विषट्घोटाकाः
 आजोगोश्चरणायुधश्च ववतो वाहारवेः संक्रमे ॥ इति यावद्वैति स्यान्महिकेति ववतो ववमारभ्यैकादशकरणे सुप्त
 मेण वाहनादीनि स्तुः वाहनानि सिंहादीनि रासभोगर्दभः वाहद्विषट्घोटाकाः ललायो महिषो वाहद्विषट्घोटाकाः सरसे रभाश्च मरः अजो मिषः
 चरणायुधः कुक्कुटः नारदेन तु विशेष उक्तः खशवाल्मीकवंगसुसंक्रांतविषयवाहनं अन्यदेशेषु तिथ्यर्थे वाहनाः स्युर्वाद्यरति अ
 ष्विन्यां यदा संक्रांतिस्तदा ष्विन्याः यो अश्वस्तद्वाहनं स्यात् खशादिदेशेषु एवं सर्वे नक्षत्रेषु अथ वस्त्रेष्वेतादि हारितकं नीलवर्णं पांडु
 रुणवर्णं आशक्तमलक्तकवर्णं कालं श्यामं अशितं श्वेतवर्णं रहितं गर्भं भवर्णं मित्यर्थः दिग्ब्रह्माभावः घनाभं मेघवर्णं अथ शस्त्रं भुशुं
 ज्यादीनि आपुधानि प्रसिद्धानि अथ भक्ष्यं अन्नं भक्तः परमान्नं पायसं भैक्षं भिक्षासमूहपकाजमरपादि चित्रितानि हरिद्रादिरंजितं ॥

सु. टी.
जो. प्र.
४९

वर्धोपनंश्रादं च विधेयं तिथ्यर्धे प्रथमे पूर्वोऽपरस्मिन्नपरस्तथा मासाविनिवृत्तौ श्रितौ स्यात्समस्य मध्यगो इति मासादिलक्षणभेदविचारस्तु
ग्रंथगौरवभयान्नलिखितः १० इति श्रीदेवज्ञानेन सुतदेवतारामविरचितायां सक्ततमुहूर्तचिंतामणिटीकायां प्रमितासरायां संक्रांतिप्रकर
णं समाप्तं तृतीयं ३ अथ ग्रंथांतरे संहः योगिनी स्थितकाशतः संक्रांते रागमोमतः चंद्रस्थदिशि दक्षिः स्यात्गमने वारदिकुसरतं इति कुचितर
वौ संक्रमणे पूर्वमुखं जीवेतु उत्तरे प्रत्यञ्जुषानो सोमेश्वरे दक्षिणतो मुखं इति ववे पूर्वमुखं प्रोक्तं बालवेयमदिगुमुखं कौलवेयमदिगुमुखं तैत्तिरीयमुखं
गरे वायव्यदिगुमुखं वणिज्याये यदि उरुखं भद्रायामोशदिगुमुखं शकुने नैर्ऋतो मुखं चतुष्पदिचपातालेनागे चोर्ध्वमुखी भवेत् किंलुग्रे सर्वदिग्व।
क्रं संक्रांतिमुखलक्षणं अथ दक्षिः चंद्रगुरौ दक्षि विदिक् कृशानो सूर्ये सिते नैर्ऋतिकोणगादक् धात्री सुते दक्ष्यवने निहता वेषे प्रमोहदक्षिणी

दिसंक्रमात्तत्र विभागयोस्तः तिथेर्हि मासौ प्रथमां त्यसं तौ १० इति मुहूर्तचिंतामणौ संक्रांतिप्रकरणं तृतीयं ३
सूर्यो रसांतरे खपुगे म्रिनं देशि वाक्षयोर्भौ मशनी तमश्च ॥

क्षणं भवेत् अथ गमनं मंदे चंद्रे गमः सौम्ये बुधे भौमे च वाहणे रवौ शुक्रे गमोपाये गुरौ प्रागामतं स्मृतमिति अथ गोचरप्रकरणं व्याख्यायते तत्र जन्म
राशेः सकाशाद्गहाणां चारवशेन यत्पुभा शुभफलं तद्गोचरफलमित्युच्यते तत्र विचंद्रयोगोचरफलमुपजातिकया हसूर्य इति रसांतरे इत्यादौ
समाहारहं दः शिवास्तयोरित्यादिवितरेतरयोगः अथ राधावित्यामागमशासनमिति बुभभावे ध्येयः एवं सर्वत्र खजन्मशरीरिति पंचमश्लोक
स्थमन्नाध्याहार्ये ततः सूर्यः क्रमात् रसांतरे शुभो विद्वश्च स्यात् सूर्यो जन्मराशेः सकाशात्पुस्त्याने शुभः यदितत एव जन्मराशौ होदशस्था
नस्था अन्ये ग्रहास्तदा विद्वः सूर्यः शुभोप्य शुभफलदाता अत्र शनैः सूर्यपुत्रत्वात् देधोनां गीहृतः यतः पितुर्जीतकस्य सुतसंवेधिनं वेधने
वेधनाहुः सुतस्यापि पितु संवेधिनं वेधनाहुः तथा रतपुगे जन्मराशौ देशमे सूर्यः शुभः चेच्चतुर्थस्थाने शनिवर्जिता अन्ये ग्रहाः ॥

सु० टी०
सं० प्र०
५२

42

कथ्ययः अपिविदोमहः किंचिन्नरतिपुत्रं फलं वामवेधविधानेन त्वपुत्रोपि पुत्रप्रदः द्विकोणेशति सितेपुत्रपक्षे च ज्ञानं द्रोहितीयन वपंचमेव स्थि-
तः पुत्रप्रदः अत्रापि क्रमेण वचाचमचतुर्थस्तनस्थितैर्वेधवर्जितैर्गृहेयैर्दिनविदुस्तदा पुत्रप्रदः पुत्रपक्षे पुत्रप्रदो द्वितीयन वपंचमे-
रिपुमृतं तु संस्थेन विदो गगनैश्चरैरिति ४ अथ द्विविधमतस्तुपजात्याह स्वजन्मराशेरिति इह द्विविधवेधविधौ अन्येनारसदयः स्वजन्मराशे-
सकाशात् द्विविधमपिवेधमाहुः तथा चोभयत्रापि नारदेन जन्मतश्च्युतं अन्ये कश्यपादयः सप्तन द्विविधोग्रहाधिवितराशितः ग्रहोभयस्मिन्नाशे-
ति च तितरवक्रमादेधो वामवेधश्च भवति यथा सूर्यो जन्मराशेः वसुस्थितः पुत्रः सूर्यो जन्मराशेः दादशस्थितैः शनिवर्जितैर्गृहेयैर्दिनविदुः त-
था सूर्यो दादशस्थितः शनिवर्जितैः सूर्यः स्वाकांतराशेः वसुस्थितः शनिवर्जितैर्गृहेयैर्दिनविदुः तदा पुत्रप्रद इत्यर्थः अथ द्विविधविध-

दुष्टोपि रवेव विषरीतवेधालुभो द्विकोणेशपुत्रप्रदः सितेजः ४ स्वजन्मराशेरिह वेधमाहुरन्ये ग्रहाधिवितरा-
शितसः हिमाद्रिविंध्यांतररववेधोन सर्वदेशे चितिकाश्रययोक्तिः ५

विषस्यैव विषयकत्वनोच्यते हेमाद्रि इति हिमाद्रिचलविंध्याचलयोर्मध्ये वर्तित्वे च देशे सवेधो विज्ञेयः न सर्वदेशेषु इति काश्रययोक्तिः काश्रयपवने-
चयदाह स ज्ञातं जन्मराशेः सुनिखिलं च दलावलं हिमाद्रिविंध्यायोर्मध्ये वेधजं तद्गृहालयात् अपरे तु सूर्यो रसांत्य इति क्रमिके वेधो जन्मराशे-
वेज्ञेयः विषरीतवेधस्तु ग्रहाधिवितराशितरवेति वदन्ति गुरुः जन्मतः क्रमवेधः स्यादामवेधो ग्रहालयादिति इह मपि हिमाद्रिविंध्यांतरविषयमे-
वेत्यन्ये एतद्भानुर्धर्ममिह नारदः अत्रापि द्विविधवेधो यो ग्रहो बलवदेतस्मिन् वचनाभाषी हास्यपातिजने सति सवेधो चरहो भेषया-
त्राहित कार्यं तत्र शांतिमाह नारदः ग्रहेषु विषमस्तेषु शांतिं यत्नात्समाचरेदिति सोम्येति चेत्तत्फलः पुत्रप्रदः पापवीक्षितः निष्कलौ तोयहो-
स्वेन शत्रुना चावलोकितः नीचराशिगतः स्वस्वरात्रसेन गतोपि वा सुभाषु भ्रमं नैव दद्यादसंगतोपि वेति एतादृशस्थले दुष्टत्वाभावादेव शां-

साम्राज्यं फलितार्थः ५॥

राम
४३

सुसुहाविदइत्येवंश्लोकत्रयं सम्पद्यात्वेयं तथाग्रिनंरंतीयनवमयोः शिवास्योरेकादशपंचमयोः क्रमाकुभोविदश्चतुर्थः भोमेतिभोमश
नो तमोयुश्चतुर्थोपि जन्मराशितः रसांकयोः लाभशरं गुणां त्ये क्रमाकुभोविदश्चतुर्थः परंतुशनेः सूर्यवेधोनालीत्युक्तं प्राक् चंद्रोवराधौ ३
त्यग्रे १ अथबुधगुरुशुक्राणां गोचरफलं उपजातिकेन्द्रवजाभ्यामुपजातिकासर्वादेनाहचंद्रइति जन्मभात अवरधौ गुणनंदयोः लाभ
यमे आद्यशरे रसां त्येन गदये चंद्रः क्रमाकुभोविदश्चतुर्थः चंद्रस्पुधवेधोनास्ति अथशरइति दिशरे अश्विरामेरसांकयोः नागविधौ खना
गेलाभम्यये ज्ञो बुधः क्रमात् शुभोविदश्चतुर्थः अथचंद्रवेधोनास्ति अथदेवगुरुइति जन्मभात शराधौ ह्यं त्येन वाषो अद्रियुणे शिवाहौ
देवगुरुर्वहस्यतिः क्रमाकुभोविदश्चतुर्थः अथशुक्रइति जन्मराशेः सकाशात् कुनागे दिनगे अश्विरूपे वेदांबरे पंचनिधौ गजेधौ नंदे

रसांकयोर्लाभशरे गुणां त्ये चंद्रोवराधौ गुणनंदयोश्च १ लाभयमेचाद्यशरे रसां त्येन गदये ज्ञो दिशरे अश्विरामे रसांक
योर्नागविधौ खनागेलाभम्यये देवगुरुः शराधौ २ ह्यं त्येन वाषो अद्रियुणे शिवाहौ शुक्रः कुनागे दिनगे अश्विरूपे वेदां
वरे पंचनिधौ गजेधौ नंदे शयोर्भानुरशे शिवाहौ ३ क्रमाकुभोविदइति ग्रहः स्यात्पितुः सुतस्यान्ननवेधमाहुः ॥

शयोः भानुरसे शिवाहौ शुक्रः क्रमाकुभोविदश्चतुर्थः अत्रेदं तात्पर्यं सूर्यो रसां त्ये इत्यादि प्राक् पठितस्थानेषु विद्यमानः सत्प्रहः शुभ
हः तदनंतरपठितस्थानेषु स्थितो अशुभफलदाता अथोदेवानुक्तस्थानेषु न शुभो नाप्यशुभइति १ ३ अथचामवेधशुक्रप
सिचंद्रवलं चोपजात्युत्तरार्धे नाह दुशोपीति दुशोपि स्वजन्मराशेः सकाशादनंतरपठितविरुद्धस्थाने स्थितेपि विपरीतवेधादामवेधाकु
भाः यथा सूर्योद्धारशेः निष्पद्युक्तं प्राक् सम्यदिशति वर्जितैर्ग्रहैः वरुस्थानस्थितैर्विदः सुवशुभफलदाता एवमुत्तरस्थानस्थितो यः
कश्चित्ग्रहः प्राक् पठितस्थानस्थितैर्ग्रहैर्विदः शुभइति स्वन्नकारण्ये अथमेव चामवेधइत्युच्यते ॥ ॥

मु० टी०
गो० प्र०
४३

यदेवतायनिवेद्येत इति आसेनोक्तं सर्वगंगासरितोयं सर्वे वल्लसमादिजाः सर्वभूमिसमंदां ग्रहणे चंद्रसूर्ययोरिति अन्यत्र यस्य माने भवेत्तानं
यत्ते होमो विधीयते सुच्यमाने भवेत्तानं मुक्ते स्नानं विधीयते इति सूर्ये ग्रहणे यावता वक्तव्यं जप्यादिमिति शिवरहस्यां जपमारिषा
देवाचनार्थं अथ स्नानविशेषेण ग्रहणमरिषजनकमित्युक्तं तद्वदुतादृशमपीति संशये निर्णयमाह अथारति नृपिशेवे परे आ
चार्योः अथुभं ग्रहणं तु नो वीक्ष्य न दृश्यमित्याहुः उक्तं च जन्मसमाप्तिः प्राकट्यमस्येति प्राकरे दृष्टोरिषप्रदोराहुर्जन्मो ह्येति धने तथा च
मसं जन्मनस्तत्र निधने वधतारासप्तमी अत्र दृष्टिनिपदभवणादृशेन चासुखं विवक्षितमिति ते वामाश्रयं तश्चासुवज्ञान एव दृष्टेर्मुख्यते इ
ति परेषां मतं न दत्तम् अदृश्यत्वात् कालस्य मते यो भगवांश्चिताः श्रीमं दौ च पाताल्या ग्रहाणां गतिहेतवे इति सूर्यसिद्धांतपातानामदृश्यते
ता पातोराहुश्च पर्यायः दक्षिणोत्तरेव पातोराहुश्चरहसा विस्तिपत्येव विस्तेपश्चंद्रादीनामेयं क्रमादिति सूर्यसिद्धांतोक्तेः अतः पातानाम
दृश्यत्वात् राहोर्दृशेन मेवानुपपन्नं ननु ग्रहणे सूर्ये चंद्रयोः पृष्ठादिकोराहुर्दृश्यतएव अतएव राहुस्येति प्राकर इत्यादिपुराणोक्तिरपी
ति चेन्न भानोर्भावे मही छाया तनुस्येकं समेपि वा शशांकपाते ग्रहणं कियद्वा गाधिको न क इत्युपक्रम्य छादको भास्करस्येदुरधस्थो घन
वद्भवेत् भ्रूयां प्राग्गुरवश्चंद्रो विज्ञातस्य भवेत्सौ असौ भ्रूया अस्य चंद्रस्य छादको का भवेदित्यर्थः सूर्यसिद्धांते छाद्यछादकभावोऽभिहि
तः स्य स एव पुराणविशेषपरिहारस्तु भास्करेणैव राहुः कुभामं उलगः शशीकमित्यादिनोक्तं वराहेणापि तस्मिन्नाले सान्निध्यमस्य तेनोपचर्यते
राहुरित्युक्ता तस्माद्वाहोर्दृशेन नास्येव तन्मते दृशेन चासुखमेव विवक्षितं एवं च राहोर्दृशेन राहुर्दृशेन मिति तत्पुत्रो नुपपन्नं तस्माद्दृशनशब्दे
नोपराणोत्पद्यते राहुर्दृशेन राहुपराहपरागस्तस्मिन्नाहर्दृशेनेति अयमर्थः राहुर्नोपरातस्तत्वेन दृशेन सुपराग इति न च राहुरेव लक्षणयोप
रागपरत्वं दृशेनमिति सर्वेषां भिन्नार्थसिद्धिरिति वाच्यं लक्षणया त्वर्थो न रासं भवेत्तेति वक्तव्यः अतः तद्दर्शना राहोस्तथाचां तेन दृशेने

अथगोचरप्रस्तावात्ग्रहणीयनसूत्रफलंग्रहणीयराहुगोचरफलंग्रहणाशुभप्रतीकारंचतुस्यग्रहणदर्शननिवेधेचशाईलविक्रीडितेनाहजन्म
 सैरिति यस्यजन्मनसूत्रेग्रहेग्रहणोसतिनिधनंमरणंस्यात् वसिष्ठः यस्यैवजन्मनसूत्रेग्रहेतेशशिभास्तुतै तस्यकापिभयंघोरेजन्मराशोधन
 स्यइति विशेषोभागेवीये यस्यराज्यस्यनसूत्रेस्वर्गोत्पत्त्युपरज्यतेराज्यभंगंसुहृन्नाशंमरणंचात्रनिर्देशेदिति राज्यस्यनसूत्रेराज्याभिवेकन
 सूत्रे अथराशिफले जनिभतइति जन्मराशेरारभ्यग्रहणोसतिक्रमेणघातादिकंफलंभवति यथाजन्मराशोग्रहणोसतिघातः शरीरपीडादि
 तीयराशोसितद्व्यनाशः तृतीयराशोश्रीलक्ष्मीप्राप्तिः चतुर्थराशोमृत्प्राप्तिः पंचमराशोचिंतापुत्रादीनां वषराशोसौख्यसंप्रमद
 शोकलज्जदौस्वयस्वीकृतं अष्टमराशोमृतिमरणं नवमराशोमाननाशः दशमराशोसुखंस्कादशराशोलाभप्राप्तिः द्वादशराशोअपायोना

जन्मसैरितिनिधनंग्रहेतिजभतोघातः सितिः श्रीर्मृत्प्राप्तिः सौख्यकलत्रदौस्वयमृत्युमृत्माननाशः सुखं ला
 भोपायइतिक्रमातदशुभध्वस्त्येजयः स्वर्णगोदानंशान्तिरथोग्रहंत्वशुभदेनोवीक्ष्यमाहुः परे ॥ ०

शः आत्मनइतिकेचित्द्रव्यस्येत्यपरे इदंषण्मासपर्यंतमितिज्ञेयं तदनंतरंग्रहणांतरसंभावनाय उक्तंचंदेवजन्मनोहरे घातंहानिमथश्रियंज
 जननभाद्वाक्षिंचचिंताक्रमानसौख्यदारवियोजनंचकुर्वतेकापिचमानसयं सिद्धिलाभमपायमर्कशशिनोः वण्मासमभ्येग्रहइति अथा
 शुभसूत्रकग्रहणप्रतीकारमाह तदशुभेति तस्यग्रहणाशुभस्यध्वस्त्येनाशायजपस्वर्णगोदानं जवोगायमादिमंत्राणां स्वर्णसुवर्णगोधं
 नुः श्रमिवा उपलक्षणनादयेषोरूप्यादीनां यथाशक्त्यारानंकार्यमितिशेषः तदौस्वयंप्रणुकडुकवज्जयविधिलेखोदिरानंभवेदित्युक्तेः
 दानंज्योतिर्निबंधं सुवर्णनिर्मितंनगंसतिलेनाग्रभाजने सुदक्षिणंस्वस्त्यंचमोत्रियायनिवेदयेत् मंत्रश्चतमोमयमहाभीमसोमस्तपेविमदे
 न हेमनागप्रदानेनममशान्तिमशोभयेति स्कारे गोदानंश्रमिचस्वर्णदानंविशेषतः ग्रहणकुपनाया ॥

मु० टी०
जो० प्र०
४४

44

दर्शनाद्येव तस्माच्छास्त्री यग्रहणज्ञाने सति मेघानां च ते पियहणे ग्रहणमहस्वेव च सुप्रभातं अथेन गंतुमशक्तेन च द्वादशदिनां सखास्त्रीयविधेय
मिति ज्ञातव्यार्थः अतएव भागवते कुहसेनैव खानार्थमिति ज्ञातव्यं पांडवीयलोकानां मध्यं धृतराष्ट्रेऽपि परिगणितं इति शिष्याचारोऽयमेवमेवास्ति एवं च
रिषजनकत्वे तस्माज्जन्मसंप्राप्तेति पद्यं निर्मलत्वाद्दुपेक्ष्य किंच मन्मथोत्पत्तिश्च वसिष्ठमन्त्रपुराणादिवाक्ये दर्शयतां भावाच्च अतएव मले इ
ति पदं प्रयुक्तं शान्तिस्तु दर्शनाभावेऽपि विधेया यतो रिषयोगानां स्वरूपसतामेवारिषजनकत्वात् अथ ग्रहणशान्तिर्येषां नुविषमस्थाने राहु
श्वेदसुपन्नमेतत् कर्मस्य परिच्छेदान्न प्राप्तुं न च तेजनाः पितृपक्षविनाशापस्य स्थाने भवेद्द्रुहः मातृपक्षविनाशापस्य च द्रुहः स्थाने भवेद्द्रुहः
होरायां गृह्यते यस्य तस्मिन्नेवातिशयकरः प्राणसंहरमाप्नोति स्वामररा मृच्छति यस्य चिज्जन्मनस्यैव ग्रहणेशशिभास्ते तज्ज्ञातानां भवेत्सीतां
नराः शान्तिवर्जिताः संक्रमन्तस्य येषां जन्मनतीयेथवा ग्रहणवद्गुरुगमत्युज्ज्वलानां दुतयोजयाश्चक्रेणाः तस्माद्दानं चेहोमं च देवा च न जपो
तथा उपरागाभिधेकं च कुप्येति भविष्यति न सन्नदानं यथा रूपे विधाय भुजगस्य तु कांचनेन पिबेन वा हिमकरेदिव साधिये च ग्रहे त्रिजन्मदि
वसेत मसाप्रदद्यादि प्रायवेदविदुषे सुपराक्षिताय यस्य राशिं समासाद्य भवेद्द्रुहणसंभवः तत्र त्वातं प्रवक्ष्यामि मंजौ वधिसमन्वितं चंद्रोपरागं संप्रा
प्य कुप्येद्वा ह्यणवाचनं संप्रज्वचनुरो विप्रान् शुक्लमात्या बुलेपनैः पूर्वमेवोपरागस्य समानीयो वधादिकं स्थापयेच्चतुरं कुंभान्नव्यान्सागरा
निति गजाश्वरथ्यावलीकसंगमात् हृद्गोकुलात् राजद्वारप्रदेशाच्च मरुदमानीयति सिंघेत् पंचगम्यं च कुंभेषु शुद्धसुतां फलानि च रेचनं
पद्मकं शंखं पंचरत्नसमन्वितं स्फटिकं चंदनं चेतो र्थवारिचपलवान् जसदंतवकुहसर्वपोशीरगुल्मन तत्सर्वे निक्षिपेत् पूर्वकुंभेषु वा
हये सुरात् सर्वसमुद्राः सरितस्तो र्थानि जलदानदाः आयां नुममशोत्थं दुरितस्य कारकाः निलहो मन्माह तिभिः सह स्तं चाष्टसु पुनं एवं
कृत्वा प्रयत्नेन तन्नामकर्म समाप्तं आमेन न वधिर्मनैः कुंभात्संकल्पयेत्कं यो सो वज्रधरो देवो आदित्यानां प्रभुर्मेतः सहस्रनयनः शक्रोऽग्र
हपीडां व्यपोह नु मुखं यः सर्वदेवानां सुप्रतिरक्षितधुनिः चंद्रोपरागं संभूता मधिः पीडां व्यपोह नु यः कर्मसा सीलोकानां धर्मो महिषवाहनः

राम०
४४

प्रजापीडाविनिर्देशपात्राधिदुर्भिसतस्करैरिति विस्मयमोत्तरादिवाक्येषु परांतरासंनिधानाद्वाहुशब्देनोपरागोलस्पतेरहचराहोपात्तास्वग्रहगतिरूप
 मर्थोत्तरमस्तीत्यतोराहुदर्शनेन ग्रहपातयोः समानार्थकनालीत्येव सिद्धमिति प्रायुक्तानां सर्ववचसां ग्रहेणास्मादिन्येकवाक्यार्थः फलितो भवति केचि
 तु दर्शनेन विषयकयोस्तु विधौ तुल्यवत्त्वात्सकहृद्वालायादिति वदन्ति तदसत् जन्मसमाप्तिः फलकेत्यादिना सामान्यतोति सिद्धस्य उपरक्तदर्शनेन स्प
 ने सतो यतमादित्यनास्तेषां तेकराचननोपरकं नवारि स्त्वनमध्यंतमसोगतमिति मन्त्रकोपरक्तदर्शनेन स्प पुनर्निवेधानुपपत्तेः प्रायुक्तदिशाराहुदर्श
 नपदस्य राहपरागलसकत्वेन तुल्यवत्त्वाभावात् तस्मादुपरक्तयोः सूर्याचंद्रमसोर्यस्य कस्यापि दर्शनतिषेधसत्त्वात् ग्रहेण च ज्योतिः शालैकदे
 शगणिते ग्रहेभ्यो बुध्वा तस्मिन्काले रागादिविधेयमिति सिद्धांतः अतएव मेघाद्यावृतेषु उपरागे स्नानादिविधेयमेव रात्रौ सूर्योपरागे दिवा चंदो
 परागे च स्नानादिकं तु वचनान्न भवति तदुक्तं निगमेः सूर्यग्रहो यदा रात्रौ दिवा चंद्रग्रहो यदि तत्र स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं न च क्वचिदिति ता
 दृशो ग्रहणे दुष्टे पि रोषो नास्तीत्यपि सूचितं जावालिवचनं तु संक्रांतिः पुण्यकालस्तु वोऽशोभयतः कलाः चंद्रसूर्योपरागे तु यावद्दर्शनगोच
 रइति ग्रहस्थालमयनययंतं दर्शनगोचरत्वात्वात्कालः पुण्यकालो भवतीति व्याचक्षुः तदुक्तं विश्वरूपनिबन्धे दिवा चंद्रग्रहो रात्रौ सूर्यप
 र्वेन पुण्यदं संविस्थं पुण्यवद्भेयं यावद्दर्शनगोचरइति अन्ये तु सूर्यस्यादर्शनेन रात्रिर्दिनं तद्दर्शनात्सकं भुजवत्तादुपरि च स्थितो को दर्शनं स्पत
 मिति वसिष्ठसिद्धांतवचनान्मेघावृतेऽनावृते चोपरागे गणितागत स्थितिषोडशिकाः पुण्यकाल इत्याहः यत्राकाशो भ्रम्या सह संलग्नमिव दृश्यते
 स प्रदेशो भुजशब्दाच्चः अकंदस्य पलस्य चंद्रादियह न सत्त्वाणां विस्मयमोत्तरे अहोरात्रे न भोक्तव्यं चंद्रसूर्यग्रहो यदा सुक्तिं दृष्टुं भोक्तव्यं
 स्नानं कत्वा ततः परमिति ग्रहस्थालयुक्तः ग्रहावेवास्मानं नुरवां दोः प्राप्नुतो यदि तयोः परे घुहृदये स्नानाभ्यवहरेन्नरः इत्यनयोर्वीक्ष्यो दर्शने
 दयशब्दो भुजवतोपरि स्थितत्वलसको अन्यथा मेघाद्यावृतेन परदिवसे पि दर्शनाभावे उपवासः प्रसज्येत तथाप्यत्र स्पष्टकाले ग्रहणं दृष्टा
 स्नानं विहितं तत्रांतरे मेघावरणाद्विचंद्रयोर्दर्शनाभावो दिवसद्वयं नयंवास्या न चाप्युपवासः प्रसंयः स्नातनवशिवालथाचरंति तस्माद्दृशि

मु० टी०
गो० प्र०
४५

45

यदाशुक्रप्रतिपदिचंद्रेदृष्टश्चेतदासकलयसोऽतिष्ठः कल्पप्रतिपदिचंद्रः शुभश्चेतदासंपूर्णः कल्पपसोऽतिष्ठः इदमेतावन् अज्ज्वलं चंद्रव
लं संकटे विवाहयात्रादि अवश्यं कर्तव्येतात्कालिकचंद्रवलाभावे च याह्यं नान्यथेत्यर्थः ८ अथग्रहदोषपरिहारप्रवेकं तुष्टि संपादनाय
नवरत्नसमुदायधारणं शालित्याह वज्रमिति अत्र सुवर्णमुद्रिकायां नवधामं तायां प्रागादिक्रमेण नवरत्नानि निधेयानि तत्र प्रागिति पंचम्यत
मव्ययं पंचमी चेयं ल्यपूलेये तै न प्रागादिरिक्त इत्ययमर्थो जातः तत्र शुक्रप्रीतये प्रवेस्यादिशिवजं श्वेतहोरकं ति धेयं एवं चंद्रप्रीतये सुमुक्ता
शोभनमुक्ताफलमाप्तेषां भौमप्रीत्यर्थं दक्षिणस्याप्रवालं अगौरादौ तैर्ज्योत्संगोमेदं आकौशनीयश्चिमायां शोभने नीलं केतौ च यज्ज्वले इत्युच्यते
रौ उत्तरस्यां पुष्यकं पुष्य राजवर्धेशान्यापाचि मध्ये मध्यमकोरे अर्कं प्रीत्यै माणिक्यं निधेयं ९ अथ सतिसामर्थ्येन नवरत्नसमुदायधारणमु

व्यप्रासेचाशुभौ प्रोक्तौ संकटे ज्वलं तिदं ८ वज्रं शुक्रैः ज्वे सुमुक्ताप्रवालं भौमेः गौ गोमेदं मार्कौ सुनीलं केतौ वैडूर्यं गुरौ
पुष्यकं ज्योपाचि प्राङ्माणिक्यमर्कं तु मध्ये ९ माणिक्यमुक्ताफलविदु माणिगारुत्मकं पुष्यकवज्रनीलं गोमेदं वैडू
र्यं कर्मर्कतः स्वरत्नान्यग्रे जस्य मुदे सुवर्णं १० धार्यलाजावर्तकं राहुकेतौ रौप्यं शुक्रैर्दोः शुक्रमुक्तागुरोस्तु ॥ ० ॥

कंदरातीमत्तिसामर्थ्ये यद्ग्रहकतदोषं तद्ग्रहत्तधारणमिदं वज्रयाह माणिक्येति सूर्यप्रीत्यर्थं माणिक्यं धार्यं एवं चंद्रसमुक्ताफलं भौमस्य वि
दुमे प्रवालं बुधस्य गारुत्मकं गरुडः पाचिः गुरोः पुष्यकं पुष्यराजः शुक्रस्य वज्रहोरकः शनैर्नीलं लहमुणिया राहोर्गोमेदं केतौ वैडूर्यं मि
त्येवमर्कतोः कादीनां यहाणारत्नानि धार्योणिस्तुः तत्र यद्ग्रहकतदोषं तस्य ग्रहस्य तुष्टे तद्ग्रहमेव धार्यमित्यर्थः अथोक्तस्य मुदे सुव
र्णमित्यग्निमश्रोकै न संवधः १० अथ महासूत्ररत्नधारणस्यासामर्थ्ये अल्पसूत्रानिरत्नानि तावत्तं च शालित्याह धार्यमिति
अथोक्तस्य बुधस्य मुदे संतो धार्यं सुवर्णं यथाशक्ति धार्यं राहुकेतौ लुप्तै लाजावर्तकं मणि विप्रो धार्यः शुक्रैर्दोः सुप्तै रूप्यं ॥ ॥

यमश्चंद्रोपरागोत्थाग्रहपीडांमपोहनु तिर्नितिः कोणपोदेवः प्रलयानलसंतिभः खड्गेत्यग्रेतिभी मश्वरसः पीडांमपोहनु नागपाशाधरोदेवः स
 दामकरवाहनः सजलाधिपतिश्चंद्रग्रहपीडांमपोहनु माणरूपोहिलोकानां सराक्तममगमियः वापुश्चंद्रोपरागोत्थाग्रहपीडांमपोहनु यो
 सोनिधिपतिर्देवः खड्गमूलगदाधरः चंद्रोपरागकमुवधनसेत्रमपोहनु योसाविंदुपुतोदेवोभवानीयतिरीभ्वरः चंद्रोपरागजापीडांसनाशय
 नुशंकरः त्रैलोक्येयानिभूतानिचतनोमैत्रान्विलिरव्यकान्वितान् वल्लभदेवः यवाभ्रजैपंचरत्नसमन्वितान् यजमानस्यशिरसिनिदधुलेहि
 जातमाः ततोनिवाहयेहेलामुपरागानुमानिनी मास्त्रुखं प्रजयित्वातेनत्वाचाभीष्टदेवतेचंद्रग्रहेविनिवृत्तेस्तत्तशोचात्मसंगलः कृतस्नानं च त
 त्सर्वे ब्राह्मणायनिवेदयेत् अनेनविधिनायसुग्रहस्नानं समाचरेत् नतस्यग्रहपीडास्यानचवंधुधनसयः सत्यग्रहे सत्यनामसरामेनेषुकीर्त
 येत् यद्देष्टुं यान्ति तेषावयेहापिचानराः सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वत्र सुखवाभवेदिति इति मत्स्यपुराणोक्ताग्रहणशान्तिः अथोवधीभि

पापांतः पापपुकुर्नेपापाचंद्रः शुभोप्यसत् शुभांशोचाधिमित्रांशो गुरुदयोः शुभोप्यसत् ॥ सितासितादौ सद्गुह्ये चंद्रे पक्षौ शु
 भावुभौ ॥

अग्रहणशान्तिः रोचनेपग्रकंशंरं कुंकुमंरक्तचंदनं शुक्तिस्फटिकनीथी वसितसर्वयग्युन्नमधुकंदेवराहं च विष्णुक्रांताशतावरी वेलांचस
 हरे वीचनिशादिनयमेव चंद्रो कुरो श्रीरशमी शिलाजित्सर्वार्थसर्वोवधियेचमहिः स्नानं विदध्या द्रुहणं रवीं होः पीडाकरं शान्तिवहं च
 यस्पति ॥ अथ चंद्रवले विशेषमनुष्टुप् छंदसाह पापांत इति शुभफलरोपि चंद्रः पापांतः पापदपमध्यवर्ती पापपुकुपापग्रहयुक्तः
 पापांतयूने सप्तमेवर्तमानस्तदा शुभोप्यसत् अथ भस्वयदान् शुभोप्यि चंद्रः शुभांशः शुभग्रहनवांशो अथवाधिमित्रेनवांशः तथा
 गुरुणादयः सत् शुभफलदाता भवेत् ॥ अन्यदप्यनुष्टुभाह सिति सितासितादौ प्रतिपदि सप्तमी वीमचंद्रे सति संपूर्णः अक्षः शु
 भः असितादौ कल्पपक्षप्रतिपदि दुष्टे चंद्रे सति संपूर्णः कल्पः शुभः असासे च सप्तमी द्यादिपरीते दावपियसावनिषी ॥

सु० शो०
गो० प्र०
४६

46

गुणानि वर्तमानानि सच भुक्त यदीयुक्तानि पुनर्भुक्तं भुक्तिमिराह तानि शराब्धि हन् ४५ पंचचत्वारिंशत्ताभाज्या नियम्य स्वमागतं गतावस्था
लाः शेषं वतमाना वस्थायाः तत्र लब्धा कस्यापि द्वादशाधिको द्वादशमि भोगशेष प्रकोसाद्यवस्था चंद्रस्य गताः स्युः तावत्स्वमेव राशेः पुनः प्र
वासादिसंज्ञाः स्वराशेन द्वादशसंज्ञाः एवं मिथुनारिद्वारा शिशुमतादिसंज्ञावस्थारिद्वारा वस्थाः क्रमेण भवेतीत्यर्थः १४ अथ द्वादशाव
स्थानामानि स फलान्याह प्रवासनायावितित्यस्यार्थः १५ अथ ग्रहाणां वेक्तव्यपरिहारार्थं सोमधनं दक्षिणां शशाङ्कं लविकीं शिरोनाह तज्जा
कुशेति लाजाभ्रशालयः इति केचित् वस्तुतस्तु औषधीसाहचर्यानुत्तजाशब्देन लज्जावती गृह्यते कुशं प्रति द्वे वलावरियाराप्रियं पुः फलि
नी यनोमुक्ता सिद्धार्थः सर्वपाः निशाहारश्च दाहः देवदाहः पुंस्वाशरपुंस्वा लोभं प्रसिद्धं एतेरौषधेयुते जलैः स्नानं यद्वाप्यहन् दुष्ट

शराब्धि ४५ तद्वत्त्वतोर्कशेषः वस्थाः क्रमादिभ्योः १४ प्रवासनाशो मरणं जयश्च हास्यारति कीरितसु प्रभुकाः ज्व
राख्यकं पस्थिरता अवस्थामेवात क्रमात्क्रामसदृक फलान्युः १५ लाजा कुशवलाप्रियं गुघनसिद्धार्थं निशादाहभिः
पुंस्वालोभयुते जलैर्निगदितं स्नानं महो न्याय हन् धेनुः कंब्वह्णो वृषश्च कनकं पीतांबरं घोटकः श्वेतो गौरसित्ता
महासिरज इत्येतारवे दक्षिणाः १६ स्योरसो म्यास्फुजिनो हनागसभाद्रिघस्वान्विधुरग्निनाडीः ॥ ॥ ०

अहस्वितारि रश्मिनाशकं स्यात् सप्रियं गुरजनी हयमासी कुसुता जतिल सर्वपखंडैः वारिभिः सहवचैः सहलोभैः स्नानमतिनिखिलग्रहपी
डाभितुक्ते अथ रवेः रविमारभ्य दक्षिणा उच्यते सूर्याय धेनुं चंद्राय कंबुः शरत्ः शरत्ः स्यात्कंबुरस्त्रियाभित्यमरः भौमायाह्णो वृषः बुधाय
सुवर्णं गुरवे पीतांबरं जंघया विभवं कार्या संकोशजं वा मुक्ताय श्वेतो घोटकः शानयेभ्यामवर्णागौः राहवे महासिमेहामलमखंडं के
तवेच्छागोमेवः एताः दक्षिणाः १६ अथ ग्रहाः गंतव्यराशेः प्राक्कियद्दिर्दिनैः फलेद्गुरित्वेन दुपजात्याह स्योरिति ॥ ॥

पुरो सुष्टै मुक्ताफलं प्राने सुष्टै लोहं आरभान्वो सुष्टै प्रवालं धार्य तारेति यदि नेतारा वलं चिकीर्षितं तद्विनेया तारा सा जन्मन सन्नात त्रिपुलितः पुनः
 उनर एति त्रयेण गणनीया स्यात् त्रिरिति मुजं तमव्ययं जन्मन सन्नात दितन सन्नात गणितेन वभिभेके तिस्र आरुतयो भवेति अवशिष्टा रायाः शु
 भम शुभं च व्याख्यामिति फलितोयः ११ अथ शेषक्रमेण सकला तारा संज्ञा अनुष्टुभाह जन्माख्येति स्वोऽर्थः १२ अथावध्यक्तये दुष्टा रा
 या प्रकारद्वयेन परिहारेण हेलविक्रीडितेनाह मृत्योः स्वर्णतिलानिति मृत्योः वधतारायाः स्वर्णतिलान्वयथा शक्तिब्राह्मणाय दद्यात् विपदिणि प
 ताराणां युतमि सुविकारं दद्यात् त्रिजन्म सुति स्रुजन्म तारा सुशाकं चंता कारि दद्यात् अथो प्रत्यरितारका सुयं च मतारायां लवणं दद्यात् नारदः

लोहं मंदस्परभात्वोः प्रवालं तारा जन्म र्सा चिरावृत्तिः स्यात् ११ जन्माख्यसंघ द्विपरः सैम प्रत्यरिसाधकाः
 वधमैत्राति मैत्राः सुस्तारा नाम सदृक् फलाः १२ मृत्योः स्वर्णतिलान्विपद्यपि युतं शाकं त्रिजन्म स्वथो दद्यात् त्रय
 रितारका सुलवणं सर्वो विपत्तयः मृत्युश्चादिमपर्ययेन शुभदोषैश्चादि तीये शंका नादि प्रांत्य तृतीयका अ
 थ शुभाः सर्वे तृतीये स्मृताः १३ वसिष्ठ ६० द्वांगतमं मुक्तयटी युतं पुण ४ हतं ॥ जन्मत्रियं च सत्राख्या तारा निष्

फलाः स्मृताः शाकं युतं लवणं सुतिलान्का चंता क्रमात् अति सुपरिहाराय दद्यात् न हि जातयेदति अथ द्वितीयः परिहारः तत्रादिप्रयये
 प्रथमावतौ विपत्तयः मृत्युश्च तृतीयं च मीस प्रप्यस्तारः सर्वा अपि सोमा न्यतः वसिष्ठः टिकात्मिका न शुभराः सुः अथ द्वितीये पर्यये द्विती
 यावतौ विपत्तयः मृत्युश्च तृतीयां प्रांत्य तृतीयका अंशान् शुभराः विपत्ताराया माद्याः प्रथमचरणो निषिद्धः प्रत्यरितारायां प्रांत्यां शश्वत
 ये चरणस्याज्यः मृत्युनारायां तृतीयोऽंशः तृतीयचरणस्याज्य इति अथ तृतीयावतौ विपत्तयः मृत्युश्चैते सर्वे वसिष्ठः टिकात्मिका अपि सु
 भाः उक्तं चरीपिकायां यथाये प्रथमे वर्ज्या विपत्तयः तैधनारति १३ अथ चंद्रावस्था गणनीया यमाह वसिष्ठमिति अश्विनी मारभ्य गतभा

47

ज्येष्ठश्रावणयोः शुक्ले सदारे सप्तमौ दिवा १ शुक्तित्रयमृदुसिप्रध्रुवस्वातौ सितां वरे मध्यं च मलारिति भेषितमि
श्रेयरेखसत् २ भद्रानिद्रासंक्रमे दर्शरिक्ता संध्यावरी द्वादशी वैधतेषु रोगेषु चंद्रसूर्योपरंगोपाते चाद्यं नोर
जो दर्शने सत् ३ हस्तानिलाश्वि मृग मैत्रवसुध्रुवारुणैः शक्रात्विजैः शुभतिथ्यो शुभवासरे च स्नायादथार्तवव
ती मृगयोस्मवा पुहस्ताश्विधातुभिररंभते च गर्भे ४

त्वश्रवणात् हि देवभेषु व्यवती प्रमत्ता तत्तेवमोयामयवेरिसंया मत्ते प्रकामाधिक हीन सत्ता व्यसृभुभुक्षो दुत रो वचितेति २ अथ निंदरजो दर्शनं
 शालिन्या ह भदेति भद्रा प्रसिद्धा निद्रा निद्रावस्थायां संध्या प्रातर्मध्याह्ना सायं संध्या उपरागे ग्रहणे पाते व्यती पाते महापाते च ये वस्यं च आद्यं रजो
 दर्शनं नो सत् अतिष्फलमित्यर्थः ३ अथ रजस्वला स्नानमुहर्तवसेत निलकपाह हस्नानितेति एषु एका दशन सनेषु सुभतिथोरिक्ता मारहित
 तिथौ सुभवारं चंद्र बुधशुक्र पुनर्वसु आतं वती आतुमती स्त्री स्नापात् अथ विशेषमाह मृगेति मृगरे वती स्नाती हस्नाभिनी रोहिणी नक्षत्रं
 स्नाता नक्षत्रमती अरं प्री प्रंग भैल भैत लसु सि प्रंगरे दुत मित्यमोते दक्षिणाया लुचतुर्थदि वसे एव स्नानं कुर्वेति अत्ये विहितेति ने कुर्वेति त

अष्टाचारं नोमवस्वा इति ४

जिगमिवितराशोः पुरस्तात् सर्वतत्संख्ययदोदिवसमासान् शुभाशुभफलदाः स्युः यथासूर्यो गंतव्यराशेः प्राक्पंचदिनानि फलप्रदः भौमो च दि
वसान् चतुः सप्तदिवसान् शुक्रोपि सप्तदिवसान् चंद्रो मित्ताडीत्रयं राहुर्गंतव्यराशेः पूर्वत्रिमासान् शनिः षण्मासान् गृहमासहयैर्वैफल्य
थैः १७ अथावध्यक्तयेति ध्यादौ प्रालित्यादानमाह दुष्टयोग इति राजा दुष्टयोगी पातादियोगे तथा नाड्याघटिकायां दुष्टमुहूर्तादिदुष्टायां
सुवर्णयथाशक्तिदद्यात् एवं सर्वत्र शोभं स्पष्टं १८ अथ वसंततिलकयान्यदाह राश्यादिति सर्वार्थस्य च अध्वानेति मस्मिन्मासे स्वजन्म
नक्षत्रप्रवेशोत्पत्तिदिवा राशेः सुस्मिन्मासे अध्वानेति फलानि वाच्यानि यत्र मासिरविवारे जन्मनक्षत्रे सति अध्वामार्गे भवति एवं चंद्रवा
रे अन्नं भक्ष्यं प्राप्तिरित्यादि १९ इति श्रीदिवज्जरामचिरचितायां स्वक्तमुहूर्तचिंतामणिटीकायां गोचरप्रकरणं चतुर्थं समाप्तं ४ अथ सं

जमो यमेज्यास्त्रिरसांश्चिमासान् गंतव्यराशेः फलदाः पुरस्तात् १७ दुष्टयोगे हेमचंद्रे च शंखंधान्यं तिष्ठ्यर्हेति ध्योतं
दुल्लोच्य वाररत्नं मेचगोहे मनाड्यां दद्यात्सिंध्यं च तारासुराज १८ राश्यादिगौरविकुजौ फलदौ सिते ज्यौ मध्ये स
हाशिशुतश्चरमेक्षुमंदौ अध्वान्नवन्दिभयसन्मतिवत्सुखदुःखानि मासि जनिभेरविवासरां हो १९ इ
ति गोचरप्रकरणं चतुर्थं ४ आधेरजः शुभं माघमार्गे राधेयु फाल्गुने ॥

स्कारप्रकरणं व्याख्यायते तत्र संस्कारं यत्ने अनेन श्रोतेन स्मार्तेन वा कर्मणा पुरुष इति संस्कारः स्वीयस्वीयजातो सामान्यविशेषविहितं वैदिकस्मा
नैकमौजुषान्दाराहचविश्राधाया कश्चिदावत्लक्षणया तर्थात्तादितमुद्धारिकं संस्कारं प्राप्तेन अनेन तस्य प्रकरणमुपक्रमः ते च संस्का
रागर्भाधानादयोः सा चत्वारिंशत् तत्र गर्भाधानं प्रथमसंस्कारः स च रजस्वला स्त्र्यधीनः ततो रजोदशीनां शुभाशुभफलमुक्तं वसिष्ठेन प्रथमरजो
दशीनतः शुभाशुभं भवति सर्वलोकानामिति तत्र शुभं तत्तत्प्रकरणं दर्शयति तदुद्भाह आद्यमिति राधो वैशाखः द्विषांश्चिन्तः अत्ये प्रसिद्धाः

सु० टी०
सं० प्र०
४८

48

विषमराशीनां नवांशोऽसति अविशद्यात् तत्रैपिविवमंशोऽप्युगमराशौ समराशौ गर्भाधानं कार्यं मध्यमभात्याह चित्रादितीज्याभिव्युत्तद्गर्भा
धानं मध्यमेऽस्यात् गुरुः चित्रादित्येतथानिव्युत्तुरोचेति मध्यमाशेषाण्युगमराशौ इति गुरुनिष्पत्तिर्वेकार्थकर्मणीति एवं गर्भाधानं निधाय पुंसा
किं कार्यं नित्याह विष्णुः निद्रासमयमासाद्यतो हलं च दनात्पुजेत् पर्येकात्ममहोभावात्सु पुण्याणि मस्तकात् इति गर्भाधानं ७ अथ सीमं
तो न्ययनं पादेलवित्रीति तेनाह जीवाकर्तुं गुरुं विमोमवारं निजेति मूलं ब्रह्महस्तः एतेन सत्रैरिक्ता ४।९।१४ अमा ३० अर्को १३२ सः
८ अथ अश्वमी आभिर्वेर्जिततिथिभिः उपलक्षिते दिने मासाधिपे पीवरे पुंसे सतीत्यर्थः एतादृशसमये अथ मध्याह्ने अथ ममासेषमा
सेवासीमंतः सीमंतकर्माख्यो गर्भसंस्कारः कार्यः तत्र शुभग्रहेः केंद्रत्रिकोणे सद्भिः खलेः पापैः लाभारिचिबुसद्भिः पुंभांशके लये पुरुषरा

ओजांशकेऽपि च पुगमराशौ चित्रादितीज्याभिव्युत्तमं सत् ७ जीवाकर्तुं दिने मृगेज्यनिर्ज्ञेति श्रीत्रादिति म
ध्वभैरिक्ता मार्करसाश्च वर्ज्येति थिभिर्मासाधिपे पीवरे

मः अत्र विशेषमाह कश्यपः चंद्रोपि शुभहोत्रेयः त्यक्तावसाह मव्यान् सीमंतलयादेकोपि क्रूरः पंचाक्षरिः फगः हंति सीमंतिनी सोपित
द्वर्धवानसंशयः न नैधने तयोत्वे नैधने सुदिसंयुते तयोः स्त्री पुंसयोः अस्यापवादः लयादवमराशीशः केंद्रगः शुभवीक्षितः यद्य
प्यथ ममस्योक्तं होवमाशुव्योहतिः गर्गः सीमंतो न्ययनं कार्यं शुभांशो शुभलभगे कुलीरयुगकन्याश्वज्याः शेषाश्च श्रीमंता इति ॥
अत्र ग्रहवले सति कुलीरमिथुनकन्या अथिग्राह्या इति ज्ञेयं अतएव मले लभविचारो न कृतः कारिकायां पुनस्तत्राणि चैतानि तिथ्यो
हस्तपुनर्वसुः अभिजित्पुष्यौ चैव अत्र राधाभिव्युत्तथा अस्मत्सम मध्यमे पादहये सीमंत इत्यने इत्युक्ते अथ मन्तांतरं वाधुवात्पस
दहे ध्रुवाणि रोहिण्युतरा अत्यरेवती एषु तथा सतां शुभग्रहाणां चंद्रजगुरुशुक्राणां वारे वा कार्यं गुरुः रोहिण्यै हवमादित्यं पुष्यहस्तोत

म
र

अथ गर्भोधानं शार्दूलविक्रीडितशालिनीभ्यामाह गंडांतमिति अत्र स्वपत्नी गमे गर्भोधाने एतान् शोवांस्त्यजेदिति संबंधः एतान्कान् च वि
 धंति धिनसत्रलेयानां गंडांतं श्रीपतिः नसत्रतिथिलयानां गंडांतं त्रिविधं स्मृतं नवपंचचतुर्थानां द्वौ कार्यौ चटिको मितमिति निधनज
 न्मर्से निधनतारो वधतारो जन्मतारो चमूलं अंतर्कं भरणौ सत्वमभिनौ यौ स्मरेवती मवा उपरागं ग्रहणं पातं व्यतीपातं महापातं च वैधृतिं पित्रोः श्राद्धदिनं
 पित्रोः श्राद्धदिनं दिवा दिवसे परिषयोगस्याद्यार्धं उत्पातहता निदिव्यभौमातरिसस्त्रिविधोत्पाते हंतानि द्वावितातिभानि जन्मसंतः जन्मराशे जन्म
 लयादा मृत्युभवनमष्टमत्तमं पापपुत्रं ५ भद्रावशीति पूर्वोणि विष्णुपुराणे चतुर्दश्यष्टमी चैव अमावास्या च रश्मिमा पूर्वाण्येता निराजं दूरं वि
 संक्रान्तिरेव चेति स्कांदे तु कस्माच्चमी चतुर्दश्येष्टमी मादृशं संक्रमदति संध्यादयं भौमसूर्यशनिवारान् आद्यरात्रीः रजोदशी नमारभ्यदिन

गंडांतं त्रिविधं त्यजेन्निधनजन्मर्से चमूलं अंतर्कं दास्यं पौष्ममयो परागदिवसान् पातं तथा वैधृतिं पित्रोः श्राद्धदिनं
 दिवा च परिषदाद्यार्धं स्वपत्नी गमे भान्युत्पातहता विष्णुभवतं जन्मसंतः पापभं ५ भद्रावशीति पूर्वोणि आश्विनं संध्या
 भौमाकांकी नाद्यरात्री अतस्तु गर्भोधानं चतुर्दशकं भैत्रवास्त्याती विष्णुवसंवृषे सत् ६ केंद्रत्रिकोणेषु शुभे
 अथाप्येहमाधारिणैः पुंयहदृष्टये

चतुर्दश्येष्टमं जेतुं कालविधाने वषट्कारं पंचदशी चतुर्थी चतुर्दशी मयुभयत्र दिवा शोवाः शुभाः सुखि योनिवे के वाराः शशां कार्ये सिते कुजा नामि
 ति गर्भोधानमिति श्रुतराः । द्वादशैः श्रुको हस्तेः भैत्रमनुराधा रोहिणी स्वाती श्रवण धनिष्ठा शततारका सुगर्भोधानं सत् शुभं शुभं हरिहस्ता
 नुराधा श्रवणी वरुणवा सवं उत्तराश्रितयं सौम्यं रोहिण्यश्च शुभाः सताः आधाने मूलसांपात्यमसुभं समसत्त्वमिति ६ अथ गर्भोधा
 ने लयमिदं वज्रयाह केंद्रेति शुभैः केंद्रत्रिकोणेषु सद्भिः पापग्रहेहमाधारिणैः सद्भिः पुंयहैः रविभौमगृहभिर्दृष्टे त्वमे सति तथा ज्ञे चंद्रे श्री

५५

सु. टी. ०
सं. प्र. ०
४९

49

अथ जातकर्मनामकरणायोर्मुहूर्ते उपजात्वा तज्जातकर्मोदीति जातकर्मयद्यपि जन्मनानंतरमेव विहितं तथापि संक्रांतिव्यतीपातादिद्व
विषयसतयापि चाद्यसन्निधाने च तन्न कृतं तदा मुहूर्तविचारणे न कार्यं गर्गः व्यतीपाते च संक्रांतिग्रहणे वैधत्तावपि आहुं विना शुभं कर्म प्रा
प्तैकाद्येपि नाचरेदिति अतएव कालविकल्पोक्तो नारदेन तस्मिन् जन्ममुहूर्ते तु सप्तकोतिसदाशिशोः जातकर्मचकते व्यापितं पूजनसर्व
कमिति अतएव कामिति जातकर्मोदीति तस्य जातस्य शिशो जातकर्म आदिषाद्यान्नामकर्मोच्यते पर्वणि चतुर्दश्यवमीकमेत्यादि
वौक्तानि रिक्ताभिश्च नतिथौ विवर्जिततिथौ शुभे द्वि शुभवारे तथा एकादशे द्वादशे वापि यस्ते दिवसे तथा मृदुधुवसि प्रचरनस्य
बुधस्तः स्यादतिश्रांतं जातकर्मोदिविधेयं कर्तव्यं तच्च अवधानेन तस्यैव स्नानं कृत्वा कार्यं वसिष्ठः श्रुत्वा जातं पिता पुत्रे सचैलं स्नान
माचरेत् उत्तरं भिमुखो भूत्वा नद्यावादे वस्नानं के तच्च शीतोदकेन कुर्यान्नैमित्तिकं स्नानं शीताभिः काम्यमेवेति राजावपि कार्यं वसि

तज्जातकर्मोदिशिशोर्विधेयं पर्वोत्पत्तिकोनतिथौ शुभे द्वि एकादशे द्वादशकेपि यस्ते मृदुधुवसि प्रचरोडुषु
स्यात् ११

यः पुत्रजन्मनियतो च तथा संक्रमणो रवेः राहोऽर्धरात्रे स्नानं प्रशस्तं नान्यथानिशीति स त्रकेतुसमुत्पत्ते पुत्रजन्मयस्य भवेत् कर्तुं स्नात्वा
लिकी शुद्धिः पर्वण्योच्येन शुध्यति राज्ञो जलाशये गमनाशक्तौ सार्वभौमः दिवा यदा हतं तोये कृत्वा स्वर्णं पुनं तु तत् रात्रिस्नाने तु
संप्राप्ते स्नायादनलसंनिधाविति जातकर्मप्रयोजनमाह यतः जातकर्मक्रिया कुर्यात्पुत्रा पुः श्रीविरहये यदहोऽविविनाशाय त
तका शुभविहिदे कुमारग्रहनाशाय पुंसां सत्त्विविहये इति वसिष्ठः एकादशे द्वि विप्राणां सन्निपाणां त्रयोदशे वैश्यानां चोडशे ना
ममासां तेष्ट्रजन्मन इति वसिष्ठेन मासनामान्युक्ता वि चैत्रादिमासनामानि वैकुंठोद्यजनादेन उपदेशे पत्तपुद्वोरासु देवस्त्रिवि
क्रमः योगीशः पुंडरीकाक्षः कल्याणं नमोऽस्तु तस्यैव चक्रवर्तीति चैत्रादिमासनामानि हर्मनी विना इति ११

योऽयं वैष्णवभवेवसीमंतेसीमवासराइति सीमंतादिषु शोभनाइत्यर्थः जन्मभंसीमंते निविद्धमाह वसिष्ठः वात्सान्भुक्तौ व्रतबंधने च राजाभिषे
 के खलु जन्मभिष्य शुभेति निवेदयन् विवाहसीमंते पात्रादिषु मंगलेषु पुनः मासप्रयुक्तकार्येषु मृतने पुनः पुनः नदीषु कृतं मलोमासे
 पुनः दिवादि कंतथा यद्यपि पुंसवनस्य प्रथमकर्तव्यत्वात् तत्तदेतिरूपणमावश्यकं । तथापि क्वचिन्सीमंतेन सहैव विधानात् वहु
 सुते ये वाचारदर्शनात् सीमंते सुहर्तैरेव प्रथमयुक्तः न सिंहः सीमंतोन्नयनस्योक्ततिथिवारभराणि पुंसंचकारयेद्दिहान् सद्वैकदि
 ने च वा इति ८ अथ मासेश्वराः स्त्रीणांचंद्रवले च वसंतिलके नाह मासेश्वरा इति अथ मासे आधानलगाधियः स्त्रीणामिति
 विवाहे गर्भसंस्कारे गर्भाधानपुंसवनसीमंतादिरूपे स्त्रीणामपि चंद्रवले ग्राह्य इतरकर्मसु वस्त्रालंकारादिधारणारिषु भर्तुरेव चंद्र

सीमंतोष्मस्य मासि शुभेः केंद्रत्रिकोणे सुलैर्लोभारिभिषु वाधुवांत्पुसदहेलने च पुंभां प्राके ९ मासेश्वराः सि
 तकुजे ज्येष्ठौ दुसौ रचंद्रात्मजास्तनुपचंद्रादिवाकराः स्युः स्त्रीणां विधोर्वेलमुप्रांतिविवाहगर्भसंस्कारयोरिति
 रकर्मसु भर्तुरेव ९ सर्वोदितैः पुंसवनं विधेयं मासे तृतीये तथ विष्णु रजा मासेष्वमे विष्णु विधानजीवैर्लेनेषु
 भे मृत्युगृहे च शुद्धे १० ^{ग्रह उदितैः} वलयाहं यदा भर्ता मृतलापुन स्त्रीणामेव राजमानं ३ः विवाहकार्यकुसुमप्रतिष्ठागर्भप्रतिष्ठावनिता

विष्णुहो अन्तानि कार्याणि धवस्य शुद्धौ पत्नौ विहीने प्रमदात्म शुद्ध्या ९ अथ ये वांष्टयगेव पुंसवनमित्याचारः तदर्थं पुंसवनसुहर्तैर्वि
 स्मृ रजा सुहर्तैश्चंद्रवले ग्राह्य सर्वोदितैः इति सर्वोदितैः सीमंतकर्मण्युदितैस्तिथ्यादि निरूपलक्षित तृतीये मासि पुंसवनाख्य कर्म वि
 धेयं पुमांस्तयतेः मनेति पुंसवनकर्मणा पुंसवदेवुना अथेति सीमंतोन्नयनस्य मासि विष्णु विधानजीवैः श्रवणरोहिणी पुष्ये
 उपलक्षितैर्दिवसे तथा जनेषु भेषु भस्वामिकेषु भयुतदष्टे वा मृत्युगृहे अथ मत्त्वाने शुद्धे सर्वग्रहरहिते च सति विष्णु रजा का

सु० १०
स० प्र०
५०

कांमिश्रमार्गव स्थालीपाकेन धातारं रजयेत्तदनंतरं सप्ताहं चात्र कर्तव्यं तथा ब्राह्मण भोजनं अश्वमेऽहनि विप्राणां तथा देया च दक्षिणा कांचनं
रजभागाश्च भुवं वासनमेव चेति १३ अथ होलाचक्रमनुष्ठानाह होलेति तत्र वालस्य होलायां रोहो होलायां रक्षा यने अर्कं भातं सूर्या कोतनस्य
जातं पंचनस्य त्रैने रज्यं नदग्निमपंचनस्य त्रैमरणं नदग्निमपंचनस्य त्रैदेहकार्यैकशास्त्रं स्यात् तदग्निमैरिषुभिः पंचनस्य त्रैव्याधिः रोगः गतः स
न्ननस्य त्रैः सौख्यं स्यात् शिशोरेव फलसंकायेत्यात् उक्तं च सूर्यमाचंद्रभयावत्पंचपंचचतुर्दिशां मध्ये तु सप्तदेयानि होला चक्रमुत्तमं एवं
भागे निरोगत्वं दक्षिणे मरणं ध्रुवं यस्मिन्नेतुकुशो बाल उज्ज्वलाधिसंभवः शेषेषु सप्तधिसु बालकः शयने सुखीति १४ अथ होला
रोहणमुहूर्तं वसंततिलका पूर्वादेनोत्तरार्धे न निष्क्रमणमुहूर्तं चाह दंतार्कंति दंताद्वा त्रिंशत् अर्कोद्वा दश भूपावो दश धृतयोऽष्टाद

सष्टा होलभते हि भोगमनुलंतातात्तु खं पुष्टतां लक्ष्मी सौख्यमथोजनौ सदशनो बोध्वस्वपि चारिहा १३ होला
रोहोर्कं भातं च शरपंचेषु सप्तभैः नैरज्यं मरणं काश्यं व्याधिः सौख्यं क्रमाक्षिशोः १४ दंतार्कं भूपधृतिरिच्छि
तवासरे स्याद्दारेषु भैः पृथुलसु ध्रुवभैः शिष्टां होलाधिरुटिरथ निष्क्रमणं चतुर्थमासे गमोक्तसमये कर्मिणे
हि वासत् १५ कवीज्यास्तैश्चैजाधिमासेन पौषे जलं रजयेत्स तिका मासपूर्तौ

एदिशो दश एतस्मिन् दिवसे तथा शुभवारे मृदुलसु ध्रुवनस्यै हपलसिते वालानां होलाधिरुटिः होलायामधिरुटिरारोहः स्यात् अथ चतुर्थे
मासे गमोक्तसमये यात्रा प्रकरणं कसमीचीनकाले शिष्टानां निष्क्रमणारंभं संस्कारं एवं कं गहादुर्दिगं मनं स्यात् वा अथवा अर्कं मिने
द्दिद्वा दश दिवसे कुर्यात् एहान्निष्क्रमणं सन्नोऽश्वं यथै मासिकारयेत् यत्रोक्ते समये मासितोयेद्वा दशो हि वेति शुक्लवचनात् १५ अ
थ जलं रज्यामुहूर्तं भुजगप्रयातेनाह कवीज्यास्तैश्चैजाधिमासे पौषे माससमाप्तौ स तिका प्रसूता स्त्री जलं न रजये

चक्षुःसुनि कास्त्रानमुहर्तवसंततिलकेनाह योमेति हयोधिनी एवरेवत्यादिनसुत्रे सुसमित्रभरवी ज्यकु जेषु अनराधानसुत्रसूर्यं शुभो भव
 रसहितेषु सत्याः प्रसूतायाः स्त्रियाः स्त्रानंशस्ते आश्रयेथ्रवणमयाभरणीमिश्रे कृतिकाविशाखे मूलचित्रासुतशस्ते बुधवारेशति वा
 रेवसुरसमीपरीरविहोदशीरिकातिथिषु चतुशसंस्तन्यपानमुहर्तवत्तवत्तमे रिक्तोभोमपरित्यज्यविधिपान्तसर्वेधर्तिसुषुप्तवसिप्रभे
 सुसुप्तपानोहेतेशिषोर्दिति १२ अथप्रसंगात्प्रथमादिमासोत्पन्नं त फलंशाहलविक्रीडितेनाहमासेवेदिति वालश्चेज्जन्मानंतरं
 प्रथमेमासेचेत्सदृशानोदंतपुकोभवेत् तदास्वयंवालो नश्येत् ततोद्यादिके द्वितीयादिमासे अनुजातभगिनीमात्रमज्ञानक्रमाहंति
 द्वितीयेमासि यदिदं नोत्पत्तिस्तदा भुजातं कति सभ्रातरं हंति एवं तृतीये भगिनी चतुर्थेमातरं पंचमेजे सभ्रातरं वशादिमासेषु अ

योऽस्य धुवेंदुकरवाजहयेषु तृतीयांस्तानं समित्रभरवी ज्यकु जेषु शस्ते नार्द्रात्रयश्रुतिमयांतकमिश्रमूलत्वाष्टे
 सौरिवसुषद्रविरिक्ततिथ्या १३ मासेचेत्प्रथमेमवेत्सदृशानोवालो वितर्येत्स्वयं हन्यात्क्रमतोनुजातभगिनीमा
 त्रमज्ञानद्यादिके ॥ ०

तुलंभोगंलभते सप्तमेतातापितुः सुखं अवमेपुसुता नवमेतलक्ष्मी दशमेसौख्यं अग्रेपिसुखाधिक्यमेव अथोदति अथोजनो जन्मकाल
 वसदृशानः इतपुक्तः स्वपित्रादिहास्वमात्मानं पितरं च आदिशद्वात्मातरमपि नाशयतीति स्वपित्रादिहा बोधेमिति वा अथवाजध्वेज
 ध्वेपंती जन्मानंतरं विहिते निधि द्वेपिकाले सदृशानं स्यात्तदा पितृपित्रादिहा आत्मपितृनाशकरंति जन्तुविस्मयधर्मोत्तरे उपरि
 प्रथमयस्य जायेते च शिषोर्द्विजाः तृतीयादयस्य स्यात् जन्मभागे वसतममातरं पितरं चाद्यस्वदेहात्मानमेव वेति तत्रैव प्रातिरपि गज
 दृशगतेवालो रक्ष्वास्त्रापये द्विजः तदभावेन धर्मैककांचनेन वरासने सर्वोवधेः सर्वगधेः वीजेः पुण्यः फले सत्पापं च गत्येनरत्नैश्च मति

सु० टी०
सं० प्र०
५९

51

लघुबलं वसंततिलकेनाह केंद्रत्रिकोणेति लघुखरशमशुद्धसहिते सर्वग्रहरहिते दशमे इत्यर्थः केंद्रविकोणसहजेषु शुभैः सद्भिः त्रिलाभ
रिपुगैः पापैः सद्भिः लघुग्रहसंस्थानरहितं चंद्रं च अन्नप्राशने प्रशस्तं वदंति नारदः दशमे सुद्धिसंयुक्ते शुभलघुशुभांशके शुक्रपक्षे च पूर्वो
हो सौम्ययुक्तनिरीक्षिते त्रिषष्ट्या भोगैः पापैः केंद्रधीधर्मैः शुभैः कृत्यारिनिधनस्ते न चंद्रेण प्राशने शुभं विशेषमाह गुरुः शुक्राक्षा क्रमा
याताः सप्तमाष्टमधर्मगाः भोज्यभोक्तुर्न वत्तेतु सर्वदा मरणप्रदा इति भोज्यमन्नं गोधमादित्यनवत्वेन भक्षणीयत्वे सति भोक्तुरन्नप्राशनक
र्तुर्बालस्य न वत्ते सति वा शुक्रः सप्तमः भोमोष्टमः बुधो नवमः एते ग्रहाः मरणप्रदा इत्यर्थः मैत्रेति अनुगृह्याशततारकास्वाती जन्मनक्ष
त्राणि केचित् असद्वदंति श्रीपतिना अनुक्तत्वादिति भावः जन्मनक्षत्रनिषेधो गुरुणोक्तः जन्मसंक्रमेण सन्ने आधानसंचवर्जयेत् क
र्तुं वेधे तथापानसुरकर्मोन्नमोजनमिति जन्मनक्षत्रा न्नस्य भोजनमिति तत्रान्नस्य भोजनमिति व्युत्पत्त्या वार्षिकनवान्नभोजनविषयमे

केंद्रत्रिकोणसहजेषु शुभैः स्वशुद्धे लघुत्रिलाभरिपुगैश्च वदंति पापैः लघुग्रहसंस्थानरहितं शशिनं प्रशस्तं मैत्रां बुधा
निलजनुर्भमसच्च केचित् १८ क्षीणं दूषणं चंद्रे ज्येष्ठभौमा कोर्किर्भार्गवैः त्रिकोणव्ययकेंद्रास्थितैरुक्तं पल्लवहः १९

नतनपुनर्बालान्नप्राशनपरंतन्नारदेनातिप्राशस्याभिधानात् तथा च नारदः पट्टबंधनबालान्नप्राशने चोपनायने शुभदं जन्मनक्षत्रं अशुभं त
न्यक्रमणीति १८ अथ ग्रहाणां स्थानवशात् फलात्पुनश्च पट्टयेनाह क्षीणं इति त्रिकोणव्ययकेंद्राणि दशमरहितानि १५ १४ १३ १२ ११ १० ९ ८ ७ ६ ५ ४ ३ २ १ अ
ष्टौ ८ एषु स्थितैः क्षीणैर्दादिभिः अशुभिस्तथादिफलं भवति यथा एषु स्थानेषु स्थितः क्षीणचंद्रश्चेतदा न्नप्राशनकृतं त्रालोभिसाशी
हरिदः स्यात् पूर्णचंद्रश्चेतदा ज्योतिरोमादियत्ते कृतं गुरुश्चेदार्धजीवी बुधश्चेत् ज्ञानी भोमश्चेत् पितरू कपितृकृता ह्यस्यासौ पितरूक्तः अ
र्कश्चेत्तु क्षी आर्कः शनिश्चेत् अन्नाभावसेवधीकृशो नक्षत्रः वातप्रधानी व्याधिर्वातव्याधिः एतौ विद्यते यस्य सोऽन्नं क्लेशवातव्याधिमा
न्यात् राहुकेतोरप्येतदेव फलं शुक्रश्चेद्गोधा कस्यात् क्षीणचंद्रपूर्णचंद्रयोरेकस्यामाह वसिष्ठः संदूषणं दूषयाशुभो मध्ये दुःपूर्णं संदू

कः विनश्येद्भूयोऽशुभो मध्ये क्षीणसंज्ञक इति १९

एतद्यतिरिक्तकाले तथा बुधचंद्रगुरुवारे रिक्तावर्जिततिथौ हि निश्चितं श्रवणपुष्यपुनर्वसुमृगहस्तमूलअनराधारभिर्नक्षत्रैः सहिते दिने ज
 लयज्येष्ठे अथ कचिद्द्विधया न मुहूर्तः एकत्रिशो वा सरेवा हि तीये जन्मस्य वा शुद्धलघुचरैः शंखेक्षीरे सन्निध्यादिश्रुतं च के धात्री
 सज्यसजाविधाय १६ अथान्नप्राशनं स्त्रधरया ह रिक्तानेदेति अथो निष्प्रमाणे नंतरमेव विधे काले वालकानां अन्नप्राशनं सत्तु मे
 स्यात् तत्रैतां हित्वा एते वज्याः रिक्ताने दशदशः ४।६।१४।१६।१९।२१।२३।२५।२७।२९।३१ हरिदिवसे द्वादशी उपलसणत्वातिथिस्पृष्टं हित्वा श नि
 भौमरविवाशं श्रेष्ठित्वा जन्मस्य लग्नाष्टमग्रहलवंगलगतं च हित्वा जन्मस्य जन्मलग्नाभ्यामष्टमलवोऽष्टमग्रह अष्टमलवोष्टमनवा श
 लौगह्यति प्राप्नोति एवं विधं लघुचरैः तस्यार्थः जन्मराशि विलग्नान्ध्याने धने शोचवर्जयेदिति कश्यपोक्तेः तथामीनमेवातिकेच अति

बुधेद्वीज्यवारे विरिक्ते तिथौ हि शुक्ली ज्यारिती द्वर्के नैर्ज्योमेतरे १६ रिक्ताने दशदश हरिदिवसमथो सौरिभौ
 मार्ककारानलग्नं जन्मस्य लग्नाष्टमग्रहलवंगमीनमेवातिकेच हित्वा वशात्समेमास्पृष्टं हि मृगदशां यंच मादो

जमासेन सन्धेः स्यान्निष्ठारव्यैः समुद्रलघुचरैः वालकान्माशानं सत् १७

वैश्विकः एतानि लग्नाति हित्वा गोश्वकुं भनुलाकन्यासिंहकर्क नयुगमकाः शुभदाराशयश्चैते न मीनमेव त्पञ्चिका इति कश्यपोक्तेः
 वशादिति वषमासमारभ्य सममासे वशाष्टमदशद्वादशमासेषु वालानां मन्त्रप्राशनं कार्यं पुंवाल विषयमेतत् अथानंतरं हि निश्च
 येन मृगदशां कन्यानां यंच मादो जमासे यंच मसप्तमनवमेकादशेषु अन्नप्राशनं तथा च वसिष्ठः युगेषु मासेषु च वषमासांस्तान् वत्स
 रेवाति यतं शिशूनां अयुगमासेषु च कन्यानां नवान्नसंप्राशनमिष्टमेतदिति अत्रानेककालाभिधानेपि स्यद्दोक्तकालेषु
 रव्यसप्तशुक्रास्तारिविचारो नास्ति इतरेषु गौणकालेषु शुक्रास्तविचार आवश्यक एवेति तस्यैरिति मृदुलघुचरसहितैः स्त्रि

२१
 अथान्नप्राशनं

२० अथ भस्मपवेशनं वसेत तिलकेनाह पृथ्वीमिति कुजे विष्णुदे भोमवसे सति रिक्तावर्जितेति थोपंचममासि व्रजति त्वये सति शुभे द्विपुम
 अह्वारे तथा ध्रुवमग्रे ज्ञानुराधालघुनसन्नैरुपलक्षिते काले कटिसूत्रं पट्टसूत्रादिनिर्मिते कटिस्त्रले वधाकोरथि मोवाल्मुपवेशयेत्
 मंत्रपाठपुरःसरं उपवेशनाख्यं संस्कारं कुर्यात् मन्त्राश्च पुराणो रस्तेन वसुधेदे विसदास्वदे गतं शुभे आयुः प्रमाणं सकलं निक्षिप्य स्वह
 प्रिये अचिरादायुस्तस्य ये किंचित्पारिपथिनः जीवितारोग्यवित्तैः सुनिर्देहस्वाचरेण ताव धारिष्यशेषभूतानां मानसलमधिकास्तु कुमा
 रं याहि मातस्त्वं ब्रह्मा तदनुमन्यतां तस्योपवेशनं कृत्वा भूमौ ब्राह्मणं भोजनं ततः कृत्वा ततः कार्यमुत्तमं सर्ववर्द्धिज इति उत्सवो नीराजना ॥

भिक्षाशीयज्जलदीर्घजीवी ज्ञानी च पितरूक कुर्याच्चान्नकेशवानव्याधिमान् भोगभागिति २० पृथ्वीवराहमभि
 ज्यकुजे विष्णुदे रिक्ते ति थो व्रजति पंचममासि वाल वधा शुभे द्वि कटिसूत्रं मयधुवंदुज्येष्टं मैत्रलघुमैरुपवेशये
 त्को २१ तस्मिन्काले स्थापयेत् पुरस्तादस्त्रं शस्त्रं पुस्तकं लेखनी च स्वर्णं रौप्यं यच्च गृह्णाति वाललैराजीवैस्तस्य
 वृत्तिः प्रदिष्टा २२ वारे भोमार्किहीने ध्रुवमृदुलघुमैर्विष्णुमूलादितींद्रस्वाती वस्वमुपेतैर्मिथुनमृगशुजाकुंभगो
 मीनलग्ने सोम्यैः केंद्रत्रिकोणैरशुभगगनगैः शशुलाभत्रिसंस्तेलां वलं सार्धमासद्वयमितसमये प्रोक्तमन्त्राश्च

दि इदं कन्यासुत्रयोः साधारणं विशेषाभावान् इति भस्मपवेशनं २१ अथ जीविकापरीक्षा भस्मपवेशनकाल एव शालिन्पाह तस्मिन्काले इति
 स्पष्टार्थं आजीवै जीविकाभिः आजीवो जीविकी वाता इत्यभिधानात् २२ अथ शिशोला वलमुहने लग्नपाह्वारे भोमार्किहीने इति भोम
 शनिवर्जिते वारे अवणमूलपुनर्वसुज्येष्ठा स्वाती धनिष्ठा सहितैः ध्रुवमृदुलघुनसन्नैरुपलक्षिते काले मिथुनमकरकन्याकुंभवमीनाना
 मन्यतमेलने सोम्यहैः केंद्रत्रिकोणगैः अशुभगगनगैः पापकहैः सर्वकारशान्तीयगैः सार्धमासद्वये समये वालकस्य जालद्वयानं प्रो

सु० टी०
सं० प्र०
५३

53

चपुनः श्रुगोर्बार्धकं सर्वस्यामले पक्ष्यं च दशदिनानि पश्चादस्ते पंचदिनानि गुरोः तेनैवाल्पवार्धके पक्ष्यं च दशदिनानि उदाहृते कथिते २७
अथापरम तेनैवाल्पवार्धके चालुषु भाह ते दशाहमिति दिश्रियमंत्यत्काहयो गुरुश्रुक्रयोः तेनैवाल्पवार्धके दशाहं दशदिनं प्रोक्तं कैश्चित्
अपरेस्तु सप्तदिनं वाल्पवार्धके प्रोक्तं अन्यैस्तु हं त्रिदिवसं तेनैवाल्पवार्धके प्रोक्तं परंतु आत्ययिके कार्यस्यावश्ये भावः अत्ययः सप्रयो
जनमस्येति आत्ययिकं तस्मिन् लूनान्नराभावे सति अतिकालस्य वदोः अवश्यदेवायाः कन्याया वायथा संभवंदशसप्तत्रिदिनानि व
र्ज्यानि नान्यथेत्यर्थः अथ देशे भेदेन वाग्यवस्था गगोः शुक्रो गुरुः प्राक् परतश्च वालो विध्ये दशावतिषु सप्त रात्रे वगेषु हृणेषु च व
द्वचपंचशेषेषु देशे त्रिदिनं निषिद्धं चंद्रस्य विशेषमाह अर्धोहमिति विधौ स्तेनैवाल्पवार्धके क्रमेणार्धाहं च भवतः वाल्पमर्धदि

पक्ष्यं पंचदिनं ते दे गुरोः पक्ष्यमुदाहृते २८ ते दशाहं द्वयोः प्रोक्तं कैश्चित् सप्तदिनं परैः अहं त्वात्ययिके पक्ष्ये रर्धाहं च अ
हं विधोः २९ चूडावर्षा नृतीयात्मभवति विषमेः शर्करिजाद्यवशीर्षो नाहं विचैत्रोदगयनसमये जेंदुश्रुक्रैर्ज्यका

नैवार्धकं त्रिदिनं चंद्रस्येत्यर्थः उक्तं च वसिष्ठेन वृद्धत्वमिंदोस्त्रिदिनं दिनाहं वालत्वमस्तत्वं अहर्द्वयं चापिनोक्तमेकं दिवसं शिशुत्वमित्ये
तदिदं लक्ष्यं पुक्तमेवेति कश्यपेन वालो पौदुः शुभ एवाक्तं वृद्धचंद्रस्त्रियं हेति पतिहंत्यस्तमागतः यतस्तमनरश्मिन्वाहलोपि शुभः
प्राणीति अतएव संख्यायामपि सप्तदिनितीयादिने हितीयायां प्राप्तिर्यज्ञोपवीतादिकं शिषाः कुर्वन्ति ३० अथ चोत्तमसुहृते
गृह्यारथोद्धताभ्यामाह चूडावर्षादिनिक्षीणचंद्रेति नृतीयाद्वर्षादित्यप्लोये पंचमी तेन गर्भाधानकालाज्जन्मकालाद्वा
तीये वर्षे पंचमेवाचूडाकरणं प्रभवति तत्तं शुभोदकं भवतीत्यर्थः नृतीये देशे शिशोर्गर्भाज्जन्मतो वा विशेषतः पंचमे सप्तमे वापि
स्त्रियाः पुंसोपि वा सममिति अनुनाप्रथमे वर्षे अशुक्तं चूडाकर्म हि जीतीनां सेवा मेव धर्मतः प्रथमे देवतीये वा कर्तव्यं ॥ ०

अथ चरकर्मसुहर्तविवसुलन्निषेधकंप्रसंगतोत्पत्तिकर्मनिषेधकंचकालंस्मृत्वाह गोर्वाणेति गोर्वाणादेवाः अंबुजलेजलापायः तयोः प्रति
 साउत्सर्गः परिणयोविवाहः दहनाधानमृत्याधानं गेहप्रवेशो गृहप्रवेशः चोलेराजाभिषेकोप्रसिद्धो व्रतमुपनयनं ददंस्वयं व्यापनेरसि
 णायनेषु भूदेनस्यात् तथा गृहपुत्रयोर्वाल्मीकिश्चैवार्धक्येच श्रुतं न सुभदेस्यात् अथ केतुदये धूमकेतोरुदयेपि श्रुतं न सुभदेस्यात् च
 उभयोरुदये केतोरुदयिना दूर्ध्वं सप्ताहमधमं त्यजेत् यावत्केतुदयस्तावदपुष्टः समयो हि सः अत्र केचिन्केतुदये जाते पक्षे च दशदिनानि
 जहति वर्जयेति वराहः दृष्टः सोऽप्राचासराक्षसुभरः केचिन्नेष्टः शिखीति केचिन्नेष्टान्तरे अर्धे पक्षाधे सप्तादिनानि केतुदयामंतरे
 जहति इदमपि तेनैव केतुदये सप्तादिनानि चोर्ध्वं विहाय पञ्चादिषु गृहं तानि दिनानि शेषाणि शुभानि न वदंति रेभ्यः प्रमुखा मुनीनां

गोर्वाणां च प्रतिष्ठापरिणयदहनाधानगेहप्रवेशश्चोलेराजाभिषेको व्रतमपि च सुभतैर्व्याप्यापने स्यात् नोवावा
 ल्यास्तवाह्यं सुरगुरुसितयोर्नैव केतुदये स्यात्पक्षे च केचिज्जहति तमपरे यावदोत्सोतदुये २६ पुरः पञ्चा
 इगोर्वाल्मीकिदशाहं च वार्धकं ॥

तमिति अपरे आचार्याः तं केतुं यावदोत्सोतं यावदंशं न यज्जहति तं दग्धे केतौ द्वित्रिचूरो जामसकी लकादावति दुष्टफले इत्यं तेषां लस
 णमाह गगः त्रिशिखाश्चित्राश्चरुक्तलोहितरश्मयः प्रायशस्तजरा माशो संचते नित्यमेव हीति वयं नु यावदंशं न केतुदये निविद्धं पुक्तं त
 दग्धे त्रस्तु उच्चार्य केतौ ज्योतिर्निषेधे केतोरुदयिना दूर्ध्वं सप्ताहमधमं त्यजेत् व्रतमुत्तमं दग्धं व्रतयात्रा च मंगले तल्लक्षणमाह वरा
 हः व्रतसुतस्व त्रिशिखो वर्णोस्त्रिभिर्गुणैः करः अनियतदिवसं प्रभवो विज्ञेयो व्रतदंडास्वरति २६ अथ पुत्रपुत्रोर्वाल्मीकिवार्धक्ये
 योर्दिनसंख्यामनुष्ठुभाह पुरः पञ्चादिति भगोः पुत्रस्य पुरः पूर्वस्यादिशुद्धितस्य पश्चिमदिशुद्धितस्य च यथा संख्यं त्रिदशाहं चाल
 तं स्यात् सर्वस्यां हि दिनं पञ्चादशदिनमित्यर्थः ॥

सु० टी०
सं० प्र०
५५

54

जन्मलभ्यं सति संभवे च न्यमित्यनयोर्मेव स्तु च पुनरिष्ट नारया गोचर प्रकरणोक्तया शुभफलदया तारया चूडा स्यात् केशवमानतः पुरं या
टलि उने पुरो मदि कुत्रे दिति मदि ति च स्मरता सौर विष्टो भवति कल्याणमिति ३९ ३० अथ सगमो या से स्वाये मानु विशेष मनुष्टु भाह पंचमा
साधिके ति से स्वाये मानुर्ग भेयं च मासेभ्यो धिके सति चोले शुभं न स्यात् पंचमासेभ्यः पूर्व चोले शुभमित्यर्थः गर्भे मानुः कुमारस्य न कुयाच्चो
लक मेव पंचमासादधः कुर्यादत उध्वं न कारयेदिति वसिष्ठोक्तेः अस्यापवादमाह पंचवर्षाधिकस्येति उत्तं धित पंचवर्षस्य शिशोर्मानु रि
गर्भिण्यामपि सत्या पंचमा दूर्ध्वमपि चोले मिष्ट नारदः स्तनोर्मानु रि गर्भिण्यां चूडा कर्मन कारयेत् पंचाद्यात्मागतोर्ध्वं नु गर्भिण्यामपि कारये

कारे लयां शयोः स्वभनि धनतनो नै धने शुद्धि युक्ते शाको धेते नै विमै नै र्मुदु चरल शुभै राय वप्रि स्वपाधेः ३९ स्त्री
ण चंद्रकुज सौरि भास्करै र्मुत्पु शास्त्र मृति पंगु ताज्जराः स्फुः क्रमेण बुध जीव भार्गवैः केंद्रगैश्च शुभ मिष्ट नारया ३०
पंचमा साधिके मानुर्ग भे चोले शिशो नै सत् पंचवर्षाधिकस्ये च गर्भिण्यामपि मात्रि ३१ तारादौ से ज्ञे त्रिको ।
णोच्चगे वा सौरं सत्यात्सौम्य मित्र स्ववर्गं सौम्ये भे ज्ञे शो भने दुष्ट तारा शास्त्रा दे या सौरया चादि कृत्ये ३२ ज्ञानु म
न्याः सति कायाः स्तनोश्चोलादि नाचरेत्

न स होय नोत्पा कुर्याच्च तदा हो वोन विद्यत इति अत्र नु पंचवर्षाणां मूनाधिक भावो नापेक्षितः सर्वापवादकत्वात् ३१ अथ चोले तारा वलमा
वश्यं क मित्युक्तं तच्च दुष्ट तारा पवारं शालित्वा ह तारादौ से ति दुष्ट तारायामपि सत् अत्र चंद्रे त्रिकोणि च नि त्रिको णगे उच्चगे वा सति सौरं सत्
शुभं स्यात् वा सौम्य मित्र स्ववर्गं सौम्या नो बुधय ६ शुक्राणां वदुर्गं वदे सति अथ वा सौम्य वदुर्गं सति सौरं सत्यात्सौम्ये ति सौम्ये भे शुभम
हरा शो चंद्रे सति स्वस्व गोचरे ण शो भने सति दुष्ट तारा प सौरया चादि कृत्ये शो भनात्सौ चो नात्तया ३२ अथ विशेष मनुष्टु भाह ज्ञानु म न्या इति

ज्ञानु म न्या

भुतिनोदनादिति अत्र बहुकालोक्तो यथा गृह्यम् अवस्था स्वर्गहोविशेषकालानुक्तौ तु समवलनान्तर्वेषाविकल्पः अयमी अर्कोद्गारशीरिता
 आद्याप्रतिपत्तयसी पर्वणि पूर्वोक्तानि चतुर्दश्ययमीत्यादीनि एतेरुत्तरहितेऽङ्कि गृह्यागलयहोयिनिविद्धः विद्यारंभेनोद्देशो
 रं चैव विशेषतः गलयहेनकर्तव्येदीक्षेत् पुत्रजीवितमिति विचित्रदिति चैत्ररहिते उत्तरायणे चूडास्यात् शुभाशुभप्रकरणोक्तोजन्मा
 सनिषेधोच्चापि ध्येयः तथा तैदुभुक्तेज्यकानां वारे लयाशयोश्चेति सौम्यग्रहाणां वारे सौम्यग्रहाणां लये तेषामेव नवांशे च चूडास्यात् पाप
 ग्रहाणां वारेपि विप्राणां तु शुभोरविः क्षत्रियाणां शुभस्तुर्विद्वद्भूराणां शनिः शुभदिति प्रयोगपरिजातोक्तैः तथा स्वभतिधनतनो भेलनं
 राशिश्च स्वस्य भेस्वस्वभाष्यानिधनं अयमेलनं तं न विद्यते यस्मिन् तनोस्वजन्मलग्नजन्मराशिभ्यामयमलग्नरहिते लये चूडास्यात् तथा नैधने
 अयमखाने शुद्धियुक्ते शुक्रव्यतिरिक्त सर्वग्रहरहिते लये चूडास्यात् अयमखान्द्रहाः सर्वेनेष्टाशुक्रविवर्जिताशुक्रसुनिधने चोले सर्वसं
 पत्करः शिशोरिति पराप्रारोक्तैः ज्येष्ठाशुक्ते रत्नराधारहितैर्मन्दुचरलघुभेद्वादशतसूत्रैः अयमलग्नवल्ले एकादशवर्तनीयस्थानस्थैः पा
 पग्रहैः सङ्गिः तथा क्षीणचंद्रभौमशानिसंयैः कैद्वगतेः क्रमेण यथा संख्यं मत्पुः शस्त्रान्मतिः पयुतास्वजत् ज्वरः एतातिफलानि स्युः तु
 धजीवभागवैस्तु कैद्वस्तैः शुभं कल्याणं स्यात् वसिष्ठेन लग्नादिविषये विशेष उक्ता मेवेदुः स्त्रीमृगेदेचवश्रिकेव सने भवेत् राजपुधा च
 धनुविशुभयुक्ते न दुष्यति विवशस्त्रजले घोरेः पीड्यते मरणान्वितः सौरेमन्योघटे लये शुभयुक्ते पिससतः जामित्रे भास्करे सै चैमत्युः
 स्याद्भिजे तथा शुक्ले सौख्यविनाशः स्यान्मदभाग्ये शनैश्चरे इति न सन्नेषु विशेषमाह गुरुः हलाश्विविस्मृपोस्मानि अविशदित्यु
 व्यंभे सौम्यचित्रे तथा सौरे उजमानवतारकाः त्रीण्युत्तराणि वायव्ये रोहिणी वारुणेतथा सौरे वणमध्यमाः प्रोक्ताः शेवाद्गारगर्हिता
 इति सौरादिषु जन्मलग्ने शुभमाह भृगुः कृषिप्रयाणं सौरे च विवाहः प्राशनं तथा शिशोर्वस्त्रचपाने च जन्मराशौ शुभं भवेत् जन्म
 लग्ने शुभं सौरमध्ये वर्ज्यं व्येष्टमदिति गगीस्तु आत्मराशुदये वसेद्वाद्गरेति धने तथा शत्रुसैन्ये च नीचे च सौरं नैव प्रशस्यते ॥ ११

सु० टी०
सं० प्र०
५५

55

राजकार्यनियुक्तानां नटानां रूपजीविनां प्रमथुरो मनस्वले देनास्तिकालविशोधनमिति अथ शवेति गर्भिणी गर्भवती तस्याः भर्ता शवका
हे मृतकवहनं तीर्थगमनीर्थयात्रा उपलब्धतादि देशगमनमपि सिंधुमज्जने समुद्रस्नाने क्षौरे एतानि कर्माणि नाचरेत्तदुक्तं तत्र
तत्र सिंधुस्नानं दुमहे देवयने प्रजवाहनं विदेशगमनं चैव न कुर्याद्गर्भिणी यतिः राजयोगी पुरंधी च माता यित्रोस्तु जीवतोः सुतेन सर्व
तीर्थेषु न कुर्याद्गर्भिणी यतिः नारदः वपनं मेथुनं तीर्थवर्जयेद्गर्भिणी यतिः आह च स प्रमान्मासा दूर्ध्वं चात्यत्र वेदवित् ३५ अथ राक्षः।
क्षौरविशेषे सर्वथा वर्ज्यं न सन्नाणि च भुजंगप्रयातेनाह नपाणामिति नपाणां पंचमे पंचमे दिने क्षौरं न सन्ने भ्रशुकर्म हितं स्यात् पंचमे
दिने यदि क्षौरं न सन्नाभावस्तदर्थमाह अस्पोदयेवेति अथवाऽस्य क्षौरभस्य उदये भ्रशुकर्म कार्यं उदयशवेन तत्र सन्ने स्वामिनो
मुहूर्तः तथा च गणः क्षौरकर्म महीशानां पंचमे पंचमे हति कर्तव्यं क्षौरं न सन्ने अथवा तन्मुहूर्तकेशति उत्पलेन तु वराहपद्यव्याख्याना

शववाहनीर्थगमसिंधुमज्जने क्षुरमाचरेत्तत्पुनर्गर्भिणी यतिः ३५ नपाणां हितं क्षौरं भ्रशुकर्म दिने पंचमे
पंचमे स्पोदयेवा ॥

तस्यरे अस्य उदये अस्य क्षौरभस्य उदये लये इति व्याख्यातं यथा मेवल्लगं त्रिंशत् भागात्मकं तत्राद्यास्त्रयोदश भागाविंशतिकलाधिकाया
वत्ता कालेन मेवल्लगं उदयं याति तावदश्विनो न सन्नमुदयं यातीति तदनेन तरे यावेत्त एवांशायावत्ता कालेनोदयं याति तावद्दूरण्युदय
इत्यनेन न्यायेन सर्वेषां न सन्नाया मुदया ज्ञेयाः आंतरस्तु एवं व्याकुर्यात् यस्मिन्काले अश्विन्या उदयं सिति जसंबंधः संपद्यते तत्सम
यमारभ्य तावद्दूरण्युदयसिति जसंबंधः तदंतरे यावत्कालः सोश्विन्या उदय उच्यते एवं सत्सु उदयलये इयांशांतरात्तात्त गणितमा
गेण यावानिष्टकाल आगच्छेत् स एव तत्समोदय इति निश्चयेऽर्थः सरयोरिति अयिः कृतिका क्षौरावत्यावद्वारं कृतिका यस्य
सः एवं जीणि मैत्रः अनुराधा यस्य अश्लोकः रोहिण्या यस्य पंचपित्राणि मघा यस्य अश्वयश्चतारः अर्यमा ॥ ॥ ॥

रजस्वलायां तथा सतिका पाजातायत्याश्रस्योऽशौलोपनयनविवाहदिकृत्यं बालस्य बालिकीश्च वानाचरेत्तत्कुर्यात् उक्तं च प्रचेतसायस्य मांग
लिक कृत्यं तस्य मातरजस्वला तदा समस्युमा मोतिपंचमं दिवसं विनेति विवाहोत्सवकार्येषु माता चैव रजस्वला वैधर्म्याय ते तत्र नार्यो
पाणिपीडने इति ज्येष्ठापत्यस्याद्यगर्भसुतस्य कत्याया वा शुभकृत्यं चोलादिकं ज्येष्ठे मासि न भवति कैश्चिदिति मार्गशीर्षे पितृकैश्चिदाचार्यैराद्यग
र्भसुतकृत्यं यामगलकृत्यं नेष्यते भरद्वाजः मार्गशीर्षे तथा ज्येष्ठे सौर्यपरिणये त्रते आद्यगर्भमुहित्रोऽश्रयत्नेन परिवर्जयेदिति ३३ अथ सा
मान्यतः सौरसुहृते तन्निविद्धं कालं च शाईलविक्रीडिते माह दंतसौरिनि चोलादिते वारनस्यैतदंतक्रियायवर्णादिका सौरक्रियाविहि

जेष्ठापत्यस्य न ज्येष्ठे कौश्चिन्मार्गे पितृनेष्यते ३३ दंतसौरनखक्रियात्रविहिता चोलादिते वारभेपातं ग्यारवी त्विहा
यनवमं यस्मिन् च संध्यां तथा रिक्तां पर्व निशां निरासनं रणायामप्रयाणोद्यतस्नाताभ्यं कृताशने नैर्हि पुनः कार्यो

हितं प्रेसुभिः ३४ ऋतुपाणिपीडमृतिबंधमोक्षणे सुरकर्मचद्विजनपाज्ञयाचरेत् ता उक्तानि विद्वकालमाह यातंगी

निपतंगस्य सूर्यस्यायत्तं पातंगिः शनिः शनिभौमरवि वाराण्यत्कानवमं यस्मिन् दिते सौरं कृतं ततो नवमदिने पुनः सौरं कृतं कार्यं तथा संध्यां प्रा
तः सायेकालौ विहाय तथा रिक्तां पर्वणि एवौक्तानि निशां रात्रिचविहाय अथाधिकारिणः हितं प्रेसुभिः स्वपुममिच्छुः एतादृशैर्हि नि
ष्येत सौरक्रियानकार्यो कैर्निरासनेः आसनरहितैः रणः संध्यामः आसप्रयाणमर्थयात्रा एतदर्थं पुद्यतः कृतो योगैः स्नातः कृतस्नानैः अभ्य
क्तैः कृततैलाभ्यंगैः कृताशनेः कृतभोजनैः सुवर्णाद्यलंकारभूषितैरित्यपि ध्येयं ३४ अथ मंजुभावण्याविशेषमाह ऋतुपाणिपीडमिति क
नोपदे तथा पाणिपीडो विवाहसूत्रं भ्रमकमाहो यत्नो मातापित्रोर्मरणे बंधमोक्षणे कारागृहे बंधस्य मोक्षणे द्विजाज्ञया ब्राह्मणाज्ञया व
धमोक्षणे राजाज्ञया कुक्षेपिवारेन सत्रारो सौरं चरेत् कुर्यात् अथ ज्येष्ठाया भास्कारसेने मातापित्रोर्मृते हति आधाने सोमपाने च वट्सु

सौरविधिर्वाच्यः

सु० टी०
सं० प्र०
५६

अथ व्रतबंधरति विंशतिपद्यैः प्रोच्यते इति शेषः तस्य त्रिविधोपिकालो नित्यः काम्यगोणश्चक्रमेण तं शाईलविक्रीडितेनाह विप्राणामिति
गर्भदिनमारभ्याष्टमे सौरवर्षेः थकाजनेरुत्पत्तिदिनात् सौरवर्षेष्टमे सति विप्राणां व्रतबंधनं नित्यं निगदितं अथ काम्यविप्राणामेव गर्भाज्ज
नेर्वापंचमेवैवकार्ये एवं सति भुजां सन्नियाणां गर्भाज्जनेर्वाष्टमे काम्य गर्भाज्जनेर्वाष्टमे सौरवर्षे नित्यं वैश्यानां पुनस्तथैवाष्टमे काम्य
तथैव गर्भाज्जनेर्वाष्टमे सौरवर्षे नित्यं नारदः आधानादष्टमे वर्षे गर्भतो वायुजन्मना राज्ञामेकादशे मासौ वंधनं द्वादशे विशामिति अत्र फलभ
वप्यन्ति नित्यं वसीयतो मनुः ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्ये विप्रस्यं चमे राज्ञो वलार्थिनः वसे वैश्यस्यार्थाधिनीष्टमे अत्र फलप्रवणान्का
म्यजापेटी न सिन्नागर्भे पंचमे व्रतबंधमनमुक्ते गर्भपंचमे ब्राह्मणमुपतयेदिति गर्भवसेऽष्टमे च सन्नियविशोर्ज्ञेयः गर्भादिः संख्यावर्षा

विप्राणां व्रतबंधनं निगदितं गर्भाज्जनेर्वाष्टमे वर्षे वाप्यथ पंचमे सति भुजां वसेतथैकादशे वैश्यानां पुनरष्टमे
यथा पुनः स्याद्द्वादशे वत्सरे काले थद्विगुणे गते निगदिते गोणं तदाहुर्वंधाः ३९

णामिति सूरते अथ यत्नं वत्सरे गर्भाष्टमे ब्राह्मणमुपतयेद्गर्भेकादशेषु वैश्यमिति बहुत्वान्यथावुपयत्यागर्भवसप्रमाष्टमे धितिरति क
द्वादश्यानां च यागामपि नित्यकालता एवं गर्भेकादशे चित्पादावपि व्याख्येय एतच्च तच्छाखाध्यायिविवये ज्ञेयं अथ गोणकालउच्य
ते निगदिते प्रोक्ते गर्भाज्जनेर्वाष्टमे इत्यादिके काले न सिद्धिगुणिते सति तद्व्रतबंधने गोणमाहुः यथा ब्राह्मणस्य षोडशवर्षपयं सति
यस्य द्वाविंशतिवर्षपयं वैश्यस्य चतुर्विंशतिवर्षपयं गोणमित्यर्थः मनुः आषोडशाद्ब्राह्मणस्य सावित्रीनामिवर्तते आद्वाविंशा
द्ब्रह्मवंधोराचतुर्विंशतिविंश अत ऊर्ध्वं त्रयोप्येते यथा कालमसंस्कृताः सावित्रीमतिना ब्राह्मणं भवेत्यपि च गहिता इति केशवः स्व
स्वमौजीमुखकाले भूष्टमध्याधमाः समाः तिस्रः केशवदेवहः प्रोक्तामौजीतिवंधने इति ३९

णउत्तराफालानीयस्यस एतादृशास्योरक्तद्वतोवर्षानंतरंमृत्युमरणमेति प्राप्नोति वसिष्ठः अथाज्ञसः पितृपंचकश्रवणद्विधिस्यामृतुर्य
 मर्त्यः त्रिमेत्रभः पद्मजः संनिभोयिहोरीनरोयन्निधनगतः स इति ह्योर ३६ अथ प्रातःकालत्वादस्यारंभसुहृतेप्रपंचामरुदसाहगणे
 शेति गणेशविष्णुप्रसिद्धौ वाकसरस्वती रमालक्ष्मीः एतादेवताः प्रसज्यपंचमेववैसति शिवरकारशीद्वारेशीरशमीदितीयावशीपं
 चमीतृतीया आसामन्यतमतिथो रवाबुदक उत्तरायणगतेसति तथालघुनक्षत्राणिहस्ताभिपुष्यः श्रवणस्तातीरेवतीपुनर्वसुः ईश
 आर्द्रातसचित्रा मित्रमनूराधाएवामन्यतमनक्षत्रेसति तथासतासोमज्ञगुरुशुक्राणांदिनेदिवसे तथाचराशयोमेवककेतुलाम
 करास्तद्वहितशुभस्वामिकेवमिथुनकन्याधनुमीनानामन्यतमेलनेसति शिशोर्लिपिग्रहोन्नतनाक्षरलिखनाप्रारंभः कार्यः ३७

षडग्निलिमेत्रोऽष्टकः पंचपित्रोऽवृतोऽध्ययमास्योरक्तन्यपुमेति ३८ गणेशविष्णुवायमाः प्रसज्यपंचमावृके
 तिथोशिवाकैदिकद्विषदृशरत्रिकेरवाबुदक लघुश्रवो निलांत्यभादितीशतसमित्रमेचरोनसतनौशिषो
 र्लिपिग्रहसतांदिने ३७ मृगात्कराच्युतेस्त्रयेस्त्रिभूतार्विक्कात्रयेगुरुद्वयेकजीववित्तिनेद्विषदृशरत्रिके
 शिवाकैदिकद्विकेतिथोभुवांत्यमित्रमेचरोऽधुभैरधीतिहृतमात्रिकोणकेंद्रगेः स्मृता ३८

अथविद्यारंभसुहृतेप्रपंचामरेणाह मृगादिति मृगात्रयेमृगादीपुनर्वसुसु हस्तात्रयेहस्तचित्रास्तातीसु श्रुतेः श्रवणात्रयेश्रवणधनिराश
 तमेव अश्विन्याः मूलेस्त्रात्रयेगुरुद्वयेपुष्याश्लेषयोः तथासूर्यगुरुबुधशुक्राणांदिने तथावशीपंचम्यादिसप्रतिथिसु शुभकेंद्रत्रिकोणगे
 सद्भिः अधीतिः शुभास्मृता अधीतिरध्ययने परैः भुवांत्यमित्रमेचरोऽधुभैरधीतिः शुभाः प्रोक्ता इदं वचनं विद्याविषयमिति शेषिकोक्तेः विद्या
 रंभे श्रवणत्रयोपादानं महेश्वरादिमतात् वसिष्ठादिभिः श्रवणस्य केवलस्यासौक्तत्वात् इति विद्यारंभः ३८ ३८ ३८

सु० टी०
सं० प्र०
५७

57

अथ व्रतबंधे सामान्यतो लयभंगयोगं प्रमाणिकयाह कवी ज्येति आनौ वरे मृता वरमस्थाने चेत्तु क्रयुहं चंद्रलयास्वामिनो भवन्ति तदा अध
 मारणकारकाः अजभागे वौ चंद्रशुक्रौ मये अधमौ खलाः पायग्रहाः लयाद्यमपेचमस्थानेषु स्थिताः अधमाः ४१ अथ सामान्यतो लयभु
 लुभुभाह व्रतबंध इति शुभग्रहाः अधमवयदादशस्थानरिक्ताः अन्त्युने शोभनाः अन्त्यस्थाने व्रतबंधे शोभनाः खलाः पापाः ततो यवरे
 कादशस्थानेषु शोभनाः स्युः गोकर्केति हर्षाः शुक्रपक्षीयो विधुः वृषभस्वः कर्के स्तुभ्यतनौ यद्विभवे तदा सतशोभनः नान्यथा गुरुः च
 द्वे लये भिशस्वः स्यात्सयरो गीसिते तरे शुक्रपक्षे मवेद्यं जास्वभेतुगे विशेषत इति वरपयस्वः चरुं चंद्रसदृशं वन्यवे धनं वधे मानोपि वा
 हर्षे अधो यद्वि विलयगः निःस्वकरोति व्रतिनं लयगः सयरो गिणमिति उच्चरुं संवधिनोः पक्षयो देशाचारतो व्यवस्था स्वग्रहगस्तु उतम
 कवी ज्ये चंद्रलया पारिपो मृतौ व्रते धमाः व्यये जभागे वौ तथा तनौ मृतौ सुते खलाः ४१ व्रतबंधे वृषद्विः कवर्जिताः
 शोभनाः शुभाः त्रिषदा ये खलाः हर्षो गोकर्के स्तो विधुस्तनौ ४२ विप्राधी शोभागे वेज्या कुजा कौ राजन्याना मोषधी
 शोविशोच शूद्राणां क्षत्राणां पजानां शानिः स्याच्छा खेशास्युजी वशुकारसोम्याः ४३ शाखेशवारतनुवीर्यमतीवश
 क्षां शाखेशास्युजी ववले व्रतं सत् मतद्वये ४२ अथ वर्णेशशाखेशान् शालिन्याह विप्राधीशो विति शुक्रग्रहस्य तीज्रा
 क्षणाधीशो भौमस्य तीज्रियाणां स्वामिनो औषधीशो वैश्यानां स्वामी बुधः शूद्राणां स्वामी शानिरं पजानां चांडालानां स्वामी अग्ने
 रो ययजुर्वेदः सामवेदो ह्ययवंग इति वेदक्रमः जीवशुक्रारसोम्याः शाखेशाः स्युः अग्नेरस्य गुरुः यजुषः शुक्रः सामो भौमः अथ वर्णो बुध
 स्वामी ४३ वर्णेशशाखेशयोः प्रयोजनं वसंततिलकेनाह शाखेशेति यः स्वशाखाधिपस्तस्य वारस्तनुमयं च वीर्यं चले गोचरप्रकारेण
 स्वग्रहाय वस्ति तत्वेन वावलवत्वं व्रतबंधेऽतीवशक्तं यथा गुरुः अग्नेदिनामीशोऽनौ गुरुवारे गुरुमेधनुमीनाख्ये गुरुवले च सति उय

ह
ह
ह

अथ ब्रतवंधेन सचादिकंच संततिलकेनाह सिमिति गीर्वाणां बुप्रतिष्ठेत्पादिना दक्षिणायननिषेधादुत्तरायणमासवद्धं प्रशस्तमिति मासानामुक्तत्वात्
 चारिकमेवोक्तं तत्र काश्यपः अतो वसंते विष्णोः श्रीकेशां शरद्व्या विशां मुखं च सर्वं वा हिजानां चोपनापनं साधारणं च मासेषु माघादिषु च पंचमुद्दि
 प्रेति सिमाणि हस्ताश्विपुष्याः ध्रुवाणि रोहिण्युतरात्रयं अहिरेषा च राणि अचणधनिष्ठा शततारापनं वसुखातः मूलं मृगशिरा रेवती चित्रा नृगधाः
 तिस्रः पूर्वो रोद्रमाद्र्या एषु द्वाविंशतिभे सुब्रतवंधनं सत् उक्तं च प्राजापत्यादिषु दृष्टेभ्यो द्वादिषु पंचसु मूलादि दशके चैव संधे नैव ब्रतवंधनमिति अर्थो
 दूरणीकृतिकामघाविशाखाज्येष्ठा सुनकार्यमित्यर्थः एतानि सर्वे शाखान्स्वमेव लकाभिप्रायेणोक्तानि क्वचिज्ज्येष्ठा शततारापि शहीता श्रीपतिनिव
 धे अश्विनी मृगचित्रा सुहस्तस्वात्या च शक्रभे सुव्ये च पूर्वफल्गुन्या अवणोपौष्मभेतथा वासवेशततारा सुब्रतवंधः प्रशस्यते भुजवलरजमार्ते उपोऽपि
 हस्तत्रये देत्यरिषुत्रये च शाक्रेण्डुपुष्याश्विनिरेवती धितिहस्तशक्राश्विचित्रादिति वसुवरुणोपेन्द्रपुष्ये दुपौष्मस्वाती व्यवहता सुस्मृतमुपनयनभा
 सिप्रध्रुवादिवरमूलमृदुनिर्ध्वोरोद्रेर्कविद्वरुसितेन्दुदिने ब्रतं सत् द्वितीषु रुद्रविदिकप्रमितेतिथौ च रुस्मादिमन्त्रिलवकेपिनवापराहे ४०
 गवाक्षेर्मुनीन्द्रैरिति च अर्केति सूर्यवृषयुरुशुकचंद्रदिवसेषु ब्रतं सत् अर्थो द्रौमशनी निषिद्धौ नारदः आचार्यसौम्यकाव्यानां वाराः त्रीणि नयोः वारौ
 तौ मध्यफलदावितरो निर्दिष्टौ ब्रते तत्राप्यस्तंगते वृषस्य वारो वज्र्यः अस्तंगतस्य सौम्यस्य वारो वज्र्यो हि जन्मनीति नारदोक्तेः द्विती धिति द्वितीया तृतीया
 पंचम्येकादशी द्वाद्शी दशमी संज्ञासु तिथिषु च ब्रतं सत्स्यात् नारदेन सप्तमी त्रयोदश्याः प्राशस्त्यमुक्तं तद्दसंताभिप्रायेण ज्ञेयं उक्तं च तेनैव विनर्तुना
 वसंते नक्षत्रपक्षे गलग्रहे अपराहे चोपनीतः पुनः संस्कारमर्हतीति कृष्णादिमिति विहितमासानां कृष्णपक्षस्यादिमन्त्रिलवके पंचमी पर्यंतं ब्रतं
 सत् त्यक्त्वा चतुर्थी मपिकृष्णपक्षे त्रायं निभागे शुभं दं ब्रते सदेति वसिष्ठोक्तेः नवेति त्रिधा विभक्तदिनस्य त्रयोविभागाः क्रमेण पूर्वो ह्यमध्याह्नो पराह्ण
 संज्ञका भवन्ति तत्रापराह्णभागे ब्रतं न सत् अपराह्णे चोपनीतः पुनः संस्कारमर्हतीति नारदोक्तेः त्रिधा विभज्य दिवसं तत्रादौ कर्म देविकं द्वितीये मानु

रक्तमिति नारदोक्तं ४०
 रक्तमिति नारदोक्तं ४०

मु० टी०
स० प्र०
५८

85

अथगुरुवलमनुषुभाहवदुकन्येति वदुरुपनयनाभिकारीतथाकन्यास्त्रीजात्यपतजन्मशर्णेनवयंचमैकादशद्वितीयसप्तमस्थानस्थितोगुरुः अष्टउत
मः दशवद्वितीयप्रथमस्थानस्थितोगुरुः पूजयापूजाविधानेनानुष्ठितेन अष्टः अन्यत्रचतुर्थीष्टमद्वादशस्थानस्थोतिद्योनिविद्धरत्यर्थः नारदः वाल
स्यवलहीनोपिशात्याजीवोवलप्रदः यथातत्तत्सरेकार्यमनुतेनोपनायने वसिष्ठः उत्तेपिवधेनगुरुवेलीचेत्शांत्याप्रशस्तंनतवंधकर्मअनुतवंधसुव
लप्रदोपिनैवैतपोरब्धवलंगरीयश्रुतिगर्गः नतवंधेविवाहेचप्रतिष्ठायाविशेषतः गोचरेणोवकर्तव्यवेधारिकमकारणमिति वेधस्तु व्ययेपक्षेः त्रिगोशेलेः
स्वगेनंदैः सुखेप्रारैः रभैरुद्रैः नैर्विद्वेदगुरुः शुद्धोशुभोन्यथाप्राप्यास्तुगोचरवलाभावे अष्टकवर्गवलाभाहः राजमातैः अष्टवर्गविशुद्धेषुगुरुशीतांशु
भाः शुभप्रतोद्वाहोतुकर्तव्योगोचरेणकदाचनेति अन्यच्च अष्टकवर्गोपेक्षुद्धाः सर्वकर्मसुसह्याष्टवर्गसंशुद्धिः सुलाशुद्धिस्तुगोचरेतत्रगुरोरष्टवर्गो

वदुकन्याजन्मराशेश्विकोणापदिसप्तगः श्रेष्ठोगुरुः स्वयद्वाद्येष्टजपान्यत्रनिहितः ४६ स्वोच्चैस्त्वमेस्वमे

त्रैवाखांशेवर्गोत्तमेयुरुः

त्रयोविंशतिशतमोऽध्यायः ॥ हज्जातके दिक्खाद्यायमरायवंधुषुजातस्वात्त्रिकेवंगिराःसूर्यात्त्रिनेवेधुषुखनवदिग्गभा
रिगोभार्गवात्जापापार्थनवात्मजेषुहिमगोमंरात्रिषुहृद्व्ययेदिग्धीषुदखुखायध्वेनवगोत्तात्सस्मरेषूदपातवराहःशृङ्गामिलाषप्रतिनिस्त
हेपिकुर्यादुरोशुद्धिविवर्जितेपिवरस्यलोभेषुभरविवाहवर्दंतिगणिव्यवनादिमुख्यःअत्रचतुर्थोऽष्टमद्वादशस्थानस्थितत्वेनगुरोर्दिग्गणत्रिगुणादि
कांशृङ्गाविधायविवाहत्रतवंधादिशुभमिति संप्रसायविदः ४६ अथगुरुदोह्यापवादमनुकुभाहस्वोचरति गुरुश्चतुर्थोदिनिश्चस्थानस्थितोपिस्वो
चैकैस्वमेधुमीने स्वमेनेमेवसिंहदृष्टिकेखाशोधुमीननवाशेवर्गोतमेनवांशेयथा दृष्टराशोदृष्टनवांशेगुरुर्वर्गोतमइतिवर्गोतमलक्षणं
वर्गोतमानवांशाश्चरादिषुप्रथममध्यांताइति एषुस्थितोऽगुरुःइष्टशुभफलदाता अन्येषुगतादृशोऽगुरुःअतीवशुभःशुजवतःवर्गोतमेस्वभवनेभव
नेयमेनेमिनांशकेस्वभवनोचनवांशकेवा जन्मादुरिःपरिषुखत्रिचतुः ॥

राम०
पुट

नीचभुभंरवंसर्वत्रजेयं नारहः शाखाधिपतिवारश्चशाखाधिपवलंशिशाः शाखाधिपतिलयंचत्रितयंडर्भं व्रते शाखेति शाखावेदस्तस्य
 शः स्वोक्तैः जीवेदति जीवेभृगोचकाराच्छाखेशवर्णेशवाविजितेपुद्देयराजितेनीचराशित्येचसतिव्रतेनानुचितेनसतावेदशास्त्रवि
 धिनावेदाध्ययनविधिनिर्णयेतिजित्कथौतस्यातकमोनृशानाख्यस्वोक्तसमाहारहंदलेनरहितोव्रतीस्यात्वासिः शाखेशाशुशुक्राणां
 मोदुवात्येचवार्धके नैवापनयनकापवर्णेशदुवलेसतीति तेनभौमवुधयोरस्सामगोथर्वणशाखिनोरुपनयमादिनभवतीतितत्तेतवती
 चाद्यवस्तिनतेपिशाखेशपरिहारमाहवासिः शाखनीचाधिप्राशुस्वेस्वाशेवास्वाच्चभागगे शाखेशेवागुरोशुकेननीचफलमश्रुतइतिशु
 क्रस्पशाशुराशित्स्त्वृषभस्त्वेकैकदाचित्संभवति नीचगतंशरदेवश्यमुपनयेदितिवेशोपनयनंसेभवतीतिभ्येयं ४४ अथजन्ममा
 सादेः प्रतिप्रसवमाहजन्महेतिजन्मनस्यत्रैजन्ममासेजन्मलयेआदिप्रादेनजन्मतिथौविप्राणांब्राह्मणानांआद्यगर्भेपिअपिशद्यात्

जीवेभृगोरिपुग्देविजितेचनीचेस्याद्देशास्त्रविधिनारहितोव्रतेन ४४ जन्महेमासलगादौव्रतेविद्याधि
 कोव्रतीआद्यगर्भेपिविप्राणांसच्चादीनामनादिमे ४५

द्वितीयगर्भादावपिव्रतीवालौव्रतेप
 तोपवीतेविद्याधिकः स्यात् सच्चादीनांसन्निधयेवैश्यानांपुनरनादिमेद्वितीयगर्भादिवालकेसतिजन्महेमासलगादौविद्याधिकोव्रतीस्यात्
 आद्यगर्भेतुतवांसवैश्यानिवैधयवशौनक जन्मोदयेजन्मसुतारकोसुमासेतथाजन्मतिथौचराशौ व्रतेनविप्रोत्पपरिभुतोपिप्राज्ञोविशेष
 प्रथितः इथिआंगभोरमेगंगपरशराद्यैः फलेयडंकेव्रतवेधनेनु ततोधिकंजन्मसुतारकासुमासेयवाजन्मनिवाडवानां विप्रभदेववा
 डवाइत्यभिधानात् प्रथमदर्शमेकोनविंशतसच्चाणांअहणार्थेजन्मसुतारकास्त्विभुक्तं जन्ममासतिवैधस्तु आद्यगर्भेविवयः सन्निधये
 श्ययोः विप्राणांनुवाडवानामितिविशेषोक्तेरौद्यगर्भोनाद्यगर्भेसाधारणजन्ममासेउपनयनेजन्ममासादौशास्त्रमितिज्ञेयं ४५

मु० टी०
सं० प्र०
५९

59

गुरुः अगोरुपादिचत्वारिसप्तत्यादिदिनत्रयं चतुर्थी चैकतः प्रोक्ता अष्टावेते गलग्रहः देवजमनोहरे प्रदोवेति अथ नध्याये मंदेक्षस्ये गलग्रहे म
धुविनोपनीतस्तु पुनः संस्कारमर्हति गलग्रहे प्रदोवे च स्वत्या पुरुषजायते इति च ४८ अथाशफलमनुष्माह क्रूरो जड इति वद कर्माणि यजने
याजनं चैव तथा दानप्रतिग्रहौ अध्यायनं चाध्ययनं वद कर्मो धर्मभाक् द्विज इति अन्त्यात्म्यं ४९ अथ चंद्रनवांशफलं खनवांशो सापवादं तज्जो
लपुरुषदमोदनकमिति लक्षणस्य सितेन मोदनकं छंदसाह विद्यानिरत इति यस्मिन् कस्मिन् राशौ चंद्रो यदि शुभग्रहराशिनवांशो चेत्तदा वती वि
द्यानिरतो भवेत् यदि पापग्रहराशिनवांशो चेत्तदा हरिद्वारः धनरहितः यदि खलवे कर्कोशे स्यात्तदा बहुदः स्वसहिजो भवेत् अथ सांशगतचंद्रस्याप

प्राक्सध्यागर्जितेनेशो व्रतबंधोगलग्रहे ४८ क्रूरो जडो भवेत्पापः यदुषट्कर्म कृतं च दुः यथार्थभाक् तथा मूर्खो रव्या
द्यंशे तनोक्तमात्र ४९ विद्यानिरतः शुभराशिलवे पापांशालवे हि हरिद्वारः चंद्रखलवे बहुदः स्वपुतः कर्णोदिति मेधन
वान्खलवे ५० राजसेवी वैश्यवृत्तिः शस्त्रवृत्तिश्च पाटकः प्रातोर्थवान्छेच्छेवी केंद्रे सूर्योदिते चरेः ५१ पुत्रे जीवेत्
या चंद्रे सूर्यभौमार्किसंयुते ॥

वाह्याह कर्णेति कर्णे श्रवणे अदितौ पुनर्वसौ नक्षत्रे उपनयते स्वांशे चंद्रः स्यात्तदा धनवान् भवेत् नारदः श्रवण इति नक्षत्रे कर्कोशाले निशाकरो
नदात्रतो वेदशास्त्रधनधान्यसमृद्धिमान् ५० केंद्रस्थानां फलमनुष्माह राजसेवीति केंद्रे सूर्योदिते चरे मत्पेकं सहिते क्रमोदिते फलं ज्ञेयं अन्य
त्पय अत्रलभ्य चंद्रकेंद्रस्थाने च विना सवैग्रहाः शुभादत्यवगम्यते मुनिभिरुक्तं केंद्रे पापानि विद्वांस्युक्तं नारदः न्ययानेति विरुद्धं नो
व्रतिनो वप्रानाशानं कुजितं केंद्रं भौमेशिष्याचापे विनाशनं अत्र खल्वहो व्याघ्रवस्त्रिता पापाः केंद्रस्थाः शुभफलदाताः अन्यथा नेति वि
रुद्धार्थवचनयोर्विषयविवेकः ५१ अथात्यदाह पुत्रेति पुत्रे जीवे चंद्रे मत्पेकं सूर्यसंयुते वतीति नियमः स्यात् भौमसंयुते क्रूरवेष्टः क्रूरहिंसन

शीलाचेशयस्यतादशः स्यात् ॥

योगोपि जीवः सुखार्थं सुखवदिकुरो विवाहे नीचेति नीचं मकरः अरिस्तुः मिथुनकन्यातुला वरा शिखः शुभोप्यसन् अतिशुफलदातेत्यर्थः उ
 त्ते च उच्चस्त्वः स्वर्गदे सुहृद्वनगो वाचस्पतिर्नित्यशः सर्णीपुर्विविधार्थसौख्यजनको जन्मायमस्योपि चेत् नीचस्त्वोरिगदे दिवाकारकाया
 जुगामी सदा पीषोऽनिशुफलदातिनियते वैधव्यदः स्वास्पदं अत्रावमस्त्वोपि चेदित्यपिशवेन चायमंलस्य गुणप्रपञ्जयेदिति विधानात्तजाम
 नो हमानेषु पनयनादिशुभं स्यात्तद्दशचतुर्थे स्थानस्य तु दिगुणप्रजामित्तुः तथा न तो यादिस्थावस्य प्रजामाजाये सस्यगुरोः शुभफलदातेता
 को नितिकिं वक्तव्यमिति केयुक्तिकन्यायसूचनायां पिशवः न चायमंलस्य गुणप्रपञ्जयेदिति शत्रुहस्थितगुर्वभिप्राये अस्यापवादो रत्नकोशे गोचरा
 एकवर्गाभ्यायस्य शुद्धिर्न लभ्यते तस्योपनयनं कार्यं चेन्नमी न गतेरवो हरो सिंहा प्रागे जीवे नीचसंती च भागगे मौ जी वैधः शुभः प्रोक्तश्चेन्नेमी न
 गतेरवो पाठांतरं जन्मभोदस्यो सिंहे नीचे वा शत्रुगे गुराविति अर्थो नैजमेव गौको नितिविद्वः तथा चोक्तं सौम्यायने व्रतं कार्यं चेन्नैमासि विशेष

रिः फासृत्तुर्यगोपीयो नीचारिस्तुः शुभोप्यसन् ४७ कस्मेप्रदोवेऽनध्याये शनो निश्चयराह्लके ॥ ०

फाल्गुने स्यादजस्तुवेशाखगजोतनिधः मध्याश्रितो दावपि वर्जनीया वित्यादिवाचा मपि मेव पुक्तिरिति इदं गणेशदेवैरभ्याधापित्ताभिर्मेव सि
 वप्रतिभाति मलवाक्याभावात् ४७ अथ व्रतवधे वज्रानसुष्टुभाह कस्मे इति एषु व्रतवधोनेः कस्मे प्रथमत्रिभागरहिते कस्मप्येप्रदोवे य
 स्मिन्दिने संध्याकाले प्रदोवो भवेत्तद्विषये प्रदोवलक्षणमर्कं तर्कं त्याग्ये वक्ष्यति अतः अध्याये वक्ष्यमाणे तिरीति अंगवंगके लिंगेषु सौराष्ट्रमगधे
 सुच तीर्थयात्राविनागह्युनः संस्कारमहेतीति पुनः संस्कारप्राप्नोति मिता नंतरमेव नैमित्तिकमिति न्यायेन यदि रात्रिसद्भावस्तदाप नयवमा
 भूदिति सन्निपदोक्तिः तथा प्राक् संध्याप्रातः संध्यातस्या गजिते मेव शब्दे वसिष्ठः व्रते हि सर्वसंध्यायां चारिदोयदि गजति ते हि न स्यादन्ध्या
 यं व्रते तत्र चि व्रजेदिति अपराकः क्षीणे च द्रेष्टुमे शुक्राग्निशे वैवभास्त्रे कर्तव्यं मोपवयनेनान्ध्यायेन तन्महे राशेः प्रथमभागस्तो विरं

स्य उच्यते तथा गतप्रहे गलमहा नर ॥

नथाशानिसंयुते निर्गुणो निर्लेजो निर्दोषो वा स्यात् तथा तस्मिन्नेव जो वेपुः के चंदे वा प्रत्येकं सद्रिपुते यदुः सर्वविद्यानिपुणः स्यात् ५२ अथात्यत्रमाणि
 कयाह विधौ सितं शगेति चंदे शुक्रांशगे युक्ते त्रिकोणगे गुरौ तनौ लये च सति च तीव्रदुः समस्तो अतरो वेदात्वे तीति समस्तवेदवित् एव यमांशमे
 शानिनवांशसंस्थिते चंदे सतिलये गुरौ च सति सिते त्रिकोणगे सति अयि निर्गुणः स्यात् महेभ्वर्जो वैल्यममधिष्ठिते भृगुसुते धर्मात्मजस्ये विधौ
 शुक्रांशोखिलवेदविद्विमुत्तस्याशे कृतघो धमदति नारः लयं सर्वे युगोपितं लभ्यते त्पेदिने ते सत् दीयात्पत्यं युगाधिक्यं बहु संमतमिष्यते दोष
 दुयोहिकालोयः सोयमाह न शक्यते दोषावेधादयो महा दोष इत्यर्थः ५३ अथानध्यायान्न जवन च पलाये पाह शुचिभुक्तेति अनध्यायाः आवा
 ठ शुक्रदशमी ज्येष्ठशुक्ल द्वितीया पौषशुक्ले कार्दशी माघशुद्धद्वारशी एता अनध्यायाः मृतश्चतुर्दशी तदादि त्रितयं चतुर्दशी पूर्णिमा प्रतिपद

निर्गुणः क्रूरचेष्टः स्यान्निर्गुणः सद्युते यदुः ५२ विधौ सितं शगेति त्रिकोणगे तनौ गुरौ समस्तवेदविद्वत्तीयमांश
 गेति निर्गुणः ५३ शुचिभुक् पौषतपसां दिगभिरुद्रार्कसंख्यसिततिथयः ॥

माहाराः तथा संक्रमणं सूर्यस्य निश्चयनं संक्रांतिरिति चकारात्मत्वाद्यास्त्रितीयो मधावित्पादिनोक्ता तत्रावाठे शुक्रदशमी पौषशुद्धे कार्दशी च म
 न्दारी ज्येष्ठशुक्ल द्वितीया माघशुद्धद्वारशी च सोपपदे यद्यपि चैत्रशुद्धतृतीया मन्तारिः वैशाखशुद्धतृतीया युगारि स्तथापि ते उभे तृतीयाने अध्यायो
 तथेव प्राल्पान्तरकस्मिन् द्वितीया चानुर्मास्य द्वितीयापि नानध्यायः तस्मात्प्राणस्याभिधानात् तथा च वसिष्ठः याचैत्रवैशाखसितातृतीया माघस्य सप्तम्य
 थ प्राल्पान्तरस्य तस्मिन् द्वितीयापनये प्रशस्ता प्रोक्ता भरद्वाजवसिष्ठपुराणैरिति अन्यासां पुनरि मन्तारिनां व्रतबंधे अप्रसंगे हि व अग्रहणे केचिद्वा
 चायाः याचैत्रवैशाखेति वचनं लिखित्वापि स्वेच्छया नांगीकुर्वन्ति तत्र शयथमात्रमेव प्रमाणं न पर्याप्तं तत्पत्ते तन्मते तृतीये अन्ध्यायत्वेन ज्ञे
 ये व्रते विहितं यद्वा वश्यं कत्वेद्योतनायै गोतमः मरुद्वये चतुर्दशमास्यमीदितये तथा यस्मादवधिषां तैत्रहनाधीयते तैः फलं च अशुभी

तस्मात्प्राणायामे

सु० टी०
सं० प्र०
६१

स्वल्पतरे प्राप्ता मभ्युदयं श्राद्धं पुत्रसंस्कारकर्मणि यत्तीरज स्वला जाता बुकुर्यात् न त्पि नातरेति न त्पि तेति नां दीश्राद्धकर्तुं पत्न्यस्य पुं च तो ज्येष्ठभात्रा
दिना करिष्यमाणो दीश्राद्धात्मा कृतपत्नीरज स्वला चेतदा नां दीश्राद्ध निवेधान्ते गलेन कार्यमेव संस्कार्यमातरिरज स्वला पोतु सन्निहित लज्जात
रासं भवेशो तिकृत्वा तदीनी मेव तन्मे गले कार्यं आरब्धत्वा न स्वस्य कुर्यात् दीवः अपशं कुनतिरासार्थं शान्तिः कार्या उक्तं च वधुवरा न्यतरस्य जननी चे
द्भज स्वला संरणे तु वले प्राप्ते कुपीत न्याणि पीडनमिति वले न ह वले च वाक्यसारे अन्ता मे सुमुह ते स्वरजो दीवत्पु पस्विते श्रिये संपूज्य विधिवत्तो मे
गले माचरेत् हे मीमांसमिता पद्मा श्रीस्तुतं विधिना चयेत् प्रत्यु च पायसं हुत्वा भिषि च्छिह्न माचरेत् यदा तु कृतं ते पि मंगले मंडपो दासनात्मा कृमा
तरिरज स्वला यां शांत्यादिकं कार्यमेव मंगलस्या समाप्त्वा तु यदा तु ज्येष्ठभात्रा दिना कृतान्तां दीश्राद्धात्परे तत्पत्नीरज स्वला चेतदा न कोपि दीवः
अन्योपि विशेषस्तत्रैव उपवासे न शुभ्येति नार्थः सद्यो रज स्वला एकाकिन्यो विवाहादौ देशभंगेषु वा यदीति ५८ अथ छुरिका वंधनमुहूर्तं

६१ शांत्या चोत्तमं व्रतं पाणिग्रहः कार्यो न्यथान सत् ५८ विचैत्रव्रतमासादौ विभौ मास्ते विश्रमिजे छुरिका वंधनं शस्तं न पा
यां प्राप्तिवाहतः ५९ केशांतघोऽशे वधे चो लो क दिवसे शुभं ॥ ०

मनुष्यभाह विचैत्रेति चैत्रवर्जिते पूनयनमासेषु माघफाल्गुन वैशाख ज्येष्ठे स्मित्यर्थः आदिशब्देन व्रतबंधोक्त तिथि न सत्रजन्मल आरीनां
यदृणं वा कीदृशे व्रतमासादौ विभौ मास्ते भौ मास्तरहिते गुरुशुक्रास्तारि सामान्यमिषेधादेव सिद्धं तथा विश्रमिजे भौमवाररहिते स
यो दिवारे न पाणां स्त्रियाणां विवाहतः एवं छुरिकाया अन्यशस्त्रविशेषस्य वंधनं कदापि नतिशेषः तद्वत्सहितं विवाहात्प्रागित्युक्तेः अ
वधित्वमिष्यात्समावर्तनानंतरं कार्यं अन्यथोपनयनानंतरं कार्यमिति एवमुच्यते ५९ अथ केशांत समावर्तनमुहूर्तं मनुष्यभाह केशां
तमिति घोऽशे वधे चो लो क दिवसे शुभं गोदानापरपर्यायं केशांतं संतं कर्म शुभं स्यात् गावं केशादीयं ते खड्गं ते यस्मिंस्तद्गोदाने गोदा
नं घोऽशे वधे इत्येतद्वाह्यणविषयं क्षत्रियविशोद्दो विंशं चतुर्विंशं च विरोधान् तथा मनुः केशांतं घोऽशे वधे ब्राह्मणस्य विधीयते ॥

अथ वतबंधानंतरं सायंकाले वहुचांद्रहोदनाख्यः संस्कारो भिहितस्तत्रार्पणविशेषमाह प्राक्त्रहोदनंति स्पर्शार्थं उक्तं च न सिंहप्रसारे ब्रह्मोद
नविधेः सर्वप्रदोषो गजिते भवेत् तदा विघ्नकरं चैव वदोरध्ययनस्थानं तस्य शांतिप्रकारं तु चक्षुष्या हस्तानुसारतः स्वस्तिवाचनसर्वतुहवनेका
रेषु धः प्रधानं पायसं साज्यं द्रव्यं शांतियतौ भवेत् सक्तं वहस्यते विद्वान्पदे हि द्या समुद्रये गायत्री पुजते मंत्रप्रायश्चित्तं तु सर्पिषां धेनुं सवत्सा
कां दद्यात् राचार्या येषु सिनी शिला होमविधेः यश्चात्स्त्रापयत न संसदि ब्राह्मणा भोजयेत् अज्ञातो ब्रह्मोदमेचरे इति ५६ अथ वेदविशेष
ण नक्षत्राणि तव संति तल कया ह वेदेति मगाश्चेद्यादो हस्तचित्रास्वाती मूलरक्षात्रयेषु अग्नेराध्यायी नोरेवती हस्तानुराधामृगपुष्यरोहिण्युत्तरा
त्रयेषु यजुर्वेदाध्यायीनां अश्विनी धनिष्ठा पुष्यहस्तानुरात्रयादीं अवर्णेषु सामवेदाध्यायिनां मगरेवती पुष्याश्विनी हस्तानुराधा धनिष्ठा पुनर्व

प्राक्त्रहोदनपाकाद्वतबंधानंतरं यदि चेत् उत्पत्तानध्ययनोत्पत्तावपि शांतिं सर्वकं तत्स्यात् ५६ वेदक्रमानुश्रितं वा
हिकरन्निमूलरक्षासुपोष्मकरं मेत्रमगादितीज्ये ध्रौवेषु च अश्विवसुपुष्यकरोतरे शक्ये मगात्पलघुं मेत्रधनादितीज्ये सत्

५७ नादीश्राद्धोत्तरं मानुः पुष्ये लग्नांतरे न हि

स पु अथ वेदेराध्यायिनां सर्वश्लोकानुव्रततत्पदपरामसुपनयनं सत् शुभमित्यर्थः उक्तं च मूले हस्तत्रये सर्पिषो वेदरक्षात्रये तथा अग्ने
राध्यायिना कार्यमेखलावधनं च धेनुः पुष्यपुनर्वसौ पौष्णे हस्ते मेत्रे शशांकमे ध्रौवेषु च प्रशस्तं स्याद्यजुषां मौजिवंधने पुष्यवासव
हस्ताश्विशिवकर्णोत्तरात्रये प्रशस्तं मेखलावधे वहुना सामगायिनां मृगमेत्राश्विनी हस्तोरेवत्यदिति वा सवं अथ वेदाविनाशस्तोभग
णाय व्रतापणे ५७ अथात्यं विशेषमनुष्ठुभाह नादीश्राद्धेति नादीश्राद्धं वद्विश्वाहं तत्कृत्या नंतरं यदि संस्कार्यमातुः पुष्यरजोदशनेता
ते सति लग्नांतरे च न सति तदा वश्यकं ते व्यत्येधमशास्त्रोक्तं शांतिं विधाय चोत्पत्तौ यदोत्तं विवाहश्च कार्यः अतथा समोचीनलग्ना
ंतरलत्वे सति चोत्पत्तिरिति सत् दुष्टफलमित्यर्थः मेधा निधिः चोत्पत्तिरिति च वद्विवाहे यत्कर्मणि यत्तीरजस्वलाय संप्रायस्तस्य नशो भ

सु० टी०
वि० प्र०
६२

62

अतएव सत्याचार्यः शुभक्षणक्रियारंभजनिता सर्वसंभवाः संपदः सर्वलोकानां ज्योतिर्लक्षणप्रयोजनमिति सर्वत्र ज्ञेयं १ अथ प्रश्नलगादिविवा
हयोगद्वयसाधनयाह अथ श्राद्धोपसंगलायः श्राद्धोपसंगज्येति श्राद्धोपसंगकं ज्योतिर्विदं रत्नादिभिः मणिवस्त्रफलादिभिः संसृज्य ततः प्रशकन्या
याः उदाहं गणकं वेदयेत् गतिबुद्ध्यादिनाः षोडशकृतैः कर्मत्वकीदृशगणकं सुखचित्तं श्रेयाकुलांतःकरणसुखचित्तं बुद्धयः संभवतीत्युक्तः
उत्पलः प्रशमणिकनकपुतैः फलकुसुमैराशिचक्रमभ्यर्च्य दृष्टेयथाभिलषितं भक्त्या विनयात्तितः प्रश्नं दिगीति यदि प्रश्नलगादृशमेकारं
तृतीयसप्तमपंचमानामन्यतमे स्थाने स्थितं श्रेयोदेजीवेन गुरुणा दृष्टः सद्यः शीघ्रपरिणयनकरः स्यात् वा अथ वा गोनुलेति वृषनुलाककाणां

तस्माद्विवाहसमयः परिचिंत्यते हितनिघ्नतामुपगताः सुतशीलधर्माः १ श्राद्धोपसंगज्यरत्नादिभिरयगणकं वेदयेत्
सुखचित्तं कन्यादाहोदिगीशानलहयविशिरवे प्रश्नलगाद्यदौ दुः दृष्टो जीवेन सद्यः परिणयनकरो गोनुलाककाणां
वास्यात्प्रश्नलगाद्यदौ शुभखचरपुतालोकितं तद्विदध्यात् २ विषमभांशगतौ शशिभागे वीतनुगृहे वलिनौ यदि य
भ्यतः रचयतो वरलाभमिमौ यदा युगलभांशगतौ पुवतिप्रदौ ३ वशाष्टः प्रश्नलगाद्यदौ दुर्लभैः क्रूरः सप्तमे वा
कुजः स्यात् मूर्त्ता विंदुः सप्तमे तस्य भौमो रंडा सा स्यादष्टसंवत्सरेण ४ मन्वन्तमं प्रश्नलगाद्यदौ पुनर्भवलोकिंतं

वा भवेत्परिणयनं विदध्यात् ५ अथान्ययोगद्वयं दुतविलंबितेनाह विषमभांशगताविति स्पष्टार्थः ३ अथ प्रश्नलगादेधनयोगत्रयं
यातिन्याह वशाष्टः इति चंद्रः प्रश्नलगात्वाद्यष्टमस्थलदाकन्याष्टसंवत्सरेण विवाहवर्षादंडाभर्तनशिका स्यात् अथ वालग्रेयः कश्चित्
क्रूरश्च हः स्यात्ततः सप्तमे कुजो भवेत्तदाष्टवर्षमध्योरंडा स्यात् केचित्सप्तमे पिपाप एवं प्रश्नैति वेधंति कश्चिदः एकोलग्रगतः पापोऽन्यः स
प्तमराशिगः आसप्तमाद्यान्तरं पुदस्य तसंशयं रतिनेषां मते सप्तमे वा तुलः स्यादिति पाठः अथ वा मूर्त्तौ लगे चंद्रः तस्य सप्तमे भौमो

मवेत्तदाष्टवर्षमध्योरंडा स्यात् ४

राजस्यवेधोर्हाविंशोवैश्यस्यसहस्रिकेततइति आश्वलायनः प्रथमं स्यान्महानाश्रीद्वितीयं च महाव्रतं तृतीयं स्यादुपनिषद्गोदानाख्यं ततः परं अमजाता
धिकाराद्गोदानं जन्माद्यदेवुषाः शोइतिवतिकावचनात्त्रयोदशमहानाश्रीदिवेतित्रयोदशमहानाश्री चतुर्दशमहानाश्री पंचदश उपनिषद्गुतं
षोडशगोदानमिति एवं सानेयविशोरपि उक्तगोदानकालात् शोकवधे चतुष्षपक्रमेण महानाश्रीदिमवेति व्रतोक्तेति हि निश्चयेन यतोपवीतो
क्तदिवसे आदिशदेन वारं सन्नतिथिलमोशकेषु समावर्तनं कर्म मप्यने अत्र कथ्येने चैत्रावर्जितः चैत्रमासविवर्जेषु माघादिसु च पंचसु एत
च्चगोदानानंतरं विवाहात्प्राक्तं कुर्यात्समावर्तनं कर्म पश्चाद्गोदानतः पाणिनिपीडनात्प्रागिति वसियोक्तः क्वचिद्द्वितीयवर्षे तन्निषेधउक्तः वध
प्रवेशं व्रतमोक्षणं च पुंसां पुनर्द्वारपरिग्रहं च नादेद्वितीये विदधीत धीमाव वदति गगोत्रिवसि सुखा इति तन्निर्भेलत्वा दुपे संपरिकरोऽलेका

ततोक्तदिवसादौ हि सप्तावर्तनमिष्यते ६० इति सुहृत्तचिंतामणो संस्कारप्रकरणं पंचमं समाप्तं ५ भार्यात्रिवर्ग
करणं शुभशीलपुत्राशीलं शुभं भवति लयवशेन तस्याः ॥

नंतसुतेदेवत्तरामविरचितापां स्वक्ततमुहर्तचिंतामणिटीकायां प्रमिताहरायां संस्कारप्रकरणं पंचमं समाप्तं ५ अथ विवाहप्रकरणं व्याख्या
यते तज्ज्ञानाश्रीनति वेतेत्यादिवचनात्समावर्तनानंतरं सर्वाश्रमाणां उपकारकत्वाद्ब्रह्मस्वाश्रम एव मुख्यः स च सुशीलस्माधीनः शीलसु
लयाधीनमित्यतो लयसुद्धिकथनं वसंततिलकप्राप्तिजानीते भार्येति शुभं भर्त्रादेरनुकूलं शीलसंभावोयस्याः सन्निवर्गस्य धर्मार्थकाम
रूपस्य करणमतिशयेन साधनं तस्याः सुलयवशेन शीलं शुभं भवति यतः सुतशीलधर्माः तन्निष्पन्ना विवाहाधीनता अधीनो निग्रहाय त
इत्यमरोक्तेः उपगताः प्राप्ताः ततोहीति निश्चयेन विवाहसमयः परिचिंत्यते विचार्येत इति ननु जन्मकालीनग्रहजनितां शुभाशुभं दुरतिक्र
ममिति विवाहं लयानर्थक्यमिति चेन्न ज्योतिषस्य सावेदिनशुभसमयाधिविधिजत्याप्येव जनितां शुभफलं न जन्मान्तरोपदुर्देवध्वंसोभ

वतीत्येवमर्थतया सार्थक्यात् ॥

सु० टी०
वि० प्र०
६३

63

व्रतखंडे सावित्र्यादि व्रतारो निभक्त्या कुर्वन्ति याः स्त्रियः सोभाग्यं च सुहृन् च भवेत्तासां सुसेततिरिति व्रतग्रहणप्रकारस्तत्र एवावांतम् पिप्यलव्रतं ज्ञा
नभास्करे वलवद्धिधवायोगे वा ल्ये सति मृगीदृशां पितारहसिकुर्वन्ति तद्गंशास्त्रं समेतं सुदिने शुभनक्षत्रे च दत्तावलात्तिते अवेधमकरयोगेति
ग्रहवलात्तिते व्रतारं भे प्रकुर्वीत बालवेधमनाशकं सुलातां चित्रवस्त्रायां कन्यापितरहादहिः नीत्वा भव्यं शमीस्थाने यद्वा वदरिकाश्रमे आल
वालं प्रकुर्वीत विपुले मृदु कर्षिते कुमायो चाये निर्दिष्टं कृतसंकल्पमादरात् करकावुप्रपणैतसिंचनं प्रतिवासरं चैत्रे वा भिनमासे च तृतीयाऽसित
पक्षतः यावत्कल्मसतृतीयास्यामासमेकं यथाविधि ब्राह्मणानां तथा स्त्रीणां हजनं च समारभेत् तदा शिवायुयात्कन्यासोभाग्यं च सुखात्तिते प्रतिमा
प्रावेत्तीनाम्री वैष्णवे भाजने च येन च देनास्तद्वर्धो विवेक्यं त्रैयं यथाविधि उपचारैर्यथा भक्त्या नैवेद्यः प्रतिवासरं एवं व्रतप्रभावेन बालवेधमनिष्क
तिः जायते कल्पकानां च ततः पाणिग्रहक्रिया इत्यभ्युपगम्य व्रतं अन्यमपि वैधम्ययोगपरिहारमाह वारहस्पतिरिति अथ वारहस्पतीति अच्युतमूर्तिर्वि
सुप्रतिमा पिप्यलयदो प्रसिद्धौ स्वामध्येऽन्तरेण सहस्रसूत्रे वक्ष्यमाणो वरहस्ते सौभाग्यगुणात्तिते च विवाहलये विवाहं कारयित्वा प
श्चात्तां कन्यां स्फुटं लोकप्रसिद्धं यथा भवति तथा चिरजीविने वराय दद्यात् दत्त्वा पित्रादिकः तदुक्तं मार्कंडेयेन बालवेधमयोगे पिकुं भद्र
प्रतिमादिभिः कृत्वा त्र्यंहरः पश्चात्कन्योदाह्येति चापरे इति कुंभ इति मन्थन्या अपि उपलक्षणं दुर्लभं भवत्येव प्रतिमा विस्माः सौवर्णीकर
शिरोवयवारि सहितान् शालिग्रामादिरूपा तत्र कुंभविवाहः सूर्याहारां संचारे विवाहात्तत्काले नु च दत्तावले शुभे विवाहोक्ते च मन्थन्या कुं
भेन सह चोद्धृते पिता संकल्प्य वा त्यं च विवाहविधिपूर्वकं सूत्रेणावेक्ष्येत्पश्चाद्दशानुविधानतः कुंभमालं कृतं देहतपोरेकांतमंदिरेततः कुं
भवितिः सायं प्रभज्य सलिलाशये ततो भिषेचनं कुर्वीत च पल्लववारिभिः तत्सर्वं वेष्ट्य ब्रजाद्यं ब्राह्मणाय निवेद्य च कन्यालंकारवस्त्राद्यं ब्राह्म
णाय निवेदयेत् प्रार्थना च रुणांगस्तूपत्वं जीवनानां समाश्रयपतिं जीवय कन्यायाः चिरं उजात्सुखं वरं देहि विस्मवरा वदेन कन्यापालयदः ख
त इति इति कुंभविवाहः अथ भव्यविवाहोपिते चैव द्विजानुहूत्सुहृन्मंगलोच्चारणैः समं आहूयोदाहकाले च रम्यभूषणैः मंडपे गत्वा प्र
काम्यगौरीचगणनाथं च भूहं भवानी चैव मंथानी पितृमंत्रसुदीयेत् उदाहयिष्ये विधिवद्भवेत्येनमनोहरा कन्यासोभाग्यसौख्याथं

नमः
इति वरहस्मिन् विज्ञातमां नमस्ते विस्मवरा वदेन कन्यापालयदः ख
त इति इति कुंभविवाहः अथ भव्यविवाहोपिते चैव द्विजानुहूत्सुहृन्मंगलोच्चारणैः समं आहूयोदाहकाले च रम्यभूषणैः मंडपे गत्वा प्र

अथप्रभलशान्कुलदामृतवत्सायोगोदोषकचनेनाह प्रभ्रतनोरिति स्पष्टार्थः कश्यपः स्वतोचगः शत्रुदृष्टः पापः पंचमगोयरा मृतपुत्रां करोमेवकुलदोवा
नसंशयइति ५ अथविवाहभंगयोगपुष्पिताययाह यदिति सितातिरिक्तपसेतनुग्रहतः समराशिषुवृषककारिषुगतः सव तनुग्रहतः
प्रभ्रलयादिरिं ध्रेषयेयमेवास्त्वानेस्त्रितः पापग्रहावलोकितो भवति तदाययोगविवाहस्य विनाशकारको भवति ह एवं प्रभ्रलया हे धव्यादि
योगमभिधायेदानी जन्मलयादावपि वालवे धव्ययोगविचारयतिरिशनतत्परिहारं शाहेल विन्नी उतेनाह जन्मोत्पमिति प्रभ्रज्याघयाविध
वायोगोविचारितस्तथा जन्मोत्प जन्मलयाद्वेचवालविधवायोगं जातकशास्त्रात् वाल्येविधवाभौ मेपतिसत्यत्तादिवाकरेतस्त्वे सौरे पापेदेवे

प्रभ्रतनोर्पदियापनभोगः पंचमगोरिषुदृष्टशरीरः नीचगतश्चतदाखलुकन्यासाकुलदात्वथवामृतवत्सा ५ यदिभ
वतिसितातिरिक्तपसेतनुग्रहतः समराशिगः शशांकः अशुभस्वचरवीसितोरिं ध्रेभवति विवाहविनाशकारको
ये ह जन्मोत्पंचविलोक्यवालविधवायोगं विधाय व्रतं सावित्र्या उतपैष्यलं हि सुतया दद्यादिमांवारहः सत्त्वयेः
च्युतमूर्तिपिप्यलघदेः कृत्वा विवाहं स्फुटं दद्यातां चिरजीविने च न भवेदोषः पुनर्भू भवः ७

कन्यैवजरांसमुपयाति तथा लभ्येव्येचपातलेजामिनेचायमेकुजे कन्याभर्तुविनाशायभर्ता कन्या विनाशदत्त्याद्युक्तैर्वालवे धव्य
योगैर्वाल विधवायोगं विचार्य वक्ष्यमाणं व्रतं वै धव्ययोगपरिहारं कार्येदित्यन्वयः तन्नैव धव्ययोगपरिहारभावं योयोभावः स्वा
मिदृशोपुतोवा सौम्यैर्वा स्यात्स्यतस्या सिरुदिरितिसप्रमत्तानं स्वस्वामिसौम्ये सिर्नचेद्वतितदाभते सुखं भवेतीति अत्येह्रीणां मह
त्परिष्योगेभर्तुश्च स्वत्यः रिष्योगेतत्परिहारमाहुः अथवा परिहार्ये वै धव्ययोगेप्रतिकारमाह विधायेतिरह इति वक्ष्यमाणमिहा
पियोज्यं पित्रारिः सुतया कन्या कृत्वा दत्तं कान्ते हि निश्चयेन सा विद्या व्रतं विधाय पश्चादिमां कन्या चिरजीविने वराय दद्यात्तदुक्तं

सु० टी०
वि० प्र०
६४

अथान्यस्त्वविष्णुपाहप्रभलप्रक्षणेति तत्रन्योतिर्विस्तमीये पादशापत्यपुकपाहशापत्यमेवविष्णोःतेकन्यकेसुतादिशेषंस्पष्टं ८ अथसामान्यतो
निमित्तवशेनशुभाशुभप्रभलस्त्वविष्णुपाहशस्त्वमेरीति विपंचीवीणांच एतैवारैवेः प्रभलयेभ्युतेर्मगलजायते उपलक्षणत्वान्नो ह्यारितुरगगजत्वं
त्रादिसान्निध्येपि शुभं अथाशुभयोगाः वैपरीत्यमिति वायसः काकः खरो गार्भः भ्रातृकुरः सगालः प्रसिद्धः यदि प्रभलप्रक्षणे च पदवायसादिना
दंशादं करोति तदा वैपरीत्यमशुभं लक्षणं दुर्लभं कोष्टमहि वनादी यशुभः अन्येषु भयोगाः शौनकादिभ्यो ज्ञेयाः विवाहचंद्रावने उपश्रु
तिर्युक्ता आरीण्यास्तस्मिन् गणपतिप्रस्तादिपात्रे शनैः संमार्जन्यधिवेष्टिते पुवत्तयस्तिस्त्रः सकन्यानिशि निर्वोतारजकारिदेवममुकरेकत्वात्

प्रभलप्रक्षणे पादशापत्यपुकस्त्वहयाकामिनी तत्र चेदात्र जेत् कन्यका वा सुतो वा तदा पंडितैस्तादृशापत्यमस्यावि
निर्दिश्यते ८ शस्त्वमेरी विपंची रवेर्मगलजायते वैरीत्यं तदालक्षयेत् वायसो वा खरः भ्रातृगालोपि वा प्रभलप्रक्ष
णे रीतिना दं यदि ९ विश्वस्वानी वैस्मवर्षात्रयमैत्रैर्वस्वायेयैवो करपीडोचितत्रक्षैः वस्त्रालंकारादिसमेतैः फ
लपुष्पैः संतोष्यादौ स्यादनु कन्यावरणादि १० धरणिदेवोऽथ वा कन्यका सोदरः शुभदिने गीतवाद्यादिभिः संपुतः वरव
ति वस्त्रयज्ञोपवीतादिना धुवपुतैर्वद्भिः सर्वात्रयैराचरेत् ११ १ मभ्यर्चितं पोषाचं शृणु पुस्तदर्थं सदृशी लोके किलोपश्रुतिः तन्मंत्र
श्च उपश्रुतिमहादेवि चंद्रालंकारहवासि नयथायं ब्रूहि देवितं शक्रराज्यप्रवर्धिनीति ९ अथ कन्यावरणमहर्तुमंतमपरं कुरसाह वि
श्वस्वानीति उत्तरवाद्यादिनस्तत्रैरथवा विवाहनस्तत्र ह्यलक्षिते काले वस्त्रालंकारादि शब्देन स्वाद्यादिमधुरवस्तुभिः सहितैः फलपु
ष्पैः आदौ कन्यां तोष्यतो वयित्वाः नुपश्चात्कन्यावरणं हि निश्चयेन स्यात्कन्यावरणं लक्षणं तिसामुद्रिकाध्यायादवगतत्वात् १० अ
थ वरवरणमुहर्तुमाह धरणिदेव इति धरणिदेवो ब्राह्मणः पुरोहितादिः चंडेश्वरः सर्वात्रितयमाग्नेयमुज्जरान्निजयेतथा रोहिणी
तत्र वरणं भगवतः शस्यते स ह्युपवीतफलपुष्पवामांसि विविधानि च देयं वराय वरणे कन्याभ्रात्रादिजेतवेति ११

अपापमोक्षमः वनानां पतयेत्तु भविष्युः पापमरुहं न मोक्षितं खिलपापेषु नाशनापनमोक्षमः प्रवेजन्मत्तं पापं वाग्देवव्यकारकं नाशनापुसु
खेदेहिकन्याया मम भरुह इत्यभ्यत्यविवाहे संकल्प्यार्थेने विवाहस्तु कुंभविवाहवद्विधेयः एवं मेव सो वराय विष्णुप्रतिमया सह विवाहं विधा
यप्रतिमो ब्राह्मणाय दद्यात् दानप्रकारस्तत्रैव शुभे मासे सिते पक्षे सावकूलग्रहे दिने ब्राह्मणं साधु मामंशं संप्रज्य विविधाहंणैः तस्मै दद्याद्दि
धानेन विष्णोर्मूर्तिं चतुर्भुजां शुद्धवर्णसुवर्णेन वित्तशक्त्या यवापुनः निर्मितां रुचिरां शंखगराचक्राञ्जसंपुतां दधानां वाससीपीते कुसुमे
त्पलमालिनां सरसिणां च तां दद्यात्संज्ञेत सुदीरयेत् यन्मया सवेजनुविघ्नं न्यापयितुं मागमं विवोयुविषयल्लाघेहेतो वाति विरक्तया प्रा
प्तामाणा महाघोरं यथासौख्यं धनापहं वेधमाघतिदुःखो घनाया यमुरवलब्धये बहुसौभाग्यलब्धये वमहाविस्मयिमानं नु सौवर्णे निर्मि
तां शक्त्या नुभ्यं संप्रदेहि जन्मघातं ह मस्मीति चिन्तारं प्रवदेदिति एवं मस्ति त्विति विप्राशीर्यहीत्वा स्वगृहं विशेषतः ततो विवाहिकं नातो वि
धिं कुर्यान्मगीदृशां इति प्रतिमादानविधिः एवं यटादिभिः सह विवाहं एकांते विधाय पश्चाद्वादित्रयघोषपुरः संरपित्रादिकन्याया
पुष्पते वराय दद्यात् अत्र पुनर्विवाहात् पुनर्भर्त्वा होवान भवति यतो विधानखंडे स्वर्णचुपिप्यल्लानां च प्रतिमा चिस्मरूपिणी तया सह विवा
हे च पुनर्भर्त्वा न जायत इत्युक्तत्वात् चकारात् घटस्यापि लक्ष्मीरूपा सदा कन्या हरिरूपसदा जले हरेर्देते च पदानं दानुः पापहरं सदा लक्ष्मी
नारायणप्रीत्यै पादजा कन्यका बुधैः जारयेत्सकलं दानुः कुलं पूर्वापरं सदा चंद्रवह्नीं वुगधवं शिवसोमस्मरुमे यतयः कन्यकानां च वात्मा
संति सदैव ते तदुदाहविधिर्यत्नात्कृतो नो जनयेदयं यथातिभुक्तकमलदेवानां प्रजनाय वै अहं भवति सवेत्रतया कन्यात्वा भवेत्तु भुता
वपिसोमादिभिः सह विवाहोऽभिहितः सोमः प्रथमो विविदे गंधर्वो विविदे उत्तरः तृतीयो अग्निदेवते त्वुरीयसे मनुष्यजा इति अतो देवतभो
ग्यानां कन्यानां पुरुषविवाहनरोचः पुनर्भुवः तथात्रापि अतएव मथन्याभास्तरो यत्नात्कृतवानुहितुर्विधिः रेणुकोपि स्वकन्याया लत
दाहे चकार स इति विधानखंडे भिधानात् अतएव पित्रा मात्रा तथा भ्रात्रा दत्ता या नो यधारया विप्राग्निस्तु हंसास्यं कृत्वा सोदाहि
जा भवेदिति कात्यायनादिपरिभाषितत्वादेकदा कन्यापुरुषविवाहनिवेद्ये पुनर्विजी यपुरुषविवाहजाते सा पुनर्भरे वेत्यल ७

सु० ३०
वि० ३०
६५

65

आषाढसुद्धप्रतिपदमारभ्यदशमीपर्यंतं करपीडनं विवाहो भवति अर्थादित्रराशिगोक्षये आषाढसुद्धदशम्यनंतरं मिथुनराशिगोक्षे हि हरिशयने च विवाहो न स्यात् अलीति एतद्राशिगोक्षये कार्तिकपौषमधुसूक्ष्मराशौ न स्यात् वृश्चिके कार्तिके मकरे पौषे मेघे चैत्रे पीत्यर्थः इदं तु सौरमासग्रहणमते श्रीधरे पि पौषे पिकुपीत्यकरस्ति ते के चैत्रे भवेन्नेव गते यदा स्यात् प्रशस्तमाषाढं जते विवाहवदंति गगौ मिथुनस्ति ते के इति ये तु चाद्रमासने वा हुनारदय माघफाल्गुनवैशाखज्येष्ठमासा शुभप्रदाः मध्यमः कार्तिके मार्गशीर्षे वैतिंदिताः परे इति तेषां मते फाल्गुनो विहित इति तत्र मोनसंक्रमणसद्भावविषुभः चैत्रो निषिद्ध इति मेघसंक्रमणसद्भावविषुभः तदुक्तं चंद्रावने इत्येतत्विद्योपदि फाल्गुने स्यादजस्तु वैशाखगतो न नियः मध्याश्रितो ह्यवपि वजनीया विति अजस्तु वैशाखगतो न निंद्य इति निर्मलमेव वस्तु तस्तु वसिरेन उभयमासा विधानासौ चंद्रमासे केषु उत नो विवाहः एकतरपसाभयेण मध्यमः दिनाधिपे मेघवर्षालिकुं भनपुगमनकारव्ययदसंस्थे माघद्वयमाधवपुनयोश्चमुखाथवा कार्तिकसोमयोश्चेति अथ प्रसंगात्सौरचाद्रमासविधायकवचनानि

अलिमृगाजगते करपीडनं भवति कार्तिकपौषमधुसूक्ष्मपि १३

तेषां व्यवस्था च स्तिर्यते तत्र अष्यष्टंगः विवाहव्रतयज्ञेषु सौरमानं प्रशस्यते गार्ग्योपि विवाहोत्सवपक्षेषु सौरमानं प्रशस्यते बृहद्गर्गः विवाहोत्सवः सौरयज्ञादौ सावनः स्मृतः इत्येवमादीनि सौरमासविधायकवचनानि अथ चाद्रमासविधायकानि तथा च वसिष्ठः उद्गाहयज्ञोपनयप्रतिष्ठातिथिव्रतसौरमहोत्सवाद्यपर्वक्रियावास्तुग्रहप्रवेशासर्वे हि चांद्रेण विरह्यते ततः नारदः याज्ञोद्गाहव्रतसौरतिथिवर्षानिर्णये पूर्ववास्तुपवासादित्तुं चांद्रेण गृह्यते इत्यादीनि तत्रैकतरमासावलंबनेः परे वेपथ्यस्यादित्यत्र समाधीयते यत्र सौरचाद्रमानाभ्यामाससु हि रूपलभ्यते स उत नो विवाहः एकतरपसावलंबने मध्यम इत्युक्तं माक मध्यमपक्षावलंबने च अवश्यं देया कन्या विषयं वेदिन्ये अपरे पुनर्देशविवाहयोः तथा तपनी कस्मयो मध्यचांद्रमासः प्रशस्यते अन्येषु सर्वे देशेषु सौरव्रतविवाहयोः तथा विंध्यादेः क्षिणभागे चाद्रमासः प्रशस्यते उदाभागे तु विंध्यस्य सौरमानं विधीयते अन्येषु सर्वे देशे

सुमिंश्रमानं प्रकल्पयेदिति १३

अथ कन्या विवाह काले ग्रह शुद्धिं च वसंत मालिका कुंडं रसाहं गुरु शुद्धिं वशेनेति कन्यकां विवाहः षडङ्कोपरिष्ठात् यदुर्वीति क्रमांतरं समेष्वेव
 पुण्यमवर्षेषु सत्संवत्सरवदु कन्या जन्म राशेरिषा सुतं गुरु शुद्धौ सत्या विवाहः शुभः अथ गुरु साणा विवमवर्षेषु गोचरे प्रकरणे न्तरविशुद्धौ स
 त्या विवाहः शुभः राजमातेडः तृतीयः वृषगश्चैव रशामेकारशास्त्रितः रविशुद्धौ तिगदितो वरस्येव कुर्यादहे जन्मस्ते च द्वितीयस्ते पंचमे सप्तमे पि वान
 वमे भास्करे प्रजा कुर्यात्पाणिग्रहोत्सवे चतुर्थे वायुमे चैव द्वादशे भास्करे स्थिते वरः पंचत्वमाप्नोति कते पाणिग्रहोत्सवे इति यत उक्तं षडङ्क मध्येनो
 हात्या कन्या वषा द्वययतः सोमो भुक्तो थगंधवंस्ततः यश्चा दुताशन इति वासः अथ वषा भवे गोरी नववर्षा च रोहिणी दशवर्षा भवेत्तेन्या अ
 त उध्वं रजस्वला वात्स्यः द्वादशे च वली स्मृतेति गोरी द्वादशे लोकं सा विचरोहिणी द्वादश कन्या द्वादश गेलोकमतः परम सद्गतिं प्राप्नोतीति शेषः
 अत्र पुनरेजन्मतः स्त्रीणां शुभरपाणिपीडनमित्युक्तत्वात् पुनर्नववर्षाया रोहिण्या अथ पुनर्वर्षत्वादिवाहनिषेधः प्राप्नोतीत्यत्र व्यवस्था

गुरु शुद्धि वशेन कन्यकां समवर्षेषु षडङ्कोपरिष्ठात् रविशुद्धि वशाद्गु मोनराणां शुभयोश्चंद्रविशुद्धितो विवाहः

१२ मिथुनकुंभमृगालिचवाजगे मिथुनगे पिरवौत्रिलवेषु चः ॥

अथ मेव पावत विवाह शुद्धिं प्रवदंति संतो वात्स्यादयोगार्गवराह युख्याः इत्यतो नवमवर्षस्या युगमत्तु निषेधोऽयवर्षानंतरं मासत्रयपर्यंत
 मेव तदन्तरं तु सुखेन विवाह इत्यविरोधः एवं च षष्ठवर्षानंतरं जन्मतो विवमवर्षाया मासत्रयानंतरं नवमासाः शुभाः समवर्षे आद्यमासत्र
 ये च यचेति गर्भे तो युगमवर्ष इति निष्क्रयोऽर्थः उभयोरिति स्त्रीपुंसयोश्चंद्रविशुद्धितो विवाहः शुभः उभयोश्चंद्रवलमावश्यकमित्यर्थः शु
 द्धिर्गोचरेणामिहितो गोचरव्याभावे अथ कवर्गो दिवलं ग्राह्यमिष्यादनारदः गोचरे वैधजं चायवर्गजं रूपजं वलं ययो नरे वलाधिक्यं स्वलं गो
 चरे मागजं मित्रिवास कन्याया ग्रह शुद्धिश्च दशवर्षा वधिस्य ता दशवर्षे व्यतिक्रान्तो कन्या शुद्धि विवर्जिता तस्या स्तरि दुर्लभो नां शुद्धौ पाणिग्र
 हो मत इति १२ अथ विहिता न्यासा नुत विलं विनेता र मिथुनेति अलिर्वश्विकः एतद्राशिगतैरवो सति तच्चापि मिथुनस्ति तैरवो सति शुचैः

आषाढस्य त्रिलवेतनीपारे

सु० टी०
वि० प्र०
६६

यमपि ज्येष्ठायाः स्य न ज्येष्ठे कौशिल्यार्गे पिनेत्यत इत्युक्तं प्राक् केचिद्ब्रह्मणं शिष्टाचारभावादिति सूचयितुं नैवान्योन्यमिति ज्येष्ठायाः कन्यायाः ज्येष्ठपुत्रेण
सह विवाहो नैव स्यात्तर्गः ज्येष्ठायाः कन्यायाः स्य ज्येष्ठपुत्रस्यैव मिथः विवाहो नैव कर्तव्यो यदि स्यान्निधनं तयोरिति १५ अथान्यविशेषं हरिणी
कुरसाह सुतपरिणयादिति निजकुले इति देहलोदीपन्यायेनात्रापि संवध्यते निजकुले स्वपुत्रो सुतस्य पुत्रस्य परिणयात्पण्यमासांतः यण्यमासम
ध्ये सुता करपीडनं कन्याविवाहो न स्यात् नारदः पुत्रोदाहात्परं पुत्रीविवाहो नान्न पुत्रये न तयोत्र तमुदाहान्मंडनादपि मुंडनमिति तद्वदिति निज
कुले चिपुरुषमध्ये पुत्रस्य कन्याया वामेडना हिवाहान्मुंडनं चोद्यतयने समावर्तनादिवातदत्तं यण्यमासमध्ये न कार्यं अत्रि कुले चतुर्भ्यां हवी
गमंडनात्तु मुंडनं प्रवेशान्निर्गमं चैव न कुर्यान्मंडनत्रयमिति अत्र विशेषः शांडीये व्रतं समावर्तनं कंसचौलं केशांतमेतानि वदंति तज्ज्ञाः सोर

केचित् सूर्ये वदंति गंगोद्यचाहर्नैवान्योन्यं ज्येष्ठयोः स्याद्विवाहः १५ सुतपरिणयात्पण्यमासांतः सुता करपीडनं न च निज
कुले तद्वद्वामेडनादपि मुंडनं न च सहजयोर्द्वेभ्योः सहोदरकन्यकेन सह जसुतोदाहोर्धाद्वेभ्योः न पित्रक्रिया १६

पुरस्कृत्य भवेति यस्माच्चत्वारितस्यादिह मुंडनानि चूडासीमंतकेशांतविवाहोपनयान्तुधाः गुरुमंगलमित्याहुस्तदनुष्ठानं पुत्रमंगलं ज्येष्ठं कृतवानुष्ठ
ण्यमासं न कुर्यात्पुत्रमंगलं कुर्वेति मुनयः केचिदत्यस्मिन् अपि वत्सरे लघुवामंगलं कार्यं कार्ये नैमित्तिकं हितुं पुत्रोदाहः प्रवेशारम्भः कन्यादाहस्तु निर्ग
मं मुंडनं चोद्यमित्युक्तं व्रतोदाहो नुमंगलं चोद्यं मुंडनमेवोक्तं वज्रयेद्वरणत्परं मौजी न भयतः कार्यं यतो मौजी न मुंडनं बुभिक्षे वत्सरे पित्या तद
हस्तत्रमेदयेत् अमेरेदिव सस्यापित कुर्यादेकमउयेदिति एवां समूलत्वे देशकालसंकटे सति वोद्व्यं उक्ते च एकोदरयोर्द्वयोरेकदिनोद्वहने भ
वेत्ताशः नद्यंतरं एवैकेदिने प्याहुः संकटे च शुभं न प्रतिविद्धं लभ्यं संप्राप्ते संकटे न हति एकोदरसंभवमोरेकाहेभिन्नमंडपे काले शतिन चेति सहज

अथ मासप्रसंगाज्जन्ममासादिप्रयुक्तनिवेधविधीन्त्रयोदश्याह आद्येति यस्मिन् चन्द्रे मासे जन्मसज्जन्ममासः जन्मतिथिमारभ्य त्रिंशतिथ्यान्मको मासे जन्ममासः यत्र मासे जन्मसज्जन्ममासाविशुच्यते पक्षद्वयमध्ये प्रथमप्रकारेण प्रतिपादितं जन्मतस्तत्र जन्मतिथिः समाहरहं जन्मसुहृत्तोपि तत्राद्यगर्भयोः सुतकन्ययोर्द्वयोः करग्रहो विवाहो नोचितः निविहः वसिष्ठः स्वजन्ममाससंतिथिभूयोषु वेनाशिकारक्षगणेषु च वेनादाहमात्माभ्युदयाभिकोक्षीनैवाद्यगर्भद्वितयेकराचित एतदपवादोपि जातद्विषययते वसिष्ठस्यादिस्वमुक्तः अथेति द्वितीयजन्मवारनाद्यगर्भयोश्चोद्विहदस्मिन् सुते प्रदो विबुधैः पण्डितैः शस्यते अत्राद्यगर्भे राहित्यसर्वथा विवक्षितं अथवा चेदनाद्यनुवोपेति पठितम् तथा च ज्यवनः जन्मसंजन्ममासे वाजोरायामथ जन्मनि जन्मलये भवेद्दोषा पुत्राद्वापतिवस्त्रमेति एतच्चा नाद्यगर्भविषयं आद्यगर्भे साक्षाद्विवेधात् १४ ज्येष्ठमासे

आद्यगर्भसुतकन्ययोर्द्वयोर्जन्ममासमतिथौ करग्रहः नोचितोऽथ विबुधैः प्रशस्यते चेद्द्वितीयजन्मवोः सुतप्रदः १४
ज्येष्ठद्वंद्वमध्यमसंप्रदिसृत्रिज्येष्ठचेन्नैव युक्तं कदापि ॥

विशेषं शालिन्याह ज्येष्ठद्वंद्वमिति पुत्रो ज्येष्ठः कन्या ज्येष्ठा मासेपि ज्येष्ठः इत्येतच्चिज्येष्ठं यत्कदापि नैव युक्तं न प्रशस्तं ज्येष्ठमासे ज्येष्ठयोर्वधूरयोर्विवाहो नैव कार्य इत्यर्थः यदा ते कुतर ज्येष्ठत्वे ज्येष्ठमासो भवति तदा मध्यमसंप्रदिसृत्रिज्येष्ठमन्यद्वयमज्येष्ठे तदा शुभमेव वराहः द्वौ ज्येष्ठौ मध्यमौ प्रोक्तावेकज्येष्ठः शुभावहः ज्येष्ठत्रयेन कुर्वीत विवाहे सर्वसमतं अस्यापवादमाह केचिदिति सत्यावश्यकत्वे सत्येव द्विगुणं तिकास्तत्का ज्येष्ठमासेपि ज्येष्ठवरस्य कन्यकायाः विवाहः शुभ इति केचिद्वचः एतच्च ज्येष्ठापत्यस्य न ज्येष्ठे इति सामान्यतो मंगलकृत्यनिवेधेपि द्रव्यं भरद्वाजः ज्येष्ठे ज्येष्ठस्य कुर्वीत भास्करे चानलस्त्रिने नोत्सवादिनिकार्याणि दिनानि दशवर्जयेदिति अत्र ज्येष्ठपुत्रदुहित्रौ ज्येष्ठमासवतमार्गशीर्षेपि मंगलकृत्यनिवेधमाह भरद्वाजः मार्गशीर्षे तथा ज्येष्ठे सोम्यरिण्यं व्रते आद्यगर्भे दुहित्रोत्सुयत्नेन परि

यज्येदिति

सु० टी०
वि० प्र०
६७

67

यदा नुपुंसो वृत्तातिशयाद्रेतसो हि धायातः तदा कोशद्वयेयमलोत्पत्तिः यदा नुगर्भे वा पुनः एकस्मिन्नेव कोशे तसो हे धीभावस्तदा एककोश एव पुनः
यद्यमत्यजन्मेति ननु स्त्रीणां विवाह उपनयनस्तान्दतिस्मृतेः कन्याविवाहस्य पुत्रोपनयनस्य च समानमिति चेत् न अष्टवर्षे ब्राह्मणमुपनयेदि
तिवचने ब्राह्मणग्रहणाशुभारमित्यनुवृत्तेश्च स्त्रीश्राणाव्रतबंधनियेधाच्च यनुस्त्रीणां विवाह उपनयनस्तान्दतिस्मृतेः तत्तासां हि जन्वसिध्यर्थं अ
तः स्त्रीविवाहो विवाह एव न तत्र यनयने तस्मात्सोदरकन्या पुत्रोपविवाहोपनयनयोः समानसंस्काराभावात् वणमासमध्ये पित्रे कार्ये शुभे इति शुभेति
वाहादिमंगलकृत्येपितक्रियाश्राद्धक्रियानकार्यामंगलेनाप्यमंगलमिति नारदोक्तेः अमंगलश्राद्धं समाप्ते एव मंगले कार्ये न मध्ये इत्यर्थः १८ अथ
प्रतिकूलनिर्णयमिदं वंशयाह वध्वावरस्यापि निश्चयोत्तरं वादानानंतरं वध्वाः कन्यायाः वरस्य वा कुले वंशे पित्रहवे पुत्रस्य मध्ये कश्चन सपिंडो
नाशं प्राप्नुयात् तत्र मासोत्तरं मरणदिनादारभ्य त्रिंशदिनं प्रतिकूलं ततः शांत्वास्वनुसृतया विवाहः सुखेन द्रव्यते इदं पित्रादिभिन्नविवर्ममोक्षमः

वध्वावरस्यापि कुले पित्रहवेनाशं व्रजेत्कश्चन निश्चयोत्तरं मासोत्तरं तत्र विवाह द्रव्यते शांत्याथ वास्तकनिर्गमोपरैः

अन्येषां नुसपिंडानामाशौचं माससंमितं तदन्ते शांतिकं कृत्वा ततो लयं विधीयते पित्रादिमरणे तु विशेषः वरवध्वोः पितामातापितृव्यश्वसहोदरः
एतेषां प्रतिकूलं चेन्न हविर्गर्भवेत् पितामातामहश्चैव मातावापि पितामही पितृव्यः स्त्रीसुतो भ्राता भगिनी वा विवाहिता एभिरेव विप
नैश्च प्रतिकूलं बुधैः स्मृतं वादानानंतरं यत्र कुलयोः कस्यचिन्नतिः तदा संवत्सराद्धर्विवाहः शुभो भवेत् पितुराशौचमवस्यत्तदर्थं मानुरे
व हि मासत्रये नु भार्यायास्तदर्थं भ्रातृपुत्रयोः अन्यच्च प्रतिकूलं सपिंडस्य मासमेकं विवर्जयेत् विवाहस्तयोः पश्चात्तयोरेव विधीयते दुर्भि
स्तेराष्टभगे च पित्रोर्वाप्राणसंशये प्रौढाया अपि कन्यायां प्रतिकूलं न दुष्यति दीर्घरेणाभिभूतस्य दूरदेशस्थितस्य च उदासवर्तिनश्चैव प्रतिकू
लना विद्यते संकरे समनुप्राप्ते याज्ञवल्क्येन योगिना शांतिरुक्ता गणेशस्य कृतानां शुभमाचरेत् अथावग्यकत्वेऽप्यदा रमाह अथवेति श्रौ
त्रोच निर्गमेशां त्वास्वनुसृतया विवाहः परैराचारैरिष्यते ज्योतिः प्रकाशे प्रतिकूलेपि कर्तव्यो विवाहो मासमंतरा शांतिं विधाय गौरत्वा वा

श्रीनारदचरितः १७

सोऽरपो धीजोः सहोऽरकन्यकेनरेयेनोदाहो नारदः नचैकजन्मनोः पुंसोरेकजन्येकन्यके ननकदाचिदुदाह्येनैकसुंउतदयमिति अत्रचकारो
 ऽनुक्तसमुच्चयार्थे स्तेनैकस्मेवरायसहोऽरकन्यादयमपिनरेयेनपुत्रीदयमेकस्मेप्रद्यानुकदाचनेति वसिष्ठोक्तेः नरहजसुतोदाहोऽर्थे इति सुतश्च
 सुतोसुताचसुतेसुतायाणामेकशेषश्चैकशेषः सुताचसुतोपुमान्स्त्रियेत्तेकशेषः सुतोचसुताचसुतेचसुतोवेतिसुताः इति कृतैकशेषणादुद्वेय
 मान्स्त्रियेत्तेकशेषः सहजाश्रुतेसुताश्रुतेसुताश्रुतिकर्मधारयः तेषां सोऽरभ्रातृणां विवाहः अत्राद्येवगमासमध्येनकार्यः उदाहरत्युपलस्यतात
 श्वैकामानुजयोः पुत्रयोः कन्ययोवा समानसंस्कारेनकार्ये इत्यर्थः चहुमनुः एकमातृजयोरेकवत्सरेपुत्रवत्स्त्रियोः नसमानाक्रियाकुंयोन्मातृभेदेवि
 धीयते समानक्रियासुंउनादिकाभिन्नमातृजयोः समानक्रियायांनरायः नारदः समानापि क्रियाः कार्यामातृभेदेतेथेवच विवाहोदुहितः कार्यो नवि
 वाहश्चतुर्दिनमिति भिन्नमातृदुहितुर्विवाहः समानक्रियायां यदिदिनचतुष्टयमध्येनकार्यमित्यर्थः वसिष्ठेनविशेषउक्तः एकोऽरप्रसूतानां नात्र
 कार्यत्रयभवेत् भिन्नोऽरप्रसूतानां नैतिशातानपोत्रवीतइति चोलोपनयनविवाहरूपकार्यत्रये आदौचोतततोमौजीविवाहश्चुभप्रदः मातृभे
 देषुधेहजोमानुरेकेपेनकहिंचित् एवसतिभिन्नोऽरमंगलमावः थकतेरहभेदात् एकग्रहे आचायेभेदाद्वाकार्येवसिष्ठः द्विशोभनंत्वेकग्रहेन
 चेषुभेनुपस्थानवभिदिनैस्तु आवश्यकंशोभनसुत्सुकोवाहारेणवाचापेविभेदतोवेतियमलजानयोस्तुयमपितिवेधोनासि एकस्मिन्वत्सरे
 चेववासरेमंडयेतथाकर्तव्यमंगलस्वस्त्रोभात्रोयेमलजानयोः तत्रापि ज्येष्ठानुक्रमेणकार्येज्येष्ठानुक्रमस्तुगर्भोत्पत्तिक्रमेण तथाचभागवतेन
 तीयस्कंधेहिरण्याक्षहिरण्यकशिपुर्न्यतो प्रजापतिर्नामतयोरकाधीयः प्राकृत्स्वदेहायमयोरजायत तंवैहिरण्यकशिपुंविदुः प्रयंतंजाहिरण्या
 क्षमस्ततसाग्रतइति तथावेद्यके आत्रेयसंहितायां यदाविशेद्विधाभूतं बीजं पुण्यापरिस्सरत् तदाभवेद्विधागर्भः सतिवैशविषययात्तेनप्रथमंजा
 तः कनिष्ठः अनंतरंजातो ज्येष्ठः अतएवयमयोश्चैवगर्भेनुजन्मतो ज्येष्ठतामतेतिमनुतागर्भेजन्मतइत्युक्तजन्मज्येष्ठेनचाहानसुवत्सण्यात्पितृत्वं
 मितिनुमनुवचनं एककोशजातयमलविषयं तथाचदेवतः यस्यजातस्ययमयोः पश्यतिप्रथमंमुखं संजातः पितरश्चैवतस्मिन्ज्येष्ठेप्रतिः
 स्थितमिति संज्ञानोचंशः ॥

सु० टी०
वि० प्र०
६८

68

पुंस्त्वमविवक्षितं ज्योतिर्निर्वंधे मीं जीवंधनानंतरं मूलाशेषादोषो नास्तीत्युक्तं मूलं व्यालोद्भवो दोषः पुंसो मीं ज्योतिर्विवक्षितं भूपालवत्प्रभवचना
दितितेन मूलाशेषादोषः श्रद्धाविषयः यथैव स्यति तथा ज्योतिर्विवक्षितं पुमान् यत्प्रयोजनं प्रयोजनं वा हेति विशालोत्पन्नश्च पुंस्त्वमविवक्षितं पुमान् यत्प्रयोजनं प्रयोजनं वा हेति उक्तं च कल
त्रपटले यत्प्रयोजनं प्रयोजनं वा हेति ज्येष्ठस्य ज्येष्ठस्य पुमान् तथा भाषायां पुंस्त्वमविवक्षितं पुमान् यत्प्रयोजनं प्रयोजनं वा हेति उक्तं च कल
वाद्यपादजो दोषो नास्तीत्युक्तं पुंसो तद्वज्ज्योतिर्विवक्षितं पुमान् यत्प्रयोजनं प्रयोजनं वा हेति उक्तं च कल
कृतानो नामात्पुंस्त्वमविवक्षितं पुमान् यत्प्रयोजनं प्रयोजनं वा हेति उक्तं च कल
दोषो नास्तीत्युक्तं पुंसो तद्वज्ज्योतिर्विवक्षितं पुमान् यत्प्रयोजनं प्रयोजनं वा हेति उक्तं च कल

मूलात्पदादसार्फाद्यपादजाते तपोः शुभे १० वर्णो वश्यं तथा तारायोनिश्च अहं मेत्रकं गणं मेत्रं भक्तं च नाडी चैते गु
णाधिकाः ११ द्विजाद्यालिकर्कटास्ततो नृपाविशेषाः प्रजाः वरस्य वर्णतो धिकावधूने शस्यते बुधैः १२ हित्वा म
मं द्वे नरराशि वश्याः सर्वे तथैवा जलजाश्च भक्ष्याः सर्वे पिसिंहस्य वशे विना लिं ज्ञेयं नराणां व्यवहारतोऽन्यत् १३ ॥

मौ वेश्याः मिथुनतुलाकुंभाः अग्निजाः श्रद्धाः तत्र वरवधूराशयोर्विर्णो जात्वा वरस्य वर्णतो ब्राह्मणादिकावधूरधिका ज्येष्ठवर्णा बुधैर्न शस्यते किं
तु समाहीना वा शस्यते इत्यर्थः एको युगः सह वर्णो तथा वर्णो तमेव रोहीन वर्णो वरश्च त्यक्तो व्याहुः सह रोहोति मिति १४ अथ वश्यं कृतं मिंद वज्या
ह हित्वेति नरराशयो मिथुनकन्यातुलाएवं मेवाख्यः सर्वे पिसिंहस्य त्वावश्याः ननु जलचराणां सहानवस्थानात् कथं वश्यं तत्राह जलजालु
भक्ष्या इति एषां नरराशीनां जलजाः मकरकुंभमीनकर्कस्तु भक्ष्याः किं पुनर्वश्या इति स च यिनु नृशब्दः सिंहस्यालिं च श्विकं विना सर्वे वश्याः अ
त्यदनुक्तं च तुल्यदानां जलचराणां वश्यावश्यं नराणां मनुष्याणां व्यवहारतो ज्ञेयं वश्यं कृतं वश्यं भक्ष्यं चैव भेदेन त्रिधा तत्र वरराशेः स्त्री राशो वश्ये

सति गुणद्वयं भक्ष्यं एको गुणः वैरगुणाभावः १५

अथान्तरपिविशेषेणतरसुपजात्याह चराग्रतमिति अयिशात्समावर्तनारिचोत्तरसुपनयनेसमावर्तनंचविवाहानंतरं पुरुषत्रयमध्यवनेसंतथा
 प्रतादुपनयनात्तच्छाचपुरुषत्रयययनेनेथा तथावध्याः सुवायाः प्रवेशात्सुतापाविनिर्गमोपिपुरुषत्रयययनेमेवनेषामेधातिथिः पुरुषत्रययय
 तंप्रतिकूलसंगोत्रिणं प्रवेशानिर्गमोतद्वत्तथा मुः न मेः नेः ति तस्यान्तरपुरुषस्यचतुर्थत्वेनापरोषः सचापरोषः पुरुषत्रयेपिषण्मासपयंतमेव
 अतएववण्मासइतिमासवद्धानंतरंत्वरतोपिविवाहारिः शुभः एतन्मूलवाक्यकुलत्रयप्रयारवागित्यादिनामायुक्तं अत्रापवारउच्यतेवेति अथवा
 अष्टमेरात्रवधमेरात्रवण्मासमध्येपिशुभः यथामाधेविवाहोविशाखेचौलेयसौपवीतंवाभवतीत्यर्थः सहितासारावल्गोफाल्गुनेचैत्रमासेनुउवाहा
 होयनायनेभेरादस्यकुर्वीतननुत्रयविलंघनमिति १८ अथमूलारनिष्पन्नसुत्रोपतयोर्वरवरयोः भवशुरादिपीडकत्ववसंततिलकेनाह ॥

चराग्रतंचापिविवाहतोव्रताच्चराचनेष्टापुरुषत्रयांतरे वधूप्रवेशाच्चसुताविनिर्गमः षण्मासतोवाचविभेदतः शुभः
 १८ अथविनाशमहिजौसुतरांविधतः कन्यासुतौनिर्गमोतिजौश्वशुरंहतश्च जेषाभजाततनयास्वधवाग्रजंचशक्रादि
 जाभवतिदेवरनाशकत्री १९ दीशायपादत्रयजाकन्यादेवरसौख्यदा ॥

उन्नोभ्रशत्राः सासादरस्यमातुः कन्यापावासाक्षान्मातुः नाशविधतः कुरुतः तथा निर्गमोतिजौमूलोत्पनौश्वशुरंहतः नाशयतः जनकंजनहोतुं
 तिभुर्नृमैत्रादिधिस्यजेतिवसिष्ठोक्तैः कुलत्यायत्वाकन्यापामपिसाक्षान्मातुः जेषेति जेषानसुत्रोत्पन्नाकन्यास्वधवाग्रजंभर्तुर्ज्येष्ठभ्रातरंह
 ति शक्राग्निजाविशाखोत्पन्नादेवस्यभर्तुकनिश्चानुर्ताशकत्री उक्तंचरेंद्रोपनयज्जहतिदेवरनुद्दिदेवजेति १९ एतदपवादमनुष्ठुभाहदीशो
 योतिस्पष्टार्थे नहतिदेवरंकन्यानुलामिश्रादिदेवजा तदन्यपादजायाज्यादुयावश्रिकपुरुषविरितिदेवनासोक्तैः मूलनिर्मूलचतुर्थचरणोत्प
 न्नौकन्यासुतौश्वशुरेसौख्यदौ अक्षेवाप्रथमचरणोत्पन्नौचश्वश्वः सौख्यदोनारहः सुतः सुतावानियतंश्वशुरंहतिमूलजौतदन्यपादजौतेवत

याक्षेवाग्रपादजाविनि॥

सु० २०
वि० ३०
६९

69

अथग्रहमेचीशार्दूलविक्रीडिताभ्यामाह मित्राणीति मित्रेचेति युमणेः सूर्यस्य भौमयुहचंद्राः मित्राणि शुक्रशनी अथर्वेणो अथर्वसौम्यः बुधः समः वि
धोः चंद्रस्य बुधरवी मित्रे पुनरस्य विधोर्द्विवप्राचुर्नास्ति मंगलयुहशुक्रशतयः समासव अथ भौमस्य युहचंद्रस्यो मित्राणि बुधः शत्रुः शुक्रशनी स
मो अथ प्राशभक्तनोः बुधस्य सिताहस्करो शुक्ररवी मित्रे अथ बुधस्य शशी शत्रुः युहशनी भौमाः समाः अथ गीष्मतेर्गुरोः सूर्यभौमचंद्रमित्राणि बुध
शुक्रौ शत्रुः सूर्यजः शनिः समः अथ कवेः शुक्रस्य बुधशनी मित्रे चंद्रस्यौ शत्रुः कुजयुहसमो अथ शनेः शुक्रबुधो मित्रे रविचंद्रभौमादिवौ वैरिणः अन्यो
युहः समः अत्र गुणविचारः तत्रैकाधिपतित्वपरस्परमित्रत्वेपेच गुणाः सममित्रत्वे चत्वारः उभयसमत्वे त्रयो गुणाः मित्रवैरिगुणद्वयसमवैरैक

मित्राणि युमणेः कुजे ज्यशशिनः शुक्रार्कजौ वैरिणो सौम्यश्चास्य समो विधोर्बुधरवी मित्रे न चास्य द्विवत् शोवाश्चास्य स
माः कुजस्य सुहृदश्चंद्रे ज्यस्य बुधः शत्रुः शुक्रशनी समो च प्राशभक्तनोः सिताहस्करो ३० मित्रे चास्य रिपुः शशी युहश
निश्माजाः समा गीष्मतेर्भौमिन्द्राण्यर्ककुजे द्बो बुधसितौ शत्रुसमः सूर्यजः मित्रे सौम्यशनी कवेः शशिरवी शत्रुः कुजे ज्योश
मो मित्रे शुक्रबुधो शनेः शशिरविश्माजादिवोः न्यः समः २६ रसोनरामरगणाः क्रमतो मघादिवरिविदमूलवरुणानिलतक्ष
राधाः श्वेतोत्तरात्रयविधा तयमेशभानि मैत्रादिती दुहारिपोः सममहल्लघूनि २६ निजनिजगणमध्ये मीनिरत्युतमास्या रमरम
नुजयोः सामभ्यमासप्रदिशा॥

गुणपरस्परवैगुणाभावः ३० २६ अथ गणकूटवसंततिलकयाशालित्याचारसोनरेति निजनिजेति क्र
मतोरसोनरामरगणाः पारत्रयेणोच्यंते तस्य चित्रा राधाविशाखा मघादिरतस्य पर्यंतं न सत्राणिरक्षोगणः श्वेतोत्तरात्रयविधा तरोहिणी यमो
भरणी ईश आर्द्रा एतानि भानि त्रगणो मनुष्यगणः मैत्रमनुगधा अदितिः पुनर्वसुः इंद्रुमिः हरेः अवणः पोषो रेवती मरुत्वाती लघूनि अश्विनी पु
ष्यहस्ता एतानि नवभान्यमरणो देवगण इति ३६ निजेति स्वत्वगणे विद्यमानयोः स्त्रीपुरुषनसत्रगणयोरत्युतमाप्रीतिः स्यात् अमरमनुजयोर्दे

वमनुष्ययोः स्त्रीपुरुषयोः

अथताराकूटमनुष्यभाह कन्यसौदरिणि कन्यानसत्राहरनसत्रं पावद्रणयेत् तथावरनसत्रादपि कन्यानसत्रं गणयेत् तो वशिष्टकेन वभिर्मते यद
वशिष्टं तच्च त्रिपंचसत्रमितं भवेत्तराः सरभुमं स्मृतं अन्यथा एकद्विचतुः षट्पचन वमितं चेत राशुभे उभयत्रापि त्रिपंचादिमिति शेषे तारा मेची नाहो
वयुणाभावः एकत्र चेत राः धर्मेत्रीतरा सार्धे कोयुणः उभयत्रापि च त्र्यादि शेषाभावस्तदा रणो मेत्री युणत्रये २४ अथ योतिः कूटं शाहेल वित्रीति
तदयेनाह अभिन्यं तु पयोरिति ज्येष्ठा मेत्रभयोरिति अभिनी शततारकयोर्हयो भवो योतिरुक्तः एवं स्त्री हस्तयोः कासरो महिषं लुलायो महिषो
वाहद्विषट्कासरसैरभा इत्यमरोक्ते कर्णः श्रवणः त्रैवृषवा वाटानयो वीनरो मर्कटः चांद्रमणः अजयोतिर्गत्यात इंद्रो हिणीतयो र्हिः सपः कुरंगो

कन्यसौदरभंयावत्कन्याभं वरभादपि गणयेत् न वहच्छे वेत्रीष्वदिभमसत् स्मृतं २४ अभिन्यं तु पयोर्हयोतिगदितः स्वा
त्यर्कयोः कासरः सिंहो वखजपाद्रयोः समुदितो याम्यात्ययोः कुंजरः मेघो देवपुरोहिता नलभयोः कर्णो वुनो वीनरः स्या
द्वैश्वाभिजितोस्तथैवनकुलश्चांशजयो न्योरहिः २५ ज्येष्ठा मेत्रभयोः कुरंग उदितो मेलार्द्रयोः श्वा तथा मार्जारोदिति सा
ययोरथ मघा योन्योस्तथैवोदुहः व्याघ्रो दीशभचित्रयोरपि च गौर्यम्यावुध्य संयोर्योनिः पादगयोः परस्परमहो वैरं भ

हरणः अनुगथा ज्येष्ठयोः दीशभं विणा स्वाचित्रयो र्जात्रः बुध्यर्क्ष उतराभाद्रपदा अर्यमोतरा फाल्गुनी तयो र्गो योनिः अन्यत्सष्टं फलमाह पादगयोरिति
कस्मिन्पादे चरणे गतयो र्हुक्तन सत्रयो न्योः परस्परमहो वैरं भवेत् यथा अभिन्यं तु पयोर्हयोतिगदितः स्वात्यर्कयोः कासर इति पादः तत्रोक्तयो र्भयो न्य
रभु महिषयो मेहो वैरं एवं सिंह हस्तिनोरित्यादि एतत्फलमाह अत्रिः एकयोतिषु सपत्येदं पतोः संगमः सदा भिन्नयोनिषु मध्यः सदा रिभावेन चेतयोः
योनेरथावेनोदाहः सनुकायो वियोगः एषिवभ्यं च यदास्तिका रयेन्न नुरो वभाह अत्रातिवैरं वैरोदासीनं मेत्राति मेत्रक्रमेण गुणविभागः गोव्या
जारीनां अतिवैरं तत्र गुणभावः पुनर्क मार्जारोदीनां वैरं स्त्री कोयुणः अश्वमेवादीनां मोदासं तत्र गुणद्वयं गोमेवादीनां मेत्रं तत्र गुणत्रयं एकयो

नौ अतिमेत्रं तत्र गुणचतुष्टयं

मु० टी०
वि० प्र०
७०

तथा नाग्रस्य शुद्धौ नाशिनसत्रयोर्वेधाभावे सति तथा नाग्रशुद्धिवशेन राशिवशताभावे च राशिवश्यते च सति दुष्टभूटकेयिविवाहः शुभोति
तः उक्तं चेजगन्मोहने वसिष्ठेन राशिनाथे विरुद्धेपि सवलावंशकाधियो जन्मेनेपि चकतेत्येदं पयोः सुखमिहतेति अन्त्यचतसिनेवप्रकरणे वसिष्ठ
वाक्यं राशिनाथे विरुद्धेपि मित्रत्वे चांशनाथयोः विवाहं कारयेद्दीमानं पयोः सौख्यवर्धनमिति अन्त्यचतसिनेवप्रकरणे वसिष्ठवाक्येषु अन्त्य
रवाक्यान्तर्धकापतेरुपसंहारन्यायेन प्रवर्तते तेनावभ्यवाक्यद्वयस्य भिन्नार्थत्वाच्च तत्र कस्यको यो इति संदेहे नानार्थे द्वितीयं वचनं केवल
ग्रहवैराग्यवारकं तुल्यवत्तत्वात् अंशनाथसवलत्वाभिधायकं प्रथमवचनं उभयविरोधस्य ग्रहवैराग्ये विरुद्धे पयोपवारकं तेन राशिनाथे विरुद्धे
सत्रराशीचनाथोचरते वा समाहारो राशिनाथे तस्मिन्नाशिनाथे तथाचायमर्थः राशी विरुद्धौ षट्कायकादिना नाथो विरुद्धौ कयो रित्याको

अन्त्यशेषपयोर्वैलित्वसंखितेनाग्रस्य शुद्धौ तथा नाग्रशुद्धिवशेन राशिवशताभावे निरुक्तो बुधैः ३२ मैत्र्यां राशिस्वा
मिनो रंशनाथद्वंद्वस्यापि स्याद्गणानां न दोषः खेदारित्वं नाशयेत्सद्वृत्तं खेटप्रीतिश्चापि दुष्टभूटं ३३ ३३ ॥

सायां ययोः षट्कायकादिविचारस्तयोरेव सन्निहितत्वात् ग्रहणं तयोः समुचिते सति विवाहः शुभं नन्वस्मिन्वाक्ये क्रियमाख्याने किं मानं
उच्यते अंशनाथसवलत्वात्स्याधिककरणमेव तच्च युगयदुत्पन्नस्य दोषद्वे विध्यस्य राशिविरोधग्रहविरोधरूपस्य परिहारकरूपमित्य
वगम्यते अस्मिन्नपि पसेनाशुद्धिस्ताराशुद्धिः राशिवशताचापे सिता इति ३२ अथ दुष्टानां गणकुटभकूटानां परिहारं शालित्याह मैत्र्या
मिति स्त्रीपुरुषयोः राशिस्वामिनो मैत्र्यां सत्यां तथा राशिनवांशनाथयोः द्वंद्वस्यापि मैत्र्यां सत्यां दुष्टयुगानां दोषात् अत्रिः राशीशयोः सु
हृद्भावे मित्रत्वे चांशनाथयोः गणादि होष्यः व्युद्भाहः पुत्रयोत्रप्रवर्धनः अथ सद्वृत्तं नतीये कारणादिकं खेदारित्वं ग्रहवैराग्यं तेन दोषनाश
येत् एवमेव खेटप्रीतिः ग्रहमैत्री चापि दुष्टभूटं षट्कायकादिना नाशयेत् असद्वृत्तं युगाभावः भूटदोषापवारे च तारो युगा इति ३३ ॥

परस्परप्रीतिर्मध्यमास्यान् असुरमनुजयोराससमनुष्ययोः स्त्रीपुरुषयोर्मन्युरेवप्रदिष्टः प्रबलदुर्बलन्यायेनमनुष्यगणस्यैवनाशः शङ्कीयेरक्षोग
 णः पुमान् चेत्याकन्या भवतिमानवो केपीकृतितरोहाह अस्मकोपीहनेच्छति एतन्नुत्पन्नायादेवराससयोरपिदृष्टम् अस्यापवारमाहगर्गः रसोग
 णोयरापुसाकुमारीनगणाभवेत्सङ्कटंस्वगप्रीतियोनिमुद्वेष्टुमनेदेति अत्रैयगुणकल्पना नराससोर्महद्देरेतत्रगुणाभावः देवराससोर्वरेत
 अगुणाभावः देवमनुष्यत्वेचत्वारः गणैकत्वेवद्वयाः ३० अथराशिकूटमनुष्टुभाह मयुरिति स्त्रीपुरुषयोः परस्परवशाद्यमराशित्वेसतिमपुर्णैयः
 एवंनवात्मजनवपंचमः पत्नानां हानिः एवं हिर्द्वादेशेनिधेनत्वंद्वारिण्यस्यात् अन्यत्रततोयेकादेशेचतुर्थेदशमेसमसप्तमेवासतिसेवाकृत्याणिपीडने
 स्यात् ३१ अथास्पदुष्टभकूटस्पपरिहारंशाहूयविक्रीडितेनाह प्रोक्तेरिति स्त्रीपुरुषराशोर्द्वयोरेकाधिपत्येसति एकस्वामिकत्वेसतिप्रोक्तेदुष्टकूटे

असुरमनुजयोश्चेत्यन्यतुरेवप्रदिष्टोदनुजविविधयोः स्याद्वैरमेकांततोत्र ३० मयुः खड्गकेतेयोः पत्नहानिर्नवात्मजे हिर्द्वा
 देशेनिधेनत्वंद्वेदमत्रसौ रव्यक्तत् ३१ प्रोक्तेदुष्टभकूटकेपरिणयस्त्वेकाधिपत्येभुभोथोराशीश्वरसौहृदेपिगरितोना
 उग्रसंशुद्धियेदि ॥ खड्गकारावपिविवाहः भुभोगरितः यथा मेखवञ्चिकयोः तुलाव्यभयोर्वा नवपंचमेत्वेकाधिपत्याभावः हि

र्द्वादेशेमकरकुंभयोः अथवाराशीश्वरयोराशिस्वामिनोः सौहृदेमैत्रेयियदिनारीनसत्रयोः शुद्धिर्वैधोनभवेत्तदापिदुष्टभकूटकेविवाहः भुभः य
 थाखड्गकायकेमीनसिंहराशौर्नवपंचमेमेखधनुयोर्हिर्द्वादेशेमीनमेखयोः रितादितथाचवसिखः हिर्द्वादेशेवानवपंचमेवावद्वायकेराससपोवि
 तावाएकाधिपत्येभवनेशमैत्रेयुभायपाणिग्रहणविधेयमित्यादि अन्यच्च विषमात्कृत्यकाराशोः खड्गवशाद्यकंनसत्समात्वसंभुभैत्रेयंविप
 रीतेनयोभन अन्यसंशययोरिति अन्यसंप्रीतिखड्गकारिभ्योः त्वराशोराशिस्वामिनोः परस्परशत्रुत्वेवासति शेषयोस्तद्विशिनवांशस्वा
 मिनोर्वलित्वसखितेस्यातांवलित्वंचसखित्वाचप्रथमादिवचनांतंपदं वलित्वेउच्चादिरत्नस्थितत्वेतत्सवत्वं सखित्वापरस्परमैत्रीतेउभेवे

३५

सु० टी०
वि० प्र०
७९

आवश्यकत्वेयुः दोषापवतयेनाज्यामृत्युजयजपादिकं विधाय ब्राह्मणां श्वैवर्तयेत्कांचनादिना हिरण्यं यो हस्तिणां च रथा हर्णादिकृत्के गावो न
वसनं हेमसुर्वदोषापहारकमिति अन्त्यचवद्वाचके गोमिथुनप्रद्यात्कां स्यं सूर्य्यं ववपंचमेपि वस्त्रप्रदेयकनकं वरात्पाद्विहो रणे ब्राह्मणतपेन चे
ति ३४ अथेद्वज्रपाशवमध्यापरभागयोगीति भात्याह यौमेति यौस्त्रादेवत्याः वद्वभं भातिजात्यभिप्रायमेकवचनेस्त्वा द्वयौ गिति ज्ञेयानि आ
दीदिहाराशमध्यभागयोगिनिज्ञेयानि ज्येष्ठादीनि नवश्रपरभागयोगिनिज्ञेयानि फलमाह भर्ता प्रियः इति अयेभावः राजा मतः पुरस्त्वस्त्री समाग
मे गणिकादि समागमे वा स्त्वा द्वे युतिन सन्ने सति स्त्रीणां भर्ता प्रियः मध्यभागपुजिभे परस्य रं प्रीतिभे वेत्त परे परभागपुजिभे स्त्री नणा प्रिया भवेदि

ज्येष्ठारौ दार्यमांभः पतिभयुगपुगं हास्त्रभं चैकनाडी पुष्पेन्दुत्वाष्ट्रमित्रांतकवसुजलभं योतिवुध्ये च मध्या वाय्यग्निमालवि ।
श्वोरुपुगपुगमथो यौलभं चापरस्याह पत्योरेकनाज्यापरिणयनमसन्मध्यनाज्या हिमृत्युः ३४ यौल्लेशशाक्रादसूर्य्येन
हृष्टवार्धमध्यापरभागपुगं भर्ता प्रियः प्रायुजिभे स्त्रियास्यान्मध्ये द्वयोः प्रेमपरे प्रिया स्त्री ३५ अकचटतपयशवर्गास्त्र
गेशमार्जारसिंहपुनां सूर्यस्वमुग्गावीनां निजपंचमं वैरिणामथो ३६ एषेपेव्येचेद्रिन्नमृसहयोः स्यान्नसन्नेक्येराशिपुगं

ति एवं वधवरयोर्न वसमागमे पि ज्ञेयमिति रत्नमालाटीकायां महादेवेनोक्तं भागप्रपि ३५ अथ प्राच्यसंमतं वर्गकूटमार्ययाह अकचटेति अर्वावसंज्ञ
कः कुचुदुनु पुइति पंचवर्गः एकोयवर्गोऽयः शवर्गः एवमसौवर्गः तत्र अर्वावः स्वगोशस्य गह्वरस्य कवर्गो मार्जारस्य चवर्गः सिंहस्य दवर्गः पुनः
तवर्गः सूर्यस्य पवर्गः आलोमृवकस्य यवर्गः मृगस्य शवर्गः वैर्मवस्य अत्र निजात्तस्मात् पंचमं वैरिणो ये वांति तयोक्ताः गह्वरस्य योः मार्जारस्य
कयोः सिंहमृगयोः श्वमेवयोः परस्य रं महावैरमित्यर्थः स्त्रीपुंसयोर्न सन्ने भक्ष्यवर्गचेतदा अशुभं यदा त्वेकवर्गे तदा शुभं एतच्च स्वाभिसेवे
कयोः पि विचार्य ३६ इहानीन सन्ने योको विप्रो संशालित्याह सप्रोकोचेदिनि द्वयोर्वधवरयोः एकराशित्वे सति यदि भिन्न ॥ ॥

अथ नाडी कुरुं संधरयाह ज्येष्ठा रोदमादी अथ मोतरा फाल्गुनी अंभः पतिर्वहणः शततारका एभ्योन सत्रेभ्यो युगपुगं द्वयं ज्येष्ठा मू
 ले उत्तराहस्त आदौ पुनर्वसुः शततारका रवीभाद्रपदा रास्त्रभमश्विनी च एतन्न सत्रनवकं परस्परमेकनाडी तुच्यते पुष्यमृगशिरा आश्लेषा मृगशिरा
 धनिष्ठा रवी फाल्गुनी उत्तराभाद्रपदा एतन्न सत्रनवकं मध्याह्नानी तुच्यते अथ वास्वनिज्यालविश्वोदु युगपुगं वापुस्वाती ते युगद्वयं स्वाती वि
 शारवा अश्लेषा कृत्तिका रोहिणी ज्येष्ठा अश्लेषा मृगशिरा विश्वोदु पुगं विधे उत्तरावादाश्रवणाश्च यौत्सर्गरेवती एतन्न सत्रनवकं अथ एतत्तीयेक
 नाडी तुच्यते एतन्फलमाह रंपत्नीः स्त्रीपुंसयोः एकनाडी परिणायनमसत्तु दुषफलस्यात् मध्यमाङ्गहिनिश्चयेन मृत्युर्द्वयोरपि स्या
 त् नारैरेननुविशेव उक्तं चतुस्त्रिंशद्भिर्भायायाः कन्यायाः क्रमशो भिभात् वङ्गि भाद्रपदा नाडी निचनुः पंचपर्वसु गणयेत्संख्यायां चेक
 नाडी मृत्युन संशयः एकनाडी विवाहश्च युगोः सर्वैः समन्वितः वर्जनीयः प्रयत्ननदं यत्नोर्ते धनं यत इति अमुमथे स्पष्टमाह गार्ग्यः चतुर्व्या
 क्त्यकात्तसंगणयेद्वा भिनादिकं त्रिभं संख्यापस्येन भिन्नपर्वेषु भावहं कल्पका भन्निपाचेत्साद्रणयेत्तु तिकादिकं चतुर्भिः पर्वभिस्त
 ददभिजितारकान्वितं कल्पकस्य द्विपाचेत्साद्रणयेत्सौम्यभादिकं पंचभिस्तवरोहे नुपंचमांशुलिवर्जितं आसन्नात्वेकनाडी स्यादा सन्न
 मतिहायिनी हारस्याचैकनाडी स्यात् दूरस्थानिष्टकारिणीति नाडी विचारे चेश्वरः पृथग्मध्ये शुभसमन्वितभोगः क्रौडवनिता वितवियोगः म
 ध्यरेखे भवति विवाहे उभयोर्मरणं वदति वराहः अश्व्यादिनाडी वेधसंक्रमात्पृथ्वी तीयकं याम्यादिनुर्यनुयं च कृत्तिकादिद्विषकं अ
 न्यत्र अर्कं दुजसो णितलजजीवाः केतुः सितोरादुशशाकसोराः जन्मादिनाडी निनयेत् शुभाः सुभः शुभं स्यात् शुभं शुभं च तद्यथा
 अर्कः १।१०।१९ बुधः ३।१३।२० मंगलः ३।१५।२१ बृहस्पतिः ४।१३।२२ केतुः ५।१४।२३ शुक्रः ६।१५।२४ राहुः ७।१६।२५ चंद्रः
 ८।१७।२६ शनिः ९।१८।२७ शुभग्रहनाडी नक्षत्रे शुभकापे कुर्वाणा शुभग्रहनाडी नक्षत्रे इत्यर्थः चतुर्नाडी त्वहव्यायां पांचाले पंच
 नाडिका निनाडी सर्वदेशेषु वर्जनीयाः प्रयत्नन इति मनुस्मृत्यु अहव्ये नुचतुर्नाडी सयोगः कालनृत्पुहः एवयोगो त्यदेशेषु अयमृत्पुहः
 ग्रहः पंचनाडी समायोगः पांचाले कालदंडः इतरत्र समायोगो दुःखहारि ज्येष्ठो वक्तव्यं निनाड्यां तु समायोगः सर्वत्रानिष्टकारक इति ॥

सु० टी०
वि० प्र०
७२

72

चयत्रिंशंशद्रेक्षाणांश्वसंतिलकयाहशुकेति समराशिमध्ये क्रमेण प्रथमतः पंचांशानां शुक्रः स्वामी ततः शैलशानां सप्तानां बुधः ततोऽशानां बुधः ततः पंचांशानां शुक्रः ततः पंचांशानां भौमः विषममेतु अस्मात्समराशेर्विपरीतं तेषां प्रथमः पंचांशानां भौमः ततः पंचांशानां शुक्रः ततोऽशानां जीवः ततः सप्तानां बुधः ततः पंचांशानां शुक्रः चयत्रिंशंशद्रेक्षाणांश्वसंतिलकयाहशुकेति अस्य प्रमाणं दशांशाः तत्राप्रथमदशांशाः प्रथमोद्रेक्षाणाः समुद्यमस्य स्वाधीशस्य ततोऽशानां विशतिभागयते तद्वितीयोद्रेक्षाणाः सः स्वराशितः पंचमराशीभुरस्य ततो विशतिविभागानंतरं दशांशास्तृतीयोद्रेक्षाणाः सः स्वराशेन वमाधीश्वरस्य यथा मेवे प्रथमद्रेक्षाणां भौमस्य द्वितीयः स्वयस्य तृतीयो गुरोरिति ४१ अथ द्वादशांशवद्वर्गोपसंहारं च सफलं वसंतिलकयाह स्याद्वादशांश इति द्वादशवद्वर्गो द्वादशांशः राशितः स्वराशेरेव सार्धभागद्वयात्मको ह्येयः मेवस्य मेवादि च स्वराशेरेव इत्यर्थः गोहं होरा दृक् नवमोशः शुक्रतज्जीवशानिभूतनयस्य वाणाः शैलशपंचविशिखाः समराशिमध्ये त्रिंशंशको विषममेविपरीतमस्माद्रेक्षाणां प्रथमपंचनवाधिपानां ४१ स्याद्वादशांश इह राशित एव गोहं होरा यदृक् नवमोशकसूर्यभागाः त्रिंशंशकश्चादिमेकथिनास्तु वर्गाः सौम्यैः शुभं भवति चाशुभं भवपापैः ४२ त्रिंशंशः इमेव दुर्गाः कथिताः एते वर्गाः सौम्यग्रहाणां चेद्वेति तदाशुभं पापानां चेदशुभं मिश्राश्वेदधिकवर्गसदृशं फलं अत्र न भूदादिभिरेकविंशतिमेहादोषा उक्ताः यथा पंचांगशुद्धिरहितो दोषस्त्वायः प्रकीर्ति तः उदयास्तशुद्धिरहितो द्वितीयः स्वयसंक्रमः तृतीयः पापवद्वर्गो भूगुः सूर्यः कुजोऽमः गेडांतं कतेरिरेष्ववद्वेदुश्च सग्रहः दंपत्योरयमंलग्नः राशिर्विवक्ष्यते तथा दुर्मुहूर्तवारदोषः स्वार्जूरिकसमाधिभं ग्रहणोत्पातभं चूरविद्वद्दं चूरसंयुते कुनवाशो महापातो वैधजावेकविंशतिरिति अथैतुदशदोषा उक्ताः वैधं श्रुतता च तथा च पातः स्वार्जूरयोगं दशयोगचक्रं पुनश्च नामिचमुपग्रहाश्च वाणास्ववज्रोदशचैव दोषा इति अथ ग्रंथस्तत्तात्पर्यं स्पष्टं कथं कथं न्वाहो वनामादिनोक्ताति तत्र पंचांगशुद्धिर्दुर्मुहूर्तवारदोषग्रहणोत्पातनसंज्ञादोषाश्चाद्ये शुभाशुभप्रकरणे निरूपिता एवेति पुनर्नोच्यते दुर्मुहूर्तवारदोषयोः पुनरभिधानप्रयोजनं तत्रैव वक्ष्यामः अनिरूप्यंते तत्र पापवद्वर्गो रमो दोषः कुजशुकेत्यादिभि

शुभं लोकनिर्मुक्तिः ४२

मसंस्यात् तदनाडी रोवोगणानां च रोवोनस्यात् यथा यतना राश्वी भाद्रपदा पादत्रयं च तथेव न संज्ञेको राशिपुंगवराशिद्वयं चेत्स्यात् तदापि प्रागुक्तो रोवोनस्यात्
 यथा राश्वी भाद्रपदा पादत्रयं च तथेव चरणम् अत्रापि विशेषमाह गमः एक राशौ दृश्यते धिस्थे पुनराप्रथमा भवेत् अतीवशो भवा प्रोक्ता स्त्रीतारा चेत्तरो
 भना अथैकराशिन संज्ञेकोऽपवादमाह न संज्ञेको इति वधूवरयोः राशेको न संज्ञेको च यदि चरणभेदस्तदापि पुनरस्यात् जन्मन सन्नाशने उपायमाह
 वसिष्ठः अत्रातजन्मनो नृणां नाम भेदपरिकल्पना तेनैव चित्तयेत्सर्वराशिकूटं द्विजन्मवत् जन्मभजन्म धिस्थे पुनराप्रथमा भवेत् अतयेन यदा
 योज्येदं यतो निर्धनप्रदमिति ३७ सेवकादिभ्यस्मात्स्यादिभात् इवेत्येव विशेषवसंततिष्कया ह सेव्याधमर्णे तिस्पष्टार्थं तथा चोक्तं रामरस्ये
 हे भामिनी जन्मन सन्नादितीयपतिजन्मभे ननु भर्तृनाशाय कथितं ब्रह्मयामले प्रथमे सेव्यजन्मसिद्धितीयं सेवकस्य च न सेवासु स्थिरानस्य

नाडी रोवो नोगणानां च रोवोन संज्ञेकोपादभेदेषु भंस्यात् ३७ सेव्याधमर्णे पुवती नगरादिभेचेत्सर्वे हि भूतपधनि भर्तृपु
 रादिसद्भात् सेवाविना प्राधननाशान भर्तृनाशायामादिसौख्यहतिरंक्रमशः प्रदिष्टं ३८ कुजशुक्रसौम्यशशिसूर्ये चंद्र
 जाः कविभौमजीवशनि सौरयोगुरुः ३९ राशिपाः क्रियमृगास्पतौ चिकेंदुभतो नवांशविधिहच्यते तु धौः ३९ समष्ट
 ह मध्येशशिरविहोरा विवभ मध्ये रविशशिनोः सा ४०

जलबुधुद्विजे जणमाह कजन्मसं प्रथमं जणदस्य भातद्वितीयं जणसं वंधो
 नकर्तव्यं कदाचन कदाचिद्वज्रलोभेन क्रियते नैव लभ्यते पार्वती प्राणनाथेन प्रोक्तं रामरस्ये हे आत्मप्रथमं पस्पदितीयं जन्मभं भवेत् नयात्सः सर्वथाप्रा
 मोयनः प्राप्पार्थनाशदृति ३८ अथ राशिस्वामिनो मनुभाविण्याह कुजशुक्रे तिस्पष्टार्थं क्रियमृगास्पतौ चिकेंदुभतो नवांशविधिहच्यते तु धौः ३९ समष्ट
 कर्कः एभ्यो राशिभ्यो बुधैर्नवांशविधिहच्यते मेवेमेवादेव रवेमकरात् मिथुने नुलतः कर्कैककादेव रवेसिद्धे मेवात्त एव कन्यादिभुमकरादिभ्यः एवमे
 वधुबुरादिष्वपि मेवादिभ्य एव ३९ अथ होरांगा पत्री कुंरो भेदेन शशिवदना रतेनाह समष्टहेति पचदशभागमितैकैका होरा ततः समराशिमध्ये प्रथ
 मा चंद्रस्या द्वितीया सूर्यस्य विवभराशिमध्यं प्रथमं रवेरा चंद्रस्य सथः ४० ॥

सु० टी०
वि० प्र०
७३

73

कर्तरीनामदोषः स्यात् मृत्युदरिद्र्यशोकदा भवेत् कर्तरीकारको ग्रहो उभावपि वक्रिणो यौगौवातहाकर्तरीनेत्याह वसिष्ठः लग्नस्य दृष्ट्याग्रमयोरसाध्वोः साकर्तरी
री स्यादनुवक्रगतो तावेवशी ग्रीयदिवक्रचारेन कर्तरी चेति पितामहोक्तिरिति इयं कर्तरी चंद्रस्यापि दृष्ट्या कश्यपः चंद्रस्य कर्तरी न दक्षु भद्रशान्दोषदे
ति परंतु लग्नस्य चंद्रस्य वा क्रूरमध्यगतत्वे दोषो स्तेव कर्तरीतः स्वल्पफलः कन्यानाशकरत्वात् क्रूरग्रहमध्यगते लग्ने चंद्रेयवाकरग्रहणं तेयमसदना
भिसुखंगमनं चेत्तु कन्यायादतिवसिष्ठोक्तेः कर्तरी दोषापवादमग्रेपि स्वयंवश्यति ४४ अथ सग्रहदोषमनुष्टुभाह चंद्रेति सूर्यपुक्ते चंद्रे दारिद्र्य ॥
स्यात् एवं भौमादिषु मरणादिफलं क्रमेण स्यादित्ययोपापद्वययोगे चंद्रस्य मृतिः स्यात् नारदादिभिर्विधुर्गुहसाहित्यफलमशुभमुक्ते अचनू श्रीपतिव
क्यानुरोधान् वसिष्ठेन च केचिन्मतेषु भवतोक्तेषु भवमुक्तं श्रीपतिः शुभं चंद्रं भौमं लिभ्येदो ज्यविज्यामिति वसिष्ठः दारिद्र्यं दारविणा दुर्जनमरणं सोम्येन सु

कर्तरीनामसाक्षेयामृत्युदरिद्र्यशोकदा ४४ चंद्रे सूर्यादिसंयुक्ते दारिद्र्यं मरणं शुभं सौख्यं सापत्न्यवैराग्यं यापद्वयपुते
मृतिः ४५ जन्मलग्नभयोर्मृत्युराशौनेष्टः कश्यपः एकाधिपत्ये राशीशे भैत्रेवानैव दोषकृत् ४६ मीनोसकर्कालि

मृगस्त्रिपोष्टमं लग्नं यदनाद्यमगेहरोषकृत् ॥

प्रजाः दौर्भाग्यं गृह्णासितेन सहिते चंद्रे ससायत्तकं प्रव्रज्या कंसुतेन सद्रहपुजो वा कुंतिकेचि कुंभं द्यायेर्मृत्युरसद्रहैः शशियुते रीघः प्रवासः शुभैरि
ति एतत्परिहारो नारदेनोक्तः स्वसेत्रासोचगेवाभिन्नसेत्रगतेयदि पुतिरासायनभवेत्पयोः श्रेयस्तदेति ४५ अथाष्टमलग्नदोषसापवादमनु
ष्टुभाह जन्मलग्नभयोरिति जन्मलग्नजन्मराशिसंवाधिनी मृत्युराशौ अष्टमराशौ विवाहः लग्ने कश्यपे होनेष्टः अष्टजन्मलग्ने जन्मराशौ विवाहः ना
रदः जन्मराशुद्रमेनेव जन्मलग्नोदयः शुभः तयोहयचयस्त्वांतयदिलग्नगतशुभे अष्टमलग्नापवादमाह एकेशेति जन्मराशिजन्मलग्नयोरन्यत
रस्य विवाहलग्नस्य स्ताम्येये सति यथा मेघवश्रिकयोः तथा तयोराशौ भ्रमयोर्मे त्रैसति यथा सिंहमीनयोः एतादृशे विवये अष्टमलग्नदोषो
न स्यात् ४६ अथोत्तरार्धोक्तमेवाद्ये स्पष्टमुपजातिकयाह मीनोसेति उत्तरोदयः स्त्रीकन्या एते राशौ यद्यष्टमलग्नस्य कृदाष्टमलग्नदोष ॥ ०

अथ गंडांतदोषं शार्दूलविक्रीडितेनाह ज्येष्ठापोलेति गंडांतं नाम संधिविशेषः स चानेकविधः नक्षत्रतिथिसंघसंधिः तथा योगकरणवर्षायननुमासपक्ष
 दिनरात्रिमध्याह्नानां सायेति शीघ्रसंधिश्चेति तत्र नक्षत्रतिथिसंघसंधिर्गंडांतसंज्ञा उच्यते ज्येष्ठापोस्तमभिरवती सार्पभमाश्चैवास्तेषामनघटिकाहयतयो
 मूलाश्विनीमघानामादौ घटिकाहयतद्रूपनक्षत्रसंघगंडांतं हेयं यथा रेवत्यश्विनोराक्षेसामयोज्येष्ठा मूलयोरेतराखवर्तिघटी चतुष्टये नक्षत्रगंडांतमभ
 भदमिति तथैः अथ लसंगंडांतकं केति कर्कः अलिर्विश्विकः अज्जोमीनमीनो वेसावरेणाज्ज इत्यभिधानात् स्यात् लयानां अंतर्गो ध्ये घटिका सप्तम्या द्यौ
 नसि अंतर्धं घटिका तथा सिंहमेवौ प्रसिद्धौ अश्वोधनुः एवं लयानां आदिगता र्धघटिका लसंगंडांतं यथा कर्कसिंहयोमीनमेव यो र्ध्विक धनुयोः च
 तरालवर्तिन्येका घटिका लसंगंडांतं अशुभदमित्यर्थः पूर्णोति इति पूर्णाः पंचमी दशमी पंचदश्यासां मने घटिकेका तथा तं ह प्रतिपत्त्येकादश्यः

ज्येष्ठापोस्तमभिरवती सार्पभमां त्यघटिका पुमंच मूलाश्विनीपित्र्यादौ घटिकाहयं ति गरितं तद्रूपगंडांतकं कर्की लं अज्जोमीनो ध्ये घ
 टिका सिंह अश्वमेव आदिगा पूर्णो जात यटिकात्मकं त्वशुभदं न दानिथे आदिमं ४३ लयात्पापावृज्जन जल्यार्थस्त्वोपरातरा

तासामादिगतेका घटिका तिथिगंडांतं नाम यथा पंचमी वश्योः दशम्येकादश्योः पंचदशी प्रतिपदोः वा तिथ्यो रंतरालवर्ती घटी हयं तिथिगंडांतम
 शुभमित्यर्थः एवं गंडांतसंज्ञः संधिलु अथान्येपि संधयो वसिष्ठे नोक्तः पक्षो र्ध्वसंधिस्त्रिदिनंच माससंधिस्त्रिनाड्यः स्वलुसंध्योश्च नाड्यश्च तस्र
 स्तिथिना सयोगसंधिस्तर्धं करणस्य संधिः प्रसाते पुत्रनाशः स्यान्मासां ते तु धनस्यः वधो ते वर्गनाशः स्याद्ग्रहणात्सर्वनाशनमिति आवश्यक्
 त्वेन नक्षत्रयोगतिथिसंधिषु नादिकैका तिथ्यवशिष्टातिपत्तेः सहितो भयत्र कर्कालिमीनतनुसंधिषु दिक्पलानि वर्ज्यानि शेषविबरेषु च पंचपंचे
 ति वासनां सिंहकेशवाकं वाक्यमनुसृत्य गंडांतपरिहारमाह वसिष्ठः गंडांतदोषमस्ति लघुहृतांभिजिद्वयः हेतियद्दन्मगमाधः पक्षिसंघमिका
 स्तित्वमिति ४३ अथ कर्करी रोषमनुभूमाह लयात्पापाविनि यस्यापय हो ज्ज न जलयाद्वा कार्य स्याद्वा दशस्त्व पापग्रहो ज्ज नुमी गो द्विती

अथ गंडांतदोषं शार्दूलविक्रीडितेनाह ज्येष्ठापोलेति गंडांतं नाम संधिविशेषः स चानेकविधः नक्षत्रतिथिसंघसंधिः तथा योगकरणवर्षायननुमासपक्ष

मु० टी०
वि० प्र०
७४

74

74

मुनीभसंख्यः प्रथमातिथेः क्रमात्परं विवस्वात्तु घटिकाचतुष्टयं १५। ५। ८। १७। ७। ५। ४। ८। ७। १०। ३। १०। १२। ७। ८। नखाद्ययं द्वादशदिकचशेषो जावा
णाश्वतत्तानियथाक्रमेण सूर्योदिवारेषु परंचतस्रोनाड्याविसंस्थात्सुवर्जनीये। २०। १२। १०। ७। ५। २५। ५१। अथदुर्मुहूर्तदेवं विवस्वरादौ दि
वा मुहूर्तो न्यालिनी कुंदसाह गिरिशेति अथवाणचंद्रास्तुक्ते मुहूर्तस्यार्थे को नल्लक्षणो नोक्ते इंदानलो इंदानी एते वासरेपंचदशमुहूर्ताः सुः १२
रात्रिमुहूर्ताननुष्ठुभाह शिवेति प्रथममुहूर्तस्वामी शिव एव ततो जपादादौ भेषाः नल्लक्षणमिनो मुहूर्तेशः सुः यथा अजपादः अहिबुध्मः सवा
अश्विनोयमः अग्निः ब्रह्मासोमदत्तयो ततो दशमुहूर्तौ दितिः जीवो गुरुः विस्वर्कत्वाष्टः मरुतः प्रसिद्धाः एते सर्वे निशि मुहूर्ताः प्रकीर्तिताः अङ्कः
पुगाश्वितो २४ बुध्मभतोपपाद्यर्भस्वचंद्रतो १० मित्रभवासवः शुतो ५० मूलेंगवाणात् ५६ विवनादिकाः क्रतावर्ज्याः सु
भेयो विवनादिकाधुवाः निद्राभभोगेन स्वतर्क ६० भाजिताः सुदाभवेयुर्विवनादिकास्तथा ५१ गिरिजभुजगमित्राः यि
अवस्ववुविश्वेभिजिदथचविधातापीदइंदानलोच निर्मतिरुदकनायोप्येमायोभगः सुः क्रमशरहमुहूर्तो वासरेवाणचं
द्राः ५२ शिवोजपादादौ सुभेशा अदिति जीवकौ विस्वर्कत्वाष्ट मरुतो मुहूर्तौ निशि कीर्तिताः ५३ रवावयमाग्रहस्तश्च
सोमेकुजेव द्विपिनेव धेचाभिजिः स्यात् गुरोतोपरसोभगो ब्रह्मपिनेशनावीशसापी मुहूर्तौ निविद्धाः ५४ निर्वेधैः शशि
करमूलैः अपि च ब्राह्मणात्पोतरपवनेः शुभो विवाहः रिक्तामारहिततिथौ शुभे द्विवैश्वप्रान्ताग्निः शुतितिथिभागतोभिजि।
पंचदशो भागो मुहूर्तो यतथा निशीतिकप्रपोक्तेः ५३ अथदुर्मुहूर्तो भुजंगप्रपातेनाहरवावयमेतिरवौ अयमा मुहूर्तो निविद्धः एवं सोमेग्रहस्तश्च
इंदैकत्वे ब्रह्मरसस्वामिकौ मुहूर्तौ निविद्धौ अत्यल्पं ५४ अथवेधैर्विवस्वुर्विदितनल्लक्षणदिकमभिजिन्मानचप्रहविग्याह निर्वेधैरिति वेधैर
हितैर्मंगारितसन्ने विवाहः शुभः रिक्तेति रिक्तामा ४। ८। १४। ३० आभिवर्जिततिथिषु शुभे द्विषु भद्रहवारे विवाहः शुभः अभिजिन्नल्लक्षणमाह
अथवेधेति वैश्वमुनरावादातस्य प्राप्तांशश्चतुर्थचरणः शुभे अथवाण्यतिथिभागः पंचराशौ मिलिताः अभिजिद्भागः स्यात् ५५ ॥ ॥

रत्नभवेत् यथा सिंहात्मीनश्चादि कुतश्चाह अन्योत्पेति परिहारोत्तरमाह गुरुः स्वयाद्वमराशीशः केन्द्रः शुभवीक्षितः यद्यथाष्टमलघोत्थरोवमासु
 व्यपोहतिरंशेषाश्च शुभांशस्तुंगस्तस्येति त्रिगः अष्टमस्तुनदोवोहिविनश्यति न संशय इति ४७ अथान्यदपि विचित्राहं दसाह मतीति अष्टम
 भवननवांशोयदिलग्रेस्यात् अष्टमभवनस्वामी निलग्रेस्यात् दशभुभकरोनस्यात् अष्टमभवनं जन्मलघुजन्मराशिभ्यां दशभवंत अथवाव्य
 यभवनं प्राः अथवास्वामीयदिलग्रेस्यात् तदाकलहकृत्यात् कश्यपः द्यप्योरयमेत्येराशोवापितदेशके तदीशोवालयगतेतपोर्मत्तुने संशय इति त
 येवद्वादेशोलेतदंशोवातदीश्वरे विवाहलयगेनेत्यनित्यः स्यात्कलहोदयोरिति ४८ अथविषयदोदोवंवंशस्वाभ्यामिद्वंशयाचाह खरामेति म
 नोरिति मूले इति रेवती पुनर्वसु कृतिको मयानक्षत्रेषु खरामतः त्रिंशत्पटिको तरे कृताश्वतसोयटिका विषनाडिका शुभकार्ये वर्ज्यास्परिति नती

अन्योत्पमित्रत्ववशेन सावधर्मवेत्सुता पुर्णहसोख्यभागिनी ४७ मृतिभवनं शोयदि च विलग्रेतदधिपतिर्वा न
 शुभकरः स्यात् अयमभवनं वा भवति तदंशस्तदधिपतिर्वा कलहकरः स्यात् ४८ खरामतो ३० त्वादिति वद्विपित्र
 भेखवेदतः ४० केर ३२ असापि भे खवाणतो ५० भेधति तो ९५ येमांनुपेक्षते २० भगत्वाष्टमविश्वजीवभे ४५
 मनो १४ हिदैवानिलसौम्यशाक्रभे कुपक्षतः २९ शैवकरे १६ तोजभे ॥

॥ यशोकेनान्वयः एवं सर्वत्र न्यास्वेयं केरो
 हिण्यां अजमे र्वीभादपदायां तदेव वयि यटिकात्त्यकेन सन्नभोगे ध्रुवका उक्ताः तूनाधिकत्वे स्पर्शीकरणमाह अथो इति विषनाडिका ध्रुवाः ख
 रामत इत्येवमादयः ३९ न सन्नभोगेन निघ्नाः खतर्काः वयिभाजिताः संतः विषनाडिकाः अपि भोगेन निघ्नाः वक्ष्याभाज्यालव्याः स्पष्टा भवेयुरित्य
 थः परिहारमाह गुरुः चंद्रो विषयदोदोवं हंति केन्द्रत्रिकोणगः लग्नं विनाशुभैर्दृष्टः केन्द्रेवालयगते तपोर्मत्तुने संशय इति त
 मित्रदृष्टोः अथवास्वामीयदिलग्रेस्यात् तदाकलहकृत्यात् कश्यपः द्यप्योरयमेत्येराशोवापितदेशके तदीशोवालयगतेतपोर्मत्तुने संशय इति त

विभासः

सु० टी०
वि० प्र०
७५

75

मार्हाणि विवाहो योग्यानि बुधैः प्रचक्षते कथं यति ५८ अथ लज्जादो वसुपजाति कथा ह जरादि ति गोत्व जातयोद्वा विंशतिः पाराः यंच सतेर्मितं भेरा ।
क्रांतन सचात्तराहृष्टे दुसिताः स्वष्ट्ये संलतयेनेयथा बुधः सप्तमे राहनवमे राहोः सहावक्रत्वात्तवमगणनाक्रमेणो वकाया यथा श्विन्यां राहोः
आलतयतीति पूर्णदुःशणिमोते चंदोद्वा विंश तच्च कल्पस्यं चम्यादि ति यो न भवति शुक्रः यंच मत्तष्ट्ये लतयतीत्यर्थः अर्क शनी ज्यौमाः क्रमेण पु
रस्ताद्रे सूर्याष्टतर्का यिमितं संलतयते यथा सूर्यः स्वाक्रांतन सचाद्वा राशौ शनिरुत्तमं गुरुः वधुं भौमस्तृतीयं न सत्रे अयतो लतयतीत्यर्थः वराहः रविलता
वित्तहारीति मंको जी विनिर्दिशो मरणं चादीनां कुयोद्वा धीनां वेदस्येव सौरी मरणं कथयति वेधु विनाशं च हस्यते त्वेता मरणं लज्जा राहोः काये विना
शं भूगो वेदंतीति ५९ अथ पातदो वं यथा यथा ह हर्षणेति व्यतीपातक इति स्वार्थेकः हर्षणेत्यादि वदयोगानां अंते यन्न सत्रं भवेत्पातेन चंदोः
शुक्ला चंद्रेण मुक्तानि शुभार्हाणि प्रचक्षते ५८ जराहृष्टे दुसिताः स्वष्ट्ये भं सप्तगोजाति शोरेर्मितं हि संलतयते केशनी ज्य
भौमाः सूर्याष्टतर्का यिमितं पुरस्तात् ५९ हर्षणं वेधुति साध्य व्यतीपातकं गंडशूलयोगानां अंते यन्न सत्रं पातेन निपातितं
तत्स्यात् ६० यंचास्याजौ मृगौ तौ लिङ्गं भौकन्यामीनौ कर्कषलीचापपुमे तत्रात्योत्तं चंद्रभास्वो निर्हंतं क्रांतेः साम्यं नो शुभं
गलेषु ६१ व्याघातगंड व्यतिपातश्च शूलान्त्यवज्रे परिधाति गंडे योगे विरुद्धे त्वभिजित् समेतः स्वार्ज रमर्का द्विषमे शशी चेत्
चंद्रा युधारे न निपातितं स्यात् ६० अथ क्रांतिसाम्या परपर्यायं महापातदो वंशालिन्याह पंचास्येति पंचास्याजौ सिंहमेवौ अन्ये प्रसिद्धाः एषुराश्विषुपाट
क्रमेण शुक्रमेणावस्थितपोऽद्रभास्वोः क्रांतिसाम्यं ति रुक्तं तन्मंगलेषु नो शुभं स्यात् अन्ये न क्रांतिसाम्यं संभवमानं त्वचितं तदा तपनं सूर्यसिद्धांताद्वा
मविनोदाहास्यं ज्ञेयं ६१ अथ स्वाक्रांतदो वसुवोधमिदं वज्रयाह व्याघातेति अंत्यो वेधुतिः यस्मिन् दिने व्याघातादिके विरुद्धे दुष्टे योगे सति अ
र्कादकं न सचाहृष्टो चंदोः भिजित् समेतो विषमे विषमसंख्याकेन सत्रे स्यात्तदा राजराज्योदो वः स्यात् यदा सत्रे स्यात्तदा न हो वस्त्यर्थः एकांगलो
दधिपातश्चाभिजिद्विहताति वैश्रितिकस्य पेतात्राभिजिद्रणमाति विहा के शवाकं त्रिविक्तमादिभिरंगोक्तं ति उभयवचनप्रामाण्यादिकल्पः ६२

अथवेधरोषं पंचशलाकाचक्रोद्धारमैपेसंस्पृशं शार्दूलविक्रीडितेनाह वेधो न्योन्यमिति विरिंच्यभिजितोः रोहिण्यभिजितोः हस्ततो वेधोः न्योन्यपरस्परं
 भवेत् रोहिणी स्वेग्रहेः भिजितो रोहिणी विद्वा एव सर्वं च माख्ये पंचरणवेधमाह खेट इति तत्र तस्मिन् सन्ने विद्यमाने ग्रहे सति यद्विचतुर्थपादे स्तितस्तदा पर
 नस्तत्र प्रथमपादस्य वेधः । यद्विचतुर्थपादे तदा द्वितीयचरणस्य वेधः एव यदा द्वितीयपादे तदा तृतीयपादस्य वेधः यद्विचतुर्थपादे तदा चतुर्थपादस्य वेधः
 इत्यर्थः अथ पंचरणवेधः सोम्यग्रहपर एव नारदः पादमेवं शुभे विद्वत्पुत्रे च नृपतेः तत्र तत्र इति क्रूरविद्वं पुत्रं धिष्यन् क्रूरक्रांतं च तत्र भूमिणि हेममयं हंसं भू
 ताक्रांतमिव न्यजेदिति श्रीपतिः वधुप्रवेशने दाने वरणे पाणिपीडने वेधः पंचशलाकाख्योऽस्य त्रसं प्रशलाकक इति ज्योतिर्निबंधे गणः मघायां प्रथमे
 पादे मूलस्य प्रथमे तथा रेवत्याश्च चतुर्थे शेषे विवाहः प्राणनाशन इति तद्गदांतरं ज्ञेयं ५६ अथ विवाहादन्त्ययस्योपवीतादौ कैश्चिद्विवाहेषु संप्रशलाका

वेधो न्योन्यमसौ विरिंच्यभिजितोः यो म्या नुराधस्योर्विभेदो हेरिपि न्ययोः हस्ततो हस्तोतराभाद्रयोः स्वाती वारुणयोर्भवेत्ति
 अतिभाद्रियोस्तयोः फांतयोः खेटे तत्र गते नुरीयचरणायोर्वीजतौ यद्वयोः ५६ शाक्रे ज्येश तमानिले जलशिवे योऽस्त्राय मर्से
 वसुद्वीशे वैश्वसुधां शुभे हयभगे सार्या नुराधे मिथः हस्तोपांति मभे विधान विधिभे मूलादितीत्वाष्ट्रभाजं ग्रीयाम्यमवेत्तशा
 नुहरिभे विद्वे कुभद्रे खिके ५७ अक्षाणि क्रूरविद्वानि क्रूरमुक्तादिकानि च

चक्रवेधोर्विज्य उक्तस्यार्थं चक्रम्यासं विनैव संप्रशलाकावेधं शार्दूलविक्रीडितेनाह शाक्रे ज्येशतिकुभद्रे खिके संप्रशलाकचक्रिशाक्रे ज्येशे सापुष्यनस्तत्र
 मिथः परस्परक्रूरविद्वानि विद्वे ज्येयं एव जलशिवे सर्वाद्यादौ इत्यादिव्याख्ये यं रोपिकायां यस्याः शशी संप्रशलाकचक्रे पापे रपापे रथवा विवाहे
 उदाह वस्त्रेण सुसंयुतां गीशमशानभूमिहृदो प्रयातीति ५७ अथ क्रूरक्रांतादिरोषं सापवादमनुष्टुभाह अक्षाणीति क्रूरग्रहे विद्वानि तया क्रूरैर्भू
 तानि तत्कानि आदिशब्दात् क्रूरपुतानि क्रूरगंतव्यानि चकाराच्च विधोऽप्यातद्विधानि च नस्तत्राणि तानि यद्विचं देण भुक्ता मुक्तानि तदा भुभार्हाणि शु

सु० टी०
वि० प्र०
७६

76

सु०
स्वर्धं चंति कुलिकापवादे गुरुः चारेणो वलेवापि वलाहेलमगे सुभे कुलिकोदयदो वस्तु विनश्यति न संशयः चाराधी प्रोक्तो येने विधीवा वलसंयुते अर्धप्रहर
संभृतो दोषो नैवान्न विद्यते सुभे केन्द्रगते चंद्रे शुभांशे वा सुभे स्थिते त्वये गे सुवलेवापि कुलिकस्तु विलीयते अर्धप्रहर पूर्वार्धे मध्यं नुयमयटज कुलिकांश
सुभमाचरेत् इति ६५ अथ दग्धातिथ्यात्वा दोषमिदं वज्रयाह चापांतेति ततश्चाशिर्यस्थिते पतंगे तस्ये हि तीया प्रमुखा उभयपक्षसाधारणा समासे स्वा
कालिथ्यो दग्धाः स्युः यथा धनुर्मीनगते तस्ये हि तीया दग्धा वषट्कुं भगे केचनु थी कर्कमेव गे वशी कतामिथुनगे एमी सिंहवश्चिकगे एमी तुलामकर
गे के द्वा रशी दग्धाः स्युः मासदग्धाश्च तिथयो मध्यदेशे विवर्जिता इति परिहारः ६६ अथ जामित्रो वंशमरवि लसिते नाह लया इति विवाह लया चंदा
दासपुत्रमभवनगते ग्रहे परिणयनं न स्यात् अस्यापवादः किं वेति ग्रहाधिचितनवांशमारभ्य वाणां शुग ५५ मितलवो पंचपंचांशमितनवांशो चंद्रे लये

एतौ निरेवालिथ्यंशाः शनौ चांशोपि निंदिताः ६५ चापांते गे गोघटगे पतंगे वार्काजो गेली मिथुने स्थिते च सिंहलिगे नक्र
धरे समाः स्युः स्थित्यो द्वितीया प्रमुखाश्च दग्धाः ६६ लया चंदा नमदन भवनगे खेटे न स्यादिह परिणयनं किं वा वाणां शुग
मितलवो जामित्रं स्यादशुभकरमिदं ६७ एकांगलोपग्रहपातलताजामित्रकर्ते पुदयास्तदोषाः नश्यंति चंद्रार्कवलोप
यन्ने लये यथा र्काभ्युदये नुदोषा ६८ उपग्रहर्षे कुहवालिह के सुकलिंग वंगे सुचपाति तंभ ॥ वाजामित्रं स्यात्संस्थानयथा भवे

पंचमनवांशो भौमो लितस्मानुलायां पंचमनवांशस्तु चंद्रो निविहोऽजेऽष्टौ नवांशाः सुभाः एवं विधे सप्तमजामित्रमिदं शुभकरं स्यात् अस्यापवादो न्यव
हारोच्चये स्तोत्रे द्वा वास्तु भवने स्फुरं शुजालः सौम्या लये हि नृदे सुभवर्गो वाजामित्रकारिपरि संचितदोषराशिं हत्वा इति बहुशः सुखमेव चंद्र इति
६७ नृ अथैकांगलादिदोषाणां अपवादसाक्षाद्वसिष्ठवचनमेव दग्धाह एकांगलेति चंद्रार्कवलोपयन्ने स्तोत्रे मित्रादि राशिस्थितत्वरूपे विहि
तस्थितत्वरूपे च सति एकांगलादयो दोषानश्रयंति यथा र्काभ्युदये नुदोषा रात्रिर्नश्यति ६८ अथ के वां चिदोषाणां देशविशेषेण परिहारमुपजासाह

अथोपग्रहदोषमुपेद्वज्रयाह शराद्येति सूर्यभतः सूर्याक्रान्तनक्षत्रादक्रान्ता चंद्रनक्षत्राणि पंचाष्टशचतुर्दशसंज्ञैकोनविंशतिः पंचदशाष्टशेक
विंशतिद्विविंशतित्रयोविंशतिचतुर्विंशतिपंचविंशतिसंख्याकाः अतस्तुलदा उपग्रहापनामकारोकाः स्युः प्रकृतिरेकविंशतिः एवंदेशभेदेनपरेहा
रमाह शुभानेति कुरुदेशेवाल्हिकदेशेषुभान द३ अथप्रसंगात्पातोपग्रहलतास्वपवारमर्धयामंचानुष्टमाह पातेति पातश्चेशीशचंद्रापुधाखोदो
यः उपग्रहाः पायुक्तः लतासुरादुष्टेषु दुसितेत्पादिनालता तत्रखेटपत्समः ग्रहचरणतुल्यः नक्षत्रचरणानेषुः अयमर्धः उपग्रहेपातेरविधिसिन्धु
रणोस्यातसंख्याएवतस्यचरणोवर्ज्योनामः लतापातुलताकारिग्रहोयत्रचरणोस्यातसप्रसंख्यएवचरणलसितनक्षत्रस्यवर्ज्योनामः उक्तंचउप
ग्रहेषुलतायातयाचंद्रापुधाक्षये ग्रहोस्त्वियप्रमाणंशेविद्वांशस्तत्प्रमाणकरति अथपरिहारः स्वार्थैकेपिद्रष्टव्यः सूर्यायस्मिन्यादेभंवतस

शराष्टदिकशक्रनगातिधृत्यस्तिथिर्धृतिश्चप्रकृतेश्चपंच उपग्रहाः सूर्यभतोक्रान्ताशुभानदेशेकुरुवाल्हिकानां द३ पातो
पग्रहलतासुनेष्टाग्निः खेटपत्समः वारस्त्रिघ्नाः अभिलस्यः सैकस्यार्धयामकः द४ शक्रार्कदिग्वसुरसाध्याश्विनः कुलिकार
मसंख्यएवचरणंकरेत्वाचस्तिचंद्रनक्षत्रस्यवर्ज्येदितस्वार्ज्रैरिक्तसमांघिमभमितुक्तत्वात् वारइति द्योवारस्त्रिघ्नः अथभिलस्यः शेषितोयोक्तः सै
कः सौधयामोदोषः स्यात्कश्यपः शोलासशुभयः ७।५।४ सूर्यचंद्रेवद्वेदपुवताः द॥४॥७॥भौमेवापाश्विनेत्राणि पा३।२ सौम्येवेदालिवायवः ४।२
॥५॥गुरुवारेचंद्रेभाः ३।१।८ शुक्रेनेत्रादिवद्भयः २।७।३। शनौचंद्रेभतकोः १।८।६ स्युः कुलिकोयमघटकः अर्धग्रहसंज्ञात्तात्मात्वेविवर्जये
तनिधनंप्रहरार्धेनुनिः सत्तयमघटकेकुलिकेसर्वनाशः स्यादावातेनदोषदाइति द॥४॥ अथकुलिकमनुष्टमाह शक्रेति रविमारभ्यसर्ववारेषुक्रम
इत्तसंख्यालिख्यशामुहताकुलिकाः स्युः यथारिनेरवो१४चंद्र१३भौमे१०बुधे८गुरो६शुके४शनौ२रात्रावैतेतिरेकाः कार्याः यथारवो१३चंद्र११
भौ९बु७शु५शु३श१शनौनुअन्योपिरात्रेः यंचदशोपिमुहताः कुलिकाः एतेनिर्दिताः एतेवामर्धयामादिदोषाणांपुनर्निरूपणंविवाहेअवश्यवर्ज्य

विधिः शीघ्रपि

सु० टी०
वि० प्र०
७७

77

दशयोगे महाचक्रे प्रमदाद्यदि विध्यते चोरेः सौम्यग्रहे वापि दंपत्योरेकनाशनमिति दशयोगापवादंतरमाह भस्माजः सुरैल्लगाधिपेषु क्रैसवोर्षे लतके द्वेगः
दशदोषा विनश्यन्ति यथा मोक्षलक्षणशयः आसः पुरुषा भयुणा वापि संपुते दृष्टमेव च दशयोगसमापुक्तमपिलग्नं शुभावहं ७१ अथ पंचकारव्यवाणो
वैशालिन्या हलनेनेति पुक्क पद्यादिका गतास्तिययो वर्तमानलमेनाहः पुकाः अकेने वभिलसा शोवेनागसंस्ते अष्टसंस्ते रोगाख्यावाणः एवं हसंस्ते
शोवे वहुग्राह्यः चतुः संस्ते राजाख्यः वदसंस्ते चौराख्यः एकसंस्ते मत्स्यसंस्ते वाणख्ये वाणः दसिणायेषु महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धाः ७२ अथ व्यासमतेन
वाणसोपवादे मास्तिन्याह रसयुगेति रसयुगशशिनागव्यभिभिराद्या चोसंक्रांतियातां शकमिति श्रैतिकर्मधारयः सयंभुक्तोशानांमितिः संख्यापं
चधारव्याकलादिकमुपैष्यक्रमेण वदन्नि एकाष्टचतुर्भिराद्या संयोज्यां कैने वभिलसा सति यदापंचशेषा यस्मिन् स्थले पंचशिष्यते तत्क्रमेण हगा

भंदास्त्रादथ संमितास्तु मनुभीरेखाः क्रमात्संलिखेद्देधोस्तिन्याह चंद्रयोर्ने शुभदः स्याद्रेको रोगास्थयोः ७१ लग्नेनाद्यायात
नियंकातया शोवेनागद्व्यधितकैदुसंस्ते रोगो वदो राजचौरौ च मत्स्यवाणश्चापं दसिणोत्पप्रसिद्धः ७२ रसयुगशशि
नागाध्याह्यसंक्रांतियातां शकमिति रथतयां कैयेदापंचशेषाः रुगनलनपचौरामत्स्यसंज्ञश्च वाणोनवहतशरशेषेशेष
कैको सप्रत्यः ७३ एतौ चौररुजौ दिवानरपतिर्वेद्विः सदसंधयोर्मत्स्यश्चाथ शनौ नपो विदिमतिर्भौ मेघि चारौ रवौः ११०

दिवानो ज्ञेयः यथा आदौ पंचशेषे रोगवाणः द्वितीये पंचशेषेः शिवाणः तृतीये राजवाणः चतुर्थे चौरवाणः पंचमे मत्स्यवाणः तस्मात्तद्वयं भवतीत्यर्थः अयं
वाणः शालपरहितः तेन स्वल्पदोषः तदपवादभूतः सशलो वाण उच्यते न वेति या नि प्रागागतानि शेषाणि तेषां मेघेन वहते पश्चात्तु शेषे सति सशल्य
सहितो वाणः स्यात् पंचमतिरिक्तशेषे शालपरहितो दुष्टस्यर्थः अतैस्तु तिथिवारभलयांको रसास्य द्वाष्टवेदपुक्क नंदाप्रपंचशेषेरुक्क वद्वि राट्चोर
मत्स्यकदिति ७३ अथ समयभेदेन वारभेदेन कर्मभेदेन च त्रिविधं वाण परिहारं शाहूलविक्रीडितेनाह एतौ चौरैति चौररुजौ वाणौ एतौ तान्यौ

दिवानरपतिः राजवाणस्त्याज्यः

उपग्रहर्षमिति स्यार्थः अथ च लतामालवकेशोपातः कौसलके तथा एकागलंतुकाश्वीरेवेधं सर्वत्र वर्जयेत् पुनरोवा भवेद्गौडेजामित्रस्य च पापुतेवे
धरो वस्तुविध्यात्वं देशान्तेषु केचनेति ६९ अथ दशयोगहोवमुपजासाह राशौ केति चेद्यदि चंद्रस्य वसचयो पुते योगात्तमैः सप्तविंशतिभिर्भक्ताद्यः शेष
स्तस्मिन् अत्येकचतुःषड्दशो कोदशपचदशायादशो कोनविंशतिविंशतिसंख्याके सति एतेकाः दशा योगसंभवा भवन्ति शिष्यानां दशानामेकानामपि हि
नत्वादशयोगसंख्या संज्ञा ७० अथ दशयोगफलतदपवादं च शास्त्रे लविक्रीडितेनाह वाताभेति अन्ये शेषे वातहो वः स्यात् एकशेषेऽश्वात् चतुः शेषेऽ
श्वैः षड् शेषे महीपात दश शेषे चोरात् एकादशसुमरणं पंचदशसुहृत् अष्टादशसुवज्रं एकोनविंशो वृद्धाः कलिः सकृदकृत्यर्थः विंशति शेषे स
तिः द्रव्यनाशः अथापवादः योगां क इति स्वभूषणदिक्पेयोगां के समे पुष्पसंख्याके सति दलिते ध्वं अधीकृते मनुभिश्चतुर्दशभिर्धुके यो कः स्यात्

सीराष्ट्रशाल्वेषु चलतितं भंन्यजेतु विहं किल सर्वदेशे ६९ राशौ कसूर्यस्य पुते भेषो वेखं पुगां गतिदशे शतिभ्यः नागे रवो कं
दुमिना नखाश्चैव त्वेति चेत्ते दशयोग संज्ञाः ७० वाताभायि महीपचोरमरणं ह्रस्वज्जवाह सति योगां के दलिते समे मनुपुतेऽथो
जेतु से के धिते ॥

तदास्वादश्विनीतो भंनसंज्ञं स्यात् अथो जेतु से के धिते योगां के ओजे विषमे से के अर्धिते अश्विनीतः भंनसंज्ञं स्यात् य
था समाकाः दश अर्धिताः ५ मनु १४ पुतः १९ अलंनसंज्ञातं ओजा के यथा विषमां के १५ योगः सेकः १६ अर्धितं २ पुष्यनसंज्ञातं अ
थानंतरं मनुभिः संमिताश्चतुर्दशो रत्नास्त्रियं क क्रमात्संख्ये ततः अनेन प्रकारेण यत्नसंज्ञमागतं तत आरभ्य साभिजित्संज्ञं चंद्रं अस्मिंश्च के
लेख्यं तत्र नसंज्ञं सहः स्थाप्याः दिननसंज्ञं चंद्रः स्थाप्यः तत एकरत्नास्थयोः ग्रहचंद्रयोः परस्परवलोक्तनरूपो वेधो न शुभः उक्तं च ज्योतिः सारसा
गरे तिथ्यंगवेदैकदिनविंश अत्यंभवाया दशविंश संख्याः इष्टां तु नास्त्ये पुतां पुता च योगादमी चेद्दशयोगहोवाः मरुतोद्यादिभ्यां चोरम
हजोः शनिः कलिर्हो निर्देशो वाः स्थाप्याः सर्वथा तु यैः योगां के विषमे से के समे सवस्तुलोचने दलो कृताश्विनी रवौ दशयोगमुदाहृतं ॥

सु० टी०
प्रि० प्र०
७८

लवघ्नस्वामीलवानवांशात्पुनंसप्रमनवांशः तत्त्वामीलवमदनभेदवान्मदनभेदप्रमनवांशपश्यति तेन सह पुनोवाभवेत्तदावध्याः अतस्त्वं ह सु।
भेदयति यथा मिथुननवांशात्प्रमोथनुराशः तरीशोयुहमेवेधनुः पश्यति तत्र तिष्ठति वा अथ मलसुदेः प्रथमप्रकारः तद्वत्ताभेदुलवघ्नस्वामीलवा
मदनभेदप्रमभवने पश्यति पुनोवासप्रमभवने तदावध्याः शुभे यथा युहः कर्कसुनवांशनपश्यति किं तु सप्रमभवने नुलापश्यति अथ वीजुलायामेवा
स्ति तदावध्याः शुभे अथ मलसुदेः द्वितीयः प्रकारः इतरथेति यदा लवाशेशो लवंतुवानपश्यति तत्र पुनोवानस्यात् तदा वरस्या शुभं एवं लवघ्न
स्वामीनवांशात्प्रमवानपश्यति तत्र पुनोवानस्यात् तदा कन्याया अथ शुभे कश्यपः सुशेषे नोदयालांशो वीसिनी वाच्यसपुनो लमेवा लघ्नदेन तदे
शेषे नोस्ति तदुत्तमिति ७६ लवेशा इति नवांशास्वामीनवांशपश्येत् लघ्नस्वामीलवप्रवश्ये तदा वरस्य शुभं एवं लवघ्नपानवांशात्प्रमनवांश

78

लवघ्नस्वामीलवमदनभेदलघ्नमदनं प्रपश्येदावध्याः शुभमितरथा ज्ञेयमशुभं ७६ लवेशो लवंतुपोलघ्नगोहं प्रपश्ये
न्मिथोवाशुभं स्याद्वरस्य लवघ्ननवांशयुनं लघ्नपोलं मिथोवे सते स्यात् शुभं कन्यकायाः ७७ लवपतिशुभमित्रवीस
नं शांतनुवां परिणयनकरस्य स्यात् शुभं शास्त्रदृष्टं ॥ स्वामी अशयने अशसप्रमराशिं पश्येत् लघ्नपोलमस्वामी अस्तं लघ्नात्प्रमभ
वने पश्येत् तदा कन्यायाः शुभं स्यात् वामिथः अशसप्रमाथीशो लघ्नं सप्रममी सते लघ्नात्प्रमाथीशो अशसप्रममी सते तदा पिकन्यायाः शुभं स्यात्
अत्राप्यप्यथा तदे पमोर शुभमिस्त्वथः नारः लघ्ननवांशको सखपतिना वीसिनी पुनो न चेदा नोत्पतिना शुभमित्रेण वा जया वरस्य मनुः स्या
ताभ्यां सप्रसजोदयोशको एवं तौ वीसित पुनो मनुवेध्याः करयद्दृष्टि ७७ अथ रवौक्तप्रकारेणोदया लघ्नदेन भावेन तीयः प्रकार उच्यते मा
स्ति नीहं रसाहलवपनीति शुभं च तन्मित्रं चेति कर्मधारयः लवपते लघ्ननवांशो शस्य शुभग्रहः चंद्र बुध युह शुक्राणामन्यतमम्रे निचं स्यात्
चेदं शांतनुवां तनुच वीसते तदा परिणयनकरस्य वरस्य सा स्यादृष्टं उच्यते हि मास्ति शुभं प्रलस्यात् ॥

यद्विपाणः सदाभिरुवाचौत्पाज्यः संधयोः सायं प्रातः संधयोः मसुवाणस्त्याज्यः ज्योतिः प्रकाशे रोगं चौरं तपजे ह्येति वाराज्यं पंचकं संधयोर्मसुवाणं सर्व
रावद्विपंचकमिति अथवा सुरभरेन परिहारः अथेति शनिवारेन पचाणः विद्वदुधवरेति वाणः भूमिः द्विचोरो वाणो रवौ रोगवापस्त्याज्यः उक्तं च रवौ रो
गकुजे वद्विपानौ च न पंचकं वज्ये पुनः कुजे चोरुधवारे च मसुदे प्रथमकार्ये भरेन परिहारः अथेति कमलसुषुभकमे सुस्ते वाणः वज्यो यथा व्रते यज्ञोप
वीतरुक्क गृहस्थास्मारेनः श्रिः न पसेवा यो राजवाणः याने चोरः पाणिग्रहे मतिवाणो वज्यः उक्तं च तपस्व्यनपसेवा यो गृहगोपः श्रिपंचकं याने चोरव्रते रो
गोत्पजे मसुकरमहति ७४ अथ ग्रहदृष्टिमुपजातिकयाह यो श्रमिति ये स्वेदाः यस्मिन् स्थाने स्थिताः तस्मात् कथ्यमानानि स्थानानि चरणाभिचक्षा य
थेति तद्यथा आश्रमती यश्मि च एकचरणदृष्ट्या परंति अनेन तत द्वाद्वैव फलं चरणाभिचक्षो व भवतीति सूचितं मे दृष्टि मे रूशने श्वरः स स्थानात्

रागो यत्र तमे ह्योप न पसेवा यान पाणिग्रहे वज्यो अक्रमतो बुधैरुगनलक्ष्मापालचौरमतिः ७४ आशं चिकोणं चतुरस्रम
संपश्यंति स्वेदाश्चरणाभिचक्ष्या मंदो गुरुर्भूमि सुतः परे चक्रमेण संस्पर्णं दृशो भवंति ७५ यदा लग्नां शोशो लवमयतनुं
पश्यति पुनो भवेदायं वोदुः शुभफलम न लंपर चयतिः ॥ आशं संस्पर्णं दृक् चतुरस्रं दृष्टिः एवं गुरुल्लिकोणो र्णं दृक् भूमि सुत
अतुस्ते र्णं दृक् परेः कंचदुधपुजाः सप्तमे र्णं दृशः ७५ अथो र्यास्तपुहिः शिखरिणी भुजगप्रयाता भ्यामाह यदा लग्नां शोशो लवमयतनुं
वमिति लगे शः लग्नां शोशो लवमयतनुं स्वामी लवनं वा शस्वामी लवनं वा शपश्यति वायव्यवानं वा शो न सह पुनो भवेतदा वोदुः शस्या न लंपर चय
नियथा मेवलये मिथुनां शस्वरी शो बुधस्तुलायो मिथुन पश्यति तत्र तिष्ठति वा चयमु र्यां शपुद्देः प्रथम प्रकारं नर भवेतु लग्नां शोशो लवमयतनुं पश्य
ति लगे न सह पुनो भवेतदा पि वोदुः शुभफलम न लंपर चयति यथा मेवलये एव मिथुन न वा शः स्वामी बुधो मकरे न वा शो न पश्यति किं तु लग्नं पश्यति
अथ वामे वरंति एति अथ मुदं यपुद्देर्हि नोयः प्रकारः ॥

मु० २१०
वि० ३०
८०

अथान्यामरिहागन्शांलिन्वाह केंद्रेकोणरिति केंद्रे सप्रमरहिते १।४।१० कोणेन वपंचमेवातचगुरो स्थिति सर्वदोषानाशमायांति कश्यपुः कावेगुरो वा सोमे
वापदा केंद्रत्रिकोणगे नाशाय पखिला दोषाः पापानी वहस्तेः अथवा चापे एकादशैरवोसति सर्वदोषानाशमायांति वालभे चंदे वावगोतमे राशि नवांश
पुके सति यथा मिथुने मिथुनौ नवांश सहापि दोषनाशः द्वितीयांश च स्यात्तु सप्तम्यां च चंद्रो लयादुपचये सर्वदोषविनाशकः उक्तं च यत्रैका
दशगः सखा दोषानाशं पुपुस्तदा स्मरणादेव रुद्रस्य पापं जन्मशतो डव वगोतम गतेत्यने सर्वदोषालये ययुः चंद्रो वाप्ययवापे पित्री भेकु सरितो ययाच
इति एकादशे चंदे सति दुर्मुहं तोश दोषाः दुर्मुहं तोर वावयमेत्यादयः अंश दोषाः पापमहनवांशाख्याः ते सर्वे न हत नाशमायांति कश्यपुः सुहते लगेव
इव गे कुनवांशाग्रहो डवा ये दोषास्तानि हंतैव यत्रैकादशगः शशी ज्योतिर्निबंधे न हत दोषक नवांश दोषं गतो दोषं च मुहं ते दोषं विरुद्धं च

केंद्रेकोणे जीव आयेरवो वा चंद्रे वापि वर्गोतमेवा सर्वदोषानाशमायांति चंद्रे लाभेत ह दुर्मुहं तोश दोषाः ९० त्रिको
णे केंद्रे वा मदनरहिते दोषशतकं हरेत्सौम्यः शुक्रो द्वियुगमपिल संसुरयुः भवेदाये केंद्रे गप उत लवेशो यदि तदा समूहं
दोषाणां दहन इव तलं शमयति ९१ द्वौ द्वौ जभ्रवोः पंचेदोरवो सार्धं च पायुरौ रामा मेहायुके तौर सार्धं कैकं विशेषकाः ९२

गविरुद्ध दोषं निशाकरो लाभगतो निहंति ९० अथ सामान्यतो दोषसमूहपरिहारं शिखरिण्याह त्रिकोणेति त्रिकोणे सप्रमरहिते केंद्रे यदि सौम्यो व
धुल्लिखे तदोषशतकं हरेत् उक्तस्त्वाने शुक्रो द्वियुगं द्विशती हरेत् उक्तस्त्वाने शुक्रो द्वियुगं द्विशती हरेत् उक्तस्त्वाने शुक्रो द्वियुगं द्विशती हरेत्
यं लवेशो लभगत नवांशानाथो वा आये केंद्रे यदि भवेत तदा सर्वदोषान् हरेत् दोषाणां समूहं नाशयति यथा दहनो भस्मि तुलकापी समिव लभेदलनां
शानाथो वा आपगः केंद्रगोपि वाराशं निहंति दोषाणां मिधनानीव पावक इति ९१ अथ लभविंशोपको अनुष्टुभाह द्वाविंति जभ्रवोरेको प्रदयोः
सतो द्वौ द्वौ विशेषको एवं विधे चंद्रे पंच सार्धं सार्धो लभयः ३३ गुरो रामा स्त्रयः मंदः शनिः अरुणः कुतः आरोभोमः सप्तम्येकं सार्धं मेकैकं १३०

विशेषकाः ९२

अथरेखाप्रदावसंततिलकयाह आप्येतिस्पष्टार्थ ८७ कर्तार्योदिमहादोषाणामपवादं शाहूलवित्रीडितेनाह पांयोर्कर्तारिकारकाविति कर्तारिकारको
 ग्रहोरिपुटहे शत्रुटहे स्थितौ नीचेनीचराशिगो अस्तंगो अस्तंगोतदा कर्तरीदोषोनेवस्यात् कश्यपः पापयोः कर्तरीकर्तः शत्रुनीचटहस्थयोः यदा
 चास्तगयोर्वापिकर्तरीनेवदोषदेति अथसितेसुत्रेअरिनीचगेशत्रुटहेगस्वनीचटहेगवासतितत्त्वदोषोभूयस्यदोषोपिनस्यात् कश्यपः नीचराशिगो
 सुत्रेशत्रुक्षेत्रगतेपिवा भूयस्यद्विस्थितोदोषोनास्तितन्नसंशयश्च भौमेले अस्तंगोरेषुनीचगेशत्रुटहेगोवाभूमभौमोरायक्षजस्यात् कश्य
 पः अस्तंगोनीचगोभौमेशत्रुक्षेत्रगतेऽपिवा कुजाष्टमोद्भवादोषो नर्कविदपिविद्यते अथशशिनिचंद्रेनीचेनीचनवांशकेवासतिद्वादशाष्टमवसुस्था
 आयाष्टवहुरविकेतुतमोर्केपुत्रास्त्रायारिगः सितिसुतोहिगुणापगोत्रः सप्तव्याष्टरहितोत्तगुरुसितोष्टनिष्टनवद्वययट
 हान्यरिहृत्यशस्तः ८७ पांयोर्कर्तारिकारकोरिपुटहेनीचेस्तगोर्कर्तरीदोषोनेवसितेऽरिनीचटहेगोतत्त्वदोषोपिन भौमेलेरि
 पुनीचगेनहिभवेद्भौमोष्टमो अरुनीचेनीचनवांशकेशशिनिरिः काष्टारिदोषोपिन ८८ अद्यायनर्तुतिथिमासभयसद
 ग्यतिथ्यंधकाणवधिरंगसुरवाश्वदोषाः नश्यतिविद्वरुसितेक्षिहकेंद्रकोणोतद्वचपापविधुयुक्तनवांशदोषाः ८९ ॥
 नस्थितचंद्रेदोषोपिनस्यात् नीचराशिगोचंद्रेनीचंशकगतेपिवा चंद्रेषष्टारिः फल्लेदोषोनास्तितन्नसंशयश्च कश्यपोक्तेः ८८ अथाब्ददोषाधनेक
 दोषापवादवसंततिलकयाह अद्यायनेति विद्वरुसितेक्षिहकेंद्रकोणसप्तमस्थानरहितेमासुएतेदोषाः नश्यति कश्यपः अद्यायनर्तुमासोत्थाः पश्यतिथ्यस
 संभवाः काणाधवधिरोग्भूतादभ्यलयतिथेर्भवाः अकालजाश्वनीहारिविद्युत्यांस्वभ्रसंभवाः परिवेषेप्रतीसूर्यशक्रचापध्वजादयः दोषप्रदांगालेषुकाल
 जाश्चेन्नदोषदाः गुरुरेकोपिकेंद्रस्थः सुकोवायदिवाबुधः हरेः स्मृतिर्यथाहंतिहदोषास्त्रिकोणगन्तोपग्रहचंद्रीशचंद्रजामित्रसंभवान् तत्केंद्रगोप
 रुहंति सुपणः पन्नगानिव तद्वतिचे तथायदिपायाः क्रूराः विधुश्चंद्रस्तैर्युतोयो नवांशस्तदोषोपिनप्यति उक्तं च सकूरराशेरशुभोनवांशः प्रोक्तः

सा पिलिवं सं स्तः त्रिकोणमोपि शस्तति ८९
 नरासावस्तुभोपि शस्तति ८९

मु० १०
वि० प्र०
८९

81

सर्वपदत्रये सुदृढं सन्नदापयेत्सुधीः गांधर्वा सुरैः पेशा च राक्षसेषु विचिंतयेदिति ६५ अथ विवाहात्माकर्तव्यानामावश्यकत्वात् नानादिनशुद्धिं
 ध्यात्वा सदाहविधौ विधेतेति अत्र चंद्रवलयमावश्यकत्वेन विचार्य वारको मांगलकलशः गृहभूषणं चित्रलेखनादि अंगणविभूषणं समाजं नगो मया
 पालेयः अथ च वेदिका चत्वरं वधूवरपवेशनायै स्तुत्यविशेषः मंडपो गृहासारनं कटादिना विज्ञादिना वा बहुवचनात् कटाहाधारोपणद्विराचं
 दनकंजिकाधारणादिसकलसुभारंभात् उदाहृतः पूर्वविवाहोक्तैरुभित्तसन्नेः पंचांगशुद्धिसहिते दिने रचयेत् उपलक्षणत्वात् न तत्र सन्नैरुपनय
 नादावपि सर्वसुभकमैश्वर्यं भाति रचयेत् तथा द्वादशकार्यजाते चित्तवशमिति दिने सर्वेन आचरेत् चित्राविशाला शततारका भिनी ज्येष्ठा भरण्या

बु१ सुगा ४ गा ६ ग्नि ३ भू १ रा मा ३ स्त्रि पद्या म शुभाः शुभाः ६५ विधौर्वेलमवेष्ट्य वादलनवारकं गृहं गणविभूषणान्यथ
 च वेदिकामंडपान् विवाहविहितौ उभिर्विरचयेत् योदाहृतो न पूर्वमिदमाचरेत् त्रिनवषट्मि ते वासरे ६६ हस्तोच्छ्रा
 यावेदहस्तैः समंतात् तुल्यवेदी सग्रनो वा मभागे युगे मघस्त्रेष्वृहीते च पंचसप्ताहे स्यान्मंडपो दासतं सत् ६७ मेवादि
 राशिजवधूवरयोर्वेदोश्च तैलादित्वापनविधौ कथिता च संख्या शैलादिशः शरदिगक्षनगादिवाणवाणासवाणमि
 रयो ७ १० १५ १० ५ ७ ७ ५ ५ ५ ५ ७ विबुधैस्तु कैश्चित् ६८ शिवभाच्चतुस्रं हिताप्रशस्तं फलं तैलवेदिकाप्रदान

कं कंडनमंडलादिकमिति देवज्ञमनो हरोक्तेः तत्रैव मूलं दुरुद्रश्रवणार्कपौष्पविश्वेशचित्रानलरेवतीषु संस्थापनं कंजिकुंडिकायाचारे रविभ
 मिसुतस्य प्रसूतिमिति ६९ अथ वेदीलक्षणं मंडपो दासने दिनतियमं च शालित्याह हस्तोच्छ्रायेति स्पष्टार्थः नारदः हस्तोच्छ्रिता चतुर्हस्तैश्च
 तुरक्षां समंततः संभैश्चतुर्भिः सुक्ष्मक्षणे वा मभागे स्वसग्रनः मंडपो दासनं कार्यं समेनुदिवसे बुधैः वरं तु विषमेनेरुत्कासप्रपंचमाविति
 ६७ कैश्चित् तैलादित्वापने संख्यातियम उक्तं समाह मेवादि राशिजेति स्पष्टं देशविशेषे चोडी सारौ प्रसिद्ध ६८

महवरोहश्चपुरादिविभागसंप्रयोजनमुपजात्याह भवप्रारितिसितः कन्यायाः स्वप्नः सूर्यः भवपुरः तनुर्लसंतनुः शरीरं स्यात् जमिमपः सत्रमाधीशोद
यितोभतोमनः चंदो एतेषां शुक्रादीनां वलविचार्यतांभिकः सिद्धांतवेताविवाहताविवाहारेनतरंभपुरादीनां सुखं सारितप्रवरेम केचिदिशेषतर
मसुक्तः स्यात्पतिः स्त्रीचविधोस्तयारादिनेसुतोत्ताचसुखेपुत्रधमः सितार्कसुताचवैरममयासमुदाहविधोस्तपुत्तेति ९३ अथसेकीर्णजा
नीनाविशेषमतमयसंरसाह क्लेपसंशतिक्लेपसंशतिभामार्कवारेविवाहोक्तनसमभिन्नसत्रेषुचकारादुपयोगेषपिसंकीर्णानामनुलोम
तिलोपजानतिमपियदिकरपीडाविवाहः स्यात् तर्हि साकरपीडासुतापुधं वलाभप्रीतिप्राप्यैभवति एवास्ति तिक्ताः वाग्रहणात् एतद्भावेप्राप्त
दिनेपिविवाहः कार्यरति ९४ अथगंधर्वादिविवाहेविशेषमनुष्टुभाहगंधर्वादीतिप्राजापत्यात्राहरेवार्धसंज्ञाः विवाहोक्तकामेवक्रायाः ग

भवः सितोर्कः भवपुरस्तनुस्तनुर्जामिप्रः स्यादयितोमनः शरीरं एतद्वलंसंप्रतिभाव्यतांभिकक्लेषां सुखंसंप्रवरेद्विवा
हतः ९३ क्लेपसंशतिरिक्तुजाकेपिचवारेवर्ज्येनसत्रेयदिवास्यात्करपीडा संकीर्णणांतर्हिसुतापुधं वलाभप्रीति
प्राप्यैसाभवतीहस्ति तिरेवा ९४ गंधर्वादिविवाहेः कोद्वेद ४ नेत्र २ गुणै ३ दवः ९॥

गंधर्वापुराससंयेशाचकाराः सर्वकालेकार्याः श्रीपतिः प्राजापत्यत्रत्यैवार्धसंज्ञाः कालेषूक्तेष्वेवकार्याविवाहः गंधर्वाख्यभासुरेरा
स्यसंयेशाचोवासर्वकालविधेयइति तत्रकेचिद्वर्कसूर्यनसमातवेदनेप्रादिभिषुक्रमेणसंस्थात् अथमर्थः सूर्याक्रांतनसत्रमारभ्यच
तोयंभुमिति ततोवेभुमे ततस्त्रीण्यभुमानीतिक्रमेणत्रिपद्यात्रयाणांपदानांसमाहारस्त्रिपदीतस्याव्रह्मविष्णुरुद्रपदभिधचक्रमये
सर्थः एकस्मिन्पिपदेयदभुमेतदभुमेव पदत्रयेयदुभंतदुभं इतिक्लताभुमभुमानिक्रमेणपठितानि एवंपदत्रयाणांमुखाय
कथयानपयकथयानुपयोगः तथानुपयसुक्ताभ्यालवस्रमे॥

सु० १०
वि० १०
८२

पा

८२

अथगोधलीसमयेऽव्यवर्ज्यानिवैश्वदेवीसंरसाह असंयानेदति गोधलिरित्युच्यते ते वहस्पतिवारिसूर्ये असंयानेगोधलीः सुभः स्यात् नतु पूर्व अ
र्धयामसद्वावात् तथासौरशनीसार्केसन्नेवगोधलीसुभा नत्वज्ञानंतरजुलिकसद्वावात्क्रांतिसाम्यमपित्याजं तथात्यन्तायकालीनत्वमात्रमप्यव
समेरिपुभवनेसरेवालयेएववाचंदेसतिकन्यानाशः स्यात् लयेदति लयस्त्वमदनस्त्वमृत्युस्त्वमभौमेसतिवोदुर्वरस्यनाशः स्यात् शेषं स्पष्टं १०३
अथसूर्यस्यगतिमिंद्रवज्रयाह मेवादिगेदति मेवादिहाराशिसुस्थलाकलात्मिकास्पष्टागतिरित्यर्थः १०३ सूर्यस्यतात्कालिकीकरणमनुष्ट
भाह संक्रांतियातेति पंचांगेयदिनेयावतीसुघटीसुचसंक्रांतिलत आरभ्यस्वामीसृदिनपयंत्यावतिदिनानिघटीपलानिभवंति तैर्मेवादिहाराशि
असंयानेपुरुदिवसेसौरसार्केलयात्मनोरिपुभवनेत्येचंदौ कन्यानाशस्तुमदमृत्युस्त्वमभौमेवोदुर्लभेधनसहजेचंद्रे
सौख्यं १०२ मेवादिगेकेहारा ५८ नगासाः ५७ सप्तैववः ५७ सप्तशरा ५७ गजासाः ५८ गोसाः ५९ खतकीः ६० कु
रसाः ६१ कुतकीः ६१ वृं गानि ६१ वशि ६० नैवपंच ५९ भुक्तिः १०३ संक्रांतियातघलाद्यैर्गतिर्निष्ठाः खवद् ६० ह
ता लब्धेनाशादिनायोज्ययातसंस्पृभाकरः १०४ तनोरिष्टांशकात्तर्वनवांशादशसंयुगाः रामाप्रालब्धमंशाद्यंत
नोर्वगादिसाधने १०५ अर्कोत्तरात्सायनाद्गोयभुक्तैर्भीर्गैर्निष्ठास्वादयान्स्वादिभक्तान् स्वेकस्यस्यगतिर्गुणनीयावस्यभा
ज्यायस्त्र्यंशैः अवशिष्टकलादि अंशावयवास्ते आदिशब्दाच्चा तैर्यातसंयातशशिः सूर्यभुक्तमेवादिहाराशियुक्तः सवतात्कालिकः स्यवभाकरः स्या
त् १०४ अथलयातयनमाह तनोरिति लयस्यक्रियमगास्येत्पादिनायोनवांशोविचारितः सयावाख्या आगच्छेत्तत्तर्वनवांशायावतः स्पृतेदश
युगारमेस्त्रिभिरात्रायलब्धमंशाद्यं अंशकलाविकलात्मकं ततनोरिष्टकालिकं भुक्ते स्यातेनक्तत्वाप्रायुक्तकुजसुक्रसौम्येत्पादिप्रकारेण य
दुर्गसाधने स्यात् १०५ अथैवंसाधिताभ्यांखिलग्राभ्यांघटिकाजयनेशातिसप्तद्विकदिनिअयनांशसहितसूर्यादराशिभोग्यांशैः सायनसः ॥

अथ प्राप्तिशुचिसंमतं मंडपादौ संभवेति वेशनं इदं वज्रयाह सूर्येति कन्यातुलासिंहगतेः के शौ वेदशानकोणे विवाहादौ संभः स्थाप्यः चञ्चिकधनुर्मकरस्थि
 ते वायुकोणे मीनमेव कुंभस्थितेति ऋतिकोणे वृषमिथुनकर्कस्थितेः मित्रकोणे संभः स्थाप्य इत्यर्थः ९९ अथ गोधूलीप्रशंसामंदाक्रान्तयाह नास्या मि
 त्तिस्यार्थं गोधूल्यधिकारिरा आह नारदः प्राच्यानां च कलिंगानां मुख्यं गोधूलिकं स्मृतं गांधर्वादिनिवाहेषु वैश्याद्वाहरे च योजयेत् भूयालवत्तमे वि
 प्रसुयटिकालाभे होतव्यं गोरजं बुधैः संकीर्णं गोरजः प्रातः परेषु द्वितयं शुभं घटिकालाभावे कार्यं विप्रैस्तु गोरजो ज्यमिति महादोषान्परित्यज्य मोक्षा
 धित्यादिकेषु च कार्ये द्वोरजो यावता वल्लभं शुभावहमिति देवहृमनाहरे कुलिकं क्रांतिसाम्यं च मूर्तौ वषाष्टगः प्राशीपचगोधूलिके त्प्राज्या अन्यदो
 षाः शुभावहा इति तत्र गोधूलिकालः केशवार्कैर्णोक्तः अत्रोभयत्र घटिकादलमिष्टमाहुरिति केचित्तु यावद्दिनांते निशि यश्चिमायापयेत् ततो यरे वि

सूर्ये गतासिंहधटे शुशेवे संभोलिको दंडमृगेषु वायो मीनाजकुंभे निर्ऋतौ विवाहे स्थाप्यो मित्रकोणे वृषयुग्मकर्क ९९
 नास्या मृद्वं न च तिथिकरणं नैवल्लभस्य चिंतानो वा चारो न चला वविधिर्नो मुहूर्तस्य चर्चा नैवा योगो न च मृतिभवं
 न नैव जातित्रयो गोधूलिः साधुनिभिरुद्दिता सर्वकार्येषु शास्त्रा १०० पिंडी भूतैर्दिनकृतिहेमततौ स्यादधीस्तेतप
 समये गोधूलिः संशर्णास्ते जलधरमालाकाले त्रेधा योज्या सकलशुभकार्यादौ १०१ विंशभागं तस्मात्परं नादिकयुग्ममेके

गोधूलिकालं मुनयो वदन्तीति यथायोग्यं देशव्यवस्था १०० अथ गोधूलीभेदं जलधरमालासंदसाह पिंडी भूतैर्दिनकृतिहेमततौ शीतकाले मार्गदिमा
 सचतुष्टये दिनकृति सूर्ये पिंडी भूते गोतकसहशे संध्यायां नीहारा रतत्वेन निः प्रभेद इत्यर्थः तस्मिन् समये गोधूली ज्ञेया तथा तपसमये उष्णकाले
 चैत्रादिमासचतुष्टयेऽधीस्ते अर्धविंशत्यहं यत्ने गोधूलिः जलधरमेवास्तेषां मालासहस्रहस्तस्यादिके वषाकाले श्रावणादिमासचतुष्टये सूर्ये
 संशर्णास्तेऽदर्शनयस्याहशे सति गोधूलिः जलधरमालासंदो जाभापि सचिंतनं केवलमियं विवाहे किंतु सकलशुभकार्यादौ ज्ञेया १०१ ॥

सु० १०
वि० १०
८३

८३

सन्तः सह उन्मातं त्वजेदित्यर्थः तथा दुष्टान् लोपात्तदियोगात् चंद्रपुरुषाणां मलमयतमं तिथ्यः स्यद्वा तिथिसंयंतिथिचंद्रिचंगंशानंतिथिनसत्रलया
नोचिचिधं विधिभेदा संक्रमदिने संक्रमकात्वा दुभयतो वज्रयदिकाः अयने विषुवे च रवापरदिनसहितसंक्रान्तिदिनं ज्ञेयं तत्त्वशपालंतनुत्वेन अंशः लय
गतो विहितनवांशः लोपात्तः तौ तत्त्वशपोतयोरस्तं त्वशपालंतनुत्वेन अंशः लय
न तथा पापग्रहवर्गम् १०८ सेंदुक्रूरखगोदपांशुदुसहितं लयं लयांशं चक्रग्रहसहितं लयं लयांशं चेत्यर्थः उदयास्तशुद्धि उदयास्तशुद्धि मलाशुद्धि
चंद्रग्रहणं ज्ञेयमशुभमित्याद्युक्तं चंद्रापुधं हर्षणं वेधं तिसाध्वेत्पादिनोक्तं रवाजं रंभापातगंशुदुपादिनोक्तं दशयोगः सूर्यसंचंद्रसंपुते भौषडपादिनो
क्तं योगोऽहं हयुतिः तत्सहितं जामित्रलतावधं जामित्रलताजामित्रं चंद्रजामित्रं च लयाचंद्राक्षदनभवनगंशुदुपादिनोक्तं लयाचंद्राहृषणं दुसिताशु

संज्ञाते च सविधिसंक्रमदिनं तत्त्वशपालंतया तत्त्वशो सविधूनया हरिपुण्यान्यापस्यवर्गस्तथा १०८ सेंदुक्रूरखगोदपांशुदु
यास्तशुद्धिचंद्रापुधान् रवाजं रं दशयोगयोगसहितं जामित्रलतावधं वाणोपग्रहपापकर्तरीतया तिथ्यसंयोगोत्थितं
दुष्टयोगमथार्धयामकुलिकाद्यान्वारदोषानपि १०९ क्रूरक्रांतविमुक्तभंग्रहणभयं क्रूरगंतमभं त्रेधोत्पातहतं च केन
हतभंसंधोदितं भंतया ॥

दिनोक्ता वधं पंचशलाकासप्रशलाकोक्तं च वाणाः पंचकं उप
ग्रहः प्रसिद्धः शराहरिकुशक्रनगोत्यादि पापकर्तरी समाहारं हंडैकवचनं तिथ्यसवारोत्थितं दुष्टयोगोत्थितं सत्रवारैः कृतोऽधितमुत्पन्नदुष्टयोग
यथा तिथिनसत्रोत्थं सार्यं द्वादर्श्या वैश्वमादिमशुभदितिथिचारो द्रवस्त्ये शपंचेत्पादि नसत्रवारो द्रव्याम्यत्वाष्टमित्यादि तिथिनसत्रवारो द्र
वं हस्ताकं पंचमोतिथावित्यादि दुष्टयोगं अर्धयामकुलिकाद्यान्वारदोषानपि आदिशब्देन दुष्टुहर्तारिकं च १०९ क्रूरक्रांतविमुक्तभंग्रहणभयं
क्रूरगंतमभं त्रेधोत्पातहतं च केन
णयुक्तभंग्रहणभयं त्रेधोत्पातहतं च केन ॥

पोक्रांतराशेः स्वदेशीयउदयाः मेषादिराशीनां कलात्मकं प्रमाणं गुण्यं स्वामिभिः स्विंशताभक्तं लब्धं निभोग्यातिचपलातिस्वः एवं लब्धं सायनां शातं भु
 क्रोशेः स्वदेशीयगुण्याः स्वामिभक्तो लब्धं निभुक्तानि पलानि एवं जातानां भोग्यभुक्तपलानां मेघकायं तन्सायनां शालग्राकं योरंतरालोदयपलेपेकं कार्य
 स्वसाभक्तं स्वदेशीयदृष्टिकाभवेयुः १०६ विशेषशालिन्याह चेन्नग्राकोविजि सायनां शालग्राको एकराशो भवतस्वयोर्विशेषैः त्रंशाले गुणितः स्वदे
 शीयउदयः ततः स्वामिभक्तो लब्धमिष्टकालः स्वदेशीयत्वात् तत्र यदा कोसायनादेक राशिस्वि तं लभ्यते तदा यत्र स्वकाल आगतः स स्वदेशीयत्वात् क
 मिशेवो भवेत् अयमर्थः आगतश्चकालः स्वसांप्रपात्रादिनीयस्वदेशीयानंतरमेतावातिचकालः अथवा रात्रिमानात् प्रपात्रादिनीयस्वदेशीयानंत
 रमेतावातिचकालः अथवा रात्रौ विशेषमानीते स्वकाले अत्राप्रवृत्ते पंचपलानि योज्यानीति संप्रदायः तत्समये परस्परदर्शने कार्यं इत्याह कपयः अन्योन्य

भोग्यभुक्तं चांतरालोदयादयवष्पामक्तं स्वदेशीयो भवेयुः १०६ चेन्नग्राको सायनावेक राशो तद्विशेषघ्नोदयः स्वामिभक्तः
 स्वैः कालोलग्नमनं यदा कोद्राशौ शेषकोत्सवडुनिशायां १०७ उत्पानात्सहपातदग्धतिथिभिर्दुष्टांशयोगं तथा चंद्रे
 ज्योशानसामथ्यास्तमद्यतं तिथ्यः स्यद्दीतथा ॥

वीसणं सम्पत्कुसुलमेकारपेत्सदेति सुलयसाधनं वटिकायं त्रेण साध्यं तत्र य
 दीक्षां प्रनेनाहः तात्रपात्रे जलप्रणो गंधैः पुष्पैस्तेजते तंदुलस्तेरत्नपुतेषु चिभ्रमावहर्ष्यते मंडलाधोदयं वीस्यजलपात्रे विनिक्षिपेत् तत्र मंत्रं य
 आणां सुख्यं च त्वमिति धात्रा पुरातनं सोभायमा पुरारोग्य सुपुत्रधनहेतवे जलं यंत्रकर्मतस्मादिष्टसिद्धिं प्रदो भवेत् अथवा साधयेत्कालदारः।
 शागुलशंकुनेति शंकुयुद्धो ज्ञानेन समदिनो देमयोक्तं तत एव ज्ञेय १०७ अथ विवाहोद्देशु भकार्यैः वषट्पञ्चोनी वस्त्रणाद्यं शाट्टलविक्रीडितं त्रयेणा
 हउत्पानातिनि संदुक्कुरेति क्रूरं क्रोतमिति च उत्पानादीन् उद्वाहे विवाहे यज्ञोपवीतादीं शुभकर्मसु च तपजेदिति तृतीयश्लोकेना त्वयः उत्पानादि
 ज्यमौमोतरि ह्यात् लक्षणयो तत्संवेधिसप्रवर्ज्यान् विद्वान् पातो महापातः क्रान्तिसाम्यमिति पावत् दग्धतिथ्यश्चापां प्रोगोद्यदगेश्यादिनोकाः

सु० टी०
वि० प्र०
८४

अर्थात्पतिविधिरुविभौमव्यतिरिक्तवारेषु शास्त्रस्य अथर्ववेदवारेषु निषेधः २ अथ विशेषमहेंद्रवज्जयाह ज्येष्ठपतिज्येष्ठमिति विवाहो विवाहानंतरं आ
दिमे ज्येष्ठभर्तृगृहे स्वितावधूः पतिज्येष्ठमिति आदिमेषु चावाघादेऽश्वश्रमभर्तृजनैर्हति आदिमसहस्येष्वश्वश्रमभुः
पितरंहति आदिमस्येस्यमासे भर्तृगृहे ति यंतीतनुं निजप्रारंहति म्रियत इत्यर्थः तथा आदिममधौ चैत्रे जातगृहे पितृगृहे ति तिजातपितरंहति इत्य
र्थः यदि पित्राद्यभावः तर्हि तन्मासि तत्र गृहावस्थितौ सत्यापि न कोपि दोष इत्यर्थः न भयंते यामभावे इत्युक्तेः ज्योतिर्निवेधे विवाहात्पत्यमेवैव आवादे
चाधिनासके न सा भर्तृगृहे ति ऐ चैत्रे जातगृहे पिच आवादे ज्येष्ठे पल्लवः अधिमासोऽस्य मासोऽपल्लवः ३ इति सुहृते चिंतामणौ प्रमितासराया

वधूप्रवेशः सन्नेवोरित्ता रक्ते बुधे परेः २ ज्येष्ठपतिज्येष्ठमयाधिके पतिं हंत्वादिमे भर्तृगृहे वधूः सुचौ श्वश्रंसहस्ये श्व
श्रंसयेतनुं जातं मधौ जातगृहे विवाहतः ३ इति सुहृते चिंतामणौ वधूप्रवेशप्रकरणं समाप्तं ७ चरेदथो जहायने घ
टा लिमीनगे रवौ रवीज्यशुद्धियोगतः शुभग्रहस्पवासरे न युगमीनकन्यका तुला वृषा विलग्नके हि रागमे लघुधुवे
चरेत्स्वपे नृदुभिः ९ ॥

स्वकतरीकायां वधूप्रवेशप्रकरणं समाप्तं ७ अथ द्विरागमतप्रकरणं आख्यायते तत्र वधूप्रवेशानंतरं परावृत्तपितृगृहे प्राप्ताय वधूः पुनर्भर्तृ
गृहे प्रवेशो द्विरागमेन शब्दाच्च स्तुहंते प्रियंवचाभरसहसाह चरेदिति अथानंतरे लघुधुवादिरनस्रैषु चो जहायने विषमवर्षे प्रथमतया
दिवसे तथा घटालिमेघगे रवौ कुंभे वृश्चिके मेघे रवौ सति तथा वरस्परवीज्यशुद्धियोगतः शुभग्रहस्पवारे मिथुनमीनकन्या तुला वृषाणां मत्तमे लगे
शुभयुतद्वये सति लघुधुवचराणि मसि हानि अस्वयो मलं नृद्विप्रसिद्धानि एतेषु द्विरागमे चरेत् कुम्भात् अन्नसामान्यतः गृहशुक्लादि विचारः श्वेत

०
१५
२

तैर्ह तेभं तन्मासवदं त्याज्यं एवं ग्रहणनक्षत्रे मपि केतुहृतं केतुना धूमनेः स्पर्शने अयं नक्षत्रं हतं अनेन सञ्जातेरपि रोषः संध्योरितं मं सूर्योत्काले यत्र सत्र
 स्थितिर्जिउदयेन सूर्येन सञ्जातं चतुर्दशं नक्षत्रमित्यर्थः तद्वच्च ग्रहभिन्नपुद्गलगतं ग्रहेण मेदिने ग्रहपुद्गलगतं च षण्मासं निषिद्धं तथा ग्रहकृता नक्षत्रस्य
 दौषान्वयप्रशान्तिः स्वः वनिज इत्यादिकानां लभ्यसेवेधिदौषान्तेत्यजेत् मूलवाक्यानि सर्वमेव लिखितानि ११० इति मुहूर्ते चिंतामणौ ममितासरायां विवा
 हप्रकरणसमाप्ते ६ अथ वधूप्रवेशप्रकरणं अथ वधूतनपरिणीतोपायव्याप्रथमतः क्रियमाणो भर्तृहे प्रवेशो वधूप्रवेशस्तन्मुहूर्ते सुपेद्वज्रपा
 हं समाश्रित्य विवाहद्विवाहदिवसादभ्यादिदिनांतराले वोऽशदिनांतरे मध्ये समाद्रिपंचांकदिने समदिनानि द्वितीयचतुर्थवशाच्च
 मंदशमहादशचतुर्दशवोऽशानि विषमदिनमध्ये सप्तमपंचमनवमदिनानि तेषु वधूप्रवेशः शुभः नारदः आरभ्याद्वाहदिवसात्तदेवाप्यष्टमेदिने च

तद्वच्च ग्रहभिन्नपुद्गलगतं सर्वानि मासं त्यजेद्वाहेशुभकर्मसु ग्रहकृता नक्षत्रस्य होवानपि ११० इति मुहूर्ते चिंताम
 णौ विवाहप्रकरणं वसं ६ ॥ समाद्रिपंचांकदिने विवाहाद्वधूप्रवेशोऽदिनांतरे शुभः परस्तादिवमासमासदिने
 सर्वान्तरत्तेयथेष्टं १ ध्रुवसिप्रमृदुश्रोत्रवत्सलमयानिले ॥

धूम्रवेशः संपत्तेरशमेयसमेदिने षष्ठा

दौनां समात्ता देवग्रहणे सिद्धे पुनस्तदुक्तिरिति प्राशस्त्यार्थः वधूप्रवेशनं कार्यं पंचमे सप्तमेदिने नवमे च शुभे वारे सुखप्रवेशशिनो वत्ते इति ज्योतिर्निबंधे वोऽशदिव
 सानंतरे वधूप्रवेशस्तदा विषमासमासदिने विषमवर्षे विषममासे विषमदिने च कार्यः असर्वोदिति पंचवर्षांतरं ततरे विषमवर्षादिनियमो नास्ति किंतु दो
 षरहितकाले वधूप्रवेशो विधेयः उक्तं च विवाहमारभ्य वधूप्रवेशो पुष्पेदिने वोऽशवासरांतः उद्धृतोऽष्टः युजिपंचमांतं पुनः पुरस्तात्तियमोनवास्तीति
 १ अथ नक्षत्रपुद्गलमनुष्ठुभाहधुवेति ध्रुवादिनसन्नेषु वधूप्रवेशः सत्रशुभफलः रिक्तारके रिक्ता ४।५।१४ आरेभौमे अर्के रवौ नरदः ॥ ० ॥

सु० टी०
हि० प्र०
अ० प्र०
८५

संभवस्यानदास्त्रीणां प्रतिशुक्रसंभवो दोषो नास्तीत्यपि ज्ञेयं चंद्रेश्वरः पित्रागोक्तचक्रसुप्रयोः संभवो वायुदिस्यात्सुः सुद्धिर्न भवति रेवेः सन्मुखो वायुसुक्रः सुद्धे
लभ्येयुणवतिजियोचंद्रताएविशुद्धो ह्रीणां यात्रा भवति सफलताते विनृत्तामिसमं अथ भूयः अंगिरावत्सवसिष्यकश्यपात्रीणां भरद्वाजमुनेकुले कार्यः ए
तदंशोत्पन्नातां प्रतिशुक्रसंभवो दोषो नास्ति वादायणः कश्यपे सुवसिष्ठे सुग्वत्पंगिरसि सुच भारद्वाजे सुः वत्से सुप्रतिशुक्रं तदुष्यतीति अयं चापवाहो
यात्रा मात्रधारणः केचिदमुमपवादादुषसो सुखायूतः महेश्वरः तीर्थानां गमने तथैकनगरे ग्रामं च सौम्यं तथिति ४ सर्वैः सह ७ इति देवज्ञानं तमुत देवरा
मविस्मितायां स्वकृतमुहूर्ते चिंतामणिटीकायां प्रमितासरायणोदिरागमनप्रकरणं अष्टमं समाप्तं ७ अथाभ्याधानप्रकरणं व्याख्यायते यत्र तु कालनिय
मेनाधानादिविहितं तत्र न मुहूर्तविचारः यदा तु कालनियमाभावस्तदा मुहूर्तविचारस्तदसंप्रतिलेनेनाह स्यादग्निहोत्रविधिरिति उत्तरगेदिने शो उत्तर

भृग्वंगिरोवत्सवसिष्यकश्यपात्रीणां भरद्वाजमुनेः कुले तथा ४ इति मुहूर्तचिंतामणौदिरागमनप्रकरणं अष्टमं समाप्तं
८ स्यादग्निहोत्रविधिरुत्तरगेदिने शो मिश्रध्रुवांशशिशिकुजे ज्यधिस्ये रितासुनो शशिकुजे ज्यभृगौ नवी चेना
स्तंगते न विजिते न च शत्रुगेहे १ नो कर्क न कस्य कुं भनवांशालभे नो जेत नौरविशशी ज्यकुजे त्रिकोणे ॥

तत्तयणाते

सूर्ये सति मिश्रकतिका विशाखे ध्रुवाणि रोहिण्युत्तरात्रयं अंगीरे वती शशी मृगः शक्रो ज्येष्ठा सुरे ज्यधिस्ये पुष्यः सधुनसत्रेषु अग्निहोत्रविधिः स्यात् रि
तासुनो कार्ये चंद्रमंगलपुरुषु कुंभे पुनी च गते अले गते विजिते रहांतरे सुतथा शत्रुहस्थितेषु अथाधानं नो कार्यं १ अचलपुद्धिं वसेत तिलके
नाहः नो कर्क नो कर्क मकरमीनकुंभानां नवांशे लभे चाभ्याधानं नो कार्यं लभे चंद्रे सति नो कार्यं चंद्रोपलक्षणत्वात् कुंभे पि नो कार्यं यस्य चाधानं लभ
स्ते चंद्रे च भृगुनंदने उपैति तस्य जातो धिर्निर्वाणं सततं कुलगं भेति कश्यपोक्तेः रविशशी ज्येति सूर्ये चंद्रपुरुभौ मे बुद्धिं कोणे केंद्रसेवदि भवो भुभ

वोदवारारखेरतस्थानस्थितेषु ससु

सु० टी०
अ० प्र०
रा० प्र०
२६

कुत्रचित् भौमवास्तवः ससेनापत्यभिवेकपरोक्षेयः भौमस्यसेनापतित्वात् गोविप्रराज्यपितृकर्मचतुर्व्यदेपीति चतुर्व्यदेराज्याभिवेकउक्तसोमवास्यायां
भवत्येवेति १ अथाभिवेकेनक्षत्राणिलक्षणे चंद्रवशायाह शाक्रः श्रवेति शाक्रोज्येयाः श्रवः श्रवणः सिप्राण्यश्विनी पुष्यहस्ताः मृदूतिचित्रा
गरेवन्मनराधाः ध्रुवाणि रोहिण्युतराश्रयं एतेनैवैराजाभिवेकः शुभः अत्रचित्राग्रहणं ज्येष्ठाश्रवः सिप्रमृदुध्रुवेषुसौम्यग्रहस्याद्वितीयोचरि
केशनिमहेश्वरवचनात् अत्यग्रयेतदभावात् शीर्षोदयइति शीर्षोदयामिथुनकस्यानुत्पत्तिकुंभाख्याः सप्तमभिवेकलक्षेण अथवाउपचयेस्व
जन्मलक्षणात्स्वजन्मराशेर्वाउपचयेत्रिवरेकारादशमानामत्यंतमलमेवति शुभे शुभग्रहेतनोत्पत्तिगतेति द्वेषासति अभिवेकः शुभः कश्चिदप्यः
जन्मराशेरुपचये लक्षे शीर्षोदये स्थिरे शुभग्रहे सितपुतेन पुते वीक्षिते परेरिति पापेरिति पापग्रहे ततोयवर्धकारात्स्थानस्थितिः शुभग्रहेः प्र

भौमार्कलक्षे शदशजन्मपेर्नोचैत्ररित्कारनिशामलित्मुचे १ शाक्रश्रवः सिप्रमृदुध्रुवोडुभिः शीर्षोदयेवोपचयेषु
भेतनो पापेस्त्रिवशायागतेः शुभग्रहेः केंद्रत्रिकोणायधनत्रिसंस्थितेः २ पापेस्त्रिनोरुक्निधनेमृतिः सुते पुत्राति
रथ्यव्ययगेदेरिद्रता स्यात्स्वेलसोभ्रष्टपदोद्युनां दुर्गेः सर्वशुभं केंद्रगतेः शुभग्रहेः ३ ॥

मपंचमेकादशद्वितीयतृतीयस्थानस्थितैराजाभिवेकः शुभः १ अथविषंशोसापवादमिंद्रवंशयाह पापेरितितनोत्पत्तिस्थितिः पापग्रहेः
रुक् रोगः स्यात् एतदतिशेषः निधनेः एमेपापग्रहेः मृतिः स्यात् सुतेपंचमेपापग्रहेः पुत्रातिः पुत्रपीडास्यात् अथव्ययगेः द्वितीयदो
दशमेः पापेदेरिद्रतास्यात् स्वदेशमेपापेस्त्रिलसोतिरुद्योगः स्यात् युनां दुर्गेः सप्तमचतुर्थस्थानस्थेः पापग्रहेः भ्रष्टपदोभ्रष्टे भव्यः स्यात्
अथापवादमाह सर्वशुभमिति केंद्रगतेः शुभग्रहेः सर्वप्रायस्कंदफलशुभं शुभोदकं स्यात् ३

परैर्धनुःशनिराहकेतुभिः त्रिलाभवदस्वस्तिनेः तृतीयेकारयवदशमस्थानस्तिनेः सङ्घिः आधातदिनं स्यात् निधनेति अथमस्यानपुहेत्यत्र
 समस्थानेषु भूमहोपिनपुभः अथवा निधनपुद्विनिधनमष्टमलत्रकसादिमाधातकर्तृजन्मराशिलयाभ्यामष्टमलत्रमिष्यर्थः तस्य शुद्धत्वं तद
 भावश्च नित्यावत् तेन पुकेलत्रस्यार्थः अत्र व्याख्यानद्वयेऽपि प्रमाणसद्भावाद्द्वयमपि युक्तं अत्र निधनपुद्विमाधातपुतेलत्रस्यार्थः २ अथाग्न्याधान
 कर्तुराधानलत्रवशाद्यागकर्तृत्वयोगाननुष्टुभाह चापश्चि जीवेपुर्वाचापेधनुस्थेलत्रगोसुति आधातलत्रेधनुराख्येपुर्वेधिते सतीत्यर्थः अयमेक
 योगः अथवा भौमेमेधनस्थिते सति अयं द्वितीययोगः अथवाऽधातलत्रादशमसप्तमेवाभौमे सति योगद्वयमेतत् अथवा बुधे चंद्रे वरुणे चैव
 दशस्थानस्थे सति योगत्रयमेतत् अथवा वद्व्यापेरवौ सत्ये सति योगत्रयमेतत् एवं विधेयं योजयित्वा शिरोभिरुक्तं कर्तुं धुवन्ति अथ येन यजति ज्योति

केंद्रस्य षट्त्रिभुवगे च परैस्त्रिलाभे वद्व्यस्थिते नैधनपुद्विपुते विलये २ चापे जीवेतनुखे वा मेवे भौमे वरे युने वद्व्या
 ये जैरवौ वा स्याज्जाताग्निर्धनधुव ३ इति सुहृते चिन्तामणौ अग्न्याधानप्रकरणं नवमं समाप्तं ९ राजाभिषेकः
 शुभउत्तरायणे पुर्विदुषु क्रैरुदितैर्वेलात्विनैः ॥

शोभादिप्रागं करोतीत्यर्थः ३ इति श्रीदेवज्ञानंतनुतैवत्तरामविरचितायां ।

स्वकृतसुहृते चिन्तामणिरीकायां प्रमितासरायामग्न्याधानप्रकरणं नवमं समाप्तं ९ ॥ अथ राजाभिषेकप्रकरणं व्याख्यायते तत्र कालशुद्धिर्निर्दव
 ज्ञायाह राजाभिषेकश्चिन्तामणिरीकायां प्रमितासरायामग्न्याधानप्रकरणं नवमं समाप्तं ९ ॥ अथ राजाभिषेकप्रकरणं व्याख्यायते तत्र कालशुद्धिर्निर्दव
 दशेशो वर्तमानजानकीयमहादशानंदशयोः स्वामिनोः जन्मपौजन्मराशिस्वामी एते वेलात्विनैः उच्चसगरहादिरहस्ते सङ्घिः राजाभिषेकः शु
 भउक्तः नोचैत्रेति चैत्रमासः रिक्ताः ४। १। १४ आराभौमः निशा रात्रिः मलिम्लुचोधिमासः एषु राजाभिषेको नोकार्यः ॥ ॥ ॥

मु० टी०
या० प्र०
८७

अतएवराशिलगानामभावेयदिष्टस्यतिप्रश्रवस्यतिजननंजन्मतत्संबन्धिनीराशिलमेयदिप्रश्रलग्नगतेस्यातांजन्मराशिजन्मलग्नंवायदिप्रश्रलग्नं
स्यातदावसुधापतेराज्ञोविजयएववाअथवातदधिपौलग्नगतेस्यातांजन्मराशिपतिजन्मलग्नपतिर्वीयदिप्रश्रलग्नमेस्यातथापिराज्ञोविजयएवअथ
वाततएतेताभ्यामेवजन्मलग्नजन्मराशिभ्यामेवत्रिरिपुखायग्रहंततीयसष्टदशमेकादशानामन्यतमंग्रहंयद्युदयलग्नंस्यातदापिविजयएवस्या
दित्यर्थः २ अथान्यप्रश्रमेजुभाषिण्याह रिपुजन्मलग्नभूमिति रिपोः शत्रोः जन्मलग्नभंजन्मलग्नंजन्मराशिश्चतमश्राद्धिबुकेचतुर्थेद्युनेसप्तमेवास्या
तदाराज्ञो जयोभवेत् अथवातयोः शत्रुजन्मलग्नराश्याधिपौस्वामिनौप्रश्रलग्नद्विबुकेद्युनेवास्यातां तदापिविजयएव अथवाततएवताभ्यांशत्रो
जन्मलग्नजन्मराशिभ्यामेवोपचयग्रह ३। ६। १०। ११ प्रश्रलग्नद्विबुकेद्युनेवास्यातदापिजयएव अथवातनौप्रश्रलग्नशुभवर्गकः शुभग्रहाणां वद

87
त्रिरिपुखायग्रहंयदिवोदयोविजयएवभवेद्वसुधापतेः २ रिपुजन्मलग्नभूमयाधिपौतयोरुततएववोपचयसमचेद्वेत् हि
बुकेद्युनेयशुभवर्गकस्तनौयदिमस्तकोदयग्रहंतदाजयः ३ यदिष्टस्यितनौवसुधारुचिराशुभवस्तुयदिश्रुतिदर्शनं यदि
ष्टस्यतिचादरतश्चशुभग्रहदृष्टपुतंचरलग्नमपि ४

वर्गकश्चेत्स्यातदापिजयएव अथवायदिमस्तकोदयाः शोर्वोदयराशयः प्रश्रलग्न

गताश्चेत्सुलहाविजयएव वराहः उदयमुदयंवाजन्मभंजन्मपंवातदुपचयग्रहंवावीर्यलग्नपियामोः विनिहतमरिपसंविद्धिशत्रोरिदंवाहिवु
कग्रहसमेतंष्टसतोःस्तस्त्रितंवेति ३ अथान्यप्रश्रतोत्केनाहयदीति अत्रवसुधापतेर्जयइत्युच्यते यदिष्टस्यितनौप्रश्रलग्नवसुधाभूमौरुचिरा
स्यात् अथवायदिशुभवस्तुमंगलग्नवस्तुमंगलग्नवस्तुभरणादिश्रुतिदर्शनंअवर्णगोचरं दर्शनमत्रचासुवं अथवाप्रवा आदरतोदेवज्ञंष्टस्यति
दापिवसुधापतेर्जयः स्यादिति सर्वत्राख्येयं अथवाचालग्नमेवककंतलामकराख्ययदिप्रश्रलग्नशुभग्रहैर्दृष्टपुतंचरतदाविजयएव ४ ॥

अथविशेषं भुजंगप्रयागेनाह गुरुर्लेखकोण इति लघ्वे गुरुश्चेत्प्राथम्यवाकोणेन वपुः पंचमे गुरुः स्यात् कुजो भौमोऽरोराशुग्रहे वधुः स्यात् खेदशमे सितः शु-
 क्रः स्यात् एतादृशो भिवेकयोगो राजा भिविच्यते सदा सर्वकालं राजलक्ष्म्या मोदते अयमेको योगः सौरिस्सूर्योऽर्जुनीयाय गो स्यात् पद्या संख्यं शानि-
 तीयेरविरेकादशे गुरुः खबंधोः खेदशमे वधो चतुर्थवाचैद्गुरुः स्यादेवं विधयो मेऽभिविक्तस्य न पश्यन्ति त्रीष्ट्वी स्थिरा सदा हस्तगतः स्यात् ४ इति
 राजा भिवेकप्रकरणं १० अथ यात्राप्रकरणं व्याख्यायते तत्र किंचित्कार्यमुद्दिश्य देशान्तरगमने यात्रेति साहिविधा परविषये विजयाय गंतुं सम-
 विजयाख्या निखिला परयात्राया सामान्या सा भवेद्द्विविधा कथिततिथिवासरैश्च भिमतफलदा भवेच्च सामान्या समराह्णया च यात्राया गोवि-
 लक्ष्मिनी प्रयोगे सिद्धिं तत्र यात्राधिकारिण्यः प्रहर्षिण्याह यात्रायामिति प्रविहितस्यायायटिकादिना ज्ञातजन्मलक्षणमातृकालीनलभ्यं ३ लि

गुरुर्लेखकोणे कुजो रोसितः खेदराजा सदा मोदते राजलक्ष्म्या तृतीयाय गो सौरिस्सूर्योऽर्जुनीयाय गो स्यात् पद्या संख्यं शानि-
 पश्य ४ पूर्वैः सह १० यात्रायां प्रविहितजन्मनां न पाणादातव्यं दिवसमनुद्दजन्मनां च प्रश्नाद्यैरुदयनिमित्तमूलभ-
 तैर्विज्ञातेषु शुभशुभेषु वधुः प्रदद्यात् १ जननराशितनयदिलगते तदधिपौ यद्विवाततस्ववा ॥ ० ॥ ॥ ० ॥

काः स्वशुभाशुभमहत्त्वचित्तशुभाशुभफलोदकं ज्ञानं ये वांते वां न पाणां यात्रायां दिवसं दातव्यं यात्रादिनं देयमित्यर्थः यदा हवराहः विदिते होराशो-
 स्थानादिवलयहाणां च आयुर्विचित्रपरिज्ञाते शुभमशुभं यात्रुरिह भाव्यमिति ननु यस्मिन् जन्मकाले न ज्ञातस्य कथं यात्रा स्यादित्यत आह अतुद्दमज्ञा-
 तजन्मकालो ये वांते वा मपि प्रश्नाद्यैः पृथोयः श्रुत्यादिभिः शुभशुभे विज्ञाते सति बुधो यात्रादिवसे प्रदद्यात् कीदृशैः प्रश्नाद्यैः उदयो लयनिमित्तं शु-
 नादि एतदादीनमूलभ्रजानि निश्चादानकरणानि येषां तैः प्रश्नादयनिमित्ताद्यैः तेषां मपि फलोदय इति नारदोक्तेः १ अथ प्रश्नादेव फलं दुतविले-
 वितेनाह जननेति अत्र यद्यपि जन्मलक्षणं जन्मराशिज्ञाने वर्तते तथापि जातको केशुभफलदयहदपानवगमादज्ञानजन्मत्वज्ञेयं ॥ ॥ ० ॥

सु० टी०
या० प्र०
८८

88

रवुधोशनसं गृहेषु भानौ कुलीरवृषश्चिकगेति दीर्घाशालश्च देवलमनेध्वनिष्टगोर्कः इति देवलमनेऽध्वनिमार्गसूर्यः षष्ठगतः शालाः षष्ठगत
त्वनुवसेत एजोक्तं अमणवशेनेतिकेचित् यथा दग्धादिगेशी ज्वलितादिगैर्दीर्घमास्वितावानलदिकप्रभाते इत्येवमेव प्रहरसकेनभुंतेदिशांता
इति अनेन अमणप्रकारेण यस्मिन् अहरे अमणसमयः सादिकसूर्यसंमुखोच्यते तत्तत्तदीर्घसूर्यः षष्ठगतेत्युच्यते इत्याह वस्तुतस्तुद्वादशराशिभ्र
मवशेन यस्यादिभ्यर्कस्ति तं षष्ठगतः कृत्वा यायादित्यर्थः यथा व्येस्तेऽर्कपश्चिमदिशंगतेत चतुर्थेदक्षिणां सप्तमेश्वरी दशमैतनरमित्यर्थः
यदाह देवलः लघ्वस्ते वरुणाशो हिबुक्स्ते दक्षिणारवौ यायात् सप्तमेश्वरी प्राप्तेष्वरणसंस्थिते सौम्यामिति एवं विदित्वपि ज्ञेयं यथा द्विती
यत्ततो यस्ति तेर्के तेर्केतो पंचमेष्वेव आग्नेयो अष्टमेन वमेष्टे शानी एकादशेद्वादशके वायव्यांगहे इति अथ तारानिवेधमाह जनुरिति स्व
जन्मनश्चादिननश्च यत्संख्यं स्यात् तस्मिन् नवमते अवशिष्टाः प्रथमसप्तमपंचमत्तनीयारव्यास्तारश्चेत्सुस्तदानेष्टानिविद्धाः ८ अथ

रवौ कर्कमीनालिसंस्तेति दीर्घाजनुः पंचसप्तत्रितारानवेष्टाः ८ नवशीनचद्वादशीनाष्टमीनोसितायातिथिः पूर्णिमाः

मानरिक्ता ॥

तिथ्यादिषु द्विंशुजंगप्रयातेनाह नवशीति सितायातिथिः शुक्लपक्षप्रतिपत्त आसुतिथिषु यात्रानप्रशस्तेत्यर्थः नारदः वषट्मीद्वादशीचरित्तामा
वर्जितासु च यात्राशुक्लप्रतिपदिनिधवायाधनायचेति ह्येष्विनी आदित्यपुनर्वसुः मित्रो नराधा इदुर्मगः जीवः उष्यः अंतरेवती हस्तः अ
वुणधनिष्ठाः एते नवभिर्न सन्नेः यात्राप्रशस्तोत्तमा मध्यातिनिविद्धानि च भानिवसिष्ठ आह तिलोत्तमवारुणोत्तैर्जतेद्रुप्रवाचयं ब्रह्ममसुग्द
शोचं मध्यान्त्यतिष्ठान्नलानिलेशोद्देवचित्राहिमयांतकानीति तिलोत्तरादित्यार्थः संधिः ननु वसिष्ठेन वाराउक्ताः सुरेज्यदेवेज्यशशीदु
जानां वाराश्रवणः शुभदाप्रयाणे आदित्यभस्त्वुशनेश्वराणां वाराश्रवणान् शुभप्रदासुरिति अन्नकुतो नोक्ता इति चेन्न नारदादिभिरनुक्त
त्वान्वसिष्ठादिभिरुक्तपापग्रहवारश्रवणनिवेधवैयर्थ्याच्च दोषाधिकेस्तु च नार्थमिति चेन्न भिन्नकर्तृकेषु मुनिग्रंथेषु मुनिवचनानां वैयर्थ्या

रि
दि

अथाशुभफलं प्रश्नं मालिन्याह विधुकुजेति चंद्रमंगलपुकेलं सौरिणशनिनाहयेतदाप्रश्नकर्तुं भंगं पराजयोनाशोवास्यात् अथचंद्रशुभमदनसंस्तेचंद्रे
 अथमेसप्रमेवालयेसूर्येसति एवंविधयोगेप्रष्टुः सपदिभंगः स्यात् अथाव्ययानामनेकार्यत्वात् अपिशिखोविपर्ययायः तथाहि भास्करेतिभमदनसं॥
 स्तेचंद्रेलग्नगेचसुति एवंविधयोगेपिप्रष्टुं भंगः स्यात् उक्तंचवराहं चंद्रेसरुधिरलगेभंगः सूर्यात्मजेसिते द्युतेनेधनगेचंद्रेलग्नयेतिदिवाकरे विपर्ययेवा
 यातस्यात्रासभंगवधागमादिति वाऽथवापापग्रहेचनुयायमलग्रसप्तमानामन्यतमन्यतमस्तेसतिप्रष्टुं भंगः स्यात् ५ अथप्रश्नलगेविशेषधुजंग
 प्रयातेनाह त्रिकोणेकुजादिति कुजान्मंगलात्रिकोणेनवपंचमेसौरिषुक्रज्ञजीवाः अतः अथवाएकोपिवासौरिषुक्रज्ञजीवानामन्यतमयेत्रि
 कोणेस्यात्तदापुद्दिष्टगमनंनस्यादेव वाऽथवाः काक्षशीत्रिकोणेचेत्स्यात्तदापुद्दिष्टगमनंनस्यादेवतर्हिकस्यादिशिगमनस्यादित्याह वलीयानि

विधुकुजपुतलगेसौरिहृद्येचंद्रेशुभमदनसंस्तेलग्नगेभास्करेपि हितुकनिधनहोराशूनगेवापिपापेसपदिभवतिभंगः
 प्रश्नकर्तुंलक्षणी ५ त्रिकोणेकुजासौरिषुक्रज्ञजीवायदैकोपिवा नोगमोर्काक्षशीवा वलीयांस्तुमध्येतयोर्योग्रहस्यात्स्व
 कीयांदिशंप्रत्युतासौनयेच ६ प्रश्नेगम्यदिगीशात्सेटः पंचमगोयः वोभयाद्वलपुक्तः स्वामाशानयतेसौ ७ धनुर्मेव
 सिंहेषुयात्राप्रशस्ताशनिज्ञोशनोराशिगेचैवमध्या

ति तपोरधुनोक्तोद्दिष्टप्रतिबंधकारयोर्ग्रहयोर्मध्येपोग्रहोवलवांत्स्यात् स्वकीयांदिशंप्रत्युतेसाप्रतंनयेत् ६ अथयोगांतरंमदलेखयाह प्रश्ने
 ति गम्यदिगीशात्तुंरुयायादिकृतस्यादेशः स्वामीप्रश्नलगेयत्रस्थानेस्यात्ततः पंचमेस्थानेयाग्रहोवोभयाद्वेत् तदासौग्रहः स्वामाशांदिशोन
 यतेप्रापयति ७ अथयात्राकालेधुजंगप्रयातेनाह धनुर्मेवेति धनुर्मेवसिंहस्तेरवोयात्राप्रशस्ताशुभफलहो शनिज्ञोशनोराशिगेमध्यामकर
 कुंभमिथुनकन्यावृषभुलागतेरवोयात्रामध्यास्यात् कर्कमीनालिसंस्तेरवोदीर्घावृहकात्साध्यायात्रानफलेत्यर्थः वराहः यात्राजसिंहतुरगोप

सु० टी०
धा० प्र०
८६

४९

तत्र विशेषः हरिहस्तपुष्पशशिभिः श्रवणहस्तपुष्पशशिभिः सर्वस्मिन्नपि काले यात्रा शुभा स्यात् ११ अथ तत्रापि कालविशेषमध्यमानं निविद्वानां च
कियता भानां वज्रयटिकाद्वयज्याह सर्वेति सर्वत्रये प्रथमाः षोडशनाड्यो निविद्धाः कृतिकायामेकविंशतिः मघायामेकादश भरण्यासप्तय
टिकाः त्याज्यादस्यार्थः स्वातीविशाखाश्लेषाज्येष्ठानां चाद्यम्भुदशयटिकास्त्याज्याः चतुर्भुजः भरण्यासप्तयटिकावद्भिर्मेचैकविंशतिः एकाद
शयटिपित्रे त्रिपूर्वा सुचवोदश स्वातीसर्वविशाखाश्लेषाज्येष्ठानां सुचचतुर्दश वज्रयेदेता यटिकायात्रायां शुभदा मता इति १२ अथ मन्तान्तेरेण वज्रय
मिद्वज्रयाह सर्वोद्वमिति स्वार्थे १३ अथ भानां जीववक्ष्यादिकाः संज्ञाभुजगप्रयानेनाह तमोभुक्तेति तमोराहुर्वैक्रोग्रहः तेन भुक्ता मुक्ता एवं वि

मित्राख्यैर्नक्षत्रमध्यरात्रिसमये चोद्यैस्तथानोचरेरात्र्यंते हरिहस्तपुष्पशशिभिः स्यात्सर्वकालेषु भा ११ पूर्वोत्तिपित्र्यां त
कनारकाणां भयप्रकृत्युत्तरंगमाः स्युः स्वातीविशाखेन्द्रभुजंगमानां नाड्यो निविद्धा मनुसंमिताश्च १२ पूर्वार्धमाद्ये
यमघानिलानां त्यजेद्विचित्राहियमोतरार्धं नयः समस्तां गमने जयार्थी स्वातीमघांचोशनसामतेन १३ तमोभुक्तता
राः स्मृता विश्वसंख्याः शुभोजीवपक्षे मृतश्यापि भोग्याः तदाक्रांतभं कर्तरी संज्ञमुक्तं ततो ह्येन्दुसखं भवेद्भस्मनाम १४
मातैर्देवतपक्षे गहिमकरश्चेज्जीवपक्षे शुभायात्रा स्याद्विपरीतगोक्षयकरीद्वौ जीवपक्षे शुभा ॥ धाविश्वसंख्यायोदशसंख्यास्तः

रातस्त्राणि जीवः पक्षः सजीवपक्षसंज्ञाविशुभकराणि भोग्याः राहुकाक्रांतनसचात्र भोग्यानि गम्यानि त्रयोदशभानि मृतो मृतपक्षसंज्ञानि तदाक्रां
तभंतेन राहुणाक्रांतभंतेन राहुकर्तरीत्येव नामकं स्यात् यथा राहुहंस्तनसचेतेन भुक्तानि चित्राखाती प्रमुखाति पूर्वाभाद्रपदांता निचयोदशजीवप
क्षः तदाक्रांतभाद्रस्तां च दशभुतरभाद्रपदाख्यं प्रकृतं संज्ञं तेन राहुणा भोग्यानि उत्तराफाल्गुनी पूर्वाफाल्गुनी मघाश्लेषा पुष्यपुनर्वसु आर्द्रा मृगशि
रीषा कृतिका भरणी अश्विनी रेवत्या व्याधि मृतपक्षः हस्तकुर्कशरीषा मित्रा १४ अथ जीवपक्षसादीनां फलं शाहं लविक्रीडितेन ह मातैर्देवति मृत

पक्षमातैर्देवस्येति चंद्रशेखरी

वंविधागतिरुचितान्वेककर्तृकेयंथे तत्रहि सर्वापरविरोधे अथोत्तरं वा कार्यं मयांतेरेण सहेकवाक्यतावाकायी तत्रायं वसिष्ठवाक्यस्वरसः पुद्गिन
 करमंद्वारे इति वाक्यात् पापग्रहवारनिवेधो गौण इत्युमीयते तस्मिन्गतिस्त्वेव यदा स्वजन्म राशेरुपचये यो ग्रहः शुभो वाः शुभो वाभाववत्तु सर्वदि
 सुहितः परंतु अलरिशोविहाय यदा त्वुपचयस्वः अनुकुर्यापिनहितः यदा हराजमातंडः उपचयकस्त्रहरिने पुद्गिः क्रूरपि पापिनां भवति सौम्ये
 य्य नुपचयत्वेन भवति पात्राशुभायात्तिरिति तस्मान्नाथो वारोक्तो निवारानोक्ता इत्युक्तं ९ अथवारं अलं न सन्न अलं च पृथ्वी कंदसाहन सर्वदिशीति श
 क्रमेणैषायां सर्वदिशिन व्रजेत् तथा विधुसौरिवारिसोमशनिवारिपि पूर्वदिशिन व्रजेत् अजपदभेदवोभाद्रपदायां तथा गुरुवारिपि यमदिशिन व्रजेत्
 रविपुक्रयोर्वारितथा धातुभेरोहिण्यां पाशिदिशि पाशीवरुणः तद्दिशियश्चिमादिशिन व्रजेत् कुजबुधवारितथा र्यमर्क्षे उत्तराफल्गुन्यां सौम्यकुकुभि

हयादिर्त्यमैत्रेन्दुजीवांत्यहस्तश्रवोवासंवेरेव यात्रा प्रशस्ता ९ न सर्वदिशि शक्रभेन विधुसौरिवारे तथा न चाजपदभेय
 र्यो यमदिशीन शुक्रार्कयोः न पाशिदिशि धातुभे कुजबुधैर्यमर्क्षे तथा न सौम्यकुकुभि व्रजेत् स्वजयजीवितार्थी बुधः ।
 १० सर्वाह्ने ध्रुवमिश्रभैर्न न पतेर्योत्रानमध्याह्ने केतीक्ष्णाख्यैरपराह्णे केन लघुभैर्नोर्ष्वरात्रे तथा ॥ ॥ ॥

उत्तरदिशिन व्रजेत् कः स्वजयजीवितार्थी बुधः स्वधने जयः शत्रुपराजय सर्वकः स्वात्कर्षः जीवितमायुष्यं एतानि अर्थयते असौ न व्रजेत् वार
 अलपरिहारमाह गुरुः सूर्यवारेयं प्राश्य सोमवारेयं सत्या युजमंगारके वारे बुधवारितिला नपि गुरुवारे दधिप्राश्य शुक्रवारियवानपि मावा
 भुक्ताशने वारे गन्धर्वशलेन होवभाक् तोरलं चंदने मृच्च पुष्पं दधियुते तिलाः वारं अलहरण्यकोदनादारण तोदवादिनिच १० अथकाल
 अलशाहलविक्रीडितेनाह सर्वाह्ने इति ध्रुवाख्यैर्मिश्राख्यैश्च भैः सर्वाह्ने यात्रानशुभा स्यात् तीक्ष्णाख्यैर्मध्याह्ने न स्यात् अपराह्णे ल
 युनसत्रैः पूर्वरात्रे भैचाख्यैः मध्यरात्रि सप्रयेउग्रनसत्रैः तथा रात्र्यंते रात्रि न तीयाभागे च न सत्रैर्नोत्रान स्यात् ॥ ॥ ॥

सु०री०
पा०प्र०
६०

90

समरेपुद्गप्रारंभेसतिपायीराजाजयीस्यात् यदिकुलसंज्ञकेतिथिनसन्नेवारणनेसतिस्थायीराजातदजयीस्यात् कुलाकुलेसंज्ञकेतिथिवारनसन्नगयेपु
 ध्यतोपुद्गकुर्वतोः श्रीशयोराज्ञोः यस्त्वसंधिः स्यात् १६ १७ अथपथिराहुचक्रंलग्नधरयाह सुधर्मेशति अग्निनीपुष्पाक्षेपाधनिघाप्रोत्तरकाविशा
 खानुराधारत्मानिभानिधर्मधर्मस्थानेलेखानि अथभरणीपूर्वाभाद्रपदाजेषाप्रवणपुनर्वसुमयास्यात्पात्मानिभानि अथेस्युः अथकृतिकाद्रौतरा
 भाद्रपदाचित्रामलाभिजित्स्वाफाल्गुनीनक्षत्राणिकामेस्युः अथरोहिणीआषाढपूर्वावाढामृगशिरसिरेवतीविश्वसुजरावाढाअयमभउतराफल्गुनीह
 सूर्येदुमेदयुरवश्चकुलाकुलज्ञोमलांनुपेराविधिभंदशवद्द्वितीयः १६ पूर्वोश्वीज्यमघेंदुकर्णदहनदीशेंद्रचित्रास्तथा
 पुज्जारौकुलसंज्ञकाश्चतिथयोः कौशेद्वेदैर्मिताः पायीस्यादकुलेजयीचसमरेस्थायीचतदकुलेसंधिः स्यादुभयोः
 कुलाकुलगणैर्भनीशयोर्धुध्यतोः १७ सूर्यधर्मदस्त्रपुष्करगवसुजलपद्मीशमैत्राययथाथेयाम्याजाम्रीद्रकर्णदि
 तिपित्तयवनोदुन्यथोभानिकामे वह्न्यार्द्राबुध्यचित्रानिर्जतिविधिभगात्मानिमोक्षेयरोहिण्याथेद्वेत्पक्षेवि
 श्वार्थमभदिनकरर्क्षाणियंथादिराहो १८ धर्मगेभास्करेवित्तमोक्षेशशीवित्तगेधर्ममोक्षस्थितिः शस्येत कामगेध
 र्ममोक्षार्थगः शोभनोमोक्षगेकेवलंधर्मगः प्रोच्यते १९ यौषेपक्षेत्पादिकाद्वाद्दशैवतिथ्योमायादौद्वितीयादिकास्तः
 स्तात्मानिभानिमोक्षेस्युः पथिशचआर्द्रिस्पताहप्रोराहोपथिराहावित्पथीः चक्रैरतिविशेषमध्याहार्यं १९ अथस्त्रविण्यातफलमाह धर्मगेभास्कर
 ररतिधर्ममार्गस्थितेभास्करेसतिचैद्वित्तमोक्षेशशी अथमार्गमोक्षमार्गेशशी स्यात्तदाशोभनः अथवित्तगे अथगेभास्करेसतिधर्ममार्गगः मोक्ष
 मार्गेशशी शोभना अथकामगेभास्करेसतिधर्मार्थमोक्षमार्गगः शशीशोभनः अथमोक्षमार्गभास्करेसतिधर्मगः शशीशोभनः अथोद्विपरीताव
 स्थितयोर्दयोः सूर्योचैद्रमसोरशुभन्तस्यात् १९ अथतिथिचक्रंशालिन्वाह यौषेदति अत्रपौषादितः प्रतिमासेद्वादशकोष्कालेरत्वाः एवंकृतेअनु

अत्रादिशदिधि

वपस्तेस्यातदायात्राशुभास्यात् विपरीतगोमार्ते देजीवपक्षगोसति चंद्रश्चेन्मृतपक्षगः तदायात्राक्रियमाणायातः सयकरोस्यात् हौसूर्याचंद्रमसौचेजी
वपस्तेस्यातोतदाशुभाशुभमर्त्यर्थः अथोदुभौमृतपक्षेस्यातोतदायात्रातिसयकरोस्यात् यथास्यापवादमाह अस्तसंमिति मृतपक्षतः मृतपक्षतः
सत्रात् यस्तस्माद्गुणक्रांतभात्पंचदशसंख्येषु भेषु भक्षरस्यात् यथाशान्तिरिष्यमाणो देहोप्रवल्गुस्तद्गुणः पंचदशसंख्याकान्कर्तरीराज्ञा
क्रांतेषु भेषु भक्षरस्यात् यायीति योराजा वैरिणा मुद्दिष्यजिगमिषुः सयायी तत्सामी चंद्रः यश्च स्वदेशे दुर्गं कृतवानिति सत्स्थापी रविः स्थितिमान्
स्थापी राज्ञः सामी तौ हौसूर्याचंद्रमसौ जीवगौ जीवपक्षगतौ तयोः राज्ञोः स्थायिपायिराज्ञो जयकरो रविश्च जीवपक्षगः तदा स्थायिनो जयः चंद्र
श्च जीवगस्तदापायिनो जयः उभौ चेज्जीवगौ तदा संधिकरो अथोद्भावयि चैन्मृतपक्षगौ उभयोः पराजयकारी अत्र ब्रह्मविचारः स्वरोदयादवगत

ग्रस्तस्य मृतपक्षतः शुभकरं ग्रस्ता तथा कर्तव्यायां दुस्तिमा न विजयकरोतीति तयोर्जीवणे १५ स्वात्मंतकाहिवसुपौ
स्मकरानुराधादिभ्युधुवाणि विषमास्तिथयोऽकुलाः स्युः ॥

व्यः १५ अथाकुलकुलाकुलकुलगणं वसंततिलकाशाहलविक्कीदिताभ्यामाह स्वायंतकाहीति शर्वाभ्योति स्वाती अंतकंभरणी आश्लेषाधनि
शरेवतीहस्तअनुराधापुनर्वसुध्रुवाणिउत्तरात्रयरेहिण्याः एतानिद्वादशभानिविवमालिथयः प्रतिपत्तीयापंचमीसप्तमीनवमेकादशीत्र
योदशीपंचदश्यद्वयोतिथयः शनिचंद्रसूर्यचंद्रस्यतिवारः चत्वारः एतेप्रत्येकमकुलसंज्ञाः अथहोतुधवारः मूलअंबुपंशततारकाः दशभ्या
ही विधिभमभिजितचत्वारिभानि दशषट्द्वितिथयः दशमीषष्ठीद्वितीयासित्तिलिथयः एतेप्रत्येककुलाकुलसंज्ञाः स्युः अथपूर्वासित्तिलः अ
श्विनीपुष्यमघादहर्गः कर्णश्रवणः दहनः कानिकाः हीरांविशाखा ज्येष्ठाचित्राएतानिद्वादशभानिचक्रभौमवारो अर्काषट्द्वेदमिताः
द्वादश्यष्टमीचतुर्दशीचतुर्थीसंज्ञाश्चतललिथयः प्रत्येककुलसंज्ञाः स्युः फलमाहयापीति अकुलसंज्ञकेतिथिनस्त्रेवारगणे ॥

सुधी०
या० प्र०
१४९

91

पुनः

कथयिष्यामि २० फलमिषालिनीत्रयेणाह सौख्यमिति स्वाभ्युति सौख्यमिति च श्लोकत्रयं स्पष्टार्थमेव तत्र पौर्वे प्रतिपदिदिक च मुखे सौख्यं के शोभीति
रथागमश्चेति फलचतुष्टयं क्रमेण ज्ञेयं एवं हि तीयादिष्वपि श्लोकचतुष्टयां शोक्तं फलं स्यात् २१ २२ २३ अथ सर्वाकज्ञानवसंतनिजकया हति ध्यस्येति
तिथयोत्र शुक्ले प्रतिपदादिनो आस्थाः तत्र तिथितत्त्वत्रवारणोपुतिः स्थानत्रये स्थाप्याक्रमेण सप्रभिरुभित्विभिश्चतया भक्ता वशिष्टा सति प्रथम
स्थाने विपति शल्पे सति च तिङ्खलीया आकर्ता स्यात् मध्ये हि तीया स्थाने धननाशः चरमे तृतीया स्थाने शल्पं मत्पुः स्यात् स्थानत्रये क पुनि चैक पुनौ सौ

कामातिष्ठः स्युस्तृतीयादिवृत्तयाने प्राच्यादौ फलं तत्र वक्ष्ये २० सौख्यं क्लेशोभीतिरर्यागमश्च श्रुत्यं नैस्त्वनिसनामिश्रताच
द्रव्यं क्लेशोदुःखमिष्टान्तिरयोलाभः सौख्यं मंगलं वितलाभः २१ लाभो द्रव्यान्निर्धनं सौख्यमुक्तं भीतिर्लाभो मत्पूर्यागमश्च
लाभः कष्टं द्रव्यलाभो सुखं च कष्टं सौख्यं क्लेशलाभो सुखं च २२ सौख्यं लाभः कार्यसिद्धिश्च कष्टं क्लेशः कष्टात्सिद्धिरर्थो ध
नं च मृत्युर्लाभो द्रव्यलाभश्च श्रुत्यं सौख्यं सत्पूरत्यंत कष्टं २३ तिष्ठार्हं वारपुतिरद्विगजायितवास्थानत्रयेन विपति
प्रथमेति दुःखी मध्ये धनस्यतिरर्थो चरमे मृतिः स्यात्स्थानत्रयेन कपुजिसौख्यजयोनिरुक्तौ २४ खेमेतो जभो न्मिति

नैगावशेषिताह्याः महाउलोत्तशस्यतेनिवण्णिताभ्रमोभवेत् २५ त्वजयोभवेत् २६ अथाउलभ्रम
 णेप्रमाणिकयाह रवेभतशति सत्यनस्यचात्र अज्ञभस्यचंद्रेस्येतिर्गणनाकार्योसातगेः समभिरवशेषितासतीह्याः द्विशेषमितासप्रशेषमिता
 वाभवेत्तदाहोः स्यात्सुवशास्यते प्रायुक्तप्रकारेणयदिनिवण्णितानिशेषमिताषड्शेषमितावास्यातदाभ्रमोभ्रमणाखोरोषः स्या
 त्सोपिनशस्यते एतन्निर्मलं तत्रभ्रमणेयात्रामेवत्यजेति आउलेवहनिर्कार्याणित्यजेति उक्तं च यात्रायत्रहलप्रवाह समरेवौयेचसंधीतयाक
 पारामतडागवेधनविधौपापहिंदुर्गग्रहे अश्वभोष्टुरथाधिरोहणविधौत्याज्यसदेवाउलेयत्तान्नात्रशुभेषुमंगलविधौदोषो नतस्यक्चिदिति २५

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

पौ	मा	फा	चै	वै	जि	आ	आ	भा	आ	का	मा	हसि	सुवे	प्रसि	उत्तर
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	सौख्य	केश	भीति	अर्थान
२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१	प्रत्ये	नेस्	मिस्	मिचता
३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१	२	द्वयत्रे	द्वयत्रे	मयसि	अर्थः
४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१	२	३	लाभः	सौख्य	भारत	वित्तला
५	६	७	८	९	१०	११	१२	१	२	३	४	लाभः	द्वयत्रि	धन	सौख्य
६	७	८	९	१०	११	१२	१	२	३	४	५	भीति	लाभः	मृत्यु	अर्थान
७	८	९	१०	११	१२	१	२	३	४	५	६	लाभः	कष्ट	द्वयला	सुख
८	९	१०	११	१२	१	२	३	४	५	६	७	कष्ट	सौख्य	केशला	सुख
९	१०	११	१२	१	२	३	४	५	६	७	८	सौख्य	लाभः	कापेति	कष्ट
१०	११	१२	१	२	३	४	५	६	७	८	९	केशः	कष्टाति	अर्थः	धन
११	१२	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	मृत्यु	लाभः	द्वयला	अर्थ
१२	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	मृत्यु	सौख्य	मृत्यु	अर्थत
पौ	मा	फा	चै	वै	जि	आ	आ	भा	आ	का	मा	सुवे	हसि	प्रसि	उत्तर

यान्तोवकाजायतेतत्रचकाहमिर्पयाग्यासं प्राप्तिस्तिनः
 मत्रपस्यसु कस्यकस्यस्यवापसतिः पस्यस्यलेप्रतिपत्तरा
 दिक्कः प्रथमेषावमासेप्रतिपदरिकाः द्वादशतिथयोऽधो
 धोलेख्यः माघादौमाघादिमासेषुद्वितीयादिकास्तिथयो
 लेख्याः यथा माघेद्वितीयादिकाः फाल्गुनेतृतीयादिः
 काः वैत्रेचतुर्थ्यादिकाः वैशाखेपंचम्यादिकाः ज्येष्ठे
 स्यादिकाः आषाढेसप्तम्यादिकाः आशुषेष्टम्यादिकाः भा
 द्रपदेनवम्यादिकाः आश्विनेदशम्यादिकाः सर्वासिथ्यो
 कारण्यादिकाः मार्गशीर्षेद्वादश्यादिकाः सर्वासिथ्यो
 द्वादश्येता लेख्याः अवशिष्टस्थानानिप्रतिपदरिभिः
 रणानि कामानिस्तरति कामात्रयोदशीचतुर्दशीपंचरप
 सतीयादि वत्सुत्रयोदशीतृतीयावत् चतुर्दशीचतुर्थीव
 त्पंचरशीपंचमीवत्सुरित्पथः फलार्थमतिदेशोप तत्रप्र
 तिपदादौ१वेदसिणापश्चिमोतरासुरिसुयानेचिकीर्षिते
 सतिफलंशुभाशुभंसौख्यंक्लेशादितानावत्त्रयेणवश्ये

सु० टी०
या० प्र०
६२

५२

मोपचरशीचयाततिथिः कौर्षावश्विकः अजमेवः एतयोर्नेदाप्रतिपत्त्येकादशीचतिथिः नक्रधदेमकारतुल्ययोः रिक्ताचतुर्थीनवमीचतुर्दशीचयात
तिथिः धनुः कुंभसिंहानोजयाततीयावमौत्रयोदशीचयाततिथयः भद्रादितीयात्ममिहादशमिथुनेकर्कचयाततिथयोपात्रादौनशस्ताः ३० यातवार
नशालिन्पाहे नक्रभौमशति मकराशिमतिपुरुषभौमोयातवारः दशसिंहकन्यासुमंदः शतियातवारः दंहेमिथुनेचंद्रः अजमेवः कः कर्कतुधः धनु
मौनवश्विकेषु शुक्रवारः जूकस्तुला कुंभतुल्यो जीवोपुहयातवारः सूर्यः यातवारः अपियात्रादौनशस्ताः ३१ अथ यातनसत्राण्यनुष्टुभाह मेघ
ति स्पष्टार्थे एतदपियात्रादौनशस्तं ३२ अथ यातलयायाह भद्रार्थीति स्पष्टार्थे एतदपियात्रायावज्यं ३३ अथ योगिनी लिख्यतीदौ

कौर्षाजपोर्नेक्रधदेचरिक्ताजयाधनुः कुंभहरोनशस्ताः ३० नक्रभौमो गोहरिस्त्रीसुमंदः चंद्रोदंहेः कौजभेतश्चकर्क
शुक्रः कौदशालिमीनेसुकुंभजकेजीवोयातवारानशस्ताः ३१ मयाकरस्वातिमैत्रमूलश्रुत्यं वृषांत्यभं याम्यत्राह्येश
सायं च मेघादेर्वातभंनसत्र ३२ भूमिद्वयदिदिकसूर्योपायांकोशासिसायकाः ॥ ११११४१११०११११६॥ ८११११३॥
५॥ मेघादिवातलगातिनायात्रायावजयेत्सुधीः ३३ नवभूम्यः शिववैद्योऽसविश्वेः कंकताः शक्रसालुरंगतिथ्यः दि
दिशोमावसवश्चरवेतः सुलिथयः संमुखवामगानशस्ताः ६॥ ११॥ ५॥ १२॥ १४॥ ७॥ २॥ ३०॥ १३४॥

इति एतालिथयः सर्वतः सर्वदिशमारभ्य अष्टदिशुश्रेयाः यथा सर्वस्यां नवभूम्यः नवमीप्रतिपच्च आर्तयां शिववैद्यः एकादशीततीयाच
एवमनेपि एतालिथयोयोगिन्यशतिजीणाः तालिथयः संमुखवामगानशस्ताः यथा प्राच्यांगतुः प्रतिपत्सुखी दक्षिणांगतुर्वामगा प्रती
आंगतुः दृष्टगा उदीच्यांगतुर्दक्षिणा एवं सर्वासु दिशु सर्वालिथयो विजायां लत्र संमुखवामगातिथयो न शुभाः अर्थादक्षिणादृष्टगाश्च
शुभाः उक्तं च दृष्टजोदक्षिणे वापि योगिनीगमनेदिनो वामसंमुखयोर्नेवावापुमेवेति तयेदिनि ३४ ॥ ॥ ॥

अथ हिंवरारख्यपोगमुपजातिकयाह शशोकभमिति स्पर्शार्थं प्रसंगानुवाङ्मयि सूर्यभाद्रणयेच्चांद्रनियुणतिथिसंपुन सप्रभिसुहरेद्वागंनिशे
 वंस्याहुवाङ्कं एतच्चहिंवरारख्यभंजेय एतत्सर्वदासिणात्याविचार्येतीति अत्रप्रसंगानुवाङ्मयि सूर्यभाद्रणयेच्चांद्रनियुणतिथिवारंवाभिप्रि
 ते सप्रभिसुहरेद्वागंपंचशेवेतु टेलकं सूर्यभाद्रणयेच्चांद्रनियुणतिथिवारंवाभिप्रि अकेसंख्येहरेद्वागंनवशेवेतुगौरवं प्रवेशेगौरवंदयात्रिगमेहिंवर
 तथा तत्सुरेडेलकंदयात्सवाङ्कं सर्वकमसु ३तिज्योतिर्विंधे २८ अथयातचंद्रशालिन्वातपारिहारचानुष्टुप्पुष्टयेनाह भूपंचेति आग्नेयेति रूपदाय्रीतिमे
 यादिराशीनाभपंचांकेत्यादिकोयाताख्यचंद्रोत्तयेयः यथा मेवस्पप्रथमोमेवएव द्वयस्पपंचमः कन्याख्यः मिथुनस्पनवमः कर्क द्वितीयः सिंहवयः

शशोकभंसूर्यभतोत्रगण्यपसादितिथ्यादिनवासेरेण पुतंनवाप्रंनगशेवकंचेत्स्याहिंवरंतद्रमनेतिशालं २८ भूपंचांक
 द्वागंदिग्वद्वि सप्रवेदादेशाकोअयाताख्यचंद्रः मेवादीनांराजसेवाविवादेवर्ज्यापुद्गाद्येचनात्यत्रवर्ज्यः २७ आग्नेय
 वाष्ट्रजलपपिच्यवासवरोद्रमे मूलवाह्याजपादहं पिच्यमूलाजभेक्रमात् २९ रूपदाय्यग्निभूरामहाय्यव्यधि
 युगाग्रयः यातचंद्रेधिस्पपादामेवाह्वर्ज्यामनीविभिः २९ गौस्त्रीश्रवेयाततिथिसुर्णाभद्रानपुक्कंरकेयनंदा

कन्यापादशमः तुलायास्ततीयः वृश्चिकस्पसप्तमः धनुषश्चतुर्थः मकरस्याष्टमः कुंभस्यैकारशः मीनस्पद्वादशः यातचंद्रोराजसेवायांविवादेप्र
 तिवादिनासहकलहेपुद्गाद्ये आदिशब्दान्मगयादिषुवर्ज्यः अन्यत्रविवाहान्नप्राशनादिमंगलकृत्येनवर्ज्यः उक्तंच पुद्गेचैवविवादेचकुमा
 री पूजनेतथा राजसेवावाहनाहोयातचंद्रेविवेजयेत् तीर्थयात्राविवाहान्नप्राशनोपनयादिषु मांगल्यसर्वकार्येषुयातचंद्रेनचिंतयेत् अत्र
 लाघवाथैभ्रातृपुत्रेणगोविंदपद्या मेवकन्याघटहृदिनकयुग्मधनुर्वेवाः मीनसिंहधनुः कुंभायातचंद्राअजादितइति यातचंद्रेमेवादिराशिषु
 कुतिकादिभानाचरणायनेवर्ज्या इतिकेचिद्वंदि २७ २८ २९ याततिथिरुपजातिकयाह गौस्त्रीति गौः स्त्री कन्या श्रवोमीन एतद्राशिप्रतिनरे

पृष्ठाः पंचमी २९

मु० टी०
पा० प्र०
१३

स्यः क्रमशो मेघाद्यवतम्यादिशिदिग्लग्रशब्देन व्यवहियतेतेषां शुद्धिः अभयफलदातृग्रहानुब्रूवसाहित्यं स्यात् दिशारातीनाहनाहददिशायस्युक्तम
शोमेघावाश्वपुनपुनरिति ३० अन्यदपीद्वयव्याह मेघाकैति अमुद्राभाहलउध्याश्विनीनसंत्रैः सर्वा सुदिशासुचतुर्दिस्तुतैः ज्योतिर्विकेर्पात्राशुभा निगदि
ना यतुवालविवेकियासे प्रागादि सुश्रवणाश्विपुष्यहस्तानायागउक्तः सति मूलज्वा उपेक्ष्य कविहृद्यो सवेदिन्दारिकाण्युक्तानि गुरुः उध्याश्विहस्तमैत्राणि यो
स्यवसौम्यमंवासर्वे सर्वे दिक्षाशुपापायां शोभनानि हीति वराहः सर्वद्वारिक संसितानि गुरुमहस्ताश्विमेत्राणि च श्रेष्ठान्येद्वयोः सविस्वसुभाभ्यां ये सहाद्यो
सदेति वकीग्रह इति वकीग्रहोपरिकेद्रगः स्यात्सगमेपात्रायां निविद्धं अथवा स्य वकीग्रहस्तस्य लगे वर्गः षड्वर्गश्चेत्स्यात्सो विगमने निविद्धः वास्यपत्री

आवश्यकेपि परिग्रहं प्रविलंघ्य गक्षे कूलं विहाय यदि दिक्तनुशुद्धिरस्ति ३० मेत्रार्क उध्याश्विनमैर्निरुक्तायात्राशुभा सर्व
दिशासुतैः वकीग्रहः केद्रगतौ स्ववर्गौ लगेदिनं चास्य गमे निविद्धं ३१ सौम्यायने सूर्यविधूतरोतरं प्राचीं प्रजेतौ य
दिदक्षिणायने प्रत्यग्यमाशां चतपोर्दिवा निशेमिन्नायनत्वेथवधोन्यथा भवेत् ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ग्रहस्यदिनं वारोपि गमने निविद्धं ३१ अथायनश्रममिद्वयव्याहसौम्यायनेति यदि सूर्यचंद्रौ सौम्यायने उत्तरायणे गतौ स्यातां तदा उत्तरं प्राचीं वा प्रजेत
दिक्षुखायात्राशुभेत्यर्थः यदितुरविचंद्रौ दक्षिणायनगतौ स्यातां तदा प्रतीचीं दक्षिणां वा प्रजेत अथतपोर्मिन्नायनत्वे अयनमेवेति दिवानिशं प्रजेत य
था सूर्योयस्मिन्नयनेतां दिशं दिवा प्रजेत चंद्रोयस्मिन्नयनेतां दिशं रात्रौ यायात् अत्रोत्तरस्यां पूर्वस्या अंतर्भावः दक्षिणस्यां पश्चिमाया रतिरत्नकोशे दि
नकरकरप्रतप्रांमकरादावतरं च पूर्वोच यायाच्च कर्कटादौ याम्यामाशां प्रतीचीं चेति अतो न्यथाचित्कुर्यात् तदा वधो मरणं भवेत् मिन्नायनत्वे सति सूर्यो
यस्मिन्नयनेतां दिशं यदि रात्रौ गच्छेत् चंद्रोयस्मिन्नयनेतां दिवा गच्छेत् तदा वधो भवेदित्यर्थः ३२

राम०
१३

अथ कालपाशायोगं शालिन्वाह कौवेरीत इति कौवेरी उतरादिकृतस्याः विपरीतदिक्षु भूकोट्येवरेकालः स्यात् तद्यथा रवावुतरदिशि कालः दक्षिणे
पाशा इत्यर्थः चंदेवायमो कालः आग्नेय्यापाशाः एवं भौमादिष्वपि एतौ कालदिशि पाशा इति विपरीत्यं ज्ञेयं एतौ यात्रा पुद्गादिषु संमुखे वज्रौ उक्तं च स्त
रोदये वारोत्यः पूर्वदिग्भागे ततः समेतमंदगः यत्र स्तः सत्रकालः स्यात्पाशास्तस्य तु संमुखः दक्षिणस्थः शुभः कालः पाशावामदिगा अयः यात्रा
यां समरे श्रेष्ठस्ततो न्यत्र न प्रोभन इति प्रसंगादर्थं यामाराहरपि स्तरोदयस्तोलिख्यते इदं वा पुनरुक्तं इतो यात्रि शशिमारुते यामार्धं मुदितो राहर्
मत्पेवंदिगयकै इति ३५ अथ परिचयं देवास्ते देवमनुष्यभौह सर्वादिविधिः अनलसतः कृतिकातः सत्रभाति सर्वे स्याः मघातः सप्तयोम्यायां च
नुराधातः सप्तपश्चिमायां धनिष्ठातः सप्तभानुतरस्यां लख्या इति सर्वत्र वाक्यशेषः तत्र वायव्याने यदि उपनिवहरेखा परिचोदः स्यात् सप्त

कौवेरीतो वैपरीत्येन कालो वारेः कोट्ये संमुखे तस्य पाशः रात्रावेतौ वैपरीत्येन गण्यो यात्रा पुद्गे संमुखे वर्जनीयौ ३५
सर्वादेषु चतुर्दिक्षु सप्तसप्तानलसतः वायव्याग्नेयदिर्मेकं स्तं परिचयं नैवलं ययेत् ३६ अग्नेर्दिशं न पश्यात् पुरुहूत
दिग्भैरेवं प्रदक्षिणागता विदिशो यकृत्ते ॥ सथानो ह्यंघयेत् तत्र यवने श्वरः प्राचीमुद

गृह्णारिभिरभयायात्मा द्वारिके श्रोत्रुभिर्युद्वाची तथेव याम्यामपराश्रिते भैर्याम्या अये आष्यपरां प्रयाय इति ३६ अथ विदिशु गमेन
सत्रातिरेको आवश्यकृत्ते निश्चयं उपवादे च वसंततिलकयाद अग्नेर्दिशमिति नयः पुरुहूतदिक् प्राचीतस्थैः कृतिकादिसप्तनक्षत्रै
अग्नेर्दिशमाग्नेयी मियातगसेत् एवमनेन प्रकारेण प्रदक्षिणागताः सृष्टिर्मागुणस्त्रिजाविदिशो नैर्जत्यादीर्गसेत् यथा मघादिसप्त
भिः नैर्जत्यां अनुराधादिसप्तभैवायव्यां धनिष्ठादिसप्तभैरैशानीगसेदित्यर्थः अथेति आवश्यकं कृत्ते कर्तव्ये परिचयं उमपिलं ययि
त्वानपोगसेत् परं तु नक्षत्रं नक्षत्रं विहाय मयात्मा यदि दिकृतं बुद्धिं इति सर्वादिविधुमेवाद्यालिरादत्यादिनाशयस्त्वयः ॥ ॥०

सु० टी०
या० प्र०
६४

94

अथ वक्रास्त्रीदिहो वंसाय वादसुपजात्याह वक्रास्त्रीति शृंगोः सुते शुक्रैश्चोपगते चलोपगते नीचोपगते च उपलक्षणात्वाद्द्रुहपुहपरजिते वर्णर
हिते वासति राजा परराष्ट्रं व्रजन्सन्निहिनिश्चिये विद्विषां प्राक्प्राणां वंशं याति वदो भवतीत्यर्थः भरद्वाजः विवर्णं विजिते नीचे वक्रिते वासिते सगे प्राप्नुये
अगते वापि न देशे तन्निरीक्षिते भौमो भौमो मसंयुक्ते महांशो मंदं संयुक्ते याचाने वप्रकुर्वीत लक्ष्म्यं सुवेलहानिरेति बुधश्चि तत्र शुक्रास्त्रीयदि बुधो नुक्ल
पृष्टदि कुं संस्थे भवेत्तदा संचलनात्स नराजारिष्टवशात् न जयेत् नैवेति प्रतीदुजे बुधे संयुक्ते सति गतराहो नैव जयः किंतु पराजयः अयेन प्रतिशुक्र
विचारो न जायते गमने राजानुसमस्या आया माहुरेभ्यः प्रतिशुक्रादिहो वायं नृत्वे गमने नृणां राजा विजयया प्राप्य नान्यथा हो वमर्हतीति ४१ अ
थ विशेषं शालित्याह यावच्चंद्रश्चि चंद्रायदाक्षभादेव नीनस्य चादरभ्यक्तिकाद्ये पादेरेव तपस्विनी भरणोक्तिका प्रथमचरणे च वावति यतिता

वक्रास्त्री नीचोपगते शृंगोः सुते राजा व्रजन् याति वंशं हि विद्विषां बुधो नुक्लोपदितं संचलनं रिष्टजये नैव जयः प्रतीदुजे
४१ यावच्चंद्रः पूषभात्कृतिकाद्ये पादे शुक्रो धोन दुष्टो भ्रष्टश्च मध्ये मार्गं भागे वास्ते पिराजा तावति येत्संमुखत्वेपि त
स्य ४२ कुंभकुंभांशकौत्याज्यौ सर्वथा यत्नतो बुधैः तत्र प्रयातुर्न पतेरर्थनाशः पदे पदे ४३ बहुक्रोधांशे यः दृष्टोपि शुक्रो द

शान्तार्थं न करोतीत्यर्थः यः ते देवाहन दुष्टश्चि अंधो यदा अये संयुक्ते दक्षिणभागे च दुष्टो न स्यात् मध्ये मार्गमिति सुमुहर्ते प्रस्थितो पिराजा मध्यमा
र्गं मार्गं मध्ये यदि शुक्रास्त्री भवेत्तावेत्कालं तस्मिन् नैव प्रयाणेति येत् यावत्कुक्रोदयो भवेत् यदि गुरु तोराहो देवात्संमुखः शुक्रश्चेतावदस्य शुक्र
स्य संमुखत्वेपि तस्मिन् नैव प्रयाणेति येत् उपलक्षणात्वाद्द्रुहपुहपरजिते वर्णर
वसे राजा यावत् शुक्रास्त्री भवेदिति मार्गं मध्ये बुधो स्तेन हो वः यदा बुधार्गं मध्ये बुधो दष्टो भवेत्स च पुनः संमुखो भवेत्तदा नुपुन हो व एव वसिष्ठः संमु
खं चंद्रं जयन्नमार्गं मध्ये दितो यदि यावत्संगते तस्मिन् तावत् नैव स वसेदिति ४२ अथ निषिद्धं तन्मनुष्याह कुंभकुंभांशकौति स्यार्थः ४३ ॥

अथ संमुखं शुक्रं रोषमुपजात्याह उदेतीति शुक्रो यस्यं दिशि प्राच्यां प्रतीच्यां वा कल्पवृक्षेनोदयं करोति तत्र गंतुं संमुखं शुक्रं संमुखं अथमेकप्रकारः अथवा
गोलभ्रमवशेन यत्र यस्यां दिग्भिरुत्तरस्यां दक्षिणस्यां वा यद्विगच्छेत् तत्र गंतुं संमुखं शुक्रं स्यात् अथ द्वितीयः प्रकारः अथ यत्र ककुपमसंघं प्राच्यां दिशि
शिकृत्तिकादिन्यासवशेन यद्विड् नक्षत्रे चरति तत्र दिशि गंतुं संमुखं शुक्रं स्यादित्येव तृतीयः प्रकारः स्यात् अत्रियद्विगातः समुद्रपेदि वरेचत्रगोलके यद्
रमेषु विचरेत् विविधं प्रतिभार्गवमिति यत्रोदित इति यस्यां दिश्यदितः शुक्रोदप्रयतो तं दिशमेव न गच्छेत् अन्यदिश्यपि यथासंभवेनेयात् मूढे शुक्रं कतयहानि
प्रतिशुक्रं पराजय इति नारदोक्तैः अवश्यं कर्तव्यं गमने शान्तिमाहवसिष्ठः भृगुर्लये भृगो वरे मृगवर्गे मृगदये उपोष्य भृगुवरिणिया वक्षुकोदयं प्रति रजतेनैव
शुनेन कारयेत् प्रति माभृगोः लिखेदष्टदले पदं कां स्पयात्रे च तं दुर्लेः शुक्रं सस्यां वरे वैश्यं प्रति मातत्र रजयेत् शुक्रं पुण्यास्तं गेधे मुक्ताहारैर्विचित्रितैः उप

उदेति यस्यां दिशि यत्र याति गोलभ्रमाद्याय ककुभसंघे त्रिधोच्यते संमुख एव शुक्रो यत्रोदितस्तानुदिशं नयायात् ४० ॥

चारुणिकार्याणि शुक्रं ते अन्यदिष्ट्वा तन्मंत्रेण जपे कुर्यात्सम्यगष्टोत्तरं शतं कर्मात्तेन मंत्रेण भक्त्या चार्घ्यं प्रसाययेत् श्वेतगंधास्तैः पुष्पैः क्षीरमि
श्रेणवारिणा दैत्यमन्त्रीरिकादंशीचोशनाभार्गवः कविः श्वेतोथमंस्त्रीकाव्यो विविधस्यो भृगवे नमः दत्वेत्यर्घ्यं प्रयत्नेन प्राथयेद्देवभक्तितः पुनर्नैव तु मने
णमोजलिः प्रणतः स्थितः त्वत्तजयानपाशुक्रं संमुखं त्वत्सुद्वं दोषं विनाशयसि प्ररस्य मातेजसं निधे इति प्रार्थ्यं प्रयत्नेन प्रतिमाभूषणान्विता देव
सायैव दंतव्याश्वेताम्यसुहितैव सा शिष्टेभ्यो दक्षिणां दद्याद्यथाविता नुसारतः ब्राह्मणाभोजयेत्पश्चात्सर्वं मुंजीत वंधुभिः शतैः वा ग्रहाणां च द्वां कु
पोत्सयत्नतः ततस्संमुखं जादोषस्तस्यां देवनभ्यति शीपिकायां तु दानं मेवोक्तं सितमश्वं सितसुत्रं हेममोक्तिकं संपतं ततो द्विजापेत राधाव्यतिशुकं म

३०
शान्तयति

मु० टी०
या० प्र०
६५

अथान्तरिक्षवज्रयाह दिग्द्वारभेदति सर्वादिभिर्दिक्षुमेवाद्याः क्रमादिग्द्वाराशयः इति दिग्द्वाराशिशुगंत्यदिगवस्तिनेषुसमुत्थायात्राप्रशस्ता प्रशस्त
त्वमाह अथेदात्रीजयकारिणीचेति यथा मेवः पूर्वस्यां दक्षिणस्यां मेष्युनः पश्चिमायां कर्कः उत्तरस्यां एवं सिंहादयो धतुरादयश्च पूर्वदिक्षुत्तेयाः
हानिमिति दिक्प्रतिलोमलयेविपरीतदिगवस्तिनेलये यथा पश्चिमायां मेवः उत्तरस्यां दक्षिणस्यां कर्कः एवं पुनः पश्चिमादिषु
सिंहादयो धतुरादयश्च तेयाः तादृशोल्लेखगंतुः यात्राहानिर्द्व्यादिनाशं शत्रुतोभयंचकुर्यात् दिग्द्वारभेलग्नगतेयात्रार्थे विजयप्रदा लयेदिक्प्रतिलो
मेसाहानिदशशुभीतिदेतिवराहोक्तेः ४७ अथशुभलयानिवसंतिलकयाह राशिरिति गंतुः पुंसः स्वजन्मसमयेयोराशिः शुभग्रहे चंद्रबुधशुक्रः

दिग्द्वारभेलग्नगतेप्रशस्तायात्रार्थेदात्रीजयकारिणीच हानिर्विनाशंरिपुतोभयंचकुर्यात्तथादिक्प्रतिलोमलये ४७
राशिः स्वजन्मसमये शुभसंयुतोयोयः स्वारिभान्निधनगोपिचवेशिसंज्ञः लघोपगः सगमने जयदोयभूपयोगैर्गमोवि
जयदोमुनिभिः प्रदिष्टः ४८ सूर्यः सितोभमिसुतोयराहः शनिः शशीज्ञश्च वृहस्पतिश्च प्राच्यादितोदिक्षुविदिक्षुचा
पिदिशामधीशाः क्रमतः प्रदिष्टाः ४९ केंद्रेदिगधीशोगसेदवनीशः लालाटिनिनस्मिन्त्रयोदरसेनां ५० ॥ ॥

शुक्रैः संयुतोत्तिसराशिर्यात्रालघोपगः शुभः अथवास्वारिभातस्वशत्रुजन्मराशिजन्मलयादयमोयोराशिः सचेद्यात्रालघोपगतः शुभः स्यात्
अथयोराशिवेशिसंज्ञः जन्मसमयेसूर्यात्रांतराशोर्दिनीयोराशिवेशिसंज्ञः सचेद्यात्रालघोपगः स्यात्तदागमनेजयदः स्यात् अथवाभूपयोगै
जातकोक्तेराजयोगैरात्रालयस्तिनेर्गमोमुनिभिर्विजयदः प्रोक्तः जातकोराजयोगादयव्याः ४८ अथदिक्स्वामिनउपजातिकयाह सूर्यः सि
तइतिस्यद्यर्थ ४९ अथदिगीशंप्रयोजनमध्याह्नदसाह केंद्रे इति तस्मिन्दिगीशेलालाटिनिनस्मिन्त्रयोदरसेनांनेयात् नगदेव ५० ॥ ॥

अथान्यन्मनुभाविष्याह अथमीनलग्रति मीनलग्रलगांतरेवामीनोशकेचलितराशौवर्त्मवक्रं स्यात् जनीति जनिर्जन्मकालीनं स्वयं जन्मभं जन्मराशिः त
 पोर्जन्मलग्रराशयोः पत्नी स्वामिनो शुभग्रहो सौम्यग्रहो चेदुदयलग्ने भवतस्तदा गमोगमनं शुभं स्यात् जन्मलग्नं जन्मराशिश्च यात्रासदगं शुभमिति प्रागे
 वाभिहितं जननराशितनयदिलग्रगति अथोजन्मलग्नं जन्मराशि स्वामिनो पापग्रहो यदि यात्रालग्नं स्यात्तां तदा तादृशे लग्ने गमनं शुभं फलमि
 यः वसिष्ठः जन्मराशौ लग्नगते तदौशे वा विलग्नगे अमीष्टफलदायात्रा राशीश्वे कुम्भग्रहः वृद्धनारदेन जन्मराशुद्रमेतेव जन्मलग्नोदयः शुभः
 तयोरुपचयस्थानं यदिलग्रगते शुभमिति जन्मराशियोत्रालग्नं निविद्ध उक्तं सजन्मराशः पापग्रह स्वामित्वेरेयः शुभस्वामित्वे प्रायत वसिष्ठवाक्ये
 रस्यात् एवं जन्मलग्नोदयः शुभश्चापि जन्मलग्नस्य शुभस्वामित्वे शुभफलता न पापस्वामित्वे इति आस्मिय ४४ अथान्यदयोद्धतपाह जन्मराशि

अथमीनलग्नउत्तवातदंशकेचलितस्य वक्रमिहवर्त्मजायते जनिलग्रजन्मभपत्नी शुभग्रहो भवतस्तदा वृद्धये शुभो
 गमः ४४ जन्मराशितनुतोद्यमेयवास्वारिभाच्चरिषु भेतनुस्तिने लग्नगास्तदधिपायरायवाः स्युर्गते हि न पतेरिति प्र
 ६ ४५ लग्ने चंद्रे वापि वर्गे तमस्ते यात्राप्रोक्ता वांक्षितार्थे कदात्री अंभोराशौ वातदंशे प्रशस्तं नौकायानं सर्वसिद्धिप्रदायी

तनुत इति स्वजन्मराशेर्जन्मलग्नाच्च वाः एमेराशौ लग्नस्तिने सति तथा रिभातजिगमिधितशत्रोर्भाद्राशौ लग्नस्तिने सति अथवा ते
 वांस्तराशिलग्नगता अथमभवने स्वराशौ जन्मराशिलग्नगता अथमभवने स्वास्वामिनो यात्रालग्नगताः स्युर्गते हि न पतेरिति प्र ४५ अथान्य
 कुम्भलग्नं शालित्याह लग्ने चंद्रे इति मीनकुम्भवर्जितेयस्मिंश्चि लग्नवर्गे तमनं वांशस्ते अथवा चंद्रे वर्गे तमस्ते सति यात्रा वांक्षितार्थे स्यमनोभीकार्य
 स्पेका अदितीयादानी अंभोराशाविति जलराशौ लग्नगते सति अथवा लग्नगते तदौ जलराशौ सति नौकायानं सर्वसिद्धिप्रदायी स्यात् ४६

सुशी०
या०प्र०
९६

96

श्रृपादिः प्रवसेद्देशांतरंगसेत् अयं तृतीयः वस्त्वपुष्येष्टुनिजसीम्रिस्वनगरप्रांतिप्रस्थितः सन्ययेकरात्रोचितः स्यात्तदाऽवनीशोराजास्मांभूमिप्राज्ञो
रिति शेषः लभते जयेन प्राप्नोतीत्यर्थः अयं चतुर्थीयोगः ५३ अथ समयवलमनुष्टुभाह उवः काल इति सूत्रादश्चरणचतुष्टयेपिसंवध्यते उवः का
लः सर्वोदिनायानेयात्रायां सवः एवं सर्वत्र वराहेण तु दिशि शेषसमयविशेषप्रशस्तो मिहितः यथा पूर्वाह्णे जेतुरागसेन मध्याह्ने सर्वतो व्रजेत् अप
राह्णे व्रजेद्याम्यामर्धरात्रे तु पश्चिमामिति ५४ अथ लयादिभावानां संज्ञा अनुष्टुभाह लयात् भाव इति हृन्मनः स्वांत हृन्मानसमनूत्यभिधानात् ।
आगमः प्राप्तिः अन्त्यत्पद्यं एवंविधसंज्ञाकथनप्रयोजनं तु क्रूरसाहिमेतत्तद्भावानां पीडा शुभग्रहसाहित्येतत्तद्भावानां शुभमित्यर्थः ५५ शास्त्रिणा

वस्तुपुष्पे निजसीम्रिचैकरात्रोचितः क्षालभते वनीशः ५३ उषः कालो विना र्वर्गो धूलिः पश्चिमां विना विनोत्तरां
निशीथः सन्यानेयायां विना भिजित् ५४ लग्नाद्वावाः क्रमाद्देह १ कोश २ धानुक्क ३ वाहनं ४ आमंत्रो परिहृ मार्ग ५
आयुश्च ८ हृत् ९ व्यापार १० गम ११ व्यापार १२ ५५ केंद्रिकोणे सौम्यखेटाः शुभाः सूर्यानेपापास्त्यायवदृखेषु च
द्वेनेष्टे लग्नां त्पारिं ध्रे शनिः खेः से शुचो लये दूतगं त्पारिं ध्रे ५६ योगां सिद्धिर्धरणिपतीनामृस्युणो रपि भूदेवानां

विशेषफलमाह केन्द्रेकोणरिति शुभग्रहाः यदि केन्द्रकोणे १।४।७।९०।९।५ सुस्तदायाने शुभफलदाः स्युः पापात्प्राप्तवदस्वेषु ३।११।६।१० शुभ
फलदाः स्युः चंद्रो लब्धात्पारिरंध्रे १।१२।६।८ नेष्टः अशुभफलदाः शनिः खेटश्चामेनेष्टः शुक्रो लेसप्रमेनेष्टः लग्नेति लिग्ने इयात्रालयस्वामीन
गात्पारिरंध्रे सप्तमहादशावस्थां मेष्टु चेन्नरातेष्टः अशुभफलदास्तथैः गुरुः लग्नपो मृगश्रद्धायानेरंध्रास्तारिष्ययो यगः केष्याहुर्भयरोधर्मेश्वस्या
ने शुभावहरिति ५६ अथ योगयात्रा व्याख्यायते तद्धारं प्रयोजनं पाराकुलकैनाह योगादिति धरणिपती नाराज्ञयोगादस्यमाणयोगयात्रा
लग्नवशादुद्येपितियादौ सिद्धिकीर्तनकार्यनिष्पत्तिः सात् भदेवातो ज्ञात्वा याचां च सद्युपेतं सन्नयुगे अद्रवलता एवल विहितनक्षत्रदिभिः सि

अथलालाटियोगान्तराहिलंवित्रीदिनेनाह प्राच्याहविति प्राच्याद्यदिहस्तमेणविलग्नसदनात् एतेषुभावेषुसूर्यादियहस्तितालालाटिकाःसुरि
निवाक्यार्थः यथा तनोलग्रस्तः तरणिः सूर्यः प्राच्यांगतुलालाटिकः एवं च सुतोलाभव्यये आयेणो कर्मस्थोभूसुतोदक्षिणस्यां तमोनवाष्टमृ
हैनेर्मेसां सौरिः सप्तमेपश्चिमायां चंद्रः शशुग्रहात्मजेवायव्यां बुधः पातालगततरस्यां गीष्मतिवितभ्रातृग्रहे शोभांगेतुलालाटिकद्वयार्थः कथ्ययेन
तुल्यैराशिवशेनलालाटिकाउत्तासेयथा दिनेशधिरितोरशिर्यदालग्नगतस्तदा यानुर्भूतुप्रदः प्राच्यादिशिसूर्योत्ताटगः सूर्यस्यराशितल्लम्बा
हाराशोलग्रगेग्रहे एकारशेवाभ्रात्रेणोदिशिभुक्तोत्ताटगः ललाटगः कुजोयाम्येदशमेलग्नगेग्रहे लसमेनवमेराशवस्त्रमेवापिनेत्रोत्ते लला
टगः संहिकेयोयानुदीकनिधनप्रदः लग्नगेसप्तमेराशोप्रतिः प्रायकललाटगः वृषराशोलग्रगतेपंचमेवापिचंद्रमाः ललाटगोवायुदिशिया

प्राच्यादौतरणिलनोभृगुसुतोलाभव्ययेभूसुतः कर्मस्थोयतमोनवाष्टमृग्रहेसौरिलयासप्तमे चंद्रः शशुग्रहात्मजेपि
चबुधः पातालगोगीष्मतिवितभ्रातृग्रहेविलग्नसदनात्तालाटिकाः कीर्तिताः ५१ मृगेगताशिवेस्थितारितोगस
नजयेद्विस्तृ मेनेप्रस्थायशाक्रेहिस्थित्वाभलेत्रजस्तथा ५२ प्रस्थायहस्तेनिलतसधिस्येस्थित्वाजयाथीप्रवसेहिदे

तुर्भूतुप्रदस्तदा चतुर्थेराशोलग्रस्ते बुधः सौम्येत्ताटगः राशौतृतीयेलग्नस्ते द्वितीयेचंद्रप्रजितः ललाटगश्चंद्रमोलेदिशियातुर्विनाशदृशिति
अत्रललाटव्यतिरिक्तेकंदकस्थानेयदिदिग्धीप्राक्लिखितितरायाचाशुभाःत्यथाद्यशोभनेतित्वं ५१ अथयपुषितयात्रायोगचतुष्टयमेनेष्ट
भेदवज्रयाचाह मृगेति प्रस्थायेति ग्रहेस्वग्रहायातव्यदिग्भिमुखंकस्वचिदिष्टस्यग्रहेगताप्रस्थायआर्द्रायांतस्मिन्नेवग्रहेस्थित्वावित्वादि
नौपुनवसौगसन्ततद्रुहंत्यत्कायामादहोवगसन्नरिप्रस्थान्नजयेत् अयमेकायोगः एवमेवानुराधायांप्रस्थायशाक्रेज्येषायांस्थित्वाभ
लेत्रजन् तथाजयेदित्यर्थः अयं द्वितीयोयोगः ५२ तथाहस्तेप्रस्थायानिलतसधिस्येस्तात्रीचित्रेस्थित्वाहिदेवेविशाखायांजयाथी ॥९

सु० १०
का० प्र०
६७

चंद्रो जाचलति तदा शत्रवो राजानं शालभाद्रवसुः यथा शालभाद्रवो स्वयमेव गत्वा पतन्ति तथा शत्रवोऽपि गन्तराजप्रतापानले पतिस्यन्तीत्यर्थः ६३ अथान्यं
योगं गाययाह उदयेरविर्दिशि उदयेरविः प्रातिः खः चंद्रो दशमः स्यात् एवं विधेयोगे वसुधापतिर्यदियातिरिपुवाहिनी वशमेतीत्युत्तराह सहजे कुजे इत्येतत्पर्यंतमनु
वर्तते तेन यत्र निर्देशो नास्ति तत्र जिगमिषोराज्ञो विजयः स्यादिति वाक्यार्थो ज्ञेयः तनौ लक्ष्मणे शनिमंगलो स्यातां रविदेशमेव धोलाभदशमे स्या
त् अथ सुतोवालाभे दशमे वा स्यात् एवं विधेयोगे प्रचलितस्य राज्ञो यमेकायोगः अथ द्वितीयः त्रिलाभरिपुमे सु३ ११। ६ स च न्यतमस्थानस्थितौ

लक्ष्मणते भृगुपुत्रेऽस्य शालभाद्रवसर्वे ६३ उदयेरविर्दिशोरि ररिगः शशी दशमेऽपि वसुधापतिर्यदियातिरिपुवाहिनी
वशमेति ६४ तनौ शनिकुजोरविदेशममेव धोलाभदशमे त्रिलाभरिपुमे सुभसुतशनी गुरु स भृगुजा
स्तथा वलपुताः ६५ समुद्रयोगे विबुधयुरो मदनगते हिमकिरणे द्विबुक्कगत्तौ बुधभृगुजौ सहजगताः खलखचराः ६६
त्रिदशगुरुस्तनुगो मदने हिमकिरणोरवि रायगतः सितशशिजावपि कर्मगतौ रविसुतभूमिसुतौ सहजे ६७ ॥ ॥

भृगुतशनी स्यातां यस्मिन्कस्मिंश्चित्त्वाने गुरुत्तभृगुजा वलपुताः सुस्तदा एवं विधेयोगे तयाराज्ञो विजय इत्यर्थः ६५ अथान्यं योगं तद्विगतित्वा न
जनगौरित्यनेन संज्ञाह समुद्रयोगे इति समुद्रयोगे लक्ष्मणे च हस्यतो सति हिमकिरणे चंद्रे मदनगते सप्तमस्ते सति चतुर्थस्ते बुधयुक्त्रौ स्यातां ख
लखचराः पापग्रहाः सहजगताः ततीयगाः स्युः एवं विधेयोगे वसुधापतिर्यदियातिरिपुवाहिनी वशमेति ६६ अथान्यं योगं समुद्रात्तजलजगै
र्गहिता सुखातिलसणलक्षितपाह त्रिदशगुरुरिति बृहस्पतिर्लये चंदः सप्तमे युक्त्रसुधौ दशमे सूर्ये एकादशे शनिमंगलो सहजगताः ततीये एवं

विधेयोगं गन्तराज्ञो विजयस्व ६२

वति अपि शायं चांगमुह्यादिधनावप्यकता चौराणां वश्यमार्गे सुभस्वकपाकुनेः सिद्धिर्भवति एतद्विज्ञानं मनुजानां मुहूर्तात्तगिरिशभुजगमि
 त्वाशतिविहितनक्षत्रस्थामिकमुहूर्तात्सिद्धिर्भवति ५७ अथयोग्यानालक्षणं सुभाविष्योह सहजेरविरिति रविः सहजेततीयः स्यात् शशीचंद्रोद
 शमभेदशमस्थाने शनिमंगलौरिपुग्देवस्थाने स्यातांसितः सुतेपंचमे बुधोहिबुकेचतुर्थे गुरुपिलगगश्चेत्स्यात् एवंविधेयोरजाप्रचलितः
 अचिरात्सुत्यकालेनैवारोन्जयतिवशीकरोतीत्यर्थः ५८ अथयोगांतरंगाययाह आतरिसौरिरिति आतरिततीयेषानि वैरिणिसर्वभूमिसुतो
 मंगलः अर्केऽप्यगते एकादशे एवंविधेयोगे राजाशत्रुजयो भवेत् चेद्वैतगुरुः शुक्रः शुक्रलयातमदिकृष्टवर्ती भवति ५९ अथयोगांतरंग

चौराणामपि शकुनेरुक्ता भवति मुहूर्तादपि मनुजानां ५७ सहजेरविरेशमभेदशशीतया शनिमंगलौरिपुग्देसितः सुते
 हिबुके बुधो गुरुपीहलगः सजयेत्परीन्प्रचलितोऽचिरान्नयः ५८ आतरिसौरिर्भूमिसुतो वैरिणिलग्रे देवगुरुः आ
 यगतेः कैशजयश्चेदनुकूलोदैत्यगुरुः ५९ तनौ जीवदुर्भूतौ वैरिगोऽर्कः प्रयातो महीद्वोजयत्येव शत्रू
 न् ६० लग्नगतः स्यादेव पुरोधाः लाभधनस्थैः शश्वतभोगैः ६१ द्युने चंद्रे समुदयगेर्के जीवे शुक्रैर्विदिधनसंस्थे ईद
 ग्योगे चलति नरेशो जेता शत्रूणां रुडवाहीन् ६२ विजगतः शशिपुत्रो आतरि वासनाथः ॥ यथाह तनौ जीवदिति स्पष्टा

र्थः तथा च नारदः जीवार्कचंद्रालयारिं ध्रुवादिगसतः तस्याग्रे खलमेत्री च नखिगारे पुवाहिनीति ६० अथान्ययोगं पंचतयाह लग्नगत इति ल
 ग्ने गुरुः स्यात् अन्ये गृहा लाभधनस्थाः एकादशदिनीयस्थाश्च एवंविधेयोगे राजो विजयः ६१ अन्ययोगं मतयाह द्युने इति चंद्रे सप्तमस्ते सति
 अर्के समुदयगे लग्नगे सति जीवे शुक्रैर्विदिबुधे एते बुधनुसले बुधसुखे एवंविधेयोगे नरेशश्चेत् चलति तदोशत्रून् जेता जेष्यति कः
 कानि वगुरुडोहीन्सर्पान्यथा जयति ६२ अथान्ययोगं चित्रपटयाह विजगत इति बुधो हिनीये वासनाथः सूर्यस्तनीये शुक्रे लगे एवंविधे

अथान्ययोगस्यानुकूलभावनतुगगमेतिलक्षणलक्षितयानुकूलयाह देवयुराविति युरोचंदेवालमेसति सूर्यवधे बुधः पंचमस्थाने शनिर्दे शामसु
 क्रान्त्युत्थे स्यात् एवंविधयोगे जिगमिषोराज्ञो विजयएव ६८ अथान्ययोगनररयटितानुमंदाकिनौ तिलक्षणलक्षितयामंदाकिन्याह हिम कि
 रण इति बुधोवली चेतनौ लभे स्यात् हीति निश्चयेन च हस्यति श्रेते द्रुगतः यदिति वेलोनी चाद्य शुभाधिकार प्राप्नो वलरहितः सवहादशतनो यव
 सनवमाना मन्पतमस्थानस्थश्च द्रुस्ते चैव विधयोगे गन्तुविजयएव ६९ अथान्ययोगे अभिनवतामरसंनजजायते तिलक्षणलक्षितेनाभिन
 वतामरसकं दसाह अशुभस्वगेरिति अशुभग्रहेः अतवाष्टमदनस्तेः नवमाष्टमसप्तमस्थानव्यतिरिक्तस्थानस्तेः कविः शुक्रः चतुर्थतनो यैकाद

देवयुरोवाशशिनितनुस्ते वासरनाथेरिपुभवनस्थे पंचमगेहे हिमकरपुत्रः कर्मणि सौहिः सुहृदिसितश्च ६८ हिम
 किरणसुतोवली चेतनो त्रिदशपतिगुरुर्हि केंद्रस्थितः व्ययग्रहसहजारिधर्मस्थितो यदि भवति निर्वलश्चंद्रमा ६९
 अशुभस्वगेरनवाष्टमदस्ते हिं बुकसहोदरलाभग्रहस्यः कविरिह केंद्रगगी व्यतिदृष्टो वसुचयलाभकरः खलुयो
 गः ७० रिपुलग्नकर्महिं बुकेशशिजे परिवी सिते शुभतमोगमनैः व्ययलग्नमन्मथग्रहेषु जयः परिवर्जितेषु
 भनामधरेः ७१ लग्ने यदि जीवः पापग्रहादिलाभे कर्मण्यपि चेद्वा ज्याधिगमः स्यात् प्रास्थानस्थः केंद्रगतो गी व्यतिगुरुस्तेन दृष्टः

एवंविधयोगे वसुचयोद्वयसमहस्यलाभकरः स्यात् ७० अथान्ययोगयात्रालसंप्रमितासरासजसंसेरुदिते तिलक्षणलक्षितयाप्रमितासरा
 सहाह रिपुलग्नेति वललग्नदशमचतुर्थानामन्पतमस्थानस्ते बुधः शुभतमोगमनैः शुभग्रहैः परिवी सिते दृष्टे सति द्वादशालग्नसप्तमस्थानव्य
 तिरिक्तस्थानस्थितैरशुभनामधरेः पापग्रहेरुपलक्षिते सति एवंविधयोगे जिगमिषोराज्ञो विजयएव ७१ अथान्ययोगद्वयंत्योत्थो मणिमाला
 सिन्नायुहवक्त्रैरितिलक्षणलक्षितयाह लग्ने शनि लग्ने गुरुः पापग्रहादिलाभे एकादशैकर्मण्यपि दशमेपि चेत्सुः एवंविधयोगे प्रचलितसरा

मोराज्याधिगमः रज्यप्राप्तिः स्यात्

सु० श्री०
या० प्र०
९८

अथवायनेसप्तमे बुधशुक्रौ स्यातां चंद्रो हि बुके चतुर्थे स्यादेवं विधयोगे सर्वैर्भुनिर्वर्धे लङ्गलमुक्तं राज्याधिगमः स्यात् ७२ अथान्ययोगत्रयं नततय
रुभिरिकाश्रुभिरितिलक्षणलक्षितेन चंद्रिकासंदसाह रिपुरिति अत्र स्थानो ग्रहाणां च साम्या यथासंख्यमन्वयः यथारिपौ ववे शुक्रलक्ष्मजीवः
अथमेचंद्रः एवं विधयोगे गंत राहो विजय एव अथमेको योगः अथ द्वितीयः बुधभृगुजौ तुयं गेहस्थितौ चतुर्थे स्थाने स्यातां चंद्रमा मदन भवन
गः सप्तमस्थानस्थे देवे विधयोगे गंत राहो विजय एव अथ तृतीयो योगः वाचंद्रमा चतुर्थे गः शशिसुतभृगुजयोरन्तर्गतं एक राशावेव
ज्ञेये अन्यथा चतुर्थे स्थानस्थ चंद्रस्य बुधशुक्रकृत दुरधरा योगमेधावसत् ७३ अथान्ययोगद्वयं सजससंगा च कथितः कलहं स रितिलक्षणलक्षि

हृने बुधशुक्रौ चंद्रो हि बुके वातदल्लमुक्तं सर्वैर्भुनिर्वर्धे ७२ रिपुतनुनिधने शुक्रजीवंदवो ह्यथ बुधभृगुजौ तुयं
गेहस्थितौ मदन भवन गश्चंद्रमा वा बुगः शशिसुतभृगुजांतर्गतः अद्रमाः ७३ सितजीवभौम बुधभानुतनजास
नुमन्मथारि हि बुकत्रिगुहे चेत कमतो रि सो दरेखशात्रवहो रा हि बुका योगे गुरुदिने तिलखंडे ७४ सहजे कुजो
निधन गश्च भागवो मदन बुधोर विरौत नौ गुरुः अथ चेत्सुरीज्यसितभानवो जलत्रिगता हि सौरिरुधिरौ रिपुस्थितौ ७
नेन कलहं स संदसाह सितेति लक्ष्मेषुक्रः सप्तमे जीवः वरे भौमः चतुर्थे बुधः तृतीये शनिः एवं विधयोगे गंत राहो विजय एव एको योगः अथान्य
रुदिने चंद्रस्पतिवारे अतिलखंडेः समस्तग्रहेः स्यादिति कमतो रि सो दरेखा स्थानस्थिते यथा वरेकः तृतीये चंद्रः दशमे भौमः वरे बुधः लक्ष्म
गुरुः चतुर्थे शुक्रः एकादशे शनिः एवं विधयोगे गंत राहो विजय एव ७४ अथान्ययोगद्वयं सजससंगा च कथितं प्रवोधिके तिलक्षणलक्षित
प्रवोधिकासंदसाह सहजे रति तृतीये भौमः अथमे शुक्रः सप्तमे बुधः वरे सूर्यः लक्ष्म गुरुः एवं विधयोगे गंत राहो विजय एव अथमेको योगः अ
थान्यः अथेति रज्यसितभानवो गुरुः शुक्रसूर्यः जलत्रिगतः चतुर्थे तृतीये स्थानस्थाः सौरिरुधिरौ शनिमंगलो वरस्थितौ एवं विधयोगे दिनिधि

सिद्धिः ७५
ताराविज्ञानं

सु० १०
१०१
१९

३३

मनुयोगेयमात्मातोपातुर्मनुप्रदायकः ११ उच्चस्वस्वगतश्चंद्रोदसीणश्चरविप्रेरुः संजीवसमाख्येयमनुयोगायहारकः १२ एकस्वगोजीवसुत्रोत्था
नामन्योन्यसप्तगौ भयंकराख्ययोगेययातुर्भीतिप्रदः स्मृतः १३ उच्चमूलत्रिकोणे सुवर्ततेयुरुभार्गवौ अभयाभिधयोगेयभयंकरविनाशनः १४ भा
र्येशोन्मयगोनीचः उच्चस्थानेशनेश्चरः विहारिकसमाख्येययातुः यत्नीतिहेतुसौ १५ मार्गेशः शान्तिसंपुक्तः सप्तमेस्वगतोदहः विहारिकमिमंम
न्येयातुः यत्नीविनाशकं १६ सप्तमेचंद्रमास्तस्मात्सप्तमेनीचरेचरः कुटुबहारकोयोगेयातुः प्रियतमाहरेत् १७ दुर्वलोयदिमार्गेशोतिवसेत्पाप
मध्याः पापकुंजरयोगेययातुः यत्नीतिहेतुसौ १८ मार्गेशात्सप्तमेभानुः पंचमेकूररेचरः विहारिकाख्यएवासौभार्याभरिवशंनयेत् १९ सोच्चमूलत्रिको
णस्थः सोम्यः पापविवर्जितः आनंदार्णवयोगेयधर्मणेवजयावहः २० रत्नावल्या उदयारेनभस्तलगेदिनकुट्टमशीतकरैः नभवंत्यस्योभिमुखाहरि
णाद्वकेसरिणः २१ देवत्तवस्त्रमे जेसितेनसहितेस्वगेविधोवंधुगेप्रवसनामहीभुजा संगरेरिपुगणौविकीर्षतेतलराशिरिवमातरिभुजा २२ मूर्तिवि
तसहजेषुसंस्तिताः शुक्रचंद्रसुततिमरप्रमयः यस्ययातसमयेरणगणेतस्ययांतिशालभाइवारयः २३ यात्राशिरोमणौ योयातिजीवेतनुगेमही
शः कूरस्थितेजोम्याथावायसंस्तेः तस्याग्रतः संयतिवैरिसेनांप्रीतिर्भयाणामिवनाखिरास्यात् २४ राजमार्गेऽः लाभारिदुश्चिक्वगतोयमारीवला
न्तिताभार्गवजीवसौम्याः यस्यप्रयाणेविलयंप्रायांतिनस्पदिषुः सर्वसंयथासु २५ फलप्रदोयेलाभविजमसुखस्थितेकवोकेटकस्थयुरुणानिरी
क्षिते ह्यनरंभभववर्जितैः स्वलेः स्याद्भुतोभिमतसिद्धिभाकृतयः २६ सोम्यगृहेः कंदतपःसुतस्तेः क्रूरैरल्लिभाभारिगतेगताये कोपानलः शान्तिमुपेति
तेषाधिरौथिनारीनयनांबुपातैः २७ वराहः एकोपिजीवाकेकुजाकेजानांस्वोच्चविलयेस्वग्रहेयदो दुःयातस्ययांत्पत्रयराप्रणाशंमहाकुलानोवकु
टुवभेदेः २८ चंद्रेस्वगेदेवयुरोविलयेचशुक्रयोः कर्मणिलाभगेके सौरारयोभ्रातृगयोभ्रयातो नयः स्वभृत्यानिवशातिशान्नु २९ नारदः स्वोच्चस्ते
लयगेजीवेचंदेचायगतेयदि गतोराजारिभ्रंतिपिनाकीत्रिपुरेयथा ३० शुक्रैत्रिकोणेकंदस्तेलयेचंदेयवारवौ शत्रून्हृतिगतोराजाब्रह्महेष
कुलंयथा ३१ पापालनीयेहिबुकेसित्तोजीवोविलयेमृगलेसुनोस्ते यस्योदतस्यवलोपपणोक्तंकुनोद्येधिवयातिनाश ३२ यस्योदयात्सारिव

किं
शं
सं
ह
ति

अथ नामविशेषपुरस्कारेण योगत्रयं सफलं शास्त्रे लविकीरितेनाह एक इति हे ज्यसिते सुबुधगुरुसुके सुकोपि बुधो वा गुरुर्वा सुको वा चेत्तु च मत्तपः के
 द्रे सुतदा योगाख्या योगः तथा ते सु हे ज्यसिते सुहो चेत् बुधगुरु बुध सुकी गुरु सुको वा चेत्तु च मत्तपः के द्रेणामन्यतमस्थाने स्थानभेदेन स्थाने कपेन वा
 स्थितौ स्यात्ता तदा धियोगाख्या योगः सकलाः हे ज्यसिताः रघुपंचमत्तपः के द्रेणामन्यतमस्थाने सुस्थानभेदेन स्थाने कपेन वा स्थितास्तदा योगा धि
 योगाख्या योगः फलमाह योग इति योगे व्रज नू राजा हे मं कु शालं लभते कु शालेन गता गते करोतीत्यर्थः अथा धियोगे व्रज नू राजा हे मं तया रिपुणा
 वधं चलभते अथ योगा धियोगे व्रज नू राजा हे मं यशोवती श्रकारास्तु वधं चलभते अत्र बुधसिद्धिर्भवेत्तु या चालयानि अभिहितानि जानितानि
 द्वयेभ्यस्वावधार्याणि ७६ अथाप्यपियात्रायोगालिख्यते क म्वयः पंचमेशो रविः वधेवते तेन वमे गुरु भाग्ययोगाभिधेयोगे निहंता वैरिणां सरा

एको हे ज्यसिते सुपंचमत्तपः के द्रे सु योगस्तथा द्वौ चेते धियोग एषु सकला योगा धियोगः स्तुतः योगे हे मं मथा धियोग
 गमने हे मं रिपुणां वधं चाथो हे मं यशोवती श्रलभते योगा धियोगे व्रज नू ७६

१ गुरुः के द्रे त्रिकोणे वारविर्लोभे च कर्मणि कल्याणयोगे भूयस्पयातुः कल्याणकृत भवेत् २ दिगीशो दिखली चेत्प्यात्र शस्य सुहृद्वदि विज
 यो नाम योगो यं पाता राजा जयी भवेत् ३ अत्रिः सहजस्थानगो भौमो भाग्यस्तु व हस्यति चिंतामणिसमाख्यो यं पातुः संकल्पसूरकः ४ लत्रे सु
 क्रः शशी वंधो कर्मस्थाने गुरु यं द म्गेद योगे विख्यातो पातुः सर्वार्थसाधकः ५ लत्रे भौमो गुरु भिद्रे ससस्थाने च भास्करः मृत्युजय समाख्यो यं
 सुवंशश्रुतिवहणः ६ आपो ज्ञि प्रगते चेद्रे के द्रे स्ते सुर रजिते योगः के द्रे इति ख्यातो पातु रिषार्थसिद्धिदः ७ चेद्रे दये गुरु श्राले लभे वा सुर रजि
 ते योगः पारावतो पातुः सुके वालभ के द्रे प्रवलीय दि योगे सौ गमने स वै सिद्धिदः ८ रविः वधे सित भिद्रे न नीये भ्रमिन दनः पिना कियो गो वि
 ख्यातो पातुर्विजयकारकः ९ अन्यो न्यक्षेत्रगवे क से त्रे वा कवि भास्करौ ॥

गिरंगारक्तसौम्यसौराः दिवदलंस्त्रीवदनानितस्पृष्टा नानिकांता नविलोकयन्ति ३३ सर्वोक्तयोगे धनगोबुधश्चेत्संशंकस्यो चरणाय संस्थो अस्मिन्ना
 तस्यालिकुलोपगीतानानावनस्त्रादिरदा भवेति ३४ वराहः त्रिवर्णावांतेष्ववलः शशांको बुधो वली यस्य गुरुश्च केन्द्रे तस्यारियो वा भरणेः प्रियाणि
 प्रिया प्रियाणां जनयेति सैन्ये ३५ चंद्रोऽवलः बुधो वली उभौ च त्रिवर्णावांतेषु एव भवतस्तदा योगः केन्द्रोपगतेन वीक्षिते गुरुणा स्वायत्तयुगसिते पापे
 रववायुसप्तमे वसुकिं तेन यदा पुनः ३६ वषट्पुण्ये सुक्रबुधौ प्रपाणे सुरेश्वरज्योगगते यदि स्यात्तु रिपुः प्रणाशं विषयेषु सौख्यं प्राप्नोति कीर्तिं वि
 सुलं च भोगं ३७ दुश्चिक्पलाभारिगतेः केषु चेतुर्थे गेदेत्यगुरो प्रयाति यदा पुमान्सहिरं देद्रपाने कीर्तिं यशः सिद्धिं सहस्रमेति ३८ केन्द्रस्थाने सुरप
 तियुरो कंदकस्येः सुरज्ये सिद्धे सौम्ये प्रवसति च यदा त्वर्धं दुर्धेदि स्यात्तु येषां क्रूरारिपुसहजगारा दुकेतु च मूर्ता वापः कीर्तिं द्विणमनुलेते लभते प
 श्यात् ३९ मूर्तौ सुक्रे सुरपतिगुरो सिद्धे गवात्रिकोणे केन्द्रस्थाने शनिर्विकुजालाभगा वापदिस्युः येषां पापं निशचे विपुल धनमथो सैन्यनाशे रिपुणां
 कीर्तिं शुद्धं यशश्च प्रमथितं प्रवसेत्सुखादाव्रजंति ४० होरासंस्थे सुरपतिगुरो भार्गवे कंदकस्ये घटे चंद्रे व्रजति यदि वा कार्ययोगास्ति तीशः प्राप्नोत्
 अंकनकतुरंगरूपरत्नादिकोशमापुः कीर्तिं जयति च तदा मत्तमाते गच्छं ४१ लभारिकर्महिबुकेषु सुभेसितेषु द्यूतां तलप्राहितेषु भयं देवुया
 तुर्भयं न भवति प्रतरेत्सुदं ययश्मनापि किमुतारि समागमेषु ४२ एकांतरे ४३ युजादा सौम्ये स्थिते सूर्यस्तदा दुरोवा मध्वस्यते रिने चिराद्गतस्य वेवाधि
 को भूतपदेवस्वरस्य ४३ सुक्राद्रौ मादा सौराज्जीवादा बुधः एकांतरे तनीयस्थाने यत्र कुत्र स्यात्तदा योगः निरंतरयदि भवनेषु पंचसु ग्रहाः स्थिता दिव
 सकरेण वर्जिता यिया सनीयदि च भवेति एतत्सदा परात्तलभिर्दिवा चरुतंति ४४ प्राक्पालस्यैर्ग्रहेः पश्चिमदिशि एव गतं अपरकपालस्यैः प्रा
 च्यात्तमध्यस्थैर्ग्रहैर्दिशि अर्धरात्रस्थैर्दिशिणादिशि बुधभार्गवमध्यगते हिमगोहिबुकोपगते च नपः प्रवसेत् पुरुहूतदिशं यदि वा तत्तु पुरुहूत
 यमं प्रति ४५ सिते दुजौ चेतुर्थे गेति शाकरसप्तमे यदा तदागतौ नयः प्रशास्त्रोत्तिता रणात् ४६ सुक्रवाकपतिबुधे धनसंस्थेः सप्तमेशशिनि
 लयगतेः के निर्गतोत्पतिरेति कृतार्थो वर्धाते यदरी त्विति ह्य ४७ सूर्ये दुवलवर्जितौ वलपुतौ लने शजन्ते श्वरोपात्ता लेहशमेपि वा शिशुनो

सु० टी०
सा० प्र०
१००

नो वाक्पतिः षट्सप्तमवर्जिते सुभृगुजः स्थाने सुयस्यस्त्रितो यातुलस्यनविद्विद्वारणसुखेति संज्ञितो वा ४८ सैरिभौमिलममेर्केखमधेकर्मण्या
येभागेवेचंदजेवा यायादयः शत्रुगंहनिहंतुदं प्रशत्रुं कालवचूरेवः ४९ युरीविलमयेयदिवाशशोके वसेरवौकर्मगेर्के पुत्रे सितरयोर्विधुसुतस्य
योश्चयात्राजनिजीवहितो निधने ५० चिनिधेनतनुसप्रमारिसंस्थाः कुजसितजीववुधारविश्रयस्यखलजनजतिनेवलोकायात्रानभवतितस्य
रायशत्रुसेना ५१ कुजरविजयुतेरिभेगतानां जलसहजायगतेः सितार्के जीवः परखलसुपपातिनाशमाशुसुतमधनस्यकुदुवचितयेवा ५२ भृगुपुत्र
महेंद्रयुरुगमनेसहितौ यदिभेपुगपत्यजतः जगुरुयदिवांशकमेक गतौ स मरेमराडिवभातिनस्य ५३ सितितनयपुताचवांशजयदिशतमेभृ
गुजायवायुरुः शतगुणमपिहंत्यरेवलेविषमिवकायमसृकयथोपगं ५४ सोच्चोपगं जीवकुजाकेरेभिलिभिर्वाकथितैरेकलये एतः प्रणाशं
समुपैतिशत्रुः सौख्यं हिभार्यस्ययथाः धनस्य ५५ शतोशकादूर्ध्वमवस्थिते बुधैर्यमारयो लत्रगतसमस्तः प्रपातिनाशं समरेदिवदलं यथा
र्थिभावोपगतस्यगौरवं ५६ भौमाधियितनवांशाद्यदिबुधोतवांशकशतादूर्ध्वलियति एवंशानेरपिसिंहाजतीलिमिथुनामगकर्केटीचसे
यान्तिताभवतियस्यशनिश्चलते तत्सैनिकाः परवलं सपयंति यातुमतिस्त्रितमिवचारणचट्टमसाः ५७ चट्टाधर्तः मंसा अलीकवादिनः
अथसमस्याचायुरीवीर्येकेंद्रयुते बुधेवाभृगुनंदने विजयोनामयोगोयं यातुर्विजयदः सदा ५८ सगराशिगे बुधे लये सिते वासुरवंदिने नद्या
वर्तादयोयोगो यातुरियार्थसिद्धिदः ५९ स्वांशसंस्ते बुधे लये शुक्रे वा देवप्रजिते शांस्वसंज्ञादयो योगो यातुः कीर्तिप्रदः सदा ६० स्व
राशौ स्वांशगे सौम्ये लमस्ते वाभृगोः सुते जीवे वा व्रजयोगो यं यातुः शत्रुविनाशकृत् ६१ अधिमिचांशगे सौम्ये सिते वायुसुरार्चिते ल
नगे मातृयोगो यं शत्रूणां संधिकृत् सदा ६२ यत्रैकादशगण्यं द्रोभातुवा प्रवलः शुभः अभयोनामयोगो यं अरिभूतिविनाशकृत् ६३ त्रिकोण
गेषु भेस्तेरे सवलेवादितीयगे कल्याणसंज्ञो योगो यं यायितामंगलप्रदः ६४ यत्र सोच्चगतं द्रोलादेकादशस्थितः जयंतो नामयोगो यं
शत्रुपक्षविनाशकृत् ६५ वर्गोत्तमगते लये शुभे वायवलात्तिने सिद्धिदायकः ६६ मिते सूर्येतामगे हरसंज्ञः योगो महारणे शत्रुप।

मु०श्री०
या०प्र०
१०१

यदातुदेवान् शकुनलक्ष्मीन्यानिचेतोविशुद्धिंश्चान्तेवाचकस्यप्रावत्यमिताह अथेतिशकुनादिनोपिसकाशात्चेतोविशुद्धिरधिकातांवे
तोविशुद्धिंविनानेयात्तनगद्वेत्कथ्यपः निमित्तशकुनादिभ्यः प्रधानेहिमनोजयः तस्माद्यिपासतां नृणां प्रधानेहिमनोजयइति ७८ अथयात्रा
याप्रवश्यनिविद्धनिमित्तानिवसेतमालिकासंदसाह तत्प्रसूणेविषमसुसज्जो समेचेत्समभयश्च वसेतमालिका साविषमसमचरणे व्रतबंधनेति व्रतव
धनयज्ञोपवीतं देवप्रतिष्ठाप्रसिद्धा करपीडाविवाहः उत्सवा होलिकादिसत्तकोत्तेमरणसूतकेच एषोष्णस्नानायावद्विषसमाप्यानामसमाप्नोसमा
प्तिंविनाकदापिनैवचलेत्तनगद्वेत् नारदः उत्सवापनयोद्वाहप्रतिष्ठाशौचसूतके आसमाप्तेनकुर्वेति यात्रांतत्रजिजीविषुरेति अकासेतिविद्युत्प्रसिद्धाय

सिद्धिर्भवेदथपुनःशकुनादिनोपिचेतोविशुद्धिरधिकानचतांविनेयात् ७८ व्रतबंधनदेवतप्रतिष्ठाकरपीडोत्सवसूत
कासमाप्नो नकदापिचलेत्कालविद्युत्तघनवर्षातुहिनेपिसप्ररात्र ७९ महीपतेरेकदिनेपुरात्पुरेयहाभवेतांगम
नप्रवेशको भवारश्रुतप्रतिशुक्रयोगिनोविचारयेन्नैवकारापिपेरितः ८० यद्येकस्मिन्निवसेमहीपतेर्निगमप्रवेशो
स्तः तर्हि विचार्य सुधियाप्रवेशकालोनयात्रिकस्तत्र ८१ प्रवेशान्निर्गमंतस्मात्प्रवेशनवमेतिथौ ॥ ॥ ०

कोमेयगर्जितं वर्षावृष्टिः जुहिनंतीहारः एषपदार्थेषु कालेषुसमुसप्ररात्रंदिनसप्रकृतचलेत् नारदः अकालजेसुनपतिर्विशुद्धिर्जितवृष्टिषुउत्पाते
बुद्धिविधेषुसप्ररात्रंननुव्रजेरिति ७९ अथेकदिनसाधेगमनप्रवेशविशेषं वंशाखविरेणाह महीपतेरेति स्पष्टार्थः यथावाराणसीस्यान्वाच
रणादिनगरे प्रवेशः तत्रैतान्दोषान्पडितोनेवविचारयेत् ८० अथेकदिनमध्येनिर्गमप्रवेशाखरूपेकार्येविचिकीर्षितेकिं विचार्यमित्यायेयाह
यद्येकस्मिन्निवसेमहीपतेर्निगमप्रवेशो ८१ अथप्रयाणेनवमीदोषमनुष्ठुभाह प्रवेशादिति गृहप्रवेशतिथितोनवमेतिथौ निर्गमनकुर्यात् पुनश्चगमन
दिवसात् नवमेतिथौ गृहप्रवेशनकुर्यात् एवंनक्षत्रचगमनसंज्ञान्नवमेनसंज्ञे गृहप्रवेशं ॥

ससयकरः सदा उच्चस्वेलाभगे सुकेत्रिवरे देवप्रजिते सुदर्शनो महायोगः प्राच्यध्वंसकरोरणे ६८ लक्ष्म्यकेन्द्रे चंद्रे लमस्ते देवप्रजिते महाशंखाङ्गयो यो
 यः प्रतिपसाचमानदः ६९ भूसुते स्त्रीचंगेलाभे मृगकुंभगे तेयमे नद्यावतोङ्गयो पोपोरणे प्राच्य नृणान्तः ७० मेसुगे भास्ते वस्त्रेलाभो स्त्रीचंगेयमे नस्त्र
 यदयोगोपशान्तेवानिलोरणे ७१ भोमेस्तराशिगोलत्रेसोम्येकेन्द्रिकोणगे सुखयोगोरे विमिनकुठारः संगरंगणे ७२ एकोत्तरंगते लक्षाकुभरे देयवा
 ६३ शुभे वापीयोगस्तोत्राततिमिरोघदिवाकरः आवश्यके तथायाते सौम्योस्ते निधनेपि वा वजेरकोदयेस्ते वामध्याङ्गे वाप्यशक्तिः ७४ प्रप्रसृष्टितारका
 स्फुटतटी प्राची भवेन्निर्मलात्मी वदत विलोहिता नधवलादेवैः सदा वासित नो वारेन तिथिं न चापि कारणलये च नाप्यसते हत्वा दोषसहस्रकं च यमुखात् न
 करोत्युन्नति ७५ मध्येज्योमप्रयाते स्फुटनलनिभे केसरे रार्क विवेसाया साध्वी चकांता प्रचलति पुरुषेयत्रतत्पारलया तावत्सौरिने विधिः कुजकृतम

इषमासिसितादशमी विजया शुभकर्मसु सिद्धकरी कथिता अवर्णस्य पुता सुतरां शुभदानपते सुगमे जयसंधिकरी
 ७७ चेतोनिमित्तशकुनैरति सुप्रशस्ते ज्ञात्वा विलम्बतः स्वर्गधियः प्रयाति ॥

शुभं नैव अस्मिन् योगः सन्दमानारोग्यसंपत्तिसिति मथ्युवति तत्र गता लभेत ७८ यावत्सिंदूरवर्णं गगनतलगतं भानुविंवचना संयावन्नोरिसुरां
 ति प्रजति सुरपुटे रुद्रतौरेण संगः तावन्नैवास्ति दोषः प्रभवति न च सांक्रूरद्विग्रेहाणां याचाया वा विवाहे सकल शुभकरी सर्वकार्येषु सिद्धिः ७९ इत्य
 लं मथ विलसरेण इति याचालने राजयोगः अथ विजयादशमी संज्ञकं सिद्धिमुहूर्तं तोटकेन सगणचतुष्टयेनाह इषमासीति स्पष्टार्थः कथ्यते मासीवे
 शुक्लदशमी सर्वदा विजयाभिधा विजयस्तत्र यादृणां संधिर्वा न पराजय इति ७९ अथान्दसंतिलकयाह चेतोनिमित्तेति चेतोऽन्तःकरणं निमित्तमंग
 स्फुटणादिशकुनानि वक्ष्यमाणानि एतैः सुप्रशंसितः सद्भिः स्वल्पनिश्चयेन लभतः वलं ज्ञात्वा उर्मधियो राजा प्रयाति तदा सर्वे सिद्धिर्वा सितसिद्धिर्भवति य
 दा तुलनादि वलस्यपि निधानिशकुनानि सुतदा यात्रा निमित्तं देव वसिष्ठः अथ भाति निमित्तानि उन्मात्प्राकुनानि च यात्राकाले नृणां ते वा निधनाय

इषमासिसितादशमी

सु० टी०
या० प्र०
१०२

202

उत्तरावाढ्यां शालस्पृशेण इदं शास्त्रं मांसं भ्रातृशालं इत्यमरः अभिजितिहविष्यमुद्गारि अवणे कसरा नंखिचडिका धनिषायां मुद्गानं मुद्गो
दने प्रातः भयवानां यवपिचं सर्वाभाद्रपदायो मत्स्यान्मत्स्यमिश्रितमोदनं उत्तराभाद्रपदायो चित्रान्नं वर्णमोदनं रेवत्यां दध्यन्नेरधिभक्तमिति नारदः
कुल्माषाश्च तिलान् मासान् दधिगन्धैरुत्तमैः मगमांसं चत्वारं पायसं चावकं मगं शाशमांसं च साधिवं प्रियं युक्तं मत्स्यं च चित्रां उजान् फलं कृमि
सारं गोधां च शाल्यकं हविष्यं कसरा नं च मुद्गानं यवपिचं मत्स्यान् चित्रान्नं च दध्यन्नेरधिभक्तं मादिति युक्तं अलभ्यालभ्यभक्ष्यावास्तवा
स्पृष्टा यत्नात् नृजैत् दत्तासिद्धिमाप्नोति दुग्भादिषु भूपतिः दोहदेषु यथांतरं भेदस्तत्र विकल्पो ज्ञेयः ८५ अथदिदोहदमनुद्गुभाह आन्यमिति आ

मत्स्यान् रत्नं चित्रान्नं मथवा दध्यान् नमेवं क्रमाद् दद्यात् भक्ष्यमिदं विचार्य मतिमान् भक्ष्येत् तथा लोकायेत् ८५ आज्यं
तिलोदनं मत्स्यं पयश्चापि यथाक्रमं भक्षयेद् दोहदं दिश्यमाणां सर्वादिकां नृजैत् ८६ रसालां पायसं कांजी शृतं दुग्धं
तथा दधि पयोश्चित्तं तिलान्नं च भक्षयेद् दोहदं ८७ पक्षादिनोर्कद्वलतं दुलवारि सर्पिः प्राणा हविष्यं मपि हेमजले

त्वरयं॥

ज्येष्ठं सर्वस्यां तिलमिश्रमोदनं दक्षिणस्यां मत्स्यं पश्चिमायां ययो दुग्धमुत्तरस्यां दिशि भवं दिश्यं रजदोहदं भक्षयेत् ततः सर्वाद्यामाणां नृजे
त् ८८ वारदोहदमनुद्गुभाह रसालां मिति रसालां शकं राधिमरीचकं रैलांसं संचालोके शिखरिणीति प्रसिद्धां तारविवा रे पायसं सोमेका
जी प्रसिद्धां तारमैश्चित्तं पकं दुग्धं बुधै रधिगुरौ अश्रितं अपकं दुग्धं शुक्रै र्दिलमिश्रमोदनं शनिवारं एतद्दोहदं रविवारं दक्षिणं भक्षये
त् स्याद्रसालानुमाज्जिते त्वमरः ८९ अथतिथिदोहदं वसंततिलकनाह पक्षादिनं प्रति पक्षमारभ्य पंचदशतिथिषु क्रमेण तिथिदोह
दं भुक्त्वा नृजैत् यथा प्रतिपदि अर्कस्य प्रसिद्धास्पदलानि पर्णानि द्वितीयायां तुलवारि मसालितं तदुलजलं तृतीयायां सर्पि र्यंतं चतुर्थ्यां प्राणा
यवात्॥

तथाग्रहप्रवेशनसूत्रान्नवमनसप्रेगमनंचनकुर्यात् वारेच समनवाराचनमवारेग्रहप्रवेशं ग्रहप्रवेशवासराचनमकारोगमनंचनकुर्यात् गर्गः प्रवे
 शान्निर्गमश्चैवनिर्गमाच्चप्रवेशनं नवमेयातुर्नैकुर्याद्विस्पेवारेतिथावपीति ८२ अथयात्रादिनोयविधिशान्तिन्याह अग्निंहुतेतिस्पष्टं ८३
 अथनक्षत्रदोहदाहशार्दूलविक्रीडितेनाहकुत्सावानिति अत्रचतुर्थचरणेप्रियंगुप्रयेत्यत्रसंदोभंगोस्ति सगणयसेपाकरणात् सप्तमेहवेति
 गलसूत्रेणयकारैरफसंयोगेचप्रावर्णस्यलघुत्वाभिधानात् सगणयसांपरं तथाचकालिरासः ग्रहीतप्रसुद्रमनीयवत्येति ह्याहसेचभिक्षा
 दिसप्तविंशतिभेषुकुत्सावादिकंनक्षत्रदोहदं इदंभक्ष्याभक्ष्यवर्णभेदेनैस्तुभेदेनविचार्य भक्ष्यसंभवेभक्ष्येत् अमक्ष्यसंभवेचात्योक्तयेत् यथेष्ट

नक्षत्रेचतथावारेनैवकुर्यात्कदाचन ८२ अग्निंहुत्वादेवतंरजयित्वान्जवाविप्रानर्चयित्वादिगीशं दत्त्वादानंब्राह्मणे
 भ्योदिगीशंध्यात्वाचितेभूमिपालोधिगक्षेत् ८३ कुत्सावालिलतंडुलानपितथामाषोश्चगव्यं दधित्वाज्यंदुग्धमये
 णमांसमपरंतस्यैवरक्तंतथा तद्वत्पायसमेवचाषपललंमांसं चशाशंतथावायिकं चप्रियंगुप्रयमथवाचित्रां
 जान्सफलं ८४ कौर्मेसारिकगोधिलंचपललंशालं हविष्यं ह्याहसेस्यात्कसरान्नसुद्रमपिवापिष्टयवानांतथा

शेहेतिष्येयं यथा अग्निन्याकुत्सावानस्तस्मिन्मावान् भरण्यातिलमिश्रतंडुलान् कृतिकायांमावान् रोहिण्यांगव्यं गोसंचविदेधिमृगेग
 ज्यमाज्यंयत् आद्रोपाद्गुग्धं गवमेव पुनर्वसवेणमासंदरिणमांसं पुष्यमृगस्पर्कं आश्लेयायां पायसं मयायां चाषस्यपललंमांसं श्रवणमासं
 मृगस्येदंमांसं उत्तराफलाण्यांशस्येदंमांसं हस्तवायिकं वविकानं चित्रायां प्रियंगुः फलिनीसके स्वात्यामस्ये विशाखायां चित्रा
 नूतानावणानुजानीसृणं अनुराधायां सफलं उत्तरफलमन्नादिकं ८४ ज्येष्ठारिहदंशाहलविक्रीडितेनाह कौर्मेमिति ज्येष्ठयां क
 र्मेस्यकक्षयस्येदं कौर्मेमांसं मूलेसारिकायाः पक्षिण्याः इदंसारिकंमांसं श्रवणायां गोधायाः इदंगोधिकंमांसं ॥ ॥ ॥ ॥

सु० टी०
या० प्र०
९०३

203

कलशुरोर्वा स्वयहात्स्वशायनरहात् वदस्तीत्वसंभवे मुख्यकलचरुहं पदस्तीतद्वाहा हविष्यं प्राश्य भक्षित्व विप्रैर्ग्रीह्यणे रनुमतः मंगलद्वयं मनो
भीष्टं यश्यन्तु एवमस्मत्प्रत्युत्पन्नं ५१ अथ प्रस्थानवस्तुनि वर्णक्रमान्स्त्विण्याह कार्याद्यैरिति किंचिद्व्यवस्थेः कार्यनाश्रितित्वेद्मनस्य विलंबः
स्याज्जहाविधारितया जालमैत्राहणादिभिरितानि वस्तुनि आशुचालनीयानियथा प्राहणेनोपवीतं यत्तौपवीतं हस्त्रियेणापुधं वैश्वेन मधुशूदेणा
मलफलं नारिकेलं राजमातैः ३ प्रस्थाने ब्राह्मणादीनां यत्तत्तन्मयापुधं मध्यामलफलं चैव प्रशस्तं वद्वि कारणमिति वाऽथ वा सर्वेषां वर्णानां य
देव ह्मियं मनोभीष्टं तदेव प्रस्थायनीयं वसिष्ठः श्वेतातपत्रध्वजचामरोश्च विभूषणोत्पीवमजावराणि आहोतिका रत्नरथाश्वचारवश्यास

प्राश्य हविष्यं विप्रानुमतः पश्यन्तु एवमगलमेयात् ५१ कार्पाद्यैरिह गमनस्य चेद्विलंबो भूदेवादिभिर्ह पवीतमापुधं च
ह्योद्वं चामलफलमाशुचालनीयं सर्वेषां भवति यदेव ह्मियं वा ५२ गेहाद्देहांतरमपि गमनार्हियात्रेति गर्गः सीमन्सी
मांतरमपि श्रुत्वा णविशेषमात्रं प्रस्थानं स्यादिति कथयते सोभरद्वाज एवं यात्राकार्या वहिरिह पुरा स्यादसि शोत्र
वीति ५३ प्रस्थानमत्र धेनुषां हि शतानि पंचकेचि स्रजद्वयमुशंति दशैव चान्ये ॥ नायं मतस्तत्त्वभीवमिति ५२ अथ प्राजम

नेन प्रस्थानपरिमाणं दत्तां तयाह गेहादिति स्वयहात्पररहमति समीवर्त्य पितृत्रापि चेद्मं स्यात्तर्हियात्राजातेति गर्गः कथयते अथ वा स्वसीमा
मुल्लेख्यसीमांतरं सीमाप्राप्य वसेदिति श्रुः कथयते अथ वा महता घोडास्वलेन सिष्यमाणः शरीयावहूंगस्यति तावन्मात्रं प्रस्थानं स्यादिति भ
रद्वाजः कथयते अथ वा पुरातनगरात् वहिः यात्राकार्येति वसिष्ठः कथयते ५३ अथ मुनिमतेन प्रस्थानपरिमाणं वसेततिलकयाह प्रस्थानमत्रे
ति धनुःप्रमाणं चतुःकराः तादृशानां धनुषोपचारात् निहस्तसहस्रद्वयमिति यावत् स्वयहात्तावद्वावधि प्रस्थानं स्यादिति केचिदूचुः अन्ये तु
तादृशानां धनुषां शतद्वयं अथौ शतानि हस्तस्त्रावन्प्रस्थानमिच्छाहुः अपरे तु इह यात्राकाले मंदिरतः स्वयहाद्दशैव धनं विचत्वारिंशत् हस्ताः

सावत्तरे प्रस्थितप्रयातः

पंचम्याहविष्यमुद्गादि वस्याहेमजलेप्रक्षालितसुवर्णजलं सप्तम्यां अस्ये अस्यांरुचकं वीजशरफलं रुचको वीजशर इत्यमरः नवम्यामंबुजलं रशम्यां
धेनुमूत्रं एकादश्यां यवान्नेयवविकारं द्वादश्यां पायसं त्रयोदश्यां गुडमिसुविकारं चतुर्दश्यां मलकं रुधिरं पंचदश्यां मन्त्रमुद्गां अचमिषितमुद्गां
गुरुं अर्कं पत्रं भवेद्यानुः प्रथमायां नभसणे द्वितीयायां भवेद्यानुर्भस्मं सप्ततन्त्रोदकं तृतीयायां तद्यासर्थि यवागस्यात्ततः परं पंचम्यां तद्द्विविष्यं
स्यात्सप्त्यां वाकोचनोदकं अष्टपभक्तिः सप्तम्यामस्यां वीजशरकं नवम्यां तोयपाने स्याद्दोमूत्रे तु ततः परं एकादश्यां यवान्नेयवाद्द्वादश्यां पायसं भवेत्
त्रयोदश्यां गुडलेहं रुधिरं स्याच्चतुर्दशे मुद्गोदनं भवेद्दोमूत्रं पंचदश्यां पियासतं पक्षयो रुभयोरेव यात्रायोगे विधिस्तत इति अत्र दुष्टभादिषु दोहदभ
सणेन दोषापाकरणं पुक्तं धिहिकाव्यथमिति चेन्न आवश्यकगमनेन हादोषाणामपि पारिघट्टं विरुद्धताराकूरसाहित्यादीनां दोषवारणाय दो

धुत्काप्रजेद्वचकमंबुचधेनुमूत्रं यावाक्षपायसगुडान्नसृगन्नमुद्गान् ८८ उद्धृत्य प्रथमत एव दक्षिणां भिंदान्निशत्
दमभिगत्य दिश्यमानं आरोहेतिलघृतहेमताम्रपात्रं दत्वा दौगणकवराय च प्रगक्षेत् ८९ प्राच्यां गक्षेद्भजेनैव द
क्षिणस्यां रथेन हि दिशि प्रतीच्यामभ्येनतथोदीच्यां नैरेर्नयः ९० देवगृहादाय गृहसदनादास्वगृहाभ्युत्पन्नकलत्रं गृह

होक्तः सार्थक्यात् एवं विहितमिति दोहधाभिधानं योगिन्यादिदोषनाशार्थं वारोहोक्तिरपि वक्रियद्वासरवारश्रुत्यादिदोषहान्या हादा
सार्थकाः ८८ अथ गमनसमये विधिप्रहविषयाह उद्धृतेति राजागमनसमय एव प्रथमतो दक्षिणां भिंदेक्षिणचरणमुद्धृत्य पश्चात् दान्निश
त्पदपरिमितां भूमिं गत्वा दिश्यमानं वक्ष्यमाणं दत्वा दिशानमारोहेत् तिलेति आरोहणसमये एवं च तिलघृतहेमसहितं ताम्रपात्रमादौ गणक
वराय ज्योतिर्वेत्ते शयचकारोदयेभ्योपि ब्राह्मणेभ्योप्यथाशक्तिरानंदेत्वा प्रगच्छेत् ८९ अथ दिश्यमानमनुष्टुभाह प्राच्यामिति नैरेर्नवादौः सुखा
सनादिभिः अन्यन्त्यर्थः ९० अथ निर्गमस्तानादिमासकुलकसाह देवगृहादिनि देवगृहादेवसंज्ञाग्रहान् गुरोरध्यापकस्य गृहान् ॥ ११०

सु० शी०
या० प्र०
१०४

204

३१

अन्यदपि शास्त्रिन्याह दुग्धमिति अस्मिन्वासरे यात्रादिने सौद्रं मधुमसत्वेन तैलं तैललापनं न्याज्यं वमिष्मदेवोद्भूतं शरीरशोधनार्थं वलात्कारकृत्वा वाया
त्रादिने विविद्धा ९६ अन्यदपि गीत्याह सुकैति यदि तैलपक्वा निवटका दीप्यमाना युडमिसुविकारं सारं सत्ववर्णं पक्वमासानि यो भुक्ता गच्छति सराजा
तिरुग्णो रोगसहितो विनिवर्तते गर्भः कटु तैलयुडसारं पक्वमासाशानं तथा भुक्ता यो यात्यसौ मोहान् व्याधितः स विवर्तते रजि मांसदुग्धादिनिषेधो हो
हृदयतिरिक्तविवयः स्त्रीदिजमिति स्त्रीचदिजश्चतयोः समाहारः स्त्रीदिजश्चतयोः समाहारः स्त्रीदिजश्चतयोः समाहारः पुंसो मरणं स्यात्
गर्भः यस्तु संप्रस्थितो यात्रायां भाष्येनैव भिन्न इति भाष्येनानभिनेदेतन्न सन्निति निवर्तते परकीयायां चास्त्रियं पुरुषमेव च ताडयित्वा तु यो मोहान् जतं तस्य
जीवितं यात्रायां प्रस्थितो यस्तु ब्राह्मणानव मानयेत् नासौ प्रतिनिवर्तते तदंतं तस्य जीवितं केचिद्भुक्ता भुक्ता न्यात्राकालेषु भाष्येन सत्त्वक

दुग्धं न्याज्यं पूर्वमेव त्रिरात्रं सौद्रं न्याज्यं पंचरात्रं च पूर्व सौद्रं तैलं वासरे स्मिन्वमिष्मन् न्याज्यं यत्नाद्भूमिपात्नेन नूनं ९६
भुक्ता गच्छति यदि चे तैलयुडसारं पक्वमासानि विनिवर्तते सरुग्णाः स्त्रीदिजमवमान्य गसतो मरणं ९७ य
दि मांसु च सुषुषोषमासादिषु रश्मिर्हि भवेदकालवशिः ॥ ॥ हः लक्ष्मः प्रापय गसविर्जय सतिर्गसत्रजसु वसं स र्ये सिद्धिकराः
स्वत्वेने प्रमोदजपजीवशब्दाश्च मार्गस्तिवर्तकं गम्यते मृदुमेते मोहान् यात्रा ने संति बुधाः सुतकामितभीतशब्देति कासितं रोगार्तध्वनिर्हि
कारिः ९७ अथाकालवत्याख्यो वं वसंततिलकयाह यदीति यौषमाघफाल्गुनचैत्रेषु चतुर्षु मासेषु यदि रश्मिर्भवेत्साः कालवशिः यौषादि च
तुरो मासाः प्राग्राविरकालजेति वचनात् तत्राकालवत्या जातयां यदि वसुधारे ध्वीपावतपशवोगवादयः प्रती मनुष्यादयस्तेषां पदे श्वरणे
किं ताचिन्निजान भवति तावदकालवसेदो वीनास्त्रियदिपुचरणं किं ता स्यात् हादो बोत्येव अत्र प्राच्या अत्र ल्यवयो कदे मादिवाह स्यात् अन्य
त्या रश्मिर्दोषाय नमदतोति वदति तत्र वदवत्या कदे माया करणात् तत्र सितादौ मार्गशीर्षस्य प्रतिपदिवसे तथा ॥ ॥ ॥ ॥

एवं ज्ञेयमिच्छाहः प्रस्थानं धनुषां पंचशतात्पत्रातद्वयं स्वरेव सरगाहापि दशभिः प्रस्थितो हत इति वसिष्ठोक्तेः गंतव्यमिदं सिति तदपि प्रस्थानं प्रयत्नेन सा
 वधानेन रात्रां गंतव्यमिदं सुयस्यादिशि गमने चिकीर्षितं तदिदं गमिषु खं कार्यं गंतव्यं दशभिः सुखे प्रदेशे प्रस्थानमाहः शुभं नराणां मिति राजमार्गे
 डोक्तेः ९४ अथाप्यदपि स्तंभधरयाह प्रस्थाने भूमिपाल इति भूमिपालो राजा प्रस्थाने दशदिवसमभिव्याप्य दशाहं रात्राणि न वसेत् सामंतो मांड
 लिकश्चतुर्हरिकः एकत्र प्रस्थाने सप्त रात्रं न वसेत् तदिदं मनुजो ब्राह्मणादिसंघेव एकत्र प्रस्थाने च रात्रं न वसेत् यदि देवा वसेत् तदा किं कुर्यादि
 त्यत आह ऊर्ध्वमिति अवधिदिवसाति क्रमानंतरं पुनर्यह मागत्य शुभाहे सर्वोक्त प्रकारेण विचारितेषु भद्रिवसे गसेत् क्वचिदिदं विरोधेण प्रस्थाने
 दिवसं नियमो भिहितः राजमार्गे ३ प्राच्या महा निमुनयः प्रवदंति सप्तयाम्या मती वपु भद्रा निदिना तिपंच त्रीण्येव पश्चिमदिशि सिति नायकानां प्र

संप्रस्थितो यद्दहं मंदिरतः प्रयातो गंतव्यमिदं सुतदपि प्रयत्नेन कार्यं ९४ प्रस्थाने भूमिपालो दशदिवसमभिव्याप्य नेकत्र ति
 हेत्सामंतः सप्त रात्रं तदिदं मनुजः पंच रात्रं तथैव ऊर्ध्वगसे लुभा हेप्यथ गमनदिनात्सप्त रात्राणि सर्वे चाशक्तौ तदिने
 सौरिपु विजय मना मेथुनं नैव कुर्यात् ९५

स्थानकेषु दिवसद्वयमुत्तरस्यामिति अथ प्रस्थानकर्तुं निमृशमाह अथेति असौ राजादिः रिपुविजय मनाः यात्रुजयेत्तत्तांतः करणो यात्रादिना सर्वस
 प्तरात्राणि मेथुनं संभोगं नैव कुर्यात् च वनः त्रिरात्रं वजयेत्सौरं पंचाहं सूरकर्म च तद्दहं श्रावणे यात्राणि सप्ताहं मेथुनं त्यजेत् वा अथवा अशक्तौ
 सप्ताहं मति का मिति यास्यात्तु मया कौ तदिने यात्रादि वसे मेथुनं नैव कुर्यात् गीः यात्रा काले तु सप्ताहे मेथुनं यो निवेवते रोगांतः स्त्रीण केशश्च
 सनिवर्तेत वानवेति यद्वा तु प्रथमदिने स्त्री अनुस्त्राता भवति गमने चावश्यं कृता तत्र निर्णयमाह च वनः आत्यधिक कार्यपाने पुष्पस्त्राता सु
 मागमं कृत्वा मुदिनो गह्वरं लभते मनोरथानचिरकालेनेति यद्वा पुनर्गमनार्थं कालांतरं मस्ति तदिने मेथुनं कृत्वा कालांतरे सुखं प्रयायादिसंघे

सिद्धं ९५

सु० टी०
या० प्र०
१०५

105

वानत्वेकः अश्वः प्रसिद्धः इमोहली अनुन्मत्तः फलान्नुदधदधी निप्रसिद्धानि गोः धेनुः सिद्धार्थः सर्वपाः पञ्चकमलं अवरं वस्त्रं ससं वेश्यागणिका
वाद्यमर्दलादि मयूरचौपक्षिणो नकुलः प्रसिद्धः वधैकपशुः रज्ज्वादिनावहोव्यादिः आमिषमांसं सदाव्यकार्यसिद्धिरस्तिमादिकंकुसुमा
निचंपकादीनि इत्युः प्रसिद्धः सकलः ननुखेडितः जलशृणुकलशः संमुखः सत्रप्रसिद्धं मृत्तिकाकन्याकुमारी रत्नमाणि कयादि उल्लिख्य शिरोवे
ष्टने सितोष्णः श्वेतवर्णः अयमवदोपि मयूरप्रसिद्धं ससुतस्त्रीसपुत्रास्त्री दीप्ताज्ज्वल्यमानोऽग्निरिति १०० अन्यस्मादेतलविक्रीडितेनाह आदर्शो
जनेति आदर्शोदपेणं अजतंकज्जलं धौतवस्त्रं उज्ज्वलीकृतवस्त्रोरजकः वस्त्रनिर्णोक्ता मीनोमत्स्यः आज्यं यत्ते सिंहासनं देवादेः शवमेवशा
वमृतकं पृथगामिलोकोदहरहितं ध्वजः पताका मधुक्षौद्रं स्नागोमेव असुंधनुरादि गोरोचनं प्रसिद्धं भारद्वाजः पक्षासी नयानं सुखासना

सदाकंकुसुमेसु पूर्णकलशस्रत्राणि मृत्कन्यकारतोष्मीषसितोऽसमद्यससुतस्त्रीदीप्तावैश्वानरं १०० आदर्शो जन
धौतवस्त्ररजको मीनाज्यसिंहासनं शावरोदनवर्जितं ध्वजमधु स्नागासुगोरोचनं ॥

दि वेदनिनादेवेदध्वनिः मांग

त्यं प्रसिद्धं गीतंगानं अंकुशो हस्तिनिवारणार्थमस्त्रं एते पदार्था गंतुर्भयतेः प्रयाणसमये संमुखं दृश्यमानाः सकलदास्युभफलदाः तथा
रिक्तोज्ज्वलरहितो यदः कुंभः स्वानुगः स्वस्य पश्चाद्वागमी सोपि शुभफलदः कश्यपः कार्यसिद्धिर्भवेद्दृष्टे शवरोदनवर्जिते प्रवेशोरोदनयुतः
शवः स्यानुशिवप्रदा वसंतराजः आदायोरिक्तकलशं जयाथीयाद्व्रजेकोपिसहाध्वगेतं पूर्णसमादाय निवर्तते सौम्याक्ततार्थः पथिक
स्तथेवेति अथ के श्रित्स्त्रयवशेन शकुना उक्ताः लघ्वे वा कपतिशुक्राणां ब्राह्मणः संमुखाल्लियः बुधशुक्रौ च केन्द्रस्थौ सवत्सागौ प्रदृश्यते
चंद्रः सूर्यश्च भवति दशमस्तोयदाथवा दीपादर्शो सुमनसौ रजको धौतवाससा सुतस्त्रानेयदासौ मेषवधो वद्धस्तु संमुखः चंद्रोऽपुरुश्च सह
जे श्वानो वा मांगभागतः सर्वकर्मायनवमे भारद्वाजो यथा कुलं नावस्य दर्शनं वा स्याद्वा मांगो संतुल्यं

सर्वोर्षादागतेचंद्रेगर्भाणांधारणंभवेदितिकश्चपोक्तेर्गर्भादिमासगर्भग्रहणकालस्तत्रवधिरावश्यकी यदाहवराहः पवनसलिलविद्युत् गर्जिताभ्रा
त्विनोयः सभवन्निवहन्तोयः पंचरुसस्तुमेघशति ततश्चगर्भग्रहणयोग्याश्रमावधिर्नदोषदा महतीचमिलगुग्गुलुनेन यतोवागदेणोक्तं गर्भसमये
ऽतिवधिर्गर्भाभावायनिमित्तकतेति निमित्तेषु कालादिकं साविकृतिः विद्यतिरुपधीयमानाहोषमुपधिनृपात् एतामहावर्षे रोषवत्त्वं अतए
वभूषासूरतो जलशानशस्ताइतिव हद्याचापामुक्तं तस्मादत्यव्यापामकालवर्षोदोषाभावः अत्यापान्त्यरोषः महत्यानुमहाराव शति सचमात्र
रात्रिकारमुक्तं प्राकृष्टकेनैकमहः प्रोक्तंदितीयेनत्रिरात्रकं तृतीयेनतुपंचाहंशरात्रमत्रः परं योवेनुचिदिनेवज्यमायमासेदिनद्वयं फाल्गुनेदिनमे
कंतुचैनेतुघटिकाद्वयमिति तु आवश्यककार्येविवयं ५८ पूर्वोक्तमेवाधेस्पष्टीकुर्वन्नावश्यकमात्रायातच्छांतिकं दुष्टशकुनशांतिकं चातिश

पशुमर्त्ययहं कितानयावदसुधास्यान्नहितावदेवदोषः ९८ अत्यायां वृष्टौ दोषो भूयस्यां दोषो भूयाव जीमूता
नातिर्योषे वृष्टौ वाजातायां भूयः सूर्यदोर्विवेसौ वर्णे कृत्वा विमेष्यो दधान दुःशाकुत्पेसा ज्यं स्वर्णे दत्वा गच्छेत् ॥
स्याभिः ९९ विप्राभ्ये भफलान्नदुग्धदधिगोसिद्धार्थपमांवरवेष्यावाद्यमपूरचावनकुलावध्वैकपश्वामिव

कुर्यात्तथासंदसाह अत्यायामितिस्वरार्थः प्रथमचरणं अतोयत्ताच्चाः पठेति तावत्प्रयाणादिषु भूयतो नामकाजवधिः प्रकरोति दोषं पावद्वे
त्सचरतां जनानां तथाप्यनंचरणं किं ताभिरिति तन्निर्मूलत्वा दुपेक्षं स्वयंप्रस्थाने सति मार्गमध्यनास्य यदोषः आवश्यकया चायादानमाह
जोमूतानामिति जोमूतानां मेयानां निर्योवेशश्चे अकालवयोवाजातायां सूर्यदोषेया शक्त्या सौवर्णे निमिर्मिते विवेकत्वा द्वाद्यणेभ्यो दद्यात्
तः स्वस्यागसेत् प्रसंगादुपशकुनानां दानमाह दुःशाकुन्येति शकुनस्य भवः शाकुन्येदुः चतश्चाकुन्येदुः शाकुन्यंतस्मिन्दुः शकुन
प्रस्थानकाले संभूते सति साज्यं सयतं स्वर्णं विप्रेभ्यो दत्वा स्वेषां भिर्गसेत् ६६ अथ शुभस्तचक्रशकुनात् शाहलविक्रीडितेनाह विम्राश्चेति वि
प्रावहवोहो ॥

मु० टी०
या० प्र०
१०६

206

रसुखोत्थं वादयवाक्यं अंधवधिरो प्रसिद्धौ उद्वारजसलास्त्री स्तेपदार्थागंतुः प्रसूयानसमये दृष्टाः संतौ न शुभाः किंतु अशुभफलाः नारदः सर्व
दिसुसुतनेषु भोस्तने मरणप्रदं अफलं न लुते वाक्यं वदपीनसकैते वेरिति औघधेयानमारो हे विवादेशायनेः शने विद्यारभे वीजवाये सतं सप्रसु
शोभने मिति १०३ अथान्यस्तकुने शादले विक्रीडितेनाह गोधाजाहकेति गोधाजाणि विशेषतः गोह इति भावया जाहकागत्रसंकोची प्राणि विशेष
सकतः प्रसिद्धः अहिः सर्पः शशकः प्रसिद्धः यानसमये एषा गोधादीनां कीर्तने स्मृतं तेनात्यसुखेन बोच्चारणं शुभं च पुनरेतेषां गोधादीनां शब्दो हतं अ
थवा विलोकने दर्शनेति विद्वं कपिज्रसाणां कपीनां वानराणां ज्रसाणां भस्त्रकादीनां मतौ गोधादिभ्यो व्यत्ययोऽयं यथा वानराणां भस्त्रकानां
कीर्तनेन निविद्धं तेषां भवदर्शनं शब्दितेनानि विद्वं शुभमित्यर्थः नद्युत्तार इति नद्यां गंगादेरुत्तारेणे भये भयसंबन्धिनी कार्यपलायनादिके प्रवेशे

कार्यसंवमनं च गर्दभरवोदसेति रुद्रभिणी मुंडां दीवरदुर्वचो अंधवधिरोद्वयानदृष्टा शुभाः १०३ गोधाजाहकसकरा
हि शशकानां कीर्तनेन शोभनेनो प्राद्येन विलोकने च कपिज्रसाणामतो व्यत्ययः नद्युत्तारभयप्रवेशसमरेन शर्थसं
वो सणे व्यत्यस्तः शकुनानपेक्षणा विधौ यात्रोदिताः शोभनाः १०४ वामांगे कोकिलापस्त्री पोतकी सकरो रत्नापि
गललुलु काश्रे साशिवा पुरुषसंज्ञिता १०५ ॥ गृहप्रवेशे समरे संक्रामे न शर्थस्य न घट्टव्यस्य संवी सणे गवे वे प्रायुक्ताः शकुनाः

व्यत्यस्ता विपरीताज्ञेयाः शुभशकुनाविप्राश्वेतादयोः शुभाज्ञेयाः वंध्या चर्मपाय शुभशकुनाः शुभफलदाज्ञेयाः नयेति मपदर्शनार्थं गमनेया
त्रायामुदिता विप्राश्वेतादयोः शुभाज्ञेयाः नपावलोकने शकुनः प्रयाणवदित्युत्तोरजदर्शनस्य भयस्तानत्वादपवादोयं १०४ अथान्यदृश्यं न
दुभाह वामांगे इति कोकिलापस्यो प्रसिद्धौ पोतकी दुर्गेति सकरो जात्यवटिका रत्नापसि विशेषः पिंगला भैरवी लुलुका लुलुं दरी शिवा
सगलो पुरुषसंज्ञिता पुनामः कपोतसंज्ञिता इति देसादयः एते गस्तं राजादीनां वामांगे वामभागे शस्ताः स्युः १०५ ॥ ॥ ॥

आदिनोराहसौरीचसहजल्लोकुमारिकोमोदानोसुभगानोचार्द्रनेसर्वकामदं सवेतनीयेकमेयेभौममयतफलंभवेत् हास्योविश्याः सुरामांसंलाभं
वसुनिश्चितः सप्राप्येचमेयस्यजीवोत्तोवात्रवतेने आदशोअलामेदः राहुभौममयमदअलयाद्यदिनतीयगः उहतेमोमयेपभ्येच्छाप्रलाभंधन
दिशेत् ३त्यादयःशकुनाःशकुनमयेभ्योत्तेयाविसरभयादिहोक्ताः १०१ अथापशकुनान्शाईलविक्रीडितेनाह वंभेति वंध्याप्रसिद्धाचमेप्र
सिद्धं तुषधान्यादिनुष अस्त्रिसर्पलवणानिप्रसिद्धानि अंगारोनिधुमोग्रिपिंडः रंधनपाकपोष्य क्रीवः वंठः विडुउहताविद्या अस्त्रीविद्याविद्योस
माविन्यमरः तैलप्रसिद्धं उन्मतोमद्यभ्रताद्यावेशवान् वसाशरीरोतधोनुविशेषः औषधप्रसिद्धं अरिशत्रुजटिलोजटावान् प्रवाइ सन्यासीतण

भारद्वाजनपानवेदनिनदामांगल्यगीतांकुशादृष्टाः सफलदाः प्रपाणसमयेरिक्तोघटः स्वानुगः १०१ वंध्याचर्मनुवास्त्रि
सर्पलवणांगारैधनक्रीवविडुतैलोन्मत्तवसौषधारिजटिलप्रवाइतणव्याधिताः नयाम्यक्तविमुक्तकेशपतिता
व्यंगसुधार्ता अरकस्त्रीपुष्पसरदः स्वगेहदहनंमार्जारपुटं सुतं १०२ कषायीपुडतंक्रपंकविधवाकुजाः कुटुंबेक
लिर्वस्त्रादेखलनंलुलायसमरं कस्मानिधान्यानिच॥ प्रसिद्धं व्याधितोऽचिकित्स्यव्याधिमान् नयः अपरिहितवस्त्रकुमारव्यति

रिक्तः अभ्यक्तः कृतंतेलाभंगोस्नातः विमुक्तकेशः असंपतकेशः पतितोमद्यपानाद्यभिरापवान् व्यंगश्छिन्ननासिकादिः सुधार्ताः सुसीडितः अ
रकरुधिरं स्त्रीणामृतुः शरदः ककलासः स्वगेहदहनं स्वगेहेऽग्निदाहः मार्जारपुटं प्रसिद्धं सुतं सिद्धा १०२ अन्यदपिशाईलविक्रीडितेनाह कषा
यीति कषायोरागविशेषः तेनरक्तं वस्त्रं काषायंतद्वान् पुडतंक्रं प्रसिद्धं पंकः कदम्बः विधवाकु जीप्रसिद्धा कुटुंबेकलिः पुत्रादिभिः कलहः वस्त्रादेः
आदिशस्त्रेनकमंडलुस्त्रादेखलनंनिर्मितंस्वहस्तापतनं लुलायामदिवालेवांसमरं पुटं कस्मवणानिधान्यानिमाघादौति कार्यासंनुलेवमे
नंवाते दसेदक्षिणभागेगर्दभः शब्दः अतिरुतक्रोधाधिक्यं गर्भिणीगर्भवती मुंडोमुंडितशिरः आर्द्रावर आर्द्रवस्त्र दुर्वचः स्वमुखोऽप्य ॥ ०

सु० टी०
या० प्र०
१०७

पार्यविरुद्धं शकुनमाहोदयाप्रपन्नतः प्राणायामत्रयं कुर्याद्वितीये द्वियुगं चरेत् तृतीये पुनरावपशांसायायादिनां तरे इति १०८ अथ यात्रा निवर्तौ गृह
प्रवेशमुपजात्याह यात्रा निवर्तौ विधिः संहतिविचारमुराधामगरे वत्स ध्रुवाणि रोहिण्युतराश्च अभिर्नक्षत्रे राक्षसायात्रा निवर्तौ प्रवेशने शुभं सिप्रच
रे नक्षत्रे अभिर्नक्षत्रे पुष्पहस्ताभिजिद्रिः अवणधमिशाशततारा पुनर्वसुस्वातीभिश्च प्रवेशने पुनरपि गमो यात्रा स्यात् तस्मादेतानि मध्यमानि द्वी
शादिनक्षत्रेषु प्रवेशक्रममात्म्यदीनां नाशः यथा विशाखायां प्रवेशो ह्रियोराश्यानाशः कृतिकायां प्रवेशो गृहनाशो गृहदग्धे स्यात् दारुणभे
मूलज्येष्ठादींश्चैवासु प्रवेशेषु च स्पनाशः उन्नमे पूर्वोत्तराभासी मया सुप्रवेशो चात्मनः स्वस्येव राक्षोनाशः स्यादित्यर्थः ज्येष्ठादि विचारो गृहप्रवेशप्र
करणात् ज्ञेयः अत्रेदं विचार्य यत्र मासे यात्रा कृता तन्मासान्नवमे मासियात्रादिना न्नवमे दिने च प्रवेशो न विधेयः गुरुः निर्गमा न्नवमे मासि प्रवेशो नैव

द्वितीयेषोऽष्टप्राणां सूरतीयेन कचिद्वजेत् १०९ यात्रा निवर्तौ शुभं प्रवेशनं मृदुध्रुवैः सिप्रचरैः पुनर्गमः दीशोऽनले
दारुणभेतथोन्नमे स्त्रीगेहपुत्रात्मविनाशनं क्रमात् १०९ अथ नक्षत्रमासतिथिकालवासरोद्भवशूलसंमुखसित
जुदिकृपा।

शोभनः नवमेदिवसे चैव प्रवेशो नैव कारयेदिति १०९ अथ विवाहप्रकरणोक्तदोषातिदेशं प्रायतदोषाश्च शिष्याणामविस्मरणार्थं मेजुभाषिण्या
ह अथ नक्षत्रेति एते अथ नक्षत्रादयो दोषा विवाहप्रकरणोक्तदोषाश्च यात्रायां नक्षत्राद्येन शूलः सोम्यायने सूर्यविधुतदोतमिति मासोद्भ
वः शूलोदिविधः ग्रंथात्तरोक्तः रक्षादिचित्रिगणेषु केषां प्राच्यादिदिस्तनगतव्यभिक्त्येकः कपाटकंदकादिश्च द्वितीयः सरोदये नयस्त्वयो वधा
स्याश्च पूर्वोक्तादिबुधैः क्रमात् राशयोद्देशे वेतुमेवांताः सूर्यमार्गजैः यत्र पूर्वोदिकायां रवराश्यादिगौरविः सादिशास्त्रमिताज्ञेयास्तिस्रः
शेषाः सहोदितानि कपाटकंदकादिर्यथा कपाटं पूर्वतो ज्ञेयं कार्तिकादित्रिकंतथा नभस्यतो वास्तुमधोरेकेन कंदक इति ज्योतिषार्कवचनात्
नक्षत्रशूलः नक्षत्रेदिशिशक्रभेन विधुसौरिजारेत्येति तिथिशूलः योगिनी नवश्रम्य इति संमुखसितजुदिकृपा संमुखः शुक्रः संमुखो बुधः संमुखो
लोदि

अथरूपमुपभाह सिक्करति सिक्करोमृगजातिः पिककः पक्षिविशेषः भासः श्रीकंठः वानराः एतेप्रसिद्धाः रुरुर्मृगविशेषः स्त्रीसंज्ञकाः स्त्रीनाम्नां मृग
 पक्षिणः दक्षिणभागगाः शुभाः शोवाः प्रसिद्धाः १०६ अथोक्तं व्यतिरिक्तानां मृगपक्षिणां सामान्याः प्रादक्षिणेन शकुनमनुपभाह प्रदक्षिणगता इ
 ति रुरुव्यतिरिक्ता मृगाः पक्षिणश्च यात्रायां प्रादक्षिणेन गताः अलिताः अथाः शुभफलदाः स्युः परंतु ओजामृगाविवृमसंख्यात्विपेचसंप्रादयश्चेद्वजं
 तो दक्षोत्तरातिधन्याः स्युः वामेति स्ववामभागे स्वरस्वनो गदेभ्यश्चोतिधन्यः अथ शकुनां नौकियेतां कालविशेषेन वैल्यमाह वराहः नग्राभ्यारण्य
 गोम्राहो नारण्येनामसं स्थितः दिवाचरो नशर्वयो नचन तंचरो दिवा हं दरो गार्हेतलत्रकलहामिषकोक्षिणः आपगांतीरतामता नद्याः प्रा
 कुनाः केचित् रोहिताश्वाजवालेयकुरेगोष्ट्रमृगाः शशाः निष्कलाः शिशिरेत्यावसंते काककोकिलौ ननुभाद्रपदेत्याह्याश्रकराश्चरकार्य शर

सिक्करः पिकको भासः श्रीकंठो वानरो रुरुः स्त्रीसंज्ञकाः काकभ्रमराश्चानः सुदक्षिणाः शुभाः १०६ प्रदक्षिणगतान्
 द्यायात्रायां मृगपक्षिणः ओजामृगाव्रजंतोतिधन्या वामे स्वरस्वनः १०७ आयेः पशकुने स्त्रित्वा प्राणानेकादशव्रजे

यासादगोत्रौचाः श्रावणे हस्तिचातको व्याघ्रसेवानरदोपिमहिषा सविलेशयाः हेमंतेतिः फलाज्ञेयावालाः सर्वविमानुवा इति प्रभयशुक्रदुम
 कंठकी सुप्रमशानभस्मास्त्रिबुधाकुलेषु प्राकार्णत्यालयजजैरोषु सौम्योपि पायः शकुनः प्रकल्पः देवज्ञमनोहरे वरं अयेदुर्जनकालसर्पोव
 रं क्षिपेद्याग्रमुखे स्वमंगं वरेतरेदारिति धिभुजाभ्यां नोस्त्रययेदुः शकुनं कदापि १०७ अथावश्यककार्ये विरुद्धशकुने जाते परिहारमनुप
 भाह आद्य इति आवश्यककार्ये विरुद्धशकुने जाते एकादशप्राणान् स्त्रित्वा एकादशप्राणपरिसेद्यं कालं स्त्रित्वेत्पर्यः ततः समीचीने श
 कुने व्रजेत् तत्रापि विरुद्धशकुने संवतो वा ३ शसंख्याकां प्राणान् स्त्रित्वा शुभशकुने व्रजेत् तत्रापि पुनस्तृतीये विरुद्धशकुने संवते कवि
 दपि न व्रजेत् किंतु वन्यग्रहमागच्छन् दशसुर्वसरे प्राणान्तिष्ठेत् अथैतनुप्राणायाममन्त्रमवेद प्रतीक्ष्यमित्युक्तं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शु० टी०
वा० प्र०
१०८

208

अथवास्तुप्रकरणं व्याख्यायते गृहनिर्माणप्रयोजनं भविष्यपुराणे गृहस्थास्पृश्याः सर्वानतिध्वंतिगृहं विना यतस्तस्माद्गृहं भवेत्तस्य सप्तमोऽनुवे॥
गृहं स्वसत्ताकं न सिध्यति तिः फलाभवंतीत्यर्थः इत्याद्यर्थे मनस्यालोच्यमानादिषु स्वस्य शुभांशुं मेलाभालाभादिविचारं शास्त्रं लविक्रीडितेनाह यद्वि
तिनामभावव्यावहारिकनामभावव्यावहारिकनामराशेर्वशिकारत्वा यस्य नामादेर्भयं यथा चरणादिसंज्ञकोऽयमराशिः मोनाख्यः स चेद्वितीयो नवमः प
चमः एकादशसंख्यादशमस्य स्यात्तदा सोऽयमः स्वस्य शुभः स्यात् अतथा न शुभस्यैः यथानीलकंठराशेर्वशिकारत्वा तत्तच्च मोमीनराशिश्चरणादेरत
श्चरणादिनीलकंठस्य वासयोग्यः नामसोऽक्तं च अत्र नामराशेरेव ग्राह्यः काकिण्यां वर्गं शुद्धौ च वादेष्टे स्वरौ द्ये मंत्रे पुनर्भवेत्तरेण नामराशेः प्रधान
तदिति अथयामात्मनोरुत्तमर्णधर्मत्वं चाह स्वर्ग इति वर्गोऽस्तु अत्र च दत्तपयशवर्गः स्वर्गेशमाजोरसि हेतुना सप्तसु सप्तगवीनो निजपंचमवैरिणा
मृष्टोऽस्तु तत्र यस्यापुंसो यत्तसंख्याको वर्गो गृहादिस्तद्वर्गसंख्यादियुगं विधाय परस्य नामादेर्वर्गसंख्यायां च कृत्वा तैरस्यभिः शेषितमवशिष्टं

पद्मं कसुते शदिद्वितमसोऽयमः शुभो नामभात्स्वर्गदियुगं विधाय परवर्गद्वं गजेः शेषितं काकिण्यत्वनयोश्चतुर्दि
वरनो यस्याधिकाः सौम्यदोऽथद्वारं द्विजवैश्यश्च द्रव्यपराशीनां हितं प्रवृत्तः १

ताः पुंसः काकिण्योऽज्ञेयाः एवं नामादेरपि वर्गसंख्यादियुगीकृत्वा परस्य पुंसोर्वर्गसंख्यायां कृत्वा गजेर्भजेऽवशिष्टाः यामस्य काकिण्यो भवंति एवं
अनयोः पुरुषयामयोः काकिणीनो विवराद्यस्याधिका अवशिष्यते सौम्यदः परस्य लाभदः यथानीलकंठस्य वर्गः सप्तः तत्संख्या ५ दियुगः १० च
रणादिवर्गः सिंहः ३ तत्संख्यायां पुक्ता १३ गजभक्तावशेषं ५ नीलकंठस्य काकिण्यः एवं यामवर्गसंख्या ३ दियुगादेर्नीलकंठवर्ग ५ संख्यायां पुक्ता १३
अस्य भक्तावशेषं ३ यामस्य काकिण्यः द्वयोरेतवशेषं ३ नीलकंठस्य अधिकत्वेन दातृत्वाद् व्यहतिरित्यर्थः उक्तं च स्वर्गदियुगीकृत्य परवर्गे न योजयेत् अष्ट
भिस्तु हरेऽङ्गो योधिकः सज्जणी भवेदिति अथद्वारं वेशनमाह अथेति द्विजादिराशीनां पुंसां क्रमेण प्रवृत्तः प्राच्यादिदिक्चतुष्टये द्वारं हितं यथा द्विज
राशीनां कर्कशश्चिकमीनां हवेदिति वैश्यामराशीनां वृषकत्यामकराणां दक्षिणदिशि शूद्रराशीनां मिथुनतुलाकुंभानां पश्चिमदिशि नपराशीनां मेघ

सिंहधनुर्वाक्यजतरिषिद्वारं हितं १॥

मु० टी०
वा० प्र०
१०६

वि १६ नागो ८ जु ३० तिथि १९ गिरिश ११ आ ३ क्ततो २२ द १४ तुर्द तत्वा २५ त्वस्य १७ क ९ द्वा १ नखे २० ना १२ र्णव ४ विक्कति २३ दिना १५ द्या ७ क्तो ॥
 २६ भेदु १९ का १० गोपीराजः कथयति गोभ्रह्मतिभयुजिसतिविष्णु अहिहताहकप्रक्त्याख्याविश्वदयः फले आह विगतः एकोयस्यात्सर्वकः सचासौ
 आयश्चैकायः ध्वजादिरियायः सचगोभुवश्चैवापरस्परयुणानोमेकायगोभ्रह्मतिश्चमेकायगोभ्रह्मतिभेतयोसुकमेकायगोभ्रह्मतिभयुक्तसि
 नसतिभशेषात्मे २७ भेत्ते सतियच्छेवं तस्माद्विष्णुनामानशिव्य अहिहता अष्टयुगिताहकद्वौ प्रक्त्याख्या एकविंशतिः विभेत्तयोदशोत्पादयो २
 ह स्तेत्रफले सायं ३ शायसहितं आह वदति अत्रोदाहरणं शायः ३ व्येकः १ गो भू १९ हतिः ३९ इष्टं रोहिणी तत्संख्याया ४ सुतं ४२ अस्मात्मे २०
 शेषं १५ एतत्संख्याया फले २५ अहि ८ हंत २०० सायं २०३ इदं शायनक्षत्रभवं क्षेत्त्रफले सर्वसमेव महद्दहप्रमाणमाह वेति वाऽयवान्ततश्चायस

युक्तायने १० आषियुताविभक्ताभूपाश्विभिः शेषमितोहिपिंडं ३ स्वेष्टायनसन्नभवोद्यदेष्ट्यहस्यादिस्रतिहृच्चरीयता
आयाध्यजोभूमहृश्चगोखरेभध्वाहकाः पिंडरहाष्टशेषिते ४ ध्वजादिकाः सर्वदिशिध्वजमुखकार्यहरीप्रवयमोतरे
तथा।

हिनं जानयत्सेत्रफलं अष्टिदृग्मेसुपुतं अष्टिदृशश्च अष्टिदृशः अष्टिदृग्भिः वोउशाधिकदिशत्या २१ ई हतो गुणिनो यद्दृष्टः एकदिश्यायेकं मे
न युक्तं कार्यमित्यर्थः अत्रैवाचार्यप्रयोगोपिराजस्यापि पद्यं इव सौख्यमुनीदबोद्धिरहि - दृष्टेमात्पने त्वायतो नो च कुध्यति शोधमय सहिता
स्वेवं त्रिहित्साग्रकं चेत्पादिसुपुतयथा तु तदशेषस्यादयो रामहत्ता प्रघादिकरात्विताः फलमभीषाय संजायते सिद्धैर्भक्तः स्यात्करादिष्वदीर्घमा
नार्थं वैकादिति घान्न भोगान् तावद्यावत्प्रक्षियेदियमान विस्तारस्यादिसुदैर्घ्येण भक्ते ३ अधोतरार्धेन ध्वजाद्यानाह आयेर्वर्णपरत्वेन वहार
निवेशनमुपजात्याह आया इति ध्वजादिका इति पिंडे स्त्रफले अथ शेविते ये द्विशियंतत्परिमिता ध्वजादिका आयाः सुः ध्वजधर्मो प्रसिद्धो हरिः सि
हः शुक्रकुङ्कु रंगोर्वरः खरो गंदर्भः उभो हस्ती ध्वांसः काकः स्वार्थेकः ४ सर्वदिशीति ध्वजारूपे आये सर्वदिशि दिक् चतुष्टये पितृह्वारं कार्यं ॥ ॥०

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

अथराशिपरत्वेनग्रामनिवासेनिषिद्धस्थानानिवसंततिलकयाह गोसिंहेति वक्तुमिष्टस्यग्रामस्यवत्त्रविभागवन्नवधाविभागंज्ञात्वामध्येविभागोसिंह
नक्रमिष्युनननिवसेत् वयसिंहमकरमिष्युनराशिमत्तः पुरुषानवसेषुः अथसर्वककुभः पूर्वदिशातोषदिगातोषदिस्तु अतिरश्चिकः तदादिशिमत्तः
पुरुषानवसेषुः यथा सर्वस्यावश्चिकः आग्नेय्यांशुवामीनः दक्षिणस्यांकन्या नैऋत्यांककः पश्चिमायांधनुः वायव्यांतुलाउत्तरस्यामेवः ईशान्यांकु
भः नवसेदित्यर्थः यथा अवर्गः पूर्वस्यां कवर्गः आग्नेयां चवर्गोदक्षिणस्यां दवर्गो नैऋत्यां तवर्गः पश्चिमायां यवर्गोवायव्यां यवर्गोउत्तरस्यां रावर्गो
शान्यां ववर्गोदित्यर्थः कीदृशः वर्गः स्वपंचमपराः स्वस्मात्पंचमः परः शत्रुयेवांते यथा अवर्गः सर्वस्यावलो अनेनपश्चिमायां द्वारं निवासो न विधेयः
एवंकवर्गोदीनामपिवायव्यादौ द्वारं निवासोचानविधेयः २ अथेष्टनक्षत्रायाभ्यां रवभस्याविस्तारायाममिंद्रवज्रैर्दवंशापूर्वाधेनाह एकोनिते

गोसिंहनक्रमिष्युननिवसेन्नमध्येग्रामस्यसर्वककुभोति श्रवांगनाश्च कर्कोधनुस्तुलभमेवयदाश्रुतद्वर्गस्वपंचमप
रावलिनः स्युरेंद्र्याः २ एकोनितेष्टेष्टहतादितित्योरूपो नितेशयहेतुं दुर्नागैः ॥

ति स्तेषामेति च तत्रराशिकुटादिदंपत्नोरिवचिंतयेदिति वसिष्ठोक्तेः यदेवनसन्नं व्यवहारनाम्ना विवाहोक्तमेलापकविधिना शुभदं स्यात् तदेव स्वेष्टं
कल्प्यं यश्चध्वजाद्यष्टाये विषम आर्य ईषितः स्यात्स एवेष्टायः कल्प्यः ताभ्यां विस्तारायामज्ञानं यथा नीलकण्ठस्यानुराधानसन्नेतस्यरोहिण्यास
हमेलापकः संभवती तीक्ष्मरोहिणी कल्पितं तत्संख्या ४ एकोनितेष्टेष्ट ३ अनेनैदितित्यो १५२ हताः ४५६ ईशायः सिंहः कल्पितः ततोयः
रूपो नितेशयः २ अनेनैदुर्नागाः ८१ युगिताः १६२ पुताः ६९८ यनैश्च १७ पुताः ६३५ भूपाभिमि २१६ विभक्तः प्रोवे २०३ इहं श्रीमेवसेन
फलं गृहस्य ईशायनसन्नं भवं अथ कल्पितेष्टेष्ट २९ अनेन भक्तैलव्यो विस्तारः ७ अथ कल्पितविस्तृतिः ७ भक्तौ लव्येष्टेष्ट २९ अत्रंगोपीरा
जाचार्यकृतं सन्नं विष्णुवैकायगोभ १६६ हतिभुजिफलं गोमिराजोभशेवानसायवेष्टादिष्ट्या २१६ पुतमहि ६ हताइक २ प्रकृत्या २१९ एव

व्य १३१ वाणाः पसिष्ट २४

सु० १०
वा० २०
११०

गृहभक्तमेणयथा गृहेहारंयस्योदिशिविधित्तित्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः
कं प्रहृष्टशुभना गृहायलब्धः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः
तज्येयदिसेष्टेयः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः
नसति सर्वद्वारपश्चिमद्वारवानकार्ये तत्रचंद्रः पृथुस्ति नो अथस्ति नो वा भवति एवंमवादि सन्नेसुतत्तद्विज्ञः
सिणद्वारसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः
सं अवशिष्टं यद्विज्ञः यथा रोहिणी भे ४ अथमेवमयः असौम्यः ध्रुवादिनामाक्षरपुक् ध्रुवादिनामान्यधुनैववस्यतियत्पानिदि सुनामानि दि

५१०
कर्तुः स्थितिर्नो विधुवास्तु नो भे पुणस्ति नेष्टं गते खनिः स्यात् ६ भं नागतं संव्यय ईरितो सो ध्रुवादिनामाक्षरपुक् सपिंडः त
शो गुणैरिंद्रं तं न भू पाह्यशा भवे पुनश्चुभो जकोत्र ७ दिसु पूर्वो दिनः शालाध्रुवा भ्रदौ कृता गजाः शालाध्रुवांक संयोग सैको
वेशमध्रुवादि कं ८

सुहाराणि चिकीर्षितानि तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः सन्नेसुतत्तद्विज्ञः
सोभतावशिष्टः एकदिशि शेषेण इदं यमराजसंज्ञका स्वयो शाः स्युः अत्र गृहं भेः तकोयमाख्यो शाको न शुभः अर्थादिद्राजानो शुभफलदो ७
अथ शालाध्रुवाद्यानयना नुष्टमाह दिक्ष्विति प्राच्याद्वारचिकीर्षिते शालाध्रुवांक एकः दक्षिणस्यां दौ पश्चिमायां कृतो अथ नारः उत्तरस्यां गजा
अथो अथदिक् परत्वेन यावति द्वा राणि एकं द्वे त्रीणि चत्वारि वा चिकीर्षितानि तावतां शालाध्रुवाकां संयोगः सैक एक पुता सन् ध्रुवादि कं वे ॥
श्मयं हं स्यात् यथा सर्वस्यां पश्चिमायां द्वारे अथीये शालाध्रुवो ११४ अथ यो र्योगः ५ सैकः ६ यदं जानं कां ताख्य एवं सर्वे दक्षिणे उत्तरदि सु
शालाध्रुवाणां ११५ संयोगः ११ सैकः १२ धनदाख्यं यदं दिक् चतुस्र्यै विजयाख्यं यदं वीर्यमिति ८

होसिंहाये सर्वदक्षिणोत्तरदिस्सुहार्कार्येन पश्चिमदिशि तथा वृषाख्ये प्राच्यादिश्ये च द्वारानाम्पदिस्सुगजाख्ये आये प्राग्यमयोः सर्वदक्षिणदिश्योः गृहहा
 रकार्ये आया नो प्रयोजनमाह विष्णु कर्म वृषसिंहगर्ज चैव त्रुदेकपटकारयोः द्विपुः पुनः प्रयोजनो वा पीकूपसरमुच मगोद्रमासनेदद्यात्सुयनेषु गजपुनः वृ
 षभोजनपात्रेषु सचादिषु पुनर्ध्वजं अग्निवेशमसुसर्वेषु गृहेषु ह्युपजीविनां धूमनियोजयेत्केचिन्स्थानेषु सादिजातिषु खुरो वैश्या गृहेशो धांसश्चापि
 कुटीषु च वृषसिंहध्वजश्चापि प्रासादपुरवेशमनि गजाये वा ध्वजा ये वा गजानां सदनेषु भू अश्वालयध्वजाये च खराये च वधेपि वा अमंत्रसस्त्रवस्त्राणां
 वषाये वा ध्वजेपि वा पादुकोपातहोकार्ये सिंहसिंहाख्ये वा ध्वजे उक्तानामप्युक्तानां सर्वेषां च ध्वजः पुनरिति अथ ब्राह्मणादिवर्णपरत्वेन द्वारानि वे
 शानमाह अथ वेति द्विजादितो ब्राह्मणादिवर्णविभागेन पश्चादुदक् सर्वयमे यथा ब्राह्मणस्य पश्चात्सुखं सन्नियस्योदस्युखं वैश्यस्य सर्वसुखं शूद्र
 स्य दक्षिणासुखमित्यर्थः श्रीपतिः ध्वजे प्रतीची सुखमगजानां मुदस्युखं भूमिभूतां च सिंहं विशेषं वृषप्राग्बदनं गजेतुष्टं दस्यया म्यातनमावनेती

प्राच्यां वृषे प्राग्यमयोर्गजेथवा पश्चादुदक् सर्वयमे द्विजादितः ५ गृहेशान्स्त्रीसुखवितनाशोः केन्द्रीज्यशुक्रे विवले सनी
 चे ॥

ति ५ अथ गृहार्थे विशिष्य कालनिषेधमुपजात्याह गृहेशेति अर्केन्द्रीज्यशुक्रे विवले निवले अस्ते अस्मंगते नीचे नीचराशिगते सति क्रमात् गृहेशान
 न्स्त्रीसुखवितनाशो भवति यथा सूर्ये निवले नीचस्थिते गृहेशस्य नाशः इन्द्रो चन्द्रे निवले अस्मिन्ने नीचगते वा गृहेशस्य स्त्रीनाशः गुरोरे ज्येति विवले
 सगते नीचगते वा गृहेशस्य सुखनाशः शुक्रे निवले सगते नीचगते वा वितनाशः वसिष्ठसु नीचे शशुगते जीवेशु क्रे चन्द्रे अथवारो निर्मितं सदनं शब्ददि
 तिनित्यत्वमाप्नुयादिति अस्मदोषोचनग्राह्यः प्रातिदिवसिको बुधः नासदोषः सदा चन्द्रे नमैत्रे जस्य नीचत इति कर्तुरिति यन्न सन्नेदिनचदस्तिदि
 धुभं यत्त गृहस्य विस्तारायामवशादुत्पन्नं भेदं हभंतस्मिन्पुरस्ति ते संमुखस्ति ते सति कर्तुर्गृहनिर्माणकर्तुस्तद्गृहस्थितिर्निवासो न स्यात् ८
 गृहगते वा विधुवा लुनो भे सति खनिः खननं चोक्तं नायद्वारं तद्वशात्सर्वे सुहानिः स्यादित्यर्थः पुर एव स्थितत्वं च ॥ ॥ ॥ ॥

सु० टी०
वा० प्र०
१११

271

अथ केवाचिन्मतेन गृहस्थायादिनवकमपुजातिकापथ्यावक्रास्वाभ्यामाह पिंड इति आय इति पिंडे क्षेत्रफलेन वधा स्थापिते क्रमेण नवादिरेकै
 युगिते क्रमेण नागादिभिरंके भेके च सति यदवशिष्टं तदायादिकं स्यात् यथा क्षेत्रफलेन वभिर्युगिते अथ भिर्भेके शिवमायः स्यात् तद्यथा पिंडः २०३
 नवयुगितः ९८२७ अथ भेके शेषे ३ सिंहायोजातः एवं सर्वेष्वानीताः इमे वारः ७ अंशकः ५ इव्यं ४ अणं १ नसत्रं ४ रोहिणीतिथिश्चतुर्थी ४ योगः
 २ प्रीतिः आयुः ६४ उक्तं च गो ९ क ९ त्वे ६ ८ युगा ३ ८ नाग ८ जलधि ४ व्याले ८ हंतं भूफलनाग ८ द्वा ७ क ९ दिवाकर १२ ८ भ २० तिथी १५
 योगैः २७ त्वत्सर्ग्ये १२० भजेत् आयं वारमयां शकं धनमृणं तारांतिथिं चिंतयेद्योगं चापुरितौ हशेषकपदेभागे हतैः तान्त्रिकैरिति अथेवां प्रयोजनं विष
 मायशुभायैव समायः शोकदुःखदः वारणां सूर्यारवारारण्येशां सदावद्भिभयप्रदाः यथागणितगतो भौमवारः सति यः तद्गशिः मेव वशिकौ नो नि
 द्यौ तद्देशाय सिक्तस्मिंश्चिन्नमेव वशिकृतं वा शानि विदुः एवं सूर्यवारोपि अन्येषां वारारण्येशां शुभाः अंशानां च गृहस्थागतनसत्रं तदि
 शयात्मकं यदि तन्न वां शवशातत्रज्ञातव्यं सर्वदा गृह इति कृतिकादिराश्यात्मिका वशेषे मेवः द्यादिशेषे वषः मृगेष्टाधिके शेषे मिथुने
 अन्यथा वषः पुनर्वसावप्यशकत्रयं यावन्मिथुने अन्यथा कर्कः एव मुत्तरफाल्गुन्यादिषु दिराश्यात्मके गृह नीयं ननु निः संदिग्धे वशिन्या
 दिषु धनर्णयोश्च धनाधिकं गृहं च द्यौर्निर्धनं यदणाधिकमिति न सत्रस्य वियत्प्रदा विपत्तारप्रत्तराप्रतिकूलदा निधनाख्यातारका तु स
 र्वदानिधनप्रदा अस्मार्थः गृहकर्तुं नैसत्राद्गृहभं संख्यां न वभक्तावशिष्टं यदि विपत्तारादिकं स्यात् तदा तद्गृहमनिष्टं स्यात् अन्यथा शुभानि
 कश्ययः दत्ते दुःखं न तीयसं पंचमसं पशः सयं आयुः सयं सप्तमसं कते भाद्यादि सप्तममिति यदा तु गृहकर्तुं गृहस्पृचैकमेव न सत्रं तत्र खय
 मेव निर्णयमाह गृहेति गृहे शस्त्रास्त्रा मितसत्रं प्रायुक्त प्रकारेणा नीतं गृह भं च नयौरेक्य एकमेव चेद्दे स्यात् तद्गृहकर्तुं मरणप्रदं स्यात् गृहस्पतस
 ते स्तेकं धिस्यं चेन्निधनप्रदमिति वसिष्ठोक्तैः वास्तुशास्त्रे दिराश्यात्मके भेषुराश्यादि निर्णयो न्यथाभिहितः अभिन्यादित्रयमेवेति हे प्रोक्तं
 मघात्रयं मूलादित्रितयं चापेशेषेषु नवराशय इति अथ पक्षो वास्तुशास्त्रे नवांशानुक्तैरुक्ताः गृहस्पतसत्रराशिज्ञाने वर्णो वश्यमिमाद्युक्तं प्र

अथ धुवादिनां नामासंख्यायाचक्रं संदसाह तिथ्यर्केति हि सुपूर्वादि तस्यादिनायत धुवादिवेशमसमागतं शालाधुवांकसंयोगः सेकोवेशमेव
 कदिशो संख्यामवधारयेत् सा चेत् संख्या पंचदशी द्वारशी अथमी खोऽशी नवमी एकादशी चतुर्दशी वा स्यात् तदा ग्रहनामासंख्यात्मकं स्यात् १५१२
 १८१६ १९१३ १९४ अत्र त्रीण्येवास्तराणि सव संख्या प्रथमा द्वितीया चतुर्थी पंचमी षष्ठी दशमी तृतीया त्रयोदशी वा स्यात् तदा ग्रहनामदो अस्
 रद्वयात्मकं स्यात् सा संख्या सप्तमी स्यात् तदा व्ययश्चतुरसरे ग्रहनाम ६ अथ यद्यपि धुवादिनामासंख्या ज्ञाने प्राकपथेनेव जातं तथापि तन्मध्ये
 कानि शुभानि कान्यशुभानि सप्तदश फलसूचनायै खोऽश्याहोणां नामानि अयोगीति संदसाह ध्रुवधात्येति अत्रार्थगीतिलक्षणं वा अर्थार्थी

तिथ्यर्कोऽष्टिगोरुद्रशक्तेनामासंख्यं भूद्व्यं गदिकवक्त्रि विष्टेषु द्वौ नगः व्ययः ९ ध्रुवधात्येजयनंदौ खरकोतम
 नौरमंसुमुखं दुर्मुखं रिपुदेवितदनाशे चाक्रंदं विपुलं विजयाखं स्यात् १० पिंडेन वांकांगगजाग्निनागनांगाब्धिः
 नागैर्युगितैः क्रमेण विभाजितैः नागनागं कसूर्यनागर्हतिथ्यसखभानुभिश्च ११

धैयदियुरुणे केनाधिकेन निधने

पुंजे इतरतदन्निखिलं यदीयमुदिनेयमार्थगीतिरिति अत्रार्थसाधर्वद्वे ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 मान्यत्वं सणमप्यनुसंधेये विशेषत्वं सणस्य सामान्यत्वं सणाधीनत्वात् निधने प्राप्ते ध्रुवमर्ध्वमुखं प्रथमं ग्रहं धात्यं सर्वद्वारं द्वितीये जयंद
 सिणद्वारं तृतीये नंदं प्राग्दक्षिणद्वारं चतुर्थी खरं पश्चिमद्वारं पंचमं कांतं प्राकपश्चिमद्वारं षष्ठं मनोरमं दक्षिणपश्चिमद्वारं सप्तमं सुवक्रं प्रा
 ग्दक्षिणपश्चिमद्वारं अष्टमं दुर्मुखं चतुर्द्वारं नवमं क्रूरं पूर्वोत्तरद्वारं दशमं रिपुदेवं त्रिणोत्तरद्वारं मकारद्वारं वितंदं सर्वदक्षिणोत्तरद्वारं द्वादशना
 शाखं पश्चिमोत्तरद्वारं त्रयोदशं आक्रंदं प्राकपश्चिमोत्तरद्वारं चतुर्दशं विपुलाखं द्वादशं पश्चिमोत्तरद्वारं पंचदशं विजयं चतुर्द्वारं खोऽश्याहोणां नामानि अयोगीति संदसाह ध्रुवधात्येति अत्रार्थगीतिलक्षणं वा अर्थार्थी

मु० टी०
वा० प्र०
११२

212

श्रीणिचस्रग्धरयाह कुंभेः कं इति कुंभस्तेत्येफालानेचमासिप्रागपरमुखेगहंप्राश्चुरं पश्चिममुखं वा गहंसतशुभफलं स्यात् प्रावणेमासेसिंहक
किं संक्रांतोऽप्राश्चुरं पश्चिममुखं वा गहं स्यात् पौषमासेनक्रमकरं संक्रांतौ च प्रागपरमुखं गहं स्यात् अथगोजगेः कं चषमेवगेसूर्ये राधे वैशाखे
मासियाम्योत्तरमुखं सदने शुभं स्यात् मार्गमागशीर्षे ज्येष्ठा कालिगे तुला वश्विकगते सूर्ये सतियाम्योत्तरमुखं सदने दक्षिणमुखं मुत्तरमुखं वा सदने गहं
स्यात् नारदः गृहसंस्थापने सूर्ये मेवगे शुभं भवेत् चषस्थे धनवृद्धिः स्यान्मिथुने मरणं ध्रुवं कर्कटे शुभं मोक्तं सिंहेश्वरविवर्धने कन्यारोगंतुलासौ।
रत्नवश्विके धनवर्धने कार्मुके च महाहानिर्मेकरं स्याद्दनागमः कुंभे तु रत्नलामः स्यात् मीने सप्रभया वहमिति चांद्रमासानाह श्रीपतिः शोको धान्यं
मृतिपशुहृत्तीदृक्वद्विदिनाशो पुद्गलस्यतिर्यधने श्रीश्रवद्वेभं यंच लक्ष्मीप्राप्तिर्भवति भवनारंभकर्तुः क्रमेण वैत्रादूचे मुनिमिरिति फलं वा
स्तुशास्त्रोपदिष्टं इति अत्र सौरचांद्रमासानां महान् शुभाशुभफलविरोधः अत्र चिकीर्षितं गृहद्वारानुकूलरविसंक्रमसमीचीनविहितमासेषे
वैशाखादिषु गृहारंभः कार्य इति विरोधाभाव इति तथैवोपनिबद्धं दारनियममाह श्रीपतिः कर्त्तुं न क्रहरि कुंभगते कं सर्वपश्चिममुखानि गृहाणि
नोत्ति मेव वश्विकयोगे दक्षिणोत्तरमुखानि च कुर्यात् अन्यथा यदि करोति दुर्मेतिर्माधिशोकभयनाशमश्नुते मीनचापमिथुनांगनागते कार्ये
अगृहमेव भास्करे इति तत्र कुंभा कं सहिते फालाने प्रागपरमुखं गृहं कार्यं उभयोर्विहितयोरेकवाक्यताश्रयणात् एवमग्नेपि सर्वत्र जगन्मोहने
वावाणेशादिगेहानि निंद्यमासेन कारयेत् तत्र दारगृहारंभे मासदोषो न विद्यत इति अथ न सत्राण्याह ध्रुवेति ध्रुवाणि रोहिण्युत्तरात्रयं मृदुनि
मृगरेवती चित्रा सुराधाः वरुणः शततारकास्वाती वसुधैनिषा अर्को हस्तः पुष्यश्च एषु मेखु गृहनिर्माणं सत् शुभं स्यात् गर्गः श्रुतं रोहिण्यं
उष्यं मेत्रेकरद्वये धनिशदि तये पौष्मे गृहारंभः प्रशस्यत इति अत्र मृगोक्तः तदुक्तिश्च महेश्वरापुक्तेः सती गोहमिति अदिन्यां पुनर्वसौ सति काय
हनिर्माणं प्रशस्तं तत्रेति तत्र सती गृहद्वारं भविष्यभयोः श्रवणाभिजितयोर्नक्षत्रयोः प्रवेशः शस्तः लस्तः पुनर्वसौ नपादीनां कर्तव्यं सति काय
हं श्रवणाभिजिती मध्ये प्रवेशं तत्र कार्ये इति अत्र न पपदोपादानात् ब्राह्मणाणां प्रवृत्तं न क्षत्रेव कार्यं आवश्यकत्वेन श्रवणाभिजितो मुहूर्तः त

कोरेणहृत्स्वामिनसन्नराशिवशातयटितारिविचारोविधेयः तन्ननाडोविधेप्रशस्त्युक्तंविंतामणौसेज्यसेवकयोश्चैवयहतत्त्वामिनोरपिपरस्परंमित्रयोश्च
देकनाडीप्रशस्त्यतइतिनिधिप्रयोजनंदर्शयित्वाचवर्जयेदितियोगानामपिदुष्टयोगाश्चवर्ज्याःआयुःप्रयोजनंतावत्तालंयहावस्तिमिरितिअत्राभी
ष्टांशादिसिध्यर्थंअंगुलादिकंप्रक्षिप्यविशोध्यवाक्षेत्रफलेसाध्यं१२अथयहहारंमेवयवास्तुचक्रंशालिनीभ्यामाहगेहाद्यारंभइतिलाभोरंभेरिति
गेहंयहंआरिशब्देनप्रासादयामादितद्वारंभेसतिअर्कभातस्यपात्रांतनसत्रांतरांभेस्त्रिभिर्भैःवयस्यवत्सस्यशीर्षेस्त्रिभिःसर्पिःदाहःफलेस्यात्त
तोवैदभैःअग्रपादेपुरस्तिनपाद्वयस्त्रिभिःअन्यग्रहंजनवासरेहितंस्यात्ततश्चतुर्भैःपृष्ठाद्वयस्त्रिभिःस्त्रिरत्नंयहकर्तुंततोरांभैःपृष्ठेःश्रीस्यात्

आयोवारोशकोद्वयमगामसंतिथिर्युतिः आपुश्चाद्यहेशर्षगृहभैक्यमृतिप्रदं १२ युणकाः ६।६।६।८।३।८।४।
 ८भाजकाः ८।७।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।
 रत्नरामेः पृष्ठे श्रीपुंगवैस्तकुक्षौ १३ लाभोरामेः पुष्पगेः स्वामिनाशोवेदैर्नेत्यवामकुक्षौमुखस्थैः रामैः पीडासंतत
 वार्कधिस्यादग्नेरुद्देहिभिर्लूतं त्यक्तसत् १४ कुम्भेर्केफालान्नेमागपरमुखग्रहं आवणे सिंहकर्क्याः यौधिनन्ते
 चयाम्योतरमुखसदनं गोज केर्केचराधे ॥ ततोपगेः चतुर्थिः दक्षिणकक्षिस्त्रितैः ला

ततस्त्रिभिः पुष्पैः स्वामिनो गृहकर्तुर्नाशः ततो विद्वैः वामकुक्षौ नैस्वंहारिद्र्यं ततस्त्रिभिर्मुखस्थैः गृहकर्तुः पीडां सेतनं च नैव रतं स्यात् उक्तं च भ्रात
वरणैः त्रिवेदे वेदाग्निपुण्यवेदत्रिकेषु भानोः शशिभे गृहेषु राहो विनाशः स्त्रिरता धनं श्रीः अन्यचहारिद्र्यमतिक्रमेणेति अथैनस्य निष्कृष्टार्थमाह
वेति अर्कधिस्यादभैः सप्तभैरसफलं ततो हरेरेकादशधिसैः सफलं ततो दिग्भिर्दश नक्षत्रैरसफलमुक्तं स्यादिति निष्कृष्टार्थः उक्तं च रवि
मात्स्यनेत्यामिषु भान्येकादशाष्टमात् दशशेषाण्यनिसानिसाभिजिह्ववास्त्रुनोति १३ १४ अथ सूर्यचंद्रमासैक्येन प्रागादिदिक्षु दारणि गृह

निर्माणनम्

सु०री०
वा०प्र०
११३

अर्जं च ग्रहनिर्माणं पुत्रपौत्रप्रवर्धनमिति वसिष्ठवाक्यं च अश्विनकार्तिकमाघानां शुभत्वप्रतिपादकं तुलाचमिकमकरकुंभार्कसाहित्ये प्राशस्त्यपरं
वचनान्तरे रवो धितनिवेधः प्रायुक्तविषय एव एवं फाल्गुनस्य शुभत्वं कुंभार्कविषयं कुंभार्कसाहित्ये तु निवेधः ननु कार्तिकमाघमासौ श्रीपतिना निवेधितयोः कोविषय इत्यत आह अथिति अर्जः कार्तिकमासः कन्यागतेर्केन सन्न न शुभः च पुनः तथा माघमासः धनुष्यपि धनुरर्केन सन्न नन्वतेदपुन्यतः
शुक्लादिचांद्रमासे चैत्रादिमाससंज्ञाः सन्ति तत्र कार्तिके कन्यासंज्ञांतिर्माघे धनुसंज्ञांतिश्च कदापि न संभवति अत आह कृत्वादिमासादिति मासो द्विविधः शुक्लादिः कृत्वादिश्च तत्र चैत्रशुक्लप्रतिपदामारभ्यामावास्यांतपर्यन्तं शुक्लादिः कृत्वादिप्रतिपदामारभ्य पूर्णिमांतपर्यन्तं कृत्वादिः उभयत्रापि शास्त्रे व्यवहारः अथ युक्तं कृत्वादिप्रतिपदं शुक्लादिर्नैदिन इति मासि भाद्रपदे च म्यां कृत्वादिप्रतिपदः धरात्रके भवेत्प्रायः पदे मासि जयंती नाम मासः

213

माघेन क्रयटेषु भूमिगदितं गेहंतयोर्जेन सत्कन्यापांच तथा धनुष्यपिन सत्कृत्वादिमासा इवेत् १६ पूर्णदुतः प्राग्वदनं
नवम्यादिष्टतरास्यं त्वयि पश्चिमास्यं दशोदितः शुक्लदलेन वम्यादौ दक्षिणास्यं न शुभं वदंति १७

तेजि च अथ यदि दर्शितो मा

सो विवक्ष्यते तदा भाद्रपदकृत्वादिप्रतिपदे आवणे मासे चैत्रे चैत्रमासः तदोत्तमासस्य कृत्वादिप्रतिपदे प्रमाणं तत्राश्विनशर्णिमातः कार्तिकशर्णिमांतं कृत्वादि
त्वेन व्यवहारात् तत्र कन्यासंज्ञांति संभवाच्चि वेध उपपन्नो भवति तदेवमेव माघे मासि धनुरर्कसंभवेन निवेधसार्थक्यमित्यर्थः १६ अथ तिथिपर
त्वेन हारनिवेधमुपजातिकयाह पूर्णदुत इति पूर्णदुतः पूर्णिमातः कृत्वादिप्रतिपदे प्राशस्त्यपरं शुभं न वदंति कृत्वादिप्रतिपदमातः चतुर्दशीपर्यन्तं क्रि
यमाणं सुतरास्यं न शुभं अथ दर्शोदितः शुक्लादिप्रतिपदे पश्चिमास्यं गृहे न शुभं शुक्लनवमीतश्चतुर्दशीपर्यन्तं दक्षिणास्यं गृहे शुभं न वदंति ता
सुतासुतिथिषु तद्विकसुखं गृहे न कर्तव्यमित्यर्थः व्यवहारे च ये दर्शमातो वमीयावत्सर्वसंवर्जयेद्गृहे उत्तरास्यं न कुर्वीत न वम्यादिचतुर्दशी
अमायाश्चाद्यमीयावत् पश्चिमास्यं विवर्जयेत् न वम्यादौ दक्षिणास्यं यावत् शुक्लचतुर्दशीमिति वेधादि विचारो न लिखितः ग्रंथगौरवात् १७॥

योवाग्राह्यः तच्चरुतिरहं मैर्ज्यां कार्यं मैर्ज्यां सति कारहमिति वसिरोक्तैः वराहेणात्रानकनस्यत्रायभिहितानि हस्तादित्यशशांकपुष्पपवनप्राजेशमि
 त्तोतराचिन्नाशिवप्रवणेषु च श्रिकृष्णैर्दित्वा विरितोतिथौ शुक्राचार्येणैव श्रुतं शशांकाचार्यैस्तु कलेविधौ सद्धिर्वैश्वानरसत्तिकाग्रहविधिः समं करकी
 त्पतेति नवमेमासि सत्तिकाग्रहप्रवेशः कार्यः गर्गः मासे नवमेमासि सर्वपक्षेषु भेदिने सत्तिकासंभवे काले सद्यस्वप्रवेशयेत् रोहिण्येन्द्रवयोसेषु स्वा
 तीवारुणयोरपि पुष्ये पुनर्वसौ हस्तो धनिशान्शुत रासुच मैत्रेताष्टेतया भिन्ना सत्तिकाग्रहप्रवेशनं सर्वेषु भद्राः कैटपापाशुत्रिवरापगाः शुभाशे
 शुभसंहरौ सत्तिकाप्रवेशनं शुभमिति १५ अथ प्रागभिहितानां सौराणां चंद्राणां मासानां प्रकारान्तरेणैकैवाक्यानां शादलविक्रीडितेनाह केचिदिति ।
 सर्वदिग्द्वारवशेनैकवाक्यतोक्ता इहानीमिषस्तेरवीमधी चैत्रमासे गेहं प्रारब्धं शुभे स्यात् तथा च वस्ते तस्यैव ज्येष्ठमासे कर्कस्थे शुचावावाटे सिंहगते

मागैर्ज्याकालिके सद्भवमदुवरुणस्वाति वस्वर्के पुष्येः सती गेहं त्वदित्या हरिभविधिभयोत्तत्रास्तः प्रवेशः १५ केचिन्ने
 वरवौ मधौ वृषभगे ज्येष्ठेषु चोर्क कर्कटे भाद्रे सिंहगते धरे श्वपुजि चोर्ज्यौ मृगे यौषके ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

केभाद्रपदे मासि धरे तुलास्तेरवी आश्वपुष्याश्विने मासे अश्लेषाश्रिकृष्णैर्ज्येष्ठे कर्कटार्ज्ये कर्कटमासे मृगे मकरस्थे केवौ वमासे मकरचंदे मकरकुंभे केमा
 ये प्रारब्धं गेहं शुभे स्यादित्यर्थे इति केचिन्निगदितं अनेन मेवेकै चैत्रे पितृहं शुभं यस्तु चैत्रनिवेधः समीनार्कविषयः वृषस्थे के ज्येष्ठे पितृभं
 यस्तु ज्येष्ठनिवेधः समिश्रुनार्कविषयः कर्कस्थे के आवाटे पितृभं आवाटनिवेधस्तु मिश्रुनार्कविषयः सिंहके भाद्रे पितृभं भाद्रनिवेधस्तु क
 न्यार्कविषयः आषाढस्तु तत्र विहितत्वादेव शुभः वृश्चिके के कार्तिके पितृभं निवेधविषयं स्वयमेव च वक्ष्यति मार्गशीर्षे तु विहितत्वादेव मकरस्थे
 के वेपितृभं धनुर्कसाहिते सोम्य शुभः मकरकुंभस्थे के माघे पितृभं निवेधस्तु धनुर्कविषयः अतएव सोम्यपालान वैशारदमाय आष
 णकार्तिकः मासास्तु गेहनिर्माणे शुभाशेषाधुन प्रदादितारदवाकं मासे तपस्येन पसिमाधवेन भवितिवे ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सु० टी०
वा० प्र०
११४

देवास्तथेचमीनादिनडागेमकारिकमिति खानारंभादिनसत्राण्याहमांउच्चः अधोमुखैर्भेर्विदधीतखानंशिलान्तयेवोर्ध्वमुखैश्चपटं निर्यञ्जुसैर्द्वारिकापाट
दानेयहमवेशोमदुभिर्धुवक्षैरिति १९ अथग्रहेकूपनिर्माणदिगवस्तित्याफलंशालित्याह कूपेइति वेश्मभूवास्तुरस्त्रियामितिवास्तुशब्दः पुद्गिगवा
लोर्ध्वहस्पमध्यभागेकूपेजलकूपेसति स्वाग्निनोयवाशः स्यात् अथेशान्वादिषुत्तरिमार्गेणासुदिस्तुपुश्चिरेत्यादिफलं यथेशान्वाकूपेपुश्चिः पूर्वस्या
मैश्वर्यवृद्धिः आग्नेयापुत्रनाशः दक्षिणस्यास्त्रीविनाशः नैऋत्याग्रहपतेमितिः पश्चिमायांसंयत् वायव्यांशान्तः सकाशात्पीडास्यात् उत्तरस्याकूपे
सुखेग्रहस्वामिनयव वसिष्ठः ऐश्वर्यपुत्रहानिश्चस्त्रीनाशोनिधनंभवेत् संयत्शान्तुभयंसौख्यंपुश्चिः प्रागादिनः क्रमात्कूपेकृतमभ्यर्चनमनुधनहानि
हिंवास्तुनीति अथकूपारंभेचक्रमाह कूपेकंभान्मध्यगतेस्त्रिभिर्भेः स्वाहृदकं पूर्वदिशस्त्रिभिर्भेः खंडंजलंस्वाहुजलंजलक्षयंस्वाहृदकंक्षारजलमि

214

मीनार्कसिंहार्कमृगार्कतस्त्रिभेरखानेसुखात्पृष्टविदिकशुभाभवेत् १९ कूपेवास्तोर्मध्यदंशोऽर्थेनाशस्त्वेशान्वादोपुश्चि
रैश्वर्यवृद्धिः स्त्रीनाशः स्त्रीविनाशोमृतिश्चसंयत्पीडाशान्तः स्याच्चसौख्यं २० स्नानाग्निपाकशयनास्त्रभुजेअधान्य
भांडारदेवतग्रहाणि च सर्वतः स्युः ॥ त्वाञ्च जलंक्षारजलंमिषंक्रमाद्देवास्तथेभास्त्रिभिर्भेः शुभाशुभमिति २० अथदिकूपर
त्वेनउपकरणग्रहाणिवसंततिचक्रयाह स्नानस्येति सर्वतः सर्वोद्यष्टिस्तुस्नानतः ग्रहाणिस्य यथा सर्वस्यांस्नानग्रहं आग्नेयांपाकग्रहं द
क्षिणस्यांशयनग्रहं नैऋत्यांशस्त्रग्रहं पश्चिमायांभोजनग्रहं वायव्यांधान्यसंग्रहग्रहं उत्तरस्यांभांडारंकोशग्रहं ऐशान्वादेवतग्रहं वसिष्ठः
द्रव्यंदिशिस्नानग्रहमाग्नेयांपचनालयं यास्यांशपनवेश्मनैऋत्यांशस्त्रमंदिरं वारुण्यांभोजनग्रहं वायव्यांधान्यमंदिरं उदीच्यांहाटकसंग्र
हेशान्वादेवमंदिरमिति नारदस्तु भांडागारं तु वरस्यांवायव्यां पशुमंदिरमिति सर्वोद्यष्टिकृतमभ्यर्चनः तयोर्द्विदिशोर्मध्येऽग्रसंख्याकेमथ
नायशौग्रहाणिस्युः यथा सर्वोद्यष्टयोर्मध्येलोउनस्पग्रहं स्यात् आग्नेयीदक्षिणयोर्मध्ये आग्नेयस्पग्रहसंग्रहस्य दक्षिणने ॥ ॥ ॥

अथपंचांगशुद्धिलक्षणशुद्धिं चानुपुभाह भौमार्केति भौमार्कवातेरिकाग्रप्रसिद्धाः अमात्रमावास्या आरितः यत्र उपलक्षणत्वादयमपि एतेकतेकाले तथा
चराशिमेवकर्कतुलामकरैः रहिते लगे स्थिरे हि स्वभावेवैत्यर्थः तथा विपंचके हगमजवचोरामृत्युसंज्ञकं पंचकरदिनेत्यर्थः उक्तं च दारिद्र्यं प्रतिपत्तु
याच्चतुर्थी धनहारिणी अथमुच्चारणं चैव नवमी शास्त्रयातिनी दशराजभयत्तेयभूते दारविनाशानमिति माद्रव्येन संतो मोक्षाय धनिरापंचके नैव क
यास्ते भसमुद्भूयः सत्रधारशि लोत्थासप्रकारादिसमारभेरिति व्यहोतं इति अथमद्वादशस्थानव्यतिरिक्तैः सुमे पापित्वा नीयेकारशायस्थानस्ते
आपलक्षिते लगे द्वादशं कार्यः १८ अथ देवालयार्थे विदिसुराहुमुखमिन्द्रवेशयाह देवालयपश्चि अथ यथासंस्त्वसर्वथः देवालयप्रारंभे राहुमुखे
मीनार्के तस्त्रिराश्ववस्त्रिते सूर्ये शानीतो विलोमतो विपरीते विदिसुवायज्यादिसुराहुमुखं स्यात् यथामीनमेव च चराश्ववस्त्रिते सूर्ये शानीतारह
मुखं मियुनर्कसिंहस्थितेर्कवायव्या कन्यातुलावश्रिकस्थितेर्के नैर्ज्यां धनुर्मेकरकुम्भस्थेर्के आग्नेय्याराहुमुखमित्यर्थः एवं द्वादशं भौमि सिंहार्के

मौमार्कशित्तामाद्युनेचरेनेगेविपंचके व्यंशंतस्वैः शुभैर्गह्वरंभस्त्रायाशैः स्वलेः १८ देवालयगेहविधीजलाशयेराहो
सुखंशुभुदिशोविलोमतः॥

[illegible]

सु० टी०
वा० प्र०
११५

अथ ग्रहस्य परहस्तगामित्वयोगमनुष्ठानादयानां वरेति एकोपि ग्रहोऽप्युक्तश्च सुभप्रलयात्परांशस्तः सव्यदिद्युने सप्तमे स्यात् अथवाऽवरेदशमे स्यात्
तदा सप्तमः तद्देहात्तवर्षमध्यमेव परहस्तत्वं अथ हस्तगामिकुर्यात् चेद्वर्णयः ब्राह्मणादिवर्णसोमो विप्रार्थी शोभागे वज्राविमाद्यभि
हितः सचेद्वलः स्यात् यदा सवर्णाधीशः सवलस्यात्तदा परहस्तगामिनस्यादित्यर्थः २५ अथान्यविशेषवसंततिलकयाह पुष्यजिज्या पुष्यः ध्रुवा
गोप्रसिद्धानि रेडुमगः हरिः श्रवणः सर्गोऽश्वेवा जलेश्वरी वाढा एतेन सन्नेः सजीवैः गुरुपुक्तेः तदासरेण गुरुवासरेण कृतं कर्तुमारब्धं गहं सुता
न पुत्रान्तराज्यं चरदातितादृशं स्यात् अत्र संमतिर्वसिष्ठनारदवाक्यतः दीशेति दीशविशाखा अभिनी तस्य चित्रा वसुधेति वा पाशी शतमे
शिव आदौ एतेन सन्नेः सपुक्तेः पुक्कसहितैः सितस्य पुक्कस्य वासरे च कृतं गहं धनानि सुवर्णानि धान्यानि त्रीहादीनि द्वादशानि तादृशं गहं स्यात्

११५
यानां वरेयदेकोपि परांशस्तो ग्रहो गृहं अद्यांतः परहस्तत्वं कुर्याच्चेद्वर्णयोऽवलः २५ पुष्यध्रुवेदुहरिसर्पजलैः स
जीवैस्तदासरेण च कृतं सुतराज्यं दं स्यात् दीशाश्विनसवसुपाशिशिवैः सपुक्तेः वारे सितस्य च गहं धनधान्यदं
स्यात् २६ सारैः करे ज्यां त्यमघां वुमूलैः कौजे द्विवेशमायि सुतार्तिदं स्यात् ॥०

त तथा च नारदः श्रवणावाढयोश्चैव रोहि
ण्यां चोत्तरात्रये गुरुवारे कृतं वेदमराजयोगे मिहोच्यते तद्देहात्तपुत्रस्य राज्यं भवति ति श्रूयते अत्र वसिष्ठवाक्येन सत्राधिक्यं तदनुसारेण मूलेन
सचाभिधानं रेज्योत्तरात्रया हीदु विसुधात्तजलोऽपुष्य गुरुणा सहितैषेषु कृतं गहं श्रिया न्वितमिति वसिष्ठोक्तेः अभिनी शततारा सुविशाखा च
द्विचित्रके धनित्या प्रातमे पुक्कसपुक्ते पुक्कवासरे तद्दे प्रमति प्रजातस्तु कुर्वे सदृशो भवेत् अत्रापि न सत्रभेदः प्राग्वत्समाधिः २६ अथान्ययोगद्व
यमिदं वज्रयाह सारैरिति हस्तपुष्यरेव तीमया श्वरी वाढा मूलैः सारैः मंगलसहितैः कौजे भौमसंवधिनि अङ्गि वारे कृतं गहं अग्नि सुतार्तिदं अग्नि
पीठां सुतपीठां ददति तादृशं स्यात् उक्तं च मूलं चोर्वती चैव कृतिका वाढमेव च एषु भौमेन पुक्तेषु वारे तस्येव निमित्तं अग्निना दह्यते कृतं पुत्रनाशश्च

अतोर्मध्येपुरीषस्यविद्याभागास्यगृहं नैजनीपश्चिमयोर्मध्येविद्याभ्यासस्य पश्चिमवायव्ययोर्मध्येरोदनस्यगृहं वायव्योत्तरयोर्मध्येरतस्यसंभोगस्यगृहं
 उत्तरेशात्ययोर्मध्येश्वधस्यगृहं ऐशानीप्राचीर्मध्येउक्तमृत्तिरिक्तं सर्ववस्तुनां धामगृहं कार्यस्यारिसुयः वसिष्ठः इन्द्राव्योर्मध्यनमध्येपाम्याव्योर्द
 तमंदिरे यमराक्षसयोर्मध्येपुरीषागमंदिरे राक्षसांबुपयोर्मध्येविद्याभ्यासस्यमंदिरे तोयेशानिलयोर्मध्येरोदनमंदिरेततः कामोयभोगसदनंवायु
 कौवेरमध्यमे कौवेरेशानयोर्मध्येचिकित्सांमंदिरेसदा गृहंहरिशयोर्मध्येसर्ववस्तुसंग्रहं सदनेकारयेदेवक्रमादुक्तानिबोडशेति २१ अथविशे
 वमुपजातिकयाह जीवार्केति अत्रयोगद्वयेग्रहस्थानयोरेयासंख्येसंबंधः यथा जीवोत्पन्न अर्कोरोवधे विदुधोजामित्रेसप्तमेभुक्तमनुर्थे शनि

तन्मध्यतनुमयनाज्यपुरीषविद्याभ्यासारव्यरोदनरतौवधसर्वधाम २१ जीवार्केविदुधुक्रशनेश्वरेषुलग्रारिजामित्रसुख
 त्रिगेषु स्थितिः शतंस्याद्द्वारं सितार्कारेज्येतनुचंगसुतेशतेद्वे २२ लग्नावरायेषुभृगुज्जभानुभिः केन्द्रेगुरौवर्षशता
 पुरालयं ॥ वंधौगुरुर्भौमिशशीकुजार्कजौलाभेतदाशीतिसमापुरालये २३ स्वोच्चेषुक्तेलग्नगेवागुरौवैशमगते
 यवा शनौस्वोच्चैलाभगेवालक्ष्म्यापुक्तचिरंगृहं २४

सत्तीयेस्वविधेयप्रारब्धस्यगृहस्थितिर्दशतंवर्षशतंस्यात् अथ
 मेकोयोगः सितेतिषुक्तेलग्न अर्कसत्तीये आरः षष्ठे रज्यः पंचमेस्वविधेप्रारब्धस्यगृहस्थितिर्द्वेशतेवर्षशतद्वयंस्यात् २२ अथान्ययोगद्व
 यमिंद्रवंशयाह लग्नावरायेस्थिति अत्रापियोगद्वयेस्थानग्रहयोरेयासंख्येसंबंधः लग्नेषुक्तः दशमेवधः एकादशेसुयः लग्नमृत्तिरिक्तकेन्द्रेगुरुः
 तदेवविधेयोगप्रारब्ध आलयः गृहंवर्षशतमापुरवस्थानंयस्याद्दशस्यात् अथद्वितीयः वंधाविति चतुर्थेगुरुः दशमेचंद्रः मंगलशनेश्वरावेका
 दशतदागृहमशीतसमावर्षाण्यापुंयस्याद्दशस्यात् २३ अथान्ययोगनयमनुष्टुभाह स्वोच्चशनेस्वोच्चस्तेमीनस्तेषुक्तेलग्नगते अथराखोच्च
 स्थिकर्कस्थेगुरौचतुर्थेस्थानगतेसति अथवास्वोच्चस्थेनलास्थिशनौएकादशस्थानगतेसतिचिरंलक्ष्म्यापुक्तगृहंस्यात् यदासमुदायोभवेत्तदायत

नाविधिलक्ष्यान्तंसात् २४

सु० टी०
गृ० प्र०
११६

226

अथ गृहप्रवेशप्रकरणं व्याख्यायते तत्र प्रवेशश्चतुर्धा अर्धप्रवेशः सप्तप्रवेशः द्वादशप्रवेशः वधूप्रवेशश्चेति तत्र वधूप्रवेशस्यान्वयसंज्ञकत्वात्प्रसांगे
कं सच प्रागभिहितः अन्येषां लक्षणमाह वसिष्ठः अर्धप्रवेशः प्रथमप्रवेशो यात्रावसाने तु सप्तप्रवेशः द्वादशप्रवेशस्तन्निमित्तादिजातस्त्वेव प्रवेशस्त्रिविधः प्रविष्ट
इति नवेष्टहेति मोक्षयः प्रथमः प्रवेशः सोऽर्धप्रवेशः प्रवेशः यस्तु यात्रा निवृत्त्यनेतरं गृहप्रवेशः सप्तप्रवेशः यस्तु अग्निभयेनाग्निराहेन आदिशब्देन कुहेन
राक्षापातितेन गृहनाशस्तद्गृहं यदा पुनः संपाद्यते तस्मिन् प्रवेशः सद्वादशप्रवेशमुच्यते अन्वयसंज्ञा च ये द्वे द्वे गीतोस्मिन् अत्र शीतशब्देन जलं उत्पन्नं च नाग्निरु
च्यते लक्षणया जलाप्लावेनानवरतवर्षिण्यनेन वा गृहपातस्तु जलभयं अग्निगतदाहेन यो गृहनाशस्तदाग्निभयं तस्मात्गीतोस्मरूपां द्वादशमुत्तरायापनेन
यदुभयमिष्यते द्वे द्वादशप्रवेशविधौ तस्मिन्निमित्तार्थः आदिष्यो जिति मन्वर्ष्यो च प्रत्ययः तादृशः प्रवेशो द्वादशप्रवेश इति तत्रासर्वसप्तप्रवेशयोः कालमुद्घादि
कं भिन्नवैयर्थ्याह सोम्यायने इति संख्यसोम्यायने इत्यादिकेषु पदार्थेषु पदार्थे सन्त्यनेन यात्रा निवृत्तौ अथवा नवेष्टतनोत्थापिते गृहे वेष्टाने प्रवेशाने स्या

सोम्यायने ज्येष्ठतपोत्पमाधवे यात्रा निवृत्तौ न पतेर्न वेष्टहे स्याद्देशानंदास्थमृदुध्रुवोऽुभिर्जन्मर्हत्तन्मोपचयोदये स्थिरे १

तत्र सोम्यायने इति मंदबुद्धीनां शीघ्रप्रतिपत्त्यर्थं ज्येष्ठेति ज्येष्ठमाघफाल्गुनवैशाखेषु प्रवेशानं शुभं नारदः अयि सोम्यायने कार्येन ववेष्टमप्रवेशानं
राक्षायात्रा निवृत्तौ चेति तथा माघफाल्गुनवैशाखज्येष्ठमासेषु शुभं प्रवेशो मध्यमो ज्येष्ठः सोम्यकार्तिकमासयोरिति मध्येनोक्तिरावश्यकमिव
या द्वास्थेति यस्मिन् गृहे प्रवेशः कर्तुमिष्यते तस्य यस्य दिशि मुखं तदिदं सन्तः पूर्वादिषु चतुर्दिक्षु सप्तसप्तानलसैतदस्याद्युक्तेः मृदुध्रुवनसन्तः
प्रवेशानं स्यात् यदि कुद्वारं मंदिरं तदिष्टं सैरुक्तं स्यात्सप्तप्रवेशानं सर्वे रिति वसिष्ठोक्तेः अत्रापि तत्रैव अर्कानिलायोदिति दक्षविष्णुचक्षुषे प्रविष्टं
नवमंदिरं यत् अत्र यातमरुतया तं शवेषु धिष्येषु च मृत्युदं स्यादिति जन्मस्येति जन्मस्येति जन्मराशिः जन्मलये प्रसिद्धे ताभ्यामुपचयं नतीयवत्
दशमैकादशस्थानं तस्मिन् उदये लये स्थिरे स्थिराख्ये वसिष्ठे हवश्चिकुं भाखिलये म

जायतेरति सञ्चैरिति रोहिण्यभिन्त्युत्तरफाल्गुनीचित्राहस्तैः सञ्चैः बुधपुनैः तस्य च वारे कृतं गृहं सुखं पुत्रदं च स्यात् उक्तं च हस्तार्थमत्वाष्टरास्तुत एषो
 दुभेयिवा स बुधे बुधवारे च धन पुत्र सुख प्रदं मिति २७ अथान्ययोगमनुबुधमाह अजैकपादिति सर्वोभाद्रपदेत राभाद्रपदाज्ये च वराधा स्वाती रभरणी
 नक्षत्रैः समं देः शनैश्चरपुनैः मंदस्येव वारे च प्रारब्धं गृहं सोभतं पुनं स्यात् उक्तं च अजपादिते ये याम्यमित्रं दान लभेयिवा समं दे मंदवारे च गृहं
 तेयस्य राससैः पुत्रे जातेः यवातस्मिन् गृह्यते यस्य राससैरिति अत्रायंति कुर्याथः सर्वं गृहं भनस्य चाण्यवधेयाति ततो वषवास्तु चक्रं शोभ्यानि
 यश्चादिदं योगं चकं विचार्य मेव गृहं भः शुभफलं हो भवेत् २८ अथ केवाचिन्मतेन द्वारचक्रं सफलं शाईलविक्रीडितेनाह सत्यं सादिति सखाधिसि

सञ्चैः कदा स्वार्यमतसहस्रैर्ज्ञेयैव वारे सुख पुत्रदं स्यात् २७ अजैकपादहिर्बुधप्राक्रमिन्नानलांतकैः समं दे मंदवारे स्या
 दसोभतपुनं गृहं २८ सत्यं साद्युगमैः शिरस्यथ फलं लक्ष्मीस्ततः कोणभैर्नो गैरुदसनं ततो गजमिने शखा सुसौख्यं भ
 वेत् देहं व्यागुणभैर्मृतिर्गृहपतेर्मध्यस्थितैर्वेदभैः सौख्यं चक्रमिदं विलोक्य सुधियाद्वारं विधेयं शुभं २९ इति श्री वा
 ल्मुप्रकरणं समाप्तम् ॥ तनस्य चात् पुगभिश्चतुर्भिर्नक्षत्रैः शिरसि उपरि च व

स्थितैः फलं कर्तुं लक्ष्मीप्राप्तिः स्यात् ततः नागभैः अश्वभिः कोणोः कोणेषु वस्थितैः उदसनं जननासं रहितं स्यात् तदयमैर्गजमिने रथमिनेर्द्वारा
 खा वस्थितैर्गृहस्वामिनः सौख्यं स्यात् तदग्निभैः पुणभैस्त्रिभिर्नक्षत्रैर्देहं व्यामवस्थितैर्गृहस्वामिनो मृतिः स्यात् ततस्तदग्निभैर्वेदभैश्चतुर्भिर्नक्षत्रैः
 मध्यरूपे अवकाशे स्थितैः सौख्यं स्यात् फलितार्थमाह चक्रमिति इदं चक्रं विलोक्य सुधिया शुभं शुभं फलं देहं विधेयं कर्तव्यमिति गयेनो
 पसंहरति २९ इति श्री देवज्ञानेन सुते देवज्ञानमविरचितायां स्वस्त्युद्देति नामादि दोकायां प्रमिताक्षरायां गृहं भप्रकरणं समाप्तं दश

बु० टी०
मृ० प्र०
१९७

217

सोपिपंचांगशुद्धिमात्रमंगीकृत्यविहितनक्षत्रेष्वेवकार्यः ज्योतिःप्रकाशो नित्ययाने गृहे जीर्णोपशाने परिधानके वधूप्रवेशमांगलेनमौढ्यं गुरुशुक्रये
रिति वसिष्ठः नवप्रवेशस्थायकालशुद्धिर्नंदहसौशर्विकयोः कदाचित् प्रवेशपंचांगदिने सुलग्ने वास्त्वर्चनं पूर्ववदेव कुर्यात् पूर्ववदेव न तत्र प्रवेशो यथा वा
सुश्रुजातया द्दहसौशर्विकयोः पिकायैत्यर्थः नारदेन तु यात्राविधेर्निरतिप्रवेशकालशुद्धिरप्येस्मिन् वैति तद्वाक्यं प्रागभिहितं तदेतयोर्विक्रययोरावश्यकान्
वश्यत्वेन व्यवस्था अत्र निविधेयि प्रवेशे प्रवेशनक्षत्रे कुर्यात्क्रांतं कुरविद्धं वा सर्वथा वज्यं वसिष्ठः क्रूरग्रहाधिष्ठितविद्धं च विवर्जनीयं निविधेयं प्रवेश
इति २ अथ गृहप्रवेशदिनात् प्राकृते क्वास्तु श्रुजां विवस्वस्तनक्षत्राणि उपजातिकास्वादेनाह मृदुध्रुवेति एषु सप्तदशसु नक्षत्रेषु वास्तु पुरुष
स्यार्चनं भूतवलिचकारयेत् गृहपतिर्वास्तुश्रुजां कुर्यात् पुरोहितो वास्तुश्रुजां कारयेत् ह्योरन्यतरस्यामित्यणोक्तं क्रमेत्वं वास्तुश्रुजाप्रकारमाह व
सिष्ठः निर्माणे मंदिराणां च प्रवेशनिविधेयि च वास्तुश्रुजाप्रकारे व्यायस्मानां कथयाम्यतः गृहमध्ये हस्तमात्रं समं तातुलोपरि एकाशीतिपदं का

मृदुध्रुवसिप्रचरेषु मूलभेवास्त्वर्चनं भूतवलिचकारयेत् त्रिकोणकेंद्राय धनत्रिगैः शुभैर्लेने निवृत्ताय मते श्रुपापकैः ३

यैर्नैले सुखं सुशोभनं एकद्वित्रिपदाः पंचचत्वारिंशत्सुरार्चिताः द्वात्रिंशद्वाहातो वस्यमाणा आंतस्त्रयोदश ते वां स्थानानि नामानि वक्ष्यामीश्वर
कोणतः तत्राग्निः शंभुकोणास्तु त्वसौ चैकपदेश्वरः आकाशश्चाश्वर्यतः क्रमादेकपदेश्वरो एव प्राचीनवत्तात्वात्तेवमेवाप्यदिष्टु च आद्यश्चा
तावेकपदो द्विपदाः पंचमध्यगाः शिखाद्यष्टावाकाशांता अमराः पूर्वभागगाः आद्यश्चात्पावेकपदो द्विपदाः पंचमध्यगाः पूषाद्यष्टाव्यमांताः सु
रमरायाम्यभागगाः आद्यश्चात्पावेकपदो द्विपदाः पंचमध्यगाः अथैपितृगणाधीशात् पापोताः पश्चिमे सुराः आद्यंतौ द्वावेकपदो द्विपदाः पंच
मध्यगाः रोगादिदित्यंतः सुराः सप्तसौम्यदिशि क्रमात् तत्राधस्थचतुः कोणेत्यीशानादिषु च क्रमात् आपः सावित्रविजय रुद्राश्चैकपदेश्वराः म
ध्येन वपदो ब्रह्मा तस्यैशानादिकोणगाः आपवत्सोऽथ सविता विबुधाधिप संज्ञकः राजपत्या च चत्वारः सुराश्चैकपदेश्वराः ब्रह्मणः पूर्व ॥ ०

वेशनं शुभं नारदः कर्तुं जन्मभक्तमेवाताभ्यामुपचयेपि वा प्रवेशालये स्याद् द्विरन्यभेदोक्तनिस्तुति सौम्येति रेभेषु भट्टियुक्ते लयेऽप्यवाहंगगहे विलये र
तिच सौम्यग्रहयुक्ते ह्यगेहि स्वभावराशौ १ अथ जीर्णग्रहप्रवेशो विशेषमिदं वक्ष्याह जीर्णग्रह इति जीर्णे पुरातनेऽन्यनिमित्ते ग्रहे अग्निभयात् अग्निना
राहात् आदिशयेन बहुचरितराजकोपायु पदवात्यति ते ग्रहे पुनरपि सम्पगेव कृते अयापिते पूर्वोक्ताः सर्वेपि मासा ज्ञेयाः किंच मार्गेर्जयोः मार्गशीर्षे कार्ति
कयोः च श्रावणिकेपि श्रावणेपिवेशः प्रवेशः सन् शुभफलदः स्यात् सनत्कुमारः गृहारंभोदितैर्मौसैर्विस्मर्त्तव्यैर्विशोद्भूतमिति अत्र सामान्यतो गृहारंभो
दिता मासा गृहप्रवेशोऽभिहिताः ते च सौम्यफाल्गुने वेशाखमाघश्रावणकार्तिकाः मासाः स्युर्ग्रहनिर्मोऽपि उन्नारोग्यधनप्रदा इति नारदोक्ते मार्गशीर्षे फाल्गु
नश्रावणकार्तिका विहिताः तत्रोत्तरायण एव गृहप्रवेशस्य वाक्यान्तरविहितत्वात् श्रावणकार्तिकमासौ उत्तरायणत्वाभावात् विरोधेन तत्र
जीर्णग्रहप्रवेशाभ्यां व्यवस्था कथं प्रागभिहित नारदवाक्येन उत्तरायणसाहचर्येण न तत्र गृहप्रवेशा सर्वप्रवेशो विधानात् गृहारंभोदितैर्मौसैरित्य

जीर्णग्रहेऽग्न्यादिभयान्नवेपि मार्गेर्जयोः श्रावणिकेपि सत्यात् वेशोऽनुपेज्या नित्यवासवेषु नावश्यमस्मादिविचारणा

३२

नेन तु सामान्यतस्त्रिविधस्यापि प्रवेशस्य विधानाद् उत्तरायणीयमासास्त्रिविधग्रहप्रवेशशुभाः दक्षिणायनीयमासाश्चावणादप्युत्तु जीर्णग्रहप्रवेशादिव
याः अतएव नारदो मार्गशीर्षकार्तिकयोर्वर्तनप्रवेशमध्यमत्वमाह अथोदेव जीर्णग्रहप्रवेशोऽनुपेज्या मध्यमवत्यता अनुपेति अनुपः शततारका इत्य
पुष्यः अनिलस्तानी वासवंधनिष्ठा एषु भेषु जीर्णग्रहेऽग्न्यादिभयान्नवेपि गृहप्रवेशः शुभः प्राकपयोक्त नसेत्रेषु तु शुभमेवेति कैमुतिक्रियाया
दवगम्यते ज्योतिः प्रकाशे प्रवेशो न तने ह्येषु वैमिचैः सुखाप्रये पुष्यस्तानी उतैस्तेषु जीर्णेषु स्याद्दोसवहये इति नावश्यमिति अत्रैवं विधे जीर्णे
ग्रहेऽग्न्यादिभयान्नवेपि श्रावणकार्तिकमासादिविचारणा शुक्रास्तयुर्वेत्तवात्यार्धकसिंहस्त्रयुर्वादिदोषाणां विधारणा विचारो नास्ति अस्माद
यं कात्तरोवाः संतुमा संतुतथापि गृहप्रवेशा काये

सु० टी०
२० प्र०
११८

सितस्यर्थः उनः कीदृशतमेव्यकाररिक्ताचरदर्शचैत्रे अर्कीरे प्रसिद्धौ वारोरिक्ता ४।२।१४ उपलक्षणत्वाद् धृतिथयोपि चरत्त्वानि मेघकर्कतुल्यमकार ॥
ख्यातिनदशाश्च दर्शमावास्याचैत्रमासः विगता अर्कादपोयस्मिन् अर्कादयः प्रवेशादिनेति विद्वांस्यर्थः अग्ररिति ग्रहप्रवेशसमये जलपूर्णकलशस्वसंभृतं
कल्लादिजान्नाहणा आयेकत्वाविशेषग्रहविशेष वसिष्ठः कल्लाशुक्रं दृष्टो वामतोर्के विमान्स्जपानमतः पूर्णकुंभं रम्यं हर्म्येनैरणस्रग्वितानिः स्त्रीभिः स्तु
तवीगीतवाद्यैर्विशोतदिति अयं विधिः प्रवेशसाधारणः कीदृशं प्रवेशमभकूटशुद्धं भकूटं घण्टावकादि उपलक्षणत्वादिवाहप्रकरणोक्तं वर्णवर्णवभ्यतयात
यातारेत्यादिकंच तेनापि शुद्धं वसिष्ठः राशिकूटादिकं सर्वदंपत्तोरिव चिंतयदिति ४ अथ वामगतां कृताने पूर्वोदि मुखग्रहप्रवेशं चैवं शयाह वामोर
विरिति अथ मपंचमहितीयैकादशस्थानेभ्यः पंचसुस्थानेषु स्थिते रवौ सति प्राग्गवदनादिके मंदिरे प्रवेशयेग्रहप्रवेशकर्तुं वामोरविज्ञेयः यथा तस्मि

228

शुद्धां वरं भवे विजनुर्भम्यो व्यकाररिक्ताचरदर्शचैत्रे अग्रं वृष्टं कलशं द्विजांश्च कल्लाविशेषदेशमभकूटशुद्धं ४ वामोरविर्म
त्युसुतार्थलाभतोऽर्के पंचमे प्राग्गवदनादिमदिरे पूर्णातिथौ प्राग्गवदनेग्रहे शुभो नंदादिके याम्यजलौत्तरानने ५ ॥ १०

न्यग्रहप्रवेशः कर्तुं मिष्यते तस्यादयमयत्स्थानं ततः पंचसुस्थानेषु कंसति पूर्वाभिमुखेग्रहप्रवेशकर्तुं वामः सूर्यः स्यात् तथा तस्याद्यत्पंचमस्थानं
ततः पंचसुस्थानेषु रवौ स्थिते दक्षिणाभिमुखे वामोर्केः तथैव तस्याद्य द्वितीयस्थानं ततः पंचसुस्थानेषु रवौ स्थिते पश्चिमाभिमुखे वामोर्केः तथै
व तस्याद्य त्रिकादशस्थानं ततः पंचसुस्थानेषु सूर्ये स्थिते उत्तराभिमुखेग्रहप्रवेशकर्तुं वामः सूर्यस्त्यर्थः उक्तं च रेधासुनादनादायात्पंचत्वे कस्य
ते क्रमात् पूर्वाशादिमुखे गेहं विशेषा मोभवेद्यत इति पूर्णातिथौ विनि प्राग्गवदने पूर्वाभिमुखेग्रहप्रवेशोऽतिथौ पंचम्यादशम्यां शर्णिमायां वा प्रवेशः
नंदादिके तिथिगणे याम्यजलौत्तराननेग्रहप्रवेशः शुभः यथा दक्षिणाभिमुखेग्रहप्रवेशे नंदायां प्रतिपदि यस्याभिकादश्यां वा प्रवेशः शुभः जलपश्चि
मादिकं तदिग्रहप्रवेशे भद्रायां द्वितीयायां सप्तम्यां द्वादश्यां वा प्रवेशः शुभः उत्तराभिमुखेग्रहे जयायां तृतीया ॥ ॥ ॥ ॥ १०

तोरिसुत्रिपदाश्चास्यमी अर्थमाचविवक्षांश्चमित्रः पृथ्वीधरः क्रमात् स्वस्वकेषु पुंस्त्वेव सुस्थापितेष्वीदृशं भवेत् कोणेषु पंचपंचैव चतुर्थैकपदाः
 सह प्रागादिरिसुत्रिपदाः पंचपंचयथाक्रमे ब्रह्मणः सर्वतोऽपि नेष्वीदृशं भवेत् कोणेषु पंचपंचैव सुत्रिपदाः सुः समीपगाः हिरण्यरेताः पर्ज
 न्योजयंतः पाकशासनः सूर्यः सप्तोभशाकाशौ वायुः स्यात्तथाः सहस्रतः पितृपतिर्गंधर्वो भृंगराजकः यमः पितृगणाधीशस्तथा देवगि
 काक्षयः सुग्रीवः पुष्पदंतश्च जलाधीशो निशाचरः शीतः पापश्चरोगो हि कुम्भो भस्माट्ट एव च सोमसर्पौ रित्पदितीदृशं शिखराः स्युः आप
 श्चैवापवत्सम्पन्नजयोरंधुस्तथैव च मध्येन वयदो ब्रह्मा तस्योतस्य समीपगाः प्राच्याहोतरीतरेताः परितो ब्रह्मणः स्युः अर्थमासविता चैव विवक्षा
 त्विबुधाधियः मित्रो यराजयस्माचतया पृथ्वीधरः क्रमात् आपवत्सो यमः पंचचत्वारिंशत्सुरोत्तमाः चात्वेवं स्ताननामानि ब्रह्मणा सहितान्पजेत् ।
 वास्तुतो वास्तुमंत्रेण गंधपुष्पासतादिभिः प्रणवेनार्चयेद्वापि अथ वा स्वस्वनामभिः सुक्ल वस्त्रपुगंद्याहूपदीपफलैः सह अथैर्भूरितैवेद्यैः
 वाः धैः सह समर्चयेत् तावत्तत्ततो दद्याद्देवभ्यश्च पृथक् पृथक् दत्त्वा पुष्पांजलिकंतीं प्रायेयेद्वास्तु पुरुषं वास्तु पुरुषं नमस्ते सुभ प्राप्या निर
 तप्रभो मद्रहं धनधान्यादिसमृद्धं कुरु सर्वदा इति प्रार्थयत्ततो दद्याद्दक्षिणामर्चकाय च विप्रभ्यो भोजनं दत्त्वा स्वयं भुंजीत वेधुभिः एवं यः कुरुते सम्यग्वा
 सुखं प्रयत्नतः शारोग्यं पुत्रपौत्रादि धनधान्यं लभेन्नरः वास्तुप्रजामस्तु तायः प्रविशेन्न वमंदिर् रोगान्ना नाविधान्ने शान्ते बह्वसंकटे इति वसि
 ष्ठसंहितायां वास्तुशान्तिः नारदादयः पंचांगं शुद्धिमात्रयुक्ते पूर्वदिने स्ववास्तुप्रजामाहः विधाय पूर्वदिनसेवास्तुप्रजां वलिजिया मिजि तृतीयशो
 कार्यं स्वरीका अथ लयशुद्धिं तिथि वारशुद्धिं चोपजातिकोत्तराहं नंद वज्रयाह त्रिकोणे ति शुद्धां तुरं प्रदति नवमयं च मप्रयमचतुर्थं सप्तमदशमे
 कादशादितीयतृतीयस्थानानामन्यतमस्थानं स्थितैः शुभैरुपलक्षितं तथा तृतीयवर्षे कादशास्थानं स्थैः पापमहैरुपलक्षितं च तथा चतुर्थे स्थाने
 नंदधुमसुखान्तस्मिन् शुद्धे सर्वं हरदिते अंतुरं ध्रैयस्मिन् कादशास्थाने गृहं विशेषतः कीदृशं लये विजनुर्भमस्यो भराशिर्नये च जनु विजन्मकाले
 भेजनुर्भेताभ्यां मत्पुंस्त्वेव भवने जनुर्भे मत्सुः विगतो जनुर्भे मत्सुर्भे स्मिन् जन्मलयास्तु जन्मराशिर्वाऽयमराशिः प्रवेशस्तमेनमे ॥ ॥ ॥

सु० टी०
 मृ० प्र०
 ११९

229

अथ गृहप्रकरणप्रवेष्टोपसंहारं सूचयन् प्रवेशोत्तरकालीनकर्तव्यविधिसुपजात्याह एवं सुलभेति एवं प्रायतः प्रकारेण विचारितसुलभेति भनसुगुण
 सुतेस्तिरराश्यादिकेराजावितानपुष्पश्रुतिषोषपुक्तं विनानानिवसुमंडपाः पुष्पाणि स्वकालं ज्ञानिनालपारीनिश्रुतिषोषोवेदध्वनिश्रुतेपुक्तं उप
 लक्षणत्वात्तोरणाद्यनेकयोगत्वं वस्तुसाहितमेतादृशं स्वसत्ताकं गृहं प्रविश्य पश्चात् शिल्पज्ञानगृहोत्थापनान् स्वयं विद्वान् कपारी नृदेवज्ञानज्योति
 र्विदः विधिज्ञानवान् पूजाभूतवस्तिगृहप्रवेशविधिज्ञानपुरोहितप्रभृतीन् पौरान्नागरिकांश्च पंडितदीक्षानाथो धनपणोश्च भूमिहिरण्यवस्त्रे ये
 व्याशक्त्याम्लेः समल्लेवा उपलक्षणत्वाद्वादिभिर्वा अर्चयेत्सजयेत् अत्र विशेषमाह वासिष्ठा यदास्तु सजयति तेन नृदेवतवस्तिवत्कसमग्रहं वि
 रूपं कपाटहीनं नविशेद्यतस्तत्सर्वोऽयदा मालयमेवतस्यादिनि तस्मान्न कर्षाटमुपरिशालादितं कर्तव्यस्तु सजादनवस्तिमेव गृहं प्रविशेत् प्रवेशो

एवं सुलभेस्वगृहं प्रविश्य विनानपुष्पश्रुतिषोषपुक्तं शिल्पज्ञानदेवज्ञविधिज्ञविधिज्ञपौरान्नागरिकांश्च ये द्विमिहिरण्यवस्त्रेः ७
 इति देवज्ञराशविरेचितेषु गृहं चिन्तामणौ गृहप्रवेशप्रकरणं त्रयोदश १३ आसीद्धमेपुरेखंडगतिगमाभ्येतद्विजेमंडितेज्या

तिर्वितिलकः फणीद्रचिन्तेभाष्येकतातिश्रमः ॥ तत्रविधिमाह श्रीपतिः ततो नयोविप्रसुहसुरोधसः शिल्पज्ञभगेलविदश्चलिः।
 गिनः धनैश्चरत्नैः पशुभिः समचयन्सदो धरीनानुरवासिनस्तथेति ७ इति गृहप्रवेशप्रकरणं अथ अथ समाप्तिपितामहवर्णनं शाहं ल
 विक्कीडितेनाह आसीदिति धर्मपुरेनमहातीरन्नाम विशेषेसप्रसिद्धश्चिन्तामणिरासीत् किंभूते धर्मपुरेवाङ्गतिग्रीष्मादीनि तानिविद्यते
 यस्य एतादृशो योगिगमविदस्तद्वद्वेतारायो हि जात्राद्व्याणादयल्लेमंडितेभूमिती कीदृशश्चिन्तामणिज्योतिर्वितिलक इव तिलकः ज्योतिर्विच्छे
 दइत्यर्थः पुनः कीदृशः फणीद्रः शेषनागः तद्वचितभाष्ये महाभाष्येकतातिश्रमोऽनभ्यासोयेन पुनः कीदृशश्चिन्तामणिः तत्तज्जातकसंहिता
 गाणि तशास्त्राणि करोति तानि स्वल्पवृहदादिभेदेनाते कविधेः जातकानि जातकशास्त्राणि संहिताः संहिताशास्त्राणिकरोति तादृशः गणि
 तानि गणितशास्त्राणि करोति तादृशः पुनः कीदृशः महाभूभुजानामान्यः पूज्यः पुनः कीदृशः तर्कालं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सु० टी०
४० प्र०
१२०

कतिवेदवाक्यविलसदुद्दिः तर्कोत्यापशास्त्रं अलंकारशास्त्रं वेदवाक्यवेदवाक्यविचारप्रतिपादकोऽग्र्योमीमांसाशास्त्रं वेदोतशास्त्रं च ते
सुविलसतीविलासपुक्ताबुद्धिर्यस्य सः ८ अथक्रमप्राप्तेतातवर्णेनेतेनैववतेनाह ज्योतिर्विदिति तत्सुखेस्पचिंतामणिदेवसुखः पुनोभेत
तिनाम्नाप्रथाख्यातिमधिगतः प्राप्तासीत्कीदृशः ज्योतिर्विद्वणवदितोऽधिकमलः ज्योतिर्विद्वंगणेनसमूहेनवेदितं चरणकमलंयस्यसः पुनः की
दृशः भ्रमंरलेऽहस्करइवअध्यापनद्वाराप्रकाशइत्यर्थः पुनः कीदृशः कृतौकुशलः अथकरणसमर्थइतिशेषः अथकर्तृत्वमेवोत्तराहेनप्रकाशयजित्यो
रम्यामिति रम्योजनिपद्वतिं जातकपद्वतिंदुष्टाशयध्वंसिनीदुष्टाः जन्मपद्वतिमार्गसंप्रदायानभिज्ञास्तेषामाशयभिप्रायध्वंसयति इतिदुष्टाशयध्वं

ततज्जातकसंहितागणितक्तन्मात्रोमहाभूभुजांतर्कोलंक्तवेदवाक्यविलसदुद्दिः सचिंतामणिः ८ ज्योतिर्विद्वणवदितो
धिकमलस्तत्सुखेस्पचिंतामणिदेवसुखः पुनोभेत
टीकांचोत्तमकामधेनुगणितेऽर्वाचीत्सतांप्रीतये ९ तदात्मजउदारधीर्विवुधनीलकंठानुजोगणेशपदंपंकजंददि
निधायरामाभिधः गिरीशानगरेवरेभुजभुजेषुचंद्रे १५२२ मिनेशकेविनिरमादिमंखलुमुहूर्तचिंतामणिं १० इति श्रीदे
वज्ञरामविरचितंमुहूर्तचिंतामणिं समाप्तिमगमत् १३

सिनीतामकरोत् तथाउत्तमेवह्यपक्षार्थपक्षप्रतिपादके ८ मधेनुगणितेअथविशेषेटीकांचसतांप्रीतयेऽर्वाचीत्स तवानित्यर्थः ९ अथखनामक
थनपूर्वकंअथसमाप्तिं १० इतिहसाह तदात्मजइतितस्यानितस्यात्मजोरामाभिधोगिरीशानगरेवारणस्यामुहूर्तचिंतामणिमुहूर्तचिंतामणिना
मधेयग्रंथभुजभुजेषुचंद्रेः १५२२ मिनेशकेहाविंशत्यधिकपंचदशशतमितिशाकेविनिरमादुर्वाचीत्स शेषंस्फुटं १० इति श्रीदेवज्ञानंतसु
तदेवज्ञरामविरचितंमुहूर्तचिंतामणिटीकायांप्रमितासरायाहप्रवेशप्रकरणचोदशसंख्येणसमाप्तं ॥ ॥ ॥ ॥

मु० टी०
प्र०
१२१

७२

श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमहेश्वरामृतकुशमेहरनाथराधेविकेष्टापेस्वनेमेपुत्रिता
सरासहितमुहूर्तचिंतामणिपुस्तकधरपीमर लिखामहीपनाममनपंडितपुत्रिपालेकेना
ममेनमुख जिस्केलेनाहोयतीचाननीचौकमे रामकुमारमीसकेपाशमिजिगी श्रीसंघा
१९१२शाके१०७०मितीकार्तिकशुक्लवटीवारशुक्लवारस्तेपुस्तकसमाप्त॥ शुभंमस्तु ॥

राम०
१२१

121